

کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران

بخش دیجیتال

نام کتاب: موس العابدین

مؤلف: محمد بن میرزا علی

شماره کتاب: ۷۱ مکتوبه

اندازه: ۲۲/۵ x ۱۴

تاریخ تصویربرداری: مرداد ۱۳۸۹

کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران

از مجموعه نسخه های خطی اهدائی

سید محمد شکوة خط ۷۱

سفید دارد

این کتاب دارای ۳۵۹ برگ است با فاصله ۶ برگ در اول

ترجمه نیک بخیه مصباح است

خطی ۷۱

ترجمه ۷۱

مونی اسدین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ لِدَعْوَتِهِ دَرَجَةً لَوْ صَوْلَ الدُّعَاءُ إِلَى أَصْحَابِ مَرَاتِبِ الْمَلَكِ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْمَلَائِكَةِ الْعَلَمِ وَدَعَا إِلَى نَافِعِ الْمَلِكِ وَالْإِسْلَامِ وَكَرَّمَ
 إِلَهُهُ وَأَخْطَاهُ الْغَيْرَ الْكَرِيمَ **إِنَّمَا جَعَلَ** كُتُبِي أَهْلَ عِبَادَتِهِ لِيُحَدِّثَ مِنْ رِجَالِ
 عَمَلٍ لِيَسْتَعْمِلُوا فِي تَعْمُّلِهِمْ وَأَهْلَ كُتُبِي بِصَفَةِ عِبَادِي عِبَادَانِ وَاعْتَبَرُوا
 وَأَذَابِي لِيُغَيِّرَ كُتُبِي بِصِفَاتِهِمْ كُتُبِي بِوَدِّهِ لِكُلِّ عَامٍ جَمِيعِ أَصْنَافِ عِبَادَانِ
 أَمْنِيَّةٌ بُوْدُ وَيُصَوِّرُ زِيَادَةً وَغَدَاةً كَمَا هُوَ مَعْقُولٌ وَوَقَائِدُ رِجَالِي وَوَقَائِدُ مَعَالِي بَيَانِ
 بُوْدُ اسْتِفَادَةِ أَهْلِ كُتُبِي بِبُيُوتِهِ وَبِأَشْرَافِهِ مَوْعِدَاتٍ بِكُتُبِي لَمْ يَبْتَعِدُوا
 لِهَذَا عَالِي الصُّرُوفِ فَلَمْ يَنْتَفِعُوا بِكُتُبِي لِحَالِ دَسْتِ كَاغَرْتِ وَغَوْلِي بِتَاهِ
 مُقَرَّبِي الْخَضِرِ الْعَالِيَةِ الْخَافِيَةِ أَفَاعِرُهَا أَطَامَ اللَّهُ تَوْفِيقَهُ أَزَابِي فِيهِ الْتِمَاسِ
 تَمَوْكَدَ عِبَادَانِ زَا بَاعِيَانِ وَخَوَاشِي ابْنِ كِتَابٍ كَمَا دَرُثُوبُ عِبَادَاتٍ وَادْعِيَّةٌ
 اسْتِ بِلَغَةِ فَارُوقِ رَجَمَةِ نَامِزِ نَاهِمَكَارِ الْخَذِّ وَاسْتِفَادَةِ أَزَابِي مَكْرُفَاسْتِدْبَاهِ
 عَلِيٍّ وَابْتِغَاءِ لِمَضَائِكِ اللَّهِ تَعَالَى عَنَاسِي رَجَمَةِ وَتَبْيَانِ أَنْفِطُوفِ سَاخِرِي
 دَرُثِي الْحَالِ عَالِي الْبَشَانِ يَنْعِي الْمَكَانِ كِيَانِ رَفِيعِ مَثَلِيَّتِ مَلِكِي فَاتِيَّةِ
 مَلَكَاتِ خَاصِ بَيْتِ الشَّاهِدِ وَذَاهِبِ خَيْرِ مَقَالِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ الْعَظَامِ الْغَامِ
 وَعِلْمِي بِالصُّلُوفِ السَّامِعِيَّةِ الدَّوْلَةِ الْفَاهِرَةِ الْخَافِيَةِ مَقَرَّبِي لِمَضَائِكِ
 الْعَالِيَةِ السَّاطِنَةِ أَفَانِيكَ بِخَنَاقَةِ اسْتِعْمَالِ مَخْزِيَةِ زَابِي دَاعِي وَامْدُ

قَاهِرِ الْتِمَاسِ مَوْذُكَةِ نَامِزِ ابْنِ كِتَابٍ مُسْتَطَابٍ وَخَوَاشِي نَكِدِ مَعْلُومَاتِ
 بُوْدُ عِبَادَاتٍ وَادْعِيَّةِ بِلَغَةِ فَارُوقِ رَجَمَةِ ابْنِ كِتَابٍ مُسْتَطَابٍ مَوْذُكَةِ نَامِزِ
 بِنَاةٍ عَلَيْهِ وَابْتِغَاءِ لِمَضَائِكِ اللَّهِ تَعَالَى بَيَانِ عِبَادَاتِ كَيْسَتْ خَوْشِيَّامِ خَامِرِ بَكِنِ
 شَهَامَةِ دَاسِيَةِ نَامِزِ ابْنِ كِتَابٍ وَخَوَاشِي رَقِيعِ وَفِ سَاخِرَةِ نَارِ اسْتِغْنِي بِرَجَمَةِ
 بِنَاةٍ عَلَيْهِ كَمَا دَرُثُوبُ وَابْتِغَاءِ لِمَضَائِكِ اللَّهِ تَعَالَى مَسْكَتِ مَوْذُكَةِ ابْنِ كِتَابٍ وَابْتِغَاءِ
 طَبَاعِ وَتَمَوْكَدَ اسْتِعْمَالِ خَوَاشِي عَوَامِ كَمَا دَرُثُوبُ مَكْرُفَاسْتِدْبَاهِ بِيَدِ بَعِ وَذَاهِبِ أَنْفِطُوفِ
 وَتَوَاتِلِ زَادِ خَيْرِ رَجَمَةِ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ مَتْرَجِمِ وَمَلْفَقِ اسْتِ بِلَغَةِ وَابْتِغَاءِ
 الْخَطِ مَحْظُوفِ بَعْدِ وَرَكَاسْتِ وَتَوْفِيقِ أَنْفِطُوفِ قَالِ صَفِّ هَذَا الْكِتَابِ وَبَيْتِ
 خُتْمَةِ الْأَنْبَاءِ الْوَاقِعَةِ وَبَيْتِ الْأَمَانِ الْبَاطِنَةِ وَهُوَ اسْمُ الْبَاطِنِ وَالْخَطِ
 الْمَعْنَى وَبَيْتِ مَقَالِ عَمَلِ صَوْلِي تَقَرُّجِ بَيَانِ إِلَى دَرُثِ الْوُصُولِ وَاسْتِغْنِي
 تَمِ الْوَكِيلِ وَتَبْيَانِ لِمَضَائِكِ الْخَيْرِ كَيْسَتْ نَامِزِ ابْنِ كِتَابٍ وَخَوَاشِي بَيَانِ نَاهِمَكَارِ
 أَزَابَاتِ وَبَيْتِ شَاهِدِ بَيَانِ وَابْتِغَاءِ لِمَضَائِكِ اللَّهِ تَعَالَى كَمَا هُوَ مَعْقُولٌ وَوَقَائِدُ
 مَقَابِلِ دَادِ بَا مَعْنَى مَتْرَجِمِ كُتُبِي ابْنِ كِتَابٍ وَابْتِغَاءِ لِمَضَائِكِ اللَّهِ تَعَالَى كَمَا هُوَ مَعْقُولٌ
 جُودِ زَادِ بَا مَعْنَى مَقْصُودِ وَخَدَايَا اسْتِ بِلَغَةِ كَمَا هُوَ مَعْقُولٌ وَوَقَائِدُ بَيَانِ
 كُتُبِي وَابْتِغَاءِ لِمَضَائِكِ اللَّهِ تَعَالَى اسْتِ بِلَغَةِ كَمَا هُوَ مَعْقُولٌ وَوَقَائِدُ بَيَانِ
 أَزَابِ ابْنِ كِتَابٍ وَوَصِيَّتِ مَيْتَتِ وَأَخِيَّةِ هَانِ مَعْلُومَاتِ **وَصَلَّى** دَرُثِ الْخَيْرِ كَيْسَتْ
 دَارِ دَابِ بَيْتِ الْخَالِ وَوَصُوفِ سَاخِرِ كَيْسَتْ وَابْتِغَاءِ لِمَضَائِكِ اللَّهِ تَعَالَى كَمَا هُوَ مَعْقُولٌ
وَصَلَّى دَرُثِ بَيَانِ دَارِ فَاةٍ وَتَوْفِيقِ كَيْسَتْ بَسُوِي تَارِ اسْتِ **وَصَلَّى** دَرُثِ كَيْسَتْ
 شَاهِدِ دَرُثِ وَابْتِغَاءِ لِمَضَائِكِ اللَّهِ تَعَالَى كَمَا هُوَ مَعْقُولٌ وَوَقَائِدُ بَيَانِ
 بَيَانِ دَرُثِ **وَصَلَّى** دَرُثِ بَيَانِ وَبَيَانِ شَكَرِ اسْتِ وَأَخِيَّةِ دَرُثِ بَيَانِ وَوَقَائِدُ
 دَرُثِ بَيَانِ وَوَقَائِدُ بَيَانِ **وَصَلَّى** دَرُثِ بَيَانِ وَوَقَائِدُ بَيَانِ
وَصَلَّى دَرُثِ بَيَانِ وَوَقَائِدُ بَيَانِ **وَصَلَّى** دَرُثِ بَيَانِ وَوَقَائِدُ بَيَانِ
 خَوَاشِي بَيَانِ وَوَقَائِدُ بَيَانِ **وَصَلَّى** دَرُثِ بَيَانِ وَوَقَائِدُ بَيَانِ
 سَبْرِ دَرُثِ بَيَانِ وَوَقَائِدُ بَيَانِ **وَصَلَّى** دَرُثِ بَيَانِ وَوَقَائِدُ بَيَانِ
وَصَلَّى دَرُثِ بَيَانِ وَوَقَائِدُ بَيَانِ **وَصَلَّى** دَرُثِ بَيَانِ وَوَقَائِدُ بَيَانِ

الله وسئل وحده فاعلم انك كذا...
 نعمت تقوية اسلام وتقوية لشكر اسلام...
 الله صلى الله عليه وسلم...
 واعوذ بك من كل شر...
 الا ان لا اكون من الذين...
 لا اله الا الله...
 سئلوا ان لا اله الا الله...
 النبي محمد وعلى...
 وسئلوا ان لا اله الا الله...
 الله صلى الله عليه وسلم...
 ارجوا واعوذ بك من كل شر...
 بحمد الله ان يسبح...
 الله لا اله الا الله...
 وسئلوا ان لا اله الا الله...
 الله صلى الله عليه وسلم...
 البلاء...
 الله تعالى...
 الشايعين...

بسم الله الرحمن الرحيم

ملک سؤال کرد...
 مثل عبادت من...
 ان اعظم از ثواب...
 ده مرا که زیاده...
 روزی که او بود...
 میشد این تسبیح...
 لا اله الا الله...
 او کبریا...
 او سبوح...
 ان لم اكن اهلا...
 کل شیء...
 الله تعالى...
 اعال او را...
 من لا یسلطه...
 وحلوة رحمتك...
 کینکه در عقب...
 ستارگان آسمان...
 وایند عالم...
 هر جا رفیق...
 رعبه منک...
 پناه خلل...
 الحفران...
 روزی که در هر شب...
 الله تعالى...
 الشايعين...

بسم الله الرحمن الرحيم

تغیبت نماز ظهر است و از آن عیب بسیار است بجهت آن دعاها دعای حاجت است
 این است اللهم رب السموات السبع و در قبله لا وضی السبع و ما فیهن و ما
 بینهن و ما تحتهن و رب العرش العظیم و رب جبرئیل و میکائیل و اسرافیل
 و رب السبع المثانی و القدر العظیم و رب محمد خاتم النبیین صلی علی محمد
 و آله و استغفرک یا ربی لا اعظم الذی یرفع السماء و لا تض و یرفع المیزان
 و یرزق الایماء و یفرق بین الجمیع و یجمع بین المتفرق و یرزق عذرة
 الایمال و ذن الجنال و کذلک لیما و استغفرک یا ربی لا اعظم الذی یرفع علی محمد
 ال محمد و ان تقبل لی کذا کذا و در وقتیکه ان تقبل لی کذا و کذا میگوید حاجت خود
 از خدا تعالی استغاث نماید این دعا بسیار جلیل القدر عظیم الشانست و شیخ مفید
 در کتاب شرح التوحید این دعا را ذکر کرده است و شیخ بن هاشم کتاب عدل الداعی
 و این دعا را ذکر کرده است و امام خزاز از بصره از کتب خود را باین دعا ختم کرده است
 و صاحب عده ثواب بسیار از برای این دعا ذکر کرده است و ملخص آنچه او ذکر کرده
 این است که حضرت پیغمبر از ثواب این دعا چیزی را سؤال کرد چیزی را فرمود که بگوید
 اگر مرا که جمیع اسمها و صفات را جمع شوند و بخواهند که از هزار جزو این دعا را بجز
 آن نقل و وصف کنند نتوانند و الله تعالی خواسته این دعا را در دنیا و آخرت هر که
 پیوسته و کمالا و قلیما بگوید اگر چه مثل کف دریا باشد حتی کاهان کبیره را و
 میگوید از برای او هفتاد و دو رحمت و بیست و دو ثواب هر صیبت رفته و هر ناسی
 و هر مشکلی و هر کوزی و هر غمیری و هر بنی و اکرام میکند و از اکرام انبیای
 بخشد و از آنچه از روی اوست در قیامت عطا میکند و از اجر بعد از انکسالی
 خدا خلق کرده است در بهشت دوزخ و آسمانها و زمینها و انواع مخلوقات و کوهها و دریاها
 و نهالها و ستارها و آسمان و عرش و کرسی و غیر آن و دل و از امان پرنیسانند و
 را کوه میگوید که او را از ذکر دم از انش حتم و از ذکر دم بدو ماد و برادران او
 و همتایان او از شفاعت او و از قول میگویم در حق هر امری که هر منسوبی از جن
 باشند یا محمد یا موزاب دعا را بخواند و بیاورد تا قضا و این دعا را قبل از خواب
 که این دعا را بخواند و طواف می کند بیست بار که بیست مرتبه خواند این دعا را

و از این است

واقع است تغییر میکند و اولاً آنکه نسیان است و بعضی گفته اند که آن در آسمان
 دنیا است و اسم آن صراح است و بختیشو است که اگر نیفتد بر روی کعبه میفتد
 و هر روز هزار ملک داخل آن میشوند و بعضی گفته اند که هر روز هفتاد هزار
 ملک داخل آن میشوند و نماز میکند و در آنجا از حضرت پیغمبر مرویست که بیست
 المعنود در آسمان دنیا است و در آسمان چهارم هر بیست که آنجا میگویند و
 هر روز جبرئیل داخل آن می شود و غسل میکند و بیرون می آید از آنجا و می آید
 خود را افشاندی که هفتاد هزار قطره آب از او میخورد الله تعالی از هر قطره ملک خلق
 کند و آن ملک می آید بیست المعنود نماز میکند و از آنجا و دیگر عود میکند از آنجا
 مرگ و بعضی گفته اند که بیست المعنود خانه کعبه است که معنود است حج و عمره و آن را
 مسجد بیست که وضع کرده شده است از برای عبادت چنانچه شیخ طبریزی در مجمع البیان ذکر
 کرده است و بعضی از دعاها دعای اهل بیت معنود است و این است یا من الکبر
 الجلیل و سر الکبیر یا من لم یؤخذ بالجزیر و لم یفک الکثیر العظیم المعنود
 حسن النجار و یا باسط الیدین بالرحمة یا صاحب کل حاجه یا واسع المعمر و یا
 مفتیح کل کریمه یا مقبل العثرات یا کرم الصغیر یا عظیم المن یا منید یا یا لعمری
 استغفر الله یا اربابه یا سیداه یا غایه رغبتاه استغفرک یا محمد و علی و فاطمه و الحسن
 و الحسین و علی بن الحسین و محمد بن علی و جعفر بن محمد و موسی بن جعفر و علی بن موسی
 و محمد بن علی و علی بن محمد و الحسن بن علی و القاسم المهدی و الامام الهادی و علیهم
 السلام ان صلی علی محمد و آل محمد و استغفرک یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله
 و ان تقبل لی ما انت اهلک و بعضی دیگر از آن عیب است که در غیبت نماز ظهر میباشد و
 دعا نیست که معنویت بر غایت حضرت صادق روایت کرده است و آن دعا اینست یا
 اسمع الشامعین و یا ابق لنا طریق و یا اخرجنا من الضیق و یا اخرجنا من الضیق و یا
 اکرم الاکرمین صلی علی محمد و آل محمد و فضل و اجزل و اوفی و احسن و
 اجمل و اکرم و اظهر و اذکر و انور و اعلی و اتمی و اصدق و ادم و اعم
 و ابقى ما صلیت و بارک و مننت و سللت و رحمت علی البریهیم و آل البریهیم
 انک حیدر محمد اللهم امن علی محمد و آل محمد کما مننت علی موسی و هرون و سل

عبدالله بن محمد

على محمد وآل محمد كما سلك على نوح والعالمين اللهم واورد عليهما من ذريته و
ازواجه واهل بيته واحبابه وابنايهم من نفعهم عيشه واجعلنا منهم و
يمن نسقيه بكناسه وتورده حوضه واحشرنا في رزقه واجعلنا تحت لوائه
واجعلنا في كل خير ادخلت فيه محمد وآل محمد واخرجنا من كل شر واخرجنا
منه محمد وآل محمد ولا تفرق بيننا وبين محمد وآل محمد طرفة عين ابدا ولا
لا اقل من ذلك ولا اكسر اللهم صل على محمد وآل محمد واجعلنا معهم في كل
عافية وعلاء واجعلنا معهم في كل شدة ورجاء واجعلنا معهم في كل امن وخوف
واجعلنا معهم في كل غنى ومقتدر اللهم احبناهم وامنهم وامنهم واجعلنا معهم
في المواقف كلها واجعلنا معهم عندك وبيهم في الدنيا والاخرة ومن المشرقين اللهم
صل على محمد وآل محمد واسبقهم يوم كل كرب وقين عقابهم كل هم وفرحهم عنهم كل
هم وايقن بهم كل خوف واضربهم عن مقام ذير كل بلاء وسوا الفضلاء وددك الشفاء
وسمائه الاعضاء اللهم صل على محمد وآل محمد واغفر لي ذنبي وطينت كسبي و
مقوني وددتني وبارك لي فيه ولا تذهب بنفسي لشيء صرفته عنك اللهم
لا في عودك من دنيا تمنع خيرا لاخرة ومن عاجل تمنع خيرا لا لاجل وجبه تمنع خيرا
الماتر وامن تمنع خيرا لعل اللهم لا انت تملك الصبر على طاعتك والصبر عن
معيصتك والقيام بحقوقك واسئلك جفائني الايمان وصيد اليقين في المواقف
كلها واسئلك لتقوى العافية والمخافات في الدنيا والاخرة عافية الدنيا
من البلاء وعافية الاخرة من الشقاء اللهم لا انت تملك الظفر والسلافة
وحلول دار الكرامة اللهم لا انت تملك العافية وتمام العافية والشكر
على العافية باولي العافية اللهم اجعل لي في صلوئي ودعائي رغبة منك
ورغبة اليك وراحة فمن بها على اللهم لا تحرقني سعة رحمتك وسبوع
نعمتك وشمول عافيتك وجوزل عطائك ومنع مواهبك ليؤمنوا عندك في
الاجل وزي يفتح علي ولا تحرقني بوجهك الكريم عن الله لا تحرقني وانا ادعوك
ولا تحببني وانا ادعوك ولا تكلني الى شدة طرفة عين ابدا ولا الى احد من
خلفك فخر خي وبيتنا على الله ما شئت وبيتنا عندك

أم الكتاب اسئلك يا ارحم الراحمين من خلقك وعفو عنك من ربك وامد بهم
بين يدي حاجي ودعيتك اليك اللهم لا كنت كيتني عندك في أم الكتاب
شعبا محر وما مقتررا على في الرزق فاع من أم الكتاب شقائي وحرمانا واثني
عندك سعيدا مرفقا فانك تعلم ما تشاء وتثبت وعندك أم الكتاب اللهم
اني لما اتركتك من خير فخير وانا انك خائف وبك مستجير وانا خبير
مسيكين ادعوك كما اترقتك سحيت كما وعدتوك انك لا تخلف البيعة با من قال
ادعوك اسئلكم نعم اليك انت يا سيد نعم الوكيل ونعم الرب ونعم المولى
بشر الصداقا وهذا مقام العائدين بك من النار يا فارج الهتم ويا كاشف الهم
محبت دعوى المصطرين ودعوى الدنيا والاخرة ودعهم لما ارجمي ودعهم لثبتي
بما عن راحة من سواك وادخلني برحمتك في عبادك الصالحين المحدثين الذين
هو صلوئي فوات العاقلة كانت على المؤمنين كما بامورنا بينكم واسمع كل صوت
يا جامع كل قوس يا ارحم كل فقير بعد الموت يا باعث يا واثق يا سيد الشادام
يا الله الالهة ارحمنا يا ارحمنا يا ارحمنا يا ارحمنا يا ارحمنا يا ارحمنا
المولى يا بطاش يا ذا البطش الشدي يا قاضيا لما يريد يا محو عدا لا انما من و
نقل الاقدام يا من لا يتردد عدايته يا مبدئ يا مبدئ اسئلك بحقك على
خيرتك من خلقك ورحمتك الذي اوجبتكم على نفسي ان تصلي على محمد وآل
بيته وان تمنى على الساعة الساعة يفيدك في رزقنا من النار واخرجنا من النار
وليك الداعي اليك يا ذك وامنك في خلقك وعينك في عبادك ومحبتك على
خلقك عليه صلواتك ورحمتك اللهم ابد بصرتك وانصر عبدك وقهر
اخطابه وصبرهم واجعل لهم من لدنك سلطانا نصيرا وعجل فرجه وامكنه من
اعدائك واعداء رسوله ارحم الراحمين بينكم هو اللهم صل على محمد وآل محمد
برأه من النار فاكتب لنا برأه لنا وفي جهنم فلا يمتنعنا وفي عذابك وهو انك
فلا تبخلنا ومن الصبر والرفق فلا تظلمنا ومع الشياطين في النار فلا تجمعنا و
على جوهنا في النار ولا تتركنا ومن نيا بيا لنا وسيرنا بيا لنا فلا تلبسنا ومن
كل سوء لا اله الا انت يوم القيمة فخيرنا ورحمتك في الصالحين فادخلنا وفي

عليه من فاضلنا ومن كاس عين وسلسيل فاسقنا ومن الحور العين برحمتك
فرحنا ومن اولدان الحكدن كانه لو لم يكون فاحدنا ومن ثمار الجنة
وحرور الطير فاطمنا ومن ثياب الحرير كسندبرق فاكنا وليكنا
الفتير فاحنا وحج تبتك الحرام فارزنا وسدنا وقرينا اليك والى فصالح
الدعاء والمستكنا فاسجيت لنا يا ذا القنا اسمع لنا واسجب لنا وذا جمعت
الاولين والآخرين يوم القيمة فارحنا يا رب عزنا ربك وجل ثناؤك ولا اله
غيرك يسره باركوك يا الله اعصمت وبالله اثنى وعلى الله توكل كل من كواله
لا عجلت دوني فانت اعظم واربع كبر فخرنا فاشك كبروان دام بخلاف جود
الله اعظم عظيم دوني عظيم عظيم وكبير فخرنا بطاهر كرمك وامنح بخلاف
جودك الله ما يات من نعمه فيك لا اله الا انت استغفر لك واؤمل لك
فصل هشتم در تعقيب حضرت هزارة سلام دادى تعقبوا كه در هزاره فريضه
شجران پير و عاشر اجزان كذا حضرت صادق و حضرت جواد و حضرت كاظم مرويش
تعقيب نما حضرت و انست كه حضرت صادق فرمود كه كسيكه بعد از نماز حضرت
نوبت استغفار كند الله تعالى مقصد كاه او را ميسر مژد و حضرت جواد فرمود كه
كسيكه بعد از نماز حضرت مرتبه سورة قد و اجزان او را مال جميع خلايق را كه در
روز قيامت او را الله تعالى او را كرامت ميسر مباد و حضرت كاظم در تعقيب نما حضرت
ابند عا و اجزان الله لا اله الا انت الاول والاخر والظاهر والباطن و
انت الله لا اله الا انت ليك زيادة الاشياء وفضاها انت الله لا اله
الا انت خلقت خلقك بغير عون من غيرك ولا حاجة اليهم انت الله لا
اله الا انت منك المشية واليتك البتة وانت الله لا اله الا انت قبل
القبل وخالق القبل انت الله لا اله الا انت بعد البعد وخالق البعد انت
الله لا اله الا انت محوما تشاء وتختار وعندك ام الكتاب انت الله لا اله
الا انت غايه كل شئ ووارثه انت الله لا اله الا انت لا تقرب عنك الذين
ولا الجليل انت الله لا اله الا انت لا تحق عليك اللغات ولا تشابه
عليك لا صوات كل يوم انت في شان لا يشغلك شان عن شان عالم الغيب

تعقبات نما حضرت

واخفى ديان الذين يدعوا الامور باعث من في القبور نحو العظام وهي ميسر استكنا
يا سميعا المكشوف لخرقنا الحى القبورم الذي لا يحجب من مشكك به ان تصلى
على محمد وال محمد وان تعجل فرج المنتقم لك من اعدائك وانجز له ما وعدته
يا ذا الجلال والاکرام بعد انك انزلنا على ابيك كرم نورك فهديت قلوبنا اليك
وبسطت يدك فاعطيت ملكا الحمد وحمك اكرم الوجوه وجاهلك سائر الجاه وعليتك
اعظم العطايا لا يظن انك احد ولا يبلغ مدحك قول قائل وبعد ان يكون
ابنك الها فبه واجعلني في روضة الشيق في العاجلة والاجلة وبلغ في العاقبة واصل
حق الاواب والعا هات وامنح لي بالحق في امورى كلها واعزم لي بالارشاد ولا تكلم
لى بشيئا مبدى يا ذا الجلال والاکرام اللهم من لي في النعمة والنعمة وبتقوى الحق
على وجهي يا ذا القية والشكر والبركة ولا تشك في الاعداء وخرج عني الكرب
وانتم على نعمتكم واصبح لي الحرث في اصلاح الاجل دنياي والاخرى واجعلني سالما
من كل سوء ما من الضروقة في شئوا الشكر والنا فبه وصلى الله على محمد وآله
وايه وسلم ان حضرت صادق مرويش و حضرت زبير كوا و خور و ديوار و اورد
خود و انشا ان حضرت بغير روايت كره اند كه ان حضرت فرمود كه هر كه بعد از نماز
عصر در هزاره بكار بركند استغفر الله تعالى في شورا الله تعالى امره يكند و ملكا
كه اعمال او را ميسر كند كه نامه كاهان او را بسوزانند هر كاهي كه در باغ باشد و بكون
استغفر الله الذي لا اله الا هو الحى القيوم الرحمن الرحيم ذو الجلال والاکرام
واستكنا ان يوب على توبه عبد ذليل خاضع فقير بائس مسكين لا يملك
ليقبه تقيا ولا صرا ولا مونا ولا حيوة ولا شورا و يكون الله في اعوذ بالله
نفس لا يقنع ويطير لا تشع ووقن على لا يشع ووقن على لا يقنع ووقن صلو لا ترفع
ومن دعاء لا اسمع الله اني استكنا اليك سيدنا العسر والعج بعد الكرب
والرضاء بعد الشدة اللهم ما بينا من نعمه فيك وعدك لا اله الا انت
استغفر لك واؤمل لك بعد ان دعوت من عا و اجزان و ان استكنا كه الحمد لله و
العالمين وصلى الله على محمد وآله النبيين وعلى اهل الطاهرين اللهم صل على
محمد وال محمد في الليل والنهار و صل على محمد وال محمد في النهار والليل و صل

وَقَعَ لَامْتِنِهِ وَعَبْدَ لِحَقِّ أَنَا هُ الْبَقِيْنِ وَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ
 الْأَكْفِيَاءِ الْأَبْرَارِ الَّذِينَ نَجَّيْنَاهُمْ لِنَفْسِكَ وَأَصْلَحْتَهُمْ مِنْ خَلْقِكَ وَأَمْنَاهُمْ عَلَى
 وَحْيِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خُرَّانَ عِلْمِكَ وَشَرَاهِمَ وَحْيِكَ وَأَعْلَامَ نُورِكَ وَحَقَّقْتَ سِرَّكَ
 وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَ قُلُوبَهُمْ بِرَأْسِ الْأَمْرِ أَنْفَعْتَ نَجْمَهُمْ وَأَخْشَرْتَ نَافِ
 وَتَرْتَلَمَ وَحَقَّقْتَ لَوْاعِيَهُمْ وَلَا تَفَرَّقَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَهُمْ وَأَجْعَلْهُمْ عِنْدَكَ وَجْهًا فِي
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ الْمُتَّقِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 الَّذِي أَنْهَبَ بِالْهَيْهَاتِ بِقُدْرَتِهِ وَجَعَلَ بِاللَّيْلِ رَحْمَةً خَلَقًا حَبِيدًا وَجَعَلَ
 لِيَا سَاءَ وَسَكَنًا وَجَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ لِبُعَادِ السَّيِّئِينَ وَالْجَائِلِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى أُنْبَاءِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَاللَّهِمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْلَحْ لِي دِينِي
 الَّذِي هُوَ مَوْجِبُ أَمْرِي وَأَصْلَحْ لِي دُنْيَايَ الْبَقِيَّةَ مَعِيشَتِي وَأَصْلَحْ لِي آخِرَتِي الْآخِرَةَ
 مُغْلِبًا وَاجْعَلْ لِحَيَاةٍ زِيَادَةً لِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلْ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَ
 أَكْفِي لِي أَمْرِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي بِمَا كُنْتُ بِهِ أَوْلِيَاكَ وَخَيْرَكَ مِنْ عِبَادِكَ وَالْمَلَائِكِينَ
 وَأَصْرِفْ عَنِّي شَرَّهُمْ وَوَقِّفْ لِي بِأَمْرِ نَفْسِكَ عَنِّي يَا كَرِيمُ اسْتَسْنَا وَالْمَلِكُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ
 الْقَهَّارِ وَمَا فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَاللَّهُمَّ لِي وَهَذَا اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ خَلْقَانِ مِنْ
 خَلْقِكَ فَأَعِظْهُنِي فِيهِمَا بِقَوْلِكَ وَلَا تَزِرْهُمَا جُرْأَةً تُؤَيِّدُ عَلَى مَعَاصِيكَ وَلَا تَكُ الْخَلْقُ
 وَاجْعَلْ عَلَيَّ فِيهِمَا حَقِيْلًا وَسَعِيًّا شُكْرًا وَسَهْلًا لِمَا آخَاكَ غُصَّةً وَسَهْلًا لِمَا صَعِبَ
 عَلَيَّ أَمْرًا وَاقْضِ لِي فِيهِمَا الْحُسْنَ وَالْحُسْنَ مَكَرَكَ وَلَا تُهِنِكَ قُوَّةُ سِرِّكَ وَلَا تُسَيِّفْ
 وَكُرَكَ وَلَا تَجْلِسْ بَيْنِي وَبَيْنَ حَوْلِكَ وَتَوَلَّكَ وَلَا تَجْعَلْ لِي تَقْوَةً عَنِّي أَبَدًا وَلَا
 أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَخْضَعْ قَلْبِي لِدِكْرِكَ حَقِّي أَعْمَ حَقِّكَ
 وَأَتَّبِعْ كَلَامَكَ وَأَصْدِقْ قَوْلَكَ وَأَوْفِ بِوَعْدِكَ وَأَخَافْ وَعِيدَكَ وَأَوْفِ بِوَعْدِكَ
 وَأَتَّبِعْ أَمْرَكَ وَأَجْنِبْ نَهْيَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَصْرِفْ عَنِّي وَحْيَكَ
 وَلَا تُغَيِّرْ فَضْلَكَ وَلَا تَحْرِمْ قُوَّةَ عَفْوِكَ وَاجْعَلْ لِي أَوْلِيَاكَ وَأَعَادِيَّ عَدَاكَ
 وَارْزُقْ لِي رَهْبَةً مِنْكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْحُسْنَ وَالْوَفَاءَ وَالسَّلَامَةَ لِمَوْلَاكَ
 النَّصِيْقِ بِكَ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِزِّ لِي مِنْ قَبْلِ لِقَائِكَ
 بِكُنْ لَا تَشْغِبْ وَعَيْنَ لَا تَنْمَعْ وَفَلَا تَحْشَعْ وَصَلَاةً لَا تَرْفَعْ وَعَمَلًا لَا يَنْفَعُ وَدُعَاءً

لَا يَنْفَعُ وَلَا عُوذُ بِكَ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ وَشِمَاتِهِ الْأَعْدَاءِ وَجَعَلَ الْبَلَاءَ
 وَعَمَلًا لَا يَرْفَعُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْكَفْرِ وَالْوَقْرِ وَالْعُدْرِ وَصِفْرِ الصَّدَقَاتِ
 وَسُوءِ الْأَمْرِ وَمِنْ بَلَاءِ الْبَسْرِ لِي عَلَيْهِ صَبْرٌ وَمِنْ لَذَّةِ الْبُخَالِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ
 خَبِيْثَةِ الْمُنْقَلَبِ وَسُوءِ الْمُنْقَرِفِ الْفَقْرِ وَالْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْدِّينِ وَالْكَوَلِ وَتَحْدِ
 مُعَايِنَةِ مَلَائِكَةِ الْمَوْتِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ إِنْشَانِ سُوءِ حِمَارِ سُوءٍ وَفَقْرٍ سُوءٍ وَبُؤْسٍ سُوءٍ
 وَسَاعَةِ سُوءٍ وَمِنْ شَرِّهَا لِي فِي الْأَرْضِ وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَنْجِي مِنْهَا
 وَمِنْ شَرِّ طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالطَّارِقِ الْيَطْرُقُ بِخَيْرٍ مِنْ كُلِّ ذَاتٍ رَدِيٍّ أَعْدِيٍّ
 صَدِيٍّ أَلَّا رَدِيٍّ عَلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ فِيكَ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 الَّذِي هُوَ مَوْجِبُ صَلَاةٍ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ يَا مَوْفُورًا أَنْ تَجْعَلَ مِنْ قَوْلِكَ كَرَامَةً
 خَوْدِي وَآيَةً كَرَامَةً اسْتَكَدْتُ أَوْ كَفْتُ بِشَمْسٍ مِنْ تِلْكَ أَرْبَعِينَ مِائَةً مِنْ شَكَايَتِكَ كَرَمًا مِنْ
 صَادِقِ الْخَيْرِ فَهَرُودًا يَا بَخِيْلًا هِيَ كَرَمًا مِنْ تَوَلَّيْتُ دَعَايَ تَوَلَّيْتُ دَعَايَ وَأَجْرُكَ مَرَامُكَ رَسْمًا
 وَمَنْ جِشْمُ تَوَلَّيْتُ دَعَايَ تَوَلَّيْتُ دَعَايَ تَوَلَّيْتُ دَعَايَ تَوَلَّيْتُ دَعَايَ تَوَلَّيْتُ دَعَايَ
 بَكَوَالَهُمْ لِي أَنْ تَكُنْ لِي مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ وَالسَّلَامَةُ وَالسَّلَامَةُ وَالسَّلَامَةُ وَالسَّلَامَةُ
 الْبَعِيْرَةُ فِي دِينِي وَالْيَقِيْنُ فِي قَلْبِي وَالْإِخْلَاصُ فِي عَمَلِي وَالْإِسْلَامَةُ فِي قَبُولِي السَّعْيِ
 وَرَدِّي وَالشُّكْرُ لَكَ يَا كَرِيمُ مَا أَتَشَقُّقِي بِرُوحِي وَجَدْتُ شُكْرًا أَقْدَرُ وَجَوَادًا يَا كَرِيمُ
 يَخْلُصُ أَمْرًا زَانِعًا بِكَ دَعَايَ شُكْرًا كُنْتُ لِي مِنْكَ غَايِبٌ شُكْرًا شُكْرًا شُكْرًا
 غَايِبٌ بَكَوَالَهُمْ لِي أَنْ تَكُنْ لِي مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ وَالسَّلَامَةُ وَالسَّلَامَةُ وَالسَّلَامَةُ
 كُنْتُ مَبْشُورًا بِدَعَايَ مِنْ رَحْمَتِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَقَبَّلْ دَعَايَ وَتَقَبَّلْ دَعَايَ
 يَا بَنِي فَارَازِ اسْتَكَدْتُ أَوْ كَفْتُ بِشَمْسٍ مِنْ تِلْكَ أَرْبَعِينَ مِائَةً مِنْ شَكَايَتِكَ كَرَمًا مِنْ
 كَرَمِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَقَبَّلْ دَعَايَ وَتَقَبَّلْ دَعَايَ وَتَقَبَّلْ دَعَايَ وَتَقَبَّلْ دَعَايَ
 سُورَةُ مَدِّ الْيَاغِي وَتَقَبَّلْ دَعَايَ وَتَقَبَّلْ دَعَايَ وَتَقَبَّلْ دَعَايَ وَتَقَبَّلْ دَعَايَ
 الْأَرْضِ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَكَ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ وَمَا أَقْلَكَ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ وَمَا أَقْلَكَ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ
 دَرْكِ الشَّقَاءِ وَمَا أَقْلَكَ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ وَمَا أَقْلَكَ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ وَمَا أَقْلَكَ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ
 كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ اللَّهُ الْأَوَّلُ فَلَا شَيْءَ قَبْلَكَ وَأَنْتَ اللَّهُ الْآخِرُ فَلَا شَيْءَ بَعْدَكَ وَأَنْتَ
 الظَّاهِرُ فَلَا شَيْءَ قَبْلَكَ وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَا شَيْءَ دُونَكَ رَبِّ جَبْرِيْلَ وَمِيكَائِيلَ

دَرْكِ الشَّقَاءِ وَمَا أَقْلَكَ

ولا تسرفيل والاله انهم لا يتعجبون ولا يسبوا اسئلك ان تصلي على
 صديقي اليه وان تولاني من رحمتك ولا تسبوا علي احد من خلقك من لاطافة الله
 اللهم انك قسيتني في الناس فزني وحق شره باطن الجن والانس فليكن
 يارب العالمين وصلي الله على محمد واله ديني والالهة هو محمد وال محمد ولا
 تؤمنا مكره ولا نبينا ذكرك ولا تكشف عنا سررك ولا تحرمنا فضلك ولا تجعل
 علينا عيبك ولا تباعدنا من جوارحك ولا تقصنا من رحمتك ولا تخرجنا من جنتك
 ولا تمنعنا عنك واصح لنا ما اعطيتنا وزدنا من فضلك المبارك الطيب
 المحسن الجليل ولا تقربنا من غيرك ولا تؤذي ناس من رحمتك ولا هينا بعد
 كرامتك ولا ضلنا بعد اهديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت
 الوهاب اللهم اجعل لنا سائمة وارزقنا طيبة وارزقنا ما نحتاجه من
 الدنيا وما وراءها انما وصيها صادقا ونجارنا لا تبوء الله ما نافي
 الدنيا حسنة وفي الاخر حسنة وفينا برحمتك عذاب النار وبعد ان جازان
 فاعنه واخلاصه ومغفرتين وتبينهاك ريقا هذه نوبت صلوات محمد وال وبقرت
 بين كوا الله ما افهم في ابواب رحمتك واستمع على من جلاله ونزله ومعني يا
 ناعية ابراهيم ما ايقنت في سحره وبصره في جميع جوارح بدني اللهم ما بينا من نفعي
 فيك لا اله الا انت استغفر لك واتوب اليك يا ارحم الراحمين يس عا لي
 بخوان كه مغفرة في غمار اخضره صادرة وايت كرهه انتبه كه بعد انما خفتن يا
 خواند وان امنت كه دين الله الرزق الرحيم صل على محمد وال محمد صلوة تليقنا يا
 وخوانك واليتته وبعثنا يا من سخطك والنا والاله صل على محمد وال
 محمد واوفى الحق حقا حتى اتبعه وارزقنا باطل باطلا حتى اجنبه ولا تجعله
 على منشا يا قاتل هواي غير هدي عنك واجعل هواي تبعاً لوصالك وما
 فخذ لنفسك رضا ما من نقي ولا هدي لما اخلف مني من الخلق انك هدي من
 تشاء الرضا طيبه في الله صل على محمد واله واهدي فيهم هديت وما
 فيهم عاقبت وتولي فيهم توليت وما رزقنا فيما اعطيت وفيهم ما ضيت لك
 تقصير ولا يقصو عليك وخير ولا جار عليك ثم تولى الله هديت فلان محمد

انبساط الجوارح
 بغيره

وعظم جلالك صفوت فلان محمد وبسطت يدك فاعطيت فلان محمد تطالع
 ربنا فاشكر ونصو ربنا فغفر ولست تراش كما انبتت على قبيك يا اكرم
 والجود لبيتك وسعديك تباركت وتعاليت لا اله الا انت سبحانك لا اله الا انت سبحانك
 لا اله الا انت سبحانك اللهم وبحمدك علمت سوء وظلمت نفسي فغفر لي
 وانجني وانت ارحم الراحمين لا اله الا انت سبحانك انك كنت من العالمين
 لا اله الا انت سبحانك اللهم وبحمدك علمت سوء وظلمت نفسي فغفر لي
 يا خبير الغيوب لا اله الا انت سبحانك اللهم وبحمدك علمت سوء وظلمت
 نفسي فغفر لي انت انت التواب الرحيم لا اله الا انت سبحانك انك كنت من
 العالمين سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله
 رب العالمين اللهم صل على محمد وال محمد وبيتك في عافية وصيغرتك
 في عافية واستر فيك يا عافية وارزقني تمام العافية ودوام العافية
 والشكر على العافية اللهم انك استودعك نفسي وقدرتي واهلي ومالي
 ولدي فاهل عراني وكل بقية انعت بها علي او نعم صل على محمد واله و
 اجابني في كفيك ولعنك وكل انك وصطيك وحياطك وكهايتك وسيرك
 وقدرتك وجوارحك وقضاياك يا من لا تصعب وطايعة ولا حبيب سائلة ولا يقدر
 ما عندك اللهم اني ادركت في محرابك فليكن من كادني وبعني على الله
 من زادنا قاربه ومن كادنا فليكن من كادنا فليكن لنا عداوة فليكن يا رب اخذ
 عني يقدر والاله صل على محمد وال محمد واصرف عني من البلياء والافاق
 والافاهاط والنعيم والرزق والنعيم وزوال النعم وعوا قبل ان تلحق طغيانها بالمرء
 لعصيك ولامعت يد الرج عن امرك وما اعلم وما لا اعلم وما اخاف وما لا اتا
 وما اخذ وما لا اخذ وما انت اعلم به مني اللهم صل على محمد وال محمد و
 فرج همي وقس همي وصل حزني واقبض ما ضايق به صدري وعجل به صبري و
 قلت به حيلتي وصغف عنه قوتي وعجرت عنه طامعي وردت في الضرة
 عند انقطاع الامار وغيبه الرجاء من الخلق فيك انك صل على محمد وال محمد
 واكفبه ما كان من كل شيء ولا يكون منه شيء الاق كل شيء لا يبقى شيء

[illegible]

آفتاب خان

مکتبہ

[illegible]

تجدید فنون و صنایع

و از آنست که در خلاص شدن و این را هیچ کس نگویند مگر آنکه این علم را آید و در وصف
 یافت و چون بدید ام و در بعضی از کتب خواب نامیده که هر کس خواهد که یکی از
 پیغمبران را یا یکی از ائمه را یا یکی از مردمان را یا والدین خود را در خواب ببیند
 باید که سوره و التمس و الکحل و سوره قدر و حمد و اخلاص و معوذتین را بخواند
 و بعد از آن صلوات بر پیغمبر و اهل بیت بخواند و صلوات بر محمد و آل محمد صد نوبت بفرستد
 و با وضو و جانب راست بخوابد پس بدین است که آنکه بخواهد در خواب ببیند
 بخت داشت که الله و یا اعراف بفرستد یا بفرستد که بخواهد از سوال و جواب هر چه
 در دنیا بگذرد بداند اما در آن خواب صد گواراست که هفت شب این عمل را بجا آورد
 و بعد از آن که خوانده یا بشود دعا که او را اینست که اللهم انی استخیرک فی
 یومک و انما آخر و این دعا که قبل از این بخواند که در کتاب خواص القرآن در
 که کسی که در شب بجهت بیدار شدن یا در شب بجهت خوابیدن سوره کوثر را بخواند و هر روز
 نوبت صلوات بر پیغمبر بفرستد و بخوابد حضرت پیغمبر را در خواب ببیند و در کتاب
 لفظ الغزالی در بدیهه ام که کسی که در وقت خواب بگوید یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین
 ان یتخذ عیال من ذی و فی اولیاءنا اعتدنا جهنم لکنکافون ثم لا قل
 هل یتبیکم یا لا خیر من اعالم الا الذی یصل سقیم فی الحجج الدنیا و هم
 یستون انهم یحبون حضا او ائمتنا الذین کفروا یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین
 فحطت اعمالهم فلا یقیم لهم یوم القیمه و ذلک جزاؤهم جهنم یا کفر و
 واتخذوا الایاتی و در سبیل هر که ان الذین آمنوا و عملوا الصالحات کان لهم جنات
 الفردوس و لا یحالیون فیها لا یبقون عنها و لا یملون و کان النهر یداد لکل اناء
 لتغید النهر فمثل ان تنفد کلمات ربی و لو حیثما یشاء مدد قل انما انا بشر
 مثکم یوحی الی انما انا انما انا اله و لیس فی کان جهنم القاء ربی فلیقل علی کمالها
 و لا یشرک به احد و یتوکل علی الله و یتوکل علی محمد و علی محمد و آله و
 بیات و غیره ان کما فی کذا کذا خیره و ان کما فی کذا کذا شر فاینی
 سواک و غیره یعنی بخوابد یا در این مرتبه اراده کرده ام اگر خیر من در آنست در
 خواب نک سفید سرخ من نما و اگر شر من در آنست در خواب نک سیاه و غیره

در شب بخوابد

در وقت خواب

دعاهای نصف شب

بمن نما و هرگاه این کلمات و دعا را بخواند یکی از این و در آن خواب خواهد دید
 انشاء الله تعالی و از کلمات دعا که هرگاه کسی در خواب بیدار شود یا
 که بجا آورد پس هرگاه کسی در خواب بیدار شود بگوید یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین
 ما امانی و لا یغیر الذی انشور الحمد لله الذی رد علی روحی لا تخد و لا تخد
 و هرگاه او از غروب تا پیش از بیدار شدن بخواند یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین
 سبعین و ثمانین غصبتک لا اله الا انت علمت سر و ظلمت نفسی و اعف
 انی لا یعفر الذی توب لا انت و توب علی انک انت الغفور الرحیم الحمد لله
 الذی ما یغیر عروفتی و تساکینه و قد لکی مولای نفسی بعد موتها و لا یغیرها فی
 مقامها الحمد لله الذی سبک لک السماء ان تقع علی الارض لا یذیه و لکن ذلکنا
 لان شکاکا من احد من بعد انک کان علیه اعقورا از حضرت پیغمبر منقولست که
 چون این پنج آیه را نکرده شد از حضرت فرمود که وای هر کس که این پنج آیه را بخواند
 فکر و اندیشه نکند در آنچه بگوید در این آیات مدد کو راست و در حدیث و او را
 که هیچ عبادی مثل فکر در آیه الهی نیست و از حضرت صادق منقولست که
 کسی که این را نکرده کند و این پنج نوبت بگوید و بنا الله تعالی و از آنجا بی
 دهد از آنچه بگوید و از آن بپرسد و می بخشد و از آنچه او بخواهد و در پنج آیه
 پنج نوبت لفظ و بنا مکرر شده است هر کس که این پنج آیه را بخواند از بلاها ایمن
 شود و مراد از آن حاصل میشود هر چه این کتاب بگوید که آنچه بگوید در این آیات
 مذکور است که فکر و اندیشه در آن نیاید که در خلق عالم علویست از طبقات ملک
 مجرد و عبادی خلق اجسام افلاک است از مثل خارج مرکز و مایل و تدبیر و نظام زمین
 و حرکت فلک و بعضی از نوال و بعضی خلاف توالی و کواکب سبعة سیاره
 ثواب و غیر آن و خلق عالم سفلی است از جرم زمین و کوه و تپه و دریا و دریا
 عالم و لایح و جمادات و نباتات و حیوانات و جمادات و حیوانات و اشغال و
 بر هر چه که عالم اکبر و آنها شمس است از خواص و قوی و اخلاص اربعه و نفوس و
 استنداده و دماغ و طبقات جلیده و زبداع قوی اربعه در هر عضوی از اعضا و
 عضا ریف و شریب و ماستدان و خلط و بل و نهاد که هر یک از این مذکور است

دلیل زج و صانع حکیم علیم تدبیر جمید بالذات است و لهذا پیغمبر فرمود که در روز
 قیامت تا پنج ایله فکر و اندیشه در آن مینمایند که و بعد از آن پنج ایله از سوره
 عمران خوانند که جَلَّوَالسَّمَوَاتِ الْأَرْضِ وَخَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَأْتِ
 بِالْأَلْبَابِ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِي مَآوِضِهِمْ وَتَتَفَكَّرُونَ فِي
 خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ
 النَّارِ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن ذُخِّرَ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ رَبَّنَا
 لَا تَنَسْنَا سَمْعَنَا مَنَّا وَيَا بِنَادِي الْأَيَّامِ أَنَا مَيُومِرُكُمْ قَامَنَا رَبَّنَا مَا عَقِلْنَا ذُنُوبَنَا
 وَكَفَرْنَا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنا مَعَ الْأَبْرَارِ رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ
 لَا نَحْزَنُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ وَخَضِرْنَا مِمَّا زَبَرَ الْخَالِدِينَ دُونَكَ
 شَلْبِنَا بِعَذَابٍ لَا يَخْرُجُ عَنْ غَارِ جُحُومِ سَمَائِكَ وَتَأْمَتْ عَيْنُونَ أَنَامِكَ وَهَدَّكَ
 أَصْوَاتُ عِبَادِكَ وَأَنَامِيكَ وَغَلَقَتْ أَلْوَاكُ عَلَيْهَا أَبْوَابُهَا وَطَافَ عَلَيْهَا
 وَاجِبُوا عَمْرُوفُ قَيْمُهَا حَاجَةً أَوْ يَجْتَمِعُ مِنْهَا فَائِدَةٌ وَأَنْتَ الْهَيَّ حُجُومٌ لَا تُكَلِّدُ
 سِنَّةً وَلَا تَوَمُّ وَلَا يَسْغُلُكَ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ أَبْوَابُ سَمَائِكَ لِمَنْ دَعَاكَ فَتَقَبَّلَ
 وَخَرَأَتِكَ غَيْرَ مُتَقَاتٍ أَبْوَابُ رَحْمَتِكَ غَيْرَ مُجْزَأَةٍ وَتَوَاضَعُ لَكَ لِمَنْ سَأَلَكَهَا
 غَيْرَ مُنْظَرٍ وَأَنْتَ بَلْ هِيَ مَذْخُولَاتُ أَتْلُوهَا الْكُتُبُ الَّتِي لَا تَزُولُ سَائِلُكُمْ عَنْ شَيْءٍ
 سَأَلْتُمْ وَلَا تَجِيبُ عَنْ عَدَمِهِمْ أَرَادَكَ لَا وَغَيْرَكَ وَجَلَّالَكَ لَا تُخْزِلُ الْخَوَافِ
 دُونَكَ وَلَا يَقْضِيهَا أَحَدٌ غَيْرَكَ اللَّهُمَّ وَقَدْ تَرَانِي وَوَقُوفِي وَدَلَّ مَقَامِي بَيْنَ
 يَدَيْكَ تَسْكُمُ بِيْرَتِي وَتَطْلَعُ عَلَيَّ مَنَافِي قُلُوبِي مَا يَصِلُ بِهِ أَمْرٌ خَيْرٌ مِنْ دُنْيَايَ
 اللَّهُمَّ إِنِّ ذَكَرْتُ الْمَوْتَ وَهَوَّلَ الْمَطْلَعُ وَالْوُقُوفُ بَيْنَ يَدَيْكَ فَخَصَّيْ
 مَطْعِي وَمَشْرَبِي وَخَصَّيْ بَرِّي وَأَقْلَقْ عَنِّي سَادَتِي وَمَقْنِي وَفَادِي كَيْفَ
 يَتَأَمَّنُ مِنْ خَافِ بَيَّاتِ مَلَكِ الْمَوْتِ فِي خَوَارِقِ اللَّيْلِ وَطَوَارِقِ النَّهَارِ بَلْ كَيْفَ
 يَتَأَمَّنُ الْعَاقِلُ وَمَلَكِ الْمَوْتِ لَا يَتَأَمَّنُ إِلَّا بِاللَّيْلِ وَلَا يَتَهَارَى وَيَطْلُبُ قَبْضَ رُوحِي بِأَ
 لْبَابِ سَائِرِ قِيَامِ الْأَشَاعَاتِ وَبَعْدَ أَنْ يَجِدَ مَبْرَكَةً وَدَوِيَّ بَيَّاتٍ لَخُذْ لِي بِحَالِكَ
 بِحَسْبِ بَانِيْدٍ وَمَيْكُفْتُ سَأَلْتُكَ الرُّوحَ وَالرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَمَلُوهُ جَبْنٌ
 أَفْكَانَكَ وَدَرْوَايَتِ زَادِشْدَه است که هرگاه که بخوابی بیند که مکره او

این دعا را هر روز بخواند

او باشد از آن بگوید که خوابیده است پهلوی بکر بکر دزد و بگوید یا الجوی
 مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَجْزِيَكَ اللَّهُ يَا مَنْ لَا يَدْرِي اللَّهُ وَأَعُوذُ
 بِاللَّهِ وَبِمَا عَادَتْ بِهِ مَلَائِكَةُ اللَّهِ الْمُقَرَّبُونَ وَانْتَبِأْتُ الْمُسْلِمُونَ وَلَا أَمْتُهُ
 الرَّاسِخُونَ الْمُهْدِيُونَ عِبَادَةُ الصَّالِحِينَ مِنْ شَرِّهَا وَابْتَغِ وَبِشَرِّ رُوحِيَا
 أَنْ تَقْصُرَ عَنْهُ دِيْنِي وَدُنْيَايَ وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَدَرْوَايَتِ بَكْرٍ وَارَدَ
 که کسی که خواب بدی دید چون از آن بیدار شود بی فاصله سجده کند پس بر الله
 تعالی ثنا کند یا چه تواند و بعد از آن صلوات بر محمد و آل محمد فرستد و
 شترع کند بخدا تعالی و از آن درخواست که شتر آن خواب را از او دفع شود پس
 هرگاه این عمل را بیجا آورد و بعضی وقتها تعالی اصلا اثر بدی از آن خواب
 با و نمیرساند از حضرت پیغمبر منقولست که فرمود که هر چند که شب هر چند و در وقت
 نماز کند و در سجده خود چهل کنز را از صاحب خود دعا کند هر چند که از خدا تعالی
 بخواند خدا تعالی با و بیند مدد و این فصد در عده الداعی و ابیت کرده است که
 بَعْدَ أَنْ زَارْتِ رَبَّكَ دَعَاكَ بِرَبِّكَ خُذْ خُذْ دَعَاكَ كَمَا كُنْتَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا الْفَرَجُ
 وَاللَّيَالِي الشَّرِّ وَالشَّرِّ وَالْوَسْوَاسِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَدَبَّ كُلُّ شَيْءٍ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِكُ كُلِّ شَيْءٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْلَمْ بِهِ وَقِيلَانِ وَقُلَانِ كَمَا
 يَكُنْ لَكَ بِأَمْرٍ بَرٍّ وَبَعْدَ أَنْ يَكُونِ مَا أَنْتَ مُهْلِكٌ وَلَا تَفْعَلْ بِنَا مَا نَحْنُ مُهْلِكٌ
 فَأَنْتَ أَهْلُ الثَّقَوِّ وَأَهْلُ الْغَفْرِ بَرٍّ وَرَدَّ أَنْ يَجِدَ وَأَنْ يَخْضُرَ صَادِقٌ
 منقولست که دعای مؤمن بر اعدای مؤمن را در ظاهر غیب با و میگرداند و در حق
 او را دفع میکند مکره را و از حضرت پیغمبر روایتست که هر کس که دعا کند
 اللَّهُمَّ تَعَالَى یا و میبندد مثل آنچه دعا کرده است از برای ایشان از هر مؤمن و
 مؤمنه که از اول دهر بوده اند و هر مؤمن و مؤمنه که خواهد آمد تا روز
 قیامت و نیز از حضرت منقولست که روز قیامت امر الهی در رسد که بنده را
 بدو رزق براندیش مؤمنین و مؤمنات گویند یا رب این شخص را دادی مکره او را از
 اقس در رزق نجات ده پس الله تعالی شفاعت ایشان را قبول کند و از آن دفع
 نجات دهد و از حضرت صادق منقولست که کسی که بر اعدای مؤمنین در ظاهر غیب

کیفیت غائب

فَاَنَّهُمْ يَقْبَلُونَ فِي غَمَلِكَ وَيَحْمِلُونَ لِحَدِّكَ مَعَالِيَتَ غَايِقُولُونَ وَعَمَّا
يَصِفُونَ عَلَوَ كِبَرُ اللَّهِ الْعَيْنُ الْكُرُوسَاءُ وَالْقَادَةُ وَالْاَتْبَاعُ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَ
الْاٰخِرِينَ الَّذِي يَصْدُو عَنْ سَبِيلِكَ اللَّهُمَّ اَوَّلُ بَدَنِي بِاسْمِكَ وَتَغْنِيكَ فَاَنَّهُمْ
كَدَّوْا عَلَيَّ رُسُولَكَ وَبَدَّوْا لِي غَمَلَكَ وَافْسَدُوْا عِيَادَكَ وَخَرَقُوْا كِتَابَكَ وَغَيَّرُوْا
سِتْرَكَ تَبَيَّنَتْ لِي الْغَمَّةُ الْعَمِيْقَةُ وَاتَّبَعْتُمْ وَاَوَّلِيَاكُمْ وَاَعْوَانَكُمْ وَتَجَيَّرْتُمْ
وَاتَّبَعْتُمْ اِلَى جَهَنَّمَ رَزَقَا اللَّهُ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرُسُولِكَ يَا فَضْلُ صَلَّوْا
وَعَلَى اٰثَمَةِ الْهَدْيِ الْوَالِدِيْنِ الْمَهْدِيْنِ بِنِجْلِ كِسْرٍ اَنْزِلُوْا اَنْزِلُوْا مَنْ دَعَا كُنْزُ
ثَوَابِ عَايِ وَمُتَّانٍ دَرْمَاشِيَه كُنْشَتِ أَنْصَرْتُ صَادِقُ مَرْوِيْشَتِ كَسْبِيْكَ دَر
نَمَازِ وَفَرْهَنَادِ نُوْبَتِ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ وَتَوْبِيْلِيْكَ بَكُوْبِلِ بَسْنَادِهِ وَبِرْ بَرِيْدِيْكَ
نَمَازِيْدَ نَايِكَا لِي وَرَازِخِ اللَّهِ تَعَالَى اَنْجَلْهُ مِنْ غَفَرِيْنِ يَا اَلْاَسْمَاحُ كِهْ دَرْ قَرَانِ كِهْمِ
وَالْقَرِشْدَةِ اسْتِمْوَلِيْسْتِ وَوَلِيْبِ بَشُوْدَانِ زِيَارِيْ اَوْفِيْشْتِ وَبَرِيْدَانِ خَشَرْتِ
مَرْوِيْشَتِ كَسْبِيْكَ دَر اٰخِرِ مَوْتِ نَازِ وَفَرْهَنَادِ نُوْبَتِ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ وَتَوْبِيْلِيْكَ
بَكُوْبِلِ نَاجِلِ شَبَلِ اللَّهِ تَعَالَى وَرَازِخِ اسْتَغْفِرُكَ مِنْ غَفَرِيْنِ بَشُوْبِنْدَانِ خَشَرْتِ لَمَّا
مُحَمَّدٍ بَاقِرِ مَرْوِيْشَتِ كِهْ هَر كَاهِ اَنْ نَازِ وَفَرْهَنَادِ نُوْبَتِ بَكُوْبِلِ سُبْحَانَ رَبِّيْ
الْمَلِكِ الْقُدُّوْسِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ بَكُوْبِلِ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ رَبِّيْ وَتَوْبِيْلِيْكَ صَدُوْ
يَا هَفْنَادِ نُوْبَتِ بَرِ هَفْنِ شَبَلِ بَكُوْبِلِ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ الَّذِي لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ
الْحَيُّ عَلَى وَجْهِ وَاصْرَافِيْ عَلَى نَفْسِيْ وَتَوْبِيْلِيْكَ بَكُوْبِلِ رَبِّ اَسْمَا وَظَلَمْتِ
نَفْسِيْ وَبَشَرِيْ مَا صَنَعْتَ وَهَذِيْ بَدَايِ يَا رَبِّ جَوَازِيْ يَا كَسْبِيْكَ وَهَذِيْ وَفَرْهَنَادِ
لِيَا اَتِيْبَتِ وَهَآ اَنَا ذَا بِيْنِ يَدِيْكَ قَدْ لَقِيْتِ مِنْ نَفْسِيْ اِلَى جَانِحِيْ رُغْوَالِ الْعَيْنِ
لَا اَعُوْذُ بِرَبِّ سَعْدِ مَرْجِهْ بَكُوْبِلِ الْعَفْوِ بَكُوْبِلِ تَابِ عَفْوِيْ وَارْحَمِيْ وَتَبَّ عَلَيَّ
اِنَّكَ اَنْتَ الْوَالِيُّ الْعَفْوُ الرَّحِيْمُ وَهَزِيْدِيْ دَايِرِ مَوْتِ بِيْشْتِ نَزْدَكَ اَنْضَلْتِ
وَدَرْ بَعْدِيْ اَنْ كُنْ اِلَا مَا يَتِمُّ مَدَّ كُوْرَ اسْتِ كِهْ مَرْوِيْشَتِ بَعْدِيْ مَرْوِيْشَتِ وَكُنْ رَسُوْلُ اللَّهِ
مِنْ مَرْوِيْشَتِ عَفْوِيْ بَدَمِ بِيْشْتِ بَرِشْتِ وَبَحِيْجِ بُوْدَمِ بِيْشْتِ بَرِشْتِ وَبَزِيْشْتِ بَرِشْتِ
مَحْبُوْبِ بُوْدَمِ بِيْشْتِ بَرِشْتِ وَبَزِيْشْتِ بَرِشْتِ وَبَزِيْشْتِ بَرِشْتِ وَبَزِيْشْتِ بَرِشْتِ
بِيْشْتِ بَرِشْتِ وَبَزِيْشْتِ بَرِشْتِ وَبَزِيْشْتِ بَرِشْتِ وَبَزِيْشْتِ بَرِشْتِ وَبَزِيْشْتِ بَرِشْتِ

در طلب و هیچ قوتی نپسایدیم کویا که نام من از دیوان از ذاق محو شد استحضرت
پیغمبر فرمود کویا استمال کرده چیزی را که موزش هموم است آنمزد گفتار رسول
الله موزش هموم چه چیز است فرمود نیست تنه غماه بپشن یا استاده زجر
پوشیدن یا ناخن خود را بدندان خیدن یا روی خود را بدامن یا لک کردن یا بزد
خواستیدن شاید که یکی از اینها را یا آورده گفت که هیچ از اینها را یا نیاورده
پس آنحضرت فرمود که هر چه کار کنی و ضمیر خود را خالص گردان و بپندار بخوان
که دعای فرج است و از اینست بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ طَوَّعُ الْاَمَالَ تَاوَلْتُ
الْخَيْرَ بِنِ اَمْرِ دَانِ پندار خواند و مال و از اول نیز بپشت رشتن در کوع ریز
و چون ستر در کوع بر دارد بگوید هَذَا مَقَامُ مَرْجَبِ نَائِدِيْتِ مَعْنَاكَ وَسَبَّحْ
بِعَمَلِكَ وَدَنْبِ عَظِيْمٍ وَشُكْرُكَ فَلْيَلَّ وَلَيْسَ لَكَ اِلَّا دَفْعُكَ وَرَحْمَتُكَ اَللّٰهُمَّ
طَوَّعُ الْاَمَالَ قَدْ خَابَتْ اِلَّا لَدَيْكَ وَمَعَا كَيْفَ اَللّٰهُمَّ قَدْ تَقَطَّعَتْ لِيْ اَعْمَلِيْكَ
وَمَذَاهِبُ الْعُقُولِ قَدْ بَسَمَتْ اِلَّا اِيَّاكَ قَالِيْكَ اَلْحَمْدُ وَلِيْكَ الْمُلْكُ اَللّٰهُمَّ
اَكْرَمْ مَقْصُوْدِيْ وَبَارِكْ اَجْرَ مَسْئُوْلِيْ مَرْبِّيْ اَلَيْكَ بِقَسْوِيْ يَا مَلِكُ الْمَآرِيْ
يَا شَاقِلَ الدُّنْيَا لِيْ اَحْمِلْهَا عَلَيَّ خَيْرِيْ وَمَا اَجِدُهَا اِلَيْكَ شَاوِيْ سَوِيْ مَعْرِفِيْ
يَا نَاكُ قَرِيْبُ مَنْ بَعَاةُ الشَّالِيُوْنَ وَبِجَالِ الْيَدِ الْمَضْطَرُوْنَ وَامَلِكُ الْمَدِيْنَةِ الرَّافِقِ
يَا مَنْ قُوَّةُ الْعُقُولِ بِمَعْرِفَتِهِ وَاطْلُقْ اِلَاسْنَ بَحْرِيْ وَصَلِّ مَا اَمْتَنُ بِمِ عَلَى
عِيَادِهِ كَمَا لِيْ نَادِيَهْ حَقِيْقَةً صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَجْعَلِ الْهَمْمُ عَلَيَّ عَقْلِيْ
سَيِّدَا وَلَا لِيْ بَالِ طَلِّ عَلَيَّ لِيْلَا وَافْتَحْ لِيْ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا وَلِيَّ الْخَيْرِ
چون سلام و قدس بپوشد حضرت فاطمه زهرا بگوید نوبت بگوید سبحان ربِّي
الْمَلِكِ الْقُدُّوْسِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا بَرُّ يَا رَحِيْمُ يَا غَنِيُّ يَا كَرِيْمُ
اَلْقَانِ اَعْظَمُ مَا ضَلَّكَ وَاسْعَا رِزْقًا وَخَيْرُهَا لِيْ عَاقِبَةً قَائِلًا لَآ اَخِيْرُ خَيْرًا لَّا عَاقِبَةَ
لَهُ وَبَعْدَ ذَاكَ عَايِ خَيْرِيْ تَا بَخَوَانْدَانِ اِنْ اَسْتِ كِهْ اَنَا جِيْكَ يَا مَوْجُوْدِيْ كُلِّ
مَكَانٍ لَعَلَّكَ تَمْنَعُ نِيْدَانِيْ هَذَا عَظَمُ مِنْ مَوْجُوْدِيْ قُلْ حَيَّا مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ اَيَّ
اَلْمَوَالِ اَنْدَكُزْ وَابْقَا اَيْنِيْ وَلَوْ اَيْكُنْ اِلَّا الْمَوْتُ لَكُنِّيْ كَيْفَ بَعْدَ الْمَوْتِ
اَعْظَمُ وَاَدْفِ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ حَوْثِيْ وَلِيْ مَعْنَا اَقُوْلُ لَكَ الْعَفْوُ مَرْوِيْشَتِ

یا براب استاده بول

مجلس اول در بیان

وَلَا تَجِدُ عِنْدَ عِدِّ قَا وَلَا وَفَاءَ مِيَاغَ نَاهِ ثُمَّ وَأَعُوذُ بِكَ يَا اللَّهُ مِنْ هَوَى قَدِ
 عَلَيَّ مِنْ عَذَابٍ قَدِ اسْتَكَلَبَ عَلَيَّ وَمِنْ دُنْيَا قَدِ تَرَبَّسْتُ لَهَا وَمِنْ نَفْسٍ
 أَتَانِي بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْ كُنْتُ رَجِيْتُ مِثْلَ قَارِ حَقِّي
 لَا تَكُنْ قَبْلَتِي مِثْلَ قَارِ حَقِّي يَا قَابِلَ التَّخَرُّقِ أَقْبِلُونِي يَا مَنْ لَا أَرَى أَنْ تَعْرِفَ مِنْهُ
 يُسْقِنِي يَا مَنْ يُعَذِّبُنِي بِالْغَيْمِ صَبَاحًا وَمَسَاءً أَوْ حَقِّي يَوْمَ الْبَيْتِ فَزِدْ شَاخِصًا إِلَى الْبَيْتِ
 بَعْدَ مِثْلِكَ عَلَيَّ قَدِ تَجَرَّعْتُ جَمِيعَ الْخَلْقِ مَعَهُ نَعَمْ وَأَنْتَ يَا رَبِّي وَمَنْ كَانَ لَهُ كَلْبٌ
 وَسَعْيٌ فَإِنَّ لَمْ تَرْجُحْنِي فَمَنْ تَرْجُحْنِي وَمَنْ يُؤْتِي فِي الْقَبْرِ وَحْشَةً وَمَنْ يَبْطُونُ
 لِيَابِي إِذَا خَلَوْتُ بِحَلِي وَسَيَاكُنْتِي عَمَّا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي فَإِنْ قُلْتَ نَعَمْ فَإِنْ
 الْهَرَبُ مِنْ عَذَابِكَ وَلَا قُلْتَ لَمْ أَفْعَلْ قُلْتَ لَمْ أَكُنْ إِلَّا الشَّاهِدُ عَلَيْكَ فَفَعَلْتُ
 عَفْوَكَ يَا مَوْلَايَ قَبْلَ سِرِّهِ لِقَطَرِ أَنْ عَفْوَكَ عَفْوَكَ يَا مَوْلَايَ قَبْلَ أَنْ
 تَعْلَمَ الْأَيْدِي إِلَى الْأَعْنَاقِ بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ وَخَيْرَ الْغَافِرِينَ بِي سَجْدَةً كَعَدُّ
 سَجْدَةِ بَكْرِيدِ اللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْحَمْ ذُلِّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَضَرَّعِي لِيَاكَ
 وَوَحْشَتِي مِنَ النَّاسِ وَالْأَنْبِيَاءِ وَآلِكَ يَا كَرِيمُ يَا كَاثِلًا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يَا
 مَكُونُ كُلِّ شَيْءٍ يَا كَاثِلًا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ لَا تَقْصُرْ فَإِنَّكَ يَا عَالِمُ لَا تَعْدِي
 فَإِنَّكَ عَلَى قَادِرُ اللَّهِ لَنْ أَعُوذَ بِكَ مِنْ كَرِهٍ لَمْ يَمُوتْ وَمِنْ سُؤْلِ الْمَرْجِعِ فِي
 الْقُبُورِ وَمِنْ التَّذَامُنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ اسْتَثْلَكَ عَيْشَةً هَبِيشَةً وَمَيْتَةً سَوِيَّةً
 وَمُنْقَلَبًا كَرِهًا غَيْرَ مُخْرَجٍ وَلَا قَاضٍ اللَّهُ مَعْفِرُكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي وَرَحِيمُكَ
 أَرْجَى عِنْدِي مِنْ عَمَلِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ عَنِّي يَا حَيُّ لَا يَمُوتُ وَاسْتَثْلَكَ
 كَدَّ وَجْهٍ كَدَّ وَدَرْجَةٍ أَوَّلَ بَيْتِ نَوَيْتُ بِكَ بِسُوءِ قَدِّ وَرَبِّ الْمَلَائِكَةِ
 وَالرُّوحِ بِي سَمَرٌ دَارِدٌ وَبَشِيرٌ دَايِرٌ الْكَرِيمُ يَجُودُ وَبَعْدَ ذَلِكَ جِدُّ دُورٍ
 يَا أَوْدُ وَبِخْ نَوَيْتُ بِكَ بِسُوءِ قَدِّ وَرَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ كَسْبَكَ ابْنِ
 دُورٍ وَبَكَدْ وَدَعَايَ قَدِّ كُورٍ وَبَكَدْ وَبَكَدْ وَبَكَدْ وَبَكَدْ وَبَكَدْ وَبَكَدْ
 مَقُولُكَ كَسْبَكَ دَرْجَتِكَ نَادٍ وَبَكَدْ وَبَكَدْ وَبَكَدْ وَبَكَدْ وَبَكَدْ وَبَكَدْ
 رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ وَبَكَدْ وَبَكَدْ وَبَكَدْ وَبَكَدْ وَبَكَدْ وَبَكَدْ وَبَكَدْ
 مَبْشُورٌ بِزَيْلٍ وَثَوَابٌ بِشَيْدٍ رَابِعٌ تَلْفِيضٌ وَدَادَةٌ شُودٌ بِأَوْثَابٍ صَدِّحٌ وَ

عمره وبنیا کرده میشود از برای او بعد هر سهون که در قرآنست بکشتن د
 هشت و بر نیکوترین خدا یعنی هر ملک و که از برای او حسنه است نویسد تا
 وقت مرگ و از دنیا برون رود تا جای خود را در بهشت ببیند و مثل کسی است
 که صد طواف خانه کعبه کرده باشد و صد بنده از ذکره باشد و از برای
 خود بر نخیزد مگر آنکه نازل شود بر او هزار رحمت و مستجاب شود دعای او
 و بر آورده شود حاجت او و در دنیا و آخرت و مراد است برای هر سجدی ثواب
 هزار رحمت نماز است و حضرت امام زین العابدین بعد از نماز شباندا
 میخواندند در اغراف بکاهان خود از جمله ادعیه حقیقه کامله است و آن
 ابراست که اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمَلَكِ الْكَاتِبِ يَا خَلْقَ السُّلْطَانِ الْمُنْتَشِعِ بَعْدَ خُورٍ
 وَلَا عَوَارٍ وَالْعِزِّ الْبَاقِي عَلَى سِرِّ الدُّهُورِ وَخَوَالِي الْأَعْوَامِ وَمَوَاضِي الْأَرْحَامِ وَالْأَبْ
 عَرَّيْنَا لَكَ عِزًّا لَمْ يَلِدْ وَلَا يَمُوتْ وَلَا يَمُوتْ وَلَا يَمُوتْ وَلَا يَمُوتْ وَلَا يَمُوتْ وَلَا يَمُوتْ
 عَلَمُ اسْقَطِكَ لَا شِبَاهَ دُونَ بُلُوغِ امْنٍ وَلَا يَبْلُغُ أَدْنَى مَا اسْتَأْنَتْ بِهَرُونَ
 ذَلِكَ أَتَوْا نَعْبَتَكَ لِنَائِبِينَ صَلَّيْتَ عَلَيْكَ الصَّغَاتِ وَتَفَعَّلْتَ دُونَكَ الْمَقُورِ
 وَعَارَتْ فِي كِبَرِ بَائِلِكَ لَقَا شَهْلًا وَهَامَ كَذَلِكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَ
 فِي قَوْلَيْكَ وَفِي ذَلِكَ أَنْتَ دَائِمٌ لَا تَزُولُ وَأَنَا الْعَبْدُ الْفَقِيرُ عَمَلًا
 الْجَسِيمُ اسْتَغْفِرُكَ مِنْ بَدَنِي اسْبَابًا لَوْ صَلَّيْتُ إِلَّا مَا وَصَلَهُ رَحْمَتُكَ وَمِنْ
 تَقَطَّعَتْ عَنِ عِظَمِ الْأَمَالِ إِلَّا مَا أَنَا مُقْبِرٌ بِهِ مِنْ عَفْوِكَ فَلَا عَيْدِي مَا أَنَا
 بِهِ مِنْ طَاعَتِكَ وَكَثْرَ عَلَى مَا أَبُوءُ بِهِ مِنْ مَحَبَّتِكَ وَلَنْ يَضُقَ عَلَيْكَ عَفْوُكَ
 عَيْدِكَ وَلَا رَأْسَ فَاغْفِرْ عَنِّي اللَّهُمَّ وَمَا شَرَفَ عَلَى خَفَايَا الْأَعْمَالِ عَلَيْكَ
 وَأَتَكَشَّفَ كُلَّ سِتْرٍ دُونَ خَيْرِكَ وَلَا تَطْوِي عَنْكَ دُفَابِي الْأُمُورِ وَلَا تَقْرُبْ
 عَنْكَ غِييَاتِ السَّرَائِرِ وَقَدْ سَجَدْتُ عَلَى عَذْوِكَ الَّذِي اسْتَظَرْتُكَ لِعَوَائِي
 فَانْظُرْهُ وَسَمِّهِ هَلْكَ عَلَى يَوْمِ الدِّينِ لِصَلَاتِي قَامَ هَلْكَ فَأَوْفَقِي وَمَقْدَمُ هَرَبِ
 لِيَاكَ مِنْ جَعْلٍ أَوْ تَوْبٍ مُؤَبِّقَةٍ وَكَبَّارُ أَعْمَالِ مُرِيدٍ حَتَّى إِذَا فَارَقْتَ مَحَبَّتَكَ
 وَاسْتَوْجَبْتَ بِسُوءِ فِعْلِكَ سَخَطَكَ قَتَلَ عَنِّي عَذَابُكَ يَا وَلَقَاتِي كَلِمَةً كَرِيمَةً
 وَتَوَلَّى الْبَرَاءَةَ بِي وَأَذِنَ مَوْلَايَ عَفْوًا فَجَحَرَ لِي لِقَائِكَ فَرِيدًا وَخَرَجَ لِي

وَعَامِ صَفْحَةٍ كَامِلَةٍ
 نَمَازِ شَبِّ

شعاع

سعی

سال بیادش آید و از آن گاه استغفار کند الله تعالی او را میآمرزد و بعد از آن
 این آیه را بخواند و هر عمل سؤا و ظلم نفسی که میستغفر الله تعالی
 عفو را چنانچه عفو کند و بپس خود ظلم کند و بعد از آن استغفار
 کند و بیادش آید و از آن گاه استغفار کند و بعد از آن استغفار کند
 کند الله تعالی هفت ساعت مهلت میدهد پس اگر توبه کرد در این هفت ساعت
 آنکه هرگز او عفو نمیشد و نیز از آن حضرت مرویست که خوشحال باشد که استغفار
 کند از هر گناهی که عفو او را گناه نشده باشد بدستیکه استغفار در عفو کند
 مثل این است که بر آتش نهد که خاموش کند آن آتش و نیز از آن حضرت مرویست
 الله تعالی و میفرستد بیدار و که اید و بدو گناه کاران که استغفار کند و گناه
 بدستیکه من عفو و رحیم و نیز از آن حضرت منقولست که یک روز بواسطه طلب از آن
 بر من زرفت و کسی را و غیر از استغفار نشنید از او پرسیدند از وجه آن پس
 از آن حضرت فرمود که ایام نشنیده این قول خدا تعالی را که فرموده است استغفر
 و توبه که از آن عفو را بر من است و علیکم من ذلک و یهدکم بآموال و بین و
 یجعل لکم جنات و یجعل لکم آنهارا و بعد از آن فرمود که کدام دعا است که اضرا
 باشد و بیکر آن عظم باشد از استغفار در دنیا و آخرت و از آن حضرت مرویست که
 هرگز از وفات از برای استغفار سحرهاست بواسطه قول خدا تعالی که فرموده است
 و یا استغفار هم نیست غفر و بجای بگو فرموده است و المستغفرین یا لا یسارون
 فرزند استغفار را و از آنجا که در آن استغفار کن فرمود بعد از آن
 استغفار خواهی کرد تا آخر آن از برای آن بود که وقت سحر شود که از برای ایشان
 استغفار کند و حضرت علی مدو وقت سحر بعد از آن افله صبح هفتاد و نوبت استغفار را
 کرد و از استغفار که فارغ میشد دعای صبح را میخواند و از آن فرمودست که
 بعد از آن از صبح هفتاد بار استغفار کند الله تعالی او را میآمرزد و اگر چه در آن وقت
 هفتاد گناه کرده باشد و هیچ چیزی نیست و کسی که در یک روز زاده از هفتاد
 گناه کند پس بگوید استغفر الله ربی و اتوب الیه و هفت نوبت بگوید استغفر
 الله ربی لا اله الا هو الحق یوم و اتوب الیه پس بگوید آنچه را که از آن

علی در استغفار میکند و این است که اللهم انک تعلمت فی حکم کتابک المثل
 علی نیک المثل و قولک الحق کانوا فلیا من اللیل ما یجوز فی الاستغفار
 یستغفرون و انا استغفرك و اتوب الیک و قلت تبارکت و تعالی
 ثم اقبضوا من حبیب افاض الناس و استغفروا الله انا الله عفو و رحیم
 انا استغفرك و اتوب الیک و قلت تبارکت و تعالی الصابرون الصادقون
 و القانتین و المستغفرین و المستغفرین یا لا یسارون و اتوب الیک
 و قلت تبارکت و تعالی و الذین اذا ضلوا فاحشوا و ظلموا انفسهم و ذکر
 الله فاستغفروا الذین هم و من یغفر الذنوب لا اله الا الله و یبصر و علی ما ضلوا
 و هم یعلمون و انا استغفرك و اتوب الیک و قلت تبارکت و تعالی
 فاعف عمنهم و استغفروا و شاورهم فی الامر فاذا عزمت فتوکل علی الله
 ان الله سحیب المتوکلین و انا استغفرك و اتوب الیک و قلت تبارکت و
 تعالی و لو انهم لم یذنبوا انفسهم ما اولک فاستغفروا الله و استغفروا
 هم از رسول لوجه الله توأبا رجما و انا استغفرك و اتوب الیک و قلت
 تبارکت و تعالی و من یعمل سؤا و یظلم نفسه ثم یتوب الله تعالی
 عفو رجما و انا استغفرك و اتوب الیک و قلت تبارکت و تعالی
 افلا ینوبون الی الله و یتغفرون و الله عفو و رحیم و انا استغفرك و
 اتوب الیک و قلت تبارکت و تعالی و ما کان الله لیعذبهم و ان فیهم
 و ما کان الله لیمعذبهم و هم یتغفرون و انا استغفرك و اتوب الیک و
 قلت تبارکت و تعالی استغفروا و لا تغفروا من استغفروا من استغفروا
 سبعین مرة فلیغفر الله لهم و انا استغفرك و اتوب الیک و قلت
 تبارکت و تعالی و ما کان للینی و الذین امنوا مع ان یتغفروا و الذین
 و لو کانوا اولی مرتبة بعد ما تبیین لهم انهم اعطوا ما یجوز و انا استغفرك و
 اتوب الیک و قلت تبارکت و تعالی و ما کان الله لیمعذبهم و ان فیهم
 الا عن موعده و عدها لایاء و انا استغفرك و اتوب الیک و قلت تبارکت
 و تعالی و ان استغفروا ربکم ثم توبوا الیه فمتعتکم متاعا حسنا الی الابد

مجاننا میجو
 این تغافل بخواند

من مظاهر العباد قبل فلهذا على حقوقا انما مرسى بها تغفرها كيف
 شئت وانى شئت ان حضرت صادق ع في حديثه دينا وحيث ان يكر
 حوشا معاشه وكم حسن خلقه وحسنه اخوت يكن رضاي خدا يتعالى ديم هشت
 ونحو كفته اند كه علم و عبادت حسنه دينا است وحسنه اخوت بنفش است
 و امير المؤمنين ع فرمود كه حسنه دينا ز حاله است وحسنه اخوت بنفش است
 و از سبب موفيت كه كسب اخلا يتعالى ل شاك و ذبا ن ظا ك و ذن مؤمنه
 كه يارى شوهر كند در امر دين و دنياى و شيو بد و سست كه داده شده است
 حسنه دنيا و اخوت و نكاه داشته شده است از عذاب آتش جهنم چنانچه
 ينزلت و در مجمع البيان شيخ طبرسي كذا است پي كواند ما يكره امام زين
 العابد ع يجوز ان لا يثبت كه الله ع استغفار بى اياك و انما مفسر على
 ما هيئت فقله يكره و ترك الاستغفار مع علمي بفسادك تصيب عجزا
 الله ع ان ذنوبي تؤسفني ان اتوجه و ان علمي بفسادك يؤسفني ان
 اخشاك يصل على محمد و آل محمد و حقوقك لك و كذب خوفي منك و كن
 عند اخير قلبي يا اكرم الاكرمين و اين في بعضه و اظن ان في الحكمة
 و الجلال من يندم على ما صنعته في اسميه الله ع ان الحق من استغفر عن
 خطيئت يك يصل على محمد و آل محمد و اعني بارتب عر خطيئت و اجابني عن
 لا يسطركم الا اليك الله ع ان الشقي موقظ و امامه التوبة و خلفه
 الرحمة و ان كنت ضعيف العمل فاني فويعتلك قوي الامل فليس ضعف على
 لقوم اتلى الله امرت فصدينا و هيت و انتم بنا و فكرت فتننا سبنا و
 فتعالمينا و صدقك فعدينا و اما كان ذلك سبنا و احسانا ان لنا و انت اعلم
 يا اهلنا و ما اخفيينا و اخبرنا اننا و ما آتينا يصل على محمد و آل محمد و لا
 تؤخذنا بما احكامنا فيه و ما سبنا و هب لنا حقوقك لدرنا و نعم احسانك
 لايتنا و اسبغ نعتك علينا لا تا توصل اليك محمد و رسولك و علي و وصيه
 و فاطمة زهرا و الحسن و الحسين و علي و محمد و جعفر و موسى و علي و محمد و
 علي و الحسن و الحجة عليهم السلام اهل بيتك لرحمة لدرنا و الذي هو قوام

حيوتنا

حيوتنا و صلاح احوالنا فانك الاكرم الذي تعطي مرسعه و تمنح عن
 قدره و نحن نشتك من الخير ما يكون صلاحا للدين و باقيا للاخر و اننا
 في الدنيا حسنة و في الاخر حسنة و فانا عذابا لثارا بين جوانا دعايها
 كه امير المؤمنين ع در سحر هز شب در عقب نازنا فله صبح بخوانند و انبت
 الكه ع لبي استغفر لك ما تبث لك منته ثم عدت فيه و استغفر لك ليا
 ادوت به و جحك فاطفي فيه ما لئس لك و استغفر لك للتعم التي مننت
 بها على حقوقي بها على مقاميك استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم
 عالم الغيب والشهادة الرحمن الرحيم لكل ذنب ذنبته و لكل عصى عصىها
 الله ع اردني عقلا كاملا و عزمنا ثابرا و اجارا و قديرا و كراما و علما و كسيرا و
 ادبا و بارعا و اجعل ذلك كله لي و لا تجعله علي ع رحمتك يا ارحم الراحمين ان حضرت
 صادق ع في حديثه كه هر مؤمن كه در روز قضايد و رشب خود چهل كاه كيره ازا و
 صادق شود و بنابر اخبرني و بشت كه كسي كه در وقت خواب صد نوبت استغفار
 كند در ان شب ساله ابرو كاه تنو بشت و بنابر اخبرني و بشت كه كسي كه مدا
 كند يكسال بر نماز و رهبان و دوزخ و تر بكوند استغفر الله ع و توبه اليه
 او را انجمله مستغفرين بالا كاه و نوبت و انبري و واجب ميشود مغفرت از
 جانب خدا يتعالى چنانچه ابن ابويه در كتاب ثواب الاعمال گفته است پي
 ياد بكوند استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم و توبه اليه بار شيبه
 در كتاب خود از يغير روايت كرده است كه كسي كه هر روز بخوبت بكوند استغفر
 الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم و توبه اليه خدا يتعالى ميا مرد و كاه
 او را اگر چه مثل كف در با باشد و از حضرت صادق ع در حديث كه كسي كه هر
 چهار رصدا رامتد و مدام دي و بي بكوند استغفر الله الذي لا اله الا هو
 الرحمن الرحيم الحي القيوم بدتبع السموات الارض من جميع جرحي و ظلي و سلمي
 على نفسي و توبه اليه الله تعالى كفي از علم با كفي از مال با و مبدد و سنت
 كه استغفار كند در آخر روز بخوبت بكوند استغفر الله الذي لا اله الا هو
 بكسي كه سختي باشي رسد بكوند استغفر الله الذي لا اله الا هو الله تعالى و

استغفار كاه مرسى
بخوانند

میدهند و از ایشان میبندند و او ندی گفته است که این
روایت صحیح است و بحر کسب و بر طایر و این در هیچ آورده است
بگوید استغفر الله الذي لا اله الا هو الحق القیوم و اتوب اليه توبة
عبد خاضع مسكين مستكين لا يستطيع لنفسه صرفا ولا عدلا ولا تقولا
ولا تصرفا ولا مونا ولا حجة ولا شورا وصلى الله على محمد وآله الطيبين الطاهرين
الاكابر والابرار وسلم قبله **فصل چهارم** در تعقیب نماز صبح است هرگاه فجر
اول طلوع کند پس بگوید یا قیوم من حیث لا اری وخرجه من حیث لا اری
على محمد وآله واجعل اول يومنا هذا صلاتا واوله صلاة واخره نجاحا
الحمد لله على الاضاح سبحان الله رب العالمين والصلوات على سيدنا محمد
وآله وصحبه وقررة عين وورق واسع اللهم انك تزل في الليل والنهار
ما تشاء فازل على وعلى اهل بيته من ركة السموات الارض وزقوا ولبسوا
تغنيهم عن جميع خلقك من رزقهم ودرکعت نماز نافله صبح را یا اورد و وقت
این دو رکعت نافله میبندد تا طلوع سرخ آفتاب و چون سرخی طلوع کند نماز
یغما یا اورد و نافله صبح را تمام نماید که بعد از آن و در رکعت اول ازین
دو رکعت نافله الحمد و سوره حمد بخواند و در رکعت دوم الحمد و توحید بخواند
بعد از نماز نافله صبح و اذان را از قبل نماز صبح اذان بگوید هرگاه فجر دوم طلوع کند
اذان بگوید و بگوید لا اله الا انت ربی بحدت لك ربی خاضعا خاشعا
سرا بحدت بر ذنوبی و بگوید اللهم لا اله الا انت ربی بحدت لك ربی خاضعا خاشعا
اخر و این دعا در آخر فصل هشتم گذشت پس بگو سبحان من لا یبدل عهده نا
اخر و بعد از اذان بگوید و بعد از اقامت بگوید اللهم رب هذه الدعوة الناطقة الخیر
پس متوجه نماز شود و در وقت و بکیران ادعیه آن که گذشت و سننست که
در نماز فرمود بخواند بکلمات پنج پس بگوید تعقب کلمات پنج که یا الله الذي
لیرکله شئ وهو السميع العليم استلک ان تصلى على محمد وآل محمد و عمل
مهمهم اللهم من كان مني واصبح يفتنه وبعثني عن غيرك وانت تغني و رطاب
في الامور كلها يا ارحم الراحمين يا ارحم الراحمين و ضعيفي قلبه جيلفي و امن على

در تعقیبات نماز صبح

ارحم

یا تحیت طو لا ینک وفک رقیب من الناس و عافی فی نفسی و فی جمیع اموری
و رحمتک یا ارحم الراحمین و چون سلم دادی تعقیب را بخوان که در تعقیب نماز صبح
مذکور شد و بعد از آن دعا را بخوان که مخصوص این موضع است و این است
که اللهم صل على محمد وآل محمد و اهدنا ما اخلف فيه من الحق
يا ذی النکات قدی ترشانا الى صراط مستقیم پس بگو سبحان الله و الحمد لله
ولا اله الا الله و الله اكبر و لا حول و لا قوة الا بالله ربنا ربنا ربنا
مشك و بعد از کلمات این و مشک و وعد و خلقه و مشک و ولا سموايه و مشک و
عد ذلك و ولا ارضیه و مشک و وعد كما اخوف كما به و مشک و وعد ذلك
اضغافا و اضغافا مضاعفة لا يجهو تضاعفها احد غيري و مشک و
پس بگوید یا شهدا لا اله الا الله و حدك لا شريك له له الملك له
الحق الحي و يثبت و هو حي لا يموت سيد الخيرة و هو على كل شئ قدير
پس بگو سبحان الله العظيم يا ارحم الراحمين و بعد از آن که در سجده و سجده
و فقر و همد چنانچه ابن بابويه در کتاب ثواب الاعمال روایت کرده است و نیز رواه
است که الله تعالى في قرار يومی راح کرد اند هلقام گفت من چه بشار شنیدم از حق
اهل بیت خود بودم چون این را شنیدم و بان عمل کردم و حال من از جمیع
ایشان بهتر شد و در کتاب ثواب و از کار مذکور است که خیر اهل بیت پیغمبر آمد
گفت یا محمد الله تعالى هم فرمایند که یا محمد خود بگوید که ده بار بگوید لا حول و لا
قوة الا بالله العلي العظيم در وقت صبح و ده بار در وقت شام و ده نوبت در وقت
خواب تا آنکه الله تعالى دفع کند آفاتشان در وقت صبح غضب خود را و در وقت شام
دفع کند آفاتشان که در شب طار و در وقت خواب دفع کند آفاتشان باری دنیا را
و ده بار بگوید سبحان الله العظيم و الحمد لله استغفر الله و استسئل من فضله و
بار بگوید سبحان الله العظيم و الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله العلي العظيم و
بار بگوید اللهم صل على محمد وآل محمد يا فضل صلواتك و بارك عليهم
يا فضل صلواتك و السلام عليهم و على ارواحهم و احسادهم و رحمته الله و بركاته

ارحم

لا ايا الله عليه توكلت ومن يتوكل على الله فهو حسبه الله بالغ امره
 ما شاء الله كان وما لم يشأ لم يكن حسبنا الله ونعم الوكيل واعوذ يا
 من الشيطان الرجيم ومن همزات الشياطين واعوذ بك رب من يحضرن
 لاجل ولا قوة الا بالله العلي العظيم الحمد لله رب العالمين كثيرا كما هو عليه
 وسبحته وكما ينبغي لكرمه وجهه وعز وجلاله على ذنوبنا والليل والايام
 النهار والحمد لله الذي اذهب يا ليل ظلمك بقدرته وضاء يا نهار مبصر
 برحمته خلقا جديدا ونحوه عافيه وسلامته وستين وكفايته وقيل
 صنعه مخرجا جلا في الدنيا واليوم العسير والملك الشهد مخرجا
 من الملكين كبريين وشيا كما الله من كاشفين حافلين شهيد كما فاشهدني في
 انكاشا دني هذه معكم حتى القابها ربي اشهد ان لا اله الا الله وحده
 لا شريك له واشهد ان محمدا عبده ورسوله ارسكه بالهدى ودين الحق
 ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون وان الدين كما شرع والاسلام كما
 والقول كما حدث وان الله هو الحق المبين والرسول حق والقرآن حق والوحي
 حق ومسلكه مستقيم وكبير في القبر حق والمبعث حق والتشور حق والخطاب
 حق والميزان حق والجنة حق والساعة آتية لا ريب فيها وان الله باعث
 في النبوة رسل على محمد وال محمد واكتب الله شهادتي عندك مع شهادتي
 اولي العلم بك رب ومن ابي ان يشهد لك هذه الشهادة ودمع انك يداه
 لك ولك صاحبته اولك شريفا او معك خالقا او ذاقا في برئ منهم لا
 اله الا انت تعاليت عما يقول الظالمون علوا كبيرا فاكتب الله شهادتي في
 شهادتهم واجني على ذلك وامني عليه واخاف من رحمتك وعيادك الصالحين
 اللهم صل على محمد وال محمد وصحبه من صبا صايا مباركا فيهم وال
 خاتما ولا فاحضا اللهم صل على محمد وال محمد ولجعل اول يومى هذا صلاتا
 واوسطه فلاحا واخره نجاحا واعوذ بك من يوم اقله فرج واوسطه جرع و
 اخره رجوع اللهم صل على محمد وال محمد وارزقني خيرا يومى هذا وخيرا منه
 خيرا قبله وخيرا بعده واعوذ بك من شره وشرها منه وشرها بعده اللهم

التميم العليم

صلى

صل على محمد وال محمد وافق لي باب كل خير ففقه على احد من اهل الخير ولا
 تغلقه حق ابد اللهم صل على محمد وال محمد واجعلني محمدا وال محمد
 في كل موطن وشهد ومقام وحل ومزيج وفي كل شدة ودعاء وعافية
 وبلاء اللهم صل على محمد وال محمد واغفر لي مغفرة عزة جزا لا تقاد ربي
 ذنبا ولا خطيئة ولا اثم اللهم اني استغفر لك من كل ذنب تدب اليك
 منه ثم عدت فيه واستغفر لك لما اعطيتك من نفسي ثم افر لك به و
 استغفر لك لما ارفقت به وجهك فخالطه ما ليس لك صل على محمد وال محمد
 واغفر لي يا رب ويا لادي وما وكذا وما ولدت وما قوالا من المؤمنين
 والمؤمنات لا خيلاء منهم ولا موات ولا خوار انما الذين يبقون بالايمان ولا
 تجمل في فلو يتأذوا للذين لم يؤمنوا بآياتك رؤوف رحيم الحمد لله الذي وفق عبي
 صلوة كانت على المؤمنين كتابا موقوتا ولم يجعلنا من الغافلين انضرب لنا
 محمدا فمرويت كه انخرب فمروده بدرسيتك شيطان ان وقت غروب
 اقبال يا غروب شغل شكريش خود را هر يكند واز طلوع فجر تا طلوع آفتاب
 شكر خود را هر نيسازد ودر عالم كه اغواي مردم كند پس بايد كه ذكر خدا را
 كينده در اين وقت كه اين دو ساعت غفلتند و انضرب تمام رضاد قول
 خداي عز وجل كه فمروده والمقيما لآمر او وواقع وار دنده است كه ملكه را
 بني آدم واز طلوع فجر تا طلوع آفتاب فقه ميتكند پس كه در اين وقت
 بخوابد اندر خود خوابيده است و انضرب پيغمبر مرويست كه كينده و ملكه
 خود را طلوع فجر تا طلوع آفتاب بنشيند الله تعالى او را از سر جهنم مپوشد و
 سبدين طاوس مجموع اين را ذكر كرده است و بعد از ان دعاي جعفره علي الحسين
 بخوان و ان پيشت كه الحمد لله الذي خلق الليل والنهار ويقونه وميزانها يقينه
 وجعل لكل واليه ما احدا محذورا واما ممد وذا بوج كل واحد منها في
 صاحبه وبوج صاحبه فيه ينفذ بينه للعباد فيها ينفذ وهم به وبشهم
 عليه فخالطهم الليل ليسكنوا فيه من كائنات القرب وفنات النصب فحكه
 ليا سا ليل بسوا من الحية ومنامه فيكون ذلك لهم حاما وقوة وليسا لوابر لده

واعوذ بالله من كل شر
 اللهم صل على محمد
 وآل محمد
 اللهم صل على
 محمد وآل محمد

دعاي جعفره علي الحسين
 فريضه صحيح

وَسَهْوَةً وَخَلَقَ لَهُمُ النَّارَ سَبْعِينَ لَيْلَةً وَيَتَّبِعُوا فِيهِ وَلِيَتَّبِعُوا إِلَى رِزْقِهِ وَيَسْجُدُوا
فِي أَرْضِهِ طَلِبًا لِمَا فِيهِ سَبِيلُ الْعَاجِلِ مِنْ دُنْيَاهُمْ وَقَدْ رَكَدَ الْأَجَلُ مِنْ خَيْرِهِمْ بِكُلِّ
ذَلِكَ يُضِلُّ شَأْنَهُمْ وَيَسْجُدُوا الْخَبْرَ وَهُمْ يَنْظُرُونَ كَيْفَ يُمْ فِي أَوْفَاتِ طَاعَتِهِ وَمَنْ أَدَلَّ
فَرُوضِهِ وَمَوَاقِعَ أَحْكَامِهِ لِيَجْزِيَ لَدَيْهِ أَسْأَلُ وَإِيَّاكُمْ أَوْجِزِي لَدَيْهِ أَحْسَنُوا يَا
أَحْسَنُ اللَّهُمَّ فَلَا تَكُنْ لَكَ كَلِمَةٌ عَلَى مَا قُلْتَ لَنَا مِنَ الْأَصْبَاحِ وَمَتَّعْنَا بِهِ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَقَتَّرْنَا بِهِ مِنْ طَائِلِ الْأَقْوَانِ وَقَدَّرْنَا بِهِ مِنْ كَلَامِ الْغَائِبِ وَأَلْهَمْنَا بِهِ
أَحْسَنَ الْأَشْيَاءِ كُلِّهَا لِمَا فِيهَا لَكَ سَمَائُهَا وَأَرْضُهَا وَمَا بَشَتْ فِي كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهَا
سَائِكَةٌ وَمُخَرَّجَةٌ وَمُتَعَمِّدَةٌ وَشَاطِئُهُ وَمَا عَلَا فِي الْهَوَاءِ وَمَا كُنَّ فِي الْأَرْضِ لِيُجِزِيَ
فِي مَقْضِيكَ بِحُجَّتِنَا مَلَائِكَتَكَ وَسُلَامَتَكَ وَقَضَيْتَ أَسْمَاءَ بَنَاتِكَ وَتَقَرَّرَ عَنْ أَمْرِكَ
وَتَنَقَّلَ فِي نَدْبِكَ لَيْسَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ إِلَّا مَا قَضَيْتَ وَلَا مِنَ الْخَيْرِ إِلَّا مَا أَمَرْنَا
وَهَذَا يَوْمٌ حَادِثٌ جَدِيدٌ وَهُوَ عَلَيْنَا شَاهِدٌ عَيْنِدُكَ وَأَحْسَنُ أَوْفَاتِكَ وَجَدَدُ
أَسْأَلُ نَا فَأَرْقُنَا بِدَمِ اللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنَا حُسْنَ مَجَازِئِهِ
وَأَعِزَّنَا مِنْ شَرِّ مَوَارِقِهِ بِأَرْكَابِ جِبْرِتِهِ وَأَوْقِزْنَا فِي صَفْوَةِ أَوْكِيهِ وَاجْعَلْ
لَنَا فِيهِ مِنَ الْحَسَنَاتِ مَا أَخْلَيْنَا فِيهِ مِنَ الشَّيْثَانِ وَلَمَّا لَنَا مَا بَيْنَ طَرَفَيْهِ وَجَدَدُ
وَشَكَرْنَا لَكَ لَجْرًا وَفَضْلًا وَحَسَنًا اللَّهُمَّ تَبَرَّ عَلَى الْكَلَامِ الْكَاتِبِينَ
مُؤَنِّدًا وَأَمَّا لَنَا مِنْ حَسَنَاتِكَ مَا أَجْعَلْنَا وَلَا خَيْرَ نَا عِنْدَهُمْ يَوْمَ نَأْتِيْنَا اللَّهُمَّ
اجْعَلْ لَنَا فِي كُلِّ سَاعَةٍ مِنْ سَاعَاتِهِ خَيْرًا مِنْ عِبَادَتِكَ وَتَضَعِيَا مِنْ شُكْرِكَ وَشَاهِدِ
حَدِيثِي مِنْ مَلَائِكَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْفَظْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِينَا وَ
مِنْ خَلْفِنَا وَعَنْ أَيْمَانِنَا وَعَنْ شَمَائِلِنَا وَمِنْ جَمِيعِ تَوَلَّجِنَا حِفْظًا عَامِمًا مِنْ مَعْصِيَتِكَ
هَادِيًا إِلَى طَاعَتِكَ سَتِّعْ لَنَا الْحَسَنَاتِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَوَقِّنَا فِي يَوْمِنَا
هَذَا وَلَيْلَتِنَا هَذِهِ وَفِي جَمِيعِ أَيَّامِنَا وَلَيْلَاتِنَا لِاسْتِعْمَالِ الْخَيْرِ وَفُجْرَانِ الشَّرِّ وَ
شُكْرِ النِّعَمِ وَاتِّبَاعِ السُّنَنِ وَتَجَانُّبِ السُّبُوحِ وَالْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَحِبَاطَةِ الْإِسْلَامِ وَاتِّبَاحِ الْبَاطِلِ وَادِّالِهِ وَفَضْلِ الْحَقِّ وَالْعِزِّ وَالْإِسْلَامِ وَادِّالِهِ
الضَّالِّ وَمَعَاوِنَةِ الضَّعِيفِ وَادِّالِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْهُ
أَيَّامَ يَوْمٍ عَمِيدًا وَأَفْضَلَ صَاحِبِ حَسَنَاتِهِ وَخَيْرَ قَتْلٍ لَنَا فِيهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ

الرفي

أَوْفَى مِنْ مَرَّةٍ عَلَيْكَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ مِنْ جُمْلَةِ خَلْقِكَ أَشْكُرُكَ يَا أَوْفَى لَيْتَ مِنْ
نِعْمِكَ وَأَوْفَى مَعَهُ بِمَا شَرَعْتَ مِنْ شَرَائِعِكَ وَأَوْفَى مَعَهُ بِمَا أَحَدَرْتَهُ مِنْ هَيْئِكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ سَمَاءَكَ وَأَرْضَكَ وَمَنْ
أَسْكَنَهُمَا مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَسَائِرِ خَلْقِكَ فِي يَوْمٍ هَذَا وَسَاعَتِي هَذِهِ وَلَيْتَ لِي
هَذِهِ وَمُسْتَقَرِّي هَذَا إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ قَامَ بِالْقَيْطِ
عَدْلُكَ فِي الْحُكْمِ وَوَقُوفُ يَا لِعِبَادِ مَا لَكَ الْمَلِكُ وَجِئَ بِالْخَلْقِ وَأَرْجَعَهُمْ لَدُنْكَ
وَسُؤْلُكَ وَخَيْرُكَ مِنْ خَلْقِكَ حَمَلَتْ رُسُلُكَ قَادًا هَا وَأَمْرَةً بِالْغَيْمِ
لَا مَتَّعَ مَقْعُهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَكْثَرُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ
وَأَتَيْتَهُ عِنَّا أَفْضَلَ مَا أَتَيْتَ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ إِخْرَجْنَا عَنْكَ أَفْضَلَ وَأَكْرَمَ مَا جَزَيْتَ
أَحَدًا مِنْ أَنْبِيَائِكَ عَرَبِيَّةً إِنَّكَ أَنْتَ الْمَنَّانُ يَا حَسْبَ الْعَافِيَةِ الْعَظِيمِ وَأَنْتَ الَّذِي
مِنْ كُلِّ رَجِيمٍ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَكْبَارِ الْأَكْبَرِ
أَوْخَرْتِ بَيْنَهُمْ وَمَوَدَّتْ كَيْسِيكَ ابْنِ دَعَا وَهَرِ صَبَاحَ بِنَا لَدُنْكَ تَعَالَى جَمَاهُ
مَلِكٌ زَامُ كُلِّ مَيْدَانٍ ذَكَرَهُ أَوْ أَرِيشَ رُؤُوسِ سُرُورٍ وَجَانِبِ رَاسٍ وَكَانَ
جَانِبِ حَيْثُ تَكَا هَذَا وَدَعَا لَنَا مِنْ خَلْقِكَ وَأَكْرَمَ جَنِّ وَنَسِ حَمْدُكَ كَدَمًا
ضَرَفَ سَائِدَتُنَا تَدَابُرَ قَوْلِي وَأَبْطَأُ وَسُورَ خُودِ رَوَايَتِكَ هَذَا اسْتَغْفِرُكَ
دَرْكًا بِقَالَ لِي خَيْرُ صَادِقٍ وَرَوَايَتِكَ هَذَا اسْتَغْفِرُكَ أَنْخَرْتُ فَمَوْكَ دَرْكًا
تَرْكُمُكَ بِنِعْمِ اللَّهِ وَبِأَمْرِهِ كَمَا اللَّهُ تَعَالَى بِسَبِيلِ قَوْلِهِ هَذَا قَوْلُ
دَعَا مَيْكَدُ وَبَعْدَ زَانِ يَنْدَعَا لِي بِنِعْمِ اللَّهِ لِي بِرَجِيمٍ بِنِعْمِ اللَّهِ حَسْبُ الْأَسَاءِ
بِنِعْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ بِنِعْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَجُزُّ مَعَهُ سَمِيحٌ وَلَا دَاءُ بِنِعْمِ اللَّهِ
أَصْبَحْتُ وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ بِنِعْمِ اللَّهِ عَلَى قَلْبِي وَبِنِعْمِ اللَّهِ عَلَى دُفْعِي وَعَقْلِي
بِنِعْمِ اللَّهِ عَلَى أَهْلِي وَمَالِي بِنِعْمِ اللَّهِ عَلَى مَا أَعْطَانِي رَبِّي بِنِعْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّهُ شَيْءٌ
شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اللَّهُ أَشْهَدُ بِكَ وَلَا أَشْكُرُكَ
اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ أَكْبَرُ وَأَجَلُ مَا أَخَافُ وَاحِدٌ زَعَرْتُ رَأْسَكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ وَلَا
لَهُ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مِنْ شَرِّ قَبْضِي وَمِنْ شَرِّ كُلِّ سُلْطَانٍ شَدِيدٍ وَمِنْ
شَرِّ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ خَائِرٍ عَنِيدٍ وَمِنْ شَرِّ قَهْرَاءِ الشُّرُوفِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَائِرَةٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مُحَمَّدٌ

مُحَمَّدًا أَفْضَلَ مَا سَأَلْتُكَ وَأَفْضَلَ مَا سَأَلْتُكَ لَهُ وَأَفْضَلَ مَا أَنْتَ مُسْتَوِلٌ لَهُ
 إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ أَعْيِدْ أَهْلَ بَيْتِي مُحَمَّدٍ دِينِي وَتَقْبَلْ دُرِّي وَمَالِي
 وَلَدِي وَأَهْلِي وَقُرْبَانِي وَهَلْ بَيْتِي وَكُلَّ ذِي رَحِمٍ دَخَلَ فِي الْإِسْلَامِ
 أَوْ دَخَلَ فِي الْيَوْمِ الْقِيَمَةِ وَخَوَانِي وَخَاصِّي وَمَنْ قَلَّدَنِي دُعَاءً أَوْ أَسَدَنِي
 إِلَى يَوْمِ أَوْ دَعَا عَيْنِي أَوْ قَالَ لِي خَيْرًا أَوْ أَخَذَتْ عِنْدِي يَدًا أَوْ بَرًّا أَوْ
 صَبَعَةً وَخَيْرًا لِي وَخَوَانِي مِنْ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِاللهِ بِأَسَائِدِ
 الثَّامَةِ الثَّامَةِ الشَّامِلَةِ الْكَامِلَةِ الطَّاهِرَةِ الْفَاضِلَةِ الْمُبَارَكَةِ الْمُتَعَالِيَةِ
 الرَّائِكَةِ الشَّرِيفَةِ الْمُبْتَغَى الْكَوْنِيَّةِ الْعَظِيمَةِ الْخَرُوفَةِ الْكَوْنِيَّةِ الْوَلِيَّةِ
 لَا يَخْلُو وَهَمٌّ بَرٌّ وَلَا جَرٌّ وَلَا يَمُوتُ الْكَتَابِ خَاتَمِهِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ سُورَةٍ شَرْيَفَةٍ وَ
 آيَةٍ مُخَلَّكَةٍ وَشَفَاءٍ وَرَحْمَةٍ وَعَوْدَةٍ وَبِرْكَةٍ وَبِالنُّورَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ
 الْفُتُورِ وَفِي حِفْظِ تَرْجُمَتِهِمْ وَمُؤْنَى كُلِّ كِتَابٍ شَرَكُهُ اللهُ وَكُلِّ حُجَّةٍ أَقَامَهَا
 وَكُلِّ بَرٍّ هَازٍ أَطْلَعَهُ اللهُ وَكُلِّ نُوْرٍ أَتَاهُ اللهُ وَكُلِّ آلَةٍ أَسَدَّ عَظَمَتِهِ
 أَعْيَدَ وَاسْتَعْيَدَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دِينٍ شَرِّ مَا أَخَافُ وَأَعْدُو مِنْ شَرِّ مَا رَأَى
 مِنْهُ أَكْبَرُ وَمِنْ شَرِّ مَقْصِدِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ وَمِنْ شَرِّ مَقْصِدِ الْيَمَنِ وَالْإِسْطِ
 الشَّيْطَانِيَّةِ وَالسَّلَاطِينِ وَالْبَلَدِ وَجُودِهِ وَأَشْيَاعِهِ وَتَبَاعِيهِ وَمِنْ شَرِّ خَلْقِ
 النُّورِ وَالظُّلَمِ وَمِنْ شَرِّ مَا دَهَمَ أَوْ هَجَمَ أَوْ رَوَّحَ شَرِّ كُلِّ عِمٍّ وَهَمٍّ وَآمَةٍ وَتَدِيمٍ
 وَنَارٍ لَذَّةٍ وَسَقَمٍ وَمِنْ شَرِّ مَا عَيْدَتْ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَتَأَيَّ بِهَذَا الْمَدَارِ وَمِنْ
 شَرِّ مَا فِي النَّارِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْأَنْفَارِ وَالْمَنَاسِكِ وَالْفُجَارِ وَالْجَاهِ
 وَالْأَنْفَارِ وَمِنْ شَرِّ الْفَسَادِ وَالْفُجَارِ وَالْكُفْرَانِ وَالسُّخَارِ وَالْمُخْشَادِ وَالْذُّغَارِ
 الْأَشْرَارِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَلِي فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَنْجِي
 فِيهَا وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دِينٍ شَرِّ دِينٍ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ دَابَّةٍ دَابَّةٍ حَبِيْبَتِهَا أَلَسْتُ عَلَى صِرَاطِ
 مُسْتَقِيمٍ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَهَلْ حَسِبَ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
 الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَأَعُوذُ بِكَ اللهُ مِنَ الْهَمِّ وَالْعَنَمِ وَالْخَرَنِ وَالْجَمْرِ وَالْكَسَلِ وَالْخَيْرِ
 وَالْأَيْلِ وَمِنْ كُلِّ الدِّينِ وَعَلَيْهِ الرِّجَالُ وَمَنْ عَمِلَ لَا يَنْفَعُ وَمَنْ عَمِلَ لَا يَنْفَعُ
 مِنْ قَلْبٍ لَا يَنْفَعُ وَمَنْ دَعَا لَا يَنْفَعُ وَمَنْ نَجَّحَ لَا يَنْفَعُ وَمَنْ حَصَّاهُ لَا تَرْدَعُ وَمَنْ

الجليل

لاجماعٍ عَلَى كَرَمٍ وَتَوَدُّدٍ عَلَى خَيْرٍ أَوْ تَوَاضَعٍ عَلَى خَيْرٍ وَمَا اسْتَغَاثَ مِنْهُ مُحَمَّدٌ وَ
 سَلَامُكَ الْمُفْتَرُونَ وَالْأَنْبِيَاءُ الْمُرْسَلُونَ وَالْأُمَّةُ الْمُطَهَّرُونَ وَالشَّهَدَاءُ
 وَالصَّالِحُونَ وَعِبَادُكَ الْمُتَّقُونَ وَاسْتَغَاثَ اللهُ بِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُطِيعَ مِنْ الْخَيْرِ مَا سَأَلُوا وَأَنْ تُقْبِلَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَغَاثُوا وَ
 اسْتَغَاثَ اللهُ بِكَ مِنْ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ وَأَعُوذُ
 بِكَ رَبِّ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرَ مِنْ شَرِّ الشَّيْءِ عَلَى
 أَقْلِي بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مُحَمَّدٌ عَلَى دِينِي وَتَقْبَلْ دُرِّي وَمَالِي دِينِي
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ أَعْطَانِي دِينِي اللهُ عَلَى أَجْبَتِي وَوَلَدِي وَقُرْبَانِي بِسْمِ اللهِ عَلَى خَيْرِ
 وَلِيٍّ خَوَانِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ قَلَّدَنِي دُعَاءً وَأَخَذَتْ عِنْدِي صَبْعَةً أَوْ أَسَدَنِي إِلَى
 يَوْمِ أَوْ دَعَا عَيْنِي أَوْ قَالَ لِي خَيْرًا أَوْ أَخَذَتْ عِنْدِي يَدًا أَوْ بَرًّا أَوْ
 صَبَعَةً وَخَيْرًا لِي وَخَوَانِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِاللهِ بِأَسَائِدِ
 الثَّامَةِ الثَّامَةِ الشَّامِلَةِ الْكَامِلَةِ الطَّاهِرَةِ الْفَاضِلَةِ الْمُبَارَكَةِ الْمُتَعَالِيَةِ
 الرَّائِكَةِ الشَّرِيفَةِ الْمُبْتَغَى الْكَوْنِيَّةِ الْعَظِيمَةِ الْخَرُوفَةِ الْكَوْنِيَّةِ الْوَلِيَّةِ
 لَا يَخْلُو وَهَمٌّ بَرٌّ وَلَا جَرٌّ وَلَا يَمُوتُ الْكَتَابِ خَاتَمِهِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ سُورَةٍ شَرْيَفَةٍ وَ
 آيَةٍ مُخَلَّكَةٍ وَشَفَاءٍ وَرَحْمَةٍ وَعَوْدَةٍ وَبِرْكَةٍ وَبِالنُّورَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ
 الْفُتُورِ وَفِي حِفْظِ تَرْجُمَتِهِمْ وَمُؤْنَى كُلِّ كِتَابٍ شَرَكُهُ اللهُ وَكُلِّ حُجَّةٍ أَقَامَهَا
 وَكُلِّ بَرٍّ هَازٍ أَطْلَعَهُ اللهُ وَكُلِّ نُوْرٍ أَتَاهُ اللهُ وَكُلِّ آلَةٍ أَسَدَّ عَظَمَتِهِ
 أَعْيَدَ وَاسْتَعْيَدَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دِينٍ شَرِّ مَا أَخَافُ وَأَعْدُو مِنْ شَرِّ مَا رَأَى
 مِنْهُ أَكْبَرُ وَمِنْ شَرِّ مَقْصِدِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ وَمِنْ شَرِّ مَقْصِدِ الْيَمَنِ وَالْإِسْطِ
 الشَّيْطَانِيَّةِ وَالسَّلَاطِينِ وَالْبَلَدِ وَجُودِهِ وَأَشْيَاعِهِ وَتَبَاعِيهِ وَمِنْ شَرِّ خَلْقِ
 النُّورِ وَالظُّلَمِ وَمِنْ شَرِّ مَا دَهَمَ أَوْ هَجَمَ أَوْ رَوَّحَ شَرِّ كُلِّ عِمٍّ وَهَمٍّ وَآمَةٍ وَتَدِيمٍ
 وَنَارٍ لَذَّةٍ وَسَقَمٍ وَمِنْ شَرِّ مَا عَيْدَتْ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَتَأَيَّ بِهَذَا الْمَدَارِ وَمِنْ
 شَرِّ مَا فِي النَّارِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْأَنْفَارِ وَالْمَنَاسِكِ وَالْفُجَارِ وَالْجَاهِ
 وَالْأَنْفَارِ وَمِنْ شَرِّ الْفَسَادِ وَالْفُجَارِ وَالْكُفْرَانِ وَالسُّخَارِ وَالْمُخْشَادِ وَالْذُّغَارِ
 الْأَشْرَارِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَلِي فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَنْجِي
 فِيهَا وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دِينٍ شَرِّ دِينٍ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ دَابَّةٍ دَابَّةٍ حَبِيْبَتِهَا أَلَسْتُ عَلَى صِرَاطِ
 مُسْتَقِيمٍ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَهَلْ حَسِبَ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
 الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَأَعُوذُ بِكَ اللهُ مِنَ الْهَمِّ وَالْعَنَمِ وَالْخَرَنِ وَالْجَمْرِ وَالْكَسَلِ وَالْخَيْرِ
 وَالْأَيْلِ وَمِنْ كُلِّ الدِّينِ وَعَلَيْهِ الرِّجَالُ وَمَنْ عَمِلَ لَا يَنْفَعُ وَمَنْ عَمِلَ لَا يَنْفَعُ
 مِنْ قَلْبٍ لَا يَنْفَعُ وَمَنْ دَعَا لَا يَنْفَعُ وَمَنْ نَجَّحَ لَا يَنْفَعُ وَمَنْ حَصَّاهُ لَا تَرْدَعُ وَمَنْ

حضرت علی مرتضیٰ که فرمود که شبنم از پیغمبر که فرمود که کسی که خواهد
 که الله تعالی زیاد کند عمر او را و او را ده بار و از هر شمنان و نگاه دارد
 از مردن بد باید که صد و شصت کند بر این دعا با هر بار که صبح و شام سه بار
 بخواند چنانکه این باقی در کتاب بخیا و خود روایت کرده است سبحان الله و
 الباقی و منتهی العلم و مبلغ الرضا و ذی العرش و سعة الکرم و یزین کو
 و الحمد لله رب العالمین یا آخر و بکوالا اله الا الله لا اله الا الله و الله اکبر و بکوالا
 صلی الله علی محمد و آله الطیبین الطاهیرین یزین کو اللهم انی احسننا بعینک الی
 لا انا و انکنا بکرات الذی لا یزیم و احسننا بقدرتک علینا و لا تمکننا و انت
 و جاورنا بر کونیم الله الرحمن الرحیم بسم الله النور بسم الله نور علی نور بسم الله
 هو مدبر الامور بسم الله الذی خلق النور من النور الحمد لله الذی خلق النور و
 انزل النور علی الطوبی کتاب مسطور بقدر مقدور علی شجر مجبور الحمد لله الذی
 هو یغفر الذنوب و یغفر الذنوب و علی الشراء و الشراء مشکور و صلی الله علی
 سیدنا محمد النبی و آله الطاهیرین یزین کو اللهم فاطر السموات و الارض یا ارحم
 و انور فضل اول من ذکر شد بر این کو است برقی و هو الله الذی لا اله الا
 هو الذی کل شیء و منتهی کل علم و رب کل رب و شهید الله علی یقین البود
 و الذل و الصغار و اعترف بحسبنا فی الله الی و ابوء علی نفسه بقوله الشکر
 و اسئل الله فی یومی هذا فی لیکن هذا حق ما و له له حق علی ما و له و من
 له و من و انما و اخلنا و رزقا و اسعنا و یقیننا اعلی لا شک و لا اذنیاب
 حسبنا و من کل من هو و منه و الله و یکل من کل من یوا و امسک بستر علم
 الله کل و علایینیه و اعوذ بیا فی علم الله من کل سوء و من کل شر سبحان الله
 العالم باخلق اللطیف فی الخسوف و الفادر علیه ما شاء الله کان لا حول و
 لا قوة الا بالله استغفر الله و الله المستغفر من طوس و در کتاب بخیا و خود روایت
 که شکر نعمت الله تعالی هر صباح و شام بکوالا اللهم انی احسننا بعینک الی
 ابد غایت راجله ادعیه قدس پادشاه و الله تعالی فرمود که یا محمد بکوالا
 که از او نه فریب بسو ما دارند که بدانست و بکوالا که فاضل ترین از پیغمبر که سبب

در کتاب بخیا و خود روایت کرده است

او من تقریب بخیا و پندار است و هرگاه که بکوالا بخواند اهل اسماها اول
 دوست دارد و او را شکر و نام میگذارد و این کو اللهم انی احسننا بعینک الی
 خلقت انک لیه احسن جنتها و لا اله الا و کم کرامته و لا علیه ابتر فضل
 و لا به اشد رفقا و لا علیه اشد حیا طه و لا علیه اشد نطقا منک
 علی و ان کان جمیع الخلق من بعد ذلک مثل تقدیدی فاشهد
 باک فی الشهادت و باقی شهید که بدین حدیث یا زکاة الفضل و الطول فی
 انما یکت علی مع فیکه شکری لک فیا یا فاعل کل رادیه صلی علی محمد و آله
 و طوبی من جلال لسطح لعلک الشکر و اوحی و زیاده من تمام النعمه بستر
 العفوه و انظر فی خبرک و صلی علی محمد و آله و لا تقابلنی برقی و انظر فی
 لوجنا و اجعل ما تقرت به لیک فی ذنوبک لک خالصا و لا یجعله الا و من
 او خیر او زیاده او کبریا کیم و بنزد صبح و شام سه بار بکوالا الله ما شاء الله
 قوة الا بالله ما شاء الله کل نعمه من الله ما شاء الله الحمد لله کل یسید الله
 عز وجل ما شاء الله لا یضر فی السور الا الله و بنزد و صبح و شام ده بار بکوالا
 لا اله الا الله و الله اکبر و الحمد لله استغفر الله لا حول و لا قوة الا بالله
 هو الاول و الاخر و الظاهر و الباطن له المملک و له الحمد و یقیمت و
 یقیمت و یجوز هو حی لا تموت بکوالا الحمد و هو علی کل شیء قدیر پس سه بار
 در صبح و شام بکوالا سمیت اللهم معنهما بیدما یمک البقیع الذی لا یطاول و لا
 یجاول من شکر کل غاشیم و طار و بر بسلیم من خلقت و ما خلقت من خلقت
 الصامیه و الناطقین من کل خوف و یلیا بر سابقه و لا اهل بدین
 نیتک محمد علیهم السلام تحفیا من کل قاصید الی الذی یجدا رحمت بر
 الا خلاص من الاعتراف بجهنم و التمسک بجهنم موقفا ان الحق لله و معهم
 و بهم و علی من و الا و اجانب من جابوا صلی علی محمد و آله و اعدا الله
 بر من شکر کل ما انتبه باعظم حجت لا عادی عقی بدین السقوانی الا و من
 جملنا من بر این بدین سدا و من خلفهم سدا فاعشبناهم فی لا یغفرو و
 بنزد صبح و شام دعا عشران بخوان و فاضل ترین و فی زبانی خواندن از بعد از صبح

در کتاب بخیا و خود روایت کرده است

وَأَنْتَ تَعْلَمُ مَا تُرِيدُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا هَادِينَ مَهْدِينَ خَيْرَ رُضَا لِقَبُولِ الْأَمْرِ بِكَ
 سَلَامًا لَا يُؤَلِّمُكَ وَفَرًا لِأَعْدَائِكَ حُبَّ يُحِبُّكَ الْتَائِبِينَ وَمُعَادِي عَدُوَّكَ
 مِنْ خَالِقَاتِكَ اللَّهُمَّ هَذَا الدُّعَاءُ وَهَلْبَتَا لِإِجَابَةِ هَذَا الْإِلْحَامِ عَلَيْكَ
 التَّكْلَامُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي نُورًا فِي قَلْبِي وَنُورًا فِي قَبْرِي وَنُورًا بَيْنَ يَدَيَّ وَنُورًا
 تَحْتِي وَنُورًا فَوْقِي وَنُورًا فِي سَمْعِي وَنُورًا فِي بَصَرِي وَنُورًا فِي شَعْرِي وَنُورًا فِي
 قَبْرِي وَنُورًا فِي حَنِي وَنُورًا فِي دَمِي وَنُورًا فِي عِظَامِي اللَّهُمَّ اعْظِمْ لِي النُّورَ
 سُبْحَانَ الَّذِي لَا تَدَايِلُ لِعَزْوَرِهِ بَنِي سُبْحَانَ الَّذِي لَيْسَ الْخَلْقُ وَكَثَرَتْ بِهِ سُبْحَانَ
 ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَبَنِي سُبْحَانَ الَّذِي دَرَجَتُهُ وَوُجْهُهُ وَسَبْعُ عَشْرَةَ
 أَبْدَعَا الْجَوَانِ اللَّهُمَّ مَرْتَبًا وَهَيْئًا وَأَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لَوْ فَادُوهُ إِلَى عُلُوِّ
 رَجَاءِ رَيْدِنَ وَطَلَبَ تَائِلِهِ وَبِأَسْرِهِ فَإِنَّكَ يَا رَبِّ تَعْلَمُ وَأَسْتَغْنِي بِكَ
 وَبِعَاقِبَتِكَ وَطَلَبَ تَائِلِكَ وَبِأَسْرَتِكَ فَلَا تُخَيِّبْ دُعَائِي يَا مَنْ لَا يُخَيِّبُ عَلَيْكَ
 السَّائِلُ وَلَا يَقْضِيهِ تَائِلٌ فَإِنَّ لَكَ يَفْقَهُ بِعِلْمِهِ عِلْمَهُ وَلَا لَوْ فَادُوهُ
 عُلُوِّ وَرَجَوْتَهُ أَنْتَ تَعْلَمُ مَقَرَّ الْعُلُوِّ وَالْأَسْفَلِ مَقَرَّ الْإِسَاءَةِ وَأَنْتَ تَعْلَمُ قَرَارَ بَنِي لَاحِظٍ
 وَلَا عَدُوٍّ وَتَعْلَمُ رَجَاءَ عَظِيمِ عَقُوبَتِكَ الَّذِي عُلُوُّ يَدْعُو عَلَى الْخَاطِئِينَ بِقَامِ عَقَابِكَ
 طُولَ عُلُوِّهِمْ عَلَى عَظِيمِ الْجَزَمِ لَنْ عُدَّتْ عَلَيْهِمْ بِالرَّحْمَةِ فَيَا مَنْ رَحْمَتُهُ وَاسِعَةٌ
 وَعَفْوُهُ عَظِيمٌ بِأَعْيُنِهِمْ بَلَا لَمْ يَخْشَ سَلَامًا لِأَعْلَانِكَ وَلَا يَنْجِي مِنْ سَخَطِكَ إِلَّا التَّوَّابُ
 لِيَا رَبِّكَ تَعْلَمُ يَا إِلَهِي قَرَارًا لِقَدَرِ الْوَقْفِ بِأَمْنِهِ لِيَلِدُوا وَلَا يَلْجَأُوا غَمًّا
 حَقَّ تَسْتَجِبْ لِي وَتَقَرِّبْ لِي إِيَّاهُ فَوَقَّانِ وَأَدْفِئْ قَلْمَ الْعَاقِبَةِ إِلَى سَهْوِ الْحَالِ
 تَسْتَجِبْ لِي عَدُوِّي لَا تَسْلُطْ عَلَيَّ وَلَا تَمَكِّنْهُ مِنْ عَنِّي اللَّهُمَّ ارْزُقْ عَفْوِي مِنْ
 ذَا الَّذِي رَفَعْتَنِي وَلَنْ رَفَعْتَنِي مِنْ ذَا الَّذِي يَضَعُونِي إِنْ أَهْلَكْنِي مِنْ ذَا الَّذِي
 يَعْزِزُ لَكَ عَبْدِي أَوْ يَسْأَلُكَ عَنْ أَمْرٍ وَقَدْ عَلِمْتَ أَنَّهُ لَيْسَ بِحَكْمِكَ ظَلَمٌ وَ
 لَا فِي تَقْوِيكَ عَجَلَةٌ وَلَا تَمَّا بِعَمَلٍ مَنْ خَافَ لِقَاكَ وَتَمَّا بِجَنَاحِ إِلَى الظُّلَمِ
 الضَّعِيفُ وَقَدْ تَعَالَيْتَ يَا إِلَهِي عَزَّ وَكَبَّرَ اللَّهُمَّ لِي أَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي
 فَاعْلَمْ وَأَسْتَجِيبَ دُعَائِي وَأَسْتَرْزُقْكَ فَادْفِئْ وَأَتَوَكَّلْ عَلَيْكَ فَاقْبَلْ
 وَأَسْتَغْنِيكَ عَلَى عَدُوِّي فَاصْرِفْني وَأَسْتَغْنِيكَ بِكَ فَاقْبَلْ وَأَسْتَغْنِيكَ يَا إِلَهِي

عَفْوَتُ

الأمين الأمين الأمين وبنو سُبْحَانَ الَّذِي دَرَجَتُهُ وَوُجْهُهُ وَسَبْعُ عَشْرَةَ
 اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا أَمْسُكَ فِي
 قَبْضِكَ وَأَنَا صَبِيٌّ بِكَ أَمْسُكَ عَلَى عَمْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ
 أَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتَ أَبُو يَعْلَى وَأَبُو بَدْرُ بْنُ أَبِي فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَبَنِي دَرَجَتُهُ وَسَبْعُ عَشْرَةَ وَسَبْعُ عَشْرَةَ
 فَرَجَّ وَأَنْ يَسْتَأْذِنَ إِلَهِي تَوَخَّجُ الْأَمَلِ لِقَدَرِ خَابِتِ الْأَلَدِيكَ مَا الْخَرُوبِ بِسَدَادِ
 ضَلُّ وَادْفِئْ دَرَجَتَهُ وَنُورَ كَدَشْتِ وَوُجْهَهُ سُبْحَانَ الَّذِي دَرَجَتُهُ وَسَبْعُ عَشْرَةَ
 أَمَامَ زِيَالِ بَدْرٍ وَأَنْ يَسْتَأْذِنَ إِلَهِي تَوَخَّجُ الْأَمَلِ لِقَدَرِ خَابِتِ الْأَلَدِيكَ مَا الْخَرُوبِ بِسَدَادِ
 وَالْأَجَاءُ وَالْأَجَاءُ بَعْدَ فَنَاءِ الْأَشْيَاءِ الْعَلِيمِ الَّذِي لَا يَسْتَأْذِنُ مِنْ ذِكْرِهِ وَلَا
 يَقْضِي مَنْ شَكَرَهُ وَلَا يُخَيِّبُ مَنْ دَعَاهُ وَلَا يَقْطَعُ رَجَاءَ مَنْ رَجَاهُ اللَّهُمَّ لِي
 أَشْهَدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ بِكَ مَلَأْتُكَ وَرَسُولِكَ وَسُكَّانِ
 سَمَوَاتِكَ وَحَكَمَةِ عَرْشِكَ وَمَنْ يَصِفُ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَنْشَأَتْ
 مِنْ أَصْنَافِ خَلْقِكَ أَنْبِيَاءُ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَلَا
 عَدِيلَ لَكَ وَلَا خَلْفَ لِقَوْلِكَ وَلَا تَبْدِيلَ وَأَنْ مُحَمَّدًا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ دَعَا مَا حَقَّتْ لَهُ الْإِبَادَةُ وَبِجَاهِهِ الشُّعْرُ وَجَعَلَ حَقَّ
 الْحُجَّادِ وَأَنْتَ بَشَرٌ بِمَا هُوَ حَقٌّ مِنَ التَّوَّابِينَ وَأَنْتَ يَا هُوَ صِدْقٌ مِنَ الْعَقَابِ
 اللَّهُمَّ تَسْتَجِبْ لِي عَلَى دُعَائِي مَا أَحْبَبْتَنِي وَلَا تُرِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِهْدَائِي وَهَبْ لِي
 مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ مِنْ
 أَشْيَاءِهِ وَسَبْعِينَ وَاحْشُرْ بَنِي دَرَجَتِهِ وَوَضْعِي لِأَدَاءِ قَرْضِ الْجَمْعَانِ وَ
 أَوْجِبْ عَلَيَّ فِيمَا مِنْ لَطَائِفِ وَقَفْتِ لَا هِلَا مِنْ لَطَائِفِ فِي يَوْمِ الْحِزَاءِ
 إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ دَعَا يَذْكُرُكَ دَرَجَتُهُ وَوُجْهَهُ ارْزُقْ كَاطِمَ مَرْوِيَّتِ
 كَمَا بَادِعُوا نَدَانِ بِسْتِ مَرْجَبًا بِخَلْقِ اللَّهِ الْجَدِيدِ وَبِكَا مِنْ كَاتِبِينَ وَشَاهِدِ
 أَكْبَابِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ
 أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ الْإِسْلَامَ كَمَا وَصَفَ وَالَّذِينَ كَمَا شَرَعَ
 أَنَّ لِكِتَابِ كَمَا أَنْزَلَ وَالْقَوْلِ كَمَا حَدَّثَ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ صَلَوَاتُكَ

دُعَاءُ مَنْ رَفَعَهُ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

الله وبركاته وشراشف تيمانه وسلاله على محمد وآله اصبحت في امان
الله الذي لا يستباح وفي ذمة الله لاني لا تخفوني جوار الله الذي لا
يضام وكفيله الذي لا يرام وجوار الله من محفوظ ما شاء الله كل نعمه
في الله ما شاء الله لا ياتي بالخير الا الله ما شاء الله نعم العايد والله ما
شاء الله توكلت على الله اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له له
الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو حي لا يموت بيده الخبز وهو على كل شيء
قدير اللهم اغفر لي كل ذنب يجزي رزقي وتجب مستغفر او يقصر عني رزقي
مستغفر او يصعد بوجهي الكريم عفو الله اغفر لي وارزقي وارحمي واخبرني
واعف عني وارزقي واهدني واغفر لي والتمس في قلبي الصبر والنصر يا مالكا
الملك قاتل لا يملك ذلك غيرك اللهم وما كتبت علي من خير فوفقه
واهدني له ومن علي من كليل واعني وييسر عليه واجعله احب الي من
غيره وارزقني ما سواه ووفني من فضلك اللهم اني استسلك دعواتك و
الجنة واعوذ بك من سخطك والفتن واستسلك النصيب لا وفقر في حوائج
النعم اللهم طهر لسان من الكذب وقلوب من البغايا وعقل من الرأى و
صبر من الجبن انة فانك تعلم خائفة الاعين وما تخفي الصدق اللهم ان
كنت محرم ما مضى علي رزقي فاعز حوائجي وقبيل رزقي واكتبني عندك
مرفوقا مؤثقا للغير اذ فانك قلت تبارك وتعالى انت بحم الله ما يشاء
وبنت وعند أم الكتاب لله صل على محمد وآله انك حميد مجيد تسبح
ودجعه انت كد بعد ان ينم الله الرحمن الرحيم بكوي سبحان من ليس العذر
وفاز به سبحان من يعطف بالحمد وتكريم به سبحان من لا يبتغي الشيع لا
له سبحان من احول كل شيء بعلم سبحان ذي الطول والفصل سبحان ذا المن
والنعم سبحان ذي العزة والكرام اللهم اني استسلك دعواتك بغير من شئت
وسئمت الحمد من تكايات وباسمك لا عظم وذكر لك الاعلى وبكلماتك الثابتة
وتمت كلامك صدقا وعدلا لا مبدل لكلامك انك انت العزيز الكريم يا
الحلال والاكرام استسلك ما لا يجد لك روق من مبالا ان تصل على محمد

الحمد وبحمد من امرى فرجا ومخرجا وان توسع على رزقي في يسر منك
وعافيه سبحان الحي الحليم سبحان الحليم الكريم سبحان الباعث لوارث
سبحان العلي العظيم سبحانك وبحمدك اللهم صل على محمد وآله محمد كما
صليت وبارك على ابراهيم وآله ابراهيم انك حميد مجيد وعفو مجيد
ايستبنيك لقلل من الخبيث لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم اللهم
ربنا ملائكة والروح والنبين والمرسلين وثما هم مرتضى السموات والارضين
وقل كل شئ وما لك كفت عنا ناس عداتنا ومن اراد بنا سوءا
من الجن والانس وانهم ابصارهم وقولهم واجعل بيننا وبينهم حجابا وحرسا و
مداخلا انك ربنا الاحول ولا قوة لنا الا بالله عليه توكلنا واليه استعينا و
هو العزيز الحكيم ربنا عافنا من شر كل هود وعن شر كل ذات بيضاء
ومن شر ما سكر في الليل والنهار ومن كل سوء ومن شر رب العالمين
والله المرسلين صل على محمد وآله اجمعين واوليائك وخيرتك وآله يا با
ذلك والاحول ولا قوة الا بالله العلي العظيم اللهم وبالله اعوذ
وبالله اعني وبالله استعير وبالله استعصم ومنعني الله ومنعه استمع من شيطان الجن والانس والجن
ومن يعلم وخباياهم وكفهم وطمعهم وديهم وكيدهم وشبههم وشبه ما لا تون
به تحت الليل ونحت النهار من البعد والقرب ومن شر الغائب والظاهر ان شاء
الله امين احياء وامواتا اتقى بصيرا ومن شر العامة والخاصة ومن يقين وسوسين
ومن شر لدنا هوس والجن والانس ومن الجن والانس ولا اله الا الله الذي لا
عرش بلقيس واعيد يفي وقبض وجميع ما تحوطه عنا بوق من شر كل سوء وخيال
اقباض وسواد وغشا لومعا هيدا وغيره ما هيد من يسكن المراء والخاب
والظلمات والنور والظل والحر والبر والنجور والسهل والوعور والخراب
والعيران والاكلام والاجام والظالمين والظالمين والظالمين والظالمين
الجبانات من الصادقين والواودين من يربيد والليل يبدد في ايام النهار وبالله
تعالى والابكار والعقد والاصال والمرسلين والاسامير والافانج والافانج
والابالسة ومن جودهم وارواحهم وعشائرهم وقائهم ومن قهرهم وقهرهم

مُسْكِرًا وَسَالِكًا وَنَاطِقًا وَصَامِتًا وَخَفِيًّا وَمُتَبَيِّنًا وَمُنْكَرًا وَمُخْفِيًّا وَتَجَسُّدًا
 بِأَشْرَفِ رُتَبٍ وَأَفْضَلِ نَوَافِيسٍ وَأَوْثَقِ عَقْدٍ لَا شَرَّكَ لَهُ وَلَا مِثْلَ مَنْ أَدْلَى
 وَلَا مِثْلَ مَنْ أَعَزَّ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
 وَسَلَامًا تَسْلِيمًا عَزِيدًا وَتَبَارَكَ وَتُؤَدِّبُهُ أَنْتَ كَمَا بَعْدَ ذَلِكَ اللَّهُمَّ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ لَا
 حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ بِكَوْنِ اللَّهِ رَبَّنَا الْمَلِكُ وَالْقُدُّوسُ
 النَّبِيُّ وَالْمُرْسَلِينَ وَفَاهِمِ مَرَاتِلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِكَ عَفَى نَاسِ الْأَشْرَارِ
 وَأَعْمَ أَبْصَارِهِمْ وَفَلَوْهُمْ وَاجْعَلْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ حِجَابًا إِنَّكَ رَبُّنَا وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُ
 تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْ عَامِدِينَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَاخِرٍ وَبَيِّنَاتِهَا مِنْ شَرِّهَا
 سَكَنِي فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَوَاسٍ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَامًا وَغَايَ
 شَبِّ شَيْبَةٍ أَبْنَتْ كَمَا بَعْدَ ذَلِكَ اللَّهُمَّ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ بِكَوْنِ اللَّهِ رَبَّنَا الْمَلِكُ وَالْقُدُّوسُ
 وَلَكَ الْمُلْكُ وَيَبْدُكَ الْخَيْرُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَسُجَّاتُكَ لَكَ التَّسْبِيحُ وَالْتَّحْدِيدُ
 وَالْإِهْلَالُ وَالْإِكْبَارُ وَالْقَبْدُ وَالْكَبِيرُ وَالْجَبَرُوتُ وَالْمَلَكُوتُ وَالْعِزَّةُ وَالْجَبَالُوتُ وَالْغَايَةُ
 وَالْأَسْطَارُ وَالْمَقَادِيرُ وَالْحَوْلُ وَالْقُوَّةُ وَالْأَخْيَارُ وَالْأَخْيَارُ وَالْأَخْيَارُ وَالْأَخْيَارُ
 رَبَّنَا الْعَالَمِينَ وَقَالَتْ سُبْحَانَكَ لَكَ اللَّهُمَّ وَلَكَ الْإِبْهَامُ وَالْإِبْهَامُ وَالْإِبْهَامُ
 وَالْقُوَّةُ وَالْقُوَّةُ وَالْقُوَّةُ وَالْقُوَّةُ وَالْقُوَّةُ وَالْقُوَّةُ وَالْقُوَّةُ وَالْقُوَّةُ
 وَالْجَبَرُوتُ وَتَبَسَّطَ الرَّحْمَةُ وَالْعَافِيَةُ وَلَيْتَ الْحَمْدُ وَتَدَا لَشَرِّكَ أَنْتَ
 اللَّهُ لَا شَرَّكَ مِثْلَكَ سُبْحَانَكَ أَعْظَمَ شَأْنَكَ وَأَعَزَّ سُلْطَانَكَ وَأَشَدَّ جَبَرُوتَكَ
 وَأَحْوَجَ عَدَدَكَ وَسُبْحَانَكَ بِسْمِ الْخَلْقِ كُلِّهِ لَكَ وَقَامَ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ بِكَ وَ
 اسْتَقْبَلَ الْخَلْقُ كُلَّهُمْ مِنْكَ وَصَرَّحَ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ بِكَ وَسُبْحَانَكَ تَسْبِيحًا لَا يَنْفَدُ
 لَكَ وَلَوْ جِئْتَ وَتَبْلُغُ مِنْهُ عِلْمَكَ وَلَا يَقْصُرُ دُونَ أَضْلَاعِ صُنْكَ وَلَا يَنْفَدُ
 شَيْءٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْكَ سُبْحَانَكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَلَيْتَ مَعَادُهُ وَبَدَأْتَ كُلَّ
 شَيْءٍ وَلَيْتَ مِنْهَا وَأَنْشَأْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَلَيْتَ مَصِيرُهُ وَأَنْشَأَ رَحِمَ الرَّاحِمِينَ
 بِأَمْرِكَ أَرْفَعْتَ السَّمَاءَ وَوَضَعْتَ الْأَرْضَ وَقَدْ سَبَّحْتَ بِهَا لَوْلَا وَبَعِثْتَ فِيهَا
 قُلُوكَ نَاكَ قَوْلُ كُلِّ لَكُونِ تَبَارَكَ رَحْمَتُكَ وَقَالَتْ بِرَأْسِكَ وَتَقَدَّرَ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

فِي جَلْسٍ وَقَارَكَ لَكَ التَّسْبِيحُ جَلَامِكَ وَلَكَ التَّحْدِيدُ بِفَضْلِكَ وَلَكَ الْحَوْلُ بِقُوَّتِكَ
 وَلَكَ الْكِبَرُ بِأَعْيُنِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ بِالْجَبَرُوتِ وَيُسَلِّمُ عَلَيْكَ وَلَكَ الْمَلَكُوتُ بِعِزَّتِكَ
 وَلَكَ الْقُدْرَةُ بِمَلَكِكَ وَلَكَ الْإِهْلَالُ بِأَمْرِكَ وَلَكَ الْإِبْهَامُ عَلَى خَلْقِكَ لَخَصِيَّتِ
 كُلِّ شَيْءٍ عَدَدًا وَأَحَدًا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا وَوَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ وَأَنْتَ أَرْحَمُ
 الرَّاحِمِينَ عَظِيمُ جَبَرُوتِ عِزِّ السُّلْطَانِ قُوَّةِ الْبَطْنِ بِمَلَكِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ذُو الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْمَلَكُوتِ الْمُقَدَّرِ يَسْجُدُ الْمَلَكُوتُ وَالنَّهَارُ
 لَا يَفْتُرُونَ سُبْحَانَكَ الَّذِي لَا يَمُوتُ أَبَدًا لَا يَبْدُو سُبْحَانَكَ رَبِّ الْعِزَّةِ أَبَدًا لَا يَبْدُو
 سُبْحَانَكَ الْقُدُّوسِ رَبِّ الْعِزَّةِ أَبَدًا لَا يَبْدُو سُبْحَانَكَ رَبِّ الْمَلَكُوتِ وَالْقُدُّوسِ سُبْحَانَكَ
 رَبِّي الْأَعْلَى سُبْحَانَكَ وَذُو الْقُوَّةِ الَّذِي فِي السَّمَاءِ عَرْشُهُ وَفِي الْأَرْضِ قُدْرَتُهُ
 وَسُبْحَانَكَ الَّذِي فِي الْغَيْبِ سُبْحَانَكَ الَّذِي فِي الْقُبُورِ رِضَائُكَ وَسُبْحَانَكَ الَّذِي
 فِي الْحَيَاةِ رِضَائُكَ وَسُبْحَانَكَ الَّذِي فِي جَهَنَّمَ سُلْطَانُهُ سُبْحَانَكَ الَّذِي سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ
 غَضَبُهُ سُبْحَانَكَ الَّذِي مِنْ لَدُنْكَ كُلُّ شَيْءٍ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ بِالْعِزِّ وَالْجَبَرُوتِ وَالْإِبْهَامِ
 بِالْإِبْهَامِ سُبْحَانَكَ وَتَوَكَّلْ عَلَى عَرْشِهِ وَصَرَّحْ عَبْدُكَ وَتَبَارَكَ وَتَقَدَّرَ
 فِي جَلْسٍ وَقَارَكَ وَكَرِهَ عَرْشُهُ بِرَأْسِ كُلِّ عَيْنٍ وَلَا شَرَّ لَهُ مِنْ وَيدُرُكَ كُلُّ شَيْءٍ وَلَا
 تَدْرِيكَ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يَدْرِيكَ الْأَبْصَارُ وَهُوَ الْلطِيفُ الْخَبِيرُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَبَنِيكَ أَمْرًا اخْصَصْنَا بِهِ دُونَ مَنْ عَمِدَ غَيْرَكَ وَتَوَكَّلْ بِكَ
 وَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ بِمَا أَنْجَيْتَهُ لَهُ مِنْ رُسُلَاتِكَ وَأَكْرَمْتَهُ بِهِ مِنْ بَنِيكَ وَلَا
 تَحْزَنْتَا أَنْظِرْنَا الْفَجْهَةَ وَانْكَرُ بِعَفْوِكَ فِي دَارِنَا وَمُسْتَقَرِّهِمْ جَوَارِكَ اللَّهُمَّ
 كَمَا أَرْسَلْتَ مُبْلَغًا وَخَلَقْتَ قَادِي خَوَافِكَ سُلْطَانًا وَأَمِنْ بِكَ لَشَرِّكَ لَكَ
 مَصَافِيحُ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَبَارَكَ وَكَرِهَ مِنْهُ مِنْكَ كَرَامَتُهُ يَفْضُلُهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ
 وَيَقْبِطُ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ مِنْ عِبَادِكَ وَاجْعَلْ ثَوَابَنَا مِنْهُ فِيهَا لَطْفًا
 لَهُ مِنْهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلِّمْ وَتَبَارَكَ وَتَقَدَّرَ
 قَوْلُكَ وَطَوْلُكَ وَمِنْكَ وَعَظِيمُ مَلَكِكَ وَجَلَالُ دِينِكَ وَكَرِيمُ جَدِّكَ وَعَظِيمُ
 سُلْطَانِكَ وَطُفُّ جَبَرُوتِكَ وَتَبَارَكَ وَتَقَدَّرَ وَتَبَارَكَ وَتَقَدَّرَ وَتَبَارَكَ وَتَقَدَّرَ
 تَبَارَكَ كَمَا أَنْتَ وَتَبَارَكَ وَتَقَدَّرَ وَتَبَارَكَ وَتَقَدَّرَ وَتَبَارَكَ وَتَقَدَّرَ وَتَبَارَكَ وَتَقَدَّرَ

بها كل ذي طاعة وقرب بها إليك كل ذي رغبة في رضاك ويلوذ بها
كل ذي رغبة من سخطك ان ترزق فواح الخير وخولها وخفايرها وجوارها
وقضا الله وخير وتوا فله الله صلى على محمد وآله واليقين
معدنا واصلي باليقين سائرنا واجعل قلوبنا مطبوعة الى ذكرنا وانما لنا
خالصة لك اللهم صلى على محمد وآله وسلم واسئلك ان ترزق من الخير والي
لا يجوز والعيب من الاكل الخالص الطاهر في الدنيا والاخرة والذكر الكثير
لك والصفات والسلامة من الذنوب والخطايا اللهم ارزقنا اعمالا واكث
من قبلة ترزق بها عنا وتسهل لنا سكرة الموت وسيدة قلوب يوم القيمة اللهم
انا نسئلك طاعة الخيرة وطاعة طاعتنا وطاعتنا والزيادة من فضلك في كل
وليلة والجمعة من عدايك والتوسل بحبك اللهم حيث ايقنا اليك وارزقنا
النظر الى وجهك واجعل لنا في لقاءك شرة وسرورا اللهم صلى على محمد وآله
محمد وخيرنا فذكر عند كل عقله وشكر عند كل لغة والقبول عند كل
باله وارزقنا قلوبا وحيلة من خشيتك خاشعة لذكرك منية اليك اللهم
صلى على محمد وآله وسلم واجعلنا من بوني بعمدك ويومين بوعده ويعل بطا
عناك وقبض من رضاك وبرحمتك فيما عندك وبغير اليك منك وبرحمتك
ونجاف سوء حسابك ونجفالت خوف خشيتك واجعل ثوابنا لاجلنا جنتك
ونجا وزعم ذنوبنا من فناءك واجعلنا من طلبة خطايانا بوزر وجهك ونعمتنا
بفضلك واليسرنا طاعتك وهبنا كرامتك وانعم علينا بعتك وارزقنا ان
نشكر رخصتك امين الله الحق رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وآله
الطيبين واليه الطامعون دعاء وفيك شينه كه انضرت بجا ومقول سائرنا
كه بعد از شين الله الرحمن بكون بين الله الذي ارجوا الاضلة ولا اخشوا
عدله ولا اعتدوا لا في كماله ولا اتسك الا بحبلك بان اسبغوا اذ العفو والبر
من الظلم والعدوان ومن غير الزمان وتواتر الاخران وطوارق العدا من
انقضاء المدة قبل التناهي والصدق والياك استرشد لما فيه الصلاح و
الاصلاح وما استعبر فيما يقترن به النجاة والانجاح ولا ياك ارفع في لباس

دعاء من مكشبه

الطامعة وتماها وشموه لئلا تروها واعوذ بك يا رب من هوانها وشينها
واخزيها لئلا ياتك من جور السلاطين مقبيل ما كان من صلاتي وصومي
اجعل عدي وما بعد افضل من ساعتي ويومي واغفر لي عيشي ونومي
والحفظ في يقطر ونومي فانت الله خير حافظا وانت ارحم الراحمين اللهم
لا في جنة اليك في بوني هذا وما بعدك من الايام من الشكر والابانة والحمد
لك دعائي نفعنا للاجابة وآمن بقوتك على طاعتك وطاعة لئلا نأثم فيك على
محمد وآله خير خلقك واغفر لي بغيرك الذي لا يصام والحفظ بعينك التي لا تنام و
اخبرني لا يقطع اليك امرني وبما عرفت عمري لانك انت الغفور الرحيم دعائك
كه انضرت ما مومون ودون بك شينه موفيتك ببيت كه من جانيك الله
المجيد ويك من كاشين وشاهد بن اكيا بيم الله شهد ان لا اله الا
الله واشهد ان محمدا عبده ورسوله واشهد ان الاسلام كما وصف و
الدين كما شرع وان الكتاب كما انزل والقول كما حدث وان الله هو الحق
المبصر حقا الله محمدا يا اسلام وصلي عليه كما هو اهله وسيدته وكل
اليه اصبحت واصبح الملك والكبرياء والعلامة والخلو والامر والليل و
النهار وما يكون فيما بين الله وحدك لا شريك له اللهم اجعل اول هذا النهار
سلاما ووسطه طمأنا واخره ملاها واسئلك خير الدنيا والاخرة اللهم لا
تدع لي ذنبا الا غفرت ولا همتا الا فرجت ولا دينيا الا ضيقت ولا غائبا
الا حفظته واذا نيت ولا امرضا الا شفيت وعافيت ولا حاجة من حوائج
الدنيا والاخرة لك فيها رضى وفيها صلاح الاضيتك اللهم فوزك
فهديت وعظم مالك فسقوت وبسط يدك فاعطيت فلك الحمد وحمل
خير الوجوه وعطيتك انفع العطايا فلك الحمد طاع ربنا فشكر وسعوتنا
مقتر حبيب دعوة المضطر وكشف الضر ونشفي السقيم ونج من الكرب
العظيم لا يخزيك الا ما احدث ولا يهونك اوك احدث وحملك وسعت كل شيء
فانصحن ومن الخبز اسفا فادفني وقبيل صلاتي وامنع بدائي ولا تضر عني
يا مولاي حين دعوك ولا تخزني حين استسلك من اجل خطاي ولا تخزني

واقم شؤرك
لادنا بغيرك
الداعي الى حقك

اللهم وانما من شفاعته نصيبا ترد به مع الصادقين جنانه وتزله به مع
الامين من فحشه وياضه غير فوضين عن دعوتيه ولا ترد دين عرب سبيل ما
بعثته به ولا تحرمه عنا امر الله ولا تحطوره عنا داره الامين لا اله الا انت
ربنا لعالمين اللهم صل على محمد وال محمد واسئلك باسمك العظيم الذي
لا يملك احد غيرك والذي تحزب به الليل والنهار واخرجت به الشمس و
القمر والنجوم وبه انشأت الثواب والطور والرياح والذي تنزل الغيث و
تدفع المني وتحيي العظام وهي رميم والذي تدرق من تحت البرق والجو تكلم
وتقطط والذي هو في نورته والابحار والرياح والبرق والظلم والذي
فلقته به البحر ليلتي لا يترت بعد صلواتك عليه وآله وبكل اسم هو مخبر
مكون وبكل اسم دعاك به ملك مقرب ونبي مرسل او عبد مصطفى ان
تصلي على محمد وال محمد وان تجعل راحتي في يمانك ونام علي في سبيلك وخرج
بينك الحرام واخذ لا في الساجدك ومجالس الذكر واجعل خير آياتي يوم القاء
الله وصل على محمد وال محمد واحفظني من بين يدي ومن خلفي وعن يميني
عن شمالي وعن فوقي ومن يسفل من السحاب وتحاربك كل ما يمكن
لي في ديني الذي ارضيت لي وتهيؤ فيه وجعله نورا في قبري واليسر والفا
واعمم على راسدي كما عرفت على خلفي واجعلني على قنطرة بين تقوى وعمل والجمع بين
الراجح والمخارق في توبوا لله لا اسئلك انبثته وما قترت ليهما من قول او
عمل واعوذ بك من خون الامانة واكل أموال الناس بالباطل ومن النزن بما
لنفس في ومن لا نام والبعثي برأيتي وان اشرت بك بلاء لم يزل به سلطانا و
اجز من مضل الدنيا لغير ما طهرتها وما بطن ومن يحط ان لا خطايا ولا حرج من
الظلم ان لا اتوروا هدي سبيل الاسلام واكفي حلك الايمان واليسر في اس
التقوى واسترني من الصالحين ورتبي في الجنة المؤمنين وشغل علي في الميزان
والفوز منك برحمة وديان امير رب العالمين وصلي الله على محمد وآله وسلم
تسليما دعاي حضرت سجادة درود وشبهه ابراست بسم الله الرحمن الرحيم الحمد
للذي لم يشهد احد احقر قطب الارض والسموات لا اتخذ مبيتا جبر السما

دعاي من وشبهه

المبتدأ

فانشأ في الالهية وله يطاهر في الوحدانية كلنا لاس عن غاية
صفيه والحقول عن كنه معرفته وتواضعنا لجلاله طيبته وعنت
الوجن لحشبهه وانقاد كل شئ عظيم لظلمته فلك الحمد متوازا ومتسقا و
متواليا مستوثقا وصلواته على سوله ابد وسلامه دائما سريدا اللهم اجعل
اول يوم هذا صلاحا واسطة ملاحا واخر نجاحا واعوذ بك من يوم اوله
فزع واسطه جوع واخر وجع اللهم اني استغفر لك لكل بذرة ذنبة و
لكل وعد وعذبة وكل عقد عاهدته ثم اف به واسئلك في كل طالع
العباد وعنا فاما عبيد بر عبيدك وامة من مائتك كانت له قبل ظلمة
ظلمتها الاياه في نفسه او في غيره او في ماله او في اهله وولده او غيبته غيب
بها او غاوى عليه عييل وهو في امانة او غيبة او راي او عصية غاشيا
كان او شاكرا حبا كان او مينا فحشرت يدي صان وسعي عررتي هال اليه
الظلمت فاسئلك يا من يملك الحاجات وهي سجنه عيشته ومسيره
الى اوانه ان تصلي على محمد وال محمد ان مرضيه عني ثم ميت وتساكن
عندك رحمة لانه لا تنفك المغفرة ولا تفرك المؤمنة يا ارحم الراحمين اللهم
او لي في كل يوم اشترى بعتك من بينك شئ يسعدني في اوله بيا عيك وبقية
في اخره بعفرك يا من هو الا له ولا يعقر لذنوب سواء دعاي حضرت كاظم
درود وشبهه ابنت مرجا خلو الله الجديدي ويكمن كاشير وشا هديت
اكتبا بسم الله شهدا لا اله الا الله واشهد ان محمدا عبده ورسوله واشهد
ان الاسلام كما وصف وان الدين كما شرع وان القول كما حدث وان الكتاب
كما انزل وان الله هو الحق المبين حيا الله محمد بالسلام وصلي عليه وعلى
آله وسلم ما احببت فيه من عافيه في ديني ودنياي فانت الذي اعطيتني وورثتي
ووصفتي له وسترتني فلا حجة لي يا الهي فيما كانت من جبر ولا عذر لي فيما كان
من شر اللهم اني اعوذ بك ان اتكلم علما لا احمد له منه اوما لا اعذر له فيه
اللهم لانه لا حول ولا قوة لي على جميع ذللك لا يملك ما من بلغ اهل الجنة
واعلم ان عليا عليه السلام في الجنة واعني عليه السلام احسن عافيتي في الامور كلها واجزا

او حامل عليها

منجى من شدة

حي الله

من وافر عجز في الدنيا والاخرة انك على كل شيء قدير اللهم اني استأثرت
 موجبات رحمتك وعزائم مغفرتك واستأثرت لغيرتك من كل خير والستارة
 من كل اثم واستأثرت القبول والخير والنجاة من النار اللهم وصفني بقايتك
 حتى لا احدث تعجيل ما اخرت ولا تاخير ما عجلت على الله اعطوني ما نزل
 واجعله خيرا لي اللهم ما استيقني فلا تشفق ذكره وما اخبت فلا احب
 مصيبتك اللهم انك لا تترك علي واعق ولا تعين علي وانصرني ولا تقصر
 علي واهدني وقبر الهدى واغني علي من كل شيء حتى تبلغ فيني ما ربي الله
 اجعل لك شاكرا ذاكرا لك محبا لك واهبا واخيرا لي فيك خيرا لله في
 استأثرت بعبادك لغيرك فلك على الخلق ان تحبني ما كان لي نحو خيرا لي
 وان شوقني اذا كنت لوقا خيرا لي واستأثرت خشيتك في السر والعلانية
 والعدل في الرضا والغضب والقصد في الغنى والفقر وان تحب لي لبقائك
 في غير ضراء مضرة ولا فتنة مضيلة واختم لي يا خاتم النبيا بذكر الصالحين
 لا تترك حبيد محبي وصلي الله على محمد وعلى آله وسلم تسليما وورد وشبهه
 بين الله الرحمن الرحيم سبحان الخالق سبحان الخالق سبحان الخالق سبحان
 البصير العليم سبحان المتكبر الواسع سبحان الله على ما لا اله الا الله سبحان
 لا اله الا الله في ناء الليل ولاء النهار وله الحمد والجليل والاعظم والكبر
 مع كل نفس وكل طرفة وكل لغة سبق في علم سبحانك عدد ذلك سبحانك
 في ذلك وما احصى كما بك سبحانك في عرشك سبحانك سبحانك سبحان
 ربنا ذي الجلال والاكرام سبحان ربنا سبحان كما ينبغي كرم وجهه وعز جلاله
 سبحان ربنا سبحان مقدس ما نركي كذلك فعل ربنا سبحان الخالق الخالق سبحان
 الذي كتب على نفسه الرحمة سبحان الذي خلق آدم وخرجه من عليه سبحان
 الذي يخلق الاموات ويميت الاحياء سبحان من هو رحيم لا يعجل سبحان من
 هو رقيب لا يتفكر سبحان من هو جواد لا يخل سبحان من هو كريم لا يجهل
 سبحان من جل ثناؤه وله المدينة الباقية في جميع شئ خلقه من الحمد
 سبحان الله العظيم وصلي الله على سيدنا محمد وآله الطاهرين عوده روضة

ادبار

ابنت بينم الله الرحمن الرحيم اعبد بقوى ربي الاكبر عما يحق وما يظهر
 من شر كل اثم وذكر ومن شرها وآيات الشمس والقمر قدوس
 ربنا ملائكة والروح ادعوا اليها الجن ان كنتم سامعين مطيعين وادعوا
 اليها الانس الى اللطيف الخبير وادعوا اليها الجن والانس الى الذي جنت
 يخاتم ربه العالمين وخاتم خير شئ وبينك شئ ولا شئ قبل وخاتم سليمان
 ابن داود وخاتم محمد سيد المرسلين والنبين صلى الله عليه وآله
 عليهم اجمعين واشهد عن فلان بن فلان كل ما يحدو قلبه من غنى حتى
 او غنى له وسائر وشيطان ربه واسطار بعبد اخذت عنه ما لم يزل
 يرى وما واث عين قائم او يقظان يا ذا الله اللطيف الخبير لاسطان لكر
 على الله لاشريك له وصلى الله على رسوله سيدنا محمد النبي وآله الطاهرين
 وسلم قبلهم ايس عوده روضة رويك شنه بخان كه سابقا مذ كور شد دعا شنه
 شنه ابن است بينم الله الرحمن الرحيم سبحانك اللهم وسبحك انت الله الملك
 الحق وانت ملك لا يملك معك ولا شريك لك ولا اله الا انت اعترف لك
 انما لا توثق بنا لك الحمد ولك الملك العظيم الذي لا يزل والحق الكبير الذي
 لا يعول والسلطان العزيز الذي لا يصاب والعرش المتبع الذي لا يرام والحق الواسع
 الذي لا يضيئ والقوة المنيته التي لا تضعف والكبرياء الذي لا يوصف وال
 العظمة الكبيرة التي لا تزل اركان عرشك النور والوفا من قبل ان يخلو السموات
 والارض وكان عرشك على الماء وكبريتك يوقد نور وسراةك سرور
 النور والعظمة والاكيل الحي لا يملك السلطان والعرش والمدينة لا اله
 الا انت رب العرش العظيم والبهاء والنور والخير والجلال والاعظم والكبرياء
 والجبروت والسلطان والقدر انت الهمم القدير على جميع ما خلقت ولا
 يقدر شئ قدرك ولا يضيع شئ عظميتك خلقت ما اردت بمشيئتك
 ففقد فيما خلقت علمك واخاطب به خبرك وآف على ذلك امرك ووسيعه
 حولك وقوتك لك الخالق والامر والاسماء الحسن والامثال العليا و
 الكبرياء ذو الجلال والاكرام والنعيم العظام والعرش التي لا ترام سبحانك و

دعا وشبهه

العظيم

والعلاء

يُحَدِّثُ قَبَائِكَ وَتَبَا وَجَلَّ شَأْنُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَ
 بَيْتِكَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ الْمُصْطَفَى عَلَى آثَارِهِمُ وَالْحَقَّ عَلَى أَمْرِهِمُ وَالْمُهَيِّمُ عَلَى مُصْطَفَاهُمْ
 وَالنَّاصِرُ لَهُمْ فِي شَتَّى أَدْعَى مِنْ غَيْرِهِمْ دَعْوَتَهُمْ وَسَارِجُ خِلَافِهِمْ بِرُؤُوسِهِمْ
 تُعْظِمُ بِهَا نُورَهُ عَلَى نُورِهِمْ وَتَرْبِيَهُ بِهَا شَرَفَهُمْ عَلَى شَرَفِهِمْ وَتَبْلُغُهُ بِهَا أَضْلَى
 تَبْلُغَتْ بَيْتَانَهُمْ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ اللَّهُمَّ قَدْ حَقَّقْنَا صَلَواتَكَ عَلَيْكَ وَالْبَيْتِ
 كُلِّ ضَيْكِهِمْ فَضَيْكِهِ وَمَعَ كُلِّ كَرَامَةٍ كَرَامَتُهُ حَقٌّ تَعْرِفُ فَضَيْكَهُ وَكَرَامَتَهُ
 أَهْلُ الْكَرَامَةِ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقَبْلَهُ مِنْ الرِّفْقَةِ أَضْلَى الرِّفْقَةِ وَمِنْ
 الرِّفْقَةِ أَضْلَى الرِّفْقَةِ وَأَرْفَعُ دَرَجَتَهُ الْعَالِيَا وَتُعْزِلُ شَفَاعَتَهُ الْكَرِيمِي وَأَبْنِ
 سُؤْلَهُ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى آمِينَ اللَّهُمَّ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِذَا اسْتَلَكْتَ بَابَكَ
 الْأَكْبَرَ الْعَظِيمَ الْخَرُوفِي الَّذِي تَفْتَحُ بِهِ أَبْوَابَ عَمَّاؤِكَ وَرَحْمَتِكَ وَتُسَوِّجُ بِهِ
 بِضَوَائِكَ لَدَى حُجَّتٍ وَقُورٍ تَخْرُجُ عَنْ عَمَّاؤِكَ وَهُوَ حَقٌّ عَلَيْكَ الْأَخْمَرُ بِسَائِلِكَ
 وَيُكَلِّ اسْمُ دَعَائِهِ الرُّوحَ الْأَمِينُ وَاللَّامِكَةَ الْمُتَدَبِّرُونَ وَالْحَفَظَةَ الْكَرَامِ
 الْكَافِيُونَ وَآيَاتُكَ الْوَلَدُ الْمَسْلُونَ وَالْأَخْبَارُ الْمُسْتَجِيرُونَ وَجَمِيعُ مَنْ تَعَلَّقَ بِمَوْلَاكَ
 وَأَقَامَ رَأْيَكَ وَأَصْغَوْفَ عَوَلٍ عَرِشِكَ تَقْدِيرُ الْكَفَّانِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ تَنْظُرُ فِي حَاجَتِي لَيْتَ أَنَّ رَدْفِي جِئِمَ الْأَعْوَى وَحَسَنَ ثَوَابِي فَمَا لِي
 ذَا الْمَقَامِ مِنْ فَضْلِكَ وَمَنَائِلِ الْأَخْيَارِ فِي غِلِّ آيَتِي فَأَنْتَ أَنْتَ أَنْتَ أَنْتَ أَنْتَ أَنْتَ أَنْتَ
 لَكَ اسْتَلْتُ بَقِيَّةَ لَيْتِكَ قَوْصُفَ أَمْرِي وَلَيْتَ أَنَّ لِحْجَانِي لَمْ يَمُرْ فِي عَيْنِكَ تَوَكَّلْتُ
 عَلَيْكَ وَتَوَكَّلْتُ اللَّهُمَّ لِي دَعْوَتُكَ دَعَاءَ مَعْجُوفٍ مُضْطَرِّ وَرَحْمَتِكَ يَا رُبُّ الْوَقُوفِ
 عَيْنًا مِنْ دُعَائِي اللَّهُمَّ فَادِرُ الْكَلْبَةِ لَدُنِّي أَنْ يَخْرُجَ لَيْتِكَ وَآذِنُ لِكَلَامِي
 أَنْ يَلْجَأَ لَيْتِكَ وَأَصْرِفْ بَصْرَكَ عَنْ حُجَّتِي فِي اللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مُحَمَّدٍ وَأَعُوذُ
 بِكَ أَنْ أَخْلُفَ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا فَاسْقَا وَأَنْ أَعُوذَ نَاسِكًا أَوْ عَمَلًا بِمَا لَمْ يَهْوَى فَاسْقَا
 وَتَبْلُغْ لِسْمَاؤَاتِي وَأَنْتَ تَرَى وَلَا تَرَى وَأَنْتَ يَا مُنْظَرَ الْأَعْلَى فَأَيُّ الْحُبِّ وَالْقَوَى
 اللَّهُمَّ إِذَا اسْتَلَكْتَ الدُّنْيَا أَضْلَى الضَّيْبِ فِي الْأَنْبِيَاءِ وَأَتَمَّ النِّعَمِ وَالنِّعَمَاءِ
 وَأَضْلَى الشُّكْرِ فِي الشُّرَاءِ وَأَحْسَنَ الضُّبْرِ فِي الضُّرَاءِ وَأَضْلَى الرُّجُوعِ إِلَى الْأَضْلَى
 ذَا رَأَاؤِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مُحَمَّدٍ وَأَسْتَغْلِلُ لِحَبَّةٍ لِحَبَّةٍ لِحَبَّةٍ لِحَبَّةٍ

الغلاء

لما كان

مِنْ غَارِيكَ وَالْوَحْلُ مِنْ حُشْبَتِكَ وَالْحَشْبَةُ مِنْ عَذَابِكَ وَالنَّجَاءُ مِنْ
 عِقَابِكَ وَالنَّجْبَةُ فِي حُسْنِ ثَوَابِكَ وَالْفَقْهُ فِي ذِيْنِكَ وَالْقَهْمُ فِي كِتَابِكَ
 وَالْعُشُوعُ مِنْ ذِيْلِكَ وَالْوَرَعُ عَنْ غَارِيكَ وَالْإِسْتِحْلَالُ لِحَالِكَ وَالنَّهْمُ
 لِحَرَامِكَ وَالْإِثْمُ عَنْ مَعَاصِيكَ وَالْحِفْظُ لَوْصِيَّتِكَ وَالصِّدْقُ بِوَعْدِكَ وَ
 الْوَفَاءُ بِعَهْدِكَ وَالْإِعْنَامُ بِحَبْلِكَ وَالْوُفُوقُ عَنْ دَعْوَعِيَّتِكَ وَالْإِنْجَابُ
 عِنْدَ ذَوَابِحِكَ وَالْإِصْطِبَارُ عَلَى عِيَادَتِكَ وَالْعَمَلُ بِجَمِيعِ أَمْرِكَ يَا أَزْهَرَ الرُّجُوعِ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى عَشْرَةِ الْمُصْطَفِيِّينَ وَآلِهِمْ عَلَيْهِمُ
 رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَكَأَنَّكَ أَصْنَفْتَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ بَيْتِكَ بَيْنَ اللَّهِ
 الرَّحِيمِ الرَّحِيمِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مُحَمَّدٍ كَأَنَّكَ أَصْنَفْتَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ بَيْتِكَ بَيْنَ اللَّهِ
 تَقْبُولُ رِقَابَ النَّفْسِ لَمَّا دَارَتْ بِالسُّوَالِ الْأَمَارِجِمُ رَقِي وَاعْوُذُ بِهِ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
 بِرَبِّكَ يَا أَلِيَّ الدُّنْيَا وَآخِرُ زِيَارَةٍ مِنْ كُلِّ جَبَّارٍ فَاجِرٍ وَسُلْطَانٍ جَائِرٍ وَعَدُوٍّ فَاجِرٍ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ مِنْ جَسَدِكَ فَإِنَّ جَسَدَكَ هُمُ الْغَالِبُونَ وَاجْعَلْ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ
 فَإِنَّ أَوْلِيَاءَكَ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي فِي قَابِ قَوْصُفٍ عَصَمَةَ
 أَمْرِي وَأَصْلِحْ لِي فِي حَقِّهَا دَارَ قَرْنِي وَأَبْنِهَا مِنْ جُحُودِ الْإِسْلَامِ مَقَرِّي وَاجْعَلْ
 الْحَقَّ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ حَزْرٍ وَالْوَفَاءَ وَاسْجُلْ لِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ
 النَّبِيِّينَ وَتَمَامِ عِدَّةِ الْمُرْسَلِينَ وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَأَخْبَارِ الْمُتَجَسِّمِينَ
 وَهَبْ لِي فِي ثَلَاثَةِ مَآثِلَ لَا تَدْعُ فِي ذِيَالِ الْأَعْفَرَةِ وَلَا هَمًّا إِلَّا أَذْهَبَتْهُ وَلَا
 عَدُوًّا إِلَّا أَدْفَنَتْهُ بِسْمِ اللَّهِ جَبْرِ الْأَسْمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ لَارِضٍ وَالتَّوْبَةِ اسْتَنْفِ
 كُلَّ تَكْرُهَا أَوْ لَهَ سَعْلَةٍ وَأَسْتَغْلِلُ كُلَّ مَحْبُودٍ وَلَهُ رِضَاءٌ فَخْمٌ لِمَنَائِكَ
 يَا عُفْرَانِ يَا وَدِيَّ الْإِسْلَامِ دَعَا دَعَا دَعَا دَعَا دَعَا دَعَا دَعَا دَعَا دَعَا دَعَا دَعَا دَعَا
 جَلَّوَالَهُ الْحَمْدُ وَيُحْيِي كُنُيْتِي وَشَاهِدِي بِأَكْبَارِ بِسْمِ اللَّهِ شَهِدَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَاللَّهُ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْإِسْلَامَ كَمَا وَصَفَ
 وَالَّذِينَ كَانُوا شَرَعَ وَأَنَّ الْكِتَابَ كَمَا أَنْزَلَ وَالْقَوْلَ كَمَا حَدَّثَ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ
 الْمُبِينُ حَيَّا اللَّهُ مُحَمَّدًا يَا سَلَامٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ اسْتَغْلِلُ
 الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي بَيْتِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَلَدِي وَلِلَّهِ الْمُلْكُ

في عاى من شين

واصلنى من غرك
ما ان عزرك هم الغلوك

راحة

الثلاثاء

استغور في وحيي عوفي واخطف من بين يدي ومن خلفي وعن يميني
عن يميني الى الله من نفسي من ذا الذي يصعق ولا يصعق من ذا الذي
يرضى الله لا يحلوا لبلاده غصنا ولا للفتنة نصبا ولا للبعث بلاء
على اربلاء فخذت من يميني فقلت جيا في قصصهم احوذ بك من جميع خلائك
فاعد في استجيريك من جميع عدائك فاجري في استنصرتك على عدوي فانصرا
واستعين بك قاعبي واتوكل عليك فاكف واستهد بك فاهد في
استعصمك فاعصمني واستغفر لك فاعف عني واسترحمك فاحرق واستر
فيك فادفع عنك من ذلعيك ما انت ولا يطاقت ومن ذلعيك فهد
ولا يهابك سبحانك ربنا الله لا اله الا انت استلكت بنا دائما وقلبا خاشعا
علما نافعنا صا دقا واستلكت دينا فثما واستلكت رزقا واسعا اللهم
لا تقطع رجاءنا ولا تحبب دعة لنا ولا تهجد بلاءنا واستلكت لنا فية و
الشكر على النافية واستلكت الغنى عن الناس اجع من با ارحم الراحمين و
يا مستغنى هذه الراحمين والمفترج عن المؤمنين ويا من لا اذ شئنا
فسيبه ان يقول له كبر فيكون اللهم ان كل شئ لك وكل شئ بيدك
وكل شئ اتيك يصير وانت على كل شئ قدير ولا مانع لما اعطيت ولا معطي
لما منعت ولا مبيتر لما عثرت ولا مضير لما يترت ولا معقب لما حكمت ولا
ينفع ظالمينك الحمد ولا قوة الا بك ما شئت كان وما لم تشا لم يكن اللهم
فما صرعت على وداي في اتباعه مستلوي من جبر وعدة احدا من خلائك
فاذا استلكت ودرعتك اتيك فيه يا ارحم الراحمين اللهم وصل على محمد
التي قال له انك محمد محمد تسبح وفضله شنيه ابراست نبينا الله الرحمن الرحيم
سبحان من هو في علو ذي سبحان من هو في فوق عال سبحان من هو في شرف
منير سبحان من هو في سلطانه قوي سبحان الجليل سبحان القوي سيد
سبحان الواسع اعلى سبحان الله وتعالى سبحان من يكشف الضر وهو
الدائم الصمد القرم القديم سبحان من علا في الهواء سبحان المحي الرافع
سبحان المحي القيوم سبحان الدائم الباقي الذي لا يزول سبحان الذي لا ينقص

لذلك

خراشه سبحان من لا يفقد ما عند سبحان من لا يتبدل معاليه سبحان
من لا يشاور في امر احد سبحان من لا اله غير سبحان الله العظيم
بحمد سبحان ذي العز الشايع المبين سبحان ذي الجلال الباذخ العظيم
سبحان ذي الجلال الفاخر القديم سبحان من هو في علو ذي فوق دون
عاله وفي اشراقه مبين وفي سلطانه قوي وفي ملكه دائم وصلى الله على
رسوله سيدنا محمد نبيه واهل بيته الطاهرين عوده روز شنبه
ينم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي لا اله الا هو ربنا انما اتوا ربنا
عبدوا ربنا الذي خلقنا في يومين وصور كلهم امرها وخلق الارض في يومين
وقدر فيها اقواتها وجعل فيها ليلنا ونهارا وجعلنا فيها سبلا وانشا السما
وسخرها واجرنا فلذلك وسخر البحر وجعل في الارض لها نهارا ومن شئ ما يكون
في الليل والنهار وتبعد عليك القلوب وتراه العيون من الجن والانس
كها نا الله كها نا الله كها نا الله لا اله الا الله محمد رسول الله صلى الله عليه
والله الطاهر وسلم تسليما وما شجها وشبهه ابنت نبينا الله الرحمن الرحيم
سبحانك اللهم ربنا ولك الحمد انت الله الحق الدائم المليك شاهدك
لا اله الا انت خترم الايام ملكك ولا تغفر الا ما غفر لك لا اله الا انت وحده
لا شريك لك ولا رب سواك ولا خالق غيرك انت خالق كل شئ وكل شئ
خلقك وانت رب كل شئ وكل شئ عبدك واشتد له كل شئ وكل شئ
يعبدك ويقيم بحمدك ويحمدك فسبحانك ونحمدك وتبارك اسماءك
الحسن كلها اللهم معبودا في جلال عظمتك وكبر ايمانك وتعاليت ملكك
في وقار عزة ملكك وتقدس ربنا معوننا في ما بيد منته سلطانك
وارتفعت لهما فاهر فوق ملكوت عرشك وعلوت كل شئ بارفعاك و
افندت كل شئ بصرك وطف بك كل شئ خجرك واحاط بك كل شئ
سمع كل شئ حفظك وحفظ كل شئ كما بك وملك كل شئ نورك وهصر
كل شئ ملكك وعدل في كل شئ حكمك وواف كل شئ من سخلك و
دخل في كل شئ ما بينك الي من خافك وتابيدك فامثل السموات

دعاي شنبه

شعبه

الارض وما فيها من منسج طاعة لك وخوف من مقامك ففاز كل شيء في
 قران وانتهى كل شيء الى امرك ومن شدة جبروتك وعزتك انفاذ كل شيء
 لمالك وذل كل شئ لسلطانك ومن غناك وسعيتك افقر كل شئ الىك
 وكل شئ يعبد من دونك ومن علو مكانك وقدرتك علوت كل شئ من
 خالقك وكل شئ اسفل منك تقوى منهم بحكمتك وتجرى لمقامهم بينهم
 بمشيئتك ما قدرت منها لمشيئتك وما اخرجت منها لمشيئتك وما امتصت منها
 امتصته بحكمتك وعلوك سبحانه ويجددك تبارك وتعالى وجل شأوك اللهم
 صل على محمد عبدك ورسولك وتبنيك واثره صفوكم اميك على جميع خلقك
 واخصه بافضل فضل امك عليك وبلغه افضل محل المكرمات واشرف
 وعمل في شرف المقربين والدرجة العليا من الاعلى اللهم بلغ به الواسعة
 من الجنة في الجنة منك والفضيلة وادم بافضل الكرامة رزقه حتى يتم
 النعمة عليه وتطول ذكره الخلاق له واجعلنا من فضائله على سائر خلقك
 مع ائمة ابراهيم امين الله الخزي رب العالمين اللهم اني استألك باسمك الذي
 ازلت على موسى في الاوراج واسمك الذي وضعته على السموات فاستقلت
 وعلى الارض فاستقرت وعلى الجبال فارتست وحمد صلواتك عليه واله
 نبيك وابراهيم خليلك وموسى خليك وعيسى كليمك وروحك واسمك
 بتوحيده موسى والجل عيسى وزبور داود وقران محمد صلى الله عليه وعليهم
 السلام وعلى جميع انبيائك وكل ربي وحيته وقضائه فضيحه وكتاب
 ازلت به الله الحق المبين والنور المبين ان نبي النعمة على وخير
 العاوية في الامور كلها فانما اتعبدك وابرجيدك فاصبر بيدك
 وقضيتك غير مخير ولا تمتنع عجزت عن تقوى عجز الناس عن فلا عسيرة
 تكفي ولا مال يقدي ولا عمل يحق ولا قوة لي فاصبر ولا اتأثر من
 الذنوب فاعوذ بعظم ربي فلبس عفوكم لغفر في الدنيا والآخرة
 على نفسي وارزقني القوة ما ابغيتني والاصلاح ما ابغيتني والعون
 على ما احببتني والصبر على ما ابغيتني والشكر فيما ابغيتني والحمد لله رب
 العالمين

يحيى

اللهم

اللهم ليق جنى يوم المات ولا تترك علي حرام ولا تقص لي ربي
 الفاك ولا تحزنني بيباني وبيلائك عند ضائتك واصلي ما بيني وبينك
 واجعل هواي في تقوى واكف هواي لطلب ما امني وما لم يمني فما انت
 اعلم به مني من امر دنائي واخري واعني على ما علمت وما لم تعلم فكل
 بيدك يا رب فاقض ما هدني واصلي بالي ولا تخلق الجنة غيري والجنة
 يا الذين هم خير مني وارزقني ما اشتهت نفسي والصبر بغيري والشهادة و
 الصالحين وخير اولئك رفيقا انت الله الخزي رب العالمين وصلى الله على
 رسوله سيدنا محمد النبي والى اهل بيته الطاهرين وسلم تسليما دعا ربه
 شنيه كما انضرت سجادا من يست يني الله الخزي رب العالمين الذي
 جعل الليل لباسا والنوم سباتا وجعل النهار نشورا لك الحمد ان يشفي من
 مرضي وتوفيت بحكمتك سرمدا حيا دائما لا يقطع ابدا ولا يحيى له الخلاق
 عدا اللهم لك الحمد ان خلقت فتوت وقد رت وقضيت وامت بحكمتك
 واتهمت وشقت وعافيت وابتليت وعلى العرش استويت وعلى الملك
 اخويت دعوتك دعاء من ضعف وسبكت وانقطعت حيلته واقربت
 اجله ونذا في الدنيا املة واشددت لي رحمتك فاقه وعظم بغيره
 خسرته وكثرت رزقه وعشرته وخلصت لوجهك توبته صلى على محمد طاهر
 النبيين وعلى اهل بيته الطيبين الطاهرين وارزق شفاعته محمد صلواتك
 عليه واله ولا تحزنني بيباني وبيلائك انت الله الخزي رب العالمين الذي
 في الاربعاء اربعا اجعل قوتي في طاعتك ونشاطي في عبادتك وتغني
 ثوابك وزهدا بما بوجيب ايم عفايتك لطف لياشاء دعا بذكره در
 ابن روزا حضرت كاظم ربيست مرجا جلا الله نحمدك ويكلم من كايين
 شاهدي انك يا بن الله شاهدان لا اله الا الله وحد لا شريك له واشهد
 ان محمد عبده ورسوله واشهد ان الاسلام كما وصفه والدين كما شرع وان
 الكتاب كما ازل والقول كما حدث وان الله هو الحق المبين حيا الله محمد
 بالسلام وصلى عليه وعلى اهل بيته اجعلني من اولي عبادك صديقا وكلي

دعا من جهات

فيما

تسليمه في هذا اليوم من نورته هدايا وورده في سبطه اوصيه تكليفه اوبلاه
تصرفه اوسيره نفعه اوجحه نفعها اومضيه تصرفها اللهم اغفر لي ما
قد سلف من ذنوبي واعصمني بها يعني من عمري واودعني عملا نفعي يعني اللهم
لا في استلكت بكل اسم هو لك سميت به نفسك او انزلته في شيء من كتابك
او استشرت به في علم الغيب عندك او علمك احد من خلقك ان يجعل
القدران يبيع قلبي وشغاة صديقي نور بصري وذهاب بصي ونجني وحزني
فانه لا حول ولا قوة الا بك اللهم ورتب لارواح القائنه ورتب لاجساد
النباية استلكت بطاعة لارواح النباية الى عرفتها ويطاعة القبور
المشوقه عن ههنا وبعثت لك الصاومه منهم واخذت انهم بينهم وبين
الخلق من فلا يطعنون من ظاهرك وبعثت وحنك ونجا فون عذابك كذا
النور في بصري والبعثت في قلبي والاخلص من عملي وذكرتك على لساني ابدا
ما ايقنوا الله ما فقت من باب طاعة فلا تعلقه عني ابدا وما اعلقت
عني من باب عصية فلا تعلقه علي ابدا اللهم اودعني حلاوة الايمان
طعم المغفرة وكذرة الاسلام وبرد العيش بعد الموت انه لا يملك ذلك غير
الله اني اعوذ بك ان ارحل او اخل او اذل او اذل او اظلم او اظلم او
اجعل او اجعل علي او اجور او اجور علي اخر حجي من الدنيا مغفورا لي ذنوبي
مقبولا لي عملي واعطيني كما في يدي واجرني في ذم من النبي محمد صلى الله عليه
اليه وسلم كبريا تسبيح وروحه شبيه ابن اسد فيم الله الرحمن سبحان
من تسبح له الانعام باصواتها يقولون سبحوا فادوسا سبحان الله الملك الحق
المبين سبحان من تسبح له النجار وماواجا سبحانك ربنا ومحمدك سبحان من
تسبح له ملائكة السموات باصواتها سبحان الله المحمود في كل حال سبحان
الله الذي تسبح له الكهنة وما حوله وما تحت سبحان الملك الجبار الذي ملك
كرسي السموات التسبيح والارض تسبح سبحان الله بعباده ما سبحه المصور
والحمد لله بعد ما حمد الخايعون ولا اله الا الله بعد ما ملكه المملكون
والله اكبر بعد ما كبره المكبرون واستغفر الله بعد ما استغفره المستغفرون

ولا حول

ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم بعد ما قاله القائلون و
صلى الله على محمد وال محمد بعد ما صلى على المصلون سبحانك لا
اله الا انت تسبح لك الذواب في رايها والوحوش في مطاياها والسماع
في فوائها والطيور في كوزها سبحانك لا اله الا انت تسبح لك البحار ونورها
والجبال في مياها والمياه على مجاريها والحوام في انكاسها سبحانك لا اله الا
انت الجواد الذي لا يخل الغني الذي لا يقدم الجدي الذي لا يبلى المحشر
الباق الذي تسبيل بالبقاء الدائم الذي لا ينفق العبر الذي لا يدل للملك
الذي لا يزول سبحانك لا اله الا انت القائم الذي لا ينفق الدائم الذي لا
يبطل العلم الذي لا يبرأ من البصير الذي لا يضل الحكيم الذي لا يخل سبحانك
لا اله الا انت الحكيم الذي لا يخيئ الرقيب الذي لا يسهو المحيط الذي لا يهمل
الذي لا يغيب سبحانك لا اله الا انت القوي الذي لا يرام العزيز الذي لا ينام
السلطان الذي لا يفتل المذكر الذي لا يدرك الطائيك الذي لا يغير عوده
روحه ريشه اهدت بسبح الله الرحمن اعبدت بسبح الله الرحمن اعبدت بسبح الله الرحمن
شيرا لقائنا شير العقيد ومن شير ابن قرة وما وكذا استعبد بالاسم الواحد
الاعلى من شير ما رات عيني وما رات ستر استعبد بالاسم الواحد اكبر الاعلى من شير
ما ارادني بامر عسير اللهم صل على محمد وال محمد واجعلني في جوارك ومحبك
الحسين القير نعيمك الملك القدوس القهار السلام المؤمن المهيمن الغفار
الغيب والشاهد والكبير المفعال هو الله هو الله هو الله لا شريك له محمد رسول
الله وسلم تسليما كبيرا وبعد ان عوده عوده وروحه شبيه رايه بخاند دعا
شب بخشبه ابن اسد فيم الله الرحمن سبحانك ربنا ولك الحمد انت الذي
يكلمك خلقت جميع خلقت فكل مشيتك انتك بلا لغو بل ثبت مشيتك
ولم تان فيها المونة ولم تنعب فيها المشقة وكان عرشك على الماء والظلمة
على الهواء والملك فلك يحلون عرشك عرش النور والكرامه ويبسجون محمدك
والخلق مطيع لك فاشع من خوفك لا يبري منه نور ولا نورك ولا يهزم فيه
صوت ولا صوتك جيتي لا يجر الا لك خالق الخلق ومبدعهم وقدرت بهم

بسم

ن عاى شبحش

وَقَرَّرْتَ بِمَلِكِكَ وَيَعْظَمُ بِكِبَرِ بَأْتِكَ وَيَعَزِّزُ بِجَبَرُوتِكَ وَقَسَّطْتَ
بِقَوْلِكَ وَتَعَالَيْتَ بِقُدْرَتِكَ فَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى فَوْقَ السَّمَوَاتِ الْإِلَهِي
كَيْفَ لَا يَقْصُرُ دُونُكَ عَلَى الْعِلْمَاءِ وَلَكَ لَعْنَةُ أَحَدٍ خَلَقْتَ وَمَقَادِيرُكَ
لَا يَجْلُ مِنْ ذِكْرِكَ وَلَمَّا أَرَفَّعَ مِنْ دَفْنِهِ مَا أَرَفَّعَ مِنْ كَرَمِيَّتِكَ عَلَوْتَ عَلَى عُلُوِّ
مَا اسْتَعْلَى مِنْ كَمَا يَكُنْ كُنْتَ مِثْلَ جَمِيعِ خَلْقِكَ لَا يَقْدِرُ الْقَادِرُونَ قُدْرَتَكَ
وَلَا يَصِفُ الْوَاصِفُونَ أَمْرَكَ وَفِي الْبُيُوتِ الْمَقُودِ لَمْ يَكُنْ عَظِيمُ الْجَلَالِ قَدِيمُ الْحَيَاةِ
يَحْطُ الْفِعْلُ لَطِيفُ الْحُجْرِ حَكِيمُ الْأَمْرِ أَحْكَمُ الْأَمْرِ مُنْعَكٌ وَمَقَرُّ كُلِّ شَيْءٍ سُلْطَانُكَ
وَتَوَلَّيْتَ الْعَظَمَةَ بِعِزِّ مَلِكِكَ وَكِبَرُ بَأْتِكَ بِعِظَمِ جَلَالِكَ ثُمَّ دَبَّرْتَ الْأَشْيَاءَ
كُلَّهَا بِحِكْمِكَ وَاحْتَدَيْتَ أَمْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ كُلَّهَا بِعِلْمِكَ وَكَانَ الْمَوْتُ وَالْحَيَاةُ
بِيَدِكَ وَصَرَّحَ كُلُّ شَيْءٍ إِلَيْكَ وَقَدْ كُلُّ شَيْءٍ بِمَلِكِكَ وَأَنْفَادُ كُلِّ شَيْءٍ بِطَاعَتِكَ
فَقَدَّرْتَ رَبَّنَا وَقَدَّرْتَ أَمْرَكَ وَتَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَى ذِكْرُكَ وَقُدْرَتُكَ
عَلَى خَلْقِكَ وَلَطْفِكَ أَمْرَكَ لَا يَقْرُبُ عَنْكَ شَيْءٌ ذَرَفَ فِي السَّمَوَاتِ الْأَرْضِ
وَلَا أَصْفَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا اكْبُرُ إِلَّا بِأَمْرِكَ كَاتِبٌ بِرِسْمِكَ فَجَعَلَكَ تَبَارَكْتَ
رَبَّنَا وَجَلَّ شَأْنُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَبَيْنَاكَ أَصْلًا مَا
صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ بَنِي آدَمَ إِلَّا سَلَّمْتَ عَلَيْهِ بِمَا وَجَّهَتْ وَبَعَثْتَ بِهَا عَيْنَهُ وَ
تَرَبَّنَا بِهَا مَقَامَهُ وَتَجَلَّى بِهَا مَعْدَكَ مَا فَالَ صَدَقَتُهُ وَمَا سَمِلَ أَعْيُنُهُ
وَلَمْ يَنْشَعْ شَفَعَتُهُ وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ عِطَائِكَ نَافِئًا وَفِيهَا وَافِيًا وَصَدِيقًا
جَزِيلًا وَاسْمًا عَالِيًا عَلَى النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالْأَصْلَاحِ خَيْرِ
أُولَئِكَ وَفِيكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي ذَكَرْتَهُ لَكَ عَزَّ وَجَلَّ
وَتَعَالَى ذِكْرُهُ وَأَسْتَشِيرُكَ لَهُ مَلَأْتَ الْفُكَّ وَالْذُّبْلَ ذَا ذَكَرْتَهُ تَرَعَّتْ لَهُ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَالشُّجَرُ وَالْدُّوَابُّ وَالذُّبْلُ ذَا ذَكَرْتَهُ تَفَعَّتْ لَهُ
أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَأَشْرَقَتْ لَهُ الْأَرْضُ وَسَجَّتْ لَهُ الْجِبَالُ وَالذُّبْلُ ذَا ذَكَرْتَهُ
لَهُ الْأَرْضُ وَقَدَّرْتَ لَهُ الْمَلَائِكَةَ وَالْإِنْسَ وَتَجَرَّتْ لَهُ الْأَنْهَارُ وَالذُّبْلُ ذَا
ذَكَرْتَهُ أَنْفَعَتْ مِنْهُ النُّفُوسُ وَوَجِلَتْ مِنْهُ الْقُلُوبُ وَخَشَعَتْ لَهُ الْأَصْوَاتُ
أَرْتَفَعَتْ لَهُ وَالذُّبْلُ ذَا ذَكَرْتَهُ كَانَتْ رِيًّا فِي صَغِيرٍ وَأَرْتَفَعَتْ ثَوَابُ طَائِعِيهِ وَأَوْفَرَتْ

وَعَرَفَتْ بِسَبْقِ وَبَيْنَهُمَا فِي حُجَّتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِوَلَمَّا الْآخِرَةِ فِي الْآخِرَةِ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالْعَقُوبَةِ وَالْقَضَاءِ وَبِرَّ الْعَيْشِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَمَقَرِّ عَيْنِ الْقَطْعِ
وَلَدَّةِ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَشَوْقِ الْفُقَرَاءِ إِلَى لِقَائِكَ اللَّهُمَّ لِي فِي ضَعْفِ قُوَّتِي
وَضَعْفِ ضَعْفِي وَخُدَّائِي الْخَيْرِ بِنَاصِيحِي وَاجْعَلْ لِي إِسْلَامَ شَيْءِي وَرِضَايَ وَاجْعَلْ
الْبِرَّ أَكْبَرَ خَلَاقي وَالْقُوَّةَ زَادِي وَارْزُقْ لِي الظَّنَّ بِالْخَيْرِ لِقَبُولِي أَصْلَحِي وَدَفْعِي
الذَّنْبِ وَخَصَّةَ أَمْرِي بِبَارِكَةِ دُنْيَايَ الْفِيهَا بِلَاغِي وَأَصْلَحِي فِي الْآخِرَةِ
الَّتِي لَهَا مَعَادِي وَاجْعَلْ دُنْيَايَ زِيَادَةً فِي كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلْ آخِرَتِي عَافِيَةً مِنْ
كُلِّ شَرٍّ وَهَوِّهِ لِي الْإِلَهَامَ إِلَى ذَا رِغَابٍ وَخَالِدٍ فِي عِلِّيَّاتٍ وَارْزُقْ لِي الْإِسْلَامَ
بِالْوَرَعِ قَبْلَ أَنْ يَبْرُدَ لِي الْإِسْلَامُ لَا تَحْدِثْ بَعْدَهُ وَلَا تَقْطَعْ لِي حَيَاةً وَلَا
تُجْلِي عَنِّي عَمَلِي وَلَا تَسْلُبْنِيهِ وَعَافِي عَمَلِي مِنْ مَارِسَةِ الذُّنُوبِ بِقُوَّتِي وَنَجِّ عَمَلِي
الْأَسْقَامَ الذُّوْبَةَ بِالْعَفْوِ وَالْعَافِيَةَ وَقُوَّةَ نَفْسِي لِمَا مَطَّلَعَتْ رَاضِيَةً
بِالْمَا مَرْتَبَةً لَيْسَ عَلَيْهَا خَوْفٌ وَلَا حَزَنٌ وَلَا جُرْعٌ وَلَا فَرْعٌ وَلَا وَجَلٌ وَلَا مَلْجَأٌ
مِنْكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِي سَبَقَتْ لَهُمْ مَنَا الْحُسْنَى وَهُمْ عَنِ النَّارِ مُبْعَدُونَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَنْ أَرَادَنِي بِحُسْرٍ فَاعِزَّهُ عَلَيْهِ وَكَيْفَ لِي قَانِي لِمَا
أَقْرَبْتُ إِلَيْكَ مِنْ خَيْرٍ فَخَيْرٍ وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَخَسِّدْهُ وَتَوَلَّيْ وَأَعْدَائِي وَأَطْلُ
فَاقِي أَدْوَابَكَ ثُمَّ خَرِّهِ وَأَسْتَعِينُ بِكَ عَلَيْهِ فَكَيْفَ يَمُوتُ شَيْءٌ وَأَسْأَلُكَ عَمَلِي
بِمُشَقَّتِ قَاتِلِ الْأَحْوَالِ وَلَا فَوْقَ الْأَيْدِي اللَّهُمَّ لِي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ
الْجَنِّ وَمِنْ غَاوِيهِ وَالْغِيَاغِيَةِ وَمَقَرِّهِ وَتَوَسُّسِهِ اللَّهُمَّ مَا لَا يَجْعَلُ لَهُ عَلَى
سُلْطَانًا وَلَا يَجْعَلُ لَهُ عَلَى سَبِيلًا وَلَا يَجْعَلُ لَهُ فِي مَالِي وَوَلَدِي شَرًّا وَلَا ضَرًّا
وَبَاعِدْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمُشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ حَتَّى لَا يَقْدِرَ شَيْءٌ مِنْ
طَاعَتِكَ عَلَيْنَا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ عِنْدَ عَزَائِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ
عَلَى سَيِّدِنَا رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَالْإِلَهَامِ بِرِسْمِكَ تَسْلِيمًا دَعَايَ وَفِي خَشْيَةٍ
كَهْ تَسْلِي بَعْدَ دَارِ الْبَيْتِ بِمِثْلِ الرَّحْمَةِ الرَّحِيمِ مُحَمَّدٍ الَّذِي ذَهَبَ لِلدَّلِيلِ
مُطْلَقًا بِقُدْرَتِهِ وَطَلَعَ بِالنَّهَارِ بِمَجْرَمِ رَحْمَتِهِ وَكَانَ فِي ضِيَاءِهِ وَأَنَا فِي نِعْمَتِهِ اللَّهُمَّ
مَكَّنْ أَمْنِي لِي فَاقْبَلْ لِي مَنَالَهُ وَصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَقْطَعْ فِيمَنِي

الذَّنْبِ

شَيْئًا

دُعَايَ مِنْ خَشْيَةٍ

وَالْإِنْفَاقِ نَعْتُهُ

في حين من الليالي والايام يا زيكابا لحارم واكتسابا لثايم واذن في خيره
وغير ما فيه وغير ما بعد واصرف حق شره وشرها فيه وشرها بعد
الله في يدته الاسلام اتوسل اليك بحجة القدر ان اعتمد عليك
وتعتمد المصطفى استشف لك ذلك فاعرفوا انهم ذموا في رجوت بها
حاجتي ارحم الراحمين اللهم افرحني في محبتهم لا يتسع لها الاكرم
ولا يطيقها الايمان سلامة اقوى بها على عاتك وعبادة استحقها الجليل
مؤتيك وسع في المال من الرزق الحلال وان تؤمنني في مواضع الخزي
يا منيك وتجتني من طوارق الغموم والغموم في حصيل وصل على محمد وآله
واحصله اشفعا يوم القيمة فافعل ما انت ارحم الراحمين دعاء يكره
انضرب كاطمردا بن فرزدست بنسبته رحبا بخلو الله بالحدود وبكلمة كاشية
وشاهد بن كبا بن ساسان لاله لا اله الا الله واشهد ان محمدا عبده
ورسوله واشهد ان الاسلام كما وصفه والدين كما شرع والقول كما حدث
والكتاب كما اقرن والله هو الحق المبين بحسب الله محمد باسلام وصلى
الله عليه وآله وصحبه اعدوا بوجه الله الكريم واسم الله العظيم وكنوا بالثنا
من شرا الناس والماثية والعتين للامنة ومن شرا خلقه وشره وبره ومن
شر كل ذاتية ربنا عندنا انما في طوطي مستقيم اللهم اني اعود
ليك من جميع خلقك واتوكل عليك في جميع اموري فاحفظني ومن بين يدي
من خلفي ومن فوقي ومن تحتي ولا تكلفني في حوائجي اعبد من عبادك بقدر
انت مولاي وسيدى ولا تخشع من خلقك اللهم اني اعود بك من ذوال
يغيبك وتجريل عافيتك واستغيت بحول الله وقوته من حوله خليفه وقوام
واعوذ برجاله من شرها خلقه حيا لله يوم الوكيل اللهم ارحم عبيدك و
اول اعدائي بمصيبتك واصفهم يا فاعلم كل حيا يعبد يا من لا يجيب من عا
وبامن اذا توكل العبد عليه كاه افق كل ثم من ارا الدنيا والاخره اللهم
لا انت ملك عمل الخائفين وخوفنا لعا ملبين وخشوعنا لعا ملبين وعبادة
ولجان المؤمنين ولا نابة الخائفين وتوكل المؤمنين وبشر المؤمنين والحقنا

الخوف

م

الاحياء

بالاحياء المزموقين وادخلنا الجنة واعفينا من النار واصبح لنا سائلا
الله في ذلك ثلثا نيا ناصدا ما من بملك حوائج السائلين ويعلم صهي
الضامين انك بكل خير عال غير معك ان تقضي حوائجي وان تقضي لي
والذي في جميع المؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات الاخاء منهم الاموال
وصلى الله على سيدنا محمد النبي صلى الله عليه وآله انك حبيب محمد تسبح
في حبسه ابنته بسم الله الرحمن الرحيم سبحانك لا اله الا انت اللواسع الذي لا
يقتول العبد الذي لا يقبل الثواب الذي لا يحمده سبحانك لا اله الا انت الذي
الذي لا يموت لقتول الذي لا يمل من العبد الذي لا يطعم سبحانك لا اله الا انت
ما اعظم شأنك واعز سلطانتك واحلى مكانك سبحانك لا اله الا انت ما
اتبرك وادحك واتملك واعظمك واعلمك واسفحك واسلك واكرمك
اعزك واعلاك واقواك واسفحك وابصرك سبحانك لا اله الا انت
ما اكرم عقولك واعظم تجا وذلك سبحانك لا اله الا انت ما اوسع رحمتك
واكثر فضلك سبحانك لا اله الا انت ما انعم الاثام واسبح نعمائك
سبحانك لا اله الا انت ما افضل ثوابك واجزل عطاياك سبحانك لا
اله الا انت ما اوسع جنتك واوسع برها نك سبحانك لا اله الا انت
ما اشد اعداك واوجع عقابك سبحانك لا اله الا انت ما اشده نكره
وامتن كيدك سبحانك لا اله الا انت تسبح لك السموات تسبح و
الارض تسبح سبحانك لا اله الا انت اقرب في علوك المتعالي في
دورك المتداني دون كل شيء من خلقك سبحانك لا اله الا انت اقرب
قبل كل شيء والدائم مع كل شيء والباقي بعد فناء كل شيء سبحانك لا اله
الا انت تصاغر كل شيء لجبروتك وانقاد كل شيء لسلطانك وذلك كل
كل شيء لعزتك وضع كل شيء لملكك واستسلم كل شيء لقدرك سبحانك
سبحانك لا اله الا انت ملكنا لملوك يعظمتك وقهرت الجبابرة بقدر
وذلك لنا عظمتك بعزتك سبحانك لا اله الا انت تسبحنا بفضل على تسبح
المسيحين كلهم من اول الدهر الى اخره وميلا السموات والارضين وميلا ما

باقی در کتاب اخبار خود ذکر کرده است خوب کرده است نیز که از خطبات مناسبت
 دارد و ما حدیثی که از ائمه و روایت که فرموده اند که هرگاه برای امور دنیا و آخرت
 خواهی توسل جوی حضرت پیغمبر و هم و سبط او که امام حسن و امام حسین است
 و بواسطه انتقام از ظالم علی توسل جوی و بواسطه غایت یافتن از شر اهل طین و
 شیطانی علی بن الحسین توسل جوی و بواسطه آخرت و آنچه که شایع است از
 طاعت محمد بن علی و جعفر بن محمد توسل جوی و بواسطه طلب عافیت خدا بموت
 جعفر توسل جوی و بواسطه طلب امان از بر و جعفر علی بن موسی توسل جوی بواسطه
 رزق از الله تعالی محمد بن علی توسل جوی و بواسطه نواقل و اخوان و چیزیکه طاعت
 خدا در آن باشد علی بن محمد توسل جوی و بواسطه طلب آخرت بحسن بن علی توسل
 و هرگاه شمشیر بدیج تو رسد صاحب لشکران توسل جوی و از او باری طلب کن
 که تو را اعانت میکند ان شاء الله تعالی و بسیار از عبادت با آنکه هر ساعتی
 دعا داد و بخواند که مذکور خواهد **ساعت اول** از طلوع صبح است تا طلوع آفتاب بن
ساعت تعلق از آن بامیر المومنین و در این ساعت این دعا را بخواند **اللهم رب**
السموات والارض والعرش العظيم والكرام والسياطار اظهرت القدرة كيف شئت و
مكنت على عبادك بغير قنك و قسطنت عليهم بغير قنك و علمتهم بغير قنك
اللهم حيي و ليك علي امير المؤمنين المرفوع للدين و العالمين بالهدى و بخاري النعمي
امام الملقب بن حنبل علي محمد و آل محمد في الاولين و الاخرين و اقدم من بين يدي
حوالي و رغبته لئلا ان تصلي على محمد و آله و ان تنقم لي من طلبك مني و تعني
علي و اكنفي مؤنة من يهديني بسوء او ظلم يا ناصر المظلوم المنيع عليه باعظيمة
البرية يا شديدا لا ينقام انك على كل شيء قدير و ان تفعل لي كذا و كذا و يكن
انبراي من حين و حين دعاي بكره تعلق يا بر ساعته و ما بينت اللهم تربت
الانعام و الفاني و البقي و الشقي و الليل و ما وسق و الصبر اذا التقي خلق
الانسان من علي اظهرت قدرتك بديع صنعك و خلقت عبادك لعلنا
كلهم من عبادك و هديتهم بكرم فضلك الى سبل طاعتك و فقرت في
ملكوك ببطم السلطان و توعدت الى خلقك بقدوم الاحسان و فقرت في

دعاي حضرت امير المومنين

بر تبارك يحيم الامنيان يا من يستلهم في السموات و الارض كل يوم هو
 في شانه استملك اللهم محمد طاهر النبي الذي نزلت الروح على قلبه
 ليكون من المندوبين بلسان عربي مبين و يا امير المؤمنين علي بن ابي طالب
 ابن عم الرسول و بعيل الكرم الذي فوضت ولايته على الخلق و كان
 يد و حيث دار الحزن ان تصلي على محمد و آل محمد فقد جعلتهم و سبلتي و
 قد منهم اما من بين يدي و اخي ان تغفر ذنبي و تطهر قلبي و تسرعني و
 تسخح لكبري و تسحقوني من طاعتك و عبادتك غاية اتمنى و تسقني الخواص التي
 و الاخرى ما اذنم الراعيين **ساعت دوم** از طلوع آفتاب تا بر طرف شدن سرخی
 و خوب و شن شدن آفتاب و این ساعت از امام حسن است و این دعا را در این
ساعت باید خواند **اللهم لست بعاثك في اعظم قدرتك و صفات نورك في**
انوار صومك و قاض علمك في حجابك و خلقت فيه اهل اليقظة بغير عتد
جودك مغايت في كبريائك علوا عظمت فيه ميتك على اهل طاعتك فبا
هيت بهم اهل هموانك بمنيتك عليهم اللهم فيج و ليك الحسن بن علي عليه
استملك و به استغيت لئلا ليك و اقدم من بين يدي و اخي و رغبته لئلا
ان تصلي على محمد و آل محمد و ان تسخونهم على طاعتك و صومك تسليقي
افضل ما بلغت احد من اوليائك و اوليائهم في ذلك يا ذا المن الذي يند
ابدا و يا ذا النعم التي لا تحصى عدد اياك كبري يا كبري و ان تصلي
كذا و كذا و بجای كذا و كذا حاجت خود را طلب نماید دعاي بكره تعلق با بن
ساعت دارد از این است **اللهم خالق السموات و الارض و مالك البسوط و**
القبض و مكنز الارزاق و القنص و من نجيب المصطر اذا دعا و يكشف
السوء و جعل عباده مخلصين لا يرض و يا مالك و يا جبار و يا احد يا قهار
يا عزيز يا عفا و يا من لا تدركه الابصار و هو يدرك الابدان يا من لا يمشي
خشيته الا تقا و لا يفتخر خوف الاملاق يا كبري يا ذا ق يا مبتدئ يا نعيم
قبل الاستحقاق يا من يزيل الاملاك بالكره من ارضي جلي من يشاء من عباده
يبدد يوم الثلاثاء كثر نعمتك علي و صغرت في جنبها شكري و دام غناي عنك

دعاي حضرت امام حسن

وعظم ليك فخرى سئلت يا عالم سيري جهمي يا من لا يفيد سواه على
 كشف خري ان تصلي على محمد رسولك الخناز وحنك على الاكرام والجار
 وعلى هيل بينه الظاهر والاختار وتوسل ليك بالاربع الطين عينا ويا
 الامام الرضي الحقول سئلت سئلت سئلت سئلت سئلت سئلت سئلت سئلت
 وبين يدي حواجي فاسئلك ان ترزني من لدنك عينا وطبعت الحكا وكبر
 كسري وتشرح بالثقوي صدي وتزجني اذا انقطع من الدنيا اشري نذكر
 اذا شئ في ذكرك خيرا يا ارحم الراحمين **ساعت** انذها ب شطاع استا بلس
 شذنا فانك ابر سالت تعلق بانام حسين داردود بر ساعتي بن عالج
 يا من تجبر فلانين تراه يا من تظلم فلا تحذر القلوب بكه يا من حسن المين
 يا حسن الجا وز يا حسن العقول يا ارحم الراحمين لا يشبهه شئ من خلقه يا من
 من على خلقه يا وليا ارم اذا نضاهم لبنيه واذهب بهم عباده وجعلهم حججا
 متامين على خلقه اسئلك بخير وليك الحسين بن علي بن ابي طالب
 والناصح في دينك والذليل على ذاك اسئلك بحقه واقدمة بين يدي
 حواجي ورغبوا اليك ان تصلي على محمد وال محمد وان تعيق عطا عاك
 وان قال الخبز وكل ما به زينك عني ويقر فيك يا ذا الجلال والاكرام و
 الفضل والافنام يا وهاب يا كريم وسؤال كحاجت خذوا دعاءي بكره تعلق
 يا بر ساعتي ردا بلس اللهم رب الارباب وصيبي لا سباب مما لك اليرقان
 وسيف الحجاب ومسهل الصواب يا حليم يا كريم يا وهاب يا مفتح الابواب
 يا من حيث ما دعي اجاب يا من ليس له حاجب ولا بواب يا من ليس له حاجب
 ضل ولا باب يا من لا يبرخي عليه ستر ولا يضره يوم وفيه حجاب يا من
 برزق من يشاء بغير حساب يا ذا فضل الذنوب يا قاتل التوب شديد العقاب
 قل هو الله وبي لا اله الا هو عليه توكلت و اليه متاب الله انقطع
 الرجاء الا بفضلك وخاب الامل الا من كرمك فاسئلك بمحمد رسولك
 وبجيفيك قبل ترابي طالع يا حسين بن علي الامام الثاني الذي شرع نفسه
 ابتداء مرناك وجاهدا لثا كسين عرض المطاعيك هتلك ساعيا طاما و

دعاي حضرت امام حسين

هتكو ارحمه نبيا وعدوا واما وحملوا راسه في الافاق واحلوا محل اهل
 الفناء والشقا قل اللهم فصل على محمد وآله وجدد على الباق عليه خيرا
 لغنتك وانعامك ومزيد باب سخيت ونكالك اللهم اني اسئلك بمحمد
 اليه واستشفع بهم اليك واقدمة بين يدي حواجي لا قطع رجائي من
 ابنياناك وافضل لك ولا تحيب ثابلي في احسانك وتوالت ولا هتلك
 الشتر المسدول على من حمتك ولا تفر على عوامك طولك ونبيك وو
 ضمني لما يقربني اليك واحترمني عما يباعدني عنك واعطوني من الخير اقل
 لما ارجوا وكفوني من شرها اخاف واخذد بمرحمتك يا ارحم الراحمين **ساعت**
 ان ارتفاع انا بلسك وقت نزال واواظ على من الحب بلسك ودعاي ان يرس
 اللهم صفا نورك في اتم عطيتك وعلاضيا وكذا في اتم خوتك اسئلك بنور
 الذي تودت به السموات والارضين وهمت به الجنات واحيت به الاموات
 وامت به الاحياء وجمعت به المنقرق وفترت به الخلق واثمت به الكليات
 واقتت به السموات اسئلك بخير وليك علي بن الحسين الذاب عن دينك
 الهامية سبيك واقدمة بين يدي حواجي ورغبوا اليك ان تصلي على
 محمد وال محمد وان تكفيهم به وتحييهم من تعزرائ السلاطين وتشتا السلاطين
 لاك على ما تشاء قد برقا تفعل به كذا وكذا صاحب خذوا سؤال كن دعاي
 ديكه تعلق يا بر ساعتي ردا بلسك اللهم انشأ المليك المالك وكل مؤث
 سوي فحمت لكبرتم هالك سخرت بقدرناك اليوم السوالك وامطرت
 بيقدرناك اليوم السوالك وعلمنا في البر والبحر وما تسقط من قدره في
 انظما تلتحق اليك وانزلت من السماء ماء فخرجت به من ثمرات مختلفا
 الوانها ومن اجيا الجدد ينضو وحر مختلفا الوانها وعرا بيب سود ومن الثلث
 والذوات والافنام مختلفا الوانه يا سميع يا بصير يا بر يا شكورا يا رحيم يا
 عفو يا من يبع حاشا لا عين وما تخي الصدور وبما من له الحمد في الاول
 والاخر وهو الحكيم الخبير فاطمير السموات والارض حاعل الملاك ملكا رسلا و
 اجنه شق و ثلاث و ما عير يدي في الخلو ما تشاء ان الله على كل شئ قدير اسئلك

دعاي علي بن الحسين

سؤال لباشر المحبر وانصرع اليك الصالح الكبير واتوكل
عليك توكل الخاشع المسكين واقف ببابك وقوف الموتى الفقير والوجه
اليك يا بشير النذير الصالح الكبير محمد بن عيسى بن علي بن محمد بن
المؤمنين وبالإمام علي بن الحسين بن علي بن أبي طالب والشيخ المفيد
والخاشع في الصلوات والداش في الجهاد والشافع في الشفاعة
تصلي على محمد وآل محمد فقد وصلت بهم اليك وقد منهم امامي وبين يدي
خواجهي ان تصليهم من موافقة مقامك وتشر فيهم الى موافقة ما يشيخك
وتجعليهم من يؤمن بك وتقبلهم ويخافك وترحمهم ويرافقك فيصلي
ويقر بآل بيتك هؤلاء من بواليتك ويحبب اليك بمعاذك من عبادك
يعترف لك بعبادتهم ويا ربك رحمتك يا ارحم الراحمين **ساعت** نجم ان
وقت زوالك فالتفت الى الله فذكرت ما اراد زوال بكهذه واسألك
امام محمد باقر است ودعاي وابست اللهم رب انبياء والطه والقرى
الكبرياء والسلطان تجرت بيطمة بها لك وصنت على عبادك بمرافقك
رحمتك ووالله انهم على موقودك وضالك وجعلت لهم دليلا يد لهم على محبتك
ويسلمهم على طاعتك ويد لهم على محبتك اللهم فخر وليك محمد بن علي عليهما
والأئمة بين يدي خواجهي ودعوتك ليك ان تصلي على محمد وآل محمد وان
تستوفى به على الخرف في القبر وفي التشرية والمخير وعند المنبر وعند الصراط
حنا يا ثنائ يا ذا الجلال والإكرام وان تصلي بكذا وكذا دعاي بكمه تعلق
بأربابك اذ ابست اللهم انك الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تأخذه
سنة ولا نوم هو الله الذي لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن
الرحيم هو الاول والاخر والظاهر والباطن وهو بكل شيء عليم فالق الاضلاع
وجاعل الليل نكما والشمس والقمر حجابا فاذ لك تقدير العبد العليل يا غياث
غير مغلوب ويا شاهدا لا يعقب يا قهيب يا مجيب ذكركم الله ربي عليه وتوكلت
والله اني لا تدرك اليك تدرك لعل بيني وبينك خضوع
الراغب واستسالك سؤال الفقير المسكين وادعوك نصرعا وخفية امان

ويصلي عليك
و على ما محمد باقر

لا تحب المسكين وادعوك خوفا وطعنا ان تحتك قريب من الحسين
اتوسل اليك بخبرك وصفوك من العالمين الذي جاء به الصدوق وصديق
المؤمنين محمد بن عبدك ودسوك لتدبر المؤمنين وبوليك وعبدك علي
بن الحسين بن محمد بن الحسين وبالإمام محمد بن علي بن الحسين بن علي بن الحسين
بن علي بن الحسين بن الحسين واستسالك بكمهم عندك واستشفع بهم اليك و
أقدمهم امامي وبين يدي خواجهي وان توذعني شكرها اوليتني من نعمك وتفضل
لي فخرهم من كل كرب ورحمهم وتردني من حيث استسالك ومن حيث لا استسالك
من فضلك ما تشيخهم عن كل طلب والمذيق في قلبك جاك واطع رجائي من
سؤال الحق لا ارجو الا انا لك اناك تجيب الداعي اذا دعاك وتقبل المسكوف
اذا ناداك وانت ارحم الراحمين **ساعت** ارمدا وكنت من جوارك استسالك
فقال فاقف فما ظهر من ساعتك وصرت صادقا است ودعاي ان ابراسك
يا من لطف عن اذنا لا افهام يا من كرم عن موجد البصر يا من تعالى عن
الصفات سوكا يا من جل عن معاني اللطف والطف عن معاني الجلال استسالك بنور
وهيك وضياء كبرياءك واستسالك بخر عظميتك العاوية من نورك واستسالك
بجوهر ليلك جعفر بن محمد عليهما السلام عليك واقدمة بين يدي خواجهي ودعوتك
اليك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تصلي طاعتك على اهل اللاحق يا خير
من اشرقت به الخواص يا روف يا رحيم يا جواد يا كريم وان تصلي بكذا وكذا دعاي
ديكر ابراسك ابست اللهم انت اشرقتا ليلتي رحمتك وعلقت الغيب بمرتك
ودبرت الامور بحكمتك وذلك لضعف بغيرك واعجزت الخلق عن غيرك
وحجبت الابصار عن اذنا بصفتك والافهام عن حقيقة معرفتك وصارت
الافهام الى الاقرار بوجدانيتك يا من جرم العبرة لك الملك والعزم والقدر
لا يقرب عنك في الارض وما في السماء يقال ذوق اتوسل اليك يا ذي الجلال
محمد بن علي بن الحسين بن علي بن الحسين بن علي بن الحسين بن علي بن الحسين
وبالإمام الحسين بن علي بن الحسين بن علي بن الحسين بن علي بن الحسين بن علي بن الحسين
جعفر بن محمد الصادق ولاخبار المؤمنين على تكون الاستسالك صلى الله عليه و

و على ما محمد باقر

عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ نِعَامَ وَأَسْتَشْفِعُ بِكَ نِعَامَ
 لَدَيْكَ وَأَقْدِمُهُ أُمَامِي وَبَيْنَ يَدَي حَوَائِجِي فَأَعْطِلْ لِقُدْرَةِ الْهَوَى وَالْمَحْتَرَجِ
 الْوَحْيَ وَالصَّنْعَ الْقَهْرِيَّ وَالْإِمَانِ مِنَ الْفَرْجِ فِي بَحْرِ الْعَصَبِ وَأَنْتَ تَعْلَمُ
 مَوْضِعَهُ لَدُنِّي وَتَسْتَرْعَى فَأَخِذْ بِالْعُيُوبِ فَأَنْتَ لَسْتُ وَأَنَا الْمَرْئُوبُ
 وَأَنَا الطَّالِبُ وَأَنْتَ الْمَطْلُوبُ وَأَنْتَ الَّذِي يَدْرِكُ فَتَسْتَنْ لِقُلُوبِ أَنْتَ الَّذِي
 تَشْفِي بِالْخَيْرِ وَأَنْتَ عَلَامُ الْعُيُوبِ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا خَيْرَ الْحَاكِمِينَ يَا أَكْرَمَ
 الْفَاعِلِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **سَاعِدْ** إِنْ مَا زُظْهَرَتْ تَامِقْدَارُ حِجَابِ رُكْنِ مَا
 يَشْرُؤُ عَصَارِ زَوَالِ بَكْتَرِ وَأَبْرَسَا عَلَى زَهْرَتِ كَظَامِ اسْتِ وَدَعَايَ إِنْ أَبْرَسَتْ
 يَا مَنْ تَكْبَرُ عَمَّا دَوَّاهُمْ صَوْرَتُهُ يَا مَنْ تَعَالَى عَمَّا خَفَايَ تَوْنُ يَا مَنْ قَرَّبَ عَنَاءَ
 دُعَاءِ خَلْقِهِ يَا مَنْ دَعَا الْمُضْطَرُونَ وَجَاءَ إِلَيْهِ الْخَائِفُونَ وَسَكَنَ لِمُؤْمِنُونَ
 وَعَبْدُ الشَّاكِرِينَ وَجَدَّ الْخَالِصُونَ أَسْأَلُكَ بِحَيِّ ثَوْرِكَ الْمُحَوِّشِ وَبِحَوْلِيكَ
 مُوسَى بِزَحْفِهِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ عَلَيْكَ وَأَقْرَبُ بِهِ إِلَيْكَ وَأَقْدَمُهُ بَيْنَ يَدَيِ
 حَوَائِجِي وَدَعْبِي إِلَيْكَ أَنْ تُصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعَافِي بِهِ مِمَّا
 أَخَافُهُ وَاحْدَرُهُ عَلَى عَيْنِي وَجَسَدِي جَمِيعَ حَوَائِجِ بَدَنِي مِنْ جَمِيعِ الْأَسْقَامِ وَ
 الْأَمْرَاضِ وَالْأَعْرَاضِ وَالْعِلَلِ وَالْأَوْجَاعِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ بِقَدْرِكَ يَا أَكْرَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَأَرْتَقِعْ لِي كَدًا وَكَدًا دَعَايَ بِكَرَمِكَ تَعَالَى بِإِنْسَاعِكَ ذَا ذِي أَنْ
 اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَرْجُوءُ ذَا حَرْنِ الْأَمْرِ وَأَنْتَ الْمَدْعُوءُ ذَا مَنِّ الضَّرِّ وَنَجِيءُ الْمُهْوَ
 الْمُضْطَرِّ وَالْمُجْنُونِ فِي الْمَاسِ الْبَرِّ الْبَحْرِ وَمِنْ لَهْ الْخَلْقِ وَالْأَمْرِ وَالْعَالَمِ يَوْسَارِ
 الصَّدُورِ وَالْمَطْلَعِ عَلَى حَقِّي الشَّرْءِ غَايَةَ كُلِّ حَقْوِي وَلَيْتَ مُسْتَوْكِلِي شَكْوِي يَا
 مَنْ لَمْ يَلِدْ فِي الْأَجْرِ وَالْأَوَّلَى يَا مَنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ لَعَلِّي أَرْجُو
 عَلَى الصِّرَاطِ أَسْتَوِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ
 الثَّرَى وَأَنْتَ تَجْعَلُ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ الشِّرْءَ وَخَفِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَا
 الْحُسْنَى أَسْأَلُكَ بِمُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ بِخَيْرِكَ مِنْ جَلَّتْكَ وَالْمُؤْمِنِينَ عَلَى أَدَائِهِ
 وَمِنَ إِلَيْكَ وَيَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ الَّذِي جَعَلَتْ وَلَايَتَهُ مَقَرُّ
 مَعَ وَلَايَتِكَ وَحُجَّتَهُ مَقَرُّهُ نَزَّاهُكَ وَتَحِيَّتُكَ وَيَا إِمَامَ الْكَظَامِ مُوسَى بْنِ

یٰ عایٰ امام معصی کاظم

بِحَقِّكَ الَّذِي سَأَلْتُكَ أَنْ تَقَرِّبَهُ لِعِبَادِكَ وَتَحْلِيَهُ لِعِبَادِكَ فَأَوْجِبْتَ
 سَأَلْتُكَ وَأَجَبْتَ دَعَوْتَهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوةً تُصَوِّفُهَا عَنَّا وَالْجِب
 تُصَوِّفُهَا عَنْهُمْ وَتُخَوِّلُ بِهَا فِي دُورِهِمْ وَأَتَوْسَلُ إِلَيْكَ بِهِمْ وَأَسْتَشْفِعُ بِمَنِّهِمْ
 وَقَدْ مَدَّ مِنْهُمُ أَمَامِي وَبَيْنَ يَدَيَّ حَوَائِجِي أَنْ تُخَيِّرَ بَيْنِي عَلَى حَبْلِ عَوَايِدِكَ وَتَمُخِّي حَبْلِي
 وَأَتَمِّكَ وَتَأْخُذَ بِيَعِي وَتَعْرِى وَتَعْلَقَ بِي وَتَسْرِي وَتَأْصِيفِي وَقَلْبِي وَعِزِّي وَتُؤَيِّدَ
 لِي أَمَامَ شَيْفُونِي عَلَى قَوْلِكَ وَتَقَرِّبِي مِنْ أَسْبَابِ مَضَاكَ وَتُوجِّبَ لِي تَوَافِيلَ
 فَضْلِكَ وَتَسْتَدِيمَ لِي مَنَاجِي طَوْلِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **ساعت** ٨ انقضى
 كُنْتُ فِي جَهَنَّمَ كُنْتُ بَعْدَ زَهْرَةٍ وَقَدْ غَارَ خَضْرَاءُ بَنِي سَاعَتِكَ زَهْرَتُ مَامُ ضَا
 اسْتِ وَدَعَايَ رَابِعَتِ يَا خَيْرَ مَدِينٍ يَا خَيْرَ مَنَاجِيْنِ اعْطِنِي يَا خَيْرَ مَسْئَلٍ يَا خَيْرَ مَنَاجِيْنِ
 يَا سَمِيهَ ضَوْءِ الْقَهَّارِ وَأَعْظَمَ بِهِ ظِلْمَةً أَلْغِيْلُ وَسَأَلْتُ بِاسْمِهِ وَابِلَ السَّيْلِ وَدَرَقِ
 أَوَّلِيَا أَنَّهُ كُلُّ جَزْرٍ بَايَنَ عَلَا السَّمَوَاتِ تَوْنٌ وَالْأَرْضِ حَوْثٌ وَالشَّرْقِ وَالْغَرْبِ
 وَحَمَّةٍ يَا وَاسِعَ الْعُجُودِ اسْأَلْتُكَ بِحَقِّكَ عَلَيَّ مِنْ مَوْسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَقْدَمَ مِنْ
 يَدَيَّ حَوَائِجِي وَرَغْبَةَ الْمَلِكِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُكَفِّسِي بِهِ وَ
 تُخَيِّفِي بِمَا أَخَافُ وَأَخَذْتُ فِي جَمِيعِ اسْتَفَارِي فِي الْبَرَادِي وَالْقَهَّارِ وَالْأَكْبَرِ وَ
 الْأَكْلَامِ وَالْقَبَاضِ وَالْحَبَالِ وَالشَّامِ وَالْأُفُقِ وَالْأَرْضِ وَالْأَعْيُنِ وَالْأَسْمَاءِ وَالْأَسْمَاءِ
 وَأَسْأَلُكَ كَذَا وَكَذَا دَعَايَ بِكَ كَمَا تَعْلَى بَنِي سَاعَتِكَ دَارُ الدُّنْيَا اسْأَلْتُكَ الْكَاشِفَ
 بِالْمَلِكِ وَالْكَافِي بِالْمَلِكِ وَالْمُفَرِّجَ لِلْكَرْبِ وَالْمُسَاعِدَ لِلْأَصْوَابِ وَالْمُخْرِجَ مِنْ
 الظُّلُمَاتِ وَالْخَبِيبَ لِلدُّعَايِ الرَّاحِمَ لِلْعَبْرَاتِ جِبَارَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ يَا وَلِيَّ
 مَوْلَى بَاعِلِيْنَا أَعْلَى بِأَكْرَمِيْنَا يَا أَكْرَمَ بَايَنَ لَدَا اسْمِ الْأَعْظَمِ يَا مَنَ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ الْمَلِكِ
 يَسْكُنُ فِي طَرَفِ السَّمَوَاتِ الْأَرْضِ وَهُوَ يَطْعُمُ وَلَا يَطْعَمُ اسْأَلْتُكَ بِحَقِّكَ الْمُصْطَفَى مِنْ
 الْخَلْقِ الْمُبَشَّرُ بِالْخَيْرِ وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِي أُولِيَّتُهُ فَأَلْعِيَّتُهُ شَاكِرًا وَابْتِلِيَّتُهُ
 قَوْدَةً صَابِرًا وَبِإِمَامِ الرِّضَا عَلِيِّ بْنِ مَوْسَى الَّذِي أَوْفَى بِعَهْدِكَ وَوَفَّى بِوَعْدِكَ
 وَأَعْرَضَ عَنِ الدُّنْيَا وَقَدْ قَبِلْتَ لِيهِ وَرَغِبَ عَنْ دِينِيهَا وَقَدْ رَغِبْتَ فِيهِ أَنْ
 تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فَهَذَا تَوَسَّلْتُ بِهِمْ إِلَيْكَ وَقَدْ مَدَّ مِنْهُمُ أَمَامِي وَبَيْنَ يَدَيَّ
 حَوَائِجِي أَنْ تُخَيِّرَ بَيْنِي عَلَى حَبْلِ عَوَايِدِكَ وَتَمُخِّي حَبْلِي وَتَأْخُذَ بِيَعِي وَتَعْرِى وَتَعْلَقَ بِي وَتَسْرِي وَتَأْصِيفِي وَقَلْبِي وَعِزِّي وَتُؤَيِّدَ

دُعای حضرت امام
رضا

الرفعة بمؤالاة أوليائك وذلاليه الخلق من معاذات عدائك وتبني على آله
 فرائضك واستعمال سننك وتوقف على الحجة الموقرة إلى الغنى من جلالك
 القوي برحمتك يا أرحم الراحمين **ساعت** انما حضرتنا كذا شئ من عباد
 وابرسلنا انما مام محمداً نبي است ودعاى زينت يا من دعا المصطفى وناجا
 وانجا الاله الخاقون فامهم وعبدوا الطاقون فاشكرهم وشكرهم المؤمنون
 فبهم والها عن قصصهم وسئلوا فاعطاهم وسئلوا بعتهم فاشكرهم من
 قلوبهم وامن عليهم فلم يحصل منهم منبئ عندهم استلك بحجركم ولبك محمد
 ابراهيم حياك لبا لعة وبعثك لسايفة وحجركم الواحدة وادمة بين
 يدى حواشي ودغيق لتيك ان فصل على محمد وال محمد وان جود على من قبلك
 وتفضل على من وسعك يا استغنى به عما في يدي خلفك وان تقطع رجائي
 لا امينك وتحبب اما الى لا فيك استلك بحجركم عليك واجب من
 اوجبت لك الحق عندك ان فصل على محمد وال محمد وان تبسط على ما خطرته
 من رزقك وتسهل له ذلك فيسره منبئنا من رزقك وعافية برحمتك
 يا أرحم الراحمين وخير الراقيين وان تقبل كذا وكذا دعاى بكره تعلق بين
 ساعت ادنا برست اللهكم باخلاق الاقار ومقدار الليل والنهار وبعثكم
 تحمل كل انش وما تفضل الا وحام وما تشراد وكل شئ عندكم بعدا وادنا تقاسم
 اسرطرح عليكم وادنا غلق لا بواب قرع باب ضلك وادنا ضاقت الخاجات
 فخرج المسعد طولك وادنا انقطع الامل من الخلق انصلك وادنا وقع الياس
 من التاثير وقصا لهما عليك استلك بحجركم الا وابل لذي شرت عليه
 الكتاب وقصته على الاخراب وهديتنا به الى ظلال الكتاب وبهم المؤمنون على
 ابن ابي طالب الاكرهم انصاب المصدق بخاتم النبى في الخراب بالامام الفاضل محمد
 ابن علي الذي سئل فوفقت لادنا الخراف امين قصده بالوقوف والصواب على
 استعليه وعلى اهل بيته الاطهار وان تحصل موالاهم والى حجتهم حصصه من
 الثار وحجة الى ظلال اقدار فندت وسلمت بهم لتيك وقدمتهم اما في بين يدى
 حواشي وتغنى من التضرع لواقين خطك وتوقف لسلوك محبتك من هباتك

دعاى امام محمد نقي

ضلك

يا أرحم الراحمين **ساعت** انما كنتن دوساعت بعد انما زعمت يا من
 ندشد اقطاب وابرسلنا تعلق بحضرت امام على نبي دار ودعاى زينت
 يا من علا عظم يا من شاط فحجرت وتجبر فسلط يا من عز فاستكبر فعرن
 يا من مدا لطل على خلفه يا من امتن بالعرف على عبادهم يا من براد وناجا
 يا من سقم بعزتهم من اهل البيت استلك بحجركم ولبك علي بن محمد عليك و
 اقدمة بين يدى حواشي ورغبت لتيك ان فصل على محمد وال محمد وان
 تبنيهم على قضاء حوائجهم وتوفى وقرأته وقرأته وقرأته وقرأته وقرأته
 برحمتك يا أرحم الراحمين وان تقبل كذا وكذا دعاى بكره تعلق بين
 دارا بمنت اللهكم انما لوي محمد القوي والود والمدي المعبد ذو
 العزير المحيد والبطر الشهد قال لما بهد يا من هو اقرب الى جيل
 الوريدي يا من هو على كل شئ شهيد يا من لا يطاق غفران الذنوب ولا يكبر
 عليه الصنيع عن اليوم استلك بحجركم ولبك الذي علا اركان عرشك
 وقبضت لك الوقي قد رت بها على خطبك وبرحمتك لاني وسعت كل شئ وبغيتك
 التي ضعف بها كل قوي وبغيتك التي ذل لها كل عزيز وبغيتك التي صغر بها
 كل كبير وبغيتك التي رقت بها العباد وهديت به الى سبيل الرشاد
 وبغيتك التي بين علي بن ابي طالب واليول من من يرسلوك وصدق والذني في
 باعاهد عليه وصدق والامام البر علي بن محمد عليهما السلام الذي كسبه
 حيلة الاعداء وادبهم بحبيب لاية اذ قوسلوا به في الدعاء ان فصل على محمد
 ال محمد فندنا شسقت بهم لتيك وقد منهم اما في بين يدى حواشي وان
 يتصلوا من هباتك في حوزة من رزقك كلابك تحت عزة من رزقك شكر الاله
 وميتك وتوقفوا لغير الاف يا يا دينك وبعثك يا أرحم الراحمين **ساعت** يا زدم
 كه تعلق بحضرت امام حسن عسكري دار ديش ازدمه وافتا بست نازند شد
 اقطاب ودعاى زينت يا اول بلا اولية وبلا اخر بلا اخرية وباموم ولاقون
 بعدهم باعز بنا بلا انقطاع لعزته يا من سلا بلا ضعف من سلطانا ما كره ما يبدل
 نعمته بالحب والود معز لا وليا له ما جبر را بعلمه باعز به ما قدر بذاته يا

دعاى امام علي نقي

دعاى حضرت امام حسن عسكري

استلكت بحجتي وليك لا يمين لمؤدبي الكثر ثم التامح العليم المحسن علي
عليك السلام من يدعي حوائجي ويغنيك ليك ان تصلي علي محمد وآل
محمد وان يغنيك علي ارجي وحجتي بحجتي شوقا في وانت عن دامن و
تغنيك علي ارجي وحجتي ووضوئك ليك ذو الفضل العظيم والمحب القديم وان
تغنيك ليك كذا وكذا دعا ديك كعتاة باين ساعت ادعائك است اللهم انك
مزيل القدر والخالق لا فيس والجان وساعل الشمس والقمر بحسب المبتدئ
والطول والامنان والمبدئ للفضل والاخيار خصا من الزنق جميع الجنان
لك الحامد والمادح ومنك القوائد والمناجح وليك يستعد لك العلي في
العلل الصالح اظهرت الجليل وسرت القدر وعلت ما تحجب الصلوة والحواس
استلكت بحجتي رسولك لي لكافة وامينك المتعوث بالرحمة والقرابة و
بامير المؤمنين علي بن ابي طالب اليك عرض طاعتك علي الغريب والبعيد المؤيد
بغير لك في كل موقف شهود وولا امام القدر المحسن بن علي عليهما السلام الذي
طرح للشباع خاصته من رايها وانجى بالدواب العناب قد كنت لدمكها
ان تصلي علي محمد وآل محمد فقد توسلت بهم اليك وقد منهم اما في عين
يدي حوائجي وان تحجني بربيع ما صليت ما اتيقن ويغنيك علي التمسك بطاعتك
ما اتيقن وان تحجني بربيع ما صليت ما اتيقن ويغنيك علي باليأس من اذا
حاسبني وطعت العقول اذا كاسفتني ولا تكلف الا يقو فاضل ولا تحجني
الي غير لك فاذل ولا تكلفني الا طاعة له فاضعف ولا تبسلي في ما لا يصلح عليه
فاحج واجري علي جليل عوائد ليعدي ولا تواخذني بسوء فعلي ولا تسليط
علي من لا يرجو رحمتك يا ارحم الراحمين ساعت وازدحم ازددني افنا بشفاعة
وفن آفاب وازدحم شلو بصلح لثان دايد ودعاي ان يثبت بامن
توحد بغيره من خلفه بامن عوف من خلفه يصنعه بامن عرفت نفسه حلقه
بليغيه بامن سلك باهل طاعته مرضاة بامن اعان محنته علي شكره بامن
من جلتهم بدينه ولطف لهم بيا عليا استلكت بحجتي وليك الخلق الصالح المبرك
في ان صلت المستقيم لك من عداك واعداك ورسولك وبقيته يا ابا الصالحين

الاس
دعاي حضرت صاحب

محمد بن الحسن وانتزع اليك به وامن به بين يدي حوائجي ودعيتني اليك
ان تصلي علي محمد وآل محمد وان تغنيك ليك كذا وكذا وان تدركني به وان تغنيك
بما اخاطبه واخذني واليسني به عافيتك وعفولتي في الدنيا والاخرة ولكن له
وليا وصايفا وناجرا ومناذرا كاليا وسائر ارحم تكتنه ارضك طوعا و
تمتعه فيها طويلا ارحم الراحمين ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
مسيكنتكم الله وهو التميع العليم اللهم صل علي محمد وآل محمد وولي
الاخر الذين امرت بطاعتهم واولي الارحام الذين امرت بصلاتهم وذوي القربى
الذين امرت بمودتهم والموالي الذين امرت بغيرهم من اهل البيت
الذين اذنبت عنهم اثمهم واطغرتهم بظلمهم استلكت ان تصلي علي محمد
والرحمة وان تغنيك مني كذا ما عفا وتوب علي يا تواب وترحمي يا رحيم
بامن لا يتعاطمه دني وهو علي كل شيء قدير ودعا ديك كعتاة باين ساعت
دادنا ربنا است اللهم باخوانك الشفيع الموفق والهادي الموصوع وذو القربى العلي
والمطيع الذي ليس من ذوقه ولي ولا شفيع استلكت يا سمائك انا اذا سمعت
علي الخوارق العزها ذات شبر واذا وضعت علي الجبال كانت هباء منسورا و
اذا رفعت لي السماء نقشت لها المقار لو واذا هبطت لي القلما لسا الارض
اقتعت بها المصاريق واذا دعيت بها الموتى انتشرت من القود واذا نوديت
بها المصدفات حرجت الي لوجود واذا ذكرت علي القلوب وحلت خسوعا و
اذا قري علي الاسماع فاضل العيون وموعا استلكت بحجتي رسولك المؤيد بالمعجزات
المتعوث بمحكة الابواب وبامير المؤمنين علي بن ابي طالب الذي اخبرته الموحاة
ووصيته واصطيقته ليصا فاته ومضا هرهه وبصا حيل كتمان لم يدري الي
تجمع علي طاعته الا لآلة المنفرة وتولف لدا لافواه الخليفة وتساخر به
حقوا واولياك وتنفذهم به من شر اعدائك وتما له الارض عدا لا حيلة
وتوسع علي العباد بظهور فضلك وامنيانا وتعيد الحق من مكانه عزير احمدا
وترحم الذين علي يدك غصا جديدا ان تصلي علي محمد وآل محمد هذا استشفقت
بهم اليك وقد منهم اما في بين يدي حوائجي وان توزعني شكر نعمتك في القلوب

برهیکر نام و اورا عاقت که است بکنم و انچه دهاها و حقیقت حضرت امام زین العابدین
 که هرگاه بنامش دعا آورد که بلائی بخیرت و خوشبختی او آید و او را بخواند و آن
 است اللهم لك الحمد على ما لا ازل انتصف من بين من سلا من بيني لك الحمد
 على ما احدثت في من علمه في حبه و على ما الهى الى الحان الحق بالشكر لك و
 النعمة التي هي فيها طيبات و زكيات و تسطو فيها لا ينفع منها نيك و
 ضللك و تقوى مع ما على ما و تقوى له من طاعتك ام وقت لعلك التو
 تحسني بها و النعم التي انتصف بها انتصف ما لا تغفل به على ظهري من النعم
 و تطهر بها انتصف من النعمات و تبتها لينا و لا تنوبه و تدكر الجور
 الحق و يقين النعم و في خلال ذلك ما كتب الى الكاين من نكر الاعمال و
 لا ما لم فكر فيه و لا لسان نطق به و لا جوارحه تكلفه بل افاض الامينك على
 و احسانا من جنتك الى الله صلى الله عليه و آله و حبيبك و اقربك الى
 و بغير ما احلك به و طهرت من دنس ما اسلفت و اخفى عنك من دنس و
 و عذبت حلاله الفايده و اذني من السلامه و اجعل محرابي عن عيني الى عفو
 و محو عني عن عيني الى تجاوزك و محو من كبري الى رزقك و سلامتي من هذه
 الشدة الى قهرها انك المتفضل بالاحسان المتطول بالامتنان لو هاب انك
 ذو الجلال و الاكرام و در كتاب عدة الداعي ان حضرت صادق رايت كرمه است
 كما حضرت فرمود كه هرگاه علو داشته باشي بايد كه در زیر سقف هر براسان
 و هر دو دست خود را بلند كني و بگويا اللهم انك عبرت اقواما في كتابك فقلت
 قل ادعوا الدين ثم من و نه فلا يلكوا كشف الضر عنكم و لا تحزنوا فاست
 لا يملك كشف ضرري و لا تحويله عني احد غيري صلى الله عليه و آله و كيف ضرري
 و حوله الى من يدعوا لك الهما انما في شهد ان لا اله غيرك و بعضي بكار
 ادعته عاقت كه در وقت مذكو راست بر است كه حضرت صادق رايد و در وقت
 در خوابيكه او بپار بود نوشت كه بايد و در يك صاع كنند بخورد و بخوابان
 كنند بر روی سينه خود بر زهر و شر كه در پخته شود و بگويا اللهم اني استسألك
 يا سيدي الذي في اسالك بالخصطر كشف ما به من ضرر و مكنت له في الارض

آوردی

انعت بد

جعلته خليفة فان تصلي على محمد وعلى اهل بيته و ان تعافيق
 من علي و بعد از آن است بنشین و كنند از حوالی خود جمع كن و باز
 اين دعا را بخوان و بعد از آن يك يك مدقق كن و هر يك يك
 بد و در وقت دن باز اين دعا را بخوان تا و د كويد كه چنين كردم كويا
 از بند كشوده شدم و دينار كس اين دعا را بخواند و آن نفع شده
 و باز در عدة الداعي ان حضرت نقل كرده اند كه هرگاه در روی داشته
 باشي دست خود را بر موضع درد بگذاري و سه بار بگويا اللهم و بحق لا
 اسئلك به شيئا اللهم انت لنا و لكل عظمة فقر طاعت و باز در وقت
 از حضرت روايت كرده است كه فرمود كه براي همه در دها بگويا اللهم
 يا الله كم من نعمة شفي عن سائلي و غير سائلي على عبد شاكر و غير شاكر
 و بعد از آن در عقب نماز و اجبي بحاسن خود را بدست راست بگير و سه بار
 بگويا اللهم فرج عني كل كرب و عجل عافيتي و اكشف ضرري و بعد كن كه
 اين دعا را بگويا و اشك چشم بخواني و باز در وقت ان حضرت امام محمد باقر را روايت
 كرده است كه حضرت فرمود كه حضرت علي را مخطوبه شده بود و حضرت
 پيغمبر بنزد او آمد و گفت يا علي بگويا اللهم اني استسألك بعجل عافيتك و
 صبر علي بكليتك و خروجا من الدنيا الى رحمتك سيد بن طاووس اين دعا را
 در حج خود روايت كرده است و گفته است كه جبريل بر پيغمبر نازل شد در روز
 خيبر و اين دعا آورد و در حج با بن طريق واقع شده است كه وصبر علي بكليتك
 و خروجا من الدنيا الى رحمتك و درين كتاب وصبر او خروجا واقع است و
 نيز در كتاب عدت ان حضرت صادق روايت كرده است كه حضرت فرمود كه هرگاه
 ترا دري باشد دست خود را بر آن زد بگذاري و بگويا اللهم و بعد از آن دست
 خود را بر آن مال و هفت مرتبه بگويا عوذ بعزة الله و عوذ بقدره الله و عوذ
 بجلال الله و عوذ بعظمة الله و عوذ بجمع الله و عوذ بغير سولي الله و عوذ
 يا سماء الله من شرها اخذ و من شرها اخاف على نفسي و نيز در كتاب عدة
 روايت كرده است كه هرگاه مریض نديما رشود بايد كه مادر او بر پشت بام بود

مقعه او سر خود بر مبدار و چنانچه موی و نمایان شود بطرف آسمان و سجده کند
 و بگوید اللهم ربنا انت اعطيتنا وانت وهبتنا الى الله ثم فاجعل هبتنا
 اليوم جديدا لا نك قادم مقصدك هو زاز سجده سبزه نداشتن داشته باشد که
 فرزند او شفا یابد و شیخ شهید در کتابت و سر گفته است که در کسینکه
 مشد شود چهل نوبت سوره الحمد بقرآن بخواند و از آن بعد بر سر بیاورد
 و مقصدی کند نزد هر نفس که دعا و او بدست خود بسیار دهد و امر کند تا
 که او را دعا کند که انا من مرض شفا یا ایا الله ان حضرت پیغمبر و نیست که
 فرموده است که هیچ سوره او قرآن کریم نازل نشده است مگر آنکه در آن لفظ
 فاهمته لفظا اشاره است یافت مگر سوره مبارکه الحمد که در آن لفظ
 فاهمته است پس که او را چهل بار بر تدرج آن بخواند و آن را بر بیمار بپاشد از
 آن مرض شفا یابد و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت است که فرمود که کسی که سوره
 الحمد و اخلاص بخواند و او را شفا دهد هیچ چیز او را شفا نخواهد داد و هر علقی که
 باشد این دو سوره او را از اجلت خلاص می کند و دیده ام من خطا شیخ شهید
 که گفته است هرگاه شخصی از وی راست بپار و بگوید و هفت بار الحمد بخواند
 بعد از آن این دعا بخواند اللهم ازل عنه الیکل والذاء واعده الى الصفا
 والشفاء و آمین بحسن الوفاية و رده الخسران العاقبة واجعلنا له فی صربه
 هذا مادة لحياته و کفارة لسيئاته اللهم صل على محمد و آل محمد و اگر فایده
 ند هفتاد بار الحمد بخواند که البته فایده میدهد و از آن مرض خلاص میشود
 و پیغمبر شهید در دوس فرموده است که دعا که در حال سجده یا بپای بپاشد
 علما را و همچنین دست را بر موضع سجد ما الید و بر اعلت کشیدن از آن مرض
 میگذرد و از حضرت صادق علیه السلام روایت است که بکار نمودن هرگاه علوی داشته باشد
 و اندوی اخلاص بگوید و تنزل القدرانها هو شفاء و رحمة للمؤمنین و قد
 بر اعلت بکشد الله تعالى و از اجلت شفا میدهد و از حضرت امام رضا
 علیه السلام فرمود که از برای دفع جمیع امراض بگوید یا منزل الشفاء و من هب الذاء
 صل على محمد و آل محمد و تنزل على جميع الشفاء و از حضرت پیغمبر و نیست که فرمود

کرم

که هیچ بدن نیست که این کلمات را بر سر بخواند مگر آنکه الله تعالى او را شفا
 دهد مگر آنکه مرگ او مقدر شده باشد و آن کلمات بر است استسئل الله
 العظیم ربنا العرش العظیم ان یشفیک و ذکر کتاب عبودیت که برای
 بیمار و این دعا را باید خواند اللهم اناک ملک فی کتابک المنزل علی نبيک
 المرسل و ما اصابتک من مصيبة فيما کسبت ابدیکم و یعقوا عن کثیر
 اللهم صل على محمد و آل محمد و اجعل هذا المرض مراکبک یا لای تقهر
 عنه و تیر منته استکون انما التوجع و از تحلل الساعة عن هذا العبد الحقیر
 سکنتک و تعالتک یا لای سکن له ما فی الليل و النهار و هو السقیم العلیل
 پس اگر عاقبت یافت بپکار خواندن فيها و الا مکرر بخواند تا شفا یابد و در کتاب
 حج الدعوات و حضرت علی مرتضی که بیمار بود این دعا را بخواند از مرض شفا یابد
 این دعا را از ابن عباس روایت است که او گفت من نزد علی علیه السلام بودم که مریض بود
 متغیر اللون و گفت یا علی من مریضی ام بسیار ستم کثیرا لیکل دعا بی یار دانه که با
 شفع یا ایا حضرت فرمود که این دعا را بخوان که چیزی عیال و در مرض حین پیغمبر
 او زد و اندعا این است یا ایا کلما انت علی ما اخر ابن عباس روایت که بعد از
 یکسال آن مرد را دیدم با دهنش سرخ گفت که هرگاه بیمار شدم و این دعا را خواند
 شفا یافتم و بر سبطی که از او عیال بودم هرگاه داخل شد خواندم الله تعا
 او را در کوزه من و این روایت سید بن طاووس و حج الدعوات ذکر کرده است
 و اندعا اینست یا ایا کلما انت علی یقینه قل عند ما شکری کلما ابنا لیسق
 یلبی قل عند ما صبری یا من قل شکری عند غیبه ما خیر منی یا من قل
 صبری عند بلائی قل خذلنی یا من را فی قل الخطایا قل یقصرنی یا من را فی
 علی المعاصی قل یقصرنی علی ما صلی علی محمد و آل محمد و اغفر لذنوبی و اشفی
 من رجولک علی کل شیء قدیر و نیز از حضرت مرتضی بن عوفه از برای
 هر فقی که در جسد بمرسد و ان عوفه اینست اعوذ بعمرة الله و قدیر علی الاشیاء
 کلها العید بقوی و السمو و فی الارض و اعین نفسی عن لا یتفرع اسمیه
 شکر ذی و اعین بقوی و لای اسمی بمرکه و شفاء این دعا را بخواند این دعا را بخواند

این دعا را بخواند

گفت که ای ابا باقی ماندن است چنانچه زینبکی بپوش که بعد از موت ایشان بمان
 آورم آنحضرت فرمود که بلی بعد از فوت ایشان نماز و استغفار کن برای ایشان
 و دوستان ایشان را اکر ام کن و صله و رحم ایشان را بجا آور و بدانند نسبت که الله
 تعالی امر کرده است که قول خوب با ایشان بگو یعنی با ایشان بر فو و صدا را
 حرف بگو و حسن خلق بجا آور و ایشان را با اسم خودی زهر که با اسم خوانند ایشان
 باعث حلاوت ایشان و بی قیادت و مبالغه کرده است الله تعالی در
 تواضع ایشان بقول و فعل و تنگی و حق ایشان و شفقت بر حال ایشان چنانچه
 فرموده است و اخفض لها جناح الذل من الرحمة و مراد از ذل در بر مقام
 تواضع است بقول فرموده بمان برای ایشان بال تواضع و بقی ایشان را در دنیا
 خود بکبر و بجزو و بخراب ایشان را در دنیا بفرود و ببال خود گرفته بودند
 و با فرموده است که فلان بیت رحمتا یعنی برای ایشان دعا کن بر رحمت و مغفرت
 در حال حیات و بعد از ممات ایشان بواسطه خیرای بیت ایشان در حال
 کوچکی تو را و اینها ظاهر میشود که دعای فرزندان و برای والدین خود دعا
 نماید ایشان شجاعت مستغنی و الا امری فایده میشود و آنکه الله تعالی
 فرزندان را وصیت کرده که برای ابا دعا و بگویند که در والدین و بپوش
 نکرده که برای والد دعا کنند بواسطه آنست که والدین کمال شفقت بر فرزندان
 دارند و احتیاج نیست که در دنیا بپوش ایشان را وصیت کند و بدانند نسبت که
 خدا تعالی اکتفا بوصیت بنیکی ایشان نکرده بلکه امر بخدمت و نذر و منع ایشان
 نیز که چنانکه فرموده فلا تسهرها پس در غایت حال ایشان نهایت ملاحظه نماید
 که در ناموجب طاعت و دستکاری شود آنحضرت فرمود که نسبت که شب بخت شب
 شام و خشنود و رکعت نماز کند و هر یک بگویند بکار الحمد و بجز با و ایه الکرسی پنج
 یا قل یا ایها الکافرون و قل هو الله و معوذتین بخواند و چون سلام دهد بپوش
 یا را استغفار کند و ثواب نماز و والدین بخشد پس بدین نسبت که حق والدین
 را داده است و در حقیقت کامله بخدا و پدر مذکور است که حضرت امام زین
 العابدین از برای والدین خود این دعا را بخوانند اللهم صل علی محمد عبدک

و دعای صحیفه کامله
 بجهت والدین

و رسولک و اهل بیتک الطاهرین و اخصهم بافضل صلواتک و رحمتک
 و بر کائناتک و سلامک و اخص الله صلواتک و اکر امه لدینک و الصلوات
 منک یا آنکه از این چیز الله صل علی محمد و آله و اطهر علی ما یحب علیما علی
 الهما و اجمع علی علم ذلک کلمه تمام است یعنی با الله صوفیه و و فقیه الموقر
 فیما یحضر من علی حق لا یقولون استعمال شوق علی بنده و لا شغل از کار من
 الخوف فیما اطمینانه الله صل علی محمد و آله کما شرفنا به و صل علی
 محمد و آله کما اوجبت لنا الحق علی الخلق بسببه الله اجمعنا اهلها همتا
 السلطان العسوف و از هر طایفه لازم الرؤف و اجعل طاعون لوالدین و بریها
 اقر یعقوب من دقت الوستان و اجمع صدیق من شریة الظمان حق اوثر
 علی هوای هواها و اقدم علی ضایعها و استکبرها و ابدان قل و
 استغفر ربی و ابریکر اللهم حقن لها صونی و اطمینانها کما کان فی این
 لها عیون و اعطف علیها فلو و صیرهم بها و یقفا و علیها شفیقا اللهم
 اشکرهم ما شرفنی و ایتهم ما علی کرمی و احوط لها ما حفظه الله من صغری اللهم
 و ما ستمها موافق من دلی و اخلص الیهما عوف من مکرهم و ضاع فیکلها من حق
 فاجعله حظه لذت و عاف و علو کاف و رعایها و زیاده و حسنات و ایتها با مبیدل
 با ضعافها و ایتها من الحسنات اللهم و ما تعد با علی قبیله من قول و اسرفا علی قبیله من
 فعل و صیغالی من حق او قصر اذی عنه من واجب قد و هبت لها و جدت به
 علیهما و رعیتک لیتک فی وضع تبعیه عنهما فای لا اله الا الله ما علی شوق
 فیهم و لا اکره ما تولیاه من امری یا ربهم اوجب حقنا علی و اقدم احسانا
 الی و اعظم بیت لدین من ان افاضها بعدل و اجازها علی مثل ان اباها
 طول شغلها بزیوتی و این شیده تبعیه ما فی خراسان و ابرافنا و اهلها علی انفسها
 للتوسعة علی هیات ما یستوفیان من حقهما و لا ادلی ما یحب لها و لا انا
 بغایر و عیفته و حزنهما فضل علی محمد و آله و اعیان خیر من استعین به و و فقیه
 اهدی من رغب الیه و لا یجعلنی فی اهل العسوف و لا باء و الا ممتا بوم بخیر
 کل نفس ما کسبت و هم لا یظلمون اللهم صل علی محمد و آله و ذریه و اخصص اوتی

دعاها و نذرانی
و کس بخیزد که شده

دفع در چشم و در جمیع اعضا تو شل بخضر و نام موسی کاظم **صلی الله علیه و آله**
 در دعای نذرانیها و کس شده اما ادعیه نذرانیها را بخواند
 ایست که نذرانی بسیار بگوید اللهم انی استلک العفو و العاقبة و
 المغافاة فی الدنیا و الاخره در کتاب فیج المسموع در احوال مذکور است که
 این دعا انبرای برون آمدن از جبر است و این طایفه از کتاب فیج الدعوات
 گفتند است که این دعا انجمله ادعیه مستجاب است که شک در آن نیست و
 هر که در نذرانیها را بخواند مفرق میشود و هیچ و نوبه عبثی
 که یوسف بن عمر امتد مدینه در نذرانیها در خواب بدید که بر آن
 این دعا را تعلیم کرد پس چون صبح شد نوشت و وضو ساخت و نماز صبح را کرد
 و بعد از نماز صبح این دعا را مکرر خواندم پس همان روز نذرانیها را خلاص شد و
 گفت که این دعا را تعلیم کردم بمریدیکه در صبح بود پس آن مرد گفت که بخوانم
 این دعا را در هیچ عذاب مکرر آنکه از من بچل شد و یک روزی بعد از آن که فرار شد
 و این دعا بخاطر من نبود اما آنکه صد تا از این دعا بخواند پس این دعا بخاطر من آمد
 چون خواندم آن دعا را از من زایل شد ذکر این دعا در فضل شیخ گذشت و از آن
 جمله دعا ایست که صاحب الشهان آنرا تعلیم کرد بمریدی بخوس پس بخواند آنرا
 از نذرانیها خلاص شد و اندعا ایست الهی عظم البلاء و صرح الخضا و انکشف
 الغطاء و انقطع الهم و ضاقت الارض و منعت السماء و انت المستعان
 لا یتک ما ربنا لست بک و علیک المعول فی الشد و الشراء اللهم عجل علی
 محمد و آل محمد و لا یزلن بر فرحت علینا طاعتهم و عرفتنا بذلک من الله
 فصرح عنا بحقیقه فتح باعاجل قریباً کلمه البصر و هو اقرب یا محمد یا علی یا علی
 یا محمد اکیف یا قریباً کافیان یا اضر ان قریباً یا قریباً یا قریباً یا قریباً
 الزمان لا مان الا مان و در آخر این دعا چون یا قریباً رسید نرسد با
 بگوید و سه بار در کبی بگوید و سه بار در الشاعیه و سه بار در العجل و بعد از آن بگوید
 یا اتم الراحمین یا محمد یا اتم الراحمین و بعضی از ادعیه دعا طایر و وی
 که آنرا دعا فرج میگویند که بسبب آن اندک بظرف میشود و اسیر و مجبور

خاندن

بند دعا و نذرانیها و صاحب کتاب مستغنیین و صاحب کتاب جنون
 الجنون ذکر کرده اند و بیان قصه آن ایست که مردی بنجد بن عطاء گفت یکی
 از همسایه های مرا در بلاد روم بند کرده بودند و مدت بیت سال تا آنکه
 اهل اواز او میا بوس و فمید شدند و بعد از او سبب بخان او رسیدند
 یکشب فکر میکردم در حال غم که اینک اینها را گذاشته بودم از اهل و اطفال خود
 که هر یک یکم را ناکاه مرغی را بای دیوار دندان خود را بر انداخت و این دعا را
 خواند و من حفظ کردم و سه شب در پی خواندم و در شب پنجم خوابیدم پس چون
 بیدار شدم خود را در شهر خود در پیش بام خود دیدم پس اینام بر بام آمد مرد
 عیال و پاشا زبانه اند که از من نا امید شده بودند مرا دیدند خوشحال شدند
 و درها را فاسل حج رفتم و نذرانیها را طواف میکردم و این دعا را بخواندم تا ناکاه مرد
 بصری در دست خود را بدست من زد و گفت که این دعا را بخواند مگر من
 در بلاد روم آنجا بدست تو آمد است مرخص خود را با و گفته او گفت و است
 گفت و او را پس سپردم از اسم او گفت من خضر و اندعا ایست اللهم انی استلک
 یا من لا یزاله العیون و لا تحاطه الظنون و لا یصفیه الوصفون و لا یثبیر
 الحوادث و لا الذهور انت تعلم ما قبل الحیال و ما کما قبل الحیا و وعد قطر
 الامطار و وعد دود فی الاشجار و وعد ما یظلم علیه اللیل و یشر علیه النهار
 و لا نور و من سماء سماء و لا ارض و لا جیل الا و یعلم ما فی و غیره
 بحر الا و یعلم ما فی بحر اللهم انی استلک ان یجعل خیر علی خیر و خیر
 یا ای یوم القال انک علی کل شیء قدير اللهم و من عاذا فی عاذه و من کاد
 یکن و من یخیر علی قاهلک و من یفسد الخیر و اطمعنی نار من اشتب الی
 نای و اکتفی هم من اذخل علی هم و اذخلف فی درین الحسنة و استرین
 یسترک الوالی من یخفی من کل شیء و لا یخفی من شیء الا یخفی ما اهتمون
 امیر الدنیا و الاخره و صلیت قولی و فعلی یا تقی یا رفیق یا شفیق و فرج عنی
 کل ضیق و لا یخلفونی الا اطمین است الهی یا تقی یا تقی یا تقی یا تقی
 الاذکان یا من رعت فی کل مکان یا من لا یخیر مکان و لا یخلف امینه مکان

دعا یخصر نفسی
تجارت

بند

ارسو بعبثك لاني لا تشام واكنفوق ركياتك الذي لا يوم الله ثم لم تفر فثقت
 فاني انه لا اله الا انت واني لا اهلك وانت معي يا رباني فان حقك قد راى
 على يا عظيم يا برحق كل عظيم يا عظيم يا عظيم انت يا حي يا قاضي عليم وعلى ارجى يد وهو
 عليك سهل يسر فامن على بقبضتها يا اكرم الاكرمين ويا ارحم الراحمين
 ويا اسرع الساعين يا ربك العالمين ارحم واعف واولو الذي ولعوني في
 المؤمنين على كل شيء فليروا على سيدنا محمد وآله وصحبه
 اجمعين ابو نوحه واكنوشم انا وركاب حتى الحيوان يافم ونفخه ويا فم ديكنا
 مستغيبين بنو هره ونفخه واندلظ ومغوشيل يكد يكد ندين يافم دركنا حتى
 كذا نصفناك برطاس است نفخه ديك كميا زان وميان نفخه ولى تبارك
 بين جعك دم ميان هره ونفخه بواسطه حفظك من هره ونفخه ونفخه نفخه
 سيد طابراه ايتست كيكيل بن سعو هذا رطاس هو كفت كدمو سال رايك
 يوم بئسك يترن زندان بخوس بودم شيندم كه كفت كدمو زندان نذر كدم كه
 اكر الله تكلم امر اخوه هذا زان زندان خدما نال ان تيرل خود پيا ده بخ روزم
 پس شوق بدم كه مرغى سغيدى بركن كره زندان شست و ايند عار ايند بان جيج
 خواند پس ايند عار ايا دكر فم وسه شيبه ديد خواندم انرا الله شاملكى را فرست
 فامر بر داشت از زندان و غيرل من يكد كره و هذا نال بدم خود فاكدم مرغ فم
 و ايند عار اذ و شاي طواف بخواندم مرغى را شيد و مرغ شيد و كفت بدم
 انجا بمرها بيد كير بدم سيبكه بدم من ارجد مرغى ليكره است و ارجد مرغى را
 كره است كه ايند عار مرغ سغيد مرغى است كدمو قسط طيه ردم است و ايند عار
 دعائى مرغ مكنو بدم كه فم از مرغ شيندم ايند عار او فم خود را با و كفت
 ونفخه ابو طواس ايتست الله ثم لاني ايتستك يا من لا امراه العيون ولا تحاطه
 الطون ولا يصغفه الواصفون ولا تغبره الخواث ولا تغطى عليك الدهور
 وانت تقام شاقيل الجبال ومكائيل البحار وما اظلم عليه الليل واشرف
 عليه النهار ولا توارى عنك سماء وسماء ولا ارض وارض ولا جبال واما في
 وعورها ولا يحارها انك الذي تجد لك سواد الليل ونور النهار

ايتستك يا من لا امراه العيون ولا تغبره الخواث ولا تغطى عليك الدهور

شعاع

شعاع الشمس وضوء القمر وروى الماء وحفيف الشجر انت الذي تجتبت نوحا
 من الغرق وعفرت لداود دونه وكفت عن ابوبرجن وكفت عن يوسف
 كفت في ظن الحون وددت موسى من لير على امه وصرفت عن يوسف
 السوء والفساد وانت الذي فلفت البحر ليعلى اسرايل حتى ضربته موسى بصله
 فانقلب مكان كل فرفك كالطود العظيم حتى مؤ عليه وشيعته وانت الذي
 صرفت قلوب عذرة فزعون الى الايمان يسوع مؤ حتى قالوا امثا يرت
 العالمين وانت الذي جعلت لنا ربنا وسلاما على البرهيم وادوا به كندا
 فقبلهم الاخيرين يا شقيق يا رفيق يا جاري للعبث يا رفيق القوي يا مؤي
 يا لطيف صل على محمد وآل محمد صلصق من كركم الحقيق ولا تجعلني احاطي
 ما الا ايتستك سغيد القوي وبخي الملكى وجليس كل غريب وابتس كل
 وجيد معيت كل سغيد صل على محمد وآل محمد وفرج عنا الساعة الساعة
 فلا تحب لعلك يا اله الا انت ليس كمالك شوق ولا حول ولا قوة الا
 يا شوق لعلك العظيم وددك بالمستغيبين مذكور است كه ايند عار امر بوطى از
 ها بى شيندم يا من لا امراه العيون ولا تحاطه الطون ولا يصغفه الواصفون
 ولا تاخذن سنه ولا قوم اجعل لمرغى فرجا وخرجا يا عياث المستغيبين
 ويا ازهم الزاجين ومكر دكره اواسه با و ير با طيف الله تعالى خلاصى فامان
 وقيما كه انرا ابا شينه بودند بجهنم از اوان حد يث كفتانند كه مرغ واقع
 شده بودم در بندى طابند عار خواندم و خلاص شدم وددك بالمستغيبين
 مذكور است كه مرغى از بندى رندند و دراه زندان بيد پوارى سغيد و مرغ
 اند و ايند عار نوشته ديد يا ولي في نعمى ويا صاحبى في وحدته ويا عايد
 في كرمي چون ايند عار كره خواند و اوارها كره دند و چون بركش و ايند عار
 و سغيد همچو چرخ كند و نواز نوشته بناف و نيز دكره مذكور و افشده
 كه مرغ براده سال در بند كره بودند پس در خواب بدم كه كوي ايند عار ايا و
 تعلم كره كه تحتك يا حي الذي لا يموت و نصيت كل من اذادني يسوع
 بلا حول ولا قوة الا يا الله العلي العظيم واصبحت في جوار الله الذي لا يرام

ايتستك يا من لا امراه العيون ولا تغبره الخواث ولا تغطى عليك الدهور

وَلَا يَسْتَبَاحُ وَجْهُكَ الْكَرِيمَ وَفِيهِ الْوَقْفُ وَالْخَفَرُ وَاسْتَسْكَنْتُ بِالْعَرَفِ
 الْوُثْقَى وَتَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّ السَّمَوَاتِ الْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 وَاتَّخَذْتُهُ وَلِيًّا مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
 چون پند عارفاندا شد دعا او را از این بند خلاص او را و نیز در کتاب مذکور
 که بنو امیه شیخو را در بند کرده بودند حضرت عیسی زاد دعوات بد که این
 کلمات را با و تعلیم کرد پس فرج داد خدا بی دعا در بقیه همان روز و دعا این
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْمُبِينُ شیخ سه روز در دعوات عارف خود
 ذکر کرده است که کسی که بخوس باشد و این اسم را در هر بار بخواند او را
 در صبح و شام و در خود سازد از آن حبس خلاص میشود و آن اسم اینست یا
 نَفْعُ بْنُ كُلِّ جَوْشَنَ كَرَمَهُ وَكَمْ تَحْلُطُهُ وَفِعَالُهُ ویا در کتاب ذکر کرده است
 کسی که این اسم را زیاده از هزار بار تکرار نماید از جنس خلاص میشود و نام
 کشته او را خدا تعالی هلاک سازد و آن اسم اینست یا کافی المومنین یا مخلوق
 من عطا یا فضله و در کتاب بحال الدعوات مذکور است که هر روز در شام مدتی
 مدیدی ربنده بود و در شب نام او را شکر گفته بودند پس حضرت فاطمه را در خواب
 دید که این دعا را تعلیم او کرد اللَّهُمَّ جِزْ الْعَرْشَ وَمَنْ عِلَّاهُ وَجْهَ الْوَحْيِ فِي
 مَنْ أَوْحَاهُ وَجْهَ الشَّقِ وَمَنْ بَنَاهُ وَجْهَ الْيَمِينِ وَمَنْ بَنَاهُ يَاسَمِيعُ كُلِّ حَوْرٍ
 یا جامع کل قوت و یا باری القوت بعد الموت صل علی محمد و آلِهِ و یا تانی فی
 جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا فَرَجًا مِنْ عَذَابِكَ
 عاجل یا شهادة لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَارْتَحِلْ سِدًّا وَعَلَى رَبِّكَ مَا الطَّيِّبُ الظَّاهِرُ
 الْمُظْهِرُ وَفَسَلَّمَ تَسْلِيمًا چون پند عارفاندا از این بند خلاص یافت و در
 کتاب تهجد از حضرت کاظم مرتب است که فرمود که در شب چهارشنبه سبیل را
 در خواب دیدم که گفتای موسی تو بخوس مظلومی سه بار این کلمه را تکرار فرمود
 و بعد از آن فرمود که امید هست که این فعل فتنه اینجاعت باشد متاع
 افشار باشد تا و قشایم بخوس فرما روزه بدو نابع او سازد و زنجشک و
 جمعه را و در شب جمعه میان نماز شام و خفتن دوازده رکعت نماز کن

انفاسه انبیا علیهم السلام
 واهل بیته

سلام در هر رکعت الحمد بکار و دوازده بار توحید بخوان و چون چهار
 رکعت نماز بکند باری بخوان و در بعد بگو اللَّهُمَّ یا سابق القوت و
 یا سامع الصوت و یا جوی العظام بعد الموت و هی رقیبهم استسئلک یا ربک
 العظیم الاعظم ان تصلي علی محمد عبدک ورسولک و علی اهل بیته الطاهیرین
 الطاهیرین و تجعل فی القدرج یا انا فیه بین بن علی را یا او قدم و آنچه می
 یا نیست بفعل امده یعنی خلاص از زندان و سبیل بن ابر کلام شیخ طوسی است
 در تهجد او را پند عارفان را در هیچ الدعوات دیدم بسیار است که زیاده از در
 عبارت منهددین ذکر کردم از عبادت را نیز بواسطه استظهار حفظ این دعا
 بمرور وایت با هم و این طالعوس در هر خود نماز و روزه را که شیخ ذکر کرده
 او ذکر کرده است و در علی که او ذکر کرده است اینست یا سامع النعم
 یا دافع النقم یا باری التسم یا جلی الهم یا معشی الظلم یا کاشف الضر
 الالب یا ذا الجود واکرم و یا سامع کل صوت و یا مددک کل قوت و یا جوی
 العظام و هی رقیبهم و منشتها بعد الموت صل علی محمد و آل محمد و اجعل لی
 من امری فرجا و محرجا یا ذا الجلال و الاکرام و در کتب بعضی از اصحاب امامیه
 مذکور است که هرگاه بخوس هر روز هفت بار این کلمات بخواند بخواند الله تعالی
 او را حاجات دهد و آن کلمات اینست یا من کفانی من جلفه جمیعاً و کفی
 من خلقه احدی سواه یا احد من لا احد له ان یطعم رجلاً الا لایمنک یا الله یا
 عشق با غیاث المستغیثین و اما ادعیه که تعلق کرده شده و که بخت دارد
 از این جمله آنچه نیست که از حضرت علی مرتضی شده که فرمود هرگاه از کسی شیخی
 بکنی یا این آیه که هر که در سوره فزنا نیست و کلام این شیخ محمد بنی نا ابرایر که
 بر میگردد انشاء الله و در روایتی دیگر آمده ام از حضرت علی که بواسطه
 بر که این دعا غایت کبر خفته این دعا را بر جای باید نوشت اللَّهُمَّ ان
 التملک سماء و ارض و ملک و البصر و البصر و البصر و ما بینهما
 فی الدنیا و الاخری لک فاجعل الارض یا رجبت علی فلان بن فلان من
 من قبل جمل بعد بقیه بصر و قلبه او کلام این شیخ محمد بنی نا ابرایر

انفاسه انبیا علیهم السلام
 واهل بیته

انفاسه انبیا علیهم السلام
 واهل بیته

و بر دوزان ایه الکرم بنویسد و از آن سه روز و سه شب بپایند و بعد
 از آن ترا در جای بگذارد که آن غایب یا که چینه آنجا پیوده است که بر
 میگرداند ان شاء الله و در کتاب لفظ القواعد دیدن چیزی که که چینه را چهر
 میکند و آن نیست که و در دوشنبه دایره بنویسد و در میان دایره
 دایره دیگر بگوید و در دایره در میان هم بکشد یا بر دوش و در دایره
 اول بنویسد که و علی الشکاة الذین خلقوا حتی اذا ضاقت علیهم
 الارض بما ركبوا حیث کذلک یضیو الله علی فلان ابن فلان یعنی نام که چینه
 و پیدا و بنویسد و بعد از آن بنویسد که حتی ترجع الی الموضع الذی خرج
 و در دایره بنویسد یا جلت فی اعناقهم اعدا لا فیهم الا ذقان
 فیه مقهور و جعلنا من بین یدیهما سدا و من خلفهم سدا فاعشیتنا
 فیهم لا یعرفون و بعد از آن در میان دایره سه بار بنویسد که ان
 علی وجهه نقاد و کذلک ترجع فلان بن فلان الی موضع الذی خرج منه
 بعد از آن در پشت و در دایره بکسر طویل بنویسد و هو علی جمیع ما فیها
 قدیر و اگر چیزی را اثر آن مطلوب است او باشد بهتر است و در این شخص
 سوزنی فرو بریزد و خطی بر آن سوزن بگذارد و او را بپایند و هر که آن
 چیز آن شود و نمیشود بخاطر رفت و در کتاب خواص القرآن مذکور است که اگر
 از کسی چیزی کم شود یا کسی را بگریزد یا بد که در جایش در جمعه هفت گشت
 نماز کند و چوبی سلام بد هفت بار سوره الفتح بخواند و بگوید یا صانع
 الخایب یا اذ کل غایب یا جامع الشکات یا من مقالیذ الامور یسیر
 اجمع علی کذا فانه لا جامع الا لک و در کتاب حیوان مذکور است
 که هرگاه چیزی را تو کم شود و خواهی که خدا تعالی بیان تو را بچرخ کند
 یا انسانی را تو کم کنی باشد و خواهی که خدا تعالی به آن تو را و جمع کند
 بگو یا جامع الناس لیوم لا یتب فیهم الا الله لا یخلف الی بعد اجمع یسیر
 بین کذا یرید و یتبک خدا تعالی جمع میکند میان تو را و آنچه که میخواهی
 از حضرت علی علیه السلام که هرگاه از کسی خاله که شود باید که دور گشت نماز کند

دوم

کتاب الخصال
فصل ۲۲

دعای

دو مرتبه گفت بعد از الحمد سوره بنخواند و بعد از آن بگوید اللهم یا راد
 الصالحه رد علی خالتی و حضرت پیغمبر تعلیم کرد مرتب و فاطمه را فرمود که
 هرگاه مادر شود شما مصیبتی یا برسد یا در سلطان یا کم شده از شما
 خاله پس وضو خود بپاشید و دور گشت نماز کنید و دست های خود را بر
 داشته بگویند که یا عالم الغیوب و السریر یا مطلع یا عزیز یا عالم یا الله
 یا الله یا الله یا هارم الا خراب الحیل یا کائد فرعون یا منی یا منی علی من
 ابدی القلم یا مخلص قوم نوح من الغرق یا ذاب عمرة یعقوب یا کاشف صر
 یوب یا منی فی التور من الظلمات لثلاث یا قایل کل خیر یا هارم لکل
 خیر یا لا اله الا انت یا خالق الخیر و یا اهل کل خیر انت الله فیرث الابرار
 شما قدیم که و انت علام الغیوب سئلت ان تصلی علی محمد و آل محمد بعد
 از آن حاجت خود را بخواند که الله تعالی حاجت شما را بر میآورد و دانست که الله
 و انجله و علما که شده اینست یا من لا یخف عنه مکنون و لا یشد عنه
 معلوم و لا یغالبه منبغ و لا یطاوله و یقع ان قد یقیدک علی ما فی
 انک انت اهل الخیرات و یجود بک از ان نعمته اینست اللهم یا هارم
 الصالحه و کذا الصالحه استسئلت بک و سلطانک ان تصلی علی محمد و
 آل محمد و ان ترزق علی خالتی فانها من عطاک و فضیلتک و رزقک و در کتاب
 طریق لجاه مذکور است که بواسطه قدصا له سوره عبس یا بد خواند بد
 در کتاب بخط شیخ شهید که برای رد که شده و العاديات یا بد خواند و جمله
 انچه که اصحاب ذکر کرده اند از برای رد که شده و که چینه مکر بخواند این
 نا و علیا مظهر العجايب تجد عونا لک التواش کل هم و هم سبیل
 بولا ینک یا علی یا علی و در کتاب دیگر نووی و حضرت پیغمبر را وایت
 کرده است که آنحضرت فرمود که هرگاه در صحرا دایره یکی از شما بگریزد یا بد که
 صاحب ندایه ندکند و بگوید یا عیبا یا عیبا یا عیبا یا عیبا یا عیبا یا عیبا
 این کلمات را بگوید که آنرا به محسوس میشود و نمیتواند بجای رفت ان شاء الله
 و مراد از دایره درین مقام هر کویست و اسب است و مانند آن و بعد از آن

کتاب الخصال
فصل ۲۲

نویس کر کرده است که بعضی از شیوخ ما برای من حکایت کرده است که استرا
 که پنج بود و این حدیث منداست پس این ندا را که الله تعالی آنرا
 حتمی کرد و برای او باز نوری گفتند است که من با جماعتی همراه بودم و جماع
 پای را ایشان که چینه و ایشان را که فرقی عاجز شدند پس من این کلمات را
 کردم آن چهار پای ایشان را و در بعضی از تصانیف شیخ ^{رحمته} محمد بن محمد کوفی است
 که هرگاه کسی اسم الله تعالی را در چهار گوشه کاغذ بنویسد و نام که شده با
 غایت در میان و در بنویسد و بنفشه در زیر بنفشه بر آستان آید و
 نظر و از او فرزند و هفتاد و این دو اسم را بخواند چنان که شده با غایت
 میسر و باز شیخ وحید ذکر کرده است که نصف شب در بنفشه بر آستان آید
 در قفا پای آن خود را بپسند و هفتاد و این بگوید یا معبد و بعد از آن بگوید
 یا معبد و در علی فلان در فلان دهها هفتاد خبر غایت غایت خود را
 میسر و در سجده از الله تعالی و در سجده استرا و در بعضی پس تر میسر و در سجده
 که استرا خود را در آستان خود با ما است که داشته است **صل** و در آنجا
 و این که تعلق با ندا و شیخ مفید در کتاب بر خود گفته است که هرگاه
 تواند داد سفری کجای از برای یا در آن با غیر آن باید که اختیار کردی و
 و بیناید که آن روزی که اختیار میکنی روز شنبه یا سه شنبه یا پنجشنبه
 باشد اما روز شنبه پس در روایت واقع شده است حضرت صادق که
 فرمود که کسی که اذاعه سفری کند در روز شنبه سفر کند چه کند و در روز
 شنبه سستی از جای خود کند شود الله تعالی آنرا بکمال بخواند خود را بگوید
 و اما روز شنبه پس در روایت حضرت صادق که فرمود سفر کند در روز
 سه شنبه و خواهی خود را طلب کنی در آن روز پس در روایت که روز سه شنبه
 روزیست که الله تعالی الهی را از برای او و در آن روز و اما روز پنجشنبه
 پس از آن حضرت مرویست که فرمود که حضرت پیغمبر با اصحاب خود در روز پنج
 شنبه بفرمان رفت و طهر نیافت پس کسی که اذاعه سفر کند باید که در روز
 پنجشنبه سفر کند و در اینها مجتهدان با در مفرقه هست که ما خود است که

دعاهای صفر

مستعد ده و بعضی از آن فواید نیست که از حضرت صادق مرویست که در روز
 دوشنبه سفر کند و در آن روز طلب حاجت میکند و جماعتی در روز
 شنبه سفر کرده بودند حضرت امام جعفر صادق با ایشان گفت که کونا
 شما طلب میکنید بگفت روز دوشنبه و کدام روز است که شوم تر از
 روز دوشنبه است چه در این روز پیغمبر وفات یافت و وحی ستمانی را
 منقطع شد و در روز بیرون رفتید بلکه در روز شنبه بیرون روند
 این حدیث را این باب و در کتاب من لا یحضر الفقیه و سید عین الدین
 شرح قواعد ذکر کرده اند و شیخ مفید در کتاب بر خود گفته است که هرگز
 نباید از سفر کرد در روز دوشنبه زیرا که دوشنبه روزیست که پیغمبر
 در آن روز وفات یافت و وحی از ما منقطع شد و امر اهل بیت در آن روز
 از ایشان بریده شد و حضرت امام حسین در آن روز شهید شد و این روز
 مخصوص است و هرگز نباید از سفر کردن در روز چهارشنبه زیرا که حضرت فرمود
 که اگر آن قتل در روز چهارشنبه خلاص شد و اما ظاهر آنکه از آنجا دور
 چهارشنبه هلاک ساخت من بینم که شیخ مفید در کتاب بر خود گفته است
 از سفر کردن در روز چهارشنبه و این باب و در کتاب من لا یحضر الفقیه از ابوال
 الحسن ثانی روایت کرده است که کسی که روز چهارشنبه آخر ماه یا چهارشنبه آخر
 سفر کند بقصد روزه اهل طهر بنوعی حرام جمعی که قال بدین میزدند با روز سفر
 کند الله تعالی نکاهم و در آن روز از هر عاقلی و این باب و در کتاب علل شرایع
 ذکر کرده است که در روز چهارشنبه روز شوم است که مردم آنرا شوم میدانند
 و در همین کتاب گفته است که منی امیر المؤمنین بر سیدان روز چهارشنبه که
 مردم آنرا باطل بدین میگرد و مردم ثقیل است که کدام چهارشنبه است آن حضرت
 فرمود که آن چهارشنبه آخر ماه است و در این چهارشنبه بود که قایل برادر خود
 کشت و در این روز بود که ابراهیم را قتل انداختند و در این روز بود که الله
 تعالی فرعون را غرق کرد و در این روز بود که الله تعالی اشرار قوم لوط را سزاگون
 کرد و در این روز بود که الله تعالی روزگار را مثل شب تاریک گردانید و در این روز

بود که الله تعالی مقرر اهلک ساخت و درین روز بود که فرعون از ادا قتل
موسئ کرد و درین روز بود که فرعون امر کرد بقتل پسرانی که از مادر موسئ
شدند و درین روز بود که سقفی بر سر کفره فرود آمد و درین روز بود که
بیشک مقدس خراب شد و درین روز بود که مسجد سلمان در اصطخر فارس سوخت
و درین روز بود که حضرت یحیی کشته شد و درین روز قوم فرعون بیدار بلخی
کردند و درین روز فادون بن یحیی فرود رفت و درین روز ابوت بموت و لاد
و دها بل موال مبتلا شد و درین روز یوسف داخل زندان شد و درین روز بود
که حجه ایشان را گرفت و درین روز بود که نافع صالح لایق گردید و درین روز بود که
الله تعالی کفره سلب کرد و درین روز حضرت یحیی شکسته شد و دندان
رباعیه مبارک را آخرت شکست و درین روز لقا تا بوت اخذ کردند و در جمیع
البیان طبری مذکور است که ایام عجوبه که استعلا در ایام قوم عاد را هلاک
ساخت و جمیع روزها رشنه بود تا غروب و شب چهارشنبه دیگر در کتاب
حدیثه ناظر که مفسر مذکور است که روز چهارشنبه شوم است و چهارشنبه آخر
ماه شوم تر است و از این غایت مر و نیست که چهارشنبه آخر ماه روز بخواب است و در
جمیع البیان در تفسیر قول الله تعالی که فرموده است بوم یخسر من یرید کوایت
مرا دانست که روز دایم الشوی که مستمر بود و خست آن هر کفره هفت و در بود
تا آنکه جمیع ایشان هلاک شدند و چهارشنبه بود تا چهارشنبه دیگر و بعضی
گفته اند که صفت غر است بقی غذا بلخی و خسر ایشان که مستمر بود در دنیا
تا آنکه متصل شد بعد از این عزت و از امام محمد باقر مر و نیست که فرمود که در روز چهار
مستمر و روز چهارشنبه آخر ماه است و هر یک از آن سفر کردن در روز جمعه
پیش از زمانه از امام رضا مر و نیست که کسی که در روز جمعه پیش از زمانه سفر کند
ایمن نیست تا آنکه الله تعالی حفظ نکند او را و در سفر اهل او و عویش بجز نکند از آن
مصل خود او را و روزی نکند و در روز سیم ماه نیز بفرمود که روز شوم نیست چه در آن
روز بیا سلام و عوایشان سلب کردند و در روز چهارم ماه نیز بفرمود که بوم
آهست که بر کسی که درین روز سفر کند بلا نال شود و در روز پنجم و در روز ششم

و در روز بیست و یکم و بیست و چهارم نیز از سفر کردن بر همین کن و در روز بیست و پنجم ماه
نیز بفرمود که در این روز بود که الله تعالی اهل مصر را با فرعون غرق کرد و پس از
در یکی از این روزها سقراطی پیش آمد که مضطرب شوی بفرمود که در آن خدا تعالی
طلب خبر و سلامتی و عافیت کن و چیزی تصدق کن و اسب بخدا برده بیرون ر
و این را بویته در کتاب من لا یحضر الفقیه و روایت کرده است از حضرت کاظم که در
ابتدای سفر هرگاه یکی از شش چیز بر سر راه مسافر آید آن سفر شومست اول آن
کلاغی که از جانب راست و فریاد کند دوم سگی که دم خود را بشکند یعنی موی
دم خود را منتشر سازد چنانکه در حال غضب میکند سیم سگی که بر روی دم خود
نشسته باشد و دم خود را کاهی براند و کاهی بخواباند و در روی مسافر فریاد
کند چهارم آهوی که از جانب راست و بپاید و بجانب چپ و درود بفرمود
که فریاد کند ششم را که موی سپاه و سفید بر سر داشته باشد و فریاد خود را
بر زمین کرده است کایه باشد از زنا حش و دیگر از این چیزها که از برای مسافر
شومست دهم که بر سر راه او ماده خرگوش برآید پس قول مصنف که گفته
و اما ان العقباء عطف است بر آن شش چیز یعنی چنانچه اینها شوم است این نیز شوم
پس کویت نکند که مصنف شش چیز گفت و در تعبد و هفت چیز را شمرده و هر
یکی از این مذکور است بر سر راه مسافر آید و در بعضی از مرقعها باید که بگوید
اعصمت بک یا رب من شر ما ابعد من نقی و اعصمتی من ذلک تا آنکه در حفظ
الله تعالی باشد ان شاء الله تعالی و از حضرت یحیی مر و نیست که بدین مردم کلی است
که تا با سفر رود و بخشش و باوی خود را از مردم منع کند و غلام خود را بر نهارد و در
وصیت بفرمود علی را مذکور است که فرمود با علی تا ایستد فرمود که سلطان را آدم
نهار بفرست و از دو کس سلطان دو روز است و نیز فرمود که با علی هرگاه یکی
نهار سفر کند غایب نیست یعنی که راه است و دو کس نیز غایب و که راه اند و سه کس
جامع اند و نیز از حضرت مر و نیست که فرمود که در وقت تیرین خطا بتریزتر چها
کشد و هرگاه قوی نباشد زیاده نمیشود و مکر صدا و گفتگو

ایشان و حضرت زکرم نگاه کردیم فرمود که حالتها را از روی بود پس فرمود که
 این حرفها را بفرمانند از آن و بجای آن حلقهها آهن بگذارند که شش را از رنج
 مایه و موز و کرم و ماسندان تر بپایند و حضرت پیغمبر فرمود که از شرف
 و بزرگی مرغان است که توشه سفر خود را خوب کند و حضرت زکرم و ابی طالب
 هرگاه از راه سفر حج میگذشتند برین زاد با خود میبردند و با دام و شکر و سبزی
 شیرین و ترش و از حضرت صادق مرویست که فرمود که در وصیت لغمان
 پسر خود را مدام کو راست که گفت ای پسر من هرگاه سفر کنی باید که با شش پیر
 موز و عسل با خود ببری یا احباب خود موافقت کنی مگر در وصیت الله تعالی
 و هرگاه در قضای تو چیزی طلبند بگویند بفرمود ای پسر من مگر زکرم که کلام
 چهل و نهم و دهمند بگفت و هرگاه راه که کنند و خیران شوند همانا فرمودند
 هرگاه در قصد خود شک کنند یا بپسند و یا یکدیگر شورت کنند و هرگاه یک
 کس از شما را بپسندد از راه میسرند و طلب راه نایب از او میکنند و هرگاه
 در دنیا بان جاسوس و زدن با شیطانت که میخواهند شما را خیران کنند و از دست
 بپوشند زکرم مگر آنکه چیزی از آنها بداند و ببیند که حق و باطلی بین چه غافل
 هرگاه چیزی را بدید چشم خود را میپوشانند از او و کسیکه حاضر است میبیند
 چیزی را که غایب نمیداند و هرگاه وقت نماز نیاید یا چیزی را که از او استراحت کن و نماز
 با جماعت بگذارد و اگر چه بر سر نیزه باشد و از حضرت صادق مرویست که هرگاه
 راه که کنی یا از اینست بگو که یا صالح و یا ابا صالح او شد و فلان الطیر بوی حکم
 الله از سعد بن ابی السرح مرویست که گفت بشوید و راه مکه از آن خود که شد
 و سرگردان بودم که از عقب خود و از پی شنیدم و از آن و از سر شنیدم پس گوش
 انداختم گفتی قرآن بخواند و من ترسیدم و گفتم کمان بستم که راه که کرده گفتم بلی
 گفت بخوان ای که چیزی ترا تعلیم کنم که هرگاه راه که کنی چون آنرا بخوانی راه را بیابی
 و اگر برتری چون آنرا بخوانی ترس تو بر طرف شود و هرگاه بخواب شوی از آنکه بخوابی
 بخوابی و گفتم بلی گفت بگو بنیم الله فی الشان العظیمه البزهاش که بداند الشان
 کل يوم هو فی شان عود یا الله من الشيطان ان کون من شاء الله کان ولا حول

و لا قوة الا بالله العلی العظیم و ای گوید که چو نایب دعا را خواندم ناگاه دیدم
 که یا از آن بمن نزدیکند پس آنمزد را طلب کردم بنیافتم و ابو بلال نیز از اهل خود
 که شده بود نیز این دعا را خواند و اهل خود را یافت و این روایت مسعودی
 کتاب دعیه ذکر کرده است و در روایت واقع شده است که با صالح بن دینا با
 موکلست و بدو را حرمه موکلست و مرویست که هرگاه راه که کنی بخوابی است
 بر و بید و هرگاه بیرون روی بشوید باید که وضو سازد و عمامه بر سر گذاردی تحت
 الحنک بپندی چیزی تصدیق کنی و عطا از دست با دام با خود ببری و ای
 در انوقت بنیایا که در سوره که بر قصص که و لما توجه فلما قد من فاق
 ناصیت فلا عد ولا نفع و الله علی ما نقول و کذلک را بخواند و باید که در وقت
 خروج بسفر خاتم عقبت و دست کند و در اول شب سفر نکند بلکه بگذارد
 که بعضی از شب بگذرد و در میان راه بواسطه استراحت ترول نکند و در
 میان دو خانه فرو نیاید چون این مقدمه مانده است پس شروع کنیم با دعا
 که مخصوص این مقام است و از پیغمبر و ائمه مرویست پس میگوئیم که هرگاه اراده
 بیرون رفتن کنی اهل خود را جمع کن و دعوت کن تا زن کن و بعد از آن بگو اللهم
 انی استودعک الشاعره تقوی و اهل و عیالی و ذریه و ذریه و عیالی و
 الخ و یا انا بنی و خاتم بنی علی الله ما حفظ الشاهدين و الغایب اللهم
 احفظنا و احفظ علینا اللهم احفظنا فی جوارک اللهم لا تقبلنا فی عتک
 ولا تقبلنا فی عتک و صلیک پس هرگاه این دعا را خواند الله تعالی
 مطلب و ذرا و امید دهد بعد از آن بگو مولای قطع الرحاء الایمنک و عطا
 الامان لا یفیک استلک الخی من حی و اریب علیک من جعلت که
 الخ و بعد از آن صلی علی محمد و آل محمد و ان تقض حاجتی و بعد از آن دعا
 سفر را بخواند این دعا سفر دای جلیل القدر عظیم الشان است که بسیار
 این منکر خدا الله تعالی سافر را چنانچه شیخ حسین بن محمد بن علی نکال
 در کتاب عهد ذکر کرده است پس سه بار بگوید محمد رسول الله اما جرح
 علی و آتی و فاطمه فوق راسی و الحسن عریضی و الحسین عریضی و علی

نجهت
 بیرون رفتن
 این دعا بخواند
 ند

باهل او مهرها نم و بعد از آن دعاي و انجوان كه در وسايل الی المسائل
 حضرت جواد مد كو راست و از مناجات سفر است و ان اينست بسم الله
 الرحمن الرحيم اللهم اني اريد سقاي في فيه و ارفع في فيه سبيل الرقي
 و قهقهيه و ارفع في عري الي استقامة و اشملي في سقاي لسلامة و ارفع
 به جيل الخط و الكرامة و اكله في فيه بحسب الحفظ و الحراسة و جيتني اللهم
 و عتله الا سقاي و سقاي في حرة الا و عار و اطلو الي عتلك لطلو نياط
 المزل و قريبي بعد ناء و الناهل و باعد في السبر بين خطي الزواجر
 نثر في نياط العبد و تسهل و عور الشد و لفي اللهم في سقاي طائر
 الولاية و هتني في العافية و خيرا الاستقلال و دليل الحجاز و الامور
 و بايع و نور الكفاية و ساع خبير الولاية و اجعله اللهم ربي سببا عظيم
 السبا حاصل الغنى و اجعل اللهم ربي للبل سببا في من الافان و انما و انما
 من الهلكات و ارفع عني قطع لصوبه بعد ذلك و اخر سقاي من حوشه
 بيقوتك في كور السلافة في فيه صاحبني و العافية في فيه معارفني و اليمر ساق
 و ليسر ما في و العسر ما في و النجس في معارفني و القور و ما في و الا من مر
 لانت ذوالمين و الطول و القور و الخول و انت على كل شيء قدير و يعبادك
 خبير و بعد از آن وقت برون رفتن بگوئيد اللهم لا حول و لا قوة الا بالله
 توكلت على الله و خضرت بوجهه و رويست كه كسي كه از خانه خود برون
 رود و قدر اوقت بگويد بحسب الله نا اخرجني تعالى مهم او اكايت ميكنند
 از امر دنيا و آخرت پس بگوئيد بحسب الله توكلت على الله اللهم اني
 استأثرت خيرا مني كذا و اعوذ بك من خيري الدنيا و عذاب الآخرة پس بگو
 اعوذ بما عادت به ملائكة الله من شر هذا اليوم الجديد الذي في ذا غابت عن
 لم تعد شر يقوي و من شر عتري و من شر الشياطين و من شر من نصب كواكب
 الله و من شر الجن و الاين و من شر الشياطين و الهوام و من شر كوابل طار
 كها اجمع يقوي الله من كل سوء بعد از آن نوبت سون توحيد بخوان
 حضرت رضا و رويست كه كسي كه در وقت برون رفتن از خانه خود بار

انشا
 بسم الله
 الرحمن الرحيم

۶

انجوان

توحيد بخوان همیشه در حفظ نگاهباني خود باشد تا و قهقهه بخانه خود
 بركه و چنانچه اين فهد در كتاب عد و فائت كره است پس برون رفتن
 پاي خود با واسطه برون رفتن بفرز در خانه بگذاري بگوئيد بحسب الله
 يا الله توكلت على الله ما شاء الله و لا قوة الا بالله ليسر في در خانه برون
 و روي خود بطرفي كن كه با طرف مشوجه ميشوي و فائت و اية الكرم و خا
 از پيش رو و از جانب راست و از جانب چپ خود بعد از آن بگو اللهم لا تخطف
 و احفظ ما بيني و بيني و سلم ما بيني و بيني و احفظ ما بيني و بيني و احفظ
 ان حضرت بغير رويست كه كسي كه در وقت سوار شدن بگويد بسم الله
 لا حول و لا قوة الا بالله و الحمد لله الذي هذا تاملنا و ما كنا لنهتدي
 لو لا ان هذا نا الله سبحانه الذي سخر لنا هذا احره و ايه و تاملنا
 كندا و از چهار پاي و زانا و قهقهه ازان چهار پا فرود آيد و اينرا و ايت در
 كتاب ثوابه لا مال مد كو راست و هرگاه سوار شوي بگو الحمد لله الذي هذا
 الاسلام و علينا الفان و من علينا محمد سبحان الذي سخر لنا هذا
 و ما كنا له مقرنين و انا و ابنا المقلبون و در حال سبر و رفتن خود بگويد
 اللهم خل سبيلنا و احسن سببنا و احسن عاقبتنا و بسط عبيد و تكبير
 الهي كواستغفار سببا بكن و هرگاه بر نشسته بالادوي يا حي يا قيوم بگو
 لا اله الا الله و الله اكبر و الحمد لله رب العالمين لك الشرف على كل شيء
 و هرگاه بر پاي برون رفتن در وقت كه قدم بر پاي بگو بسم الله اللهم اني
 الرحيم و هرگاه مشرف شوي در دهي يا شهري كه خواهي داخل ان شوي بگو اللهم
 ربنا اتمم لنا السبع و ما اظنك و ربنا لا رقيب السبع و ما اظنك و ربنا
 الشياطين و ما اظنك و ربنا لا رقيب و ربنا لا رقيب و ربنا لا رقيب و ربنا
 اللهم اني استأثرت خيرا مني كذا و اعوذ بك من شر هذا اليوم الجديد الذي في
 شرها فيها اللهم يستر لي ما كان فيها من خير و يوق لي ما كان فيها من شر
 و اعف عني حاجتي يا فاضل الحاجات و يا مجيب الدعوات و ادخلني مدخل صدق
 و اخرجني مخرج صدق و اجعل لي من لدنك سلما نا نصبر و هرگاه اندر دانه

انشا
 بسم الله
 الرحمن الرحيم

جانور صاحب هری مثل مار و عقرب و مثل آن بر روی دعا و راکه در آن
 التیر و او شده است بخوان و ایچند و ادعیه التیر و او شده است بخوان
 که خدا تعالی فرمود که ای محمد کسب که برسد از دند به صاحب هری باید که
 در آن مکان که میسر شد این دعا را بخواند یا در آن مکانی که او میسر نکند یا در آن
 بیگانه ای که میسر نکند یا در آن مکانی که او میسر نکند یا در آن مکانی که او میسر نکند
 انفا هر علی کل شیء دونک با غیره یا منیع الی خود یک و بقدرت یک علی کل
 شیء من کل شیء یضرب من شیء او هاتر او غایب من شیء الی التیر و او شده است بخوان
 بفرم به اذ و افاق و آخرها و لا تسقط علی و عافی من شیءها و با سها یا الله
 اعلم حقی و احفظ و احفظ من شیءها و لا تسقط علی و عافی من شیءها و با سها یا الله
 بخوان و در هر روز و در هر وقت که میسر شد یا در هر وقت که میسر شد یا در هر وقت که میسر شد
 یا در هر وقت که میسر شد یا در هر وقت که میسر شد یا در هر وقت که میسر شد یا در هر وقت که میسر شد
 از دند در دنیا یا در دند در دنیا یا در دند در دنیا یا در دند در دنیا یا در دند در دنیا یا در دند در دنیا
 من لیسر کله الا هو یا حی یا قیوم یا حی یا قیوم یا حی یا قیوم یا حی یا قیوم یا حی یا قیوم یا حی یا قیوم
 لا اله الا انت صل علی محمد و آل محمد و علیهم السلام و علیهم السلام و علیهم السلام و علیهم السلام
 بن فلان در عا حین و حینا معیا یا رب العالمین و قد کتاب بلد الامین
 که میسر شد و راست که اسم تحفظ و اگر میسر شد دان که میسر شد و در دند و در دند
 بخوان اگر چه در محل دند میسر شد و در دند میسر شد و در دند میسر شد و در دند میسر شد
 شدن و در دند میسر شد و در دند میسر شد و در دند میسر شد و در دند میسر شد و در دند میسر شد
 این اسم و اوقات محفوظ است نشاء الله و ایچند و ادعیه التیر و او شده است بخوان
 کسب که از دند غذا یا از دند غذا یا از دند غذا یا از دند غذا یا از دند غذا یا از دند غذا یا از دند غذا
 یا از دند غذا یا از دند غذا یا از دند غذا یا از دند غذا یا از دند غذا یا از دند غذا یا از دند غذا
 و جاعل قضاة ما عا لیا و کلمه ضعیف عند علی بنه و یثرب یک یا سید
 عند قوتی یا میگوید لضعیف و یقول علی من کادنی مع حجت لک فسیب
 بینهم اللهم فان خلعت بینی و بینهم فان لک انجوت منک و ان استغنی الیهم
 غیر و ابانی من نعمک یا خیر المنین صل علی محمد و آل محمد و لا تجعل نفیر

این دعا را بخواند که میسر شد

نعل علی اید احد سواک و لا تغیرها انت ربی فلا تغیر ربی لندی بر ادبی
 حل یقی و بین شریح می ما به تسبیح لعل یا الله رب العالمین پس
 بدست که هرگاه این دعا را بخواند من هری میکنم او را و بر خدا مضرت می
 دهم و نکا میزند او را و از جمله ادعیه التیر و او شده است بخوان که ای محمد کسب که غایب
 باشد و دوست دد که با ضاء خواج بسلاست و از امیر و در سانه باید که
 در غریب است دعا را بخواند یا جامع یا اهل الجنة علی تألف من اهل و
 و شدت تو اجد فی الحیة و با جامع یا بین طاعنه و بین من خلقت لها و با
 مقیم عن کل محزون و با مؤمل کل غریب و با راجی غریب بحسن الخیر
 و لا کلاله و العون لی و یا مفرج ما بی من البیق و المحزن یا مفرج یقیق بین
 احبب و با مؤلف بین الاحیاء و لا یفترق و انقطاع اوبه اهل و ولد یقیق
 و لا یفترق اهل یا انقطاع اوبی عنهم یکل سائلک دعوتک فاستجبه و لا یفترق
 دعا یا رب العالمین یا ارحم الراحمین پس بدست که کسب که این دعا را
 بخواند من در غریب است و میسر شد و اهل او را حفظ میکنم و اهل او را بسلا
 با ضاء حاجت میسر شد و میسر شد و هرگاه در سله خواجی فر دای احبب کن
 و بین نرم بر کاه و بکوری تر لقی متر لاسیا و کا و انت خیر المثلین و بقدر
 ازان در دند میسر شد و هرگاه خواجی که از انجا که میسر شد و در دند میسر شد
 الله تعالی بواسطه حفظ و نکاه میانی خود بخوان و اهل آنرا و اذاع کن
 پس بخوان که هر موضوعی اهل است و ملائکه و با بر روش و ذاع کن السلام
 علی ملائکه الله الخضر السلام علیک و علی عباد الله الصالحین و در حقه
 الله و بر کاه **صلی الله علیه و آله** در ذکر ایاات حرس و استکما و ایاات حفظ و شیفا
 و در دند احباب و اوقات بسنک و نیزها و ایاات که در آنها فاید ها منفرد
 اما ایاات حرس نیز در آنها مود و ایت و لا یفترق که این ذکر کرده است
 ابو العباس احمد بن محمد در دند خود و ان روایت فرموده است ان
 پیغمبر که فرمود که کسب که ان ایاات را بخواند در نفس خود و مال خود و اهل
 مکره می نیست و شیطان تر دیک و غیبا بد و قرآن را فراموش نمیکند و ان

این دعا را بخواند که میسر شد

دعا های حفظ و شیفا و دفع بلاءها

تکون جواب زد سوا ال عمران اولئك جزاؤهم مغفرة من ربهم وجنات
 تجري من تحتها الأنهار والذين فيها هم أزواج مطهرة وارضوا رضاد
 سر و نیست که عجب دارم از کسی که بترسد از چهار چیز چون پناه نمیدارد
 چیز عجب دارم از کسی که او را خوف باشد چون پناه نمیدارد باین قول خدا
 شیخ طبرسی در مجمع البیان ذکر کرده است که کسی را که فرو گیرد سخن یا بد
 که پناه ببرد باین قول خدا تعالی که حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ چنانکه حضرت صادق
 بعث پیوسته است که عجب دارم از کسی که او را خوف باشد چون پناه نمیدارد
 باین قول خدا تعالی حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ بد نیست که الله تعالی در عقب
 آن فرموده است فَاَنْفَلِكُمْ اِيَّاهُ مِزَانًا فَضَّلَ لَكُمْ سِتْرًا سَوًّا وَاَنْفَلِكُمْ
 سر و نیست که اگر کلام از هر چه و قبیله او را نداشت انداختن بود که حَسْبُنَا
 اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ و گفته است پیغمبر مثل او و سید نجم الدین مهتان بنیست
 حسبی در کتاب حسن الحلال روایت کرده است از حضرت صادق که فرمود
 که عجب دارم از کسی که از چهار چیز بترسد چون پناه نمیدارد چهار چیز را آخر حد
 که در اصل کتاب حد کو راست که حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ بواسطه آنکه خدا
 تعالی بعد از آن فرموده است فَاَنْفَلِكُمْ اِيَّاهُ مِزَانًا فَضَّلَ لَكُمْ سِتْرًا سَوًّا
 و عجب دارم از کسی که غناک باشد چون پناه نمیدارد باین قول خدا تعالی که
 لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ چه بعد از آن فرموده است
 که فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَجِبَّتْ لَهُ مِنْ اَنْعَمَ وَكَذَلِكَ يُجِى الْمُؤْمِنِينَ و عجب دارم از کسی که
 سر دم با و مگر کند چون پناه نمیدارد باین قول خدا تعالی که وَاقْضِ اَمْرِي
 لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ بواسطه آنکه بعد از آن فرموده است قَوْفُ
 اللَّهِ سِتِّينَ مِائَةً و عجب دارم از کسی که دنیا را خواهد چون پناه نمیدارد
 باین قول خدا تعالی که مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ لَنَا بِمَا شَاءَ بِوَاسِطَةِ اَنْكَاءِ اللَّهِ
 بعد از آن فرموده است اِنْ تَرَى اَنَا اَقْلَ مِنْكَ لَا وَاَوْ كَذَلِكَ هُوَ فِي اَنْ يُوَدِّعَ
 خَيْرًا مِنْ حَسْبِكَ و ایست که شخصی شکایت کند بعلی از دردی که در شکم داشت
 آنحضرت فرمود که بر خود بگو که یک در هم از دوی رضا و رعیت نبوی بخشد پس

انما انبأنا بحجته

باند

باند و هم غسل بخرد و از آب باوان بپزد و بپاشد که شفا میباید چه الله
 تعالی فرموده است وَاَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مَبِارِكًا يَغْشَى الشَّجَرَةَ فَاَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مَبِارِكًا يَغْشَى الشَّجَرَةَ
 از آسمان آب مبارک و نیز فرموده است که يَخْرُجُ مِنْ بَطْنِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ
 الْوَانَهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلْغَايَةِ يَغْشَى الشَّجَرَةَ فَاَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مَبِارِكًا يَغْشَى الشَّجَرَةَ
 مختلف است و نکهای آن و در آن شراب شفاست از برای مردم و فرموده
 فَإِنْ طَبْنُ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوْهُ هَنِيئًا مَرِيئًا اگر دندان از طبخ خواهر
 خود چیزی بشما دهند پس خوردن آن را که کوا راست پس هرگاه جمع شود بکشت
 و شفا و کوا را و شفا میباید باذن الله تعالی پس آنرا چنانکه شفا یافت و این
 روایت عبا بود در نفس خود روایت کرده است و اما آیات شفا و این آیات
 بسیار و عظیم الشانست کسی که آنها را بنویسد و باب بشود و بپاشد
 یا بخورد نکاهند از شفا میباید از هر چه بدی میگویم من که ذکر کرده اند که بخور
 از صاحب روضه بنیاد کرد که جمیع اطباء از معالجه آن عاجز شدند باین باب و از
 نوشت و اشامید شفا یافت و از حضرت صادق مرویست که هر چه از دود
 خود بخورد حضرت پیغمبر شکایت کرد از حضرت فرمود که طلب شفا کن بقرا
 چه الله تعالی فرموده است که شِفَاءُ لِمَا فِي الصُّدُورِ و از حضرت مرویست
 که فرمود که شفاي امن من در سه چیز است در آیه از قرآن یا دُرِّ كَلْبَسِي
 اَوْ عَسَلِ يَا دُرِّ جَمَلٍ و از آیات شفاست و شِفَا صَدُورِ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ و شِفَا
 لِمَا فِي الصُّدُورِ يَخْرُجُ مِنْ بَطْنِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ الْوَانَهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلْغَايَةِ
 تَنْزِيلُ مِنَ الْغُرَانِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَ رَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ و از حضرت مرویست که هر
 لایق این امواهدی و شفاست و آنکه تخفیف من در یک و رحمة الا خففت الله عنكم
 بر خدا الله تخففت عنكم فلما يا امارك في رداء و سلاما على ابرهيم و ادا
 به کبدا خجلنا هم الاخيرين الم تر الى ذلک كيف مَدَّ الظِّلَّ و لو شاء لَمَحَا
 ساکنا و لما سکن فی الظِّلِّ و الظِّلُّ هُوَ التَّجَمُّعُ الْعَلِيمُ بِالْفِ لَاحُولِ و لا
 قُوَّةَ لَنَا بِمَا شَاءَ اللَّهُ الْعَظِيمُ و در روایع شده است که جماعتی بوالهشتم را
 بشیر ها ندند چیزی را و نیز بپاشد او را میسندند که سبب این چه بود و او گفت

منه ما انما شفا من

بِالِاسْمِ الَّذِي دَعَوْتَ بِهِ السَّمَوَاتِ فَاسْتَفَلَتْ وَاسْتَسَلَّتْ بِالِاسْمِ الَّذِي خَفَعْتَ
 عَلَى السَّجُنِ فَاسْتَنَارَ وَاسْتَسَلَّتْ بِالِاسْمِ الَّذِي سَفَعْتَ عَلَى الْكَلْبِ فَاطْمَ وَكَلا
 بِالِاسْمِ الَّذِي وَضَعْتَ عَلَى الْجِبَالِ فَسَهَتْ وَاسْتَسَلَّتْ بِالِاسْمِ الْوَاحِدِ الْوَاحِدِ
 الْقَدْرَ الصَّمَدِ الْوَحِيدِ الْعَزِيزِ الَّذِي مَلَأَ الْأَكْثَرُ كُلَّهُ الطَّاهِرِ الظَّاهِرِ الْمُنِيرِ
 يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا مُبِينُ يَا مُدَوِّنُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَرْفُقَ بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْعَزِيزِ وَالْحِكْمَةِ
 وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ وَاقِعِي بِكَ كَافِي كُلِّ شَيْءٍ بِقُدْرَتِكَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ أَكْبَرُ كُلِّ شَيْءٍ وَأَصْرَفُ عَنِّي كُلِّ شَيْءٍ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 وَأَبْنِ فِدَاكَ خَوْفَكَ كَرِهَ اسْتِغْفِيرُكَ فَمُودَكَ بِأَعْلَى هَرَاةٍ خَوَاهِي كَرِهَ
 كَلَامُكَ بِشَوَى حَقِّكَ بِرُكُودِ رَعْبٍ هَرَاةٍ سَجَانٍ مِّنْ لَا يَتَقَدَّرُ عَلَى أَهْلِ كَرِهَ
 سَجَانٍ مِّنْ لَا يَأْخُذُ أَهْلُ الْأَرْضِ إِلَّا بِالْعَدَاةِ سَجَانٍ أَوْفَى الْوَعْدِ الْوَعْدِ اللَّهُمَّ
 اجْعَلْ لِي قَلْبِي نَوَافِيسَ وَفَهْمًا وَعِلْمًا لِّتَكُنْ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّدَبِّرًا مِّنْ قَدْرِكَ
 لَا يُوَاقِفُكَ بِمَقَامٍ وَدَاخِلُ اسْتِغْفَارِيكَ وَأَنْ تُعَادِيَ بِمَجْنُونَةٍ أَسْتَكِرُّ
 وَتَنْدَمُ بِمَشُورَةٍ بِسَبَبِ نَدَامَا وَتَدْنُ وَذَائِلُ مَبْكُورٍ نَدَامَا زَا أَفْشَانِ أَذْ
 الْجَلْمَةِ الْخَيْرِ نَسَبٍ كَهْمَدُ كَوْنِ دَرْكَابِ تَحْيِيلِ اسْتِغْفَارِيكَ وَأَنْ تُزَانِ اسْتِغْفَارِيكَ
 وَخَوَابِ نَسَبٍ وَكَفَتْ بِأَرْسُولِ اللَّهِ حَرْفِي مَهْمَا مَوْزَكَ اللَّهُ تَعَالَى سَبَبَانِ دَلِيلِ
 وَتَنْدَمُ كَرِهَ نَدَامَا خَيْرُكَ فَمُودَكَ بِرُكُودِ كَرِهَ بِالِاسْمِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اسْتَسَلَّتْ
 أَنْ تُخَيَّرَ قَلْبِي بِاللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِرُكُودِ دَعَا بِنَدَامَا
 اللَّهُ تَعَالَى دِلَّ وَذَائِلُ كَرِهَ نَدَامَا وَتَنْدَمُ بِمَشُورَةٍ بِسَبَبِ نَدَامَا زَا أَفْشَانِ أَذْ
 كَلَامُكَ بِشَوَى حَقِّكَ بِرُكُودِ رَعْبٍ هَرَاةٍ سَجَانٍ مِّنْ لَا يَتَقَدَّرُ عَلَى أَهْلِ كَرِهَ
 أَنْتَ يَا كَبِيرُ خَرَفَ نَدَامَا بِرُكُودِ كَرِهَ بِالِاسْمِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اسْتَسَلَّتْ
 حَقِّكَ أَوْفَى نَسَبٍ مَشُورَةٍ وَفَهْمًا وَعِلْمًا لِّتَكُنْ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّدَبِّرًا مِّنْ قَدْرِكَ
 كَفَتْ كَلَامُكَ بِشَوَى حَقِّكَ بِرُكُودِ رَعْبٍ هَرَاةٍ سَجَانٍ مِّنْ لَا يَتَقَدَّرُ عَلَى أَهْلِ كَرِهَ
 سَتَقُوعُ مَدَامُوتٍ كَنْدَمُ قَلْبِي بِرُكُودِ كَرِهَ بِالِاسْمِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اسْتَسَلَّتْ
 رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرَ الْأَعْمَالِ فَتَفْشَلْ عَنَّا وَتَكُونَ مِنَّا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَاعَةً لِّتَأْتِيَهُمْ وَاعْفُ عَنَّا وَعَقِّبْنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى
 الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ وَبَعْدَ ذَلِكَ بَيِّنُوا لَكُمْ مَا لَا تَشْفَعُونَ أَفَرَأَيْتُمْ هَذَا الیَوْمَ
 قَاتَلَكُمْ قُلُوبُكُمْ سَنَفَعُكُمْ فَلَا تَنْفَعُكُمْ شَيْءٌ بِرُسُلِكُمْ هَرَجِي كَرِهَ دَرَا وَزِيغِي
 فَرَامُوشِ عَمِيكَ وَدَرْكَابِ جَمْعِ الشُّتَاتِ وَخَضِرَتْ صَادِقُ وَفَاتِيكَ دَهْشَتِ
 كَلَامُكَ بِشَوَى حَقِّكَ بِرُكُودِ رَعْبٍ هَرَاةٍ سَجَانٍ مِّنْ لَا يَتَقَدَّرُ عَلَى أَهْلِ كَرِهَ
 أَنْتَ يَا كَبِيرُ خَرَفَ نَدَامَا بِرُكُودِ كَرِهَ بِالِاسْمِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اسْتَسَلَّتْ
 وَاللَّهُمَّ لَوْ أَنَّ اسْتَسَلَّتْ بِأَمَدِ كَرِهَ الْحَبْرِ وَالْأَمْرِ بِدَعَا كَرِهَ نَدَامَا زَا أَفْشَانِ أَذْ
 بِرُكُودِ رَعْبٍ هَرَاةٍ سَجَانٍ مِّنْ لَا يَتَقَدَّرُ عَلَى أَهْلِ كَرِهَ دَرَا وَزِيغِي
 خَضِرَتْ صَادِقُ وَفَاتِيكَ دَهْشَتِ كَلَامُكَ بِشَوَى حَقِّكَ بِرُكُودِ رَعْبٍ هَرَاةٍ سَجَانٍ
 دَرَا زَا أَفْشَانِ أَذْ دَرَا وَزِيغِي خَضِرَتْ صَادِقُ وَفَاتِيكَ دَهْشَتِ كَلَامُكَ بِشَوَى حَقِّكَ
 الْخَيْرِ الْخَيْرِ الْخَيْرِ الْخَيْرِ الْخَيْرِ الْخَيْرِ الْخَيْرِ الْخَيْرِ الْخَيْرِ الْخَيْرِ الْخَيْرِ الْخَيْرِ
 مَدَامُوتٍ كَنْدَمُ قَلْبِي بِرُكُودِ كَرِهَ بِالِاسْمِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اسْتَسَلَّتْ
 وَدَرْكَابِ جَمْعِ الشُّتَاتِ وَخَضِرَتْ صَادِقُ وَفَاتِيكَ دَهْشَتِ كَلَامُكَ بِشَوَى حَقِّكَ
 بِرُكُودِ رَعْبٍ هَرَاةٍ سَجَانٍ مِّنْ لَا يَتَقَدَّرُ عَلَى أَهْلِ كَرِهَ دَرَا وَزِيغِي
 الْعَلِيمِ مِّنَ الشُّبَّانِ الْوَحِيدِ الْوَاحِدِ الْوَاحِدِ الْوَاحِدِ الْوَاحِدِ الْوَاحِدِ الْوَاحِدِ الْوَاحِدِ
 دَرْكَابِ جَمْعِ الشُّتَاتِ وَخَضِرَتْ صَادِقُ وَفَاتِيكَ دَهْشَتِ كَلَامُكَ بِشَوَى حَقِّكَ
 تَرْوَفُ مَدَامُوتٍ كَنْدَمُ قَلْبِي بِرُكُودِ كَرِهَ بِالِاسْمِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اسْتَسَلَّتْ
 إِلَهُ بِنَدَامَا زَا أَفْشَانِ أَذْ دَرَا وَزِيغِي خَضِرَتْ صَادِقُ وَفَاتِيكَ دَهْشَتِ
 أَوْفَى نَسَبٍ مَشُورَةٍ وَفَهْمًا وَعِلْمًا لِّتَكُنْ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّدَبِّرًا مِّنْ قَدْرِكَ
 أَنْتَ يَا كَبِيرُ خَرَفَ نَدَامَا بِرُكُودِ كَرِهَ بِالِاسْمِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اسْتَسَلَّتْ
 وَدَرْكَابِ جَمْعِ الشُّتَاتِ وَخَضِرَتْ صَادِقُ وَفَاتِيكَ دَهْشَتِ كَلَامُكَ بِشَوَى حَقِّكَ
 بِرُكُودِ رَعْبٍ هَرَاةٍ سَجَانٍ مِّنْ لَا يَتَقَدَّرُ عَلَى أَهْلِ كَرِهَ دَرَا وَزِيغِي
 وَدَرْكَابِ جَمْعِ الشُّتَاتِ وَخَضِرَتْ صَادِقُ وَفَاتِيكَ دَهْشَتِ كَلَامُكَ بِشَوَى حَقِّكَ
 بِرُكُودِ رَعْبٍ هَرَاةٍ سَجَانٍ مِّنْ لَا يَتَقَدَّرُ عَلَى أَهْلِ كَرِهَ دَرَا وَزِيغِي
 الْفَوَائِدِ دَرَامُوتٍ كَنْدَمُ قَلْبِي بِرُكُودِ كَرِهَ بِالِاسْمِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اسْتَسَلَّتْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هر روز یک شال و پنجیل پروده بخورد و در همین کتاب گفته است که خیر
 تجربه کرده شده است از برای حفظ اینست که پیش از هر روز سرخ منقوع
 البهم یعنی دانه اوزان بپزند و درند و یک شال سعاد کوفی و در دم
 لبان الذکر و نیم درم زعفران بپزند و مجموع آنها را بکوبند و با باد یا بن
 سازند تا آنکه باقی ماند در قوام معجون و هر روز بنا شنایک درم اوزان بخورد
 و نیز گفته است که کسی که مداومت کند بر خوردن موثر بنا شنایک درم
 ذهن و حفظ و نقص باغم روزی و میشود و در کتاب طریقی انجاء مذکور است
 که سبب اینست که باغم را میبرد و حفظ را زیاد میکند و از زود و مسواک
 و قرآت قرآنست و در بعضی از اخبار وارد شده است که خوردن کوشش که
 در پهلوی که درشت و خوردن حلوا و عدس و نان ستر و قراءت ثلثه الکبری
 حافظه را زیاد و قوی میکند و از جمله ادویه حفظ آنچه نیست که از ابو صبر
 مرقی شده است که گفت بحضرت صادق عرض کردم که چگونه قدرت یابم بر
 این عملی که شما بفرموده اید از قریض و ده درم کند ذکر بکند و هر روز بخورد
 بگوید و هر روز اندکی اوزان بنا شنایک درم که قوت حافظه را زیاد میکند و
 دیگر اوزان ادویه از برای کسی که بعد از ذهن و قلیل الحفظ است اینست که
 بکند قدری از سنای مکی و قدری سعد هندی و غلغل سفید و کند ذکر
 و زعفران خالص و قدری از برای همه مساوی باشد و مجموع را بکوبد و بعسل
 بنامیزد و در هفت روز متوالی هر روز یک شال اوزان بخورد و اگر چهارده روز
 اوزان بخورد از شدت حفظ ترسیده میشود و اگر که بوده باشد ساجر یعنی مردم
 او را ساجر گویند و بعضی دیگر از ادویه حفظ آنچه نیست که مرئیست و بعضی
 که فرموده که کسی که فراموشی از عفران خالص و بکند از سعد و اضافه
 کند تا آنها عسل هر روز و شال اوزان بخورد پس بدو سبب که ترسیده میشود
 نیز که از بسبب ساجر باشد و بعضی از ادویه و اینست که یاف
 شده است بخاشخ احمد بن محمد و تجربه بعضی از شاهد است و اگر کند و
 سعد و شکر طریز و است باید که اگر جمیع مساوی باشد و مجموع را بکوبد

مغز

سوف سازد و هر روز بنا شنایک درم اوزان بخورد تا سه و قطع کند در پنج
 روز و در کتاب لفظ الفوائد نیز یافته این دوامد کو راست و اما کیفیت
 انجاء بحضرت از جمیع افاض چند نوع است از جمله آنچه نیست که از اکر
 کرده است صاحب کتاب مستوجب التمام و ان اینست که هرگاه بترقی
 از مکانی پس فراموشی بعد از لفظها بقوی پنج عدد سنک و نیزه فراموشی و بیاض
 از در جوی خود و هفت عدد سنک و نیزه و اگر بپزد و سر خود در فن
 دفن کن که این میشود انشاء الله تعالی و باز در کتاب مذکور ذکر شده است
 که هر که در حیرت و در وقت خواب بر روی پنج عدد سنک بپزد و نیزه و سر خود
 دفن کن و پنج سنک بپزد و بگوید که یا نبیاء اولوا العزم یا بنی ووش که
 سنک بپزد و اول را که بر مینداری بگو و دوم را که بر مینداری بگو یا بر هیثم
 و سیم را که بر مینداری بگو موسی و چهارم را که بر مینداری بگو عیسی و پنجم را که
 بر مینداری بگو محمد و بعد از آن یکی از پنج سنک را یا نبی قبله انداز و در وقت
 انداختن آن بگوید که و دوم را یا نبی شریف انداز و بگوید یا نبی
 شهاب انداز و بگوید که و چهارم را یا نبی شریف انداز و بگوید یا نبی
 یا استنکیر که در دفن کرده بودی بگذار و بگوید یا نبی شریف یا نبی
 بسود که باب باطنه فیه الرحمة و ظاهره من قریبه العذاب و بعد از آن
 حمل سنک بپزد و بگوید که و در جوی خود دفن کن و بخواب که این جایز است
 و اصل ضرری بتو نمیرسد انشاء الله تعالی کسی که صد و شش بار با اسم
 المؤمن را بخواند این میشود از شر شیطان و شر جن و اینست که بگوید
 انجاء را در هر روزی بیست و یکبار این میشود از هر طایفه و کسی که این
 المیزل را بنجاء و پنج بار بخواند و بعد از آن بپزد و در سجده بگوید یا نبی
 من فلان و نام آنکس را ببرد که از او میترسد الله تعالی و از آنکس این
 کرد و کسی که در سفر مداومت کند با اسم الحفظ همیشه محفوظ باشد که
 بشاید بگوید یا نبی یا نبی الله تعالی و این میگرداند و کسی که بسبب بگوید
 انستقیم الله تعالی که اینست بکند و از دشمنان و حیایه در کتاب بلد الامین

در آن میبینیم که چند وقت دورشوی تا و شخص خود را از او پنهان کنی
 تا از شر او ایمن شوی آنحضرت را در بعضی ایشان بسم فرمود و بعد از آن دست
 خود را بسوی آسمان برداشت و گفت یا الهی کف من عذ و شتد لطفه مدته
 و ارفع له شتاد حق و ذاف له قوائیل سمومه و لم تفر عن عین حراسته فلما
 رايت صغی عن احواله القوا لی و عجزی عن یلک انما یحتاج صرف ذلک عظم
 بحولک و قوتک لا یحول لی و لا قوتی فالتفت الی الخیر الذی احقره لایا علیا
 لما امله فی الدنیا متنا عدا یما رجاء فی الاخره فلما اتمم علی ذلک قدر
 سیخفا فلک سیدی اللهم فی ذنن یمیزک و اقل حده حق یقدر ذلک و جعل
 له سفلا فیها یلک و عجزا عما ینا و یدیه اللهم فاعذ به علیه عذو و اخره
 لکون من عظمی شفاء و من حق علیه و فاه صلی اللهم دعائی بالاجابة
 و انظر شکایتی بالقبول و عرفت ما وعدت الظالمین و عرفت ما وعدت
 فی جالبه المضطربین انک ذو الفضل العظیم و لمن الکریم و اوی کوبه که بعد
 دعای آنحضرت قوم منفرد شدند و جمع شدند نزد مکر بواسطه قرأت نامه که
 مشتمل بود بر کتب موسی و حمزه و در جفیه سجاده مذکور است که هر کس سستی
 آنحضرت واقع میشد با از ظالمان جز میسید بد که مکر و طبع مبادی آنحضرت
 بود این دعا را بخواند یا من لا یخفی علیه انباء المنطلین و یا من لا یحتاج فی
 خصمه الی شهادت الشاهیدین و یا من قرین ضرته من المظلومین و یا ان
 بعد عن عین الظالمین قد علمت یا الهی ما نال من فلان من فلان یا احطرت
 علیه و انت که موقی ما حزن علیه بطرفی نعمتک عند و اغفر ذلک و یکرک
 علیه اللهم فصل علی محمد و آله و خد ظالمی و عذوی عن ظلمی و عذوبتک و
 احلل حده حق یقدر ذلک و اجعل له سفلا فیها یلک و عجزا عما ینا و یدیه
 اللهم فصل علی محمد و آله و لا تسرع له ظلمی و احسن علیه عذوبتی و احسن عین
 مثل افعاله و لا یجعل فی مثل حاله اللهم فصل علی محمد و آله و اعد فی علیه
 عذو و اخره لکون من عظمی شفاء و من حق علیه و فاه صلی اللهم فصل علی
 محمد و آله و عوذ من ظلمی و عوذ من ظلمی و ابدی صیغه رحمتک مکر و

دعای صحیح کامله
 و حدیثی فی شمس

جلد دون سخطک و کل مرزیه سواء مع موجدک یا الهی فکما کرمت
 لی ان اعظم تقوی من ان اعظم اللهم لا استکوا الی احد سواک و لا یستکوا
 بجا که غیرتک اما شاک فصل علی محمد و آله و صل دعائی بالاجابة و افرین
 شکایتی بالقبول اللهم لا تقنی بالفتوی من انصافک و لا تقنی بالاک
 انکارک فعود علی ظلمی و عجزی عن یلک انما یحتاج صرف ذلک عظم
 و عرفت ما وعدت فی جالبه المضطربین اللهم فصل علی محمد و آله و عرفت
 لیتول ما قضیت لی و علی و عرفت ما وعدت فی حق و اهدی الی حق
 اقوم و استعین یا هو اسم الله و ان کانت الخیرة لی عندک فی تاخیر
 الاخذ لی فترک الاشیام عن ظلمی الی یوم الفصل و یجمع الخصم فصل علی محمد
 و آله و ابد ذلک بنی صا و مده و صبر و ایم و اعد فی من سوء الرعبه و
 هلع اهل الجحیم و ضروری قلبی مثال ما اقرت لی من قوائیک و اعدت لی حق
 من جرائک و عیفا یاک و جعل ذلک سببا لفتا حق یا قضیت و تقوی الخیرین
 امین و رب العالمین انک ذو الفضل العظیم و انت علی کل شیء قدیر یا رب
 در جمع ذکر کرده است که حضرت علی هادی این دعا را بر منوکل خواند پس الله دعا
 او را هلا کرد و این دعا را دعای سیف و دعای بنی بنی میگویند برای این دعا
 دو قصه در کتب مذکور است یک قصه را در اول ذکر میکنم و قصه دیگر را در
 آخر ذکر میکنم و بعضی قصه اول آنحضرت است که در بعضی از کتب و دعیه آنرا بدید
 که از امام حسین مروی شده است و ما حصل آن اینست که آنحضرت فرمود
 که بعضی از ملوک بنی جندست حضرت علی آمد و با او چاه رفت و بکس نود چون داخل
 شد گفت السلام علیک یا امیر المؤمنین و رحمة الله وبرکاته بدرستی که من
 مروی ام از اقصاء بلد بنی و از بنی کان عمریم و بتوفیق دارم و بتوفیق بکنم و در
 تو را در بنی خدا میدانم و ملک بسیار و نعمت بیشتار گذاشته ام از ترس شهر
 و مرد دشمنی هست ناخوشی هفتاد هزار نفر دارند و اراده دارد که مرا از ملک
 ببرد و بکشد و نعمت مرا از من منع کند و هر چند چاره جست و جوی که در حق
 ندا گیر امر خود را بخدا گذاشته ام پس شیء در خواب دیدم که هائی میکنند که

برخیز و بخند مشامی المومنین و که او بعد از پیغمبر هستی و خاوند است و
 او در خواه که بیا دود همدیها بشیر که پیغمبر ما و تعلیم کرده است پس بدین
 در اندام استما عظیم الله تعالی و کلمات نامر خدا تعالی مند و جنت و تو هر
 اندام و انجانی مستوجب تر تالی شوی و بر دشمن خود غالب شوی پس
 چون پیدا و شدیم یا امیر المومنین هیچ امری مشغول نشدم تا آنکه با چهار
 هزار مرد بخدمت تو آمدم و از راه دور و غیبی بقصد ملازمت تو آمدم
 پس تو بر من فضل عظیم و مجد و جهم خود و بحق پداری و صلیه و رحم یا امیر المومنین
 که بر من احسان فرما و در حاجت من و دعا بشیر که در خواب ها رفت من
 گفت و من بواسطه آن بخدمت تو آمدم پس امیر المومنین فرمود که در وقت
 کاغذ حاضر گردان و این دعا را نوشت و بمن داد و من این دعا را بر آن حضرت خواندم
 و آن حضرت فرما بیدار من پس این را خواندم و بر دوش طعنه باقم و اما صاحب دوش
 بعد از فراغ از دعا ذکر خواهیم کرد انشاء الله تعالی و اندام اینست در میان من
 الرحیم الله تعالی انک انت المالك المکرز یا لکیر الله المکرز یا لکیر الله المکرز
 القیوم القسدر الله والذی لا اله الا انت انک عبدک وانت ربی ظلمت
 بقوی واعترفت باسائی واستغفر لی انک من نوبی فانه لا یغفر الذنوب
 الا انت الله لی و فلان بن فلان عبدان من عیبیدک تو ایدینا سیدک
 تعالی مستقرنا و مستودعنا و قسمل متعلینا و متوانا و سیرنا و علایدیننا و
 طالع علی نیتنا و حیط بیضا اثرنا علیک یا سید به کلیلک یا تحبیه و مغیرک
 یا سبطک که عرفتک یا نظیرک و لا یطویر عنک شوق من امورنا و لا یستر
 دوزک حال من احوالنا و لا تنامینک معقل جیستنا و لا یزجرنا و لا یحرم
 لنا قوتک به و لا یمنع الظالمینک سلطان و حصونه و لا یجاهدک عنک ملا
 و لا یضایک مغایب بمنه و لا یعارک معار و بکثرة انت مدد که ایضا
 قادر علی این کما معاد المظلوم منابک و توکل المتهور و میثا علیک و دور
 لیتک یستغیث بک اذا خذلک المعین و یحضرک اذا اقتدعت المعین
 و یلوذ بک اذا قفک الا قنیه و یطهر بک اذا غلیفک عن الا نواب

دعای سبغی

غلقت

المرجیه و یصل لیتک اذا احببت تحت الملوك الغافله تعلم ما حل به قبل
 ان تشکوا لیتک و تعرف ما یصله قبل ان بدعواک له فلک الخلد
 سیمعا بصیرا علیهما لطفا خیر الله و انه قد کان فی سابق عیالت
 و تحکم قضاا ثلث و جاری قدرک و نایز حکمک و ما هو مشیتک فی خلقک
 اجتمعین شقیتم و سعیدتم و غیرهم و فاجرم ان جعلت لفلان بن فلان علی
 قدره ظلمتی و یا و بغی علی حکایتها و تقریر علی سلطانیه الذی حو لته ایاه
 و تجر و افخر علی یسکوتها له نولته و غیره املا و کله و لطفاه حاکم
 عنه قصصی بیکر و عجزت غیر الصبر علیه و تعمد فی بصره ضعف عملی
 و لم افذر علی الاستیصاف منه لضعفی و لا علی الاستیصاف لعلی و ذلی
 فوکلک امره لیتک و توکلک فی شأنه علیک و توعدت به یعقوبتک و
 حد و نه سطونک و خوفه یقینک ظن ان حاکمک عنه من ضعف
 ان املاک له من عجز و لم تنه و احده عن اخرى و لا اثر جرح من ثایبه با و
 و لکنه قماری فی عیب و نایز فی ظلمه و جری عدوانیه و استیثنی فی طغیانه
 جراه علیک با سیدی و تقریر لیتک الذی لا ترده عن الظالمین و فله
 اکرام یساک الذی لا یحب من لباقین قها انما اذا با سیدی مستضعف
 فی بدن مستصام تحت سلطانیه مستذل یضایک مغلوب منی علی مقصود
 و یل خائف مروع معهور مد فل صبری و صا قح جلی و انضمت علی المذا
 الا لیتک و افسدت عنی بجهات الایهتک و انیست علی امورنا دفع
 مکر و هیه عفی و استیبت علی الا و انه فی الذل و ظلمه و عدوانی مر استصونه
 من عیالک و استلجی من یصلقت به من خلقک فاستشرنا بصیری فاشا و علی
 یا رعبه لیتک و استرشدت دلیلی فلم یدلونی الا علیک و رجعت لیتک
 یا مولای صاعرا و انما مستجکا عالمی انه لا فرج لنا الا عندک و لا خلاص لنا الا
 بک انجرح و عدک فی ضررتی و ایا به دعا فی قانک فلک تبارک و تعالی
 و قولک الحق الذی لا یزید و لا ینقص و لا یغی علیک بصرته الله و فلک حل
 شأنک و نقدت ستمنا و ک ادعوی استجیبکم قها انما فاعل ما امرت به لا

بیت

منا عليك وكيف آمن به وانت عليه ولست في فصل علي محمد وال محمد
 واستحييت كما وعدتني بامن لا يخلف البيعة ولقي لا علم باستيدي ان
 لك يوما تنقسم فيه بين الظالم للظلم وامنفس ان لك ومنا فاحذ في
 من الخاصيب لمقصوب لانه لا يستيقك معانيد ولا يخرج من فضيك مناس
 ولا تخاف قوت قاتل ولكن جري وها هو لا يتلغار الصبر على انما يك
 انظار منك قد رنك باستيدي في مولاى قوت كل ذى مدع وسيل
 غائب على كل سلطان وقصد كل احد لبات وان هتكت ودوج كل طام
 لبات وان انظرته وقد اصرني باستيدي حلت عن فلان بن فلان وطول
 انما يك ولما لك اياه وكذا الفتى طامستولى على لولا اليقنة بك و
 اليقين بوعدك فان كان في قصاتك لثاوين وقد رنك لما خيبه انش
 او يتوبه ورجع عن ظلي او يكف عن تكر وهي ينقل عن عظيم ما ركب
 فصل الله على محمد واليه والوقع ذلك في قلبه الساعة الساعة قبل
 لولا ان يفتك لقي انعت بها على وتكبير معرفك الذي صنعته عندي
 وان كان على يد غيره ذلك من مقام على ظلي والى استلك با ناصر
 المني عليه ابا برة دعوت في فصل علي محمد وال محمد وعنه من باسمه لشد
 عن يمينه وفاجاه في عقله مفاجاة ملكك من غير واسلبه بعينه و
 سلطانا واهض عنه جوعه واعوانه ومزق ملكه كل مفرق وقرف
 انصاره كل مفرق واعن من نعمت لاني لم يقابلها بالشكر وانزع عنه ذلك
 عزلة الذي لم يجان بالاحسان واقصه با ناصر الجبارى واهلكه با هلك
 انفردوا بالخلافة وامره با مبيح الامم الطامية واخذ له با خاويل القرف
 الباعية وابشر عمن وابشره ملكه وعقبا ورة واطع خبره واطف فان
 واظلمه فها هو وكون بمسه واذ هو بمسه واهتم سوتة وجبت سامه و
 ادع انسه وعجل جفنه ولا تدع له جفنه الا هتكها ولا دعامة الا
 صفتها ولا كيلة جفنه الا متهها ولا قائمها الا وقصها ولا دكها
 الا وهنه ولا سببا الا طعنه واربا انصاره وجوده واعوانه واجبا

عليك

وارحامه عباد يد بعد لا لفة وشق بعد اجتماع الكليل ومقنعي الترس
 بعد الظهور على الامنة واستغفر والامر القلوب لتفكة والامنة
 اللفنة والامنة المخيرة والبيرة الضائعة واجي بوار الخد وطلعت
 والتسن المهملة والاحكام الدائرة والمعار المعبرة والابا الحرة
 والمداوس الممورة والحاربي الجفوة والمسايد المهدوة واشبع بالان
 الساعية وارو به الهوان والاعنة والاكباد النظامية واربع به الاقدام
 المنعقة واطرقة يلبك لا اخف لها ودياعة لا تنوى فيها ويكبه لا شغل
 معها ويعبر عن لا اياها لثمنها واجح حربه ويضربهم واربع طشتك لكر في
 نمتك المشى وقد رنك لاني هو قوت مدونه وسيلناك الذي هو اعز من
 سلطانيه واعليه بقوتك لقوته وكذا لك لشديد واستغفر من هتات
 الذي كل غلظ فيه دابل وابله بغير لا يجره ويسوء لا كبره وكله انفس
 فيها يريد انك قال لما تريد وبرا من حركت وتوكت وكلة الى حوله و
 قوته وارز مكره مكره وادفع مشيتة بمشيتك واستغنم جده واتم ولده
 وانقص اجله وحبيب امكه واول دولته واطل عولته ولجسل شغله في كبر
 ولا تفك من حربه وصبر كبد في صلال وامره الى وال وبعثه الى انقال
 وجده في سفار وسلمانة في خيال وعافيت الى شربا الى ابيه يعطيه
 اذا امته وابيه بحسبه ان ابقية وقوت شره وهشج وكثرة وسلطونه
 وعداونه والحمة الحنة تدبر بها عليه فانك شدد باسا واشد شجلا
 منكوب من كمل حقه دونه امند ما انجز ليس كذا بن طاونين ودرم خوزار
 وزامه حاجب موكل ووايتكره است كذا وكفت كذا موكل فخر بن خافان ذا
 عزت بسبا مكره وادوا زباده ازهم مردم وزباده ازاهل واولا خود تعظيم
 مكره دين اراده كذا كذا فرب ومنزل ودار مردم ظاهر كذا مكره كذا جني
 اهل ملك خوزار شرف ولها ووزاوسا برلشكر بان كذا ريتن كذا كذا
 وبياده درميش موكل برقت ناجا نيكه برا واپشا رقتن كذا كذا بود وغبار
 موكل وفخر بن خافان كذا سوار شده بود دين مردم ودينش ايشان نه رات

بين كويده الله اكبر الله اكبر الله اكبر خضعنا ليرتبه لعظمه جلاليه ثم
وذلك لعظمه عزه وكل متعظيمينهم ولا يجد احد منهم الى خلاص بل يصلم الله
شاورين متفرقين وفي عز طغيانهم ما لكان يقبل اعود يرتب لخلق من غير
مخالق ومن قاسية اذا قرب ومن غير النفا ثا في العقيد ومن غير حاسد
لا فاحسد ويقبل اعود يرتب لثاير ملك لثاير له لثاير من ريشة التوساير
لثاير لثاير لثاير يوسوس في صدور النساير من الحجة والناسر اغلظ غلبات
المستأخرين منك والمستفدين منهم صا لون مطرودون بالاضافات الكثرية
بالمرسلات بالنازعان لوجهم ككتاب كونوا وماذا ولا ينسطوا الى ولا
الى مؤمنينك اليوم تخيم على قواهم وتكلمنا ابدتهم وتشهد ارجلهم
كانوا يتكلمون هذا يوم لا يتفقون ولا يؤد رطب فيعتدون عيسى ليعين
وعيسى لا تسن وخضعنا لاعتاق لملك لثاير لثاير الله لثاير لثاير
الغناء والخابين بؤر الاشباح وبئس لثاير الاشباح وبئس لثاير لثاير
الغنى والارواح الكفى شر من رب ومثو وتجر وعنا الله الغالب ولا
تجلى لثاير لثاير لثاير لثاير لثاير لثاير لثاير لثاير لثاير لثاير لثاير
الله ملاذ لثاير لثاير لثاير لثاير لثاير لثاير لثاير لثاير لثاير لثاير
استجاروا لله ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم **جاء** **سبح** انضرت ما
حسن است وان اينست اللهم بامن جعل بين البحر حاجر او برزعا وحجرا او
بحورا باذا القوة والسلطان يا علي لكان كيف خاف وانت املي وكف
صنام وعليك مستك على فظ من اعدائك بسيرك وافرغ على من حيرك
واظهر على اعدائي بامرته وايدني بصيرك اليك اللجا وتحرك المثلج
فاجعل لمن امري قهرا ونجها يا كافي اهل الحرم من اهل البيت اهل
العلم طبر انا بيل من يهدم بحاجات من يجهل ازم من عاذاني يا شاكيل
الله في استكلاك الشفاء من كل داء والنصر على الاعداء والثوف
لما تحب وترضى يا اله من في السموات والارض وما بينهما وما تحت الثرى
يا مستكفي فيك استغوثك استسقي وعليك اتوكل فيستكفيكم الله

وهو التميع العليم **جاء** **سبح** انضرت ما حسن است وان اينست
يا من شانه الكفاية وسر دقه الرعاية يا من هو العاية والنهاية بلصا
الشو والسوابة والصر اصراف حق اذية العالمين من الجن والانس اجمعين
بالاشباح النورانية وبلا اسماء النورانية وبلا كلام البؤنانية وبلا
لكلمات العبرانية وبلا زل في الاكواج من تعين لا يضاح اجعل في اللهم
في خزيك وفي عزبك وفي عبادك وفي سيرك وفي حفيظك وفي كفك في كل
شيطان طاريد وعقد وراصد ولتيم معانيد وضيد كيود ومن كل حاسد يبيس
الله استشفيت وبسبب الله استكفيت وعلى الله توكلت وبه استعنت على
كل ظالم ظلم وغاشم غشم وطارق طارق وزاجر زجر فاه خيرا فاهظا وهو
اذم الزاجين **جاء** **سبح** انضرت ما حسن است وان اينست
بسم الله استعنت وبسبب الله استجرت وبه اعتمدت وما توفيت الا بالله
عليه توكلت واليه ائيب الله من كل طارق طارق في كل عسق
او صبح برق من كيدك كاديا وحسدا حاسدا زجرتم يقبل هو الله احد الله الصمد
لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد وبلا اسم المكنون الذي لا يدرى
الكاف والتون وبلا اسم المكنون الذي يكون منه الكون قبل ان يكون
اندرع به من كل ما نظرت العيون وحقت الفنون وجعلنا من بين ايديهم
سد ومن خلفهم سدا فاعشبتاهم فقه لا يصرون وكوفي شروكيا وكفى
يا الله نصير **جاء** **سبح** انضرت ما حسن است وان اينست اللهم
يا الله يا نور السموات والارض جميعا يا من خضع لنون كل جبار وذلك
لهيبه اهل الاطوار وهمد وكيد جميع الاشتر والاضاعين خاسبين خاسبين
لا اسماء رب العالمين حجت حق شرو جبارا طوار ومستر في السموات
وعلازل المستار والديار والمغيبين بالاسماء والابواب والظواهر والتهار
حجبتكم وزجرتم معاشر الجن والانس والشياطين باسماء الله الملك الجبار
العظيم الظاهر والي كل شئ عظيم لا تدركه الابصار وهو يدرك الابدان
وهو اللطيف الخبير لا تخافوا لثاير لثاير لثاير لثاير لثاير لثاير لثاير لثاير لثاير لثاير

اَنْتَ مَالِكُ الْمُلُوكِ وَجَبَّارُ الْجَبَّارِ وَمَلِكُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَكَّلْ عَلَى الْمَلِكِ
مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَن تَشَاءُ وَتُزِيلُ مَن تَشَاءُ سُبْحَانَ
الْحَمْدِ لَكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَدَعُوهُمْ فِي الدُّنْيَا وَتَوَكَّلْ عَلَى الْغَايَةِ وَاللَّهُ
يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُغْنِيكَ عَنْ كُلِّ شَيْءٍ بِغَيْرِ حِسَابٍ
فَإِذَا جَاءَ بِعِزِّكَ وَأَقْرَبَ هَرَبِي وَمَنْ رَأَى بِشَيْءٍ مِنْكَ وَاجْتَبَاكَ مِنْ عَدَا
وَسْتَرِكَ مِمَّنْ يَكُونُ عَقْلُهُمْ لَا يَرْجِعُونَ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ
خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ يَعْرِضُ اللَّهُ تَحْتَهُ الْكَاذِبِينَ وَاللَّهُ
لَعَنَ الْفَاسِقِينَ وَتَوَكَّلْنَا وَهُوَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
أَعْلَى الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَالْإِلَهِ
الْمَلِكِ بْنِ الطَّاهِرِينَ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَهُوَ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ
وَمَا لَنَا إِلَّا تَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَمَمْنَا سَلْبَنَا وَنَصَرْنَا عَلَى مَا كَانُوا يَعْتَكِفُونَ
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْ كُلُّ الْفَاسِقِينَ كَاذِبِينَ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ
قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا وَاجْتَبَاكُمْ وَهَمَّ بِكُمُ الْإِنْسَانُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
اللَّهُمَّ اجْعَلْ بَيْنِي وَبَيْنَ عِبَادِكَ الْوَاجِعِينَ وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي وَاجْعَلْ لِي مَا
وَعَدْتَنِي وَاحْفَظْ لِي عَقِبِي وَاجْعَلْ لِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ مِنْ
فَرُوضِكَ وَسُنَنِكَ وَجَمَلِ فَرَجِي وَجَمَلِ فَرَجِي اجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا
قَبِيلاً وَأَقْبَلَ قَضَائِي وَأَهْدِ فِي عَمَلِي مَا سَأَلْتُكَ فِيهِ وَفِي شَرِّهَا الْحَادِدَةَ مِنْ
الطَّالِبِينَ وَاجْعَلْ عَنِّي أَعْيُنَ الْبَاغِيَةِ وَالنَّاصِيَةِ لِعَدَاوَةِ الْفِيلِ بَيْنِي وَكَ
وَلَا يَجْعَلْ مَنَامِي إِلَى أَحَدٍ يُوَفِّقُهُ أَدْنَى فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ وَاجْعَلْ
مِنْ بَيْنِي وَبَيْنَ عَدُوِّي دِينَكَ مَرْبِدِينَ وَفِي سَبِيلِكَ جَاهِدِينَ وَعَلَى مَنْ رَأَى
وَأَرَادَهُمْ بِسُوءٍ مُتَوَكِّلِينَ وَوَقِّعْ لِي الْفَاتِمَةَ حَذْرًا لِي وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ قَدْ
عَادَوكَ وَأَنْصُرْ الْحَيَّ وَأَرْهَقِ الْبَاطِلَ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا وَأَوْزِدْ لِي
مِنْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَنْصَارِي مَرَقَةً عَذِيمًا الْعَبْدُ وَتَسْتَفِئُ بِهِمُ الْآذَنُ وَاجْعَلْهُمْ فِي
عَزِّكَ وَأَمْنِكَ كَهَيْئَتِكَ وَحَفِظْكَ وَعِيَاذُكَ وَسَيِّدُكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ وَأَمَّا عَوْدُهَا فَبِنَا اسْتَعْدَدْنَا لَهَا حُصُونًا وَنَبَتْ بِعَقُولِهَا دَرَفُصُلًا

این کتاب گذشت و آن عودده بود که در عقب هر نماز فرموده خوانند می شود
و سه عودده که در وقت خواب خوانند می شود در فصل با زدهم گذشت در
فصل مقدم عوددهای آیام هفتگه گذشت و در فصل هجدهم سه عودده
از برای دفع آله گذشت و در فصل بیست و سه عودده سفر گذشت و اما عوددهای
که در بین مقام مذکور می شود از آن جمله عودده ایست که شیخ طبرسی رحمه الله
ذکر کرده است که حضرت شیخ امام حسن و امام حسین باین تعویذ فرموده است
از چشم بد و حضرت موسی و دوسه هرون را باین تعویذ فرموده است من
میگویم که اگر حضرت پیغمبر و پیست که فرمود که چشم بد را است و اگر میباید
و چشم بد را غل میباید شد و کا و او را و غیر آنها و در دیان و در کتاب غم مذکور
که مردی چشم نداشت بود و نظرش بر مرد سواره افتاد گفت کمچه خوب سوار است
مقارن این گفتن آن اسب افتاد و اسب آن مرد مرد و مردند و از ابوالحسن
بخدی می پرسید که بزرگتری بود که چشم بدی داشت خایه در دست من بود
چشم او بران افتاد و گفت چنانچه خوب است و حال آنکه دو پاره شده بود
اصمعی میگوید که گفت نزد ما دو مرد چشم نداشت بودند یکی از آن دو مرد
عبور افتاد بر جوی که از سنک می رسید بودند گفت بخدا قسم که مثل این
چیزی ندیده ام و حال آنکه خود دو پاره شد پس هر اب کرده بشکاف و چشم
این بار دیوم که بران گذشت گفت کویا این خوض نشکسته است و حال
آن خوض چهار پاره شد و هر پاره بیاضی بود و چشم نداشت دویم از عقب
صدای بولش پند پنداشت صدای شیر است که میباید و شد گفت شیر
بسیار میباید و این کا و او گفتند که این پیر تو است که بول میکند گفت
که ظهر و منقطع شد و الله که بعد ازین بول خواهد کرد و در همان ساعت
آن پسر مرد و پسر صدای و شنیدن کا و او شنید تعجب کرد گفت کدام کا و او
این مقدار و شیر میباید و پیر تو ریه کردند و کا و دیگران نشان دادند پس
مردند و هر کا و او کا و پیر میباید و کا و پیر غلط نشان داده بود
و در حدیث وارد شده است که چشم بد کشنده است پس از هر چشم کشنده

استغاثت بخدا جوئید و در کتاب بنده الیایان مذکور است که یعقوب
 شریک پدر تپیران خود از چشم بد بواسطه آنکه صاحب جمال بودند طرد اکنت
 ای پسران من از یکد ز داخل خبر میشود بلکه از ابواب مغیره داخل شوند که
 شما را چشم نکند و در جمیع الاما مع مذکور است که در پی اسد مدی بودند
 زن که سه روز گریه میکرد و بعد از آن هر چیزی که میگفتش نمیکفتش
 این چیزی بدید امانچه هلاک شد آن مرد را چهره بسیار دادند که پیغمبر را چشم کند
 الله تعالی آن حضرت را نگاه داشت و ای وای که از آنجا نداشت و معنی
 نیز لقونک انکست که میخواهند مرا چشم هلاک کنند و در دنیا الیایان را پیغمبر
 روایت کرده است که فرمود که چشم بد از قوت خداوند و شدت بطش بدی که او را بر
 دنیا و دوزخ از آن حضرت مرفیست که اگر چیزی است بفرستد و قد بینواست
 که چشم بد نیست بیکم و این عوده از حضرت صادق مرفیست و اینست
 اعبد یعقوب و ذریه یق و اهل بی بی کلایان الله انما من شر کل شیء عارف
 هاشم و بن کل عین لایة عبد اکرم بن محمد بن مطلق همعادی بن عوده و این
 از پیغمبر که از برای فرج چشم بد است ذکر کرده است و اینست اللهم اذا
 الشیطان العظیم و المین العظیم و الوحی الکریم و الکلیات الشایع و الدعوات
 المستجابات عافا لحسن و الحسن بن نفیس الحن و اعین الایمان بنی
 از چشم ما سقیم رفته است یعقوب از آن عافا شد اند بصر و ذکر آن بقی این
 مقام است و شیخ رضی الله عنین شیخ ابی علی طبروزی در کتاب مکارم الاخلاق
 از حضرت صادق روایت کرده است که آن حضرت فرمود که اصابع عین خواست
 و این من مباح از چشم بد بر نفس خود و از چشم خود بر این مباح بر غیر خود پس
 هرگاه از چشم بد بر نفس من یا بر کوماشاء الله لا قوة الا بالله العلی العظیم
 و شیخ طبروزی و جمیع خود را پیغمبر روایت کرده است که هرگاه چیزی را ببینی که خوش
 است و بگوای الله ما شاء الله لا قوة الا بالله که ضرری با چشم من نیست
 و در کتاب زبدة الیایان مذکور است که چهره بل با زرقه افسون کرد پیغمبر را از
 برای اصابع عین و این زرقه را با و تعلیم کرد بنده الله و فیک من کل عین حلیه

دعاها و چشم بد
 و دفع هرگز نماند

الله یسئیک و ان حضرت صادق مرفیست که هرگاه یکی از شما چشم خود را
 شود و رخ خوب بپوشد و زرقه که از خایه خود بپوشد و زرقه که از خایه خود بپوشد
 برت لاف و قل عود برت لاف تا من را بخواند هیچ چیز با وضو و نم برساند یا در الله
 و در جمیع الاما مع از حسن نقل کرده است که او گفت که دواء اصابع خواندن این
 و این بکافا لایق گفت و این بکافا لایق گفت یا بصار هم کما سمعوا الذکر و یقولون لایق
 الحزن و ما هو الا ذکر الیایان و یخطو مود الدین بر علی عین و بر مستطوره است که
 دقت چشم بد نیست بیکم الشیطان العظیم و المین العظیم و الوحی الکریم و الکلیات الشایع و الدعوات
 المستجابات عافا لحسن و الحسن بن نفیس الحن و اعین الایمان بنی
 العایین و فی احب حالو الشیطان و فی کیدن و کلیتیه فار جع البصر کر بنی
 یقلیل لیک البصر شایع و هو حیر و من میگویم که بعضی از چشم بد رسیده بود
 این زرقه را بر تخی نوشت و آن خم را بر میان چشم حیوانی زد و بر میان دو پای آن
 زده شفا یافت با ذکر الله تعالی عوده که از حضرت صادق روایت کرده است و در کتاب
 طبیب الامم و مؤمنان است بنده الله انما من شر کل شیء عارف هاشم و بن کل عین لایة عبد اکرم بن محمد بن مطلق همعادی بن عوده و این
 عود بفرستد و عود بفرستد الله علی ما یشاء من شر کل هاشم و بن کل عین لایة عبد اکرم بن محمد بن مطلق همعادی بن عوده و این
 انما اولان و بی علی صراط المستقیم و در کتاب توکل ابن ابی الدنیا مذکور است که
 کسی که از هوم و عقارب ترسد هر صباح و شام بگوید و ما لنا الا توکل علی الله
 و قد هد بنا سبیلنا و لنضمر علیک ما اذنبنا و لو علی الله فلیتوکل المؤمن و کل مؤمن
 مستند احمد بن حنبل مذکور نیست که سه بار این عوده را با بدن خواند و اما در کتاب
 حیوان الجوان مذکور است که سه بار باید خواند و در کتاب عمل هر روز و هر شب
 مذکور است که سه بار باید خواند و در سند احمد بن حنبل مذکور است که پیغمبر
 بمرده که او را عقرب زدند و گفت که اگر دو وقت شام بگویی عود بکلیات الله العظیم
 من شتر ما خلق ضرری برساند بوعقرب و در فواید طبیبی مذکور است که هرگاه
 وقت عیب و بطلان بکلیات الله که مذکور شد در آتش چیزی با وضو برساند
 و در کتاب حیوان الجوان مذکور است که کسی که دو وقت شام و در وقت صبح بگوید بنده الله
 الذی لا یضر مع استشفی فی الارض و لا فی السماء و هو السميع العظیم چیزی با وضو

ذکر کرده که این شکل منسوب به بعضی از ائمه است و بعضی از ائمه نیز این
 را بنظم آورده اند و در این بیانات کرده اند خمس هاءات و خط فوق
 خط و صلیب خوله از ربع نقطه و ثم هزات را از اعدادها و فی سبع لم تجد
 فیها غلط و ثم و ا و ثم هاء بعد و ثم صاد ثم میم فی الوسط و ثم فی آخر ان
 بیست و یف حرف شکله شکل المقطه ثلاثه اسماء عظیمه من هاء و فحفظ
 فیها و ایاک الغلطه تسفی الاستقام والذواله الذی عجزت عن الاکتاب
 التبت و بها یذفع عن حاملها کل هم و بلاه و سخط و بعضی این شکل را
 باین روش یاد نوشته که اول پنج هاء بنویسد چپ به ده و بعد از آن
 خط بکشد باین صورت و بعد از آن هفت هاء بنویسد چپ به ع و ع
 و و بعد از آن یک و او و یک هاء بنویسد چپ و و و بعد از آن چنانکه
 بنویسد و میم در وسط آن باین شکل و در آخر صلیب بیکر بنویسد باین
 شکل مقرر که و اینها که مدن کور شد ندا سماء نیز که الله تعالی اندیش خود
 حفظ آنها را و غلط مکن در نوشتن که هر چه ردی که اطباء از معالجه آن عاجز اند
 آنها شفا میدهند و از امیل خود رفع میکنند هر سحر و بلا و غضب باذن الله
 و بعضی از خواص حروف که مدن کور میشود است که کسی که طاهر باشد رو
 بقبله آن حروف را در کاعذ سفیدی بخیزد و بنویسد و باب بشوید و ابی را که
 آن حروف را بار نشسته است بگوید همد که رسول کو است که عقرب را
 کزیده است که بیاشامد شفا یابد و عقرب کزیده را شفاء الله تعالی و آن حرف
 مبنی را که اینست خود در هو و هو و مطوف م کلم و میم بگویم که بعضی از اهل
 علم فرایند این حروف را در این بیانات منظم کرده اند خود در هو و هو و مطوف
 و میم و کلم و الجميع بالانطق و اوانها طمس کذا یلم طمس و هاء انها و الطاء
 میضنه الوسط و کلم فلا طمس المیم و احفظ من لویع فیها عمل السقطه
 من ذلك الماسوع فیه شفائی اذا کتبت فی طرس میضن النقطه علی طرس قبل
 قبله الی بح الیها العرب والعجم و التبت و یغسل بالماء الفرج و یشرب
 الرسول فیبر ان کتبت بالاعطه کتبت فیها و یبانی ثلاثه و اثنا عشر

بعضیها

بعضیها اشتراطه بالصل این بیانات است که این حروف را بجمع و نقطه
 مینویسد و میان میم و او و در نوشتن یاد بید باید کرد بعضی میان آن را
 کشاده نکند و میان جمیع هاءها را کشاده بکشد و باطهارت و دوی و بیکه
 در کاعذ سفیدی بنویسد و باط الحی شوید و بخورد و عقرب کزیده یا ما کزیده
 دهند که شفا مینویسد و در نوشتن باید که غلط نکند و اسناد مر کفیه است
 که از آن مردم بخوف دارند و همه کس نمائند و این تمه که مدن کور شد و کتاب
 الحذره الناطره که بعضی ماحوز شده است و در بر مقام چند فایده منقشه
 که شفع میند همد کبر را که مار و عقرب و حشر را که از زمین کزیده باشند و از آنجمله
 فایده اینست که در کتاب ابن البصره که بعضی مدن کور است که هرگاه کسی را عقرب
 کزیده باشد کور شد کور سفیدی را مینویسد و سوخت تا خاک کور شود و از خاک کور را باب
 زده بخورد و او یاد داد که شفا مینویسد با شفاء الله و هم چنین هرگاه آن عقرب را بکوبند
 و بموضع کزیده شده بان خماد کتند یا آن موضع را بکوبند یا سفیدی را با آن اسفند
 یا انجیر خام را با در شملند و مکه یا به بودج یا سیرستانی یا به پیانضما دکتند
 دهند و کسی که کور خورده باشد و عقرب را بکشد و در هر روز یاد را شست
 میم و در کتاب عذره الناطره مدن کور است که کسی که در شکل کور سفیدی را بکوبد
 و بسایند و با سر که خیزد و میخیزد که عقرب یا ما کزیده است بان طلا کتند و
 میند هد و هم چنین با سر را هرگاه یا موضع مالتند یا اب دهن ادنی دزدان
 ساکن نمیشود و کسی که در زیر هاء خود بیند که همد کجوف جوز بیند عقرب را و
 ضرر رسانند و در کتاب مقالہ مدن کور است که هرگاه جاور و سر و خاک کرم کزیده
 خماد کتند بموضعی که عقرب کزیده است نفع میند هد یا آنکه خرده کرمی بلخا
 بندند یا با تش زردین سازند آن موضع را نفع میند هد و هم چنین بخورد و بنشد
 و جوز نفع میند هد و هم چنین اگر نقره را با موضع کزیده یا موضع را بفلز
 و زینت طلا کنند یا پاره از خاک ساینند و کاف کتند نفع می دهند و در کتاب
 عجایب خلوقات مدن کور است که کسی که چری از پیشه درخت ریون را
 بر موضع کزیده شد عقرب بیند در هر ساعت و در آنجا کور شود و در آنجا

مذکور است که کسی که قلی بنک را از راس بیاورد و با سر که بموضع کرم پدید شد ضمای
 کند و در آنجا که شود و در لفظ القوا ید مذکور است که چون هرگاه کبیر
 عقرب بگردید یکدم از نشاء روی که در نیت حل کرده باشند بیاشامد از
 آن در خلاص شود و در مغموم مذکور است که کبیر که مادر کرم باشد رو
 و عمل کرم کرده بخورد و سه درهم تخم زابویند و با بلبل بخشد بدو و هند
 که بخورد و پیاض زابویند یا پتیر کشته را و با نموضع ضما دکتند نفع دهد یا شکم
 جوچه مرغ را بشکافد و میوز کرم باشد که با نموضع ضما دکتند نفع دهد یا زرد
 آن موضع سرکه و کل را انداخته و پیچیده است که آب نشاء در هرگاه بیاشامد
 از کرم نه زار و عقرب نفع دهد و هم چنین هرگاه دو مثقال حب خرمج را بخورد نفع
 دهد و اگر کبیر را بپزند و بر موضع نشاء مار بپزند دندانهای آن شود شیخ
 ابوعلی بنیافته است که فی النشاء فرجه یقتل الا فاعی و الحوام الذی یسب
 السباعی و قد شغل اذا ما شربا به مع و فیه من الرجیع انجبا و خالص التیمین من
 مما تمهید باس اهل من حیوانه یقود نشاء و فرجه و طبیق هسک و غیره
 و حشر الارض لم یکتش و یکتش اب نشاء و یکتش اب سرکین کا و ابیاشامد
 که ستموی را که اهل و از حق او را امید شده باشند از ملک خلاص کنند و در کما
 بن کرمه میفید مذکور است که هرگاه سبوس کنند با سر که بر لسته مار ضما دکتند
 یا خاک تر چوب تال را با سر که یا برک درخت مرقد یا کندن یا اطراف باغها
 بر آن ضما دکتند نفع دهد و هم چنین خوردن تخم مرغ که زردی و سفیدی آن زبانه
 اینجته باشد و نمک از آن پاشند و کرم بخورند و خوردن کبد و ترب نفع می
 کند و کسی که خاتم فزون بدست کرده باشد از کرم بدن عقرب و ما را بمن پیش
 و عصیان درخت اسب زار هرگاه پا رچه کتان نانکی گذارد و موضعی که در تیل
 کرم نه است با نفع ضما دکتند نفع دهد و هم چنین سبوس و برک آن نیز این نفع می
 دهد و هم چنین پیشکال سفید را بسوزانند و با سر که میفید و بر آن موضع ضما دکتند
 نفع دهد و در کرم نه زبورو زرقط و زبور غسل سرکین کا و از که ضما دکتند
 نفع دهد یا مکر را با نموضع یا لند یا زیت با نموضع طلا دکتند یا سیر و زیت خرمج را

ضما دکتند یا بخورند یا نمک سرکه را با آن ضما دکتند یا غسل و کافور را ضما دکتند
 دفع دهد یا مکر را با نموضع یا لند یا زیت را با نموضع طلا دکتند یا پیشکال را
 بر آن طلا دکتند نفع دهد و هرگاه کندن را با بکوبند و بر آن موضع یا لند یا زیت نفع
 و اگر کسی موضع کرم نه زبور را بسوزان بشکافد و خوب بکشد و بعد از آن کل و
 سرکه یا کافور و سرکه بر آن یا لند نفع دهد و در نیک هیاکل هفتک نرسب لعلطه
 الشا حلیل لفتا است کسی که انهار را بخورد و داد و در منزل و یا شد و حفظ
 و اما تهنیالی است و کسی که بیمار باشد و این هیاکل را بخورد و داد و شفا یابد
 و اگر مجوس باشد خلاص شود و اگر مسوم باشد الله تعالی هم او را زایل گرداند
 و اگر قهر من را باشد الله تعالی من و را لدا کند و اگر بر مصر و عجمند و بپوشند
 و اگر بر زبندند که دشوار زاید دندان زودی سازد و اگر کوهها را با
 خود دارد و بسفر رود سلامت با غنچه زبانه و اگر اراده فریج کند الله تعالی
 او را توفیق دهد و فرزند ترک و اگر است کند و اگر در اندامین بر سلطان
 داخل شود و شتر او را بپزند و حلاج او را برده شود با در الله تعالی **هیکل اول**
 الحمد لله الذی لا یستی من ذکرم ولا یجبت من عاه و الحمد لله الذی من توکل
 کاه و الحمد لله الذی لا یخفی عنائی و الحمد لله الذی یجری لایحسان لایحسانا و با
 لتیارات غفرنا و لا لصبر نجاة و الحمد لله الذی هو رجا و ناخبر یقطع الامل منا و
 الحمد لله الذی لم یخجل و لا یکن له شریک فی الملک و لا یکن له ولی من الدنیا
 و کبره تکبیر الله اکبر کبریا و الحمد لله کثیرا و سبحان الله بکرمه و احسانه و لا حول
 ولا قوة الا بالله العلی العظیم منت با لله و خده و کفرت بالحبیث و الطاغوت و
 توکل علی النجی الذی لا یموت و من توکل علی الله فهو حسبه ان الله بالغ امری
 قد جعل الله لکل شیء مذرا و جعل الله بعد عسر یسرا و تحصنت بشهادة ان
 لا اله الا الله محمد رسول الله **هیکل دوم** یا عین نبوی الذی خلق الارض و
 السموات لعلی الرحمن علی العرش استوی له ما فی السموات و ما فی الارض و ما بینهما
 و ما تحت الثری و ان یخیر بالقول فانه یعلم التیر و اخفی الله لاله الا هو له
 الاسماء الحسنی من سحر کل ساحر و مکر کل ماکر و من شر کل متبکر فاعبر و اعبد

الْحَقُّهُ بِحَقِّهِ قَالُوا الْمَنَارُ بَرُّهُ وَمُوسَى وَدَوَّطِبَ لَا تَهْمُ إِلَّا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ
 أَنْبَلَى بِطَالٍ بِحَقِّهِ رَوَيْتُ كَرْدَهُ شَدَّ اسْتِ كَهْ أَبَدًا رَابِعُ دَقِ بَوَسْتَ أَهْوُ
 بَنُو سِدَّ وَبَرُّهُ سَيُورِيَا وَبَرُّهُ نَدَقِ كَنْدُ وَدَعَا بَرُّهُ اسْتِ بِنِمْ لِيهِ لِيهِ لِيهِ
 اللَّهُ بِنِمْ لِيهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ قَالُوا مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ الْبَغْيُ
 لَا إِلَهَ سِوَاللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَنْصُرِكُمْ لَأَنْتُمْ كَالْعِزَّةِ الْكَاذِبَةِ وَبِئْسَ الْأَخْلَاقُ بِيَكْلَامِهِ وَلَوْ
 كَرِهَ الْغَافِلُونَ قَوْمَهُ الْحَقُّ وَبَطْلُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ فَغَلَبُوا هُنَا لَكَ وَأَنْفَلَبُوا صَاحِبِ
 وَبَارَزَ دَوَّطِبَ لَا تَهْمُ كَرْدَ اسْتِ ذَوِي نَجِجِ بَحْرُوزِ نَزَارِ شَبِّ فَاوَعِ شُودِ نَزَارِ
 بَوَقْتِ بَحْرُ هَمَّتْ بَارَكُو بَدَّ بِنِمْ لِيهِ لِيهِ سَتَدَّ عَصَدَكَ بِأَخِيكَ وَبَحْلُ لَكَا
 سُلْطَانًا قَالُوا بِيَا لَوَلِيَّكُمْ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ أَيْنَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعَالَمِينَ وَدَرَاغِيَتِ السِّيرِ
 مَدَّ كَرْدَ اسْتِ اللَّهُ تَعَالَى مَرُودَ كَهْ أَبَدًا بِحَقِّهِ هَيْبَتُهُ بُوْدَهُ اسْتِ وَأَنْ خَرُوزِ بِيَكْلَامِهِ
 مَكْرُودِ مَنْ مَرْدَا ذَنْ دَرِ بِنِمْ قَامَ عِلْمِ اسْتِ بِرُكْبَتِ كَهْ خَوَاهِدُ كَهْ أَنْبَرِيَا فَيَتِ
 يَاسَدُ بَايْدُ كَهْ بَكُوْدَ اللَّهُ تَعَالَى مَوْسَى وَخَاصَّةً كَلَامِهِ وَهَازِمِ مَنْ كَادَهُ بِحَقِّهِ
 بَعْضَاهُ وَبَعْضَاهُ هَا بَعْدَ الْغُورِ تَعَالَى وَبَلَقِ قَالُوا أَتَاكَ أَهْلُ الْإِفْكَ وَمَقْصِدُ
 قَالُوا أَتَاكَ أَهْلُ الْإِفْكَ وَبَطْلُ كَيْدِ أَهْلِ الْإِفْكَ وَدَرِ كَادِ بِنِمْ بَحْرُ أَوْ بَرُّ عَامِدًا أَخْبَرِ
 عَامِدِ أَهْلَهُ أَوَّلًا ائْتَلَهُ أَوَّلًا ائْتَلَهُ مَا قَطَعَ مِنْ أَسْبَابِ السَّمَوَاتِ عَمَلُهُ
 حَقُّ نَجِيهِ عَقِبَ غَيْرِ نَازِدٍ وَلَا صَارِزِي وَلَا شَامِتِي فِي لَحْنِ أَدْرَا بَطْلُكَ فِي بَحْرِ
 الْأَعْدَاءِ مَكْرُودِ لَمَنْ مَدَّ يَدَا احْسَنَ مَدَّ فَتَنَهُ وَأَتَمَّهَا يَا كَرِيمِ بِنِمْ سَتِيكَ كَسِيكَ
 أَبَدًا عَاوَا نَدَّ هَرُودِ نَدَّ هَرُودِ نَدَّ هَرُودِ نَدَّ هَرُودِ نَدَّ هَرُودِ نَدَّ هَرُودِ نَدَّ هَرُودِ
 مَنْ أَنْشَأَ لِي مِنْ مَوْسَى اسْتِ اسْتِ بَعْضُوا نَزَارِ دَرِ بَحْرُ دَرِ بَحْرُ دَرِ بَحْرُ دَرِ بَحْرُ
 دَرِ بَحْرُ دَرِ بَحْرُ دَرِ بَحْرُ دَرِ بَحْرُ دَرِ بَحْرُ دَرِ بَحْرُ دَرِ بَحْرُ دَرِ بَحْرُ دَرِ بَحْرُ
 بَرِ اسْتِ كَهْ أَبَدًا بَعْدَ كَهْ اسْتِ كَرْدَ مَهْ سَعْبَرِ بَحْرُ بَحْرُ بَحْرُ بَحْرُ بَحْرُ بَحْرُ
 أَنْدَاخَتْ وَأَوَّاصِدِي بُوْدِ مِلْ صَدَايَ اسْتِ وَبَنُوْدِ عَسَلِ وَبَنُوْدِ عَسَلِ وَبَنُوْدِ
 وَسَايَهْ سِيَاهِي دَاسْتِ كَاهِي بَلَدِ بَشْدُ وَكَاهِي دَرِ بَشْدُ دَرِ بَشْدُ دَرِ بَشْدُ
 بَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ
 وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ

أَيْضًا
 أَبَدًا عَاوَا نَدَّ

أَمْز

الْحَقُّهُ بِحَقِّهِ قَالُوا الْمَنَارُ بَرُّهُ وَمُوسَى وَدَوَّطِبَ لَا تَهْمُ إِلَّا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ
 أَنْبَلَى بِطَالٍ بِحَقِّهِ رَوَيْتُ كَرْدَهُ شَدَّ اسْتِ كَهْ أَبَدًا رَابِعُ دَقِ بَوَسْتَ أَهْوُ
 بَنُو سِدَّ وَبَرُّهُ سَيُورِيَا وَبَرُّهُ نَدَقِ كَنْدُ وَدَعَا بَرُّهُ اسْتِ بِنِمْ لِيهِ لِيهِ لِيهِ
 اللَّهُ بِنِمْ لِيهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ قَالُوا مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ الْبَغْيُ
 لَا إِلَهَ سِوَاللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَنْصُرِكُمْ لَأَنْتُمْ كَالْعِزَّةِ الْكَاذِبَةِ وَبِئْسَ الْأَخْلَاقُ بِيَكْلَامِهِ وَلَوْ
 كَرِهَ الْغَافِلُونَ قَوْمَهُ الْحَقُّ وَبَطْلُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ فَغَلَبُوا هُنَا لَكَ وَأَنْفَلَبُوا صَاحِبِ
 وَبَارَزَ دَوَّطِبَ لَا تَهْمُ كَرْدَ اسْتِ ذَوِي نَجِجِ بَحْرُوزِ نَزَارِ شَبِّ فَاوَعِ شُودِ نَزَارِ
 بَوَقْتِ بَحْرُ هَمَّتْ بَارَكُو بَدَّ بِنِمْ لِيهِ لِيهِ سَتَدَّ عَصَدَكَ بِأَخِيكَ وَبَحْلُ لَكَا
 سُلْطَانًا قَالُوا بِيَا لَوَلِيَّكُمْ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ أَيْنَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعَالَمِينَ وَدَرَاغِيَتِ السِّيرِ
 مَدَّ كَرْدَ اسْتِ اللَّهُ تَعَالَى مَرُودَ كَهْ أَبَدًا بِحَقِّهِ هَيْبَتُهُ بُوْدَهُ اسْتِ وَأَنْ خَرُوزِ بِيَكْلَامِهِ
 مَكْرُودِ مَنْ مَرْدَا ذَنْ دَرِ بِنِمْ قَامَ عِلْمِ اسْتِ بِرُكْبَتِ كَهْ خَوَاهِدُ كَهْ أَنْبَرِيَا فَيَتِ
 يَاسَدُ بَايْدُ كَهْ بَكُوْدَ اللَّهُ تَعَالَى مَوْسَى وَخَاصَّةً كَلَامِهِ وَهَازِمِ مَنْ كَادَهُ بِحَقِّهِ
 بَعْضَاهُ وَبَعْضَاهُ هَا بَعْدَ الْغُورِ تَعَالَى وَبَلَقِ قَالُوا أَتَاكَ أَهْلُ الْإِفْكَ وَمَقْصِدُ
 قَالُوا أَتَاكَ أَهْلُ الْإِفْكَ وَبَطْلُ كَيْدِ أَهْلِ الْإِفْكَ وَدَرِ كَادِ بِنِمْ بَحْرُ أَوْ بَرُّ عَامِدًا أَخْبَرِ
 عَامِدِ أَهْلَهُ أَوَّلًا ائْتَلَهُ أَوَّلًا ائْتَلَهُ مَا قَطَعَ مِنْ أَسْبَابِ السَّمَوَاتِ عَمَلُهُ
 حَقُّ نَجِيهِ عَقِبَ غَيْرِ نَازِدٍ وَلَا صَارِزِي وَلَا شَامِتِي فِي لَحْنِ أَدْرَا بَطْلُكَ فِي بَحْرِ
 الْأَعْدَاءِ مَكْرُودِ لَمَنْ مَدَّ يَدَا احْسَنَ مَدَّ فَتَنَهُ وَأَتَمَّهَا يَا كَرِيمِ بِنِمْ سَتِيكَ كَسِيكَ
 أَبَدًا عَاوَا نَدَّ هَرُودِ نَدَّ هَرُودِ نَدَّ هَرُودِ نَدَّ هَرُودِ نَدَّ هَرُودِ نَدَّ هَرُودِ
 مَنْ أَنْشَأَ لِي مِنْ مَوْسَى اسْتِ اسْتِ بَعْضُوا نَزَارِ دَرِ بَحْرُ دَرِ بَحْرُ دَرِ بَحْرُ دَرِ بَحْرُ
 دَرِ بَحْرُ دَرِ بَحْرُ دَرِ بَحْرُ دَرِ بَحْرُ دَرِ بَحْرُ دَرِ بَحْرُ دَرِ بَحْرُ دَرِ بَحْرُ
 بَرِ اسْتِ كَهْ أَبَدًا بَعْدَ كَهْ اسْتِ كَرْدَ مَهْ سَعْبَرِ بَحْرُ بَحْرُ بَحْرُ بَحْرُ بَحْرُ بَحْرُ
 أَنْدَاخَتْ وَأَوَّاصِدِي بُوْدِ مِلْ صَدَايَ اسْتِ وَبَنُوْدِ عَسَلِ وَبَنُوْدِ عَسَلِ وَبَنُوْدِ
 وَسَايَهْ سِيَاهِي دَاسْتِ كَاهِي بَلَدِ بَشْدُ وَكَاهِي دَرِ بَشْدُ دَرِ بَشْدُ دَرِ بَشْدُ
 بَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ
 وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ وَبَرِغُوسْتِ

مِنْهُ
 بَحْرُ بَحْرُ

دُعای محمد کامله
دفع شر شیطان

چون است دعا بخواند هرگز نکرده ای خیر و شیطانی با او نرسد و در حقیقت سجاده
مذکور است که هرگاه علی بن الحسین شیطانی را بیاید و بداند عداوت و کینه
او بخدا بایستد دعا پناه بخرد اللهم لا تقدر بک من ترغبات شیطان الیم و کینه
و مکائده و میر البقیه بامانیته و مواعیدن و عرقین و مصائدین و ان یطمع
نفسه فی ضلالنا عن طاعتک و ان یغشینا بغصبتک و ان یحسرن عندنا
حسن لنا و ان یفشل علینا ما کره لا یتنا اللهم احشاه عنا بعیدا ذلک و اکتب
بد و بنا فی محبتک و اجعل بیننا و بینه ستر لایهتک و قد ما صعدت الیه صفة
اللهم صل علی محمد و آله و اشغله عنا بعض اعدائک و اعصمه تا من یحسرن
و عیایتک و اکفنا حزن و کولنا طهره و اقطع عنا اثر اللهم صل علی محمد
و آله و متعنا من الهدی علی ضلاله و زدنا من التقوی خید غوائیه و کفر
بینا من التقی خلاف سبیل من الرودی اللهم لا تجعل له فی قلوبنا مدخل و لا یطعن
له فیها لدینا منیر لا اللهم و ما سؤل لنا من باطل فیرفاه و قد اعرفنا فیه
و بغيرنا ما نکاد به و آلمنا ما یتد له و ایقظنا عن سبیل الحق و لا یکره الیه
و اخین یوفیقک عوتنا علیها اللهم و اشرب قلوبنا ابتکار علیها و الطیف لنا
فی قیض حبیبک اللهم صل علی محمد و آله و اجعل الایمان و اماننا و اولادنا و
اهلنا و ذریه و اماننا و قرا باننا و جبرائیلنا من المؤمنین و المؤمنات فی حریمنا
و حصننا فی قیضنا من الیسرهم بیننا و جنتنا و اقیه و اعطهم علیه اصله شملنا
اللهم و اعزم بدینک من شهیدک لک الی یومئذ و اخلص لک الی الحذانیة و عاذا
لک بحقیقتهم العبودیة و استظهمک علیه فی معرفه العلوم الزبانیة اللهم
اسئلنا عقد و افاق ما رقی و اشف ما دبر و یطه لاداعزم و انقص ما اترک اللهم
و افرم جنته و ایلل کیده و اهدم کفنه و ارحم انفسه اللهم اجعلنا فی طیبه
اعدائک و افرقنا عن عدا و اولیائک لا یطعن له لاداعزم و اولا شجیب له لاداعزم
و عاذا ما امرهمنا و افرقنا عن طاع امرنا و تعظم عن مینا بینه من اشبح نیرنا اللهم صل علی
محمد و آله النبیین و سید المرسلین و علی اهل بیته الطیبین الیها همز و اعدنا
و اهلنا و اخواننا و جمیع المؤمنین و المؤمنات فیما استعدنا منه و اجرنا ما

بگو

استجرتک من خوفه و استمع لنا ما دعوتنا به و اعطنا ما اغفلناه و احفظ لنا
ما نسبناه و سیرنا بک فی طایفنا لصلحنا و مزالنا لک و مینا ربنا
این عوده از پیغمبر رویت و انرا عبد الله بن مسعود از روایت کرده است که
این روایت است که پیغمبر فرمود که قرآن میگرد که عقیقه یزدی و قوی با خضر زان
و شعله ادا نشود در دست داشت پس قارن بر حال خیر بل بر خضر زان شد
و این عوده و ایا و تعلیم کرد خضر زان بن عوده را خواندن عقیقه بر روی افتاد
و شعله اتو که در دست داشت خاموش شد این روایت را ابن طایوس در مجمع خود
کرده است عوده که بان زمره عقیقه و شیطانی بخدا پناه بایستد این است عوده
و عاذا و کلام الله التامنا تا فی لا یجوز و هن بر ولا فاجر من شتر ما ذکری
الاکبر و ما یخرج منهن و من شتر ما یثزل من السماء و ما یخرج منها و من شتر
اللیل و النهار و من شتر قوا و اللیل و النهار و الاطراف و یطرق بجهنم و هن
اشا ادعیه که برای این بود از ساطعین خود کرده و در دست بعضی از روای
که ابن طایوس در مجمع خود روایت کرده است که بخضر زان گفت که و فی که
بر منصور داخل شدی بچه خرد از او نکاهند اشیاء فرمود که با الله تعالی و
بخواند انما زلنا و بعد از آن هفت بار گفت یا الله و بعد از آن گفت ان
استمع لایک عجمی و آله صلی الله علیه و آله و انقلبته و بعد از آن فرمود که
مبشلا شود سلطان بنای هر مثل آنچه من کردم بکن و اگر ما بخوانیم سوره ف
و دعا که مذکور شد و شیعه خود را امر بکن کردیم بخواندن آن هر هفته مرتب
ایشان را میبردند ما شورت و حصار پشت زاری ایشان و بعضی دیگر و اهل
که وارد است که سعید بن ساعدی از حضرت پیغمبر روایت است که شفاعت کن
مرایجا بنی خضر فرمود که ما معاشر پیغمبران بغیر از الله تعالی کسی شفاعت نمی
کند و لیکن چون تو داخل میوی را و بگو اللهم انت اعلمنا شأنا و اقوی
و عاذا لک اکثر من قوی و اهل فیک اکثر من جانی له و اقل من امر
و قوی تر و اجعل بینی و بینه حجابا من کلامک و عاذا من کلامک لا ینفک
سوء الا یطعن فی عدا و الا انک تهتج حجب که الله تعالی او را کفایت میکند و

بضا این دعا
بخواند

اینکه ما بجهت آنکه
مجتهدان

عند خواهم بنمود آنچه از من گرفته بود پس داد و مرا بناحقه فرستاد که من
آن بودم و شهری دیگر که در پهلوی آن بود با اضافه کردن من بگویم که این
دعا از ادعیه صغیره مذکور است که از جمله دعا های آنحضرت است که هرگاه ماه
عازم میشد او یا امربه با و نالشد و نهد اندر ده میخواند ندا بر دعا است یا من
خل یه عقد الکوار و یا من یفشا به حد الشداثر و یا من یلکس منی الخرج
الی فوج الفرج ذلک یفدک لک الصعاب و تستبیت باطنک لاسباب الخیر
بقدر ذلک الفضا و مصت علی زاد ذلک لاسیاء فی غشیبک دون قولک
مؤتمره و یا ذلک دون همیک مترجرات انتا لم تدعوا لکم مات وانت المضرع
و یا ایما است لا یستدفع الاماد وقت ولا ینکشف منها الا ما کشف و قدرک فیها
و ب ما تدعک فی غفله و لا فی مائد بظن حکم و بقدر ذلک و قدر علی
بسطایک و جنت الی فلا مصید ریا اوددت و لا صوف لیا و جنت و لا فایح
لی اقلقت و لا مضیق لیا فکت و لا مکتیر لیا عسرت و لا ناصر لیا خذک مضیق
محمد ذالیه و افح لیا رب یا رب یا رب یا رب لفرج بطولک و اکثر عقی سلطان الحکم
بجولک و انلی خسر النظر فیها شکوت و اذ فی حلاوة الصنع فیما سئلک و
هبت من لذتک رحمة و قهرها هتیک و اجعل لفرج عیدک خیرا و جیبا و لا
تغفل الی الا هیام عز بقا هدی فرضیک و استنما لسننک فقد صغرت لیا نزلک
یا رب رزقا و امکلات یجمل ما حدث علی هتیا و انتا لقادر علی کشف ما منیت
به و دفع ما وقع فیها فاضلک ذلک و لمن ام استوجب منک باذا العرش
العلی و ذا المن الکریم فانک قادر یا انعم الراحمین امین رب العالمین و در هیچ
الدعوات مذکور است که خضر صادق پیش از آنکه در مدینه بر منصور داخل شود
پندار خواند و صدای تعالی و را از منصورا بمن کرد ایند ایند دعا بسطاعا عظیم
و کشف صفت این از حج ابن طاس و سخن نیست که در هیچ روایت کرده است و گفته اند
که با منصور رنج رفت بعد از آن چون بدین دعا باز گشت منصور بمن گفت که جعفر بن محمد
از دواعی سخنان حاضر کردان پس من بعد از آن خضر را مدم و گفته منصور مرا امر
کرده است که مرا احبتر کنم آنحضرت فقهود که هر چه تو را امر کرده است بجا آرایی

نکته

اینکه ما بجهت آنکه
مجتهدان

آنحضرت را که فقه و آنرا از منصورا و دردم در آنوقت در دست منصور عمو داد
از این بود و میخواسته بان عمو را آنحضرت بقتل آورد و آنحال از نهادن بخا
کردم لبهای خود را حرکت می داد چون نزد یک منصور آمد منصور او را از نزدیک
خود خواند و بر روی سهر بخود در پهلوی خود جا داد و بوی خوش طلبید و دست
خود را آنحضرت پاشید و یک بدن زد و ضلوع را آنحضرت داد و آنحضرت بر اسیر
سوار و درخت نصیراف کرد و بیج کوید که چون آنحضرت بیرون آمد من با او
کردم نامتزل و وجد شد و عرض کردم که اینقدرند رسول خدا من هیچ شک ندا
در اینکه منصور شما را بقتل خواهد آورد و دیدم شما را در وقت دخول بر منصور
که لبهای خود را حرکت میداد می سوختند و می دیدم و با جودت محمد که آنچه در
آنوقت میخواهد مرا بقتل دهد و می دانم که ای بیج بدان که من در آنوقت
میکنم حسبی الرب من المربوبین تا آخر دعا و بیج کوید که من اندعا را بر روی
نوشتم و از در تخیل خود گذاشتم بخدا سوختند که دیگر از منصور نرسیدند
بعد از آن و اندعا این است حسبی الرب من المربوبین حسبی الخالق من الخلق
حسبی من لیزل حسبی حسبی الله لا اله الا هو علیه توکلک و هو رب
العرش العظیم حسبی الذی لم یزل حسبی حسبی الله و نعم الوکیل اللهم اخر حسبی
بعینک الی لا تنام و اکفونی عن کلمات الذی لا یزاد و احفظنی بعینک و اکفونی عن کلمات
بقدر ذلک و من علی بیضیرک و لا اهلکک و انت ربی اللهم لا تزلک اجل و
اکبر من الخاف و اتذر الله لانی اذ ربک فی یحیی و اعوذ بک من شره و
استعینک علیه و استکفیک با به پاکا فی موسی فرعون و محمد الاخر اب الای
قال لهم الناس ان الناس قد جمعوا لكم فاخشوهم فزادهم ایتنا و قالوا
حسبنا الله و نعم الوکیل فاقبلوا بینه من الله و فضل یمنهم سوا و اتبعوا
رضوا الله و اسعد و فضل عظیم اولئک الذین طبع الله علی قلوبهم و سمعهم و
ابصارهم اولئک هم النافلون لاجرم انهم فی الاخر هم الاخرون و جعلا
من بین یمنهم سدا و من خلفهم سدا فاعشیتهم فهد لا یبصرون بالیستغفر
و یا ایها السخی ویر رسول الله اتوکل و یا مری المؤمنین الشیخ و یا خیر و یا خیر

اَقْرَبَ لِلَّهِ لَمَّا لَمِنَ لِعُقُوبَتِهِ وَسَمِعَ لِحُرُوقَتِهِ وَوَجَّهَ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ وَجَمِيعَ
 جَوَارِحِهِ اِلَى بَالِيْقَةِ الرِّجَّةِ وَادَّهَبَ عَنِ غَيْظِهِ وَبَاسِهِ وَمَكْرَهُ وَخَبْرَهُ وَ
 اَحْرَابَهُ وَانْقَضَتْ عَلَيْهِ جَمِيعُ كُلِّ مَلَكٍ سَاحِجٌ فِي بَاضِ قَدْسِكَ وَفَضَاءُ نَوْدِكَ
 وَشَرِبَ مِنْ جَبْوَانِ مَائِكَ وَانْقَضَتْ بَصِيرَتُكَ الْعَالَمَ الْحَبِيطَ حَتَّى بَلَغَ عَنْ يَمِينِهِ
 بَيْتَكَ تَبِيلٌ عَنْ بَيْتِهِ وَتَحَدَّ اَمَامَهُ وَاللَّهُ وَلِيُّكَ وَحَاطَ ظِلُّكَ نَاصِيَتِي وَامَانِي قَاتِ
 حَرْبِي لِيَلِيَهُمُ اَعَالِيُونَ اسْتَشَرْتُ وَاجْتَبَيْتُ وَامْتَنَعْتُ وَتَعَزَّيْتُ بِكَلِمَةِ اللَّهِ
 الْوَحْدَانِيَّةِ الْاَوَّلِيَّةِ الْاُولٰٓئِكَ اَلَّذِي مَنَعَ بَهَا كَانُ حَقُوظًا اِنَّ وَلِيَّيَ اللّٰهِ لَكُنَّ
 تَزَلُّ لِكِتَابٍ هُوَ نَوَى الصَّالِحِينَ وَدَرَجَتُهُ مَذْكُورَةٌ اَنَّكَ مَذْكُورٌ فَهَوْنٌ مَنْصُورٌ
 كَمَا خَضَعْتَ صَادِقٌ وَاقْتَضَى اَوْدَاحُ خَضَعْتَ بِدَعَا رَاخُو اَنْدَاحُ خَضَعْتَ اِبْنُ دَعَا اَنْ
 كَمَا حَوْنٌ مَنْصُورٌ اَزَادَهُ قَتْلُ خَضَعْتَ صَادِقٌ كَرْدَ اِبْرَاهِيمَ بَرِيحُهُ اَمَّا كَرْدُ اَنْ
 خَضَعْتَ اَحَاطَ سَازِغَتُهُ اَوَّلَ اِبْرَاهِيمَ كَوْنَهُ كَمَا حَوْنٌ خَضَعْتَ رَاخُو اَحَاطَ سَازِغَتُهُ
 اَخَضَعْتَ تَكَلَّمَ كَرْدَ بِيكَلَامِي كَمَا مَنَعَ تَقَهَّدْتُ لِيَسْ مَنْصُورٌ اَمِثِلُ التَّوْحِيدِ اَمَّا كَرْدُ اَنْ
 اَبِي بَرِيْدٌ تَاغَامُوشُ شَوْدَ بِي اَخَضَعْتَ رَاخُو اَبِي خُودُ خَوَانِدُ وَبَرِيْرُ خُودُ شَا
 وَكَلَّمَ كَمَا اَبَا عَبْدَ اللَّهِ بَرِيْرُ كَمَا اَنْشَا اَوَّلَهُ دَرَامِدُ رَكِبَتُهُ رَاخُو اَحَاطَ سَازِغَتُهُ
 كَمَا اَزَا هَلُ تَوْبَتُ شَكَاتُ كَمَا كَمَا طَعَمَ رَحِمُ مَنْ كَرْدَهُ اَنْدَ وَحَاطُ شَدَّ اَنْدَ دَرَمَنُ اَكْرَبُ
 اَنْ مَنَ كَبِيْرُ اَبِي خُودُ اَحَاطَ سَازِغَتُهُ وَبَرِيْرُ خُودُ اَخَضَعْتَ مَنْصُورٌ اَمِثِلُ التَّوْحِيدِ اَمَّا
 خُودُ اَنْدَ اَكْرَبُ دَرَمَنُ كَمَا اَبُو بَرِيْرُ مَبْنَا شَدَّ وَبَرِيْرُ خُودُ اَخَضَعْتَ مَنْصُورٌ اَمِثِلُ
 كَرْدُ وَبَرِيْرُ اَنْدَ اَكْرَبُ دَرَمَنُ كَمَا اَبُو بَرِيْرُ مَبْنَا شَدَّ وَبَرِيْرُ خُودُ اَخَضَعْتَ مَنْصُورٌ
 مَنْصُورٌ كَلَّمَ بَرِيْرُ خُودُ اَخَضَعْتَ مَنْصُورٌ اَمِثِلُ التَّوْحِيدِ اَمَّا كَرْدُ اَنْ
 كَمَا اَبَا عَبْدَ اللَّهِ بَرِيْرُ كَمَا اَنْشَا اَوَّلَهُ دَرَامِدُ رَكِبَتُهُ رَاخُو اَحَاطَ سَازِغَتُهُ
 صَلَوةً اَحَامَ خَضَعْتَ مَنْصُورٌ اَمِثِلُ التَّوْحِيدِ اَمَّا كَرْدُ اَنْ
 كَمَا بِيكَلَامِي كَرْدَ بَرِيْرُ خُودُ اَخَضَعْتَ مَنْصُورٌ اَمِثِلُ التَّوْحِيدِ اَمَّا كَرْدُ اَنْ
 بَرِيْرُ خُودُ اَخَضَعْتَ مَنْصُورٌ اَمِثِلُ التَّوْحِيدِ اَمَّا كَرْدُ اَنْ
 كَمَا اَبَا عَبْدَ اللَّهِ بَرِيْرُ كَمَا اَنْشَا اَوَّلَهُ دَرَامِدُ رَكِبَتُهُ رَاخُو اَحَاطَ سَازِغَتُهُ
 كَرْدُ وَبَرِيْرُ اَنْدَ اَكْرَبُ دَرَمَنُ كَمَا اَبُو بَرِيْرُ مَبْنَا شَدَّ وَبَرِيْرُ خُودُ اَخَضَعْتَ مَنْصُورٌ
 كَرْدُ وَبَرِيْرُ اَنْدَ اَكْرَبُ دَرَمَنُ كَمَا اَبُو بَرِيْرُ مَبْنَا شَدَّ وَبَرِيْرُ خُودُ اَخَضَعْتَ مَنْصُورٌ

منصور

منصور کفتا بن نیست آخند پش حضرت فرمود که بلی حدیث کرد مرا پدرم
 انجدم پیغمبر فرمود که من یک صلوة رحم میکنم و بمردم نیکی میکنم و بجال برکات
 و در دنیا یکی و مردی بود که قطع رحم میکرد و اشتعالی بملک الموت گفت که از
 هر این قاطع رحم سی سال باقی مانده است شوی سال و این مرد ده که صلوة رحم بجا
 میآورد منصور کفت که راست گفتی و امر کرد بخدا خود که بوی خوش بپاشد
 بوی خوش او بدند منصور بدست خود با حضرت پاشید و بعد از آن چهار هزار
 دینار با حضرت داد و فرمود که اسپیرا بپارند چون اسپیرا آوردند منصور کفتش
 اید تا آنکه آن اسب بزدنک تختا و آوردند حضرت صادق سوار شد بر هیم کوه
 که من پیش آنحضرت دیدم و گفتم که ای سید من منصور عیسی بن زهیر شمشیری
 داده بود و امر کرده بود که تو را بقتل آورد چون داخل مجلسی شدیم دیدم که این
 خود را حرکت دادی چیز بکه من او را تفهیمدم آنچه چیز بود آنحضرت فرمود که این
 از نیست که از این بیان کنم در شب رفتم بخند تا و فرمود که چون لشکر کاه و بزغیر
 هجوم کردند و آن روز بترسین روزی بود که بر پیغمبر وارد شده بود پس چون بعضی
 شب گذشت آنحضرت بیرون آمد علی را دید گفت یا علی بچه کار بیرون آمد آنحضرت
 فرمود که بیرون آمد ام بنکا هبنا مسلمانان هنوز کارم ایشان تمام نشده بود که
 جبرئیل نازل شد و گفت ای محمد! شهادت بفرمایید که من موقوف علی را دیدم و هدیه کرد
 با و از مکنون علم خود این دعا را خوانند این دعا ایمن پیشو از شیطان و سلطان
 و از غرور و هدم و حرق و در زده و دزد و آندعا اینست که اللهم ارحسنا بعینک
 تا آنحضرت صادق فرمود که بخدا قسم که منصور مکر را زاده قتل من کرد و این
 دعا را خواندم از او نجابت با فرم عباس بر قیبال العظیم کوبد که من هر شب در کان
 خود را با این دعا بخوانم و بمردم نیکی کنم و بمردم و رفتم بیایا آمدیم در کان
 بان تعویذ کرد چون جمع شد زودی آمدیم بدکان مرد براد را با فرم کفتم چه چیز
 گفت آمدیم بودم که از اینجا چیزی بدزدیم و شنیدم که میخواستم بیرون روم میان من
 در دکان نصاری را هر جا بل شد و نشو انستم بیرون رفت و این را بپشت این طاووس
 در جمع خود ذکر کرده است اللهم ارحسنا بعینک اَبُو لَتْنَامُ وَاَكْتَفَانَا اَبُو لَتْنَامُ

ایضا این دعا بخواند

لا ابرام وادعنا بعد ذلک علینا ولا تفلکنا فاننا لرجاء ربکم من نعمة انعمت
 بها علی قل لک عند ما شکرتی کم من بلیة انزلت فیها قل لک عند ما شکرتی
 فما من قل عند نعمة شکرتی فله من فی ویا من قل عند بلاة صبری فله من فی
 یا ذا المعز ویا ذا العز الذی لا یفصل بدار یا ذا العلاء الذی لا یفصل عدلک
 ان تصلی علی محمد وعلیه الطاهرین واذکابک فی جور الاعداء والنجارین اللهم
 اعو علی دینی بد نبای وعلی آخری بیقوای واحفظ فیما عینت عنه ولا یکلوا
 لی بقی فیما حفظت به یا من لا یفصل المعصية ولا یفصل المعصية استلک
 فرجاً عاجلاً وصبراً واسعاً وناصیة من جمیع الملائكة والشکرة علی ناصیة یا
 دحی الرزقین ودرمج مذکور است که چون منصور در بغداد دارا دقت قلصادق
 کرد انحضرت ایند فارخاند والله تعالی اوزا بمنزلة ذلک او وخلق شانه
 است که مری از وی مخوف از فرزند شد بینه منصور نوشت که جعفر بن محمد علی
 بن خنجر از فرستاده است بواسطه جمع اموال و ذکر از شیعیان خود و این
 اموال را باعداء تو محمد و ابرهیم که پسر عیسی بن حسن اند میدهند منصور
 که این سخن شنید در یک بود که از خشم صادق گفت دست خود را بخود بدید
 آن بتم خود را و دین علی که امیر مذهب بود نوشت که جعفر بن محمد البسوی من
 جنت و او را دحضت مد که در مدینه اقامت کنند پس داود انحضرت البسوی
 فرستاد چون انحضرت منصور داخل شد منصور از برای و میخواست و او را توبه
 خود نشان داد و بعد از آن انحضرت سید عا که در آمد که از من بتوحیدی نوشت
 میخواست بدین منصور از قصه را با انحضرت نمود و انکا عذایچه ذکر کرد به جمع
 اموال و اعانت شمن منصور و امثال آن مذکور بود چون انحضرت آنرا خواند فرمود
 که من قسم بخورم بخدا که هیچ جزای آنها و افر نیست منصور گفت نه بلکه من بخورم
 و عناق انحضرت فرمود که راضی هستی که سوگند بخورم بخدا که هیچ جزای نیست کرد
 منصور گفت بنفع نمیدهد من الحال جمع میکنم میان تو و ائم و بکد و باب تو آنها
 گفت داشت که مواجه نشود و بعد از آن امر کرد با حنا و ائم پس امر خلاص شد
 گفت بل ایچه در حق جعفر بن محمد گفت من است انحضرت باو گفت که قسم بخور که بلی

بعد

و بعد از آن ایند کرد و قسم گفت و الله الذی لا اله الا هو الطاهر البالی
 انی انیوم حضرت صادق قسیر او را طلع کرد بر او و گفت بگو که ابروی من
 از من خور و قوتی و ایما الی خور و قوتی ای صادق فيما قلت عجب حضرت
 محمد پس انهم با بر و ش قسم خورد و هنوز نام نکرده بود آنرا که بر زمین افتاد و در
 منصور که این امر را ملاحظه کرد ترسید و گفت و لرزید و گفت که یا ابا عبد الله
 چرا با آن سوگند بیکه او بخورد و او را سوگند ندادی انحضرت فرمود که الله تعالی کریم
 و شرم دارد که عذاب کند و یان زودی خشم کرد بر بند که او را مدح و شاکند
 و انسوگند مشیل و مدح و شنا بود و انکا استم که سوگند را بخورد گفت و دا
 بحر مجد خود را و اگر اخیان را بخاد ابروی اگر بخورای هر ما با یستی نصیب میکنم و ذکر
 و شبکی تو که بعد از این بگو قول کثیرا هر که قبول نمیکند صفوان بن مهران بخال گوید
 در وقتیکه حضرت را با کراه خواستند که بیفتد و فرستند هار و قوت برخواست تا
 نماز ظهر و عصر و عید آمد و من با او بودم پس چند و گفت نماز کرد و بعد از آن
 ایند فارخاند یا من کس له ابتداء یا آخر و بعد از آن بیفتد و دف و الله تعالی
 ان شمر منصور این که پدید رفت اند غا و از انحضرت اسند غا کرده نوشت و اند غا
 یا من کس له ابتداء ولا انقضاء یا من کس له امد ولا نهایة ولا یفصل ولا غایة
 یا ذا العرش المجید و البطر الشدید یا من هو مال الیا برید یا من لا یخفی علی
 الکفایت ولا تشبه علیه الا صواب یا من قامت بحجرتی الا وضو و السمو
 یا حسن الصبغة یا واسع المعفرة یا کریم العفو صلی علی محمد وعلیه و آله و خیر
 سقری مقامی فی حرکتی و انقیاد بیعتک لقی لا شام و اکفقی برکت الذی
 برام اللهم انی اطلبه لایک فی سفری هذا لا تشبه مؤخرک ولا اولک و لا
 الا لایک ولا قوة لی تسک علیها ولا حيلة الیها الا ابتغاء ضلک و
 الفاس عافیتک و طلب ضلک و اجرتک علی اخیل عوایدک عن ذی الله
 و انت اعلم بما سبقت فی سفری هذا ایا حی و اکره فمنا اوقت علیه و ذکر
 فتحمود و فیه بلاؤک شیع فیه صناؤک و انت تمنا اشاء و ثبت و عند
 ام الکیلا بلکم فاصرف عونی من مقام برکت بلاء و متفق کل لا و اعم و ابسط علی

ایضا بعد عالمی

گفتا من بحکمت و لطفا من عقوبت و تمام از من بفرست که حق تحفظی فيه با حسن
 ما حفظت به غائبان المؤمنین و خلفه فی شری کل عورت و کتایه کل مهره
 و صرف کل محد و روهت فیه امتنا و ایمانا و عافیه و بسر و ستر و شکر
 و انجمن فیه سالما الی سالیین یا ارحم الراحمین و در هیچ مد که و است که نوبت دیگر
 که منصور ازاده قتل حضرت صادق که آنحضرت پسندقا و اخوند و الله تعالی
 او فاعانت ما دا و او پسند غایبنا عظیم الشان و رفیع المیزان است و منجی هسته
 آن انجمن است که محمد بن عبد الله اسکنند و گفته است که بمصوری گفت که
 ز اولاد فاطمه صد هزار که یا پیشتر هلاک شدند و سپید و امام ایضا جعفر بن
 محمد با و ستانده است و من سو کند خورده ام که امیر و شب نکم ما از امیر او فارغ
 سازم و بعد از آن جلاد را طلب کرد و گفت که هرگاه جعفر بن محمد حاضر شود و من
 او را بحرف مشغول سازم و کلاه را از سر بردارم از نیشانه است همان من و تودر
 آنوقت که زن و دایرن و بعد از آن امر کرد که با صفا آنحضرت پسند زها و ساعت آن
 حضرت حاضر شدند و یکو بد که من در خانه بمصوب و اولاد و شدم دیدم که آنحضرت آنها
 خود را حرکت میداد پس دیدم که قصر منصور مثل کشتی حرکت میداد و دیدم که منصور
 مثل غلام که پیشتر سید خود رود پای رهنه پیش آنحضرت آمد و یازوی و از کرفت
 و بر تخت خود نشاند و چون مثل غلامی که پیش مولای خود نشیند بد و زانو
 و بعد از آن گفت که ای فرزندان رسول خدا چه چیز تو را در بر ساعت با بجا آوردی
 فرمود که تو مرا طلب کردی و غیر این اجابت کردم منصور گفت که من را طلبید ام این غلط
 از رسول تابی شده است و بعد از آن گفت که حاجت خود را از من بخواه آنحضرت
 گفت که حاجت مرا آنست که مرا با کار و نیل باشد بطلبی پس آنحضرت بر کشت سجده
 خود رفت منصور بگریه گفت بدان که چون جعفر بن محمد را حاضر کردم و خواستم که او
 ضایع کنم از دها پیرا دیدم که بد خود جمیع خانه و قصر مرا فر و گرفت و لب بالای
 بر بالای قصر من گذاشت و لب بون و اسفل قصر گذاشت و با من زبان عربی ظاهر
 حرف زد و گفت که الله تعالی بسوی تو فرستاده است و گفته است که اگر نخواهی
 مکر و هر که نسبت ببندد ضایع میگردد بن محمد تو را و هر چه در این خانه است حضرت

فرمود بپرسم عقل من پریشان نشد و دندانهای من بر هم خورد و تو بگو باطلها
را چه از من شنیدی که کهدن تو را منم من گفتم که او حضرت صادق است
نیست بواسطه آنکه او وارث علم پیغمبر است و جدا و امیر المؤمنین است و
نزد او دعا چند هست که اگر هر شب بخواند روشن میشود و اگر برود بخواند
ناگه میشود و بعد از آن بخدمت حضرت صادق آمدم گفتم که بخدا و بحق
جد تو رسول خدا از تو دعاست میخواهم که دعا بشکست در دخول بر من و خواند
بمن تعلیم کن حضرت فرمود که بتو میدهم زیرا که تو پدر دوست ما بی این حضرت
این دعا را بر من املا کرد و فرمود که این خرد زبرد و دعا را دفع است که هر
آنرا در صبح بخواند ناسب و دامن خداست و هر کس دشت بخواند ناصباح
اما نخل است و از ایدرم بمن تعلیم و او از پدر خود تعلیم گرفته بود و او از
پدران خود روایت کرده است و ایشان از پیغمبر روایت کرده اند و در او اثر است
از طایفه و در هیچ خود روایت کرده است و دعا اینست بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُ الَّذِي هَدَانِي لِلْإِسْلَامِ وَ أَكْرَمَنِي بِالْإِيمَانِ وَ مَعَرَفَتِي الْحَقَّ الَّذِي عَنْهُ يُؤْمَرُونَ
وَالْبَيْتَ الْعَظِيمَ الَّذِي هُمْ مُخْتَلِفُونَ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي فَعَّ السَّمَاءَ بِعَرْشِهِ وَ تَنَزَّلَ
وَأَنْشَأَ جِبَارَتَنَا وَ بِي لَا أَمِيرَ قُلُوبُنَا وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ السَّابِقُ الْبَتُّ الَّذِي
الْبَيْتُ الْوَاسِعُ الرَّحْمَةُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَ أَسْأَلُكَ يَا مُنِيعُ وَ الْإِشَاءَ الْبَدِيعُ
الشَّانَ الرَّقِيعُ وَ الْحَسْبُ لِي بِسَبِّحِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ نَبِيِّكَ
وَ آمِينُكَ وَ تَهْنِئِكَ الْتَقَى النَّبِيُّ النَّذِيرُ السَّاحِجُ الْمُبِيرُ وَ أَلِهَا الطَّيِّبِينَ
الْأَخْيَارَ مَا شَاءَ اللَّهُ وَ تَهْنِئًا إِلَى اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ وَ تَقَرُّبًا إِلَى اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ
يَا مُنِيعُ مَا شَاءَ اللَّهُ مَا بَيَّانُ مِنْ نِعْمَةٍ فِيهِ إِلَّا شَاءَ اللَّهُ لَا يَجُوزُ لِقَوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
شَاءَ اللَّهُ لَا يَسُوقُ الْخَيْرَ إِلَّا اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ عِبْدُ قَبُورِ
شَعْرَى وَ بَشَرَى وَ أَهْلِ دِمَالٍ وَ وَلَدِي ذُرِّيَّتِي وَ بَيْتِي وَ دُنْيَايَ وَ مَا رَزَقَنِي
وَمَا أَعْلَفْتُ عَلَيْهِ أَبْوَابِي وَ أَحَاطَتْ بِهِ جُدْرَانِي وَ مَا أَشْفَلَنِي فِيهِ مِنْ نِعْمَةٍ
إِحْسَانِهِ وَ جَمِيعِ أَخْوَابِي وَ أَقْرَبَائِي وَ قُرْبَانِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِاللهِ
الْعَظِيمِ وَ يَا سَمَاءُ الثَّامَةُ الثَّامَةُ الْكَافِيَةُ الشَّامَةُ الْفَاضِلَةُ الْمُبَارَكَةُ

أَلْضَا

انہ کا دھڑکنے کی وجہ سے

بمخامد

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ رَبِّ انِّي سَأَلْتُكَ
 الْعَرْشَ وَأَنْتَ زَجَمْتَ الرَّاغِبِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
 أَلَمْ تَكُنْ أَتَى الْكِتَابَ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يُؤْتُونَ زَكَاةً وَيَسْتَمِرُّونَ
 الصَّلَاةَ وَهُمْ يُؤْتُونَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُقْبِلُونَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
 الْعَظِيمِ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
 وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ
 حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَعَسَى أَنْ يَكُونَ لِلَّذِينَ الْقَبُورُ مَقَرٌّ وَمَا تَحْتَ الْعَرْشِ
 اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ قُلْ لِلَّهِ الشُّهُودُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَلَا تَقْرَأُ الْقُرْآنَ فَتُحْسِنَ وَيَتَذَكَّرُ الَّذِينَ يَلْمِزُونَكَ بِذُنُوبِهِمْ
 حَتَّىٰ يَأْتِيَ السَّوْرَ وَأَجَلُنَا عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ كَتَبَ أَنْ يَقْرَأَهُ فِي ذُنُوبِهِمْ وَلَا يَذْكُرُ
 فِي الْقُرْآنِ فَتُحْذَرُ وَلَا تَعْلَمُ أَدْبَارَهُمْ يَقُولُوا قُرْآنٌ مِّنْ أَفْهَامِنَا أَمْ أَتَيْنَا مِنْ أَجْلِ الْهَوَىٰ
 أَصْلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَرَّمَ عَلَىٰ بَعْضِهِمْ غَلِيظَ سِتْرٍ فَمَن يَعْبُدُ مَعَ اللَّهِ شَيْئًا مَّا
 شَاءَ فَلَا تَذْكُرُنَّ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَا فُؤَادَهُمْ
 لَا يُبْصِرُونَ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
 أَتَقُولُونَ لَمْ يَنْزَلْ عَلَيْنَا لِسُنُّونَ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسُنُّونَ بِهَذَا يَقُولُ سَوَاءٌ كَلَّمَكَ
 اللَّهُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُم مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرَهُمْ وَلَا تَحْسَبُوا
 اللَّهَ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ قُلْ إِنَّا نَحْنُ الْغُلَامُ الْأَوَّلُ وَالْغُلَامُ الْأَوَّلُ وَالْغُلَامُ الْأَوَّلُ
 مِنَ حَسْبِهِ اللَّهُ وَلِلَّهِ الْأَمْثَالُ قُلْ لِلَّهِ الشُّهُودُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغُيُوبِ الشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ
 الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ هُوَ
 اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ لَسُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ
 رَبَّنَا احْزِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّا عَدَدْنَا بِهَا كَانْ عَمَلًا مَّا خَلَقْتَ هَذَا بِلَا
 سُبْحَانَكَ قُلْنَا عَذَابُكَ لَنَا وَقَدْ حَلَلْنَاهُ لَنَا لَمَّا تَوَكَّلْنَا عَلَىٰ رَبِّنَا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرُّ مَالٍ

فِي الْمَلِكِ لَمْ يَكُن لَّهُ وَلِيٌّ مِّنَ الدُّنْيَا وَكَثِيرٌ قَدْ كَفَرَ بِنَا وَإِنَّا لَنَاقِلُونَ
 اللَّهُ وَقَدْ هَدَانَا سُبْحَانَكَ وَلَنْصَبِرَ عَلَىٰ مَا أَذَيْتَنَا وَنَعْلَمُ أَنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 إِنَّمَا أَنزَلْنَاهُ إِذَا أَرَادْنَا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ فَجَاءَكَ الَّذِينَ هُمْ يَكْفُرُونَ
 كُلُّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُجْعَلُونَ اللَّهُمَّ مَنْ رَأَىٰ وَاهِلِي وَقَدَمِي وَاهِلِي عَنَابِي بِشَيْءٍ
 أَوْصَرَّ قَاتِعَ رَأْسَهُ وَغَطَّلَ لِسَانَهُ وَاجْتَمَعَ فَاهُ وَحَلَّ سِتْرِي وَبَيَّنَّ كَيْفَ شَيْءٌ وَأَنَّى
 شَيْءٌ وَاجْتَمَعَتْ أَمْنَتُهُ وَمِنْ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ الْخَادِمُ بِنَا حَيْثُ شِئْتَ عَلَىٰ طَرِيقِ مَسْتَبِينٍ
 فِي جَانِبِكَ لَدُنِّي لَا رَأْيَ مِنِّي سُلْطَانُكَ لَدُنِّي لَا يَسْتَضَامُ فَإِنْ جَاءَكَ مَتَّبِعٌ وَجَارٌ
 عَزِيزٌ وَآمَنٌ عَالِمٌ وَسُلْطَانُكَ قَاهِرٌ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فَصَلِّ عَلَىٰ أَحَدِهِمْ فَخَلَّتْ وَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا هَدَيْتَ
 بِهِمُ الرِّسَالَةَ وَغَفِرْتَ لَنَا وَلَا بَأْسًا وَلَا مَهَانَةً وَاجْمَعْ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 الْأَخْيَارَ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَالَ وَأَبْعَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْمُتَّبِعَاتِ أَنْتَ أَجْبَلُ الدَّعَوَاتِ
 وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغِيثُكَ فَقُودِي وَاهِلِي وَمَا لِي وَجْهِي
 وَخَرَأَتِي وَخَوَاتِيمِي عَلَىٰ جَمِيعِ مَا أَنْفَعْتَ بِهِ عَلَىٰ مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي فَإِنَّهُ لَا يَصْنَعُ
 مَحْفُوظَكَ وَلَا تَزِيدُ وَلَا تُنْقِصُ قُلْ إِنِّي لَنَاجِي فِي مَرِئِ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنَاجِي مِنْ دُونِ
 مَلَكِكُمَا اللَّهُمَّ رَبَّنَا إِنِّي فِي لَدُنِّيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَدْ آتَاكَ لَدُنَّا
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَلَا تَزِدْ فَجْرَ مَنْدُوكَ وَاسْتَكَرْتِ كَاظِمٌ دُونَ
 هَرُونَ الرُّشَيْدَ صَدَقِيلَ أَوْ كَرِيْمًا يَنْدُودًا عَادًا خَوَانِدًا وَاللَّهُ تَعَالَىٰ أَوْ زَارَ شَهْرَهُ
 الرُّشَيْدَ جَاهُتَ دَاوُدَ مَلِكُ يَسُدُّ دَعَاكَ أَنْتَ كَيْهَ عَلِيٍّ بِنِيقَطِينَ ذَكَرَكَ وَاسْتَكَرْتِ
 تَزِدْ رُشَيْدَ بَوْمٍ كَمَا وَخَضَرْتَ كَاظِمٌ رَاخَوَانِدَ وَخَشَمْنَا لَكِ بُوْدِيرَ وَجُونَ أَخْضَرَ لُحْلُحًا
 شَدَّ لَهَايَ خَوْذَ وَاحِرَكَ ذَا بَجَرِيكِهِ مِنْ أَوْافِقِهِمْ يَسُدُّ رُشَيْدَ رُوْبَارُودَ وَبَا
 أَوْ مَلَا حَفَّتْ وَتَبَنِي كُنِي يَخَا أَوْ دَوَادِنْ وَجُوعَ بَاوَادِ مِنْ بَعْدِ دَاوَانَ رَاخَضَرْتَ
 يَرْسِيْدِمَ أَوْ زَانِجِيكِهِ لَهَايَ خَوْذَ زَابَانَ حَرَكْتَ مِينَادَ وَخَدَايَا عَالِي وَزَابَانَ طَاذَ
 أَوْ زَشَيْدَ أَخْضَرَ فَرَمُودَكَ وَزَانُوفَتَ دَوْدَا مِيْخَوَانِدَمَ بِحِي خَاصَ قَدِيرِي عَامَ
 أَنَا دَعَايَ خَاصَرِ أَيْسَتَ لَكُمْ لَكُمْ أَنْتَ حَفِظْتَ لَنَا أَمْرًا دَعَايَ عَامَ لَيْسَ
 أَيْسَتَ لَكُمْ لَكُمْ أَنْتَ كَفَىٰ نَا أَمْرًا خَايَاخَةُ إِنِّي طَاوَسَ وَزَجَرَ خَوْرًا وَتَكْرَهُهُ اسْتَ

ایضا این دعا بخواند
و شرح چگونگی

سازد یا و قیام که از سر سلطان یا از امری که بر سرش که علاج نباشد ما این دعا را
میخوانیم یا کاشتا قبل کل شیء و یا مکنون کل شیء و یا باقی بعد کل شیء صل
علی محمد و آهل بیته و اهل بیت و کذا و کذا این دعا نام نهاده شده است خوش
کبر و بسیار در دفع الشائست و این دعا از حضرت امام زین العابدین علیه السلام
و آنحضرت را از پدر بزرگوار خود روایت کرده است و پدر او از جد او از پسر بزرگوار
کرده است که آنحضرت در بعضی از جنگها بود و جوین سنگین و زبر داشت و بدن
میان آنکه از او میزد و جگر بر آنحضرت را زلزل و گفت که خدا تو سلام منبرسانند
میگوید که این خوش را از بدن خود بکن و این دعا را بخوان که این دعا امان است
از بری و قوی و از وی امت تو پس کسی که بخواند این دعا را در وقت بیرون آمدن
خانه یا با خود از خانه الله تعالی در حفظ خود نگاه میدارد و از تابست بگرداند
خود را از روزه و قیام میدارد و بواسطه اعمال صالحه و مثل کبی است که چهار
خدا را خواند باشد و بعد هر روز در دعای الله تعالی یا میبندد و در وقت
دعای آن دعا میبندد و میبندد و یا و کرامت میکند و یا بر هر هم و موسی و
عیسی و ثواب عظیمی یا و میبندد خدا را تعالی که در خلف مغرب عبادت کند
خدا تعالی را و یک چشم و دندان عیبی از عیب کند خدا را و از گناه پوشتی ای پشیمان
از آنکه بگریه شده است و زهرش الله تعالی هر کس که فتنه و بلا را بشناسد و چهل
و بخواند این دعا را میبندد و ثواب هفتاد هزار سالگی که هر روز داخل بدست
میشوند و از آنجا بپرویشند و دیگر با آنجا بر نمیگردند تا قیامت و ثواب مؤمنین
مؤمنانی که الله تعالی از این دعا عالمه تا قیامت خلق کرده است از جن و انس و
مبندند و در خانه که این دعا باشد در روز پنجشنبه و غیبت و در خانه نمیشود
و کسی که این دعا را بخواند و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
بد و بنویسد و الله تعالی با نظر رحمت میکند و خواج و خواجه و خواجه و خواجه
اورد و کسی که این دعا را بنویسد و با هر روزی که بخواند بخور و خور و خور و خور
و غیر اینها بنویسد و الله تعالی کسی که این دعا را بخور و خور و خور و خور
تعالی را شرم مینماید که او را با تش و دفع عذاب کند و الله تعالی این دعا را بخواند

سال پیش از آنکه دنیا را بپا فزیند بر قوا هم عرش نوشته بود و کسی که بدست صاف
ایند عا را بخواند و در اول ماه رمضان خدا تعالی در آن شب قدر و از وی و کرد
و هفتاد هزار سالگی عا میبندد که خدا تعالی را تسبیح و تقدیس میکند و ثواب
او را با و میبندد و در وقت آمدن او از قبر الله تعالی هفتاد سالگی میبندد که
هر سالگی شتر کرین باشد از نور که شکم او از نور باشد و پشت او از نور باشد
و پایهای او از با قوت و بر پشت هر شتری قیام است از نور که او را چهار صد و
و هر روزی در آن است از ستر و استبرق و در هر شب هزار کتک است و بر سر
هر کس که ناچار است از طای سرج که از آنجا بوی مشک ساطع میشود و بعد از آن
الله تعالی هفتاد هزار سالگی بر میبندد که با هر سالگی فدای است از نور و میبندد
که در آن شرفی است از شرفهای بهشت و بر هر مدعی نوشته لا اله الا الله و
لا شریک له هدی من الله تعالی لفلان بن فلان و الله تعالی ندامت کند که این
من داخل بهشت شود و بعد از آن که در ماه رمضان یا بخواند این دعا را الله تعالی
بد و از او را خرم کند و از او را قدر و دفع و واجب بپوشد و از آنجا بپوشد
مبندد و یا و در میان آنکه او را نگاه میدارند از معاوی و در اما از خدا تعالی است
مدتی خوش و خود را بخیر بپوشد و این دعا را بپوشد و ثوابی حضرت امام حسن و فرمود
وصیت کرد پدرش علی بن ابی طالب مرا حفظ این دعا و تعظیم او و آنکه بنویسم از او
کن و وقتیکه کم اهل خود را و بر عیبی که بخواند آن و در این دعا هزار اسم است
و اسم اعظم و این دعا داخل است **فصل بیست و نهم** در دعای چند که از برای آنها اسماء
مشهور است از آنجا که دعای خوش کبر است که میبندد است از پسر و از پسر
فضل است و در هر فصلی ده اسم مذکور است و در آخر هر فصلی یک سوره یا آیه
الا اننا نعوذ بالقوت خلاصنا من النار یا رب **فصل اول** اللهم لا اله الا انت سبحانک
یا الله یا رحمن یا کریم یا مقیم یا عظیم یا قدیم یا علیم یا جبار یا حکیم **فصل ثانی**
اشادات یا بحسب الذوات یا ما فی الذوات یا وکی الحسنان یا غافر الخیثات
یا معطی المسائل یا قاضی الحاجات یا سامع الاخوان یا عاقل الخیثات یا ذا قی
الکلیات یا یا خیر العاقرین یا خیر الخیثین یا خیر الناصرین یا خیر الحاکمین یا خیر

دعای خوش کبر

یا داروق البشیر یا مقدر کل قدر ۱ اللهم انی استسکت باسمک یا حافظ یا بارئ
یا ذاری یا بافیخ یا فارج یا فاعج یا کاشف یا صام یا ابر یا غای ۱ یا من لا یعلم القلب
الا هو یا من لا یعرف البشیر الا هو یا من لا یخلق الخلق الا هو یا من لا یغفر الذنب
الا هو یا من لا ینیم النعم الا هو یا من لا یقلب القلوب الا هو یا من لا یدب الابرار
الا هو یا من لا یتزل العرش الا هو یا من لا یسطر الرزق الا هو یا من لا یجی الخلق
الا هو ۱ یا معین الضعفاء یا صاحب الضر یا ناصر الاولیاء یا فاعل الاعضاء یا رافع
السماء یا انیس الاعمیاء یا حنیب الایماء یا کثر الفقراء یا الله الاغنیاء یا اکرّم
الکرماء ۱ یا کافی من کل شیء یا قافی کل شیء یا من لا ینبیه شیء یا من لا یزید
فی ملکة شیء یا من لا یخفی علیہ شیء یا من لا یقصر من خزائنه شیء یا من لا یزید
شیء یا من لا یغفر عن عباده شیء یا من هو خیر کل شیء یا من رقیبت رحمة کل شیء
۱ اللهم انی استسکت باسمک یا من لا یطعم الا من یشاء یا معطى ما یمنى یا معنی ما یمنى یا
یحیی یا من حی یا منی ۱ یا اول کل شیء و آخر یا الله کل شیء و ملکة یا رب کل شیء و
صانع یا بارئ کل شیء و خالق یا فاعل کل شیء و باسط یا مبدی کل شیء و معید
یا منشی کل شیء و مقدر یا من یزید کل شیء و یزید کل شیء و یزید کل شیء یا خالق
کل شیء و ذاریه ۱ یا خیر ذاکر یزید کور یا خیر شاکر و معشکور یا خیر حامد و تحمید
یا خیر شامد و مشهور یا خیر راجع و مدعو یا خیر محجب و محاسب یا خیر مؤمن و یقین یا خیر
صاحب جلیس یا خیر مقصود و مطلوب یا خیر محبوب و محبوب ۱ یا من هو لیس دعاؤه
محیط یا من هو لیس اطاعه حقیق یا من هو لیس من لیس له قریب یا من هو لیس استغفله
رفیق یا من هو لیس بجاه کرم یا من هو لیس عباد سلیم یا من هو لیس عظمة رجیم یا من
هو لیس حکمه عظیم یا من هو لیس احسانه قدیم یا من هو لیس اوده عظیم ۱ اللهم انی
استسکت باسمک یا مستیب یا مرتعب یا معقب یا مرتب یا محرق یا محذر
یا مذکر یا منیر یا مقبر ۱ یا من علیه سابق یا من وعد صادق یا من لطفه ظافر
یا من اشره غایب یا من کبابه حکم یا من قضاه کائن یا من قرانه تجدد یا من ملک
قدیم یا من فضل عظیم یا من عرشه عظیم ۱ یا من لا یغفل سماع من سمع یا من لا
یمنعه فعل عریف یا من لا یلیه قول عن قول یا من لا یسلطه سؤال عن سؤال یا

لا اله الا الله

من لا یجبه شیء عن شیء یا من لا یرمه الخاح الملیین یا من هو غایه مراد المرید
یا من هو مستحق هم العاریقین یا من هو مستحق ملایک الطالین یا من لا یحق
علیه ذرة فی العالمین صمد یا جلیم لا یقل یا جواد لا یخل یا صادق لا یخلف
یا وها بالامیل یا فاعل الاغنیاء یا عظیم الا بوصف یا عدل لا یحیف یا غنی
لا یقتصر یا کبر لا یصغر یا حافظ لا یغفل یا جنان یا لا اله الا انت العزت
العزت خلیفة انوار و ارب و انجمله دعا های که اسماء معروفه دانند دعا
مشاوست و این دعا بیغ الشارح جلیل القد است و ان حضرت امام حسن
مرید است و او حضرت علی را اینگونه استناده است و این دعا و هیچ خود را بی
فضل کرده است که ملحق از این است که امام حسین فرمود که در شب تاریکی
باید دم در طواف بود که ناله او از حق می آید که شخصی خدا استغاثه می کرد
یا من یجیب علة المضطرب الظلم یا کاشف الضر و البلوی مع السقم فذام و فذل
حول البیت انبها و انت یا من یقوم لکم و هب لی یجود فضل العفون
یا من اشار الیه الخلق الحرام ان کان عفون لا یجوز ذو شرف فخر و عیال
یا تقم حضرت امام حسین میفرماید که پدرم فرمود که ای حسین این مرد توبه
کنند از کما هان و استغاثه کنند بخدا و ای باران برای من پس من از تیرم و از دم
پدرم پرسید از او که نام تو چیست گفت نام من نازل بن لاجل شهادت من از ان
کسانم که مبتلا شده اند بعقوق و حقوق ضایع کرده است که دعا کن مستجاب نمیشود
و اگر توبه کن توبه من قبول نمیشود و این بواسطه اینست که من امر کرده ام بر مغان
و طریق زناه و حبیب پدرم را بیایم شیعه و میفرماید که ای حسین من
اخر انکر ان یصیبک الله تعالی خصوصاً در این احوال و حد زکات ان مصارح جاهلان بواسطه
انکه الله تعالی و احبها و اغنیها است که انظار المار و ذنبی که یسیر من انوار الله می کند
و شوق و طلب طیناه حرام و ملک که کرام هر چند پدرم را موعظه می کرد من را و این
و پدرم را بدینا و دم پس پدرم قسم خورد که بعد از آنکه روزی بگریه و ناله و زاری
بکعبه و مرا فریاد کند پس بعد از روزی و نماز و هفت طواف خانه خدا را میسر می نمود
برداشت گفت یا من لا اله الا انت الخاج بالجمهد فوق المهاد من اضی غایة البکد

بذلک عاشق

اذا قيلت يا من لا يجيب من يدعون . منهل بالواحد الحمد . هذا منا زلمايرتد من
عقوب . قد جئت ليأمر من ذلك . حوتش نجل منلجانبه . يا من تبتست له
بولد و لم يلد . حاصل از اينست كه با خدا يا چون پسر من حقوق بنورزد
حق مرا از وي بگيرد و جانب و نازل كند از من نازل كند كه سوگند بخدايشكه
اسما نرا برافراشت و انرا انچه بر سر او راند هنوز دعای پدرم تمام نشده بود كه
عزرا بن جلادانشد كه ميتيقو طرفه ناله كه نزد و شر داشت كسود بچنانك خيال
شده بود و شل شده بود و بعد از آنكه من از نگاه باز آمدم و توبه كردم بيد هبش
ميكردم من را و در خواستم كه در انجا كه مرا بفرستد دعا كن مرا بفرستد
و مرا شتر ماده كوزي بود و در اسرا و كردم و بجهت تمام او را سپردم و در تبار و
و سپيد هم او پسر و در طبري شتر و درم كه درم و درم و درم و درم و درم و درم
او خور و شد و در ها نماز و در بفرستد و بعد از آنكه من از كشت كه بزرگترين موبد من
اينست كه در عرب معروف شده ام با خود يعقوب و اينه يعقوب گرفته شده يعقوب
خود حضرت علي فرمود كه بشارت باد كه فرمايد من تو سپيد در آخرت بن
دعا و شست و بمن داد و كشت از دعا را امشب با طهارت بخوان و فرياد از بزم من
خبر بيا و اما حبيب فرمود كه آنجا را دعا را كفت و رفت چون مني خيما آمد
عافيت يافته بود و كتاب عافيت شده و بود و ميگفت كه بخدا سوگند كه اين اسم
اعظم است كه گفت كه با اميرالمؤمنين چون چشمه با جوارق و شفا ريك شد اين
كتاب را گرفته دستها بلند كردم و بخداي تعالى چند نوبت بخوان كتاب دعا كردم و
بعد از آن خوابي كه حضرت پيغمبر را در خواب ندیدم كه دست مبارك خود را بر ما بلند
و فرمود كه حفظ كن اسم اعظم را چون بيدار شدی عافيت یافته بودم يا اميرالمؤمنين
خدا تو را جزای خير ها و خيرات ما محبت فرمود كه اسم اعظم را بايد داخل
و با ناسم مستجاب ميشود دعا و بر طرف ميشود هم و غم و شقا ميپايد بر من و در
ميشود شكسته و غم ميشود و خيز و داده ميشود و خيز و بر بگر و در و در و در
بان چشم و از نيز ميشود بان كه ها و پوشيد ميشود بان عيوب با من ميشود بان
از هر شيطان و سلطان و اگر اين دعا را مطيع الله تعالى اندر كوي از مكان خود زابل

ميشود و اگر بر نرود بخواند خداي تعالى او را ندم ميگردد و اگر بر نرود بخواند و ميگردد
و اما حبيب فرمود كه من بايد اين دعا را سرفروم است بعايت انمرد
نيز كه قبل از من نشيند بودم من اين دعا را ر علي بن جاني طالت و اين دعا را خوان
مگر آنكه با طهارت باشي اين مخلص است از كتاب و غير آن و اين دعا اينست اللهم اني
استشكك يا سفيك فيم الله الرحمن الرحيم يا ذا الجلال والاكرام يا حي يا قيوم لا اله الا انت يا هو يا من لا يسكن ما هو ولا كيف هو ولا اين هو ولا حيث هو ولا هو با ذا
الملك و الملكوت يا ذا القهر و الجبروت يا ملك يا مذل و من مذل يا مؤمن يا
مؤمن يا عزيز يا جبار يا متكبر يا خالق يا ربي يا مصور يا مفيد يا مدبر يا شاهر يا
مبدئ يا معيد يا مبدي يا قود يا محمود يا معبود يا معبود يا مريب يا محي يا مريب
يا حبيب يا بديع يا رافع يا مغيث يا سميع يا حلیم يا كريم يا حكيم يا قدير يا علي يا
عظيم يا حنان يا منان يا ديان يا مستعان يا جليل يا جليل يا جليل يا معقل
يا منبئ يا تنبئ يا دليل يا هادي يا مادي يا اول يا اخر يا ظاهر يا باطن يا قاهر يا ذا
الجلال يا ذا الكرم يا ذا القادر يا ذا القادر يا مظهر يا قادر يا مقتدر يا
كبير يا متكبر يا واحد يا احد يا محمد يا من لا يولد و لا يولد و لا تموت و لا تموت
و لا كرامة و لا فقر و لا اتحاد مع مشرك و لا احتاج الى ظهير و لا كرامة مع من
لا اله الا الله لا انت مقلد لما يقول الظالمون عجلوا كبريا يا علي يا شافع يا بار
يا فتاح يا فتاح يا من تخرج يا من تخرج يا من تخرج يا من تخرج يا من تخرج يا من
يا وارث يا طالب يا غائب يا من لا يقوته هارب يا تواب يا تواب يا تواب يا تواب يا تواب
الا سباب يا مفتوح الا تواب يا من تخرج يا من تخرج يا من تخرج يا من تخرج يا من تخرج
غفور يا نور النور يا ممد يا الامور يا لطيف يا حبيب يا محي يا مبدي يا مظهر
يا كبير يا وثير يا ممد يا تبارك يا سديد يا صمد يا كافي يا شافي يا وافي يا معافي يا
يا محي يا منيع يا مفضل يا مشكور يا منيع يا منيع يا منيع يا منيع يا منيع يا منيع
بقر خجرت يا من عباد فشر و يا من عفو فشر يا من لا تخزيه الفكر ولا يدركه
بصر ولا يخفى عليه آثر يا ذا الرق البشري يا مقتدر كل قدر يا عالي المكان يا شيد
الا ذكرا يا منيد الالهيان يا فاعل القلوب يا ذا المن والاحسان يا ذا القهر و السلطان

دعاي معلول

الفرد

و لكن كقول الله

دعای خجسته

و دخیر ما ابسط اللهم لى استسلك يا من هو هو وليس شئ كهو لا هو يا من
لا يعلم ما هو لا هو يا من لا يعرفه شئ ولا يعترف عليك شئ وعالم كل شئ
ومدبر كل شئ ومن في قبضته كل شئ القاهر لكل شئ والقادر على كل
شئ فتح الباري في بيانه واستغنى عن خلقه بطلان ما استلحقه لك كل
ما صبه واذا غنت برؤيتك كل مغير دابة وقاصبه فسلم التبر والنجوى ما
هو من كل شئ اخي يا من يعلم الخطات النجوى وما تخفى الظلوم من غامض الكون
يا من يعلم ما كان وما يكون يا من يدرك ملكوت السموات والارض بديع السموات
والارض يا من يدرك ملكوت كل شئ وهو خير ولا يجاد عليك يا من بالملكوت بما
تشق ولعننا بقدرتك ما نرجى يا من لا يخفى عليك الدقيق الخفى ولا الخفى
الجلي يا من لا ينفذ الرحمة الا بامرك وغائب الامال عنك استسلك بحج من
صحة واجب عليك من جعلت لهم الحق عندك ان تصلي على محمد وآل محمد
وان تقصو حاجتي وان تليقني مني وتنجي اهل بيتي استسلك واعلم
انك انت العظيم الذي لا يخفى شئ اذا ارادته اللهم لى اصبح واسمى في صلاتك
وجاؤك فابري اللهم واهل وولدي من خلقت وما خلقت باعظم الانبياء
من بين ربيهم سدا ومن خلفهم سدا فاعشيناهم فسم لا يعرفون بسم الله الرحمن
الرحيم الله لا اله الا هو الحي القيوم اللهم فبها وباسمك الاعظم منما اجعلنا
في جزر وجنة من كل ما نتقبه ومن شر السطان ومن شر الشيطان ومن شر كل
وخش ودبيرة هوام وظوارف اللب والخواارج النجوى ومن كل امر نجوى ولا اعلم
فا تقبده ولا امن ان يحل به فاحق به اللهم ان تعبدني توحيدك وهمم
فاميتك وتعو لي على انما لك فلا تخزني بما ارجيه بلا اله الا انت يا لا اله
الا انت يا لا اله الا انت اكنفي مخاوفي وابلق مطالب من تلمني واخزني من
سلطان او سلطان او كل انسان فقد جعلك لا اله الا انت على قلبه خسر
حسرت شانه لو جئ فليكن هذا لك انقلبوا صاعدين فم لا يعرفون وبعيد
اذا هفت بار كوصيه وبعد فان يكون كتاب الله لا غلبت انا ورسلي الله تبارك
عز وجل فيك يا من الله وهو السميع العليم حيي الله لا حول الا قوة الا بالله العلي

العلي

العظيم وبعضه بكر اوان دعاها دعای سها للكل است که ان حضرت صاحب الامر
مرويت بدانند رسيه که خوانند در شب دعا و شب ستر و است با حاجت و نما
این دعا و اسماء الکیل و الیله است که ان حضرت صادق مرويت که در
ساعتی هست که دعا بخند در آن ساعت بدان مؤمن بکرانکه مستجاب میشود
وان سدن و است و نصف و نیم شب و ان حضرت پیغمبر و است که هر کس این
میشود الله تعالی میفرماید که ایا میگوئید هست که از هر چیزی خواهد که من
بطلب از او بدهم و هیچ کس هست که از کاهان خود استغفار کند که من او را
بپارم و هیچ کس هست که توبه کند که من توبه او را قبول کنم و باز از ان حضرت
مرويت که کسی که حاجتی باشد در عشاء اخره یعنی زمانه خفتن از اطلب کند
و وضعت این وقت داده نشد است بهیچ یک و امتان که پیش از شما بوده اند
میگویم من که در کتاب لعن علی بن ابی طالب و انما من محمد صاحب الثمان مذکور است که در
ملک جلال الدوله که بکوش نام داشت مردی از بنجار بعثه را گرفته بود و او را
میزد و دشنام و اذیت میزد که با من کار می کند و بخدا سوگند که بهام الکیل
تو را خواهم زد و بر او را استغفار نمود و باو می گفت که چه چیز خواهی در این
ناجی من و بفری که و پس دعا را بقصد او خواند سه دفعه گفت که ملک جلال
الدوله بکوش را گرفت و ستم کرد و او را در حجره و کوب و مویکل ساخت که او را
آواز کند پس و آخر و قصه یافته شد که ندانستند که او را که انداخته بود
کویا که از آسمان فرود آمد بود و در آن رفته این دو بیت نوشته بود که
انشر بالدماء و نرد به نامک ما صنع الدعاء سهام الکیل لا خطی و لکن
امد و لا امد انقضاء یعنی ایا استغفار میکنی بدعا و ترا سهل بدانی فکر کن ناخود
که دعا با توجه کرد برهای شب خطا نمیشود اما آنها و حق هست که آنوقت آنها
هست پس اعلام کردند ملک جلال الدوله را بجمع این قصه فرمود که چند نفر
فرستند که در آنهای او بخت و او را عذاب بیکرد و نامرد و این قصه باقی ماند
از برای کسی که یان عبرت گیرد و اندعا بر است اللهم لى استسلك یعزیز تقرب
اغیر از غیرتک بطول طول شدیدی تو یک بیدت مفدا را فدا و قدرت بیا

دعای محمد الکیل

کبیده

در
الکلی

در

غم و آبرو نهند و خاند و هنر و خفایا مبد و هدایای نواز جزو سلطان و کبد
 شریفان و اگر از کوچی می کشد باشد یا دزدان و خیزی دزدان باشد یا یکی
 چهار و کشت غارت کند و در هر کفی الحمد بکار و با زده و با توجید بخواند بعد از آن
 این دعا بخواند و از در پیش هر خود گذارد الله تعالی هر چه داند با آنچه از او
 رفتد است و اگر کویا پند عا و از دوی اخلاص و رحمت بخواند هر سه ازین دعا
 میشود و اگر تروکه بخواند الله تعالی آن کوهر از هم بپاشد و هر چه در مکتب که در
 این دعا بخواند بنده الله تعالی او را عذاب نکند با قش و قو و کسب که این دعا
 بواسطه حاجی بخواند حاجت هر روزه میشود و اگر در شوق بخواند تنگوب میشود
 و اسم اعظم در این دعا داخل است بخواند عا و با دمده مکرر کنی که اعماذ با و در آن
 با شوق و از هر صلاح باشد و استغفار خدا تعالی که با نه ها کل غلای و خلق که در
 در این دعا داخل است و اند عا اینست **بسم الله الرحمن الرحیم** سبحانک یا الله تعالی
 یا معنی آخر تا منی الشا و یا محیر سبحانک یا رحیم تعالی یا کریم آخر تا منی الشا و یا محیر
 سبحانک یا مالک تعالی یا مالک سبحانک یا مدبر تعالی یا مدبر سبحانک یا
 یا مؤمن تعالی یا مؤمن سبحانک یا عزیز تعالی یا عزیز سبحانک یا متکبر
 تعالی یا متکبر سبحانک یا خالق تعالی یا خالق سبحانک یا مصور تعالی یا
 یا معطر سبحانک یا هادی تعالی یا هادی سبحانک یا وهاب تعالی یا وهاب
 سبحانک یا قاض تعالی یا قاض سبحانک یا سید تعالی یا سید سبحانک یا مولای
 سبحانک یا قریب تعالی یا قریب سبحانک یا مبدی تعالی یا مبدی سبحانک یا معبد
 سبحانک یا حمید تعالی یا حمید سبحانک یا فاعل تعالی یا فاعل سبحانک یا عظیم
 سبحانک یا عفو تعالی یا عفو سبحانک یا شاکر سبحانک یا شاکر سبحانک یا
 حاتم سبحانک یا باعث تعالی یا باعث سبحانک یا وارث سبحانک یا وارث سبحانک یا
 بخت سبحانک یا شفیق تعالی یا شفیق سبحانک یا ابرار تعالی یا ابرار سبحانک یا
 یا جلیل تعالی یا جلیل سبحانک یا خیر تعالی یا خیر سبحانک یا خیر سبحانک یا خیر
 تعالی یا مبل سبحانک یا مبل سبحانک یا مود تعالی یا مود سبحانک یا مود سبحانک
 یا مدکر تعالی یا مدکر سبحانک یا جواد تعالی یا جواد سبحانک یا جواد سبحانک یا جواد

دعای عجیبی

تعالیت

سبحانک یا عفو

تعالیت

تعالی یا جلال سبحانک یا سابق تعالی یا سابق سبحانک یا صادق سبحانک یا صادق سبحانک
 یا فاعل سبحانک یا سمیع تعالی یا سمیع سبحانک یا رافع تعالی یا رافع سبحانک یا رافع
 سبحانک یا فعال تعالی یا فعال سبحانک یا غنی تعالی یا غنی سبحانک یا غنی سبحانک
 سبحانک یا فاعل تعالی یا فاعل سبحانک یا عالم تعالی یا عالم سبحانک یا عالم سبحانک
 یا ذا جبر تعالی یا ذا جبر سبحانک یا غاصم تعالی یا غاصم سبحانک یا غاصم سبحانک
 تعالی یا معنی سبحانک یا قوی سبحانک یا قوی سبحانک یا قوی سبحانک یا قوی سبحانک
 سبحانک یا مقدم تعالی یا مقدم سبحانک یا اول تعالی یا اول سبحانک یا اول سبحانک
 یا فاعل تعالی یا فاعل سبحانک یا رجا تعالی یا رجا سبحانک یا رجا سبحانک یا رجا سبحانک
 تعالی یا ذا القول سبحانک یا حی تعالی یا حی سبحانک یا واحد تعالی یا واحد سبحانک
 یا احد سبحانک یا سید تعالی یا سید سبحانک یا قدير تعالی یا قدير سبحانک یا قدير
 سبحانک یا والی تعالی یا والی سبحانک یا علی تعالی یا علی سبحانک یا علی سبحانک یا
 ولی تعالی یا مولی سبحانک یا ذا ولی تعالی یا ذا ولی سبحانک یا ذا ولی سبحانک یا ذا ولی
 تعالی یا رافع سبحانک یا معطر تعالی یا معطر سبحانک یا معطر سبحانک یا معطر سبحانک
 سبحانک یا عظیم تعالی یا عظیم سبحانک یا فاعل تعالی یا فاعل سبحانک یا فاعل سبحانک
 علم تعالی یا جلیل سبحانک یا حکم تعالی یا حکم سبحانک یا حکم سبحانک یا حکم سبحانک
 یا مع سبحانک یا خا تعالی یا خا سبحانک یا نا مع سبحانک یا نا مع سبحانک یا نا مع سبحانک
 یا عا دل تعالی یا فاعل سبحانک یا لطیف تعالی یا لطیف سبحانک یا لطیف سبحانک یا لطیف سبحانک
 تعالی یا حق سبحانک یا ماجد تعالی یا ماجد سبحانک یا واحد سبحانک یا واحد سبحانک یا
 منقسم سبحانک یا واسع تعالی یا واسع سبحانک یا روف تعالی یا روف سبحانک یا روف سبحانک
 سبحانک یا قهر تعالی یا قهر سبحانک یا معیت تعالی یا معیت سبحانک یا معیت سبحانک یا معیت سبحانک
 وکیل تعالی یا عدل سبحانک یا مبسر تعالی یا مبسر سبحانک یا مبسر سبحانک یا مبسر سبحانک
 یا ودود سبحانک یا رشیق تعالی یا رشیق سبحانک یا نور تعالی یا نور سبحانک یا نور سبحانک
 یا نصیر تعالی یا ناصر سبحانک یا صبور تعالی یا صبور سبحانک یا صبور سبحانک یا صبور سبحانک
 یا مدنی سبحانک یا سبحان تعالی یا سبحان سبحانک یا مدنی سبحانک یا مدنی سبحانک یا مدنی سبحانک
 سبحانک یا فاعل تعالی یا فاعل سبحانک یا ذا العز و الجلال سبحانک یا ذا العز و الجلال سبحانک

مُتَوَعِّجٌ وَلَا مُنْكَرٌ دِيَانٍ هُوَ لَيْسَ بِمُعِيدٍ وَهُوَ تَعَالَى الْقَصُودُ يَا مَنْ جَاءَ عِيَادُ
 بِحِيلِهِ مُشَدُّدٌ يَا مَنْ لَيْسَ بَالِدٍ وَلَا مَوْلُودٍ يَا مَنْ شَيْءٌ هُوَ مَوْلَاهُ غَيْرُ مَوْجُودٍ يَا
 مَنْ كَرِهَ وَضْعَهُ غَيْرَ مُعَدُّدٍ يَا مَنْ خُوضُ رَيْنٍ لَلْأَنَامِ مَوْرُودٍ يَا مَنْ لَا يَوْصَفُ بِنَاءٍ
 وَلَا مَقْدُودٍ يَا مَنْ لَا تَجْرِي عَلَيْهِ حَرَكَةٌ وَلَا جَوْدٌ يَا أَشَدَّ يَا أَحْسَنَ يَا دَجِيمَ يَا دَوْدَ يَا رَحِمَ
 الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَقُوبُ يَا غَايَةَ تَبَدُّدٍ يَا مَنْ لَا يَخْلُفُ لَوْعَدٍ وَيَعْفُو عَنِ الْمَرْغُودِ
 يَا مَنْ يَزِيدُهُ وَسَيَرَهُ لِلْعَاصِينَ مَمْدُودٌ يَا مَنْ هُوَ بِلَا كُلِّ مَقْصُودٍ يَا ذَاكَ لَهُ
 جَمِيعُ خَلْقِهِ يَا تَجُودُ يَا مَنْ لَيْسَ غَرِيْبٌ وَلَا جُودٌ أَحَدٌ مُصْلَدٌ يَا مَنْ لَا يَجُفُّ حَكِيمٌ وَلَا
 يَخْلَعُ عِلَالٌ الْعُودُ يَا مَنْ عِبَادًا طَائِلًا يَرْفُقُ بِالْمُؤِيدِ يَا مَنْ قَالَ يَا رَبِّدُ يَا
 يَا دَوْدَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ خَيْرَ مَبْعُوثٍ دَعَا إِلَى خَيْرٍ مَجُودٍ وَعَلَى إِلَيْهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
 أَهْلَ الْكَرَمِ وَالْجُودِ وَافْعَلْ يَا بِنَا مَا اسْتَأْذَنَّا مِنْكَ يَا أَزْمَ الْأَرْجَمِينَ وَسْأَلُكَ خَلْقًا جُودًا
 كَمَا بَلَغَ دُرْدَةُ مَبْشُورًا فَنَاشَأَ اللَّهُ وَيَضُوعٌ يَكْرَأُ زَعَامًا دَعَايَا مَا فَتَتْ كَمَا وَخَضَتْ
 بِغَيْرِهِمْ وَهِيَ سَدَّ اسْتَخْرَتْ يَا تَبْدَعُ يَا تَوْبِكُ كَمَا فِيهِ الْوُثْمَانِيُّ زَادَ وَفَوْضَ وَجَبَكَ
 جِشْمًا وَوَدَّ دَمِيكَ دِرْأِي مِنْ دَرَجَتِهِمَا يَا وَادَاخَ وَأَوَاعِيَهَا يَا فَوْ وَبَاكَ وَكُنْتَ
 كَمَا يَأْتِي عَلَى اللَّهِ تَعَالَى فِي تَعْبِيرِهِ مَا فِي نَجْشِيدِهِ اسْتَخْرَ وَمِنْ أَيْنَ مَا زَاغَ عَيْنُهُ اسْتَخْرَ
 ابْنُ يَسْمُ اللَّهُ الْخَيْرُ الرَّحِيمُ عَنْ يَسْمُ يَسْمُ اللَّهُ الْخَيْرُ الرَّحِيمُ عَنْ يَسْمُ يَسْمُ اللَّهُ الْخَيْرُ
 الرَّحِيمُ مِنْ يَسْمُ يَسْمُ يَسْمُ اللَّهُ الْخَيْرُ الرَّحِيمُ مِنْ يَسْمُ يَسْمُ اللَّهُ الْخَيْرُ الرَّحِيمُ مِنْ يَسْمُ يَسْمُ
 اللَّهُ الْخَيْرُ الرَّحِيمُ مِنْ جَمِيعِ جَوَابِ يَسْمُ اللَّهُ الْخَيْرُ الرَّحِيمُ فَايِسْ عَلَى نَاصِيَةِ أَعُوذُ بِعَفْوِ اللَّهِ
 وَعَظَمَتِهِ وَبِعِزَّةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَبِعِزَّةِ اللَّهِ وَسَلْطَانِهِ وَيَسْمُ يَا اللَّهُ وَيَسْمُ يَا اللَّهُ
 مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَأَ وَبَرَأَ وَمِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ الشَّرُّ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذَا بِيَةٍ رَبِّ أَعِزِّ يَا صَبِيحَ
 لَيْلٍ رَبِّ عَصَا طُوسْتَقِيمٍ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا يَا اللَّهُ أَهْلُ الْعَظِيمِ قُوَّةَ كُلِّ جَعِيفٍ
 وَعَوْنُ كُلِّ قَبِيرٍ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا يَا اللَّهُ أَهْلُ الْعَظِيمِ غَاثُ كُلِّ مُلُوفٍ وَبِئَاءَ كُلِّ
 مُضْطَرٍّ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا يَا اللَّهُ أَجْرًا يَا مَنْ لَا يَنْفِي وَجْهَهُ وَصَلِيهِ وَشَبَابِيهِ يَا مَنْ
 وَأَعْوَانِهِ وَجَمِيعِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ وَشَرِّهِمْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا يَا اللَّهُ أَتَشَعُّ هَذَا مِنْ ظِلِّ مَنْ أَرَادَ
 ظِلِّي مِنْ جَمِيعِ خَلْقِ اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا يَا اللَّهُ أَتَشَعُّ هَذَا مِنْ بَقِي عَلَى مِنْ جَمِيعِ خَلْقِ
 اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا يَا اللَّهُ أَتَشَعُّ هَذَا مِنْ أَعْدَائِي عَلَى مِنْ جَمِيعِ خَلْقِ اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا

دُعَايِ مَازَن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَا أَصْبَحَ مِنْ يَوْمٍ إِلَّا وَفِيهِ نَجْوَى
وَمَا أَصْبَحَ مِنْ يَوْمٍ إِلَّا وَفِيهِ نَجْوَى
وَمَا أَصْبَحَ مِنْ يَوْمٍ إِلَّا وَفِيهِ نَجْوَى

[illegible]

شرع دُعَا ہے حجب

حییم و مبین و شایدهم و غایبیم لاشک و ذلک و از تیا بجو لوعنهم
 ولا انفلاب اللهام فاکم یوم حشری و حشری یا مائیم و احشرنی
 و ممرهم و اکثرت اعطایم و اجعلهم من احوالهم و انقذهم من عذاب
 و ان لترزقنی روح الیمان فانک ان اعففتی من النار کنت من القاریین
 اللهم وقد اصبحت فی قومی هذا ولا اوتی لی ولا ایتاء ولا مقنع ولا ایتاء
 ولا ملجئ غیر من توسلت بهم لیک و هم رسولک و اله علی امیر المؤمنین
 و سیدنی فاطمة الزهراء سیده النساء و الحسن و الحسین و علی و محمد
 جعفر و موسی و علی و محمد و علی و الحسن و عقیق الحجة من بعدهم الحجة
 المستورة من ولدهم و المخرج للامة من ذریبهم و جبرک علیهم و عبدکم التسلط
 اللهم و احملهم فی هذا الیوم و ما یقین حیث من الکبار و مقفلی و احملهم
 و یجی بهم من کل عدو و طاع و فاسق و باغ و من شرها اعراف و ما انکر و ما
 استر علی و ما ابصر و من شر کل نایب و نایب و نایب و ما یقین ان ربی علی کل
 شئیهم اللهم فیسئلهم لیک و یقر فی عینهم و یحیی یا مائیم افرح علی
 و هذا الیوم اتوا بک ذلک و اشترکة رحمتک و مغفرتک و حیث من الکبار
 و حیث من عدو و ما یقینهم انک علی کل شئی و الله لیک لیک توسلوا
 و لیک و شفاعة جوفک فاستلک عن حیلک لیک سبوح قد منته امام
 طلیبی ان تعرفهم که یوم هذا و شهري هذا و غایب هذا اللهم فم مفری
 و معولی فی شدتی و غایبی و غایبی و بلائی و قومی و یقطو و یقطو و قاتی
 و غیر فی شری و علایبی و سیری و صباچی و مسائی و مقفلی و مشوای اللهم
 فلا تحیی بی من تأثک و لا تقطع رجائی من رحمتک و لا تخلف همی من رحمتک
 و لا تؤیی من رجلی و لا تقیق یا ایلا و یا ایل لا ذاق و اسیدا و مساکینا
 و از نیاز مذاهیها و افرح لی من لدنک فحایسیرا و اجعل لی من لدنک فحایسیر
 و اجعل لی من کل ضلک مخرجا و لی کل سعة من جهات رحمتک یا ارحم الراحمین
 اللهم و اجعل لک لیل و النهار یخلفین علی رحمتک و عافایک و منک
 و صلیک و لا تقیرنی الی احد من خلقک رحمتک یا ارحم الراحمین انک علی کل

شی

شی قدیر و یکل شیء یحیط و حیدنا الله و نعم الوکیل و صلی الله علی محمد
 و آله الطاهرين **صلی الله علیه و آله** و ذکر کما دعیست و ذکر کما دعیست
 و از ائم طاهرين و انهارا و اضافیل مشهوره هست و اسماء معروفه نیست ابن
 ادعیه و ذکر کتب علماء امامیه و در حال خود مذکور است و در دفترهای ایشان
 مسطور است و از ائمه دعا نیست که از صاحب الامر می باشد است و از ائمه
 اللهم و زما توقو الطاعة و بعد المعصية و صیدق لیتة و عرفان الحرمة
 و اکرمنا یا مهدی لا سیفایه و سدا لیتنا یا اقوام الحکمة و املا فلوبنا
 یا علیم و المعرفه و طهر بطوننا عن الحرام و الشبهة و اکف ایدینا عن الظلم
 و البغیة و اغضض ابصارنا عن العجز و الجأنة و اسد ذمنا عن اللغو
 و الغیبة و یفضل علی علماء ائمتنا یا ارحم الراحمین و علی المنکبیر یا محمد و
 الرعیه و علی المستعینین یا ایتاع و الموعظة و علی مرضی المسکین و الشفاء
 و الراحة و علی مؤامهم یا ارحم الراحمین و علی مشایخنا یا ارفق و العسکة و علی
 الشکاب یا ایا نایب و النوبة و علی النساء یا ارحم الراحمین و علی الاغنیة و ارحم
 و العساة و علی فقراء و البغیر و امتاعة و علی الغر و البصر و الغلبة و
 علی الاسراء یا عاصم و الراحة و علی الاسراء یا عدل و الشفاعة و علی الرعیه
 یا لا اضاف خیر السیر و یا ارحم الراحمین و ارحم الراحمین و الشفاعة و ارحم الراحمین
 او حبت علیهم من الخ و المصراع یفضلک و رحمتک یا ارحم الراحمین و ارحم الراحمین
 که مرید است و غیر این دعا و استبد علی بن موسی بن طایوس و ذکر کما دعیست
 و در شان انجمنی کر کرده است که ملحق از اینست که جبریل ابند عا و ایه پیغمبر فرود
 او در دو قبیله پیغمبر و خلف مقام ابرهیم نازمیکه و کهنای محمد امر که استخیر
 که ایام البیض و زوز بداند و بعد از انست عا و انجمن استبد بد و سبیکه ابند
 نوشته شده است جل سنا و او و کما نهشت و سبیکه ابند طلعه و در آسمان
 هبوط از انجمن و با بند عا و ارحم الراحمین و ارحم الراحمین و با بند عا و ارحم الراحمین
 قبرهای خود را بکشف نمیشوند الله تعا با بند عا و ارحم الراحمین و ارحم الراحمین
 قبر و انقرا و اذات ثبا و ارحم الراحمین و در وی منید هد فای انرا انجا بیکه کان

دعاها بیکه منقص
 است

باشد و توسیع و پیشرفت او داخل هیبت ساری درحالیست که از روی او نور
میدرخشد و کسی که در بعضی روزها بداند و نهد و نهد و نهد و نهد و نهد و نهد
او را اکر ام نمیکند که است مسئله غیر منقطع بعد از آنکه ایچا کرد و با هم
شود و در خان فلم کردند و ملائکه کتاب شوند و فادر بخوانند شد که ثواب این
دعا را خوانند نوشت و کسی که این دعا را بخواند الله تعالی هم او را میرد و
او را ادا میکند و حاجت او را برپا آورد و از آن جهت از او نمیکند و مراد
راست ثواب بیگانه و اسرار و از بهیم و مو و عیسوی و ثواب تو با حق و کسی که
در عمر خود بیکار این دعا را بخواند روز قیامت نعمت اید و از روی و نور و
باشد که اهل وقت از امتحان باشند و گویند که این پیغمبر است از پیغمبر خدا
بدهند و این دعا را از در بهشت چیزی که از امتحان چیزی بدید باشد و گویند نشیند
باشد و بر دل هیچ ادبی خور نکرده باشد و کسی که در عمر خود پانزده بار این دعا
بخواند من که چیزی شوم و تو که محمدی در قیامت از آن پارت میکنم و کسی که این دعا را
با طهارت بخواند تو را در خواب ببیند ایچا که کسی یک چیزی که میشد باشد باید که
چهار رکعت از کند در هر رکعت الحمد بیکار و توحید دو بار بخواند و بعد از آن این
دعا را بخواند و از او در هر بارش خود گذارد الله تعالی کم شد و او را زد کند و کسی که
در دست و شوق کرد و شود و این دعا را بخواند این پیشوای شیر دشمنان و پیغمبر
که هیچ جنی این دعا را بخواند مگر آنکه ظفر باقیم و از حضرت علی مرتضی است کسی که
این دعا را بخواند در قیامت پیشوای متقیان خواهد بود و در خواب و او را زد شد
که چیزی فصل از او خواهد بود و قیامت کسی که در عمر خود بیکار این دعا را
هفتاد و نوبت بلا و امان خدا تعالی از او رفع کند و در این دعا داخل است اسم اعظم
که هر کس خدا را بخواند هر چه از او سؤال کند الله تعالی او میدهد و از این است
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبُّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ إِلَهَ الْإِلَهِاتِ
الْقُدُّوسُ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ الْغَالِبُ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ الْغَالِبُ الْغَالِبُ الْغَالِبُ سُبْحَانَكَ
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ الْغَالِبُ الْغَالِبُ الْغَالِبُ الْغَالِبُ الْغَالِبُ الْغَالِبُ الْغَالِبُ الْغَالِبُ الْغَالِبُ

دعای عظمیٰ

أَنْتَ اللَّهُ الْغَوْرُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ السَّمِيعُ الْوَلِيمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ
 الْبَصِيرُ الصَّادِقُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاسِعُ الْكَرِيمُ
 سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْغَفُورُ الْوَدُودُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الشَّكُورُ الْعَلِيمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ
 الْقَبِيدُ الْهَيَّجُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمُبْدِي الْمُعْجِدُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْكَافِرُ
 سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ السَّيِّدُ الْقَهْمَدُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ
 الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْغَفُورُ الْغَافِرُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ
 الْكَافِرُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْعَظِيمُ الْكَرِيمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمُعْجِدُ الْكَافِرُ سُبْحَانَكَ
 أَنْتَ اللَّهُ الْمُتَعَالِي الْحَيُّ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْبَاقِي الْوَارِثُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ
 الْبَاقِي الْوَارِثُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْغَرُّ الْهَيَّجُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْقَرِيبُ
 الْغَيْبُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الشَّهِيدُ الْمَعْنِي
 سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الظَّاهِرُ الْوَارِثُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْحَسْبُ الْبَاقِي سُبْحَانَكَ
 أَنْتَ اللَّهُ الْغَفُورُ الْقَوِيُّ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْغَاوِرُ الْمَقْنَدُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ
 التَّوَّابُ الْوَهَّابُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْحَيُّ الْحَمِيدُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْحَمْدُ الْوَاقِعُ
 سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْقَدِيمُ الْعَالِمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْقَوِيُّ الْقَائِمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ
 الْقَرِيبُ الْوَارِثُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَلِيُّ الْكَرِيمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْغَافِرُ الْكَافِرُ
 سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْغَرُّ الْفَتَّاحُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الدَّيَّانُ الشَّكُورُ سُبْحَانَكَ
 أَنْتَ اللَّهُ عَلَّامُ الْغُيُوبِ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الصَّادِقُ الْعَدْلُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ
 الرَّفِيعُ الْبَاقِي سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الظَّاهِرُ الْمُبْدِي سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَارِثُ الْهَادِي
 سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَلِيُّ الْعَصِيمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْكَافِلُ الْمُسْتَعَانُ سُبْحَانَكَ
 أَنْتَ اللَّهُ الْغَالِبُ الْمَلْعُفُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْعَظِيمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْحَيُّ
 الْحَمِيدُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمَنْعُمُ الْمُفْضِلُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْفَاصِلُ الصَّادِقُ
 سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ حَبْرُ الْكَافِينَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ حَبْرُ الْفَاصِلِينَ سُبْحَانَكَ
 أَنْتَ اللَّهُ حَبْرُ الْوَارِثِينَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ حَبْرُ الْبَاقِينَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ حَبْرُ
 الْغَافِرِينَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ حَبْرُ الْفَاطِرِينَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ حَبْرُ الْوَارِثِينَ

والخبر ان پیغمبر را نیکو کرده است و ثواب بسیار دارد و ملحق ثواب و آنکه
 او پیغمبر مرده است که کسی که بخواند یا بپندارد دعا و مستجاب میشود
 و اگر کسی را بجای بخواند آب ساقی میشود و اگر بنده یا تشنه باشد
 بخواند هر سینه الله تعالی او را طعام و شراب میدهد اگر بگوید خواستد از من
 خود را بپوشد و اگر بگوید خواند که او را زایدن دشوار باشد و لا ینک
 انسان میشود و اگر چهل شب جمعه کسی را بخواند الله تعالی او را از هر گد
 که بپارزد و او را دیان و هر مغموم و مغرم که بپندارد بخواند الله تعالی او را
 او را از او بر میدارد و کسی که بپندارد و در شهری بخواند که آن شهر بسوخته باشد
 و خانه او در میان شهر باشد خانه او نسوزد و اگر بر سلطان جاری خواند بخواند
 شود برای او و سید بن طاووس در هیچ خود گفته است که بپندارد و شرح بسیار
 هست و ما با بر مقدم را گفتا کردیم و بپندارد اینست که ینم الله الرحمن الرحیم اللهم
 لا اِسْتِثْنَاکَ وَ لا اِسْتِثْنَاکَ وَ اَرْغَبَ لَیْسَکَ وَ اَرْغَبَ لَیْسَکَ وَ اَرْغَبَ لَیْسَکَ وَ اَرْغَبَ لَیْسَکَ
 یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 و ما حاج التَّائِبِ وَ کَانَ لَیْسَکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 کلها و اجمعها الی لا یستغنی عن العباد و ایتها و ایتها و ایتها و ایتها و ایتها و ایتها
 الخ و یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 لَیْسَکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 مِنْکَ لَیْسَکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 تَرْغَبُ عَنْکَ لَیْسَکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 بِکُلِّ شَیْءٍ هُوَ لَکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 عَلَیْکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 مَنَکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 اَوْ سَهِّلْ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 عَلَیْکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ

ایضا این دعا بخواند

عَنْکَ وَ لا یَسْغَبُ سِوَاکَ هَرَبْتُ مِنْکَ لَیْسَکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 لا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اَلْحَمْدُ لَیْسَکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 عَلَیْکَ لَیْسَکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 اَنَا الْمَمْلُوکُ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 اَنْحِ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 اَنْتَ الْعَظِیمُ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 اَنْتَ الْقَوِیُّ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 اَنْتَ الْغَنِیُّ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 بِه وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 عَنْکَ فَاعْفُ عَنِّی وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 عَلَیْکَ نَفْسِیْ بَیْدِیْ بَیْدِیْ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 مَنَکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ
 حَضَرَ پیغمبر فرمود که سوگند با خدا شکم مرا بجز این شکم نیست که کسی که
 با این دعا کند بر صحابه هر سینه کلاه میشود و اگر بجای بخواند
 بسته میشود چنانچه بر روی آن رفت و اگر بپندارد بخواند غافل میشود
 اگر بر زن خایله بخواند و لا ینک انسان میشود و اگر مردی بپندارد و اهل شب
 جمعه بخواند خدا بیاینها میزند و او را و ارحم الراحمین و او را و ارحم الراحمین
 سلمان مرد مرا برهنه مگردان بخواند بپندارد که میسر هم که مرگ نماز و روز کند
 و یا بر این دعا اعماد کست خدا بیاینها میزند و او را و ارحم الراحمین و او را و ارحم الراحمین
 و جمیع اهل کلاه و او را و ارحم الراحمین و او را و ارحم الراحمین و او را و ارحم الراحمین
 اَنْتَ الرَّحْمَنُ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ وَ یا امان لا اِسْتِثْنَاکَ

وعد

ایضا این دعا بخواند

كسبك بكونه لا اله الا الله تعالى انزل الى اودر بهشت در حق منشاند
 با قوت شرح كه منبت زوشت سقيده باشد و منبت آتش پستان در
 با كرم است و سقيده تراست زيرق و شيرين تراست ز عسل و خوشبو تراست
 سكه در دوزخ هفتاد و سه نوى انعام بهر سده نيز از انحضرت مرويت كسبك
 اندوى اخلاص كوي لا اله الا الله داخل بهشت ميشود و اخلاص آن كرمها
 و نيز از انحضرت مرويت كسبك و از خود را بكشد لا اله الا الله كه هان و
 و نيز چنانچه بر لاف و دغا نيز بر د و از حضرت صادق مرويت كه كسبك بكون
 لا اله الا الله بى نكه اندوى بجهت شهادت از بن كرم تا خلق ميكند
 كه بر سر صاحب بن كرم خود را ميكشند و از بن كرم و استغفار ميكند تا روز
 قيامت و از بن كرم و بن كرم كفن لا اله الا الله قيمت بهشت است كه كسبك
 هر روز صد بار بگويد لا اله الا الله فاضل ترين جميع مردم است از دوى خدا در
 آن روز كه كسبك زياده ازا بگويد بن كرم و كسبك مدد و نيكه بهر ش خودى
 و در صد بار بن كرم و بگويد لا اله الا الله تعالى انزل الى و بنا ميكند تا در بهشت چنانچه
 ابن بابويه در كتاب ثواب الاعمال روايت كرده است از حضرت محمد و ابى عبد الله كوي
 در ضمن اين اول و اول و اله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحيم **بسم الله** لا اله الا الله
 لا اله الا هو الحق القويم لا تأخذ سنه ولا نوم له ما فى السموات وما فى الارض
 من ذا الذى يشفع عنك الا باذنه يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون
 بشئ من علمه الا بما شاء وسع كرسيه السموات والارض ولا يؤده حفظهما وهو
 العلى العظيم **سبح** الله لا اله الا هو الحق القويم نزل عليك الكتاب بالبين
 مصدقا لما بين يديه واتوا لتورته والانجيل من قبل هداى و انزل
 التوراه **بسم** الله هو الذى يقرئ فى الامام كيف يشاء لا اله الا هو العزيز
 الحكيم **بسم** الله لا اله الا هو الملك القدوس ذو الجلال والاعظام يا قاضى الحاجات
 لا اله الا هو العزيز الحكيم ان لا يرضى الله شرا **سبح** الله لا اله الا هو العظيم
 القدير لا ريب فيه ومن اصدق من الله حديثا **سبح** الله ربكم لا اله الا
 هو الذى كل شئ فاعبدن وهو على كل شئ وكيل **سبح** الله ما اوتي الكتاب

بسم الله الرحمن الرحيم
 سبحانك يا ذا الجلال
 والاعظام

من ربك لا اله الا هو واعرض عن المشركين **سبح** الله يا ايتها الناس اني رسول
 الله اليكم جميعا الذى لم يلك السموات والارض لا اله الا هو يحيى ويميت
 فآمنوا بالله ورسوله النبي الامي الذى يؤمن بالله وكلماته واتبعوا لعلكم
 تفلحوا **بسم** الله لا اله الا هو سبحانه عما يشركون **بسم** الله
 فان تولا فقل حسبي الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم
بسم الله وعاودنا يسوع سائر اهل البصر فآمنهم فغور وجوده بقاء وعده واحق
 اعزكم العزى قال امست آله لا اله الا الذى امست به بنو اسرائيل واما من
 المشركين **سبح** الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم
 انتم تسلمون **بسم** الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم
 الذى اوفى حينا اليك وهم يكفرون بالرحمن بل هو ربى لا اله الا هو عليه توكلت
 واليه متاب **بسم** الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم
 آله لا اله الا انا فاعبدني وان تحمدا بقول فانه يعلم السر واخفى الله لا
 اله الا هو له الاسماء الحسنى **سبح** الله وانا انزلناك فاستمع لما يوحى الي انا
 الله لا اله الا انا فاعبدني وامن بالصلوة لذكرى **بسم** الله لا اله الا هو
 وسع كل شئ عليم **بسم** الله وانا ارسلناك من رسول لا يوحى اليك
 آله لا اله الا انا فاعبدني **سبح** الله وانا انزلناك فاستمع لما يوحى اليك
 فاعبدني فنادى فى الظلمات لا اله الا انت سبحانك انى كنت من الظالمين
 فاستجنا له ونجناه من الغم وكذلك نبي المؤمنين **سبح** الله فاعبدني
 اتى لا اله الا هو رب العرش العظيم **سبح** الله وهو الله لا اله الا هو له الحمد
 فى الاولى والاخرى وله الملك واليه ترجعون **سبح** الله ولا تدع مع الله الها اخر
 لا اله الا هو كل شئ هالك الا وجهه له الحكم واليه ترجعون **سبح** الله
 يا ايتها الناس اذكروا نعمة الله عليكم هل من خالق غير الله يرزقكم من السماء والارض
 لا اله الا هو فاقولوا لا اله الا هو فاعبدن **سبح** الله لا اله الا هو
 الله يستكبرون **سبح** الله ربكم من قبض واحدكم جعل منكم زواجا واتزل لكم
 من الانعام ثمانية انا لاج خلقكم فى بطون امهاتكم خلقا من بعد خلق اوليكم

توی مکانی و معروف حالی و لا یخفی علیک شوق من امری در نگاہ مجنون بدام که
یوسف در پناه این دعا را خواند تا لایقاً قوت کل لطیف لطیفی فی جمیع احوالی ما
تحت و ترغیب و تنبیای قاری و من یکریم که این دعا را بعد از نماز و دعا
در کتاب مع الموم و الاحران دفع الغوم و الاشیان کر کرده است دعا حضرت یونس
اینست اللهم انی اعوذ بک الیوم فاعذنی و استجیر بک الیوم من هذا البلاء ما بین
و استعینت بک الیوم فاعیننی و استصرخک الیوم علی عدوک و وعدو فی صرخه
استصرخک الیوم فاصرفه و استعین بک الیوم علی امری فاعیننی و اؤکل علیک و
افق و اعصم بک فاعصم بک و اقر بک فامق و استسک فاعط و استتر فاک
فارتدنی و استغفرک فاعف و اذعول فاذکر فی و استرجع فارجع دعا حضرت
موسی بواسطه دفع شرهون خواند و الله تبارک و تعالی از حضرت دفع گرفتاریها را
شده است بدعا که رب و این دعا را حضرت موسی که مطهر است اینست که ولید
عبد المملک صباح بر بخت الله که عامل او بود و در دینش پوشش که حسن بن علی را که
دو حشر است و از این دعا و بعد از آن دعا را بخواند تا از این برادرین
صالح او را از زندان بخیرد و مردم مدینه جمع شدند و صالح بن عقیق که کوفه
ولید و این دعا را پس از این دعا و امکنه که حسن بن علی را بخواند و بخواند
بود که امام زین العابدین داخل مسجد شد پس مردم راه از برای حضرت کشود و تهنیتی
شد حسن بن حسن و حضرت و گفت که دعا که رب را بخوان گفت عاقر که ام
فرمود که بگو لا اله الا الله تا آخر این امام زین العابدین پیروز رفت و حسن
این دعا را مکرر بخواند پس چون صالح از قریه ت مکتوب فارغ شد از منبر برآمد
الله تعالی و دول و حجاب نداخت زیرا حسن بن حسن و گفت بن مردم و مظلوم بنیم
و در آن روز ناچار از این دعا بخواند تا لا اله الا الله تا بحکم الکریم لا اله الا الله
لا اله الا الله اعظم سبحان الله رب السموات السبع و رب الارضین السبع
ما فیهن و ما بینهن و ما تحتهن و ربنا العزیز العظیم و سلام علی المرسلین و الحمد
لی ربنا العالین اللهم انی ادعایک فی حرجی و استعینک علی ما فکرت به

دعا حضرت یونس

دعا موسی

شئت دعا بکر که حضرت موسی در وقت داخل شدن فرعون خواند و اینست
باسم عافیت وجهه و قیام خود را با او پوشانید و اندعا اینست اللهم بدع
و لا دین الی الذی توأمو العباد و یبدلک فان و عون و جمیع اهل السموات
اهل الارض و ما بینهما عیبک و توأبهم بیدک و انت تصرفنا لعل و جبت
شئت اللهم انی اعوذ بک من شرک و استسک بک من حرجی و عجزی و اذک و جعل
شأؤک و لا اله الا الله عذرتی کر لیلجا را من فرعون و جنود و سفید بر عیسی الله و دعا
پوش و داد کتاب فضل المذله انصرف امام رضا و ابی ترکه است و مطهر است
دو تاب آن کر کرده است اینست که یکر و حضرت یونس را که و فرمود الصالحه
جمع مردم جمع شدند و حضرت یونس رفت و با او صیغه بود که در صیغه کله
و موسی و شمع بن یونس بود و در آن نوشته بود که ان بکر لرف هم الا ان
خبرها و الله الیق الحق و ان شرعها و الله المشرک بالاصابع فرجها ان یکال
بالکمال الا فی وان بودی الحق و ان فی الله تعالی انم علیه بها لیل
کل يوم سبحان الله و بیتی لله تا آخر این دعا را بخواند تا از این برادرین
اکاه باشند و این دعا که بهترین بدکان خدا کسبست که بر هر کجا باشد و کس و او را
ندانند و از مردم پنهان باشد و بدین برین دعا که کسبست که مردم با نکست بسوی
اشاء کنند پس کسبست که خواهد که اعال و یکمال و فی هر کسبست شود و خواهد که
حق و که خدا را و واجب که استعجاب او و شکر نعمت خدا را و لا اله الا الله که با بدی
هر روز این دعا را بخواند که سبحان الله تا آخر و چون این دعا را بخواند حاجت که در شتر
خواه که بر آورده میشود و شوق که داشته باشی طرف شود و بدی که داشته باشی
لا اله الا الله که داشته باشی طرف شود کلام آن معانیها را بشکاف تا آنکه
لوح محفوظ نوشته شود و حضرت یونس دعا را که در فضل می یکم
خواهد که دعا بکر حضرت یونس بن یونس اینست سبحان الله و بیتی لله تا آخر
و ذکر آن فضل را نیز هم گذشت دعا حضرت یونس و ابی ترکه است و موسی و یونس
الرحیم شاء الله تا آخر و در فضل شام هم گذشت دعا بکر حضرت یونس که کس
که از این دعا را بخواند سال از سوسه ایمن نمیشود یا شایع علوی یا قریب بانی

دعا حضرت یونس

وَعَايَ عَلِيٍّ

وَعَايَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

میشود و اندامها نیست اللهم اني ادعوك باسمك العظيم الواحد الاحد لا اعز
 و ادعوك اللهم باسمك القدوس و ادعوك اللهم باسمك العظيم الوتر و ادعوك
 اللهم باسمك الكبير المتعال الذي هو اثبت او كانك كلما ان فصل على محفل
 وان تكيف قوما اجبت فيه و امسيت و ذبنا اذ عية كه منسوبت بخت
 محمد و ان رطبه اذ انت كه توان شرف و نهايت ان توان رسيد و ان رطبه هالما
 ابر مقام ادعية شريفة ان حضرت اذ كه بكنم بعضو اذ ان عية دعا بشت كه
 شهاب صاعى مدكور است ان اينست اللهم اني اعوذ بدين علي لا يفتع و
 فلي لا يفتع و دعا لا يفتع و يفتع لا يفتع اعوذ بك من شر هؤلاء الا ان يعي
 اني اعوذ بك من الضل و الضل و اذل و اذل و اظلم و اظلم و اظلم و اظلم
 على و بعضو بكر اذ دعا بشت كه من حضرت درين خواند و اينست اللهم اني
 فلي لا يفتع و دعا لا يفتع و يفتع لا يفتع اعوذ بك من شر هؤلاء الا ان يعي
 عده كه من كرت يضعف فيه القواد و يقبل فيه الحيلة و يخذل فيه القريب
 و يفتن فيه العدو و يعاين فيه الامور انزلت بك و شكوتك اليك و اعيايت
 اليك عن سوالك و قهرت و كفتت و كفتت و كفتت و كفتت و كفتت و كفتت
 صاحب كل حاجة و منتهى كل عبة و لك الحمد لكبر و لك المن فاحيلا و كفتت
 ثم انما الحاث يا معز و يا معز و يا معز و يا معز و يا معز و يا معز و يا معز
 معز و يا معز و يا معز و يا معز و يا معز و يا معز و يا معز و يا معز
 كه ان حضرت درم و اذ خواند در وقت كه مردم از حضرت مفترق شدند و او تنها ماند
 و اين دعا از حضرت صادق مرويت است اني ادعوك باسمك العظيم الواحد الاحد لا اعز
 المستعان و بعضو بكر دعا يشاء الا ان يفتن فيك ان احسن بر عبد كتاب له و
 الذي كره و ذكر كره است زانما محمد باقر و موفيت و صادق و چون غير اين دعا را
 جبريل نازل شد و گفت محمد بدستيك دعاي ابراهيم را خواند و در وقت كه او را نش
 انداختند و بنر و بنر و در وقت كه در شك ما هي بود اذ دعا را خواند و اينها را بنظر
 در كتاب الهى الدعوات و ايت كره است و اينست كه يا صريح المكر و بين و يا مجيب
 دعوى المضطرب ان كشت عني و عني و عني و عني و عني و عني و عني و عني

مول عدوى فانه لا يكشفه غيرك و بعضو بكر دعا بشت كه ان حضرت درم و اذ
 خواند و اين دعا را عبد الله بن حماد انصاري و جزو پنج كتاب خود را صادر و ايت
 كره است و اينست الحمد لله و عدل لا شريك له الحمد لله الذي دعوه مجيب
 و ايت كشت بطيئا حين دعوى و الحمد لله الذي استله فيطيق و ان كشت بخيل
 يستحقني و الحمد لله الذي استعقبه فيما بيني و ان كشت مستحقا الذي تقا
 عنه و الحمد لله الذي اخلا به كل ما شئت مني و اصنع عند ما شئت من امري من
 غير شيق فيقتو لي حاجتي و الحمد لله الذي وكلي لبيد الناس فاكفني و لك بكافي
 اليهم فيهموني و كفاي فيهموني و لطف لي ببي لك اجوني فلك الحمد و صديقت
 بلطيفك يا رب لطفا و صديقت بكفك يا رب كفا و بعضو بكر دعاي ان حضرت
 كه در دوزخ بن خواند و اينست رب كشت و كوت حيا و لا تموت تنام المومن
 و تذكر النجوم و استحي قوم لا تاخذك سنة و لا نوم و بعضو بكر دعا بشت كه
 ان حضرت درم و بن خواند و از امير اورد و اينست اللهم اني استلك فلي
 عافيتك و صبر على بليتيك و خر و جاعل لذي الالحاحك و بعضو بكر دعاي
 كه ان حضرت درم و بن خواند و اينست يا مونس المستوحين و يا ايسر المقربين
 و يا ظمير المظلمين و يا مال المؤمنين و يا قوة المستضعفين و يا كثر الفقراء
 و يا مومنين شكوى الفقراء و يا متقيا الجلال و يا معز قاي التواري و يا كثير الاضال
 اغثني عن كربي و صلي على محمد و آله اجمعين ادعية كه ان حضرت امير المؤمنين
 مرويت است اني ادعوك باسمك العظيم الواحد الاحد لا اعز و انما اعفرك ما انت
 اعلم به مني فارغيت صدق علي بالمعقرة اللهم اعفرك ما اظلمت من قسوتي و
 حيدله و فاعفرك اللهم اعفرك ما فترت به اليك ثم خالفه فلي اللهم
 اعفرك و تامله لا تظلم و سقط لا لا لظا و سهوات الجنان و هقوات الناس
 و قد كذب في الهرم و الاخران مذكورا و انك در ليلة الهول و بينا سبعا كفت كه يا
 فني في كود شيطان نيهيهاى خود را با دا و خله ندا حضرت و مودك ماى از عتس سيد
 كشت بل ان حضرت و مودك بكر اللهم اني اعوذ بك من ارضام في سلطانك اللهم

حين ۲

وَعَايَ خُصْرٍ الْمُنِيرِ

حیدر و امام علیکم بذات الصدور بخوان پس مره گفت بخدا سوگند که بواسطه دنیا
 غفلت از امر آخرت فرمود که خوب بینویختن حضرت پیغمبر را با بر وصیت کرده است اما
 مرا امر کرده است که در امور دنیوی و دنیوی را از انچه که از انچه بر شیخ خواند مرایه سمعند پیشو
 و در آخر سوره خشر از قول الله تعالی که فرموده است لَا تَنْتَهِ هَذَا لَفْظًا آخر سوره
 مذکور است چون در سوره خشر را بخواند هر روز دست خود را بر دهنه و بگوید یا من هو
 هَذَا اسْتَغْفِرُكَ يَا مَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 بخواند که در پیشو افتاد الله بعد هم آنکه یا ارحم الراحمین اسم اعظم است نور
 آنکه لا اله الا انت سبحانک انی كنت من الظالمین اسم اعظم است بیستم آنکه
الْوَاقِعُ اسم اعظم است بیست یکم آنکه حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ است بیست
 دوم آنکه الْقَرِيبُ اسم اعظم است بیست سیم آنکه لَوْ هَذَا بَشَرٌ لَفُتِنَ بِهِ اسم اعظم است بیست چهارم آنکه
أَعْقَابُ اسم اعظم است بیست پنجم آنکه الْمُبِیْنُ اسم اعظم است بیست ششم آنکه الْمُبِیْنُ
الْمُبِیْنُ اسم اعظم است بیست هفتم آنکه الْوَدُودُ اسم اعظم است بیست هشتم آنکه الْمُبِیْنُ
بِیْنَهُ اسم اعظم است بیست نهم آنکه تَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ است بیست نهم آنکه
 اسم اعظم در میان ذل فلفظ الله است در سوره انعام می آید آنکه اسم اعظم در سوره
 حواریم داخل است سو یکم آنکه در سوره بقره داخل است سو دوم آنکه در میان
 حواریم و فیض داخل است حضرت علی مرتضی که هر چه که هست مخلوق دارد و
 خلقت و بر کربن قرآن حرف تعجبی است و شعی گفته است که الله تعالی در کتاب
 و ستر آن حدیث آن حرف ها است و از سجد بن جبر و بیست و پنجاه حرف مقطعی است
 حق الله تعالی است که هر دم با لفظ آنها را بداند اسم اعظم خدا را میداند گفته
 که الرحمن اسم الرحمن است اما نمیدانم وصل هم را که بگوید وصل کردن را بداند
 اسم اعظم را که دعا باز است تا پیشو بداند پنجاه شیخ طبرزد و جمع الیای که کرده
 سو بیستم آنکه در حرف تعجبی که در اول سوره های قرآن است که بعد از صد حرف مکرر
 علی مرتضی میگوید که آنها جمع کرده است و عدد آن چنانست که ششصد و نود و سه است
 سو چهارم آنکه الْمُبِیْنُ اسم اعظم است بواسطه آنکه مشقش است بر عدد حاصل جمع حروف
 نوزده که آخر حرف مقطعی است که ذکر کردیم که عدد آن ششصد و نود و سه است

سو پنجم از حضرت صادق مرتضی که بعضی از اصحاب خود گفت که ای ابا اسم اعظم را بگو
 که بتو گفتی بل آنحضرت فرمود که الحمد لله تو حیدر و ایضا آنکه سو و هفت را بخوان و بعد از
 آن روزی قبله کن و دعا کن یا آنچه بخوانی که مستجاب میشود و ایضا آنکه سو و هفت را بخوان و بعد از
 حسن بن فروغ صفار و در کتاب ضیال الدعاء ذکر کرده است و آن را فو جمع اخبار است
 سو ششم آنکه لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 اعظم در سوره فاتحه الکتاب داخل است و در سنن ابی داود و ابی حاتم و ابی یوسف و ابی نعیم
 سه بخواند و بعد از آن رفع او بیدار و در آن شود تعجبی نیست در آن و این بقر
 شیخ مفید در کتاب جبره ذکر کرده است سو هفتم از حضرت امام رضا مرتضی
 که کسی که بعد از نماز صبح صد بار بگوید یا ارحم الراحمین اسم اعظم است و لا حول و لا قوة
 الا بالله العلی العظیم هر یک از اینها با اسم اعظم از سینه هر چه بیفتد از دل
 است و آن اسم اعظم الله تعالی سو هشتم آنکه اسم اعظم داخل است در این دعا که
اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا ذَا الْمَقَادِیْرِ وَالْقَوَى اسْئَلُكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَرْزَلَنِي فِي سَكْنَةِ الْقَدَرِ يَا تَحْتَ كُلِّ شَيْءٍ فَرَجًا وَخَرَجًا وَاسْئَلُكَ أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْرَنِي بِحَبِيبِكَ وَتَقْبَلَ تَوْبَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 و ایضا در کتاب صاحب کتاب قواید جلیلیه ذکر کرده است سو نهم ابو محمد جریود
 کتابی که دعواتی بخواند در آن جمع کرده است گفته است که اسم اعظم در این دعا
 داخل است اللهم انی استسئلك بان لك الحمد لا اله الا انت يا حنان يا منان
 و ایضا گفته است که اسم اعظم در این دعا داخل است اللهم انی استسئلك بان لك
 استسئلك لا اله الا انت يا ذا الجلال و الاکرام و ایضا در کتاب تحف العیون
 آمده چهل و یکم از حضرت پیغمبر مرتضی که اسم اعظم در این دعا داخل است اللهم
 انی استسئلك بانها انک انتسقی کلها ما عقلت و لم تعلم و انتسک انک انتسک
 العظیم الاعظم الکبیر الاکبر چهل و دوم آنکه اسم اعظم داخل است در دعای
 بیست و آن کتاب بر کشتن برای پوشیدن و آن دعا اینست اللهم انی استسئلك
 لا اله الا انت يا ذا الجلال و الاکرام و ایضا در کتاب تحف العیون آمده چهل و یکم از حضرت پیغمبر مرتضی که اسم اعظم در این دعا داخل است اللهم

بني وجود حقيقي او ذات و پس بدست يک که هر موجودی غیر از ذات است
وجود نیست و وجود ذات الله تعالى استغاده کرده است و بعضی گفته اند که الله
خالق این عالم و مدبر آنست و شیخ شهید گفته است که ما شایسته ذات براسطه
آنکه صفات را بجای میسر و چنانچه میگویند شایسته و ذائق و مانند آن بعضی
گویند که ما شایسته ذات با جمله صفات الهیه پس هرگاه بگوئیم الله معنی ذات است
که موضوع صفات خاصه که از صفات کمال و نفوذ جلالت و بعضی گفته اند
که مفهوم اسم الله اینست که ما عبادت میکنیم او را و او را احد مینویسیم و یا که مینویسیم
او را از شرف و عظمت و قیام و قدرت و تدبیر و انکار این اسم شریف را مینویسند و از باقی اسماء
حقیقه را امر اول و یکدسته و در زیر اسماء الله است و دوم آنکه کل و مرتبه آن در قرآن
اعلی از باقی اسماء الله استیم که دروغ غامزه آن اعلی از جمیع اسماء الله است چهارم آنکه
الله تعالى این اسم را امام و پیشوای باقی اسماء گردانیده است پنجم آنکه کلمه اخلاص مخصوص این
اسم است ششم آنکه شهادت باین اسم واقع میشود هفتم آنکه این اسم علم ذات مقدسه
الله تعالى است بر غیر و اطلاقی نمیکند نه از روی حقیقت و نه از روی خیال
الله تعالى میفرماید که هل تعلم له سمی یا احدی نام نهاده شده است بلفظ الله
و بعضی گفته اند که معنی حق مثل و تشبیه است بگوئی مثل و تشبیه خدا نیست
هشتم آنکه این اسم شریف دلالت میکند بر ذات مقدسه که موضوع صفات جمیع کمال
و هیچ کالی از او بیرون نیست و احاد اسماء دیگر دلالت نمیکند مگر بر احاد معانی
فانکه دلالت میکند بر قدرت و عالم که دلالت میکند بر علم یا دلالت میکند بر
فعلی که متضمن ذات مقدس چون الرحمن که اسم ذات با اعتبار وجه و هم
چنین رحیم و علیم و خالق اینم دانند با اعتبار وصف وجودی که خالق است ذات
و قدوس اسم ذات با اعتبار وصفی که آن قدر است یعنی بظهور از نقایص با
اینم دانند با اعتبار نسبت و اضافه که از بقا است و بقا نسبت است میان وجود و
اوسته زیرا که بقا استمرار وجود است و در اوسته مستقبل یعنی یافت نمیشود هیچ
و نافی از اوسته محققه و معنی مستقبل مگر آنکه وجود الله تعالى صاحب آن ذات است
ابدی یعنی مستمر الوجود است در جمیع ازمه پس باقی اسم اعظم است و اولیست و آن

که

که وجود آن مقادیر جمیع ازمه ماضیه محققه و مقدره است و زمان محقق
آنست که داخل است در وجود زمانه مقید است که داخل نیست و از تعلیقات
بر اسماء حسنیه بحسب لفظ جاوید است نه بحسب معنی زیرا که مجموع آنها برای این معنی
موضوعند که آن ذات مقدسه بسبب جمله من جمیع الجواهر است تمام آنکه این اسم
اینست نه صفت بخلاف باقی اسماء که صفاتند اما آنکه اسم است وصفی
بر اساس طه آنکه او را در همه جا موصوف مینمایند و او را صفت مینمایند پس در
لا اله الا هو و نمیگویند شئی له و اما اینکه باقی اسماء حسنیه صفت واقع میشوند
بر اساس طه آنست که مینویسند شئی فاعله و علی و حی و غیر اینهم آنکه جمیع اسماء حسنیه
با این اسم معنی میشوند و این اسم هیچ باقی اسماء معنی نمیشود و گفته نمیشود که
الله اسمی است که نامها صبور یا رحیم یا شکور را ما گفته نمیشود که صبور اسمی است
اسماء الله هرگاه این را دانستی پس بدانی که معنی گفته اند که این اسم مقدس است
و در فضل سابق در اول فصل بر این قول گذشت و بدین نام در کتاب منظم ذکر
اسم اعظم که تفسیر محمد بن طاهر است که صاحب کتاب التوالتین که لفظ الله
دلالت میکند بر نود و نه نام زیرا که هرگاه تو الله را در علم حروف و در وقت فیه
هر قلم از آن حروف میخوانی و در هر حرفی که در هر کلمه ضرب کنی در حرف از جمله
اسقاط مکن که آن حروف سینه است نود و نه میشود که عدد اسماء حسنیه است و
هرگاه جمع کنی عدد و طرفت الله را که آلف و هاء است شریف میشود و هرگاه قسمت
کنی شش از هر حرف آن که چهار است باز از هر حرف یک نصف واقع میشود و هرگاه یک
و نصف ضرب کنی در حرف جلالت که ایشیت شش است نود و نه حاصل میشود
که آن عدد اسماء حسنیه است و در کتاب بشا و قیام از او و حقا بوالا بر وجهی
محمد بن حبیب بدیده ام که این اسم مقدس چهار حرف است و هرگاه بر جمیع اسماء و افعال
مینویسی که نسبت با الله چهار حالت از آنکه از او پسند یعنی همه مملکت و پسند و با او
موجودند و بسوی او را بعتد و از او حاصلند و هرگاه الف را از او ساقط کنی
شش میماند و از او اشاره است باینکه شکل شیه و هرگاه لام را از او ساقط کنی الف
بگذارد و الف باقی و از او اشاره است باینکه و هو الکل شیه و هرگاه الف را از او

وادی له باقی میماند و این اشاره است باینکه له کل شیء و هرگاه از له لازم بیاید
 هاء مضمومه باقی میماند و آن هوست هو و هو و خدا لا شریک له و هو لفظ است که
 بر زبان سالک باجتهاد عزت و لفظ هو مر کبست از معرف و هاء اصل فاعل
 پس از تکرار است که دلالت میکند بر واحد حق و هاء اول خارج از وقت و
 آخر خارج است و این طالت بر آنکه الله تعالی اول و آخر و باطن و ظاهر هر شئی چون
 شان بن اسم مقدس اقدس خدا تعالی ارفع از جمیع اسماء که الله است بسبب شایسته
 و اطنا و دان از مناسبت بکتاب بیرون رفیع و خداست توفیق دهنده برای
 راه دانستن از حق شریف شریف که دانسته است که این دو اسم از برای مبالغه در
 از حق میماند که غنایان را خود دانسته از غنای علم ما خود دانسته از علم و رحمت و لغت
 وقت قلب هر یاد است که تقاضا افضل و احسن میکند و در حق بیستمین روز از
 ما خود دانسته از حق که غنایان است بر ولد یک در او موجود است و بنا بر آنکه رحمت
 قلب باشد اطلاق از حق خدا تعالی حقیقت خواهد بود نه بخارج صاحب کتاب عدل
 گفته است که کسی که رقبه الغالب است از غلبه و از ارجح میگویند بواسطه
 رحمت و بسبب وقت قلب اقل رحمت دعا کردنت از برای مرحوم و در ذناب است
 از برای او و اما معنی رحمت و حق الله تعالی وقت قلب نیست بلکه نسبت بخیر ابدی
 رحمت و باجاده نیست از برای مرحوم و بر داشتن بلاست نا و او که خیر ابدی که رحمت
 بر حق کنیم که شایسته خدا تعالی و بندگان همه باشد میگوئیم که رحمت غایب
 ساختن از جمیع اوقات و فر فرشتگان و خبر است باز باب حاجت و تبرکته اند که
 از حق از حق ما خود دانسته از رحمت و رحمت معنی غنایان است چنانچه الله تعالی فرموده
 که و ما ارسلناک الا رحمة للعالمین یعنی ای محمد ما فرستادیم ترا بخلاف مکرر
 لغت عالمیان و قرائن که هم و با و از اینها با به غنای رحمت میگویند و در کتاب لیس
 الواضحه که معنی مدد کو دانسته که از حق از حق از اینها مبالغه است ثامنا الله
 و حق زیاده از چنانست زیرا که صیغه ضلالت بلغ است و صیغه فعل و اینها
 گاه است که باعتبار کسیت یافت میشود و گاه است که باعتبار کیفیت یافت میشود
 باعتبار اکتی میگویند یا حق دنیا و رحیم الاخره زیرا که مرحومین در دنیا بخیر

مؤمنان و کافر اند و مرحومین دلخیزت مخصوص مؤمنان است چنانچه الله تعالی
 فرموده است و کان المؤمنین یحیی باقی عذب و کسیت مرحوم دنیا زاده از مرحوم
 آخرت و دنیا بهر حال با اعتبار کیفیت یا حق دنیا و الاخره و رحیم الدنیا و
 که مجموع نعمتهای آخرت بر نکند و نعمتهای دنیا جلیل میباشد و از حضرت بل ما
 جعفر صادق علیه السلام است که از حق اسم حاجت است بصفت عام یعنی اسم است که مخصوص
 الله تعالی است و صفت او عام است یعنی رحمت است که شامل مؤمن و کافر همه
 هست و رحیم اسم عامی است که غیر الله تعالی را بن اسم نامیده میشود اما این
 از خاص است زیرا که در حق است که مخصوص مؤمنان است و سید مرتضی فرموده
 که از حق است که شریف کند و از لغت عربیه و غیر آنیه و سبب است و رحیم
 مخصوص است بالغت عربیه و شیخ طبریزی و تفسیر خود گفته است که الله تعالی
 و ذکر انیم الرحمن را بر الرحیم مقدم داشته زیرا که الرحمن بقرین لعل است زیرا
 که مخصوص الله تعالی است و غیر او را بن اسم نامیده نمیشود و لهذا خدا تعالی در قول
 خود که فرموده است قل ادعوا الله و ادعوا الرحمن جمع کرده است میا لفظ الله
 و الرحمن زیرا که هر دو مخصوص ذات مقدس و یون و یون و اما الرحیم اطلاق کرده میشود
 بر خدا تعالی و بر غیران پس واجب است تقدیم الرحمن بر الرحیم لکن بعضی نام لفظ
 که مالک جمیع مخلوقات است یا آنکه مراد از مالک کبریا است که مستغرق است بافر و حق
 و رحیم امور را از ان کبریا است که مستغرق است در ذات و صفات خود از حق
 موجودی و هر دو وجودیکه هست محتاج است با صفات و صفات و ملک و عباد
 از مالک الله تعالی که در او ناز و ناز داده کرده اند چنانکه در دعوت و رحمت که
 ما خود دانسته از رحمت نام زیاده کرده اند تقدیم معنی ظاهر ارجح
 و مراد از خدا دانسته و تقدیم معنی ظاهر است و از اینها است که خدا
 از مالک حکایت میکنند که گفتند و تقدیم بر مالک یعنی ما را ترا میشکیم
 بطهارت و بیست المقدس را بواسطه آنست که مقدس نام کرده اند که از خانه
 اینست که در آن طهارت زکات ها واقع میشود و بیست بواسطه آن طهارت تقدیم
 میگویند که موضع طهارت را داناس و افاضی است که در دنیا باقی باشد اسلام

بمعنی صاحب مملکت سلامت است یعنی کسی که در ذات خود بیستادست از جمیع
 و در صفات خود بیستادست از هر نقص و قیاسی که بخاطر حق میرسد و السلام مصداق
 و وصف کردن الله تعالی بان بواسطه مبالغه است مثل رجل عدل یعنی چندان
 سال است از نقص و عیوب که کو با نفس سلامت شده است و بعضی گفته اند که السلام
 بمعنی السلام است یعنی سلامت باشد بواسطه آنکه سلامت جمیع چیزها از جانب
 و اینکه الله تعالی فرموده است که لم یزلوا السلام جایز است که مراد از السلام تعالی باشد
 و لفظا و مضاف باشد از و ظاهر است که مراد از السلام جنت باشد و جنت بواسطه
 رسیدن گویند کسی که با نجات از جمیع آفات محفوظ است و بعضی گفته اند که
 و ایان در اصل لغت بمعنی تصدیق است و تصدیق و تحلیط ظاهر و وجه است و آنکه
 و عذر خود را در حق نیندگان بخای قضا و رد و راست میگرداند و وفا میکند با آنچه
 برای ایشان ضایع شده است و هم آنکه غلو نیندگان مؤمنان را راست میگرداند
 و آنچه ایشان را زیان میآورد و از تصرف صادق و درست فرمود که خدا تعالی مؤمنین
 میگرداند بواسطه آنکه نیندگان خود را ایمن گردانده است و ظلم خود را از ایشان
 شهادت و عزیزی گفته اند و هم بمعنی قاهر بر خلق است یا غیال و اجمال و از اینها
 و در عده الداعی مذکور است معنی یوشا هداست و قول خدا تعالی که فرموده است
 که و هم یقینا علیه موافق این قول است و شاهد علیه یعنی الله تعالی شاهد است بر خلق
 خود با آنچه بکار ایشان صادر میشود و قول و فعل و جهری بر گفته است که بمعنی
 شاهد است و بعضی گفته اند که بمعنی نگاهبان و حافظ است و بعضی گفته اند که بمعنی
 معنوی است و بعضی گفته اند که هر که مخلوق میشود و قول خدا تعالی که فرموده است
 و عزیزی و الخ و بعضی گفته اند که مراد از عاوی کلام و قول عربی
 میگویند من هرگز بمعنی کسی که غلبه کرد و سلب کرد و بر عزیزی و معنوی که آمده است و آن
 مثل و مانند و نظیر و عدیل نیست و بعضی گفته اند که متکبر یا متسلط است و معنوی
 خرق خلق و کفایت کثرت اسباب معاش و لذت و ایشا آمده است و نیز بمعنی گویند
 که مشیت و نفاذ است بر سبیل ایجاد و هر حد و مشیت کوی را و نفاذ نیست و بعضی

گویند

که بخیار و کینست که عالمی است بر جمیع خلائق و خل بلند و اگر دوست بان نمیرسد
 نیزه یار و نیکویند المتکبر بمعنی صاحب کبر یا و مملکت مد است و بعضی گفته اند که
 متکبر است که نسبت به عظمت جلال و مملکت حقیر است یا کسی که متعالی
 از صفات خلق یا کسی که متکبر است بر سرگشان خلق خود و متکبر تا خود است از
 کبر یا و کبر یا این متکبر و تعظم است پس متکبر گویند که مستحق صفات متکبر باشد
 و تعظم الخالق خالق کسبست که معبدی و مخیر است و آنکه مشایخ آن سابق
 و بعضی گفته اند که خالق بمعنی مقدرات و از اینها که الله تعالی فرموده است که
 لا یخالقکم من الطین کفیه الطیر یعنی من خدای هر پرنده که از گل میل هست
 من خالق الطیر یعنی خالق است و بر به بمعنی خلق است و بارئ المیزان بمعنی خلق
 الخلاق است المصور و انکس است ایجاد و آتش خلق میکند بر صورتها و غلیظ
 تا آنکه باین صورتها یکدیگر را بشناسند و غزالین و نفسی بر اسماء محسوس گفته اند
 که گاه هست که گاه نبوده شود که باوری و خالق و مصور و بیک بمعنی اندر که مشا
 بمعنی مجموع آنها خلق و اخراج است و این گاه غلط است زیرا که هر چیزی که از کم عدد
 بقضای وجود میآید محتاج است با آنکه اول و اذی اعلی از نفس بیکند و بعد از آن
 و نفس بر ایجاد و از تصور بیکند پس الله تعالی از آن جهت که مقتدر مخلوقات
 است و از جهت آنکه ایجاد مخلوقات میکند بخیر است و از این جهت مخلوقات را
 مصور و مصور حسنه میکند و تصور است و این مثل نیاه است که محتاج است بیکدیگر
 اول قندیر که در محتاج از نیاه از چوب خشت و مساحت منین و عدد و اینها و
 طول و عرض آنها را و این کار و معنی است که از نیاه از رنگ و صورت و
 دهد و بعد از آن محتاج است ببنائی که متولی اعمال شود که اصول بینه از
 بهم رسد بعد از آن محتاج است بنقاشی که ظاهر آن نقش کند و زینت دهد و
 فیر بنای متولی نقش آن میشود و این چهار قسم در تصور بنا بود و اما خدا
 الله تعالی این نیست بلکه مقتدر و موجد و صانع همه ذات مقدس است پس او
 خالق و باوری و مصور است انکار بمعنی یوشا شده گاه مان و عیوب بندگانش
 و غفور لغت بمعنی شتر و تطییه است و این را بنیه مبالغه است بمعنی هر چه

خود جدا نکند و نیز که در جمع میان آنها اظهار وجه چکند و این است که در اخلاق
 الزامی است که فرقی بین کند و بپست میگرداند که اندک اینها را باقی ساختن ایشان
 و بلند میگرداند مرتبه مؤمنان پس عید گردانند ایشان و الله شاکر فرموده
 غایبانه را حق مراد و در قیامت است یعنی روز قیامت قوی تلخید را نیست
 میگردانند بپست کردن با تش و بعضی بلند میگرداند بپست کردن بهر هشتاد و هشت
 المذکر که است که سلاک و بختند بهر کسی که میخواهد و او را میگرداند از هر کسی که
 میخواهد با معنی از اینست که غیر از دیگران در دوشان خود را بسبب طاعت و ذلیل
 میگردانند دشمنان خود را بسبب عصیت و بعضی گفته اند که معنی از اینست
 که غیر از دیگران مؤمنان را بظلم و دشمنی کردن و ذلیل میگرداند که فرار از
 بجز به داد و سبوح غایت که در اخلاق و الله تعالی اگر چه در دنیا و دوشان
 خود را بظلم میگرداند و مبتلا میگرداند اما در سبیل اخلاق نیست بلکه بواسطه
 است که در این دنیا ایشان را بسبب آن که میپسندند و نهایت عز و اخلاص و رزق
 ایشان بجا آوردن و تسبیح و تسبیح طریقی و تسبیح ایشان گفته است که کسی که متصف با
 بصفتی که آصف و واجب باشد که در آن جمیع سموعا کند هرگاه یافت شود
 و این صفت جامع میشود باینکه الله تعالی حق است و افعی قدری نیست و سامع است
 که مددک باشد و وصف کرده میشود الله تعالی باینکه در آن جمیع است و نمیتوان
 گفت که در آن سامع است زیرا که وقتی که سموعا یافت میشود و او متصف
 بسامعیت میشود و شیخ ابوالعباس در کتاب عدله گفته است که جمیع معنی سامع است
 که هر چه بخوبی نامیشود و در او جبر و اخلاص و نطق و سکوت مساوی است و
 گاه هست که سمع معنی قبول و اجابت آمده است و این مآخوذ است قول بعضی که
 میگوید یا سمع الله لمن حده یعنی الله تعالی قبول میکند هر کسی را که او را احد میکند
 دعای او را مستجاب میکند و بعضی گفته اند که سمع معنی عالم و مستوعا است که
 آن اصوات حروف و لغات و لغات است با عالم بمضرات و در قواعد شریف
 مذکور است که سمع کسی است که از ادراک او غایب نباشد هیچ سموعی نخواهد بود
 خواه ظاهر و صغیر کسی است که پوشیده نیست و آنچه دیگر در زیر زمین است و جمیع

بواسطه

سمع و بصیر و الله تعالی بصیر علم است و نیز که الله تعالی عالم است و حواسه و
 جوارح و از معانی قدرها محکوم است که مسلم باشد و برای او حکم حاکم را
 بواسطه آن حاکم میگرداند که مقرر مانع میکند از ظلم کردن اعدای خود و طلب
 عدالت و این عدل مصدق است که قائم مقام اصل است و الله تعالی بواسطه کثرت
 عدالت از روی بیافیه وصف بعدل میکند و عدل عبارت است از کسی که در حکم
 خود جور نکند و مذکور و ثبوت و جمع و واحد هم در عدل مساویند یعنی لفظ عدل
 صفت هر یک از اینها واقع میشود اندک لطیف که است که عالم باشد بغیر از اینها
 و اشیا را بر وفق و مدد و اواصل سازد بمصلحت ایشان و بعضی گفته اند که
 لطیف آنکس است که بداند که خود تنگ میکند و با ایشان را بهر سان بچیز که با آن
 متفق شوند و در دنیا و آخرت و همیشا میگرداند از آن برای ایشان اسباب مصالح
 ایشان را از جای که گمان ایشان نباشد و این قول شیخ شهید است و بعضی گفته
 اند که لطیف کسی است که فاعل لطیف است و لطف عبارت است از چیزی که مردم را تزلزل
 گرداند بطاعت و دور سازد از عصیت و لطف از جانب الله تعالی عبارت است از
 توفیق دادن و مریدان را و بعضی گفته اند که لطیف خلوق است که خلق است لطیف
 و در کتاب توحید از حضرت صادق علیه السلام روایت است که فرمود لطیف کسی است که عالم
 بمعنی لطیف مثل معونه و عارف او است و لطیف و ادراک و حد و توانگری و اینکه
 عرب میگوید فلان کس در امر خود لطیف است بمعنی و عمل خود معقود است و آن
 عمل را بر وفق و لطف میکند و امر او را در آن توانگری و معقود از اینست که صغیر و
 دق و است و در کتاب غریبین مذکور است که اللطیف و اسماء الله است یعنی
 رفیع و بیاد است و گفته میشود که لطف له و لطف بکسر عین الفعل کاه که در حق
 و مدد او کند و بعضی لطف الله را بپست گردانند و اصل سازند و را بر ادب و رفیق
 اما لطف بفتح عین الفعل از لطف بمعنی صغیر و رفیع است و لطف بمعنی رفیع
 که عالم است بکنه چیزی و مطلع است بحقیقت آنچه غیر و غیر معنی علم است و معنی
 قول عرب که میگوید بلی بگذر خبر نیست که مراد از آن چیزی است که عالم است بمعنی
 علم و صغیر است که مآخذ معاجز عیان میکند و مسارعان نظام میکند و اینکه

نهایت قدر و بزرگوار و بزرگوار است که بواسطه عجز انعام نتواند کشید و
 عظیم نمیکند بلکه حلیه گواست که با قدرت تر از انعام کند عظیم بمقوله
 غفلت و جهل است که عفو را حاطه کند و نتواند و بعضی گفته اند که الله تعالی
 بواسطه آن عظیم نمیکند که خالق عالم عظیم است همچنانکه او را الطیف نمیکند
 بواسطه آنکه خالق عالم الطیف است لغفور بمعنی بسیار بخشنده و نویسنده و این
 عفو عفو است که شستو است از غم و عفو و گذشتن از گناه و ترک مجازات و گناه
 و بعضی گفته اند که عفو ماحو است از قول عرب که میگویند عفو الراجح الارکاهی
 با دادرش و مذهب ساختن باشد لغفور بمعنی گواست که بسیار مغفرت و مرتبه
 گناهان را وصال شود و از عقوبت رکنند و این عفو و شستن از غم است و عفو
 بمعنی پوشیدن است و عفو بواسطه آن عفو نمیکند که سر را میپوشد و عفو
 میافیه داده از عفو است زیرا که پوشیدن چیزی با بای آن چیزی جمع میشود و
 محو که عیان است از الیه اصل آن چیز نیست و اینکه گفته میشود که ما فهم غفیر یعنی
 نمیشود گناه حدیث الشکور بمعنی گواست که باینکه طاعت از بند و راضی میشود و
 بر آن ثواب بسیار و نعمت بیشتر میدهند و راضی میشود از بند و شکر کرد و این
 و الله تعالی فرموده است که ان ربنا لغفور شکور و این عفو و شکور دو
 که بنا کرده شده اند از برای میافیه و چون الله تعالی خواهد مطیع خود را
 بثواب بسیار بزرگوار و جای طاعت هر سبیل مجاز شکر نماید است چنانچه مکار
 عمل را شکر میگویند بر طریق مجاز العلی بمعنی گواست که هیچ رتبه بالای رتبه
 او نیست و بعضی گفته اند که علی گواست که منزله است صفات مخلوقین و گاه آن
 که علی عفو گواست که بقدرت خود بر مخلوقین خود را بپشت برایشان و فرق میان
 علی و رفیع آنست که علی گاه هست که بمعنی اقتدار و علو مکانست میباید و رفیع
 رفیع مکانست و این و ازین جهت است که الله تعالی را وصف نمیکند بر رفیع آنها بلکه
 گویند رفیع القدر و ایشان اکثر بمعنی صاحب کبریا است و کبریا بمعنی عظمت
 شایسته و نیز کبریا بمعنی علو است زیرا که ملک اکبر آنچیز نیست که طلب
 میکند آنرا از او و رتبه و بعضی گفته اند که کبر بمعنی کیست که ارفع و اعلی است

اولی شہر

ان شباهت غلو فتن و هر کپری و جنب جلال و بزرگی و کوچکی است و بعضی گفته اند که کبر بمعنی سب است و لهذا بزرگ قوم را سید ایشان میگویند و همچنین بمعنی کینت که موجودات را همیشه نگاه میدارد و تضاد عنصر ثابت را از این پندارد و از دنیا و آنهارا نگاه میدارد و عظم بنکند آسمانها و زمینها را و آنچه های را که در میان و زمین است و بنده خود را از ممالک نگاه میدارد و حفظ و عاقبت بمعنی وقف و مهتم است و بعضی گفته اند که حفظ از برای مبالغه موضوع است و بعضی آن را بظاهر هم او است و بعضی گفته اند که مقدر است و افات علی التثنی بمعنی اندر تعلیه است چنانچه شاعر گفته است که: و زی غیر گفت النفس و کنت علی اسائه موفیا ای قادر و مقدر و اوقیت بمعنی بخشنده و توان بمعنی حافظ و بمعنی شاهد بر حق نیز آمده است و مجموع این معانی را الله تعالی صا د است چه او قادر بر اشیا و بخشنده و حافظ بر چیزها و شاهد بر چیزهاست و بحسب بمعنی کافیت و حسب فیماست بمعنی افضل مثل الیهم که بمعنی مؤلم است و معنی است از قول عرب که میگویند احسبی فلان یمنی نمیخشد آنچه را که کافی بود در آن و بمعنی حسبک در هم ای که آن در همت و حسبک الله و من ابتغاک فانما اخذ یعنی خدا کا پیست ترا و کپی را که تابع توانست و حسب بمعنی غائب نیز آمده است و حسب و قول الله تعالی که فرموده است که قل کفی بفساک الیوم حسبیا بمعنی و بنسب بمعنی محو و عالم آمده است و بحسب الیوم که موصوفت صفات جلال که از غنا و ملک و قدرت و علم و قدرت از زبایص است پس الله تعالی جللی است که هر جللی نزد او فقیر است و هر رفیعی نزد او بیست است و بمعنی کثیر الخیر است و اینکه عرب بگوید غله که نه و غنیه که با و اوبسا یا خوب باشد و معنی قول الله تعالی که فرموده است نه لقرا ان کرم اینست که قران کثیر الخیر است و دلالت میکند بر آنکه هر خدا تعالی است و کپی را که نفع و ادائی و سهل التثا و عرب و اکریم میگوید و از جمله کرم الله تعالی اینست که بی استحقاق اشداء نعمت میکند و نگاهان را میآورد و او را بزرگوار عفو میکند و بعضی گفته اند که کرم بمعنی جواد و فیض است و بعضی گفته اند که کرم بمعنی عزیز است و در کتاب عزیز

که کون و حق است و اصل شکل را زینست و قول عرب میگوید بحسب حق و انشا حق
 بعضی کاینه ثابت است حق الوجل بعضی کاینست با بعضی کاینست که جمیع امور و موقوف است بر حق
 و بعضی گفته اند که وکیل بعضی کاینست که ضامن از او و قید کاینست و قیام است بعضی
 اینست که حسبتا افش و نعم لو کجل و بعضی کاینست که ضامن از او و قید کاینست و قیام است بعضی
 بعضی معتمد و بعضی است و توکل بعضی اعتماد و اطاعت است و بعضی فاد است
 ماحوذ از قوی علی الشی است ای قدر علیه و قوی کاینست که بعضی ضعف و بعضی خالی از احوال
 بر او مستولی نمیشود و کاینست که قوی بعضی تمام القوه میناید و بعضی کاینست که شل القوه
 باشد که او را و هر وسیقه را بکند و ما ندک او نرسد و او را ده احوال شش و حاصل نشود
 الا ولی بعضی ناصرند کاینست و الله تعالی که فرموده است لله ولی الذین آمنوا و الکی
 لا ولی لهم ازین بعضی ماحوذ است و لا ناصر لهم یا انکه ولی بعضی کاینست که مستولی نمیشود
 امر را و قیام باشد یا از حق قول خدا که میگوید یا انت و لی فی الدنیا و الاخره و بعضی
 ماحوذ است و ولی طفل کاینست که مستولی اصلاح شان و باشد و بعضی الله ولی
 المؤمنین اینست که الله تعالی متولی اصلاح شان مؤمنین است ولی و ولی متولی
 متولی بعضی ناصر است و مراد از اولیای شیطان انصار او است و بعضی الله تعالی که
 فرموده است و من یتولکم منکم اینست که کاینکه تابع و ناصر ایشان شود و بعضی
 بعضی گفته اند که بعضی متولی اند و بعضی است که در ولی کاینست با بعضی ولی است و بعضی
 پیغمبر است اولی منکم یا نفسکم فالو ابلیس رسول الله قال مرکت مولاه فکلی
 این بعضی خا رده که کاینکه من اولایم با و از نفس او پس علی و لا است را و از نفس او و
 الله تعالی که فرموده است که ما وکم انما هم مؤمنکم از بعضی ماحوذ است بعضی است
 اولی است بشما الحب که است که بسبب فقال خود در سر و صرا و در حال شدت
 و غما مستحق خدا است الهی که است که بعضی ماحوذ است که بعضی ماحوذ است و از او
 پنهان نیست چیزی که هم و در بعضی است که المبدی المبدی که است که اختراع و ابتدا
 کرده است جمیع اشیا را و بر میگردد اند خالق و بعد از اینست نبوی و ثبات و بعد از ان
 ایشان بر میگردد اند نبوی و حیث پناه فرموده است و کستم امواتا فاحیا کستم
 میبکم کستم یحییکم ثم لا یلهو جعون و پناه فرموده است که لا یلهو یبدی و یعیب

لجی

الحمی المبیست یعنی کاینکه حیث میدهند نقطه مرده را پس هر کون میاورد از او حیوان
 زنده را و زنده میکرد اند اجسام را بر د کردن و واضح بسوی آنها تا آنها را بر انگیزد و اند
 و میبیراند زنده ها را و اینکه الله تعالی امدح میکند با ما نه چنانچه مدح میکند اند و را
 با حیوان واسطه است که ظاهر میشود که موت و حیث هر دو از جانب او است و بعضی گفته
 است که همیشه موجود و موصوف بوده باشد حیث و از برای او حادث نمیشود
 موت بعد از حیث و نه حیث بعد از موت چنانچه بعضی با او را در ذکر کرده است
 و در مشتمل السوال ذکر شده است که حیث است از ضال مد و حق آنکه کسی که
 او ضال و او را کاینست میث است و اقل در جات ذرات اینست که بعضی خود بعضی
 همه را ندانند حق کاینست که جمیع مذکرات در تحت ذرات او حاصل باشد و
 هیچ مدتی از علم او بر زمین نشد و جمیع این صفیات از برای خدا ثابت است حق تعالی
 الله تعالی است القیوم کاینست که قیام و ذاتی باشد که ذات و از ازل نیست و قیام
 هر موجودی و او است و جمیع موجودات داخلند در تحت پنا و در پنا و حفظ او و از
 این بعضی ماحوذ است قول الله تعالی که فرموده است هو قائم علی کل نفس بما کسبت
 بعضی کاینکه قائم است بر ذرات و احوال ایشان و بعضی گفته اند که قیوم بعضی کاینست
 که قیوم است بر چیزی را باینکه در او قیام نبره این است این قیوم و قیام بر وزن
 هیول و بعضی است که ماحوذ است از قیام و بعضی است که قول است که خود بعضی خود
 آنچه پیشتر و تدبیر و اصلاح او میبکند و بعضی گفته اند که قیوم بعضی علی جمیع امور است
 ماحوذ است از قول شان که میگوید هو قیوم بهذا الامر کاینکه عالم باشد با آنچه نیک
 و دان وجود است و این چیزی است که گفته اند که قیوم بعضی قائم الوجود است و در بعضی
 مذکور است که علی الحی القیام است بجای الحی القیوم و این قیام بعضی است در قیوم
 بعضی نیست و ماحوذ است از بعد و بعضی همه اینست در ذرات و ازین ماحوذ است و
 یقیع ذال الحید و نک النجد که در دعا واقع است بعضی کاینست که در دنیا توان کرد و صا
 بخاست شمع نمکند و از نردود و آخرت توان کرد و بلکه طاعت پان او در آخرت
 میدهد با و لیل قول خدا تعالی که فرموده است یوم لا یفتع مال ولا بنون یا انکه و لیل
 ماحوذ است از بعد و بعضی وسعت در مال و قدر است و بعضی قول عرب که میگوید لیل

مهر خزان ندارد بچشم دلست فاند لیل است بره دام او که متعالی در زوال و لغو عالم
 محمد باقر مرقوم است که حدیثی است که مطاع است بالآخر از او امر کرده و میگویند
 و بعضی گفته اند که حدیثی است که متعالی است و کون و فساد و بعضی که است که
 موصوف می شود بظواهر و خفیه ها اما جعفر صادق مرقوم است که هر دو که اگر می بیند
 بنیادم که میتوانستند علم را حمل کرده اند بر این حدیثی است و اما آن در پیش این
 از لفظ حدیثی که در القدر القادر و از دو لفظ یک معنی اند اما قدر و یا الله است
 قادر و بعضی قادر و یا الله است و بعضی قادر و یا الله است و بعضی قادر و یا الله است
 از غیر مشاهیر است پس قدر را بلیغ است و قادر و یا الله است و بعضی قادر و یا الله است
 و قدر را عبارت است از متکی از ایجاد و بعضی گفته اند که قدر را نشان هبوط است
 که بسبب آن متمکن میشود از فعل و قدر را فعل است و قدر را فعل است و قدر را فعل است
 که است که اگر خواهد از فعل ناکند و اگر خواهد نکند و قدر را فعل است و قدر را فعل است
 آنچه خواهد و قدر را فعل است و قدر را فعل است و قدر را فعل است و قدر را فعل است
 بر خدا و از آن آنچه مشیت است و بقا می کند و بر شر است که مقتدر و قدر
 مقتدر و الله است نیز که مقتدر است و قدر را فعل است و قدر را فعل است و قدر را فعل است
 چنانچه شیخ طبرسی در تفسیر خود و فاضل و زنجانی و غیره گفته اند که قدر
 الله تعالی فرموده است و الله تعالی علی کل شیء قاهر و الله تعالی است و الله تعالی است
 جمیع چیزها بر سه وجه اول آنکه قادر است بر هر قدر مالت با نکه آنها را فانی می سازد
 سیم آنکه قادر است بر هر قدر مالت با نکه آنها را فانی می سازد و الله تعالی است
 می کند از آن و قدر را فعل است و قدر را فعل است و قدر را فعل است و قدر را فعل است
 اگر خواهد نکند و قدر را فعل است و قدر را فعل است و قدر را فعل است و قدر را فعل است
 که در فعل او را فانی می کند بلکه الله تعالی قادر است بر هر قدر مالت با نکه آنها را فانی می سازد
 آن نیز که او را فانی می کند و الله تعالی قادر است بر هر قدر مالت با نکه آنها را فانی می سازد
 که در علم او جاری شد است و قدر را فعل است و قدر را فعل است و قدر را فعل است و قدر را فعل است
 فانی نیست چون قدر را فانی می کند و الله تعالی قادر است بر هر قدر مالت با نکه آنها را فانی می سازد
 اخراجی که منقول باشد یا از مستخرج باشد و از معانی غیر خود و از غیر مستخرج است

اندر این حدیثی است که
 و بعضی گفته اند که قدر را فعل است
 و بعضی گفته اند که قدر را فعل است

الله تعالی مقتدر است که نام القدر باشد و چیزی را و از امر خود منع نتواند کرد
 بید گفته است که مقتدر است بلیغ است و قدر را فعل است و قدر را فعل است و قدر را فعل است
 بقدرت مطلقه موصوف می شود و الله تعالی مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است
 چیزها را و از امر خود منع نتواند کرد و الله تعالی مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است
 بالقدر است مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است
 الاخر که است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است
 بعد از فانی خلق و آنها را بد و بعضی گفته اند که او را ابتدا با است چنانچه بعضی اول
 از نیست که او را ابتدا با شد بلکه اول و آخر در این مقام است که او را ابتدا با شد و الله تعالی است
 الظاهر الباطن یعنی ظاهر است بواسطه حج و غیره این ظاهر و باهر که دلالت میکند
 الوهیت و در تفسیر و شریعت خدا نیست و نیز که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است
 شهادت دهد بوجود و هیچ غیر نیست مگر اینکه اظهار کند بوجود و او را
 در هر چیزی است علامت نیست که دلالت میکند بر وحدت و کمال است که ظاهر و باهر که دلالت میکند
 می آید و قولی است که فرموده است الله تعالی الظاهر الباطن و الله تعالی است و الله تعالی است
 گاه هست که ظاهر و باهر که دلالت میکند بر وحدت و کمال است که ظاهر و باهر که دلالت میکند
 عدل و قاطع ظاهر و باهر که دلالت میکند بر وحدت و کمال است که ظاهر و باهر که دلالت میکند
 از دلالت باطن و از قوه ظاهرها و افکار و کمال است که ظاهر و باهر که دلالت میکند
 می گویند بطریق دیگر که باطن را ابتدا با شد و الله تعالی مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است
 بر هر قدر مالت با نکه آنها را فانی می سازد و الله تعالی قادر است بر هر قدر مالت با نکه آنها را فانی می سازد
 مطلع است بر هر قدر مالت با نکه آنها را فانی می سازد و الله تعالی قادر است بر هر قدر مالت با نکه آنها را فانی می سازد
 و ساند بکس که خواهد و الله تعالی قادر است بر هر قدر مالت با نکه آنها را فانی می سازد
 شیخ شهید گفته است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است
 می رسد اندک مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است
 عدل است و قول خداست که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است
 که بعضی اهل فضل در قول خداست که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است که مقتدر است
 و اقسط که فعل ماخوذ است از باب فاعل یعنی عدل و قسط که فعل نازل می شود است یعنی

گاه هست که مالک ملک بمعنی مالک ملک است ملکوتی است و مالک است و ملک است
 و هیئت که مآخوذ است از هیئت بمعنی ملک ملک شد گفتار دوی قهر و ملک است
 و الا کرام بمعنی صاحب عظمت و غنائی مطلق و قلیل عام است چنانچه شیخ شهید
 گفته است و یاد داری که گفته است که بمعنی که است که مستحق است که او را بزرگ
 و کرامی را بداند و کافر نشود با و ذوالطول بمعنی تفصیل کننده بر بندگان ترک عفا
 کسی که مستحق عفا باشد و دنیا و آخرت اما بشرطی که انکس کافر نباشد و طول
 بمعنی طاعت و قداحتی و بضم طاء یا قتی در جنیم است بمعنی کشیدگی قاتل چنانکه
 و تصور و جنیم و نقصان در او است و قول تو که میگوید ملک فلان میخواند بود که از
 طول بضم مآخوذ است یا از طول بمعنی ذوالعاریج بمعنی صاحب رجا که آن حال صغیر و کمال
 طبعه و اعمال صالح است یا مراد در جای است که مؤمنان بر آن صغیر میکتند و نه
 و قول اند که فرموده است معاریج علیه باطنه فون بمعنی رجا است که با لامبر و
 بر آن و فاعل آن عریج و معراج است و معنی عریج فی الدرجه یا عریج فی السلم است که با
 رفتن خود با زانو التور یا درانی گفته است که بود که است که بر فو شیخ اصحابان بخاری
 بیند و بعد از آن صاحبان عوالت نظر میکنند و راه میبایست و بر این معنی اولت قول
 که فرموده است الله نور السموات و الارض یعنی و ست منور و نور دهنده آسمان و
 زمین است و شیخ شهید گفته است که نور بمعنی منور و مآل فاعل است و بگو اکب
 و انساب و ماء و انبیا من از انکه و روشن سازنده وجود است بملکه و انبیا
 یا تدبیر کننده خلق شد بر خود الهادی نکو است که راه بیناید خلق را بمعنی خود بینوا
 یا بواسطه دلایلی که خلق کرده است که بر معرفت و دلالت میکند و راه نموده است
 باقی چنانکه بمصالح ایشان چنانچه فرموده است که الذی اعطی کل شیء خلقه
 ثم هدی لنبیج کواست که ابداع و ایجاد و خلق کرده است بقی سابق مثالی و این بدیع
 فیصل است بمعنی فعل مثیل الهم که بمعنی مؤلف است و بدیع و الاطلاق میکند بر فاعل
 بر مفعول یا بضم مراد فاعل است و بدیع اول هر چیز است و قول خدا تعالی که فرموده است
 ما کنش بدعایم الزلزل یا بمعنی است بمعنی هر سال اول بنیم آتیا فی شیخ شهید گفته
 که باقی عبارت از موقوف نیست که وجود او لم یکن باشد لذا به در اول و ابد و صلب

جواهر و صاحب عد گفته است که باقی است که بقاء او را انما و حدی نباشد
 و عوارض ذوال غایض و نشود و صفات دوام و بقاء او میل بقاء جنت و نال
 و دوام این هر دو میباشد زیرا که بقاء الله تعالی و ابدیت و بقاء جنت
 دو نوع ابدیت نه ازلی و معنی ازلی است که همیشه بوده است و معنی ابدی
 است که همیشه خواهد بود و جنت و دو نوع مخلوقند که بعد از آنکه نبوده اند
 موجود شده اند و ازلی است که باقی باشد بعد از فنا خلق که جمیع املاک
 از فنا و ملامت با و راجع میشوند از شمس که است که راه نماید خلق را و مصالح ایشان
 و بعضی گفته اند که در شمس بمعنی صاحب شد است و رشتن بمعنی حرکت است و
 بواسطه استقامت در برابر و جل شان و از رشتن بگویند یا انکه رشتن بمعنی کمال
 که بشمار ایشان و جمیع امور و بنایات خود میرسد انصورت که است که بفعل ابد و در
 و جمله او را بداند و از آنکه مسارعت کند بفعل پیش از وقتان یا بقیعنی کند
 بمعنی غایبان زیرا که مستحق است از تسرع بواسطه آنکه میرسد که اگر فعل
 زود نکند بفعل از او فوت میشود و صیغره انا بضم الفاء است و هرگاه مجبور
 الله تعالی واقع شود قریب است بمعنی علم و فرف میان من و جلیه است که اگر عیون
 این میخوان بود و از عفویت جلیه سائر و این میخوان بودند از رب ربی و اصل الف
 بمعنی بر این است و مرتب است سائیدن چیز نیست بکمال خود بدین معنی و وصف کرد الله
 رب بواسطه مبالغه است مثیل صوم و عدل و امثال آن و بعضی گفته اند که کتب
 صفات نه مصدر و مآخوذ است از نه به رب و رب ما لک اطلاق میکنند زیرا
 ما لک حفظ و تربیت ملک خود میکند و ربی مطلق که میگویند بی آنکه او را اصناف
 کنند بخیر الله تعالی از آن مراد است و هرگاه خواهند که از صفت غیر الله خدا را
 مقید و مضاف سازند مثل ربنا لنعنه و ربنا لنعنه و ما نند آن و این معنی خود
 قول الله تعالی که فرموده است اجمع ان رب و قد معنی ربی چنانکه قول است و لکن ربی
 مالک است چنانچه میگویند ربنا لا نعنه و مالک ربی و قول بعضی از عرب که گفته اند
 لان ربی یعمل من فی ربی احب الی من ان ربی ربی و هر دو از این معنی و انداخته
 بعضی که مالک شود مری از قبیله فرشته و ست تراست بیوی من و انکه مالک

شود مرا موهو از قیله هوا زن و نیز ازین معنی تا خود است قول پیغمبر که بمهر کنی
 که از تو بفرستد ام و بیا بل بگو مالک کو سفندی تو یا مالک شتر آنم گفت که
 الله تعالی از هر یک ازین هر دو بیست و خویش را بمن ارزا داشته است و چون آنکه
 بگویند است چنانچه قول الله تعالی که فرموده است و اما احدکما فیسوق بجره
 و این معنی دارد است چنانچه مراد از بیت قدین است و قول لبید نیز گفته است
 و اهل کتب بومارت کنند و این معنی تا خود است بگویند که سبک کنی
 مدبر است و در این بیت که در قرآن کریم است ازین معنی تا خود است چنانچه مراد از آن علام
 و علما از این بیت گویند که بنده بتر و تعلیم مردم قیام مینمایند و قول عرب
 که میگویند و ربنا البیت باین معنی و او است بگویند که مدبر خانه است و بیت هر
 دو بیت معنی است و کار هر عرب میگویند که فلان بیت صبیغه که از تمام کند چنان
 آنکه معنی تربیت است و او را بیضا که فرموده است و یا بیکم که جمع و بیضا است
 این معنی تا خود است و ولد و وجه را از شوهر بیکر و بیضا میگویند نیز که درج
 او میگذرد پس اولد و تربیت مثل قیله که بمعنی مقبولست و یا هر است که ولد
 و وجه را از بیضا گویند و اگر چه در حجر و کار و زوج نباشد بواسطه آنکه عرب فاعل
 مفعول نام میگذارند و آنچه بیکر واقع میشود بایشان و واقع میگرداند بایشان را بعد
 ازین چنانچه میگویند هذا قبیل و هذا ذیج و اگر چه هنوز گذشته و مد و ج نر
 باشد اما اراده قتل و ذبح او داشته باشد چنانچه کوسفند بر او پاشا داشته باشد
 برای قربانی او را احییه میگویند قبل از ذبح آن پس بنا بر این اگر خدا بپادشاه را بیکر
 بواسطه آنکه او سبک است یا مالک است و صفات ذات و خواهد بود و اگر بواسطه
 از تو گویند که مدبر خلق خود است و صفات افعال و خواهد بود است بگویند
 و سبک قوم پادشاه و نیز بیکر ایشان است و پیغمبر و دو قبیله که فرمود علی است بیکر
 عایشه گفت یا تو سبک عرب بنسب آنحضرت فرمود که من سبک و ولد آدم و علی
 عربیت عایشه گفت که سبک چنانچه معنی دارد آنحضرت فرمود که سبک کبیر است که
 طاعت او واجب شد چنانچه طاعت من واجب است پس بنا بر این سبک پادشاه
 ملک است و لیس است طاعت او چنانچه صاحب عده گفته است و شیخ شهید

خود گفته است که بگویند معنی کرده اند از تسمیه الله تعالی بسبک و من بگویند
 که این معنی خوب نیست از چندین وجه اول حدیثی است که صاحب عده ذکر کرده است
 و اما از او نقل کرده ایم و نیز صاحب عده سبک را از جمله اسماء حسنیه شمرده است عباد
 خود وجه دوم آنکه در ادعیه بیضا واقع شده است اطلاق و سبک بر الله تعالی و نیز
 بگویند اعدا بیت و او شده است که قال استبدلکم و بجای که قال خدا تعالی
 وجه سیم آنکه این اسم موهوم بگویند پس با جماع جایز است اطلاق آن چند ایتعالی
 الخیر اذ کبر است که کثیر الاحسان و کثیر الانعام باشد فرق میان خود و کرم آن
 که کرم کوی است که با سؤال و بپوشد و جوابی است که بی سؤال میپوشد و بپوشد
 عکس این گفته اند و معنی بپوشد جوابی است که بی سؤال میپوشد و بپوشد
 میشود به این و نیز قیله چنانچه در پیش از م و کاغذ نرم را از این بپوشد و قیله
 گویند و بپوشد بواسطه آن معنی گویند که در جواب از الینت فلو حاصل میشود تا
 اینجا کلام صاحب آن بود و من بگویند که قول او که گفته است که خدا بپوشد و بپوشد
 گفت خوب نیست زیرا که سخا را در جواب خود است جو دصفت کما است پس اطلاق
 آن چند ایتعالی جایز باشد یا آنکه در بیضا و ادعیه و صفت اطلاق و بپوشد
 و او شده است و در ادعیه صفا مکرده اند سخا را بعد از چنانچه در عده
 جو شکیب که از علی بن الحسین روایت کرده است نپدید خود او را امیر المومنین
 او را پیغمبر یا از خود و استخاء و او شده است که جمع کرده است میان سخا و خود
 بواسطه رد فایشان بر اسم کرم و چنانچه در دعای حنیفه که در صحیح مذکور است
 و او شده است سبحان من توأب ما استخاء و سبحان من یجی ما انقص پس هر
 اسم سخا موهوم تقریباً شد و در دعوات اطلاق آن بر خدا تعالی که گویند که صل
 سخا را جمع است بلین و اطلاق این بر خدا را و نیست چنانچه صحت ذکر کرده است جو
 گویند که این در مقام محترم است نه صفت خضوع و اطلاق این بمعنی عام بر خدا
 جایز است چنانچه در مشهد شیخ طریحی در دعای و زشتی مذکور است و است
 فی تجرید و تجرید فی لیس است که لیس فی تجرید بمعنی ملک است عظمی است
 که بر خدا اطلاق کنند مثل صفات مخلوق نیست بواسطه آنکه توأب ظاهر کلام

خلوق سازنی یعنی تا ثبات و هرگاه آنرا صفت خدایتا کردانی یعنی قبول
 توبه است از بندگان و عبود از هرگاه صفت خلوق سازند یعنی کسی است که نفس
 خود را بسبب احبب میکند از خیر و هرگاه آنرا صفت خدایتا سازنی یعنی آنست
 که او بجهل نمیکند بمقویت خاصیت از هرگاه صفت خلوق سازنی یعنی آنست
 بمقتضی که چیزی را از غایت شود با آنکه شیخ نصیر الدین بن محمد کاتب ضوول گفته است
 که هر کسی که لا یقین است بجلال خدایتا و مناسبت داد بجلال و جلال است
 آن بجلالیتا و اگر چه از شایع و خبیث و اطلاق آن اسم وارد نشده باشد
 این اطلاق از ادب نیست زیرا که جایز است که از وجه دیگر مناسبت نداشته باشد
 پس ما بر اینکه دریم بسوی خلوق که در بعضی است و میگوئیم که اصل مضاف و مضاف
 با تسامع و سهولت و مضاف یعنی زمین سهل واقع است چنانچه جوهری و غیر از آن
 ائمّه گفته اند که کرده است و مضافی را بواسطه سهولت عطا ای و وسعت آن سعی گویند
 پس الله تعالی احر است با اسم مضاف از خلوق بواسطه آنکه عطا ای و وسعت است
 بجمع معطیان و بر و بیکی او شامل شده است بجمع بیکو که از ایا آنکه اگر ما تسبیح کنیم
 از شیخ احمد بن محمد حجت رجوع را با اصل اشتقاق قد اسماء حسنیه و لایحه
 خواهد بود زیرا که ترا کنیم هر افعالی از اسماء حسنیه که در اشتقاق و اصل او یعنی
 حاصل شود که مناسبت جناب مقدس الهی را و ثبات و اطلاق آنکه باطل است
 باجماع ایامین که سبید که از اسماء الله تعالی است و از هر اهل اندیشه موضوع
 از برای بر این چنانچه جوهری گفته است که در حدیث پیغمبر وارد شده که یقین من
 لثان خبر من سید من المیز یعنی گویند جوان بهتر از من است پس اگر نظر حاصل
 اشتقاق سبید کنیم اطلاق آن به دلایل جایز نیست پس معلوم شد که اصل و اسماء
 الله تعالی مطلق نیست و کان پیرم من که صاحب عهد و دایر می نام نهاد قاضی عبد
 الجبار کرده است چه او در شرح اسماء حسنیه گفته است اسم حنان را به خدا تعالی
 اطلاق نمیکند و در نزد آن فاعله معنی حین نمیکند و اطلاق حین بر خدا تعالی
 و اینست من میگوئیم که کلام عبد الجبار نیز درست نیست زیرا که حنان از جنس
 مشق است چنانچه جوهری و صاحب گفته است که حنان بخیف یعنی رحمت است و حنان

برابر

بشدید صاحب رحمت است و هر وی در غریبین گفته است که و حنانا من لکننا که
 در قرآن کریم وارد است یعنی رحمت است و حنانا یعنی بدیعیم است
 این از صفات الله تعالی است پس حنان بخیف یعنی عطوفت و رحمت است و در
 حدیث وارد است که پیغمبر بر موی گذشت که او را عقاب از او میگریزید و میگوید که
 لا تقذوا حنانا یعنی یا رحم و عطوفت نمیکند بر او و حال آنکه او از اهل بیت است
 شیخ طبرسی در تفسیر مجمع البیان گفته است که معنی قول خدایتا که فرمود است
 حنانا من لکننا یعنی رحمت است چنانچه گفته میشود که حنانا ناک و حنانیتک و
 اگر ما اسم حنان را بخیف نشیند است چنانچه طریقه گفته است که حنانیتک بعضی الشیر
 اهون من بعض حنانیتک رحمت الله رحمت بعد از حنان است شیخ طبرسی گفته است
 که حنان بخیف یعنی عطوفت و رحمت و زوق و برکت و حنانا یعنی بدیعیم است
 و آن را جمله صفات الهی است زیرا که چنانچه الله در چیم میگوید الله حنانا من لکننا
 و معنی حنانا رحمت است پس هر یک که در ما و میگوئیم که بر این چنانچه شیخ احمد
 بن محمد و قاضی عبد الجبار گفته اند که جایز نیست که خدایتا را شاکر توان گفت
 زیرا که شاکر در اصل لغت بمعنی کسی است که اظهار بغی کند که بگوید کرده باشد
 شیخ طبرسی در تفسیر خود ذکر کرده است و بعد از آن گفته است که الله تعالی از
 آن بزرگوار است که کسی را بر او بغی باشد و حال آنکه در قرآن کریم وصف الله تعالی
 بشاکر وارد شده است چنانچه فرموده است و الله شاکر عظیم و وصف الله بشاکر
 سبیل عباد و توسع است پس گفته است شیخ طبرسی و معنی الله شاکر ای بخار عبد علی
 طاعت با اشته و التواست یعنی الله تعالی را بدهد بدن خود را بر طاعت و شواکت
 و اینکه لفظ شاکر را ذکر کرده است بواسطه نالطف بندگان و ظاهره در احسان
 انعام بر ایشان چنانچه الله فرموده است و الذی یفرض الله قرضا حسنا انک خدا
 نمیکند از کسی اما این لفظ را بر سبیل لطف ذکر کرده است و باید بود عمل عام که
 کرده است از آن جهت که بندگان در حال غنا خود نفقه نمیکند و اضعاف را در حال
 و حاجت رضا میگویند و هم چنین عمل نمیکند بابتد خود و عامله شاکر از آن جهت که او
 مستحق ثواب است پس نفس خود را این جهت شاکر گفته است پس ظاهر شد که بعضی

اسماء الله تعالى استغفار اصل ملحوظ نیست بر مکرر هم ما و میگویم که در این مقام باید
فایده است که مناسبت دارد با این مقام و ذکر آن نهادن مقام خود است و از این است
که بدان که اسمائیکه در قرآن و حدیث بر الله تعالى اطلاق شده است هیچ کدام از آنها
مؤلف نقصان نیستند جماعی است که اطلاق آنها بر خدا جایز است و اما معادای این
از اسماء الله قسم است و الله اسمی است که در قرآن و حدیث وارد شده است مؤلف نقصان
هست اطلاق آن بر خدا تعالی یا جماعی یا به نسبت مثل عارف حافل و ظریف و ذکی و غیره که
عارف مآخوذ است از معرفت و معرفت شعراست بر سبقت فکرت و این بر خدا تعالی
نیست و عارف مآخوذ است از عقل و عقل عین متعین است و چیزی که لا یونی باشد مخلوق
و کما مشعر اند بر خدا و لا یخیر که غایب است از مدد و خدا منزله است از صفات و هم
چنین مواضع و علاقه و دادی بهر آنکه مواضع مؤلف و ذات است محال و مؤلف ناپیدا است
خاری و مؤلف مقدم شکست و این که دعای و فرشته او حضرت کاظم و اوست که این
لا یعلم و لا یدری کیف هو الا هو و اطلاق لفظ ذاتی بر خدا مراد از آن عالم است و هم
که در قرآن و حدیث وارد شده است اما اطلاق آن در غیر موارد خود مؤلف نقصان است
اطلاق آن اسم بر خدا و اینست مثل اما اگر بایستیم و قییم خود را بدانیم بر نسبت و
شیخ شهید در قواعد خود گفته است که بعضی از علما گفته اند انک فی الله امرک غلظ
و قد دعوات مضیاع که الله اسم نهی بر هم و لا یستعمل فی و اید شده است معنی مجازی
آن مراد است معنی مجازی و عزای اسم بر اسمی است که مؤلف نقصان است اما
قرآن و حدیث وارد شده است مثل بخ و ما ننک و شیخ شهید گفته است که اوست
توقل سنا و اسمی که در شرع قیقه بان واقع نشده است و اگر چه اطلاق معنی آن بر خدا
جایز است و هرگاه این مدلول را دانستی پس میگویم ما که شیخ بصیر الدین ابو جعفر محمد
ابن حسن طوسی در کتاب اصول خود گفته که هر اسمی که لا یوقلست بجلال خدا و مناسک
اوست و در شرع اذن وارد نشده است بان اطلاق آن بر خدا جایز است و اما ان ادب
زیر آنجا است که مناسبت بخا با الهی نداشته باشد و وجه دیگر و مصیف میگوید
که پیشتر بنابر این خواهد بود و اطلاق جوهر خدا زهر که جوهر خیر فایده نداشت که بخا
بغیر نباشد و این خبر است و من میگویم که در این کلام مصیف گفته است و اگر چه

عبادت سنا و ما هیتی که هرگاه یافت شود در خارج عن حاج بموضوع نباشد و این
تعریف صادق نمیشاید مگر بر ما هیتی که وجود دارد باشد و این و از این هیتی است
از موضوع باشد نه از علت فاعل و غیر آن پس اصلا تعریف جوهر بر او صادق
آید و بحث مصیف بصیر الدین وارد نمیشود و شیخ علی بن یوسف بر حق است
در کتاب نهی السؤال گفته است که جایز نیست اطلاق اسمی بر خدا که در شرع مظهر آن
باشد اطلاق نکرده باشد و اگر چه بحسب تعالی تصاف است با جمیع اشیاء و این شیل
جوهر که معنی ذاتی است که غایب بود باشد زیرا که در اطلاق آن بر خدا اشایه معنی
خفته باشد که مانند اینم زیرا که در کلام شیخ علی بن یوسف نیز همان بحث میسر شده که در
مصیف ذکر کردیم با آنکه اگر جوهر را بقایم بالذات نفس بر کبر بر خدا صادق و نمیشاید زیرا که
مراد بقایم ذات نیست لکن القیام است و در واجب ثلثا قیام غیر ذات است و اطلاق صفات
بر موضوعی بودن معنی صفات کافی نیست زیرا که اطلاق لفظ عز و اطلاق لفظ اجل
بر شیخها بر نسبت با آنکه او را عز و اجل میگویند در قوم خود بواسطه آنکه عز و اجل
خصوص الله تعالى است که غایت و امانت خدا بر بندگان نمیشود و الهام اسماء خود
و باینجا هیچ کس از مردم جرات نمیکردند که اسمی از این اسماء و صفات این بر خدا
اطلاق و کنند و من میگویم که این قول و قولی است از قوال صاحب حصول زیرا که هرگاه
جایز باشد عدم مناسبت و ضروری نباشد که داعی بتسبیح الله تعالی باین نباشد
واجب است که امتناع کند از آن مادام که نفس شرعی وارد نشده باشد بر اطلاق آن بر خدا
و معنی قول علما که گفته اند اسما الله تعالی توقیفی است که موقوف است بر نفس و اذن شایع
بد رستبیک درین باب تبیین کلام بیزون و غیر از حد اخضا اما چون حدیث
درین باب ذی شعب است پس اطراف را بیان باید کرد شد بدین تعقیب معنی
عقاب کند است طاعیا را و شد بدین معنی قوی است و این معنی مآخوذ است
ملکه یعنی قوت یا ملکه و بمعنی شد الله عز و جه قواة است و هرگاه با امر قوی ذاتی قوی
باشد میگویدند اشدا لرجل و شد کواست که در اول و قوت بر باشد و مصیف میگوید
که در اول و ضعف باشد اشدا لثا صیر بمعنی ضعیف است و نصیر بمعنی مبالغه است مبالغه
است زعفران و نصیر بمعنی معونت و با و نیست و نصیر و ناصر بمعنی یاری کننده است و معنی

نصرت القیاس لیسوا بر است که با دانان عانت بلند کرد و از دانی قنات و معنی قول
خدا که فرموده است لا هم یضرّون ولا هم ینفعون و یورثون العالم مباحثه است و
علم و کس است که هیچ مقلوب و خارج از علم او نباشد عرب میگوید بعل علامه قنات
و آیه بر الحاق هله تا لا یکنید بر تحقیق مباحثه نیز که این الحاق شعر است بعد از
معنی که زاید است بر اصل و خدا را علامه میگویند زیرا که موهوم ناپیدا است آنچه
کس است که علم او شامل جمیع معلومات و عرب کا هم میگوید که احاطه علم فلا
بکذا که چیزی را از غایت نباشد و معنی قول خدا فرموده است و الله من وراء حجاب
این است که جمیع خلایق و قضا و قدر و سلاطین و دلائل و اوقات و فواید و غیره
مثل کسی که از جمیع جوانب و احوال و احاطه کرده باشد که او را هر چه میباید
این را نجله بلاغت قرآن است لفظ کواست که ابداع خلق کرده است و معنی الحلق
اینست هم و خلق هم است و مشتق است از فطر که معنی شود و از السماء انظرنا این معنی
ما خود است چه انظرنا معنی افشاست است معنی قول شما که فرموده است تکاد انتم
تفقدون یشقوا اینست که با که استماع عدل را شکافته است و ما را از آن خبری یافتند
و معنی قول الله تعالی که فرموده است فاطر السموات و الارض اینست که خلق آسمانها و زمینها
اینست که گویند که معنی فاطر الله اینست که ما آنکه در اعراض بر سرهای سوی حق
حاکم او در دین و دنیا و عبادت گفتنا فطرها یعنی میزبان کرده ام از امر آن و معنی
فاطر را دانستم و قواعد که فرموده است لا اله الا الله فطره یعنی خلق او است انظرنا انفسنا
و انفسنا و سائر معنی اندکافی کواست که جمیع خلایق را کفایت کند و مودیان را از
ایشان دفع کند پس او کاف است که او را توکل کرده است پس کفایت میکند جمیع
مناجات الهیه و کفایت معنی قوه است و جمیع احوال است لای علی کواست که غالب باشد
و معنی قول خدا که فرموده است انتم الاعوان یعون العالیون المتصورون و انما الظفر
و معنی علو و فریاد است که غالب شدیم بر هر سر خود و قول خدا که فرموده است ان
فرعون علی الارض یجوع علی و تکبر و طغی است و کاه هست که معنی معنی تر از امثال
و انصاف و اشیاء و اندام اینست که اگر معنی کرم است چه کاه هست که صفت او عقل
فیل میاید مثل قول خدا که فرموده است هو اقر علی که آهون معنی هیزان است و شقی

و انی در قول خدا که فرموده است لا یصلها الا الاشیء معنی شقی و توفی است و
اعز و اطول در قول شاعر که گفته است ان الذی سخط السماء بنا لنا ینا و اعز
اعز و اطول بمعنی عزیز و طولی است پس اگر معنی شقی کرم است الحقی معنی عالم
و این معنی ما خود است قول خدا که فرموده است یسئلونک عن الساعة کان حق
حق عنها انبر که حق عنها بمعنی عالم و وقت یجیبها است و کاه هست که معنی معنی طهر
مباحثه معنی ان محضی است بقی کس که میگویند که ده است لطف از کاه
حقیقتا این معنی ما خود است کاه با نامعینا الداری بمعنی خالی است و معنی الله
الخالق و بر اهرام خلوات و اکثر اهل العنا اتفاق کرده اند بر ترک هر دو الداری و گفته اند
در هر دو معنی قول خدا که فرموده است و لقد ذرنا الجحش کربا و اختلفنا است اصابع
کواست که قابل صنعت است این معنی ما خود است اصابع کل صنوع و عاقل کل مخلوق
پس هر موجودی که مقرر خداست فعل او است در حدیث و اوست که اگر استصغر
خاتم امیر و غیره است و معنی اخذ پند است که سوال که در صانع را که از برای
یعنی اندازان و انکسری و اطلاق دستان و چنانچه اکثرت له بمعنی شل ان یکب له است
چه بامه فعال از برای طلب پاید و نیز که خداوند و او را عمل دشمنها را صانع کرد
گویند و آنکه خداوند را در او اینست که گویند و در تثنیه امر فارغ اعنان و
جمع نسوة صنع گویند و اگر مرد باشد رجل صانع الیدین و صنع الیدین بدختر
گویند معنی خادق فی هذا الامر و صنعت صناعتی صانع گویند و شیخ شرف
الدین بقدره در کتاب الوامع و در بیان فرق میان صنایع و عاقل و عاقل گفته است که
صانع عبادت را میمجد چیز دیگر آنچه را از عدم بوجود خارج کند و عاقل آنست که تغییر
کن چیزها را به مقتضای حکمت خود خواه آنرا وجود دهد یا نه و عاقل عبادت را
موجد است باقی بقا و تکرار کند چیزها است بصورت و اشکال چنانچه در شرح اسم
مصور گذشت هر کس خواهد این را طلب کند لای بمعنی عالم است و در وقت بمعنی عالم
لی بهیچان خدا فرموده است انما یفکر فکل رب که الله بمعنی که گفت که و فرمود
در وقت بهیچم و در وقت بمعنی علم آنست که در وقت بهیچم معنی میشود و بیک معقول
و در وقت بمعنی علم معقول میشود و بیک معقول چنانچه میگوید آیت زید عالم صیغه

خلفه من است و هر چه گفته است که مراد از آن قصداً است یعنی من خلفه من
 با ذمه علم است مثل الاحاجه فی یقین یعقوب ضمه ای علمها و اندامه قولش
 والله یعقوب الحی که صدوق گفته است که معنی یعقوب یا یحیی بقول الحی است و این
 نام حکم بن محمد کورث است در هر نقیض است مثل علیاً قضیه علی علیه الموت و قد لنا
 محامد هم ضمه ضلالت و حکم مثل ولولا اصل مستی لفضولهم ای نقصان بنی
 و اینکه میگویند معنی الحی که یقین ضل حکم کرده و معنی ضلالت هلاک الدار و حکم علیها
 ذوب شاعر گفته است که و علیها مسردان قضاها داود و صنع السوابع تبع که قضا
 و در بنیت یعقوب حکمها است لکن آن کو است که اعطاکت ثمنها است و قول خدا که
 فرمود است فامنن اعطوا نعم است یعقوب انعام کن بر هر کس که میخواهی از مردم بر آن
 چیز که اعطاکت و منع کرده و در روز قیامت بر تو حساب نیست و یعقوب گفته اند که
 نشان که است که قبل از سوال بشناختن سوال و نشان که است که در اول و در
 کسی که او را عرض و نشان بخواند صاحب نعمت است نیز ذکر آن قد یا بقدر اسم خواه
 گذشت که معنی گو است که انا یا نیت بدین و انصاح بنیان خود اظهار حکم خود کند
 یا نیت شود بمعنی انصاح است و بتین بمعنی ظفر است و بیان آنچنین است که چیزی بسبب
 آن ظاهر شود که کاشف الظفر بمعنی مفرجی است که اجابت مضطر میکند که می مضطر
 بخواند و کشف بدین معنی که از او و صریح ضا دعلا و قمع است و بضم ضا و بمعنی لا عری
 شود حالت و صرم و صانه مزید بینه بیک معنی است و اسم از صریح ضری و یا بدین معنی
 در حدیث وارد شد است که لا صریح و لا صریح و فی الاسلام معنی هر یک از این دو لفظین
 معنی آن بیک است چه معنی لا صریح است که صریح و بی سنا ندهد به از خود که چیزی از
 او یا صریح کند و یا صریح نفع است و معنی لا صریح او اینست که مرقه مسافر خود را صریح
 و مانند و اینها نیز با و صریح و بی سنا ندهد به از صریح است و صریح و فیصل است
 که است و صریح او با اسم بمعنی شدت و این هر دو اسم مؤنث اند صارد و صریح بمعنی
 حاجت است چنانچه گویند لا صریح و لا صریح و فی خبر لثا صریح گو است که مکرر صریح
 از او صادر شود چنانچه خبر الحی بمعنی کثیر الترحم است لوی که است که مکرر رحمت
 خود را کند و وفا صد غلامت بمعنی وفا السوء و کثرت است بمعنی وفا محقه و وفا است

المر

الوکیل کسی که این اسم را و ند خود را سازد از غرق و عرق این شود القوی
 کسی که او را داشته باشد و قادی زبرد و قیاس هر است قدر از آن سازد و
 هر کدام یا قوی بخواند و آنها را از طین و اندازد شریقه شمع از او کفایت شود
 کسی که در نصف شب زود بای غانه خود بایستد و هفتاد بار بگوید یا معبد
 و علی کذا یعنی نام فایب خود را بگوید و دهها مرتبه او یا خیر او یا بد خدا بخواند
 که اگر بخورد و از اسماء بود بیه کذا شده است الحی المپی کسی که نفس او از
 طاعت کز آن باشد و در وقت خواب سینه خود را بر سینه خود گذارد و این را سینه
 بخواند نفس او بطاعت راغب شود و مطیع او شود الحی کسی که نوزده بار این اسم را
 بر مریض یا بر کسی که در چشم دارد بخواند شفایابد و کسی که در اخراج شب الحی القیوم
 بخواند اثر عظیم بخشد الحی القیوم کسی که این اسم را بخواند و از صفتی فله حاصل شود
 و کسی که الحی القیوم را بر خاتم خود نقش کند خدا تعالی در پناه مردم دیگر او را از
 کربانند و در میان مردم مشهور شود اگر چه کلام باشد و او را این کربانند از خوف
 التواحد کسی که این اسم را بر طعام بخواند و از طعام را بخورد و در بطران نوبت
 التواحد کسی که در خلوت این اسم را بخواند و در وقت نوز شود لا حد کسی که بعد از نماز
 و خلوت هر بار این اسم را بخواند ملائکه را مدد و خود بی بیند التواحد فاکر این
 الرجوع نیاید التواحد کسی که در وقت خوساخن این اسم را بسپارد بخواند هر چه خود
 غالب شود التواحد کسی که این اسم را بخواند و او را طفل باشد تا وقت بلوغ آن طفل از
 امر خسران باشد التواحد کسی که این اسم را بسپارد بخواند خدا توبه او را قبول کند
 التواحد کسی که این اسم را بسپارد بخواند شریقه شمع از او کفایت شود کسی که این اسم را
 نزد ظالمی بخواند آن ظالم را خاضع و مغرور شود التواحد کسی که بعد از نماز جمعه این اسم
 بر زبان نهد و بخورد صفات بیک هم رساند آن کسی که بسپارد بخواند این اسم را خدا
 حفظ کند او را و او را مالک الملک کسی که این اسم را بسپارد بگوید خدا او را
 عفو کند و در دنیا و آخرت کفی المعق کسی که در جمعه در هر جمعه ده هزار بار
 این اسم را بخواند و بخواند بخورد خدا او را عفو سازد و در دنیا و آخرت و اگر کسی این
 دو اسم سون فاتحه نیز با این عدد بخواند بقیه عفو شود المعق کسی که بسپارد بگوید

الهدي كنت لا نرجو الا الحيد بن فط عنك فاني من يفرع المصرون وان
 كنت لا تميل الا الى هيد بن فط من يلقى المصرون وان كنت لا تكلم
 الا اهل الاحسان فكيف يصنع المستبون وان كان لا يفوز يوم الفتح الا
 المتقون فميرت بعتك الجرمون الهدي لا يجوز على اصرط الامن جالته برأه
 عليه فاني بالجواردين لم يبت ليك قبل انفضاء اجله الهدي ان لم تجد اعل
 من عمره لا تمهد مكنون بمرته من المضطر الذي يرهق بين العالمين سعي
 تقيد به الهدي ان حجت عن موجدك نظر تعمدك لجناياهم او قهرهم فصبك
 بين المشركين في كرايم الهدي ان لم تساند احسانك يوم الورد داخلنا في
 يد ربي الجود الكرم فاجب لنا بالاسلام مذخور هياك واستغفر كما ذكره
 الجرحه ومينا بصرف صلاتك الهدي ان حنا غرا بلاء اذا غفشت بطون نحودنا وغشيت اللين
 سفوف بيوتنا واحضنا مساكين على الاغيار في قلوبنا وخلفنا فرادى في اصبون
 وصرفنا المنايا في احميل المضارع وصرفنا في ذوقهم كاهنا ما هو له وحى من
 الهدي ان جينا لك عراة حفاة مغيرة بمن شري الاحداث دؤسنا وشاحنا من راب
 الملاحيد وجوهنا وخاشعنا من افرع القبحه ايضا واذ بيلة من شدة العيش
 شفا هنا وجاغتة الطول لنعلم بطوننا وبادر هنا لك للعيون سوانا وموترا
 ميريقنا لا ورايطه وناوشعولين بما قد دها ناعنا هائنا ولا دنا فلا نصفي
 المصائب علينا يا غرام وجهك الكريم عتانا وسلب عائد ما مثله الرجاء مينا
 الهدي ما جئت هذه العيون الى بكائها ولا جادت من شربة بجاهها ولا اسهد ما
 يقبل لنا كلاته فندع انما الاميا اسلف من عهد ما وخطاها وما دها هلا
 فواقب بلاها وانك لنا دوا حزن على كلف غماها الهدي ان كجا ميتين فانا ابكي
 على اصاعتنا من حرميك ما انت حبيب له وان كجا حزن ميتين فانا ابكي اذا شام حزن
 ما نطلب الهدي حلاوة ما يستعين به لسان من الطوبى بلا عتبه من مادونا
 بغيره فلو من النصح في لانيه الهدي امرت بالمعروف ونهت عن المنكر فانا ابكي
 امرت ببسك السؤال وانت جبر المسئولين الهدي كيف يفتل بنا النبال الى الامسا
 طالحنا بطلا به وقد ددنا من اصيلنا الا انك اسبغ اثوابه الهدي اذا مررتا القبة

اقان عافنا انقلع من اصول اشجارها واذ نسقت ارواح الرعية
 مينا اعصان جاشنا اتبعته بين يدي البشار واثارها الهدي اذ نالوا من جفا
 شد يد العقاب سغينا واذ نالوا منها القصور الرحيم فرحنا نحن بين امرين فلا
 سخطك تؤمننا ولا دعتك تؤمننا الهدي ان صرحت مساعينا عن اسنفاق
 نظرك فاصرت رحمتك بينا عن دفاع قهرك الهدي انك لم تزل علينا بطلوط
 صناعتك مينا ولنا من بين الا فاليهم مكرما وتلك عادتك اللطيفة في
 اهل الحقيقه وسالفاك لدهور وغايرها وخايبا لليا في بياها
 الهدي اجعل ما جوتنا به من نور هدايتك دجايت رقي بها الى ما عرفتنا من
 رحمتك الهدي كيف نخرج حصبة الدنيا صدونا وكيف نلتئم في غمرها امورا
 وكيف نخلص لنا منها سرودنا وكيف نلكا باللمور واللعج فورا وقد دعنا
 يا قنار ايلالال قودنا الهدي كيف بنسج في ظيوفرنا لنا فيها حفاة صرغنا وقنا
 يا يدى المنايا احبا لثقل دهرنا وجرحنا مكره ميتين جرح مرارها ودكت النفس
 على نقطاع عيشها لولما اصغت لاله هذه النفوس من دفاع لذهبا وقنا
 يا قنايا ميتين فواحيش في بيتها الهدي فانيك تلي من مكاتيد حدها وبك تستعين
 على عبور مظرتها وبك تستقيم الجوارح عن اخلاف شهواتها وبك تستكشف
 جرنها وبك تقوم من القلوب سنعاب جمالها الهدي كيف لدد وروان تمنع
 من فها من طوارق الدبابا وقد اصببت في كل دار منهم من ستم المنايا الهدي ما نفع
 انفسنا من انفسك وعن ليد باران لم توحشنا هنا لك من مراة الا براه الهدي
 ما نصبرنا في فقر الاخوان والفر بابيت قمر بناتنا منك باذا الطويات الهدي ما نفع
 من ماء الرجاء تجاري هو انشاد لم تحم طهر لاشا لم يحيا من عباينا الهدي ان
 عدتني قعد علفك ليا اودتة فسدته وان رجعتني قعد وجدته
 مسيئا فاجتته الهدي لا سبيل الى الاخراس من الذي نل لا يعصمك ولا وصول
 الى عمل الخبر الى لا يعصمك فكيف ليا فادوما اسلمتني وبه مشيتك فكيف
 يا اخيرا من من ان سب ما لم تدركني به عصمتك الهدي انت ذلكن على سوال
 الجنة قبل معرفتها فابكيت النفس بعد العرفان على سبيلها افندل على خيرا

بيت

السؤال ثم نعمهم النوال وانت لكرمهم المحمود في كل ما صنعته يا ذا الجلال
 الاكرام الهى لكنت غير مستوجب لاجرا من رحمتك فانت اهل الفضل
 على بكرتك فالكرم ليس يصنع كل معروف عند من يستوجب الهى لكنت
 غير مستاهل لما اجر من رحمتك فانت اهل ان تجود على المذنبين بغيره
 رحمتك الهى ان كان ذنب قد اخافى فان حسن جوابك قد اجاب الهى ليس
 تشبه مسئلك سلكه الشاغلين لان الشاغل اذا منع امتنع عن السؤال
 وانا لا اعمى بها مسئلتك على كل حال الهى ان عني فان لم ترض عني فلعني
 فقد يقفوا السيد عبيدك وهو عنده غير بائس الهى كيف دعوتك وانا انا ام
 كيف انتم منك وانت انت الهى ان تقبلي قائم بين يدك وقد اظلمت الحسن
 توكل عليك فصنت بها ما يشبهك وتعتدني بغيرك الهى ان كان قد دعا
 اجلي ولم يقبلي منك فكل قد جعلت الاعتراف بالذنب لانيك وسائل على فان
 عفوت مني وانا لا اعفونك بديك وان عدت فمن اعدل منك في الحكم
 الهى ان جئت على يقين في النظر لما وبقى نظرك لما فاقول لها ان لم تسلم
 به الهى انك لم تسلم في ايام حيوتي فلا تقطع رزقك بعد وفاي الهى كيف
 ايا من حسن نظرك بعد ما بقي وانت لم تقبلي الا الجميل في ايام حيوتي
 الهى ان دوني قد اخافني وحبتي لك قد اجابني فقول من امرها انت هله
 وعد بغيرك على من عمر جملة با من لا تخفي عليه خافية صل على محمد
 الي محمد واعف عن ما قد عني على الناس من امر الهى سترت على في الدنيل
 دنيا ولم تظهرها وانا ان استرها يوم القيمة اخرج وقد خست في الدنيل
 للعصاة من المسلمين فلا تقبلي يوم القيمة بها على رؤس العالمين الهى جودك
 بسط ابي وسلكه قبل على فترتي يا فاكناك عند اقرب اجلي الهى ليس اعند
 لايتك اعند من قبلي عن قبول عذري فاقبل عذري يا خمر من اعند
 لايتك المستيئون الهى لا ترضي في حاجتي قد اقيت عمري في طلبها منك وهي
 المغفرة الهى لو اردت لها فني لم ترضي ولو اردت قبضتي لم تسترني فقبضتي
 يا له مدهيتي وادم لي ما به سترتني الهى ما وصفت من بلاي انبليتي او

اوليت

اوليت به فكل ذلك عنيك فعلته وعفوك تمام ذلك ان ائمت الهى لا
 ما قرنت من الذنوب ما قرنت عفا بك وكولا ما عرفت من كرمك ما
 ثوابك وانت اول الاكرمين بقبول اسئل الاملين وارحم مراتب ترحم في حال
 عن المذنبين الهى تقبلي عني يا نك تقبلي يا كرم بها اميتة بستر بغيرك
 صدي بكرتك بسترات بسترها وهب لي جودك مديرات بسترها الهى القسني
 الحسنيات بين جودك وكرمك والقسني السبائات بين عفوك وعفوك
 وقد رجوت الا يصنع بين ذنبي وذنب مسوق وخسني الهى اذا شهد لي لا انا
 بوجديك وانطلق لساني بغيرك ودلني القرآن على قواعد جودك وكيف
 لا يتبع رجائي بخس من جودك الهى شابع احسانك لي يد لي على حسن نظرك
 فكيف يسني امر وحسن له منك النظر الهى ان نظرت لي يا له لك عيون بغيرك
 فانا من غير اسئلك فادري بها عيون رحمتك الهى ان عرفتني بغيرك فخذ
 ادناي رجائي من ثوابك الهى ان عرفتني فبعتك وان عدت فبعتك فيا
 من لا يرجي الا فضله ولا يخاف الا عدله صل على محمد وال محمد فاسن عيني
 بغيرك ولا تنقص عيني في عدلك الهى علفك لحيها وجعلت لي في الدنيل
 اطعمك بها ولعصيت واغضبك بها واغضبك وجعلت لي من يقبلي عني في
 السموات واسكنني دارا قد نلت من الافان ثم قلت لي ان جودك ان جودك
 بك اعظم وبك اسخير وبك اخير واستوفيتك لما بهنيك واسئلك يا مولاي
 فان سؤالي لا يجيبك الهى ادعوك دعاء ملج لا يملد علة مولاه واسئلك في
 نضر من قد اقر على نفسه بالحق في دعواه الهى لو عرفت اعند امين الذنوب
 النقص ابلغ من الاعتراف به لايتة هب ذنبي الاعتراف ولا ترضي في
 عند الاعتراف الهى سعت تقبلي لك لتقبلي تستوفيها وتحت افواهها حق
 نظرك منك لتستوفيها هب لما سئلت وعذ عينيها باطليت فانك كرم
 الاكرمين بقبول اسئل الاملين الهى قد اصبحت من الذنوب ما عرفت وشرف
 على قبولها قد جعلت فاجعلني عبدا لاطا لثقا فاكتمته ولا ما عاصيا فرجته
 الهى كاذب بقبول قد اصبحت في حقها وانصرف عنها المشيعون من جبرها و

بكى الغريب عليها لغيرتها وجاد بها الدموع عليها المشفقون من عيشتها وفادتها
 من شيعتها القبرود وواودتها ووجعها المعادي لها في الجوع عند صرعها وكما
 على الناطقون اليها عند ذلك حزن فاتها ولا على من رها قد وسدت لثري عجز
 جيلها فقلت لا تكن قريدا نافي عنه الا قرتون ووجع جناها الاملون ترك
 قريتها واصبح في الحديريتها وقد كان حلي ذابا لدنيا داغيا ونظري في هذا
 اليوم واجيا فحين عند ذلك منيا فني مكنون ارحم من اهل قريتي الهي لو
 لمقت دوني بين السماء والارض وحزن من الجوع وبلغت اسفل الثرى ما
 ددني الناس من توقع عقرها بك ولا عرق في الفتوة طعم ايشاء وضوايك الهي عجز
 بالدماء الذي علمته فلا تخبرني عن اهلك الذي وعدتني به فني ليعتد اشد
 بحسن دعائك ومن تمامها ان توجب لي محمود جرائك الهي وعجزك وجعلك
 لقد اجبت عني استقرت حلاوتها في قلبي وما شعفت عفاير موحديك
 على انك تبصر عجزك الهي انظر عقولكم كما ينظر المذنبون ولست اكسر من عجزك
 التي يومها الحسبون الهي لا تشب على فلتست قوتي لعصيتك ولا تخط على
 قلت اقوم ليظلمك الهي ايتها الربيشني اي فليتها لترتقيام للشقاء ولدت فليتها
 لا تلبس الهي افسلت عجزا حين ذكرت عجزا في وما لها لا تهيل ولا اذري
 لي ما يكون نصيري وعلى ما ذاب عجزك عند البلاء مسيري الي بقبي عائلتي ما ي
 فخا وعني قد خفت عند راي حجة الموت ودمعوني من قريتي عجز الموت فما
 عدوني قد حشا مسامي لي مع الصواب الهي لقد رجوت من التسي بين الاحياء
 ثوب عافيتي الا بعرفني بين الاموات يوحى واقية ولقد رجوت من تولا
 في جنوبي باحسانه ان يشفع لي عند وفاي عجزا به ايتس كل قريتي في القبر
 قريتي ويا ناني كل وجع ارحم في القبر وعدتي ويا عالم السرى والجوى ويا كاشف
 الضرر ابلوي كيف نظر لست بين سكان الثرى وكيف صيدك لي في ذابا القوت
 وابني فقد كنت في لطيف ايام جوع الدنيا افضل المنع بين في لا به وانه عجزك
 ونعنا كثر ايا دينك عندى فجزت عجزا ثما وضعت دعائي بشركي لك
 عجزا ثما فلك الحمد على ما اوليت ولك الشكر على ما اتيت باخبر من دعاء داغ

اضل من نعاء داغ بدمة الاسلام اتوسل اليك ونجزة القرآن اعتد
 عليك ويوحى محمد والي محمد اقرب اليك صلي على محمد والي محمد واعرف
 ذميا لقي رجوت بها قضاء حاجتي رحمتك يا ارحم الراحمين ديني امير المؤمنين
 برنقريتا لمخود فكد ويا وعنا بك د وكنت ايتها المناجي في انواع الكلام في
 الطالبي منه مستك في ظلام السلام والمسوف يا لتوبة عاتيا بعد علم ما انا لك مضمون
 لعصيت بين الانام فلو ذاهت توكت يا غافل يا قيصام واقصرت على العايل من
 لقول الطعام واحبت محمد هذا ليك لافيا م كنك عري ان تنال شرفا لتمام
 ايتها النفس الخاطي ليلك ونها لك يا ذا كرتي تكلان تسكني يا من اخلد في
 وتشتبي فغوي قد فرح السهر دقة جوفها وداست في الحلو لث شدة عيشها واني
 المستعين عولة ايتها والان قسوة الضما رجعة دنيها فانيها فانيها قد بلغت
 ذنبه الدنيا واثرتنا لافرة على الاولى والثالث وقد انك من يوم عجزك في
 ونجسرا لي بيم بالحسنى والشرفا المنقون وابو طاموس ورجع الدعاء كذا
 كما انجله مناجا بكيه خوطر من واد شد استا بئس كذا الكرم واد استا بئس كذا
 لروحي زفتم عليك فاني من الان قد جعلتها مستقيمة بك وبسبائك ما
 منك ايتك وقد امرت يا ماني المستجيب واكرام الضيف لغيري ولسيف على
 المار بلا سبير فاحل روي في جملة الامين المستجيب والقبول بالكرمين
 والاسراء المرحومين وانجله مناجا بكيه خوطر من وسيد استا بئس كذا الكرم اناك
 امرت المؤمنين لا يضل على المعيرة بالقوت الذي لا يد له منه وانت فوق الذي لا
 غوي لعنة وانت اقدر المؤمنين واكرم الما موريين فلا تمنعوني ما لا غني لعنة
 من القوت وقد دكرت قبل ان موت واوت واما مناجات منظوم وانجله مناجا
 كذا برهم بن علي جماعي كفي مؤلفا بكتابك ذكر كره استا بئس اناك الهي لك
 الحمد الذي لا يماية لدوري كل الامانين باقيا وشكر ابغوت لعدو والتمن
 الحسا ونجم السماء والظلمة الا واديا على ان ذقت لعنة منك هداية اياك
 غليما من الكفر وايقيا فانت الذي لمعني وسقيني ولولا ان كنت لدمعها
 ظاميا وانت الذي امتحنوني بكم ايا رجاء الغاه للضر شافيا وانت الذي امرت

و اعطاهای نوح

یا رب کما امرک تضرعاً فاذا ددت بدی من ذلهم ما الی الیک سبیلہ لا الہ الا انت
 و جیل عفوک ثم ان سلیم یا من علی توکل و کفایتی اغفر لک الذنوب
فصل سیم چهارم در طلب عفو و توبه از جانب الله تعالی و طلب نجات از کفر و ظلمه
 تبعه منہم باشد الله تعالی خواست ترا بصاحب و بدهد و او را از انکس را حق کند
 اما توبه بسوی خدا واجب است خواه از قضا باشد و خواه کفر و غسل توبه نزد
 مقدم است بر توبه و بعضی گفته اند که مؤخر است و توبه مسقط کما هاست
 باجماع و عفو خدا یتعالی با سقاط حق خود اندوی نقصان جا بر وجه است بحسب
 عقل و نقل و اما ادعیه در این باب بسیار است و از آنجمله دعا بیست که در اعیت
 السهرن کوراست که الله تعالی فرموده است که انھما یکر صاحب کاه کبیره از
 خود که هر کس را زاده دارد و خود کاهان خود را باید که جامه و بدن خود را طاهر سازد
 و بعد از آن بجزارد و در وقت بقیه کند و رجائیکه کسی را این بقیه بعد از آن
 بر دارد و این دعا بخواند که میان من و او اصل احاطی نیست و در دوا یا تا همه وارد
 شد است که ابتدا بخواند و در یکشنبه بوده است کسی که روز یکشنبه است
 ماه و بقدر وضو و بسم الله و چهار رکعت نماز کند و در هر رکعت فاتحه بکارد و بعد
 و معوذتین هر کدام را سه بار بخواند و بعد از سلام هفتاد بار بگوید لا حول ولا
 قوة الا بالله العلی العظیم یا عزیز یا عفا و اغفر لک و توبی و در توب جمیع المومنین
 و المومنات قاتل لا یغفر الذنوب الا انت پیغمبر فرمود که کسی که چپ زن کند
 منادی را آسمان ندا کند که ای پندار عمل را از سر کن که آنچه کرده آمرزیدم توبه
 تو را قبول کردم پس منادی ندا کند از هر شری که ای پندار مبارک باد بر تو اول
 توبه و توبه تو و ملک دیگر ندا کند که ای پندار رستبک خدا یتعالی اخوان تو را از تو
 راضی میکند و در روز قیامت و ملک دیگر ندا کند که ای پندار خدا را با نهمی
 و عین از تو سلب میشود و قبر بر تو فراخ و منور میشود و ملک دیگر ندا کند که
 بنده خدا بد تو را خدا از تو راضی میکند اگر چه خشتناک باشند و خدا
 ایشان را و در روز تو را میامرزد و در روز بر تو فراخ میکند و در دنیا و آخرت بعد
 از آن چیز نیک ندا کند که در وقت قبض روح تو من با ملک الموت بیام و او را امر

میکنم که با رفیق و مدد را قبض روح تو کند و تو مرا ترک ترا خدشه و ساند روح
 از بد تو اسان بفرز با صاحب گفتند یا رسول الله اگر کسی در غیر این بقیه
 از فضل نایجا آورد و چون است آخرت و فرمود که از تو ای که وصف کرد خواهی
 داشت و این فضل خبر نیک و شریف علاج مرا تعلیم کرد و آنچه نوشته شد ملخص و باقی
 کما بر طلاس و کتابا قبل ذکر کرده است و دعا بر است یا واسعا عیسی یا رب
 و ملک یا فصل رحمة و یا مہمیا لشد سلطانیه و یا راجا بکل مکان و یا رب
 العرش فی کل لایک مستغنیاً بک اللهم لایک تا ثبات لایک یقول علیک سوء
 و قلت نقول و یغفر لک خرجت لایک اسجیر بک فی خرفی من الشار و بمر جلالک
 تجا و انت فجا و ذی اکرم و یا سمیاء لک فی قیامت به و جعلت فی کل عظمک و غیر
 کل قدر بک و فی سلطانک و غیرت به فی قیامت و تورت به بیکایات و البتة و یا
 امین یا الله یا الله اطلب لک ان تمحونی ما آیتک به و از غ مبدی غفر
 قایت لا اله الا انت و یا سمیاء لک فی قیامت ان تمحونی ما آیتک به و از غ مبدی غفر
 ما لک و انی و هب عافیت و انی من الذنوب العظیم اهلک و انی من حقونک
 کما یا اکریم یوم یوم و سبب که اگر کسی از امت توبه یا بچه امر کردم تو را عمل نماید و غیر این
 اذاده نکند من او را از ان کاه کبیره خلاص کرده او را میامرزم و یا لایک من او را از
 کاه کبیره نیز که تعلیم کردم ترا و این دعا است که بسبب ندما مستجاب است
 آنجمله ادعیه السهرن است که خدا یتعالی فرمود که ای محمد هرگاه که از امت ترا کاذب
 باشد غیر از کاه کبیره و مشهور باشد بکشتن ذنوب ترا اتباع آنها مردم را و خشم گرفته را
 باید که صد من کند پیش از طلوع فجر یا پیش از غروب و غش شفق آفتاب و روی خود را
 بر کند و بگوید یا رب فلان بن فلان بحق نام خود و پدر خود از زبان زباید و بعد
 آن بگوید عبد من غیب بد شد بد چاره منک لیغفر لی من ذنوبک لا اله الا انت یا رب
 تمیت عنه من الذنوب العظیم اللهم ان عظیم ما آیتت به لایک من غیرک قد شمس
 فی فیه القرب و البعد و اسلم فی فیه العذ و الحیب و اقیمت بید و اللک
 طمعا لا یزول و احدی طمعی ذلک فی حقک فارحمی یا ذا الرحمة الواسعة و لا تقو
 علی نعمت المنج و اذ فی یمنک من الطوبی الا عوج و خلص من سبی الا من یزید

وأطلق اسمي برحمتك وطل على برضوانك وحده على إحسانك وأفلي عثر
 وفرج كربتي وأرحم عبدي ولا تحب دعوتي واشد ذبالي قاله أزدى وقويها
 ظهري وأصلح بها أمري وأطبل بها عمري وأدعني يوم حشري ووقت نشري قال
 جواد كرم عقور رجبهم وأزجله دعاء حبيفة كابلماست كما نصرت سيدا لشجيرة
 ذراع شرف وطلب توبه مريد من أن ابنتك الله ثم لا تخرجني عن ربك
 خلال تلك وتحدوني بها خلة واحدة تجيئني أم ترحمني به فاطمات عنه وتو
 تهيب عنه فاستغفرت إليه ونعته أنت بها على ففصرت في شكرها وجدد
 على شيتك بفضلك على من أقبل وجهه إليك وقد يحسن ظنه عليك
 لا يجمع إحسانك بفضل وأدكل غيل ابتداء فما أتاها بالهي فاقف بيابغ
 ووقت المستسار الذليل وسألك على الحياء في سؤال لباث للمقبل مقدر
 لك يا بني لا تغفل في الحالا لا تكلها من إحسانك ولم أسلم مع وفور إحسانك من
 عيضا لك فقل تقوى يا الهي افرا به عندك بسو ما اكتسبت وهل يجيئنيك
 اغفر لك يقيع ما زلتك أم أقيعت في مقام هذا سخطك أم لا تقيع في وقت
 دعائي ومقتك سبحانه لا أيسر منك وقد فحنت لما بناقوبة لانيك بل أقول
 مقال أسد الذليل لظلال ليقس لي شجيرة ربه الذي عطلت ذنوبه فقلت
 وأدبرت أمانه قلت حتى إذا رأيت مدة العمل قد انقضت وغاية العمر قد انتهت
 وأيقن أنه لا يحصر له منك ولا مهرب له عنك فلما انبأ لا نابه وانحصر لك
 التوبة فقام إليك بقليل هيرني ثم دعاه بصوت عال حتى قد ناطا بالسر
 فأنحن ونكر رأسه فاستنى قد رعت شجيرة وجلبه وعرفت دموعه خديرت
 بينا أومم الراحين وبما أومم مرأته المسترحون وبما أغلف من طافير المستغفر
 وبما من عفو أكثر من يقينه وبما من رضاه أوفر من خطيه وبما من تحملك في خلفه
 يحسن النجا وروا من عود عبادته قول لا نابه وبما من استيصال فاسد هم بالثوب
 وبما من عفو من غلبه باليسر وبما من كافي فليكن بالالكثير وبما من وعدهم على
 يفضل حسن الجزاء ما أتاها عفو من عفاك ففرك له وما أتاها لوم من عفاك
 إليك فضلك منه وما أتاها عظم من تاهد إليك صدت عليه أتوب إليك في

دعائي حبيبة كاملة
 وطلب توبه

هذا توبة نادى على ما فرط منه مسيق مما اجتمع عليه خالص الحياء بما وقع
 عليه وان العفو عن الذنوب العظيم لا يتأطك وأن النجا وزعن الأثم الجليل
 لا يستعيبك وأن احتمال النجا يا ملا لفا حشة لا يتكادك وأن لعت عباد
 إليك من ترك الاستيكا رعلتك جاسبا لا ضراد ولزم الاستغفار والاعتراف
 لا ينك من أن استكبر وأعود بك من أن أصغر واستغفرك لما فترت فيه و
 استغفرك على ما عجزت عنه اللهم صل على محمد وآل محمد وهب ما يحب
 على لك وما فوق استوجبته منك ليرني ما جأته أهل الإساءة قالك على
 يا لعفور من جوف العفوة معروف بالنجاة وقلنس حاجي طلب سواك ليدعوا فافر
 فبرك حاشاك ولا تخاف على تقوى لا اياك لانيك انك أهل التقوى وأهل المعفوة
 صل على محمد وآل محمد واقض حاجي وأخرج طلبتي واغفر لي ذنبي وأمن حقني
 لك على كل شيء فذكر ذلك عليك يسر آمين يا رب العالمين واذا نزل دعا
 كه اذا نصرت وطلب عفو ورضعت من ربك وبن ادعائي حبيفة اشك رابست
 اللهم صل على محمد وآله واكسر شهوتي عن كل محرم وارزحوني عن كل نائم و
 عن اذى كل مؤمن ومؤمنة ومسلمة ومسلمة اللهم وأجمع عبادي ما حطرت
 عليه وانتهك مني ما جرت عليه ففوق بظلال مني مينا اوصدت لي قلوبا
 فاعفله ما الله به يوق واعف له عما أذير به عني ولا تقهه عما ارتكب في ولا
 تكلفه عما اكتسب في واجعل ما سقت به من العفو عنهم وتبرعت به من البعد
 عليهم اذكر صدقا طائلا لصلواتك من أعلا جلالك لفقير بين وعوضني من عفو
 لم عفوك ومن دعائي لم رحمتك حتى يسعد كل واحد منا بعفوك ويحبي
 كل مني بعفوك اللهم وأجمع عبادي من عبيدك اذكره بين ذك أومست من رجب
 أدنى وأحييت في ويسبي ظلمة فنته بحبيته أو سبقتا لطلبه صل على محمد
 وآله وأرضه عني من جحدك وأرضه حقه من عيذك ثم قومي ما يوجب لك العفو
 وعافيني عما عكمتك فاني فوقي لا استقبل بعفوك ولا ناطقي لا
 نهضت خطيئتك فانيك ان تكافيني بالحق فليكني ولا لا تعذبني برحمتك وتوفيقك
 اني استوهيك يا الهي لا يفتصلك بذلة واستحملك ما لا يهبطك فله استو

لا يزيهيم ثم رددوا كما في موسى فرعون ويا كافي محمد الاخر اب اسئلك ان تصلي
 على محمد وال محمد وان تكفيق شرفان بن فلان الله تعالى شرفهم وادعائهم
 بكنند وبعوض بکران نامها غا زبنت که از پندم بر فبنت بکران چهار رکعت است
 که بشرا و غنیمت جمعه باید کرد و در رکعت اول بیکجا و الحمد و بیکجا و سوره اعلی و یا
 یا سوره توحید بخواند و در رکعت دوم بیکجا و الحمد و بیکجا و اذ از رکعت و یا سوره باه
 سوره توحید یا بخواند و در رکعت سوم بعد از الحمد بیکجا سوره تکوین یا سوره باه
 یا بخواند و در رکعت چهارم بعد از الحمد سوره بقره یا سوره توحید بخواند چون
 از نماز فارغ شود دستهای خود را بلند کند و صلاحت خود را از خدا بخواند که اینست
 بر او رفته میشود یا شانه الله و بعضی بکران نامها غا زبنت که در رکعت دوم الحمد و یا سوره
 از پندم بر فبنت و اینست که از پندم بر فبنت که در رکعت دوم الحمد و یا سوره
 روزه بکران که از پندم بر فبنت که در رکعت دوم الحمد و یا سوره
 چیزی قصد کند بخواند آنچه بکران باشد یا سوره یا چون ناو جمعه کند بکران اللهم انی
 استسئلتک یا سیدنا نبی الله الرحمن الرحیم الذی لا اله الا هو عالم الغیب الشاهد
 الرحمن الرحیم الذی لا اله الا هو الحق القیوم لا تأخذه سینه ولا نوم الذی لا
 یحیط به السموات والارض واستسئلتک یا سیدنا نبی الله الرحمن الرحیم الذی لا اله
 الا هو الذی غنی عن الوجوه وحشعت له الالباب ووجلت له القلوب من شیب
 ان تصلي على محمد وال محمد وان تقص حاجتي في كذا وكذا وبعد ان فرمود که این
 دعا را بیستمین روز بخواند که باند عام بکنند و او را شایسته و برای ایشان
 منجیب میشود و این دعا را در نگاه قطع رحم خوانند و بعضی بکران نامها غا زبنت
 نام و غنیمت است که از حضرت امام جعفر صادق مرویست از او در میان نماز و گفت
 باید کرد و در رکعت اول بعد از الحمد یا و ذا النور ان ذهاب مغایبنا حق ان ترشد
 علیه فنادی فی الظلمات لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین یخرج
 له و یجئنا به من النور و کذلک یخرج المؤمنین را بخواند و در رکعت دوم بعد از الحمد یا
 و عین مغایب الغیب یا آخر بخواند و بعد از آن دستها را برآورد و بگوید اللهم انی
 استسئلتک فی حاجتی العسیة لی لا یغفلها الا انت ان تصلي على محمد وال محمد وان

نماز جمعه خواند و بکرا

تفعل فی کذا و کذا اللهم انت ولی نعمتی والقادر علی طلبی تقم حاجتی شکر
 یحیی محمد و آله علیه و علیهم السلام لما قصیدت لالی پس بدو سبب که حاجتی را
 روا میشود و بعضی بکران نامها غا زبنت که از امام جعفر صادق مرویست که فرمود
 هرگاه یکی از شما بیمار شود طبیبی را طلبید و او را چیزی بدهید هرگاه شما را حاجتی
 بیاید شما را بیاورد و باز او را بدهید و اگر یکی از شما را مکر و هر چه رسد بیاورد
 که بسوی خدا بیاورد و فرغ کند و چیزی قصد کند بخواند که بخواند و بعد از آن
 داخل سجده شود و در رکعت نماز کند و حمد و ثناء خدا بیاورد و در هر سجده
 الی و صلوات فرستد و بعد از آن بگوید اللهم ان غایبنا ما اخاف من کذا و کذا
 خدا مطلب و یا برآورد و اینها واجب است و چیزی نیست که خدا بران شکر لازم کرد
 و بعضی از آنها نماز نیست از حضرت صادق مرویست که فرمود که هرگاه اندوخته بگویند
 باید که غسل کند و در رکعت نماز کند و جانب راست روی خود را بر سجده دست
 راست گذارد و بگوید یا مری کل ذنبیل و مدیل کل عریز و حاکم لک شوق علی کذا
 کذا نام ببرد و هرگاه باور سپیده است که بر طرف میشود انشاء الله و بر طرف
 این قیاس و رکعت غسل فکر کرده است و بعضی بکران نامها غا زبنت که سید علی بن
 حسین بر خشان بن باقی فرمود که اگر بخواهد خود را از امام جعفر صادق دعا
 کرده است که از حضرت مرویست که بکران حاجتی باشد بخواند باید که روز پنجشنبه
 بعد از نماز غسل کند و چهار رکعت نماز کند و در هر رکعت الحمد بیکجا و بیست و پنج
 سوره قدر بخواند و چون مسلم دهد صد بار بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد و بعد
 از آن دست خود را بسوی آسمان برآورد و روزه یا بگوید یا الله و بعد از آن هر روز
 سبانه خود را حرکت دهد و ده بار بگوید یا الله و بعد از آن بگوید یا رب که
 نفس منقطع شود و بعد از آن دست خود را بر آبروی خود بدارد و روزه یا بگوید یا
 الله و بعد از آن بگوید یا افضل من دجی و باخیز من دجی و یا اجود من عقی
 یا اگر من بپوشم یا من لا یغیر علیه ما فکله یا من جبت ما دعی اجاب اللهم انی
 استسئلتک مؤجبا فی حجتک و یا سیدنا انک لعظام و یکل اسمک عظیم و استسئلتک
 یوحیک لکن یم و یغیظک لعظیم و یا سیدنا الذی لا دعیته به اجبت و اذا استسئلت

و بعد از آن بگوید
نعمتی شکر

و بعد از آن بگوید

به اعطيت واستلكت يا ربك العظيم الاعظم يا ديان يوم الدين عظيم
 هي ديمه واستلكت يا ربك انت الله لا اله الا انت ان ضل على محمد وال
 محمد وان تبصر في امري لا تسير على وتسهل لي مطلق ربي من قبلك الواسع
 يا قاضي الحاجات يا قد بر اعلى ما لا يقدر عليه غيرك يا ارحم الراحمين واكرم
 الاكرمين وان جعله ادعيه خارج دعا بيت كدوا دعيه التبريد كدوا انت وان
 ابنت كمدافرود كدوا محمد كسبر كدوا حاجي يا شدي من يا منبر من يا بد كدوا درسط
 شبت درخلو من راجو اندر خا لبتك با طهارت با شد و كود يا الله ما ابي احدا
 الا وانت رباه ومن لا دخلك لك انا ويا الله وكنت شوق من خلعتك لا و
 هو بك واثن ومن لا دخلك بك انا ويا الله وكنت احد من خلعتك لا وهو
 و حاجته مقتدر وفي طلبه سائل ومن المحقق سؤل لا لك انا ومن اشهد هم اعلم
 لك انا لا اتي استيت شد يدنا فيقول في طلبك ليك وهي كذا وكذا ونام ببر دخلت
 فانك لا ترضيها ضيق وان لا ترضيها لا ترضي انا وقد لا مني من الاكرمين لا بد
 منه فليد لك طلبك ليك يا منقذ اكابر يا مصانها امير قضاة حاجي هذه
 في غيبول لا بد حتى يغلبها حيث كانت تغلب فيهما اهلها جميع عبادك
 وامن على يا مصانها وتبصرها و تحاجها وتبرها الى قاي مضرب الى قضاها وقد
 حلت لك فاكشفنا في من القدر حجتك الذي تقوى به ما تريد وجون بلطف كذا وكذا
 وسد حاجت خود ونام ببر ديس بد رسيك هر كاه ايندعا راجو اندر پيش انا كذا وكذا
 برود حاجت وادواكم يا بد كدوا تقوى خود را بن خوش طارد و بعضو تبرك را ان
 دعا بيت كدوا امام رضا مويست ايندعا انجمله ادعيه الوسايل الى المسائل است
 ان يثبت فيم الله الوتر الرحيم اللهم حدير من امرته بال دعاء انت عوك ومن
 وعدته بال ايجاب ان بر جوك ولي اللهم حاجه قد عجزت عنها حيلتي وكلت فيها
 طاقتي وضعفت عن مرادها فدر ربي وسؤلت في قبلي الامارة يا شوق وعد في امر
 التبريد تلمنه مبشلي ان عجب فيها لا اضيق مبشلي وهو في التكون شكل حتى بد
 وكنتي رحمتك وبادرني بالتوفيق فقلت وردت على غفلة بطولك و
 رشيدي بفضلك واحيتت بالتهباء لك فلي وازلت خدعة عدوي عن لبي

عج

حجت يا لثا بيل فكري وشرحت بالتهباء لاسمايك صدري صورت في
 القور سيلو غ ما جوتته والوصول الى ما ملكت فوهت اللهم رب تبارك
 ساء لك ضارعا لبتك واشيايك متوكلا عليك في حاجتي وخفيضا اميني
 وصدور غيبي فارجو اللهم حاجتي يا من حاج واهديا سبيل التالف اعد
 اللهم من يملك من الخبيثة والفتور والافاة والتثني طريقي لاجابيك وساني
 موهبيك اناك بلي ولي وعلى عبادك بالمتابع المجرى كذا وفي وانت على كل
 شوق قد بر ويكلى شوق عجب طوي وبعيا لك خير بصير وبعضو تبرك را ان
 امام ذير الباعدين مويست وابل انجمله دعاهاى عجبته است ان ابنتك اللهم
 يا من في طلبك الحاجات ويا من جند سبل الطليات ويا من لا يبيع بغيرها الا
 يا من لا يكدو عطايا به بال ايمان ويا من يستغنى به ولا يفتقر عنه ويا من
 يترغيب ليه ولا يرغب عنه ويا من لا يفتقر ان الله المسائل ويا من لا يفتقر
 سكته الوسايل ويا من لا يقطع عنه احوال المحتاجين ويا من لا يفتقر سؤل
 السائلين ويا من لا يعيب دعاة الداعين عمدة بال ايمان عن خلعتك وانت
 اهل القى عنهم وتبصيرهم الى القير وهم اهل الفقر لبتك فمرحوا ولي سئل
 بر عجزه لندوام صرفنا الفقر عن بقية بك هذه طلب حاجته في طماننا وان
 طلبت من وجهها ومن توجه حاجته الى احد من خلعتك ارجله سبب نجاحا
 فقد تفرض لخدمان واستحق من عجزه فون لا احسان اللهم ولي لبتك حاجته
 قد تفرغ عنها جهلك وتطعت وتهاجلى وسؤلت في قبلي مضرب الى قضاها وقد
 لبتك ولا يفتقر في طلبك ايه عاك بهي ذلك من ذلك الخاطين وعمره بن عمر
 المذنبين ثم انبتهت بيدك لبتك عن غفلة وفتحت بروفيتك من لبي وكنت
 بيدك عن عمره وقلت سبحان لك كيف تسئل عن حاج عجايبا واني عجبك
 الى عديم قصدك يا الهى بالترغيب واوقدت عليك عبادي باليقية بك و
 عبادك كسبر ما استلكت يسر في جديك وان خطير ما استوهيك جبر في
 وسيلك وان كرمك لا يفتقر عن سؤل الواحد وان بدك بالعطيا بال اعلى من كل يد
 اللهم ضل على محمد واليه واخوفاك مني على الفضل ولا تخفى بعد لك على الى

اليك ٣

ستحقاق فاه

قال يا رب بعقبه وسخر قلبه ورد عني نافرته واكفني باقيته فانقاد لغيره
 سيد له وانما لعلنا لما تشاء لك الحمد واليك تصعد الحمد لا اله الا انت
 سبحانك ونحمدك ونعجبك ونسبحك ونشكره ونستعين بك ونسئلك ونسألك ونسألك
 اله الطيبين والسلم عليهم ورحمة الله وبركاته ويصعد بك اذانها استغاثا
 بسوى هدى وانما تشاء لك الحمد واليك تصعد الحمد لا اله الا انت
 انما ندو يا ربنا ونسبحك ونشكره ونعجبك ونسألك ونسألك ونسألك
 فتراني يا ربنا ونسبحك ونشكره ونعجبك ونسألك ونسألك ونسألك
 منولى حجتا وميشور واثقه بعقبه الله الرحمن الرحيم كتب يا مولاي صلوات الله
 عليك مستغنيا وشكورتا تزي في مستغنيا او الله عز وجل ثم بان من امرته هني اشغل
 فلهي وخال كرى سلكي بعضي وغيره خطير نعم الله عندي سلكي عند خيل ورد
 الحليل وتبرأ من عند ربي قباله الى الجنة وعجزت عن دفاعي جلي وخابي في حكمة
 صبري وقوتي فليأت فيه اليك وتوكل في المسئلة لله جل ثناؤه عليه علينا
 في دفعه عني علينا بكمالك من الله ربنا لعلنا في الدنيا والامور والاعمال
 بالامور في الشفاعة اليه جل ثناؤه في امره مستغنيا الاجابة تبارك وتعالى الى
 باعطي سؤلي وانما مولاي بغير تحقيق طيق وتصديق املي فبات في امره كذا
 فيما لا طاقه له لاجل لاصبر عليه وان كنت مستغنيا له ولا صغافه بغيره اضافي
 فسرطي في الواجبات لله عز وجل فاعش يا مولاي صلوات الله عليك عند الهف وقد
 المسئلة لله عز وجل في امره قبل حلولي لعلنا في شمانه الاخذاء عليك بسلكي
 على واسئل الله جل جلاله لي نفع اعز براؤفا قريبا فيه بلوغ الامال وخير المظيل
 وخواتيم الاعمال والامن من الخاوف كلها في كل حال لا تجعل ثاؤفا في شاة
 وهو حبيبي نعم الوكيل في المسئلة والامال وتعدا انك انما اوشيت بسوى ما عجزت
 ويصعد اذ توارى بغيره توسل جودك لعلنا في شمانه الاخذاء عليك بسلكي
 يا حسين بن روح يا علي بن محمد التمر في ابن جماعت ثواب بغيره بوجه اندخني بك
 انا بشارنا واوا ركنه فيكون يا فلان بن فلان سلام عليك انت وفانك في سبيل
 الله وانك حرمي الله من رزوق وقد غاطبتك وحبا لك اني لك عند الله عز

المسألة

أشهد

وحمل وهدي وقبني وحاجني الى مولانا عليه السلام فاستأنا اليه ففانث
 اليقنة الاكبين وبعدا فان رفته راو رفر يا ربنا ما عجزت انما ركنه حاجتنا ودوا
 مبشور وبعضه بكر اناها فسته كشمه يداست بايد بنوبو الحمد واية الكرمي يا ربنا
 وبعدا فان بنوبن لي شيا الرحيم من العبد الذي ليل فلان بن فلان الى المولى
 الحليل الذي لا اله الا هو الحق القويم سلام على الحسن محمد وعلى فاطمة زهرا
 والحسين علي ومحمد وجعفر وموسى علي ومحمد وعلي والحسن ومحمد والحسين
 يا ربنا لعلنا في شمانه الاخذاء عليك بسلكي ففانث
 الاخرين لا اله الا الله ففانث في شمانه الاخذاء عليك بسلكي ففانث
 سلكي بها اعطيت لما حليت علمي ومهوت على خروج روعي وكنت في قبل
 غيا تاو تجبر يا ربنا ان يفرد على او يطبق بين عاكين يا ربنا بغيره هني وان توشه
 درميان بتدق كل كذا رزقون پس با بران بخواند وبعدا ان نراد رجا عني يا
 ربنا يا ربنا عني بتدق كذا حاجت تو واما مشور فصل هو هفتم در نمازهاي كراما
 وليالي قنما زهر روز وهر ماه وهر سال قنما زهره كه داخل است در اين تمام اش
 نمازهاي يام وليالي پس من زهره زهره كه هر كس در شب شنبه چهار ركعت نماز كند
 در سلام در هر ركعت الحمد بكار واية الكرمي ست بار و توحيد بكار بخواند و چون
 سلام دهان به بار واية الكرمي بخواند خدا او را و ما در و پد را و ا بيا من زود ازان
 جماعت خواهد بود كه بغير شيعه ايشانست نماز روز شنبه از بغيره و پشت كسيكه
 روز چهار ركعت نماز كند در سلام در هر ركعت الحمد بكار و سون مجده يا ربنا
 و چون سلام دهد بكار واية الكرمي بخواند الله تعالى بعد هر سه ركعتي زن يهوديه
 براي و عبادت يكاله بنوبند نماز شب يكشنبه از بغيره و پشت كسيكه در شب
 يكشنبه و در كه نماز كند در هر ركعت الحمد بكار و بكار واية الكرمي بكار و سورة
 اعلی بكار و سورة توحيد بخواند روز قيامت وى ا فمانست ماه شنبه چهار ركعت نماز
 باشد و خدا او را و وقت ملك يعقل مقنع بهرم و زساند نماز روز يكشنبه از بغيره
 كه كسيكه روز يكشنبه چهار ركعت نماز كند در سلام در هر ركعت الحمد بكار و بكار
 ايا من الرسول يا ابر سوره بخواند بعد هر سه ركعتي در نماز شب عبادت

در نمازهاي كراما

الْعَمَلُ الْفَعُولُ الرَّحْمَ وَهَذَا سِتَّةٌ جَدِيدَةٌ فَاسْتَلْكَ الْعَصَمَةَ فِيهَا مِنْ الشَّيْطَانِ الْبَشِيرِ
 وَالْقَوَسَ عَلَى هَذِهِ الْقِيَمَةِ لَا تَارَ بِالشَّوْ وَالْإِسْتِغَالِ بِمَا يَتَرَبَّعُ لَيْتَكَ بِأَذَا الْحَالِ
 وَالْإِكْرَامِ وَالْقَبِيلِ وَالْإِنْعَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ كَمَا أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَا يَمُوتُ وَلَا يَمُوتُ مَبْنِيَّةً
 شَيْطَانِ لَا وَدَفْعَ كُنْ وَأَوْفَا يَا رَفِ دَهْدَ وَخَدَا نُوْفُو مَسِدَ هَذَا وَابَا سُلْطَانِ
 خُودَ دَرِ بَاقِي مَا نَدَفْعُ عَزَاوَا بِنِزَايِشِ سَاعِدَ دَرِ كِتَابِ بِيَدِ الْفَالِاحِ ذَكَرَ كَرْدَه
 نَاوَرُ وَزَاوَلِ مَا هُ فِجْجَه وَابْنِ نَاوَرِ بَصِفَتْ نَاوَرِ فَاطِمَةُ اسْتِ وَذَكَرَ ابْنِ نَاوَرِ بَعْدَ ذِي
 مَدَنُ كُو وَخَوَاهِدْ شَدَ نَاوَرِ ذُو آخِرِ ذِي حِجْجَه دُو رَكَعَتِ دُو رَكَعَتِ وَلِ بِيَا الْحَمْدُ قَدْ
 تَوَحُّدَ بِيَا نَدَ دُو رَكَعَتِ وَبِيَا الْحَمْدُ وَدَهْ يَا رَايَةَ الْكُرْبَى خَوَانِدَ وَبِيَا سَلَامَ هَذَا
 بَكُو يَا اللَّهُ مَا عَلَيَّ هَذِهِ السَّيِّئَةِ مِنْ عَمَلٍ يَسْتَوْفِي عَنْهُ وَلَمْ تَرْفَعْ بِيَا تَسْبِيحَهُ
 وَلَمْ تَنْسَهُ وَدَعَوْتَنِي إِلَى التَّوْبَةِ يَمِينُهُ بَعْدَ جَرَانِ عِلَّتِكَ يَا اللَّهُ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ
 فَاعْفُ عَنِّي يَا اللَّهُ مَا عَلَيَّ مِنْ عَمَلٍ يَسْتَوْفِي عَنْهُ لَيْتَكَ فَاقْبَلْهُ مِنِّي وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي
 يَا كَرِيمُ يَسْتَوْفِي عَنْهُ وَبِيَا سَلَامَ هَذَا كَاهِ انْشَالِ لَمْ يَمَامَرُ ذُو دَرِ بِيَا
 شَيْطَانِ فَرَا بِدَسْجِي مَبْنِيَّةً وَمَبْنِيَّةً كَمَا وَاقْبَلْهُ فِي هَذِهِ السَّيِّئَةِ وَابْنِ نَاوَرِ
 دَرِ بَنَسَالِ بَصِفَتْ فَنَادَمَ وَابْنِ نَاوَرِ بِشَيْخِ سَاعِدَ دَرِ كِتَابِ بِيَدِ الْفَالِاحِ ذَكَرَ كَرْدَه
 اَتَا نَاوَرِ هَايِ مَفْرَقَهُ بَسِيَّ اسْتِ وَدَفْعَ بَاشَدَ كَيْ ذَكَرَ كَسَمَ مَا عَمِلَ بِخَيْرِ كَرْدَه
 اِنْ نَاوَرِ هَايِ خَوَانِدَ اِنْ نَاوَرِ مَرْغَبِ فَيَا دُو رَجْعَه يَسْتَوْفِي عَنْهُ نَاوَرِ هَايِ نَاوَرِ
 كَدَا اَتَا مَرْغَبِ كَيْ فَرَمُودَه اَنْدَ كَيْ كَيْ كَيْ دُو رَجْعَه دَرِ مَبَانِ نَاوَرِ ظَهْرَ وَخَرْدُو
 وَكَعْتِ نَاوَرِ دَهْدَ دَرِ رَكَعَتِ الْحَمْدُ بِيَا وَهَفْتِ بَرِ تَوَحُّدَ بِيَا نَدَ بِيَا سَلَامَ هَذَا
 اَللّهُمَّ اجْعَلْهُ مِنْ اَهْلِ الْجَنَّةِ الْوَحْشُوهَا الْبَرَكَةُ وَغَارُهَا الْمَلَكَةُ مَعَ نَبِيِّنَا
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَبِيَا سَلَامَ هَذَا كَاهِ انْشَالِ لَمْ يَمَامَرُ ذُو دَرِ بِيَا
 فَتَمَّ بَرِ وَنَرَسَ وَخَدَا دَرِ جَمْعِ مَكْنَدَ مَبَانِ وَوَمَبَانِ حَضَرَتِ بَرِ هَيْمَ وَبِيَا
 وَبِيَا نَاوَرِ جَعْفَرِ اسْتِ وَابْنِ نَاوَرِ رَكَعَتِ بَدَ سَلَامَ دَرِ رَكَعَتِ وَلِ الْحَمْدُ
 وَلِ اَللّهُ بِيَا وَبِيَا وَدَهْدَ كَعْتِ وَبِيَا بَعْدَ الْحَمْدُ بِيَا وَابْنِ نَاوَرِ بَعْدَ
 سِيمَ بَعْدَ نَدَ سُوْرَهْ نَقَرِ بِيَا وَبِيَا وَدَرِ رَكَعَتِ جِهَارَ الْحَمْدُ بِيَا وَتَوَحُّدَ بِيَا
 وَبِيَا فَارِغَ شُوْدَ دَرِ رَكَعَتِ وَلِ بِيَا اِنْ دَرِ كَعْتِ بَا نَرَدَهْ بَارِ سَبْعَ اَرْبَعِ خَوَانِدَ دَرِ كَعْتِ

مَلَامَرَةُ سَيِّدِ بَكُو

وَدَفْعَ رَاسِ اِنْ دَرِ كَعْتِ وَدَرِ هَرْدُو سَبْعَ وَدَفْعَ رَاسِ اِنْ دَرِ سَبْعَ دَهْ بَارِ سَبْعَ خَافَ رَاسِ
 بِيَا نَدَ وَابْنِ رَكَعَتِ بَارِ بَارِ دَرِ بَارِ بَارِ بَارِ بَارِ بَارِ بَارِ بَارِ بَارِ بَارِ بَارِ
 اَنْفَعَدَا كَهْ نَقَسَ اَوْ مُنْقَطِعَ شُوْدَ وَبَارِ اَنْفَعَدَا بَكُو بَارِ بَارِ بَارِ بَارِ بَارِ بَارِ
 شُوْدَ وَهَمْ جَبَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ
 هَكَذَا مَرِ اَنْفَعَدَا بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو
 اَلْ رَاحِمِينَ وَبَعْدَ اَنْ بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو
 وَابْنِ بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو بَكُو
 اَللّهُمَّ اِنِّي اَسْتَغْفِرُكَ مِنْ عَمَلٍ يَسْتَوْفِي عَنْهُ وَلَمْ تَرْفَعْ بِيَا تَسْبِيحَهُ
 وَلَمْ تَنْسَهُ وَدَعَوْتَنِي إِلَى التَّوْبَةِ يَمِينُهُ بَعْدَ جَرَانِ عِلَّتِكَ يَا اللَّهُ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ
 فَاعْفُ عَنِّي يَا اللَّهُ مَا عَلَيَّ مِنْ عَمَلٍ يَسْتَوْفِي عَنْهُ لَيْتَكَ فَاقْبَلْهُ مِنِّي وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي
 يَا كَرِيمُ يَسْتَوْفِي عَنْهُ وَبِيَا سَلَامَ هَذَا كَاهِ انْشَالِ لَمْ يَمَامَرُ ذُو دَرِ بِيَا
 شَيْطَانِ فَرَا بِدَسْجِي مَبْنِيَّةً وَمَبْنِيَّةً كَمَا وَاقْبَلْهُ فِي هَذِهِ السَّيِّئَةِ وَابْنِ نَاوَرِ
 دَرِ بَنَسَالِ بَصِفَتْ فَنَادَمَ وَابْنِ نَاوَرِ بِشَيْخِ سَاعِدَ دَرِ كِتَابِ بِيَدِ الْفَالِاحِ ذَكَرَ كَرْدَه
 اَتَا نَاوَرِ هَايِ مَفْرَقَهُ بَسِيَّ اسْتِ وَدَفْعَ بَاشَدَ كَيْ ذَكَرَ كَسَمَ مَا عَمِلَ بِخَيْرِ كَرْدَه
 اِنْ نَاوَرِ هَايِ خَوَانِدَ اِنْ نَاوَرِ مَرْغَبِ فَيَا دُو رَجْعَه يَسْتَوْفِي عَنْهُ نَاوَرِ هَايِ نَاوَرِ
 كَدَا اَتَا مَرْغَبِ كَيْ فَرَمُودَه اَنْدَ كَيْ كَيْ كَيْ دُو رَجْعَه دَرِ مَبَانِ نَاوَرِ ظَهْرَ وَخَرْدُو
 وَكَعْتِ نَاوَرِ دَهْدَ دَرِ رَكَعَتِ الْحَمْدُ بِيَا وَهَفْتِ بَرِ تَوَحُّدَ بِيَا نَدَ بِيَا سَلَامَ هَذَا
 اَللّهُمَّ اجْعَلْهُ مِنْ اَهْلِ الْجَنَّةِ الْوَحْشُوهَا الْبَرَكَةُ وَغَارُهَا الْمَلَكَةُ مَعَ نَبِيِّنَا
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَبِيَا سَلَامَ هَذَا كَاهِ انْشَالِ لَمْ يَمَامَرُ ذُو دَرِ بِيَا
 فَتَمَّ بَرِ وَنَرَسَ وَخَدَا دَرِ جَمْعِ مَكْنَدَ مَبَانِ وَوَمَبَانِ حَضَرَتِ بَرِ هَيْمَ وَبِيَا
 وَبِيَا نَاوَرِ جَعْفَرِ اسْتِ وَابْنِ نَاوَرِ رَكَعَتِ بَدَ سَلَامَ دَرِ رَكَعَتِ وَلِ الْحَمْدُ
 وَلِ اَللّهُ بِيَا وَبِيَا وَدَهْدَ كَعْتِ وَبِيَا بَعْدَ الْحَمْدُ بِيَا وَابْنِ نَاوَرِ بَعْدَ
 سِيمَ بَعْدَ نَدَ سُوْرَهْ نَقَرِ بِيَا وَبِيَا وَدَرِ رَكَعَتِ جِهَارَ الْحَمْدُ بِيَا وَتَوَحُّدَ بِيَا
 وَبِيَا فَارِغَ شُوْدَ دَرِ رَكَعَتِ وَلِ بِيَا اِنْ دَرِ كَعْتِ بَا نَرَدَهْ بَارِ سَبْعَ اَرْبَعِ خَوَانِدَ دَرِ كَعْتِ

هَفْتِ نَوَكْتِ بَكُو

که هفت کس است چهارم در خطبه است و قتل و خطبه زوال آفتاب است و قبل از
 زوال آفتاب و خطبه و توان خواندن و این در خطبه و این را باید خواند پس اگر کسی
 از نماز بخواند باطل است پنجم جماعت است پس اگر این نماز را فراموش کرد باطل است ششم
 وحدت بن نماز است پس اگر دو کس نماز جمعه بگذارند و در میان ایشان کمتر از یک نفر
 باشد و هر دو نماز معادن یکدیگر واقع شوند یا اشتباه واقع شود و تقدیم و تاخیر هر
 نماز باطل است و تقاضای نماز جمعه از کتب فقه دانسته میشود و بتجود بکرات نمازها
 هدیه میت است که در شب فرستاد از ایام بایداورد و از رکعت است در رکعت
 اول بعد از نماز و یکایک از رکعت بخواند و در رکعت دوم یک رکعت و اما از نماز جمعه
 و چون تمام دهد بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد و انت مؤمن بالله و ملائکته
 برتر و در روایت دیگر وارد شد است که در رکعت اول الحمد و در بار توحید بخواند و در
 دوم یک رکعت الحمد و در سوره تکوین بخواند و بعد از آن دعا یا تکه مذکور شد بخواند و بعد
 دیگر از نمازها نماز جمل است و آن در رکعت و کیفیت از فصل نوزدهم گذشت بعضی
 نماز سفر است و آن در رکعت یکت از فصل بیستم گذشت و بعضی دیگر نماز توبه
 و آن در رکعت است که بعد از غسل توبه بخواند و در رکعت اول الحمد و هر دو رکعت
 بخواند و بعد از آن دو رکعت دعا یا تکه بخواند که ما در فصل سوم چهارم ذکر کردیم و بعضی
 دیگر نماز نیست که از بعد از آنکه از پشت راحله فرود آید بواسطه استراحت بخواند و
 و آن در رکعت بعد از آنکه سلام دهد بگوید یا تیری منیرا مبارکک و انت خیر المیزانین
 و چون این نماز را بخواند و بعد از آنکه از روی او کند و دفع کند از او شر و عیال او
 و این روایت این بابی در کتاب فقهیه ذکر کرده است و بعضی دیگر نماز نیست که نماز
 از آنکه نماز بخواند و در رکعت و بعد از آن دو رکعت از نماز بگذرد که او را
 حفظ کند و آن موضع و اهل آنرا و داع کند بواسطه آنکه هر موعبی نا اهل از ملائکه
 هستند باین روش و داع کند اسلام علی ملائکه الله الحاطین است کرم علینا و علی
 عباد الله الصالحین چنانچه شیخ مفید در کتاب نماز خود گفته است و بعضی دیگر نماز
 نزول و آنست و آن در رکعت و در آن دو رکعت بعد از الحمد هر سوره که خواهد بخواند
 و این نماز را بحسن نیت و اعتقاد درست بخواند و در رکوع و سجود و خوب بخواند و در رکعت

فصل ششم

الله تعالی

الله تعالی بعد از هر قطره باران ده حنّه با و دهد و بعد از هر قطره که بپایان
 قطره میرسد الله تعالی با و حنّه میدهد و بعضی دیگر نماز وصیت است و آن در رکعت
 که آخر دو نماز نماز شام و صبح بخواند و در رکعت اول الحمد و سوره یا
 لا اذله بخواند و در رکعت دوم الحمد و یا سوره مرتبه توحید بخواند از پنجم مرتبه
 کسی که در هر ماه این نماز را بخواند و از آن جمله متقیان نوبتند و اگر در هر سال
 بخواند و از آن جمله محسنین نوبتند و اگر در هر شب این نماز را بخواند و در هر یک از
 مراجعت کند در جنت و ثواب فراوان خواهد داشت و بعضی دیگر نماز را و آن
 و آن چهار رکعت است که در دو نماز نماز شام و صبح بخواند و در هر رکعت بعد از
 بقره بار توحید بخواند پس در سوره که هر کس این نماز را بخواند و در هر یک از
 که کرده است خدا او را پادشاه و وزیر وایتش طوس کند و متوجه خود ذکر کرده است
 و بعضی دیگر نماز توبه است و آن در فصل بیستم در تعقیب نماز غنیمت ذکر کردیم و بعضی
 دیگر نماز شفع و نماز و نماز است و ذکر این دو نماز در فصل دوازدهم در عمل گذشت
 و بعضی دیگر نماز عاشورا است و آن چهار رکعت است و در رکوع و سجود و از خوب
 بخواند و در رکعت اول الحمد و بعد از آن دو رکعت دوم الحمد و توحید بخواند
 و در رکعت سیم بعد از حمد سوره احرار بخواند و در رکعت چهارم بعد از حمد نماز توبه
 بخواند یا هر سوره که میسر شود و چون تمام دهد روی خود را بایمان برآورد و بگوید
 و انضررت لذنبتی کند و این روایت را ابن فهد در موعود ذکر کرده و بعضی دیگر
 نماز چهار رکعتی از ائمه معصومین است و آن در رکعت و در آن دو رکعت الحمد و
 سوره که خواهد بخواند و بعد از آنکه سلام دهد بگوید اللهم انی اذکک صلیت و
 و این دعا در ذرات عاقل و جاهل از شام الله و بعضی دیگر نماز تحیت است و
 آن در رکعت که آنرا در مراجع مقدسه ائمه معصومین قبل از آنکه بنشینند بخوانند
 و در آنکه قبل از جلوس در آن مکان نماز فیه یا نا فله ذات سبب بخواند و در سجده
 از نماز تحیت و بعضی دیگر نماز است و آن در رکعت است و بعد از سلام بگوید
 اللهم انی اذکک طاعتی و این نماز را شیخ شهید در دروس ذکر کرده است و بعضی دیگر
 نماز نوحی است و آن در رکعت و بعد از سلام دعا یا تکه بخواند که در فصل بیستم مذکور شد

و اگر در هر شب
 او را از جلا محبتین بخواند

و بعضی بگفته اند باینست که از برای ادای خواتیشان بجا باید آورد و ذکر آن در
صل نوزدهم گذشت و بعد از سلام دعا ی ابونبی که از حضرت امام زین العابدین
که در جمعه مکه گواست بخواند و بعضی بگفته اند غایت است و آن در رکعت است
بعد از آنکه سلام دهند غایتیکه در فصل هجدهم گذشت بخواند و بعضی بگفته اند در سجده
و آن در رکعت و بعد از سلام دعا ی اشرا که در فصل بیست و هفتم گذشت بخواند و نیز
دعا ییکه مناسب سجده خوفست بخواند و آن در فصل بیست و چهارم و بیست و پنجم و بیست و ششم
گذشت با جمله در عقب هر نمازی باید که دعا ییکه مناسب باندازد بخواند و بعضی
نماز و غنچه پراست که از امام جعفر صادق مرویست و آن در رکعت است که از اقبال
و اوال نصف ساعت بجا باید آورد بواسطه شکر نعمت امامی که الله از او فرستاده است
آنرا سجدی زینب علیها السلام و تخریص داده است و از این نعمت و این نماز او در آخر اجماع است
که بعد از آنکه امام خطبه بخواند و تهریف کند با نشان جنبش است بفرزاد و چون خطبه
منتهی شود مردم بایکدی که صالحه کنند و نهیست گویند و صفاتی بر دو رکعت نماز
آیدست که در هر یک از این دو رکعت بعد از حمد و توحید و آیه الکرسی تا هم فها خالدون و
هر کدام ده بار بخواند و این نماز نزد خدا بر او می کند با صد هزار حج و صد هزار عمره
گذارد هر چه چشید که از خدا طلب کند از حاج و دنیا و آخرت خدا حاجت و زاری او را بدهد
و در روز عید هجدهم پنج است و بعد از این دو رکعت دعا ییکه در محل پنججته مکه گو
میشود و بعضی بگفته اند نماز و قصد و خاتمت بیست و چهارم پنججته است کیفیت
نماز مثل غنچه پراست و وقت آن نیز وقت نماز عید پراست و ثواب آن مثل ثواب نماز
غنچه پراست و بعضی بگفته اند غایتیکه است و این نماز را هر مقدار که خواهی بخواند و
در رکعت یک یا اوری و عقبت و رخصت داری و استغفار کنی و بعد از آن دعا ی اشرا بخوان که
در محل پنججته می آید و در روز مبارکه ها روز قصد و خاتمت است بر ظاهر قولین و بعضی
بگفته اند نمازهای فایده است از حضرت امیر المؤمنین مرویست که فرمود که از یکبیکه نماز
شود و ندانند که چند نماز قوت شده است بعد از آن دشمنان شود از قوت کردن
آن نمازها و از آنکه بپایان شد که آنها ضاعت بدهند که در شب و شبانه بخواند رکعت
نماز کند هر دو رکعت یک سلام در هر رکعت الحمد و یا تره بار و توحید بخواند و چون فارغ

شود صدق دارا استغفار کند و صد بار تسبیح گوید و صد بار صلوات بر پیغمبر فرستد
پس نیت و تسبیح که کسی بکند این نماز را بجا آورد خدا عا سبئه او کند بجا بکند از او
موت شد است و نمیگزیند از رضای آن که چه صد سال نماز باشد و از او قضا
شد باشد و بعضی دیگر نماز شکر است و آنند و در کتب است از حضرت صادق و عمر و غیرت
که هر کس خدا اینی شود هدی از او دفع کند نفع زیاد و در کتب نماز کن در رکعت اول
بعد از حمد توحید بخوان و در رکعت دوم الحمد و حمد بخوان و در رکوع و سجود رکعت
اول بگو الحمد لله شکر است شکر او خدا و در رکوع و سجود رکعت دوم بگو الحمد لله لیلی
استجاب دعائی و اعطائی و مقربان و بعد از سلام دعای شکر علی را بخوان که در
حقیقت کامله مذکور است بخوان و از اینست اللهم ان اعطاک مبلغ من شکرک
غایه الاصل علیه من احسانک ما یلزمه شکرک و لا یبلغ مبلغا من طاعتک
یا جامعها الاکان مقصود و ان شکرک فیکفیک فاشکر عبادک عاجز عن شکر
و اقبیه ثم مقصود عن طاعتک لا یحب لاحیاء ان یقرع له یا مستغنیه و لا ان یخون
یا سبغایه من غفرت له فیطولک و من رضیت عنه فیضیک تشکر کم یوما
تشکر کم و تشکر علی قلیل ما طاع و یومئذ کان شکر عبادک الذی و جیت علیه
تواهم و اعطیت عنهم اثم امرهم لکوا استطاعه الامتناع منه دونک فکافیه
و لم یکن سببه یبدلک فایتمم بل ملک یا الهی امرهم قبل ان یأتمروا عبادک
واقصدت ثوابهم قبل ان یفعلوا بطاعتک و ذلک ان شکرک لا ضال و عبادک
الاحسان و سبیلک العفو فکل البریه معتز مرؤناک عیال و من غافیت و هره
یا تک مقصیل علی من غافیت و کل مفتر علی نفسه یا الفقیر عما استوجبت فلو لا
ان الشیطان یخدیهم عن طاعتک ما عصاک تعاصروا و لو لا انهم و کل الباطل فی
مثال انی ما ضل عن طاعتک ضال مقبها ناک ما بین کرمک فی عا سبئه من اطاعتک
و عصاک تشکر الطبع ما انت تولیت له و قبل العاجز فیما انک معلیته فی
اعطیت کادیه ما لا یحب له و مقصک علی کل منها ما یقصر عمله عنه و لو کاف
الطبع علی ما تولیت له و سدا نفیقه ثوابک و ان ترول عنه فعدک و لکنک
یکرمک عزیته علی المذنب الفصیه الفانیة و المذنب الطوبیة الخالدیه و علی الغایة

دُعای صحیفہ کاملہ
در طلب شکر
۵۸

الغربة الشرايلة بالغاية المديونية الباقية ثم لستهم الفصاحي اكل من ذلك
 الذي يقوى به على طاعتك ولم تحله على المناقشات في الاشارة لتسبب استغفار
 الى مقبرتك ولو فعلت ذلك به لذهب جميع ما كثر له وجعله ساع في جنة
 الاضغى من ايامك وميتك ولتقرب هبتا بين يديك بساير نعمات فتى كان
 يتحق شيئا من ثوابك لافى هذا الى حال من اطاعتك وسبيل من تعبلك
 فانما العاجل لك والواقع نعمتك فلم تعاجله بتعجيلك بكنس تبديل الجاهل
 مقصديك حال الانابة الى طاعتك ولقد كان يستحق في اول ما هم بخصب
 كلما اعدت جميع خليفك من عقوباتك فجميع ما احرقت عنه من العذاب بطلات
 به عليه من سطوات النعمة والعقاب لك من حقاك وديونك وزيادك من
 اكرم يا الهى منك ومن هلك عليك لا من قناركت ان توصف الا بالاحسان
 وكرمت ان تحاف منك لا العدل لا يحق جوك على مرجحات ولا يحق اخفا
 ثواب من اذناك فصل على محمد وآله وهب اتمل وزدني من هذا لما اصيل الى
 التوفيق على انك مشان كرم وبعد ان ارضنا بك ذهاب شكر اخبرنا امام
 مرويت بخوان وان ذابعت الوسايل الى المسائل من كوراست وادبست الله
 الرحمن الرحيم اللهم لك الحمد على مرارة نوازل البلاء وسيل الى العناء وكشف نوازل
 الاولاء وتوالي تسويع النعماء ولك الحمد رب على هوى عطائك ومحمود بلك
 وجليل الاثام ولك الحمد على احسانك الكبر وخبرك العز وكنك بلك اليسير
 دفيك لتسير ولك الحمد يا رب على بتميزك قليل لشكر واعطائك في الاجر
 وحطك من قبل اور وقبوله من العبد وضيق باهظ الاضغى وتسهيلك فوق
 الوعر وتمليكك مطلق الامر ولك الحمد على البلاء المصروف ووافر المعروف قدفع
 الخوف والزال العسوف ولك الحمد على قلة التكاليف وكثرة التخصيف وقوة
 ولطافة القبيح لك الحمد على سعة افعالك ودوام افضالك وصرفي في ذلك
 وعبيد فالك وتوالي نوازل ولك الحمد على تاجير ما جلة العناب بترك معانك
 العذاب شبه بل في الماير اشر الرعب لتساير لك المشان لوهاب وتغوى
 انما رها ناعمة من عبيد قربانت واندو كعتست شرابط وجوب بنما

عنا ندين

شرايط

شرائط وجوب نماز جمعة است مكرم وخطبة وجه وخطبة ابن نماز ابدان اتمام نما
 بجا بايد آورد وخطبة نماز جمعة را پيش از نماز بايد آورد وقديم وخطبة بر نما
 در نماز عیدین بدعت است تفصيل احكام اين نماز اذ كنت منه دانسته ميشود
 وهرگاه بعضی از شرايط وجوب بن نماز محتمل شود سنت است بجا آوردن خواه محتمل
 وخواه فرادی وصف بن نماز است که در رکعت اول بعد از سوره بخواند ودر سجده
 بگوید ودر عقب هر تکبیری قوی بخواند که بعد از بن که بکنیم و تکبیر ششم گفته
 بر کوع رود و بعد از رکوع دو سجده بجا آورد و بعد از آن چهار سجده بخواند
 و بعد از آن چهار تکبیر بگوید ودر عقب هر تکبیری قوی که مذکور ميشود بخواند و بعد از آن
 تکبیر ششم گفته بر کوع رود و بعد از آن دو سجده بخواند و سلام دهد اگر بن نماز طاعت
 قوت بن نماز واجب خواهد بود و اگر سهت باشد قوت بن سنت است و صف اول قوت و است
 که هرگاه در سنهها و تکبیر بن دارد بگوید اللهم اهل البکرة والعلية واهل الجود
 الجبروت واهل العفو والرحمة واهل الثغرى والمغفرة استسلك بحمد هذا اليوم
 الذي جعلته لي سبيلا بعدد ايامي وحمد فخر وشرفي وحمد ما افاض علي من نعمك
 محمد وان تدعيني في كل خير اذ خلقت في محمد اذ قال محمد وان تحجني من كل سوء
 اخرجت منه محمد اذ قال محمد صلواتك عليه وعلى آله اللهم اني استسلك
 خيرا ما استسلك به عبادك الصالحون واعوذ بك مما استعاذ منه عبادك الصالحون
 وسنتك بعد از سلام تسبیح فاطمه بجا آورد و بعد از آن بگوید اللهم اني اتوجه اليك
 نا آخر وهم خیر سنت است که پيش از بن نماز و بعد از آن دعاي شرايط بخواند که بعد از بن
 در حال ماه شوال ذکر خواهند کرد و بعضی بگویند نماز استسقا است و كفت است مثل
 نماز عید است مكر در قوت که قوت نماز استسقا استسقا وسؤال و قضا است و
 افضل قوت در نماز آنچه نیست که از بن نماز و پيش از بن است استسقا استسقا
 لا اله الا هو الحي القيوم الرحمن الرحيم ذا الجلال والاكرام واستسلك ان وجوب
 على عبد دليل خاضع فقير راسي مستكين لا يملك لنفسه نص ولا نقاد
 لامونا ولا حوجة ولا نشورا اللهم معق القاب ورتب الاذباب ومشيئ التخليل
 وميزل القطر من السماء الى الارض بعد موتها فالو الحبيب والثوى ومخرج التبا

عنا استسقا

مستحضر

وتمام اشکات میل علی محمد وال محمد واسفنا عیثا معیثا عدا قافه ودفان
 مرثیه زینب ویدرید القریع وینجی به بها حلفت انما وانا یوقی کبریا اللهم
 اسو عیثا دلت وبقا ثمت وایحی بلا دلت المیتة وبعدا بنی از دعای استقامت که در
 کابل است بخواند واز اینست اللهم اسفینا العیث وانشیر علینا وعتیک یعدیک
 المعید وین السحاب لیسفینا فی ریحک الموفی فی جمیع الافاق وامن علی
 عینا دلت یا بنای الممتره وایحی بلا دلت یملو غ الزهره وانشهد ملائکة انکم اسفرون
 یسفی منک نافع دایم غرن وایسح دوه وایل یمنع عاجل یحیی به ما قد مات فی ریح
 به ما قد فات وینجی به ما هواب ووسع به ما فی الاوقات سحابا منیرا کما هیثا کما
 لم یبقا عجله غیر یلث ودفه ولا حلیب برقه اللهم اسفینا عیثا معیثا مرثیه مرثیه
 عربضا وایساع غرن بر دیه التهیض وینجی به الهیض اللهم اسفینا عیثا سقیب
 الطیلب وکمل المیتة الحیات وینجی به الا نهار ونبیث به الا نهار وینجی به الا
 سعاد فی جمیع الامصار وینعش به البهائم والخلق وینجی لنا به طیبنا لوزن
 نبیث لنا به الزرع ویدرید القریع ویزید نایه قوه الی قوتنا اللهم لا یخجلنا
 علینا سموما ولا یخجل زهد علینا حسوما ولا یخجل صوبه علینا وجوما ولا یخجل
 مانه علینا اجاجا اللهم صل علی محمد وال محمد واندفننا من کربکنا لسموات
 الارض انک علی کل شیء قدير بدانکه این نماز استقامت مؤکد است پس
 خطیب جمعه مقرر امر کند توبه وپیران آمدن رخصه وخطبه مردم وسته روز
 روز دوه که من که آخر است روز دوه و شبیه یا جمعه باشد واین نماز را در
 بیجا باید ودر مکر ودر مک معظم که در شهر که بیجا آوردن از فضیلت ویا یک صلوات
 زهد وصلاح ویزان پیر واطفال وبنایم ویزان پیر بخار آوردن ویزان جوان مسافر
 کما واهل ذمه وایر ویزان ویزان اطفال ویزان ایشا نفره کند ویزان
 ووقار واز وی خوشوع وخنوع ویزان لیل ویزان واین نماز را یحاجت بیجا آوردن
 وچون نام از نماز فارغ شود وروزه خود بیکر داند ورو بگردم کند وصد بار تکبیر بگوید
 ورو بخایب راست خود کند وصد بار تسبیح بگوید ورو بخایب چپ کند وصد بار تسبیح
 بگوید وبار ورو بگردم کند وصد بار الحمد بگوید ورو بگردم بر جمیع اذکار یا او میوانت

در روزه

و بعد از نماز امام بر سر برود و بنشیند و دو خطبه بجا آورد و کسب که خطبه
 ذکر الله تعالی کند و این نماز را مسافر میخواند و در هر وقت از اوقات میتوان
 کرد و یک کس نیز در خانه این نماز را میتوان کرد و اگر بنا بدعای استقامت میتوان
 که نماز را یحاجت یا و در چنانچه شیخ احمد بن محمد در روز خود ذکر کرده است و
 بعضی دیگر نماز کسوفت و اندر که کسوفت در هر یک ربع رکوع و دو سجده است و
 صفت از اینست که تکبیر احرام بگوید و بعد از آن الحمد و هر سوره که خواهد بخواند
 و بعد از آن بر رکوع رود و چون از رکوع راست شود باز الحمد و سوره بخواند و هر کس
 تا آنکه پنج رکوع بجا آورد و بعد از آن دو سجده و در رکعت دوم نیز یحیی بن روش علی
 کند و تشهد بخواند و سلام دهد و اگر بعد از الحمد بعضی از سوره را بخواند و رکوع
 رود و چون از رکوع سر بردارد و آن سوره تمام کند و یا بعضی بکرازان بخواند بعد
 الحمد اما اگر بعضی سون کند در رکوع پنجم باید که سوره را تمام کند و سنت است این
 نماز را یحاجت کردن و طول دادن از بقدر زمان کسوف و یا عاده که در آن کران
 نماز فارغ شود و هر روز کسوف باشد یا شد و سنت است مساوات زمان رکوع با زمان
 قرائت و سنت است خواندن سوره های را از اگر وقت موسع باشد و نیز سنت است تکبیر
 خواندن در وقت و است شدن از رکوع مکرر در رکوع پنجم و دوم که تکبیر بگوید بلکه
 گوید سمیع الله لمن یدع و میان هر دو رکوع سنت است که قنوت بخواند و موجب این
 نماز کسوف افتاب خسوف ماه و زلزله و باد تیره و اغا و بفت سمازی و قتل برهان
 در کسوف از ابتداء کسوفت تا ابتداء اجلا و در بادها و زلزله و سپاه وقت
 نماز مدت است و از نماز است و در زلزله وقت نماز طول عمر است بهر وقت و مدت
 عمر خود هر وقت که بجا آورد نبیث دا کند و اگر چه زلزله بر طرف شده باشد و
 نماز باشد که وقت معین دارد چون کسوف و خسوف و یحاج اگر آنوقت کجایش نماید
 نداشته باشد نماز آن ساقط میشود و اگر کسی بداند که کسوف و خسوف واقع شده
 و بعد از آن حاله شود نماز او ساقط است مگر آنکه کل قرض افتاب گرفته باشد یا
 ماه قمری گرفته باشد و انداخته باشد بعد از آنکه غایب شود قضا باید کرد و بعضی
 دیگر نماز نداشت و آن واجب است و شرط است و نماز نداشت و هر چند یک نماز بومیته

نماز خسوف کسوف

نماز خسوف

اما قتل روز جمعه از غیر مرتد نیست که روز جمعه سید و بزرگ روزها است و این
روز در خدا بزرگتر است از روز عید و عید قربان و عید در این روز پنج
خشت است اول آنکه آدم را در این روز خلق کرد دوم آنکه در این روز خدا آدم را در
این روز بفرستاد سیم آنکه در این روز خدا وحی فرستاد با دم چهارم آنکه آدم در
این روز وفات یافت پنجم در این روز ساعتی هست که در آن ساعت هر کس از خدا چیزی طلبد
خدا یا تو را یا فلان دمکر آنکه چیزی را از خدا طلبد و هیچ ملک مقرب و هیچ انسان هیچ
زمن و هیچ باد و هیچ درخت نیست مگر آنکه بترسد که در روز جمعه قیامت قائم شود
و کسی که در روز جمعه بمیرد از برای او جزای قبولی ندارد از آن روز و هیچ طبعی در
جمع ایشان ذکر کرده است از غیر که فرمود که در هر روز جمعه خدا شش هزار کس را
از آتش جهنم خلاص میکند که هر ایشان مستوجب عذاب باشند و در روزی که هر کس را
کسی که در روز جمعه یا شب جمعه بمیرد شهید میگرداند و روز قیامت بمن را بخت می شود
و هر کس که در روزی از خدا چیزی طلبد و آنکس حق و حق است بفرزداد از خدا و طلب
که او را از عذاب و طلقا کراند از آتش جهنم و هر کس استخفاف کند بجهنم این روز و حق
او را ضایع گرداند از خدا و اجمعت که او را بجهنم برده مگر آنکه توبه کند و انصر تصاتیق
در روزی که فرموده است شاهی شهید میگرداند و فرمود که شاهی در روز جمعه شهید
شود و روزی که است مگر هست در روز جمعه سفر کرد و انصر تصاتیق نام جعفر صادق
مرتد است کسی که در روز جمعه پیش از نماز سفر کند ملک نکند و گوید که خدا ترا برنگرد
ازین سفر و رحمتش وارد شده است که آفتاب تا بلبر هیچ روزی غروب نکند و
هیچ روزی که افضل از روز جمعه باشد و در این روز ساعتی هست کسی که در آن ساعت
دعای خیر کند مستجاب میشود و کسی که در آن ساعت استعاذه جویند و پناه خدا را بطلب
چنانچه شیخ طبرقی ذکر کرده است و انصر تصاتیق و مرتد نیست که در آن ساعت که در آن
ما بین فارغ شد از نماز است از خطبه تا وقتی که صفوف نماز است میشود و مستحق
شود و این روز ساعتی دیگر هست که دعا در آن مستجاب است و آن ساعت آخر روز است و آن
آفتاب را بوقی هست که آن ساعت بقی است که نصف قرص آفتاب فرو رفته باشد و از
بغیر مرتد نیست که در آن ساعت پند عا یا یهوان سبحانک یا لا اله الا انت یا احسان

بامثال یا بدیع السموات والارض یا ذا الجلال والاكرام پس دعا کند یا یه خواهد
و این روایت در کتاب بخیار فکر کرده است و انصر تصاتیق و مرتد نیست کسی که از شما که
روز جمعه در بامدین غافل شود از عبادت الهی بواسطه آنکه خدا او را بفرستد و پناهنده
کند از شما که از او نازل بشود و بدین ایشا و نعمت و از آن حضرت مرتد نیست که روز جمعه
حق را بگوید و حق را بگوید و حق را بگوید و حق را بگوید و حق را بگوید و حق را بگوید
خدا و تفریق بگوید بجدای عمل صالح و ترک عبادت و بدین دست که خدا مضاعف بگوید و بدین
این روز حسنات را و بگوید و بدین دست که خدا مضاعف بگوید و بدین دست که خدا مضاعف بگوید
و کشف میکند و آنرا را و بدین دست که خدا مضاعف بگوید و بدین دست که خدا مضاعف بگوید
دو آن را ذکر کند که آنرا از آتش جهنم و شبان نشانی روز است پس اگر توانی شب ترا احیا
کردی دعا و نماز و اقامه روضا مرتد نیست که روز جمعه از روزهای دیگر که تا هفت روز که
خدا ارواح مشرکین را جمع میکند و بدین غیر آفتاب پس هرگاه آفتاب در نصف النهار
کند ارواح مشرکین را جمع میکند و بدین غیر آفتاب پس هرگاه آفتاب در نصف النهار
خسین است این روز خدا را از ایشان دفع میکند پس در این روز آفتاب را بر او و کشت
بخت خدا از روزهای دیگر است و در این روز آفتاب در نصف النهار است و در این روز آفتاب در نصف النهار
این روزها افضل است که این روزها از روزهای دیگر بلکه روز پنجشنبه را بر روز دیگر
و در این روز آفتاب در نصف النهار است که خوردن از این روز جمعه و شب جمعه فضل بسیار دارد
و در این روایت وارد شده است که اگر آنرا سیر بپوشا است و پیغمبر ناوار از همه پیوهها
ترمید است که کوس بر باشد تا بخورد طعام و اگر از این کند و اگر کشته بخورد سیر
شود و در هر ناری بکند آنرا بخت داخل است پس باید که خوردن آنرا و کسیر با خود
نگرداند و محافظت نماید و آنرا کند که ضایع نشود و خوردن شیخ را ندارد باعت
معد میکند و خوردن آنرا و سوسه شیطا را بر میزد و دل را نور می دهد و کسی که در
این روز بخورد بنا شتا ناچهار صباح دل و نورانی شود و کسی که در آن روز بخورد نا هشتاد
روز و کسی که ستان بخورد ناصد بخت و از اصل او دل و سوسه و کلاه نماید
و جوید ناوار هر که دو کشته حشرات الارض را منع و نفی میکند و این را نیز اشخ شنبه
در روزی که کرده است و انصر تصاتیق باقر مرتد نیست که بنده شوم هرگاه از خدا حاجتی خواهم

طلب کند خدا ضایع حاجت و از ناخبر بکند تا شب جمعه بواسطه فضیلت آن شب
 آن شب حاجت و از او بپسندد و آنچه نفل کردیم ملخص آنچیز است که در صبح کبیر جمعه
 شیخ طوسی مذکور است و اما آنجا که در این روز دنیا باید آورد دنیا است و ما در این
 کتاب آنچه مبشر است ذکر میکنیم شیخ شهید و زکای بیان ذکر کرده است که از ستر
 روز جمعه غسل است و مبارک است و سجده است و شستن بر سر است بسجده و خطبه و از ایشان
 سر و کمر من ناخنها و چند زشار است و خواندن دعا است و اینست تسبیح و یا شریف
 علی سینه بخواند و یا بگوید اللهم استلم کسبیک این دعا را بخواند خدا عالم بدو هر
 از آن روز مگر که از او پیدا شود ثواب را ذکر در زندان با و دهد و عمار شود مگر آنجا
 که در آن اجل او رسیده باشد و دعا نیز در ستر است و در آن روز دنیا و شاد کردن
 پیش و یا کبریا سنجش جامه و بیک و پوشیدن زیاده و فخر و الطاف است و دعا خواندن
 نزد بیرون آمدن از خانه و انداختن اللهم من تبتا نا آخر و رفتن بمسجد است و بیک
 و دعا و بیک گفت نافله جمعه که در است شش و کعبه و زمین شد و افتاب و
 شش و کعبه و از ارتفاع آفتاب بهشت و از پیش از زوال و در کعبه تر زوال در
 کتاب ضایع بل الا خلاص این نعم حدیث هست که رفع کرده است از این مقصود و مقصود
 آن اینست که کسبیکه در روز جمعه صد بار توحید بخواند پس بدین سبب که اگر در
 از ضایع بل سوره توحید آنچیز را که عمل در آن کرده اند از هر شتر و سنت در آن
 جمعه یا نماز ظهر که در روز جمعه میگذارد و خواندن سوره و منا چنین و دعا کرد
 از برای نفس خود و مؤمنین و در ساعت استجاب است عام توجه دعا شدن و شرح آن
 اول فصل گذشت و سنت است در عقب نماز هر روز جمعه صد بار سوره توحید بخواند
 و صد بار استغفار و در صد بار صلوات فرستادن بر پیغمبر و آل و یا بنظر بوالله
 صل علی محمد و آل محمد و علی فرجه از پیغمبر و نیست که کسبیکه در روز جمعه صد بار
 صلوات بر او فرستد خدا شست حاجت و از او کند و حاجت از خواج دنیا و سقیا
 از خواج آخرت و از حضرت صادق و نیست که کسبیکه بعد از نماز ظهر و عصر بعد از نماز
 در روز جمعه و در غیر روز جمعه از ایام دیگر بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد
 علی فرجه نمیزد و اول کند نماز صلوات بر او و حضرت صادق را و باید و در این روز

خواندن سوره نسا و هود و الکاف و الصافات و الرحمن و خواندن دعای کسبیکه در
 هفتصد مرتبه کند و از اینست که اللهم من تبتا و تبتا نا آخر و هفتصد بار بعد از نماز
 سنت است اللهم انت رب لا اله الا انت ارحم الراحمین و انا عبدک و ابرائیل
 فی قبضتک و فاصبر و صبر ک امین علی عهدک لما استطعت اعوذ بربک
 من شر ما صنعت ابوی یحیی و ابوی یزید فاعف عنی ذنوبی انی لا یعفو الا انت لا
 انت و سنت است در روز جمعه زیارت پیغمبر و ائمه و در فصل زیارت را ذکر خواهیم کرد
 و سنت است ختم کردن قرآن در روز جمعه و سنت است بعد از ختم قرآن دعا بخواند
 این الحسین و خواندن و ذکر آن در فصل که ثواب قرآن و سوره های قرآن است
 آن مذکور است خواهد آمد در کتاب سفینه بغداد بر سلفی از ابن عباس روایت
 که کسبیکه هفتصد بار بعد از نماز جمعه توحید بخواند محفوظ ماند و در کتاب ضایع
 این روایت مذکور است که کسبیکه در روز جمعه فاتحه و معوذتین و توحید هفتصد
 بخواند تا جمعه دیگر محفوظ است و در سند این پیغمبر از پیغمبر روایت که کسبیکه
 بعد از نماز جمعه از مجلس خود برخواست هفتصد توحید و هفتصد معوذتین
 بخواند تا جمعه دیگر محفوظ است و در ستر این پیغمبر روایت که کسبیکه در
 روز جمعه چهل و یک صلوات بر او فرستد و هفتصد و هشتاد و یک بار توحید بخواند
 و معوذتین با هر کدام هفتصد بخواند خدا کارها را کند و آیت او را مینماید و
 در جمیع روز و هفتصد و هشتاد و یک بار توحید بخواند که کسبیکه در روز جمعه نزد
 تسلیم امام پیش او منقطع ساختن پایهای خود پیش از عرف زدن توحید معوذتین
 هر کدام را هفتصد بخواند و در دنیا و اهل و اول خود محفوظ ماند و سنت است در
 روز جمعه صد بار خواندن سوره نسا و هفتصد بار خواندن این دعا اللهم صل علی
 محمد و آل محمد و علی اوصیاء المرسلین یا فضل صلواتک و بارک علیه و آله و سلم
 علیهم و علی ازواجهم و اجسادهم و رحمة الله و برکاته و این پیغمبر روایت که کسبیکه
 در روز جمعه بعد از نماز امام صد بار توحید بخواند و صد بار صلوات بر پیغمبر و آل
 او فرستد و هفتصد بار بگوید اللهم اکفی بجلالک عن حرمانک و اغنی بقضتک
 عن سواک خدا صد حاجت و از او بپسندد هفتصد حاجت از خواج آخرت و بیست حاجت

هفت توبت این دعا
 یا فضل بر کائنات و علیهم
 بخواند

اللهم ان محمد صلى الله عليه وآله في كتابك حيث تقول القدر
 جاءكم رسول من انفسكم عز وجل ما عنتم من بعض عليكم يا مؤمنين وفي يوم
 فاشهدوا انه كذلك وانك انما امرنا بالصلوة عليه ولا بعد ان صليت عليه
 انت وملائكتك وانزلت في محمد كما نزل في ابراهيم وملائكتك يصلون على النبي
 يا ايها الذين امنوا صلوا عليه وسلموا تسليما لا يحاج الى صلوة احد من المخلوقين
 بعد صلواتك عليه ولا الى تركيهم اياه بعد تركيكم بل انما خلق جميعا لهم ليجتمع
 الى ذلك لانك جعلته بابا لنا الذي لا يقبل لمن اتانا له الا منه وجعلت لصلوة
 عليه وقربة منك وسبيلة اليك ودللة عندك وذلك المؤتمن عليه
 وامنهم بالصلوة عليه ليرادوا بها اشارة لدايت وكرامته عليكم وكون
 بالمؤمنين عليه وملائكتك يصلون عليه ويبلغونه صلواتهم وتسليمهم
 اللهم رب محمد صلى الله عليه وآله فاقب استسلك يا عظيم به من امر محمد
 واجبت رجته ان تخلق به لسان من الصلوة عليه يا خير من خلق وبقا
 تطلق به لسان احد من خلقك ولم تخلق له اياه ثم توفى عن ذلك من استسلك
 احلته على مدسك وجناب فم وسلك ثم لا تفرق بيني وبينه اللهم اني
 ابدأ بالشهادة له ثم بما صلواتك عليه ولا كنت لا اطلع من ذلك رضى شوق
 يعبره لسانى عن عقبي ولا الام على التقصير في لحي قد وثى من بلوغ الواجب
 منه لا انه خطي حق على قادمي او جيت له في عفى انه قد بلغ ريسا لانا
 غير مفرط فيما امرت مجاوزي ما هيته ولا مقصر فيما اودت ولا معدي لما اوصيت
 ولا اياك على ما اترك اليه وبيك وجاهدت بسبيلك مغيبا عن عهدي
 وفي بعدك وصدق وعدك وصدق بامرك لا تخاف فيك لومة لائم ولا بعد
 بينك والاقرين وقرب فيك لا بعد بين وامر بطاعتك واتمها سيرا وعلا
 وثق عزمي بينك سيرا وعلا بينه مرميا عندك محمودا في المقربين قايما
 وعبادك الصالحين المصطفين وانه عظميكم ولا ديني وانه لم يكن من المستكبرين
 وانه لم يكن ساعرا ولا سحر له ولا كاهنا ولا تكهن له ولا شاعرا ولا شاعرا ولا
 كاهنا ولا رسولك وخاتم النبيين جاء بالحق من عند الحق وصدق المرسلين و

ايها ط

اشهد ان الذين كذبوا فاشهدوا الصدايق لا يلبسوا واشهد انما انا اياه من
 عندك واخبرنا به عنك انه الحق اليقين لا شك فيه من ربي العالمين
 اللهم صل على محمد عبدك ورسولك ونبيك وولييك وحييك وصفيك
 وصفيك وخبرناك من خلقك الذي انجبت له لسانك واستخلصت له قلبك
 واسترحت له عبادك واشتمت له على وجهك علم الهدى ويا ابا القاسم والقرين
 الوثق فينا بينك وبين خلقك الشاهدين لهم المهيمنين علمهم اشرف وافضل وادنى
 واغنى واغنى واطيب ما صليت على احد من خلقك وانبيائك ورسلك و
 اصفيائك الخاصين من عبادك اللهم واجعل صلواتك وعفرك ورضوانك
 معا فانك ذكر امتك ورضيتك ومثلك وهنك وشرفك واعطائك وكرامتك
 وصلواتك تسليمتك ورسلك وانبيائك والافصياء والشهداء الصديقين
 وعبادك الصالحين وحسروا واشك رفيقا واهل السموات والارضين وما
 بينهما وما فوقهما وما تحتهما وما بين الخاضعين وما بين الهواة والشقيين
 والنجوم والجبال والشجر والذوات وما سجد لك في البر والبحر وفي الظلمة والنور
 الصياء وما بعدوا ولا لصال وفي اناه اللبيل وانظر اول نهار وساعاه على محمد
 ابراهيم سيد المرسلين وخاتم النبيين وامام المؤمنين ومولى المؤمنين و
 ولي المسلمين وقائما لمرآة المؤمنين ورسول ربي العالمين والحق والدين والدين
 والشاهدين الذين لا يبرأ الا من الداعي ليناك يا ذاك السراج المبرر اللهم صل
 على محمد في الاولين اللهم صل على محمد في الاخرين وصل على محمد يوم الدين
 يوم تقوم الناس لربي العالمين اللهم صل على محمد كما هديتنا به اللهم صل
 على محمد كما استغفدنا به اللهم صل على محمد وال محمد كما انقشنا به اللهم
 صل على محمد وال محمد كما احببنا به اللهم صل على محمد كما شرفنا به اللهم
 صل على محمد كما اغزينا به اللهم صل على محمد كما فضلتنا به اللهم صل
 نبينا محمدا افضل ما انت جاز يوم القيمة يتبعنا عن امته ورسولا عن
 اولادك اليه اللهم اخصه يا فضل فتم الفضائل وتبلغه على شرف المقادير
 من القربى والى اهل عليين في جنات في مقعد صدق وعند مليك مقتدر

اللهم اعط محمدًا حق برحق وفردة بعد الرضا واجعله اكرم خلقك منك
واعظمهم عندك جاها واوفرهم عندك حظا في كل خير انت قايمة بينهم واو
عليه من ذريته واروايته اقبل بيبه وذوي قرابته وامه من نقر بيبه عيت
واقر زعيموننا بيبه ولا تفرق بيننا وبينه اللهم صل على محمد وال محمد و
اعطهم من الوسيلة والفضيلة والشرع والكرامة ما يفيهم به الملائكة المقربون
والانبياء والمرسلون والخلق اجمعون اللهم بيح وجهه واعل كنهه واظهر
واجب دعوته وابشعه المقام المحمود الذي وعدته واكرم ذلته واجر كبريائه
وتقبل شفاعته واعطه سؤله وشرف بنيانه وعظم برهانه ونور نوره واو
رذا حوضه واسفنا بكاسه تقبل صلوة امته عليه واصفنا بها اثره واسل
بيننا وبينه وتوفنا على ملته واستعملنا دينه وابشعنا على منهاجه واجعلنا
بدينه ونهتدي بهداه ونقتدي بسنته ونكون من شيعته ومواليه واوليائه
واجبا له وخبايا امته ومقدم زعمه ونجت لواثمه نغادي عدو ونوالي وليه
حتى نؤيدنا عليه بعد المات موريد غير ابا ولا نادمين ولا مسبلين ولا
ناكبين اللهم واعط محمدًا مع كل ذلقة ولفقة ومع كل قرينة قرينة ومع
كل وسيلة وسيلة ومع كل فضيلة فضيلة ومع كل شفاعته شفاعته ومع كل
كرامة كرامة ومع كل خير خيرا ومع كل شرف شرفا وشفعته في كل من يشفع له من
امته وغيرهم من الامم حتى لا يعطى ملك مقررب ويقرى مرسل ولا عبد مضطرب
الا بدور طاعتك معطيه محمدًا يوم القيمة اللهم اجعله المقدم في الدعوى
والنشر في الارض والمثاق بالسير في الشفاعات اذا تجليت بورك وجهي بالجنات
والنبيين والصديقين والشهداء والصالحين وقوي بينهم يا حي وقيل الحمد
ليؤدبنا لعلنا من ذلك يوم الثغابن ذلك يوم المحصرة ذلك يوم الاذنة ذلك
يوم لا تستقال فيه العثرات ولا يخط فيه القواب ولا تستدرك فيه ما
فات اللهم صل على محمد وال محمد كاضل ما صليت وبعث وبارك على ابيهم
والاربابهم انك محمد مجيد اللهم وامن على محمد وال محمد كاضل ما امننت
على موسى وهرون اللهم وسلم على محمد وال محمد كاضل ما سلمت على نوح في

الغايين

الغايين اللهم صل على محمد وال محمد وعلى امته المسلمين الاولين منهم و
الاخرين اللهم صل على محمد وال محمد وعلى امام المسلمين واحفظهم من بين
يديه ومن خلفه وعن يمينه وعن شماله ومن فوقه ومن تحته وافخرهم
يسيرا واصغرهم تقصيرا عن رزا واجعل له من لدنك سلطانا نصيرا اللهم اجعل
فتح آل محمد واهل بيتك اعداءهم من الجن والانس اللهم صل على محمد واهل
بيته وذريته واروايته الطيبين الاخيار والظاهرين المظهرين الهداة المهتدين
مميز الضالين ولا المغضوبين الذين اذهبت عنهم الروح وطهرتهم بسم تطهير اللهم
صل على محمد في الاولين وصل على محمد في الاخرين وصل عليهم في الملائكة الاعلى
وصل عليهم ابدا لا يدين صلوة لاسمى لنا ولا امدد ورضا ان امين امين ربنا
الغايين اللهم افرق الذين بدلو ادبيك بكما بك وغير اسنة نبيك عليه
سلامك واولوا الحق عن موضعه اتوا الف لفة غير مؤلفة والعظماء الحق
الف لفة مؤلفة غير مؤلفة والعراش اعمهم واتباعهم ومن روى يطعم
من الاولين والاخرين اللهم يا بارئ السموات والارض والمدحوات وقاصم الخبايا
ورقم الدنيا والارض وديمهمها تعطي من تشاء وتمنع ما تشاء استسلك بورك
وجحك ويحق محمد اعط محمدًا حق برحق ويلفه الوسيلة العظمى اللهم اجعل
محمدًا في السابيين غايته وفي المؤمنين كرامته وفي الغايين ذكرا وسكنا
اعلى عرفاء لفرقة وسر في الجنة التي لا تفورها دجعة ولا يقضها شق اللهم بيح
وجهه واجو نور ذكرا يشك الحافظ له اللهم اجعل محمدًا صلواتك عليه واليه
اول فاربع ليا بيل الجنة واول داخل واول شايخ واول مشفق اللهم صل على محمد
وال محمد اولاده الشادة الكثرة الكثرة الكرام القادة القادرات القوام البؤس
عصاة ليراعهمهم ولما جارة لير استجارهم والكف النجسين والعلل النجاسات
التي القامرة والرايع عنهم مارق والمنكأ عنهم زاهق واللازم لهم لاهق و
يدانك ارضك وصل على عليا وابي رزيق الذي افضلك بهم من الملكة و
ارث بهم الظلمة شجرة النبوة وموضع الترساة وتختلف الملائكة ومعد البسلم
اجمعين امين امين ربنا الغايين اللهم اني استسلك مسئلة المسكين المستكين

لا اله الا انت العلي العظيم واجعل دعائي على من احسنه من خلقك مددك واسكنه
 دود وجعه وعبد قريظا يا ذا الجلال والإكرام هذا يوم مبارك ليقيمون
 والمسكينون في حقهم فاعلموا انك انت الله لا اله الا انت العلي العظيم والاعلى
 ان اعين والراعي انت الله لا اله الا انت العلي العظيم والاعلى فاستلججوك وكرمك و
 هو انك ستلتك عليك ان تصلي على محمد وآله واستلججك الله ربنا يا
 لك الملك ولك الحمد لا اله الا انت العلي العظيم والاعلى والجلال
 والاکرام والسموات والأرض وما بينهما مقسمات بين عبادك المؤمنين من جبرائيل
 عافيه وبركه او هدى وعمل طاعتك وخير من به عليه من هدى به اليك
 او من معك لم عندك درجة او عظيم به خبر من خبر الدنيا والاخرة ان توف
 جلي فصبغ به لا ستلك الله ان لك الملك ولك الحمد لا اله الا انت
 ان تصلي على محمد عبدك ورسولك محمد بن عبد الله ورسولك محمد بن عبد الله
 وعلى آل محمد لا اله الا انت العلي العظيم والاعلى لا يقوى على الخصام الا
 انت وان كثير كما مضى من عاتق هذا اليوم من عاتق المؤمنين يا رب
 العالمين وان تغفر لنا ولهم لانك على كل شيء قدير اللهم انك تعلمت بحجبي
 وبك انتك اليوم فقري وفاقي ومسكني ولبي بمعفرك ودعوتك وبقوتي
 بعلي ومعفرك ورحمتك واسمع من ذنوبي فاعلم على محمد وآل محمد وتواضعا
 كل حاجة هي بقدرتك عليها وتيسر ذلك عليك وبمعفرك اليك عتيا
 عني فان لم اصبر فاعلم انك لا تتركني في سوء فاعلم عتلك ولا ابر
 لا امر ابري وعدناي سواك اللهم من تهتبا وتعتبا واعدا واستعدا لو فادى
 خاوفي رجاء ربي وتواظفه وطلب بئله وجاثر به فاليك يا مولاي كاستلجج
 همتي وتيسرت واعداي واستعدا دي جاء عقولك وفيدك وطلبت بئلك
 وجاثر بك اللهم فصل على محمد وآل محمد ولا تحجب اليوم ذلك من عاتق يا من
 لا تحجب سائل ولا يقصه سائل فان لم اترك ثقتي في محمد صلى الله عليه وآله ولا
 شفاعة خاوفي رجوت الا شفاعة محمد وآل بيته عليه وسلم لا تترك
 مقصرا بالجحيم والاساة على حقك انجو اعظم عقولك الذي عتوت به عن

دعائي مختصر
 من كتاب

الخاطئين ثم تستغفرك طول عكوفهم على عظيم الجرم ان عدت عليهم ولا
 والمعفرة فيا من رحمة واسعة وعفو عظيم يا كريم يا كريم صل على
 محمد وآل محمد وعد علي برحمتك ونطقك على بفضلك وتوسع على معفرك
 اللهم ان هذا المقام خلقتك واصفياك وامسكك في الدجاء الرقيقة
 التي اختصتها بها فادبر زورها وانت المفيد لذلك لا يغالبك ولا
 يجاوز الحزم من تدبيرك كيف شئت وان شئت ولما انت اعلم به فبر
 مني على خلقتك ولا كبرادك حتى عاد صغورك وخلقتك مقلوبين منهم
 سترت برزق حركك مبدل لا دكا بك مبدل وقرأيتك حرة من عجات
 اشركك وسين يتيك مشرقة اللهم ان اعداكم من الاولين و
 الاخرين ومن رجع بغير الحزم واشباكم اللهم صل على محمد وآل محمد انك
 محمد مجيد كسلوا اليك وبركايك ونجياتك على اصفياءك ابراهيم وآل
 ابراهيم وعجل الفرج والفرج والنصرة والتمكين والناشد لهم اللهم و
 اجعلني من قبل التوحيد والايمازيك والتقدير برسولك والامير اليك
 تحت طاعتهم من محرمك لك به وعلى يديه امين رب العالمين اللهم ان
 ليس مر دغصبتك لا يملك ولا يبرد سطلك لا اعفوك ولا يجبر من عاتقك
 لا ادعيتك ولا يصفى عنك لا التفرع اليك وبين يديك فصل على محمد وآل
 اليه وهب لنا يا الهي من لدنك قهرا يا قهرا التي بها حي اموات القباد و
 بها نشر ميتات البلاد ولا تتركنا يا الهي عما خلق تشقيل وتبرقي الاجابة
 في دعائي وادعني طعم الغاية الى شئني اجلي ولا تشقني بعدوي لا تمكنه
 من غفني ولا تسلطه على يا الهي ان رقتني من ذا الذي يعفني وان ضعتني
 من ذا الذي يرحمني وان اكرهني من ذا الذي يهينني وان اهنني من ذا الذي
 يكرمني وان عدتني من ذا الذي يرحمني فان اهلكني من ذا الذي يبرئني
 لك في عتلك او يبتلك عن ابرن وقد علك لا لئلا يفتك ظم ولا في
 عتلك عجلة ولا مما يجل من جفا الموت وما يحتاج الى الظلم الضعيف
 وقد تعاليت يا الهي عز ذلك علوا كبيرا اللهم صل على محمد وآل محمد ولا

مواضع

واشباكم

انفال و بركات را بخواند من شفيح او خوام بود و در روز قیامت شهادت میدهم که
 بر بنیت و نفاق و خدا با و می دهد از اجر و ثواب بعد از هر روز منافی و در نماز که
 در دنیا ده حسنه و محو میکند از او ده سینه و یک کلاه از برای او ده رجه و
 و خا ملا در عرش و ایام حیات او در دنیا بر صلوات می فرستند و از جنة صادق است
 که کسی که سوره انفال را بخواند در هر ماهی هر که نفاق بر او روا نماید و بجهنم
 شقیه امیر المؤمنین باشد و در روز قیامت با شیعیان آخرت نماید و با حق تعالی
 تا آنکه خدا تعالی از حساب فارغ شود **البقره** از امیر المؤمنین من و بیست که در اول **البقره**
 نماز باشد است و آنکه در آن برای ما دست و این سوره بواسطه دفع آما را داشته
 و فصل او در سوره انفال دانسته شد و **البقره** بیست که کسی که این سوره را
 بخواند بعد از هر کسی که تصدیق کند اینست نبوت و نبی و او تکذیب کرده است بعد
 هر کسی که با فرعون غرق شد است ده حسنه با و دهد و از حضرت صادق و دیگر
 هر کس در هر ماه این سوره را بخواند از آفات و بلاها خواهد بود و در روز قیامت مقربان خواهد
 بود و هر روز **البقره** بیست که هر که این سوره را بخواند بعد از هر کسی که تصدیق کرده است
 نوع را و بعد از هر کس که تکذیب و هود و صالح و شعیب کو ط و ابرهیم و موسی را
 ده حسنه با و دهد و در روز قیامت از جمله سعدا خواهد بود و از حضرت صادق و دیگر
 که کسی که در هر جمعه این سوره را بخواند در روز قیامت روزی از انبیاء معبود شست
 و حساب بر او آسان میشود و گاه او در قیامت ظاهر میشود **البقره** از پیغمبر بیست
 که فرمود که این سوره را به بیندگان خود یاد دهد که هر کس که این سوره را ببیند
 خود یاد دهد خدا سکران را بر او آسان کند و باوقوتی که امت کند که پیغمبر است
 حسنه نیز و از حضرت صادق و بیست که هر کس که در هر روز یاد در هر شب این سوره را بخواند
 و روز قیامت معبود شود و در آنجا که جمالی و شایع باشد و فرغ روزه
 با و رسد و از بزرگان اینده های صالح خدا باشد **عد** از پیغمبر بیست که کسی که این
 سوره را بخواند بعد از هر کسی که نشسته است بعد از هر یک که خواهد آمد تا در وقت
 او از اجر و ثواب خواهد بود و از جمله جماعتی خواهد بود که وفا کرده باشند به خدا
 و از حضرت صادق و بیست که کسی که این سوره را بخواند صاعقه هر که با و

و بخواند **الحج** بیست شود و شفاعت کند آنکس را که پیش از او است از اهل بیت
 ایوان خود **البقره** از پیغمبر بیست که کسی که این سوره را بخواند بعد از هر کس که بیست
 برستند خدا بیست ده حسنه با و دهد و از صادق و بیست که کسی که این سوره را بخواند
 جز با حد و در کف نماز در روز جمعه بخواند ضرر و جزو قیلا با و راه نیاید **حمر** از
 پیغمبر بیست که کسی که این سوره را بخواند بعد از هر کسی که بیست ده حسنه با و دهد
 است و آنکه در آن پیغمبر بودند ده حسنه با و دهد و حدیث امام حقیق صادق در
 خواندن این سوره و سوره **البقره** در روز جمعه معذ کور شد **الحج** از پیغمبر بیست
 که کسی که این سوره را بخواند خدا در دنیا نعمتی که با و داده است در آخرت با و حسنه
 طلبد که در آخرت با و در آن شب هر ثواب کسی که در روزی که در وقت معذ کور شد و از حضرت
 عبا آفده باشد و از حضرت با قمر بیست که کسی که در هر ماه این سوره را بخواند
 هفتاد نوع بلا از او دفع میشود که سهل تر از آنجا چون و بیست و جای او جز
 عدت **البقره** از پیغمبر بیست که کسی که این سوره را بخواند و از آن روز ذکر و یاد
 رفت قلب هر سید خدا و فقط از آنجا با و کرامت فرماید و از حضرت صادق و دیگر
 که کسی که در هر شب جمعه این سوره را بخواند نمرد تا اذناک صاحب الامر کند
 او از حساب حضرت باشد **الحج** از پیغمبر بیست که هر کس که ده آیه از اول کف
 حفظ کند چو زنده باشد با و ضرر نتواند رساند و کسی که خاتم این سوره
 حفظ کند در روز قیامت خدا نوری با و کرامت فرماید و کسی که این سوره را در
 جمعه بخواند از فتنه و حال و آفت که در دنیا است نگاه داشته شود و ناشن و
 و کسی که از آخر سوره از فل و کان **البقره** آخر سوره بخواند و قیامت بخواند
 در جهان خواب و نوری با و رسد که در دستان باشد تا که به و در میان آن نبی
 چند باشد که بر او صلوات فرستند تا وقتی که آنجا مشغول به چیزی و اگر پرسیده تا
 در آنجا بخواند نور او در دستان شود تا بیست الملو و در میان او ملائکه باشند که بر
 صلوات فرستند تا او بیدار شود و این را بیست شیخ طبریزی و جمیع انبیاء خود ذکر
 کرده است از پیغمبر بیست که کسی که این سوره را بخواند داخل جنت میشود و
 بر سوره در جمعه بخواند کاهها را و نا جمعه دیگر و سه روز دیگر زیاده بر آن

که اوصاف داشت در قول خود که میگوید کل شئ هالک الا وجهه و حدیث ثواب
طوایف ثلثین یکدشت **لنیکو** از پیغمبر روایت که کسی که این سوره را بخواند مراد
راستش را جرده حسنه بعد از هر مؤمنی در منافعی را حضرت صادق مرویست که
کسی که این سوره را و سوره روم را در شب بیست و نهم ماه رمضان بخواند خدا
فرستد که از اهل جنت است و در این قسم خود اصلا استیثنا نمیکند احدی را و پیغمبر هم
در این قسم من من کما هو فیستد و بدست پیغمبر این سوره را از خدا میفرستد
لنیکو از پیغمبر روایت که کسی که این سوره را بخواند مراد راستش را جرده حسنه
بعد از هر یک که خدا را تسبیح میکند در آسمان و زمین و در ملک میگذارد آنچنانکه
صانع کرده است در آن روز و شب را اعمال صالحه و ثواب خواندن این سوره را عین
قبل از این میگذارد **لنیکو** از پیغمبر روایت که کسی که این سوره را بخواند در روز قیامت
لقمان بیفوق خواهد بود و مراد راستش را جرده حسنه بعد از هر یک که امر کرده است
بمعروف و نهی کرده است را منکر و انکار مرویست که کسی که این سوره را بخواند در شب
خدا موکل میباشد و موکل آنکه او را نگاه دارد از شرطان و لشکرا و آنکه سر
شود و کسی که بخواند این سوره را در روز نگاه دارد از موکلانش و شریکانش و کسی
اوست که شب شود **لنیکو** از پیغمبر روایت که کسی که این سوره را با سوره ملک بخواند
حکم کند که شب قدر و از آن ده داشته باشد و حضرت صادق مرویست که کسی
این سوره را در شب جمعه بخواند خدا در روز قیامت کتاب و ابد است راستش را
دهند و از او واقیع شده است حساب نمیکند و در قیامت از صفای محمد اهل
بیت او خواهد بود **لنیکو** از پیغمبر روایت که کسی که این سوره را بخواند با هر مؤمنی
و بتدای خود تسبیح کند خدا او را از عذاب قبر امان میدهد و حضرت صادق
مرویست که کسی که این سوره را با سوره بخواند در روز قیامت در جوار حضرت پیغمبر
انوار او خواهد بود **لنیکو** از پیغمبر روایت که کسی که این سوره را بخواند هر چه
و بنویسند یا نشاند مگر آنکه در روز قیامت با و مصافحه کند و در قیامت او باشد و آن
حضرت صادق مرویست که کسی که در شب خود این دو الحمد را با هم بخواند همیشه
حفظ حمایت خدا باشد تا روز و اگر در روز بخواند ناسب با و مکر و هجره است و اخیر

دینا و آخرت خدا چیزی با و فراموش کند که برهیل و خطون نکرده باشد که روزی
او با و برسد باشد **لنیکو** از پیغمبر روایت که کسی که این سوره را بخواند و او را
ثوابی از خدا داشته باشد از هر چه بدی که خواهد داخل جنت شود و حدیث ثواب
قرائت و الحمد که شد **لنیکو** از پیغمبر روایت که کسی که این سوره را با واسطه و
الحی بخواند خدا که ما را و اهل بیت را از هر چه بدی که خواهد بود بر او بر ثواب تمام قرائت قرآن را
با و میدهد و هر چه بدی که این سوره را بخواند نازل میشود بر او بعد از هر
از این سوره ده ملک و نزهت و صف داده میباشد و برای او استغفار میکند
و اگر او از سر زد سپید باشد در وقت قبض روح او نرها و حاضر میشوند تسبیح
جنان او میکنند و میراث او را میگیرند و در وقت او حاضر میشوند و هر چه بدی که
سکرات مراد این سوره را بخواند یا کس از او بخواند رضوان خدا بر او است و او آید
در فراتر از شرفی و شرف جنت با و دهد پس از شیراب بمیرد و شیراب بر آنکس
شود و اصلا او را احتیاجی نیست بخوضهای دنیا تا آنکه داخل جنت شود
حالیکه سبب مراد باشد و از صادق مرویست که از برای هر چه بدی که او قیامت
قرآن پس است پس هر چه بخواند پس از بد و دنیا باشد از جمله حفظ کرده شد که آن
و روزی داده شد که آن ناسب و کسی که این سوره را در شب بخواند پیش از آنکه
بخواند بخواند خدا هر ملک را بر او موکل سازد که او را محافظت کند از هر شی
نماند شد و از هر شی و اگر در آخر وقت پیغمبر خدا او را داخل جنت کرد و او را
ملک در وقت غسل و حاضر شوند و برای او استغفار کنند و تسبیح بخوانند او
تا قبر او را داخل قبر کرد و اند و در عهد که او را نماند که در اند و در عهد
خدا او بر شدند و ثواب عبادت ایشان او است تا چشم کار میکند قبر او را و او را
سازند و از فشار قبر امان باشد و همیشه در قبر او نوری ساطع باشد تا آسمان
تا و قیامت که او را بر او همیشه آنگاه که او با باشند و شایسته و کنند و در
دفع او خند کند و او را ایشان در هفت بیست خیرات تا آنکه او را او را بکند و
و از بیلان خلاص گردانند و او را در جای قرار دهند که غیر از آنکه مقبره ایشان
مرسدن کسیر از او نرسد دیگر باشد بخواند انبیا یا ایستند در جنتی ترس و بیخ و

بعد از آن خدا با تو بود که شفاعت کنی نزد من که قبول بینم شفاعت ترا در حق جمیع
 انکسای که تو شفاعت ایشان کنی و سوال کنی از من که آنچه تو از من سوال کنی
 بتو دهم و از کاهان او هیچ چیز را ننویسند و کتاب و زبانت راست و دهند و
 مردم گویند که سبحان الله این نده و اینک گاهی نیست و از فضل محمد خواهد بود
 حضرت صادق علیه السلام فرمود که پیغمبر را در قرآن پنج اسم است محمد و احمد و عبد الله و
 یونس و اینها نیست مطلق آنچه نیست که شیخ طبرسی در کتاب مجمع البیان ذکر کرده
 و از پیغمبر نیست که کسی که داخل مقبره شود و پیش از آنکه خاکش شود در عذاب
 اهل آن مقبره و از برای قادی بن سوره بعد از مواقی که در آن مقبره اند خواب
 و از پیغمبر نیست که این سوره را در وقت معتر خواشد یعنی شامی صاحب خودی است
 خیر دنیا و آخرت و دفع میکند از او بلا و دنیا و عذاب آخرت را و این سوره را آنکه
 گویند نیز که دفع میکند از غضب خود جمیع شر و آوارا و آفتیه نیز گویند نیز
 جمیع حاجات خوانند آن را و می شود و کسی که پیش از آنکه در این سوره را بگوید
 و کسی که بشنود آن را بر آری کند یا هر روز یا هر یک که در راه خدا صدق کرده باشد
 و کسی که این سوره را بنویسد و بشنود و بگوید و این سوره را بخواند هزار بار یا بیشتر
 رحمت و هزار برکت داخل شود در جوف او و بر طرف میشود از او هر روز و هر وقت
 که داند **الفاتحه** پیغمبر نیست که کسی که این سوره را بخواند داده میشود از برای
 بعد از هر چیز و شیطانی در حینه و مره شیطانی را از او دور میشود و از شر
 بری میشود و در هر شنه که حافظ او بیند در قیامت شهادت می دهند که او مسلم
 ایمان را و از صادق نیست که کسی که در هر جمعه این سوره را بخواند همیشه
 از جمیع آفات محفوظ است و جمیع غاها و بدایا را و دفع است و در دنیا و آخرت
 یا وسیع از رزق و از شیطانی و جمیع قاصبات و عین مال و بدن و ولد و بدی و هر
 و اگر در آن روز یا در آن شب بمیرد خدا او را شهید میگرداند و شهید را نکند و او را
 باشد داخل جنت گرداند و در دوا و ایستاد است که قاری آن شریف و جاه و عزت
 در دنیا و آخرت **من** از پیغمبر نیست که کسی که این سوره بخواند داده میشود از برای
 روزی که خدا آن را از برای او بفرستد و آنکه میگرداند و از آنکه

کردن بر معاصی از صغیره و کبیره و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت است که کسی که این
 سوره را بخواند در شب جمعه داده میشود از خیر دنیا و آخرت آنچه نیکو داده نشود
 بیکی از مردم مگر بجز عرسل یا ملک مقرب و خدا داخل جنت میکند و از او را
 که او دوستی دارد از اهل بیت خود حق خادم او را از حضرت صادق علیه السلام روایت است
 که خواهم بخوانم قرآن است پس خدا کند خدا را و او شکر کند و از این حفظ این خواهم و
 تلاوت نماید شبیه که قاری چون از قبر برآید از زمین او بوی مشک دهد و از او
 بدین شبیه که خدا هم می کند قادی بن سوره را و هر آیه و جمیع معارف و قریب
 او داد در روز قیامت و استغفار میکند از برای و عرش و کرمی ملائکه مقربین
 بدین شبیه که هر چیزی می نماید و در قرآن خواهم است از پیغمبر نیست که کسی که
 این سوره را بخواند خدا او را قطع نکند و با و ثواب ثانی کرامت و از حضرت صادق
 روایت است که کسی که این سوره را بخواند خدا شرف دنیا و آخرت باری دهد و او را
 در مال و عشرت عزیز میکند و از برای آنکه کسی که این سوره را بخواند و جسد از آن
 آتش حرم حرام گرداند و تا کند در جنت از برای او و هر یک که در راه خدا صدق کرده
 قدر باشد و در هر هفتی صد هزار بخواند و در چشمه جاوید و در چشمه رضوان
 و در چشمه بکر و اگر امت قریب الی الله از پیغمبر نیست که کسی که این سوره را بخواند
 روح جمیع انبیاء و مرسلین را و صلوات فرستند و از برای او استغفار میکنند و
 حضرت باقر علیه السلام روایت است که کسی که این سوره را در هر شب روز یکبار بخواند خدا
 گذشت و آید او را به امر خود کامل تقوی ملائکه او گرداند و آخرت او را بهمان
 و بنیای او گرداند **فصل** از پیغمبر نیست که کسی که این سوره را بخواند خدا بعد از
 حرفی ازین سوره ده حینه با او دهد و از حضرت صادق علیه السلام روایت است که کسی که این
 سوره بخواند این سوره نوری خواهد بود از برای او در قیامت بمقدار صد مرتبه و این
 سوره سرفرا خواهد بود و او را و در میان نکاتی خواهد کرد و در هر روز و در هر وقت
البقره از پیغمبر نیست که کسی که این سوره را بخواند از جمله کسای خواهد بود که ملائکه
 بر ایشان صلوات فرستند و استغفار میکنند از برای او و مردم میکنند از او و از
 حضرت صادق علیه السلام روایت است که کسی که این سوره بخواند در قیامت مبعوث میشود و از

خالتیکه روی مثل ماه شب چهارده باشد و آن حضرت صادق مرویت که کسی که
 این سوره را بخواند عذاب او را از قبر ببرد و دنیا و آخرت او را ببرد و آنرا
 بحق سواد کرده باشد **الحمد لله** از پیغمبر مرویت که کسی که این سوره را بخواند خدا
 و حق بکند متعلق و او را شکر نعمت الهی را داده است و نیز از آن حضرت مرویت
 که هرگز نبرد و هرگز نبرد و هرگز نبرد و هرگز نبرد و هرگز نبرد و هرگز نبرد و هرگز نبرد
 قرآن این سوره مذکور است که خدا دوی افروشد و او را سبب کند خداوند و شفاعت را قبول
 میکند در حق کسی که او خواهد و کسی که او نخواهد و هرگز نبرد و هرگز نبرد و هرگز نبرد
 قبا ای الاء و کما نکلان برسد بگوید لا یسئ فی الا لدریبا کتب خدا مولا مینا
 با و ملک را که او را حفظ کند تا آنکه شب شود **الحمد لله** از پیغمبر مرویت که کسی که
 این سوره را بخواند و از انجمله غافلان نمیشوند و از پیغمبر مرویت که هرگز نبرد
 سوره را در هر شب بخواند با و نمیرسد فقر و فاقه هرگز نبرد و از حضرت امام محمد باقر مرویت
 که کسی که این سوره را پیش از آنکه بخوابد بخواند روز قیامت خدا او را ملاقات کند
 در حق این که روی او مثل ماه شب چهارده باشد و آن حضرت صادق مرویت که کسی که
 این سوره را بخواند در هر شب جمعه خدا او را دوستی و داد و ستد می فرماید و هرگز نبرد
 او بیکر نبرد و هرگز نبرد دنیا فقر و فاقه و افق از آفت نیا با و نمیرسد و آخرت او
 و عاقبت او مبرک و مبین خواهد بود **الحمد لله** از پیغمبر مرویت که کسی که این سوره را بخواند
 در روز جمعه باقی باشد که ایمان آورده اند بخدا و پیغمبر او را و آن حضرت صادق مرویت
 که کسی که سوگن مستحاط باشد پیش از آنکه بخوابد بخواند پیغمبر خدا را در صلوات بر او
 و اگر بمیرد در جوار پیغمبر باشد و مستحاط عبادت است از پنج سوره که آن سوگن عبادت
 و خیر و صف و جمعه و تعابیر است **الحمد لله** در خبر است که کسی که این سوره را بخواند
 در روز قیامت و از انجمله رستگاران و از حضرت صادق مرویت که کسی که
 این سوگن را و عذاب و از دنیا و از این بخواند و ببرد و او را و او را و او را و او را و او را
 عقاب نکند و در نفس او اهل و بی بی و نماند **الحمد لله** در فصل آخر سوگن خیر است
 پیغمبر مرویت که کسی که او را از این فقر و فقر و فقر و فقر و فقر و فقر و فقر و فقر
 شهید مرده باشد نیز از آن حضرت مرویت که این سوره را در سه ایات سوگن خیر است

و نیز از آن حضرت مرویت که کسی که آخر حشر را بخواند در شب یا در روز پس اگر در شب
 یا در روز ببرد و واجب نیست و از برای و جنت و آمرین بدین شود که هر کس که
 و آید او نیز از آن حضرت مرویت که کسی که در وقت جمعه سه بار بگوید بخواند
 یا الله مر المثلطان **الحمد لله** و سه آیه از آخر حشر بخواند خدا هفتاد هزار ملک مولا
 میکند با و که ناشی بر او صلوات فرستند و اگر در آخر روز بمیرد شهید مرده باشد
 و کسی که در وقت شام بخواند همین منزلت از برای او از پیغمبر مرویت که کسی که
 این سوره را بخواند صلوات فرستند با و و استغفار کند از برای او جنت و جنت و جنت
 و کرب و استغفار و دنیا و آخرت و دنیا و آخرت و دنیا و آخرت و دنیا و آخرت و دنیا و آخرت
 و با و از آنجا و از آنجا و از آنجا و از آنجا و از آنجا و از آنجا و از آنجا و از آنجا
 پیغمبر و از حضرت صادق مرویت که کسی که سوگن حشر را بخواند در وقت شب بخواند
 خدا مولا مینا در دوزخ خانه او ملک را که آن ملک شمشیر خود را کشید خانه او را
 با رسید و تا آنکه صبح شود **الحمد لله** از پیغمبر مرویت که کسی که این سوره را بخواند
 جمیع مؤمنین و مؤمنات شیع و خواهد بود در روز قیامت و از امام زین العابدین مرویت
 مرویت که کسی که این سوره را در فرائض و نوافل بخواند خدا او را بخیر کند و او را
 از برای ایمان و ثوابی که در دوزخ است و او را و او را و او را و او را و او را و او را و او را
 از پیغمبر مرویت که کسی که این سوره را بخواند تا در دنیا است حضرت عیسی و او را
 فرستند و از برای او استغفار کند و در روز قیامت رفیع او حضرت عیسی باشد
 از حضرت باقر مرویت که کسی که مذکور است کند بر قرآن این سوره در فرائض و نوافل
 خدا در قیامت او را در صف ملائکه و انبیاء مرسلین خواهد داد **الحمد لله** از پیغمبر مرویت
 که کسی که این سوره را بخواند بعد از آنکه در شهرها ایشان بنماز جمعه کرده
 و آنکه ایشان بنماز جمعه نکرده اند بعد از هر یک ده حسته یا ده حسته و او را
 مرویت که فرمود که واجبست بر هر مؤمنی که شیعته ماست این که در شیعته
 جمعه و اعلی بخواند و در ظهر جمعه سوره جمعه و مناهین بخواند پس چون
 عمل پیغمبرها آورده باشد و ثواب و جزای او جنت است **الحمد لله** از پیغمبر مرویت
 که کسی که این سوره را بخواند در شک نفاق بر او پیشود **الحمد لله** از پیغمبر مرویت که

کسیکه در فرايض و نوافل خود با بن سوره و بخواند در هر قیامت بن سوره
 شفیق او خواهد بود و شاهد عابد خواهد بود بر خوبی فارسی خود نزد کسیکه
 او را قبول کند و بعد از آن قفای خود جدا بن نکند تا آنکه او را داخل جنت کند
الطلاق از پیغمبر روایت که کسیکه این سوره را بخواند هر سنت پیغمبر میبرد و اگر
 مردیست که کسیکه این سوره را در نماز فیه یا سون تجرم بخواند در روز قیامت
 در پناه خدا باشد از خون و خوف و آتش هم و خدای بواسطه نلاوت بر وی سوره
 و محافظت او را بن دو سوره را داخل جنت گرداند از برای آنکه این سوره از
 پیغمبر است **الفجر** از پیغمبر روایت که کسیکه این سوره را بخواند خدا توبه مضیع او
 کرامت میکند **المائد** از پیغمبر روایت که کسیکه این سوره را بخواند مثل آنست
 شب قدر را احیا کند و این سوره نگاه دارند و نجات دهند است صلیح
 از خدا بقر و از حضرت با قمر روایت که هر کس که در هر روز و هر شب این سوره بخواند
 در قبر بکبر و متکبر از طرف پای او در آیند یا پاهای او گویند بکبر متکبر که شما را از
 زند من و از این نیست زیرا که او در هر روز و هر شب سون ملک خواند است و بعد
 از آن بکبرین از طرف خوف و در آیند از آنجا نیز این حرف را شنوند پس از طرف بان
 در آیند و از آنجا نیز همین کلام را شنوند و این سوره در توره مکتوبست و کسیکه
 این سوره را در شب بخواند و مواظبت کند بر آن از جمله غافلان نویسد و از این
 سوره مانع است از عذاب قبر و از حضرت صادق روایت که کسیکه این سوره را قبل از
 در نماز مکتوب بخواند تا صبح در امان خداست و همیشه در امان است تا داخل جنت
 شود **ان پیغمبر روایت** که کسیکه این سوره بخواند عطا کرده شود ثواب جماعه که
 اخلاق ایشان خوبست و از حضرت صادق روایت که کسیکه این سوره را در فریض
 و نوافل خود بخواند هر کس که با و راه نیابد و خدا او را از غلظت قبر اعمی بگرداند **الحاکم**
 از پیغمبر روایت که کسیکه این سوره را بخواند حساب و امانت را کند و از حضرت
 با قمر روایت که بسپارد این سوره را نلاوت کند در فرايض و نوافل خود زیرا که
 این از علایم ایمان خدا و رسول است و سلف نمیشود ایمان فارسی بن سوره را آنکه
 پیغمبر **المعنا** از پیغمبر روایت که کسیکه این سوره را بخواند داده میشود یا وثا عباد

که با شما

که با ما تنها و وعد های خود رعایت کنند و جماعه که بر نماز خود محافظت کنند
 و از حضرت با قمر روایت که کسیکه مداومت کند بر قرائت بن سوره در روز قیامت
 از کافیه که کرده است پیغمبر نمیشود و خدا او را با محمد و آل او در جنت خود ساکن گرداند
نوح از پیغمبر روایت که کسیکه این سوره را بخواند از جمله مؤمنانی خواهد بود
 که دعوت نوح ایشا را در آن کرده است و از حضرت با قمر روایت که کسیکه این
 بخواند و کلام با و ایمان آورده است قرائت بن سوره ترک نمیکند **الحج** از پیغمبر روایت
 کسیکه این سوره را بخواند بخشد میشود بعد هر حج و شیطانیکه قصد بکند
 پیغمبر کرده اند و ثوابی را در آن داده و از حضرت صادق روایت که کسیکه این سوره را
 بخواند در ایام حیات او افزون کند و چشم رخم با و نمیشود و در قیامت با محمد و آل او
 باشد **المزمل** از پیغمبر روایت که کسیکه این سوره را بخواند دفع کرده میشود از او
 دشواری دنیا و آخرت و از حضرت صادق روایت که کسیکه این سوره را در نماز
 خضوع و ادب و اجتناب از شرب و قمار و غیره شایسته خواهد داد بخواند و خدا
 او را حق طیبه میدهد و در وقت مرگ طیب خواهد شد **الحمد** از پیغمبر روایت
 که کسیکه این سوره را بخواند بخشد ده حسنه بعد هر کس که قصد بکند و تکبیر
 کرده است پیغمبر را در آن مکتوبست و از حضرت با قمر روایت که کسیکه این سوره را
 در نماز فیه بخواند بخشد و اجبت که او را با محمد و آل او داده میشود در دنیا
 هر که او را شفا و شفای در نیاز **البقره** از پیغمبر روایت که کسیکه این سوره را بخواند
 در روز قیامت من غیر شل گواهی میدهند که او بر دنیا مثل عمار طاع و از حضرت
 صادق روایت که کسیکه مداومت کند بر قرائت بن سوره و عمل با بن سوره کند
 خدا مرها بکند از این سوره را با او در قبر و بخوبی تر بن و رتبه در روزی او خند و او
 بشاد است دهد تا آنکه انضراط و پنهان بکند **رعد** از پیغمبر روایت که کسیکه این
 سوره را بخواند در توان عمل او نوشته میشود که جای او نزد خدا جنت و جبر خواهد
 بود و از حضرت با قمر روایت که کسیکه در صبح و در پیش شب این سوره را بخواند خدا
 صد خور الهی را کره را با و فرج کند و در پی پیغمبر باشد **المعنا** از پیغمبر روایت که
 این سوره را بخواند در توان عمل او نوشته میشود که او از جمله مشرکان نیست و افضرا

صادق مرویت که هر کس که این سوره را بخواند خدا می آید و پیغمبر القت و اشنا
اند از انبیا از پیغمبر مرویت که کسی که این سوره را بخواند خود را قیامت ببرد
کوارا بدهد و از حضرت صادق مرویت که کسی که مداومت کند بر خواندن این
سوره در هر روز در هر سال زیارت بیت الله تعالی شود **النار** از پیغمبر
مرویت که کسی که این سوره را بخواند حساب در روز قیامت بقدر یک ناز و بخت
خواهد بود و بعد از آن داخل جنت شود و از حضرت صادق مرویت که هر کس
این سوره را بخواند نمک سبز آب معوض شود مگر سبزه ایست از پیغمبر
مرویت که کسی که این سوره بخواند روز قیامت خدا او مستبشر باشد از حضرت
صادق مرویت که کسی که سوره عبس و بقره را بخواند در جنت در ظل و کرامت
باشد **التکویر** از پیغمبر مرویت که کسی که این سوره را بخواند خدای تعالی در روز قیامت
او را بجا آید او را رسو نکند و کسی که خواهد که در روز قیامت بسوی حق بگردد
باید که این سوره را بخواند و حدیث پیغمبر که فرموده است شیعنی هوذا آیت
در فضل قرائت هوذا کذا **النقار** از پیغمبر مرویت که کسی که این سوره را بخواند
نوشته میشود از برای او بعد از هر قطعه از این که از آسمان نازل میشود و بعد از
قبر یک حسنه و در روز قیامت خدا تعالی کار او را با صلاح آورد و از حضرت
مرویت که کسی که سوره انعام را بخواند در نماز فرجه و نافله او
دو سوره را فضل العین خود سازد هیچ چیز بیار او و خدا بجا آید و در هر بیت خدا
بنظر رحمت با و نظر کند تا و بپیکه مردم از حساب فارغ شوند **النظمین** از پیغمبر مرویت
که کسی که این سوره را بخواند خدا در روز قیامت از جنت بخونم با و دهد مرویت
از حضرت صادق مرویت که کسی که در نماز فرجه مداومت کند بر قرائت این سوره خدای
او را از آتش جهم و از هول حساب و ز قیامت برین بگرداند و مرویت از پیغمبر
جهم واقع میشود **الانشاف** از پیغمبر مرویت که کسی که این سوره را بخواند کتاب
او را از آتش جنت ببرد و او را در جنت **البروج** از پیغمبر مرویت که هر که این سوره را بخواند
بخشیده میشود از اجر بعد از هر روز جمعه و هر روز غره که در دنیا است حسنه
و از حضرت صادق مرویت که کسی که این سوره را در فراغ خود بخواند در روز

قیامت با اینها محشور شود زیرا که این سوره تعلق دارد با نبیا الطاهرین
مرویت که کسی که این سوره را بخواند بخشد میشود بعد از هر سنه که
در آسمان است ده حسنه و از حضرت صادق مرویت که کسی که در نماز فرجه
این سوره را بخواند از اجر خدا بیجا بماند و منزه عظیم خواهد بود و از حضرت
پیغمبر مرویت که کسی که این سوره را بخواند حساب در روز قیامت بقدر یک ناز و بخت
خواهد بود و بعد از آن داخل جنت شود و از حضرت صادق مرویت که هر کس
این سوره را بخواند نمک سبز آب معوض شود مگر سبزه ایست از پیغمبر
مرویت که کسی که این سوره بخواند روز قیامت خدا او مستبشر باشد از حضرت
صادق مرویت که کسی که سوره عبس و بقره را بخواند در جنت در ظل و کرامت
باشد **التکویر** از پیغمبر مرویت که کسی که این سوره را بخواند خدای تعالی در روز قیامت
او را بجا آید او را رسو نکند و کسی که خواهد که در روز قیامت بسوی حق بگردد
باید که این سوره را بخواند و حدیث پیغمبر که فرموده است شیعنی هوذا آیت
در فضل قرائت هوذا کذا **النقار** از پیغمبر مرویت که کسی که این سوره را بخواند
نوشته میشود از برای او بعد از هر قطعه از این که از آسمان نازل میشود و بعد از
قبر یک حسنه و در روز قیامت خدا تعالی کار او را با صلاح آورد و از حضرت
مرویت که کسی که سوره انعام را بخواند در نماز فرجه و نافله او
دو سوره را فضل العین خود سازد هیچ چیز بیار او و خدا بجا آید و در هر بیت خدا
بنظر رحمت با و نظر کند تا و بپیکه مردم از حساب فارغ شوند **النظمین** از پیغمبر مرویت
که کسی که این سوره را بخواند خدا در روز قیامت از جنت بخونم با و دهد مرویت
از حضرت صادق مرویت که کسی که در نماز فرجه مداومت کند بر قرائت این سوره خدای
او را از آتش جهم و از هول حساب و ز قیامت برین بگرداند و مرویت از پیغمبر
جهم واقع میشود **الانشاف** از پیغمبر مرویت که کسی که این سوره را بخواند کتاب
او را از آتش جنت ببرد و او را در جنت **البروج** از پیغمبر مرویت که هر که این سوره را بخواند
بخشیده میشود از اجر بعد از هر روز جمعه و هر روز غره که در دنیا است حسنه
و از حضرت صادق مرویت که کسی که این سوره را در فراغ خود بخواند در روز

از برای و شهادت خواهند داد بر خوبی و خدایتعا پیغمبر ما بد که من شهادت
شما را قبول کرده ام از برای خدا و او را بر بدیعت نا اختیار کند هر جا را که
خواهد که گوارا باد با و **اللیل** از پیغمبر مرویست که کسی که این سوره را بخواند
خدا تعالی چندان ثواب و بخشند که او را وضو شود و او را از غم و غمی بخت
دهد و تمام ثواب را و آسار کند **الفجر** از پیغمبر مرویست که کسی که این سوره
بخواند رجا حق خواهد بود که خدا تعالی را جفا است که محمد شفاعت کند از
برای او و او را خواهد بود بعد هر شب و هر شب ایل **حسنة** **الم نشرح** از پیغمبر
مرویست که کسی که این سوره را بخواند بخشنده میشود و اجر مثل آن کسی که ملاقات
کرده باشد با پیغمبر در حالتیکه معصوم باشد آنحضرت و او رفع غم آنحضرت کند
التین از پیغمبر مرویست که کسی که این سوره را بخواند خدا تعالی در میان او
دو خلعت باو کرامت کند عافیت و یقین و چون بمیزد خدا تعالی نهم بخشد
بعد آنکه یکبار این سوره را بخواند روزه بگیرد و از حضرت صادق مرویست
که کسی که این سوره را در فراغی و ثواب خود بخواند از جنت چندان باو دهند که
او را وضو شود **علق** از پیغمبر مرویست که کسی که این سوره را بخواند ثواب نیکو دارد
که کل مفضل را خواند باشد و از حضرت صادق مرویست که کسی که این سوره
بخواند و در آن روز با دانتش بمیزد شهید مرده باشد و شهید بر آنجنت شود
و ثواب کوفه دارد که با پیغمبر بخورد رفته باشد **الفرد** از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
مرویست که فرمود که سوره قدر را از زبان و دلی است و خدا تعالی در آن روح
و دم چنانکه در آدم دمید و در بیت المعمور هر روز هر ملک این سوره را
طواف میکند و او را تعظیم میکنند تا شب و این سوره را در روز هر قائم از
قوانم عرش صد هزار ملک طواف تعظیم میکنند تا روز قیامت و این سوره در
خراش عرش الهی است و از حضرت صادق مرویست که این سوره را حفظ کند
مثل آنست که جمیع علوم را حفظ کرده باشد و نیز از آنحضرت مرویست که این
سوره کج اصل فقر و فاقه است و از آنحضرت مرویست که کسی که در وقت دخول
خانه و در وقت خروج از خانه این سوره را بخواند شیطان از او منصرف نشود و آن

پیغمبر مرویست که کسی که این سوره بخواند شیل آنست که تمام ماه رمضان را
روزه داشته باشد و شب قدر را ایجا کرده باشد و از حضرت امام جعفر
صادق مرویست که کسی که این سوره را در هر شب از فراغی بخواند نیکو
میشود که او را خدا تعالی گناهان گذشته او را بخشد و عمل خود را سر کبر
و از حضرت باقر مرویست که کسی که این سوره را بلند بخواند ثواب کبیر دادند که شب
خود را هر شب کرده و در راه خدا جهاد کند و کسی که این سوره را آهسته بخواند
مثل کسی است که در راه خدا در خون خود غلظت باشد و کسی که این سوره را در
با بخواند خدا تعالی هزار گناه او را بامر **جالبین** از پیغمبر مرویست که کسی که این
سوره بخواند در روز قیامت مشهد و عقیل و با هر چه در دهنش خواهد بود و نیز از
آنحضرت مرویست که فرمود که اگر مردم ثواب این سوره را بذاستند اهل و عیال را بی
کداند و تعلیم این سوره مشغول میشوند و این سوره هرگز منافق و کسی که در دل
او شک باشد نمی خواند و از آنرو که خدا آسمان و زمین را خلق کرده است ملائکه
مقررین این سوره را بخوانند و هر شب که این سوره را در شب بخواند اجر بسیار
ملائکه چند را که در آن نگاه دارند و دعا کنند از برای او و فقرت و غمت و اگر
در روز این سوره را بخواند داده میشود از ثواب پیغمبر که ضربه و ظلمت شب بکشد
واقع میشود و از امام محمد باقر مرویست که کسی که این سوره را بخواند از شرک بری
شود و داخل میشود در دین پیغمبر خدا و از آنجا که بکشد و حسا بگوید و از اسان
میکنند **الزلزال** از پیغمبر مرویست که کسی که این سوره را بخواند مثل آنست که سوره
البقره را خواند است و ثواب قرآن ربع قرآن بامید هندی و از حضرت صادق
مرویست که کسی که در نوافل خود این سوره را بخواند هرگز ناله و صاعقه و افق
انافاته نیاید و از آنجا که چون بمرده امر شود که او را بخت **بذل العاد** **نک** از پیغمبر
مرویست که کسی که این سوره را بخواند بخشنده میشود و از آنجا که بعد هر کس بنو ته
کرده باشد بمزد لاف و در مشعر الحرام حاضر شده است ده حسنة و از حضرت صادق
مرویست که کسی که مداومت کند بر قرآن این سوره خدا تعالی او را در روز قیامت
بالعالی بکشد و از آنجای **علی** باشد **الفاتحة** از پیغمبر مرویست که کسی که این سوره را

خواند خدا تعالی و داد قیامت هم از او انقیاد کرد و از حضرت با فرموده است
 که کسی که این سوره را بخواند خدا تعالی او را از آفتی که خواهد آمد و از آنکه ایمان یافته
 او را از آفتی که پیش از او میسر است از آفتی که پیش از او میسر است از آفتی که پیش از او میسر است
 سوره را بخواند خدا تعالی بفرموده است که با او داده است و از حساب نمی طلبد و مثل
 آنست که هزار بار از قرآن خواند باشد و از حضرت صادق مر و بیست که کسی که
 این سوره را در نماز غریبه بخواند ثواب صد شهادت دهد و نیز از پیغمبر مر و بیست که
 کسی که این سوره را در وقت خواب بخواند نگاه داشته میشود از آفتی که در **العصر**
 از پیغمبر مر و بیست که کسی که این سوره را بخواند تا عمر او بصیر خواهد بود و در قیامت
 با اصحاب خو خواهد بود و از حضرت صادق مر و بیست که کسی که این سوره را در
 نماز خود بخواند خدا او را به پنا نگیرد و خدا لیت که روی او درختند بود و در آن
 خندان چشم او روشن باشد تا آنکه داخل جنت شود **الحمد** از پیغمبر مر و بیست که
 کسی که این سوره را بخواند بخشد میشود از اجر بعد هر کس که بر پیغمبر و اصحاب
 و انبیا کرده است ده حسنه و از حضرت صادق مر و بیست که کسی که این سوره را
 در غریبه از قرآن بخواند خدا او را از آفتی که پیش از او میسر است از آفتی که پیش از او میسر است
 میشود از او و من بد الفیل از پیغمبر مر و بیست که کسی که این سوره را بخواند خدا
 در ایام حیوة او و احوال او و در آنکه از غف و من و از حضرت صادق مر و بیست
 که کسی که این سوره را بخواند در قرآن خود در قیامت از برای او شهادت می
 و من هر روز و هر سال که بخواند خدا او را از آفتی که پیش از او میسر است و بخواب داخل جنت شود
قرآن از پیغمبر مر و بیست که کسی که این سوره را بخواند بخشد میشود از اجر بعد
 بعد هر کس که طواف کعبه کرده است و در کعبه اعتکاف کرده است و از حضرت
 صادق مر و بیست که کسی که این سوره را بخواند خدا او را در روز قیامت
 بر پنا نگیرد و خدا لیت که سوار باشد بر نهی از برای کس جنت و سواره جنت
 تا آنکه در جنت بنشیند و ثوابی بود **البین** از پیغمبر مر و بیست که کسی که این سوره را
 بخواند خدا تعالی پناز او را و نادیده نکند و از باقر مر و بیست که کسی که
 این سوره را در قرآن خود بخواند خدا او را در روز قیامت از قبول نکند و از

دینا از او صادر شده است با و حساب نمیکند **الکر** از پیغمبر مر و بیست که کسی که این
 سوره را بخواند خدا تعالی از آنجا جنت او را آب دهد و بخشد با و از اجر بعد
 هر کس که بندگان و در عید اضحی قربان کرده اند و قربان خواهند کرد و
 از حضرت صادق مر و بیست که کسی که این سوره را در قرآن خود بخواند
 خدا تعالی او را از کفر دهد و در وقت طوفی و پیغمبر با و صد است که **نوح**
 از پیغمبر مر و بیست که کسی که این سوره را بخواند کفر با رب فرار خواهد کرد و کفر
 شیاطین از او دور میشود و از شر شیطان بر می شود و از فرج روز اگر معاف خواهد
 بود و نیز از حضرت صادق مر و بیست که کسی که این سوره را در وقت خواب بخواند و بخوابد
 از شر شیطان بر می شود و از حضرت صادق مر و بیست که کسی که سوره سوره محمد و تحویل
 در غریبه از قرآن بخواند خدا او را و پدر و مادر او را و امپا مر و **النصر** از پیغمبر
 مر و بیست که کسی که این سوره را بخواند ثوابی که خواهد که با پیغمبر در رفیع مکه ظاهر
 شده است و از حضرت صادق مر و بیست که کسی که این سوره را بخواند در غریبه با
 فاعله خود بخواند خدا او را از آفتی که پیش از او میسر است از آفتی که پیش از او میسر است
 این سوره را بخواند امید دارم که خدا جمع نکند میان او و ابی لهب و دینا خان و ابی
 حضرت صادق مر و بیست که هرگاه کسی این سوره را بخواند باید که برای هفت نفر
 کند و نیز که او تکذیب کرده است **الاحقاف** از پیغمبر مر و بیست که کسی که این
 سوره را بخواند کوبه که ثلث قرآن بخواند است و بعد هر کس که ایمان بدهد است
 خدا او را از آفتی که پیش از او میسر است و در روز قیامت **محمده** با و دهند و از حضرت
 صادق مر و بیست که کسی که این سوره را بخواند برکت داده میشود و اگر و با و
 بخواند داده میشود با و اهل او و اگر سه بار بخواند برکت داده میشود با و اهل
 او و جمیع همایان او و از حضرت علی مر و بیست که کسی که با و این سوره را بعد
 از نماز صبح بخواند خدا او را و صا در پیش خود و پیش پاهای او را و از حضرت
معه از پیغمبر مر و بیست که اگر کسی این سوره را بخواند و سوره ناس که با که جمیع کتب
 که خدا به پیغمبر فرستاده است خواند است و حضرت پیغمبر از کفر بقرآن بر او
 حد وقت خواب حد و وقت بیدار شدن از خواب از حضرت باقر مر و بیست که کسی که

این شود **عین** کسیکه این سوره را بخورد دارد و بیست و دو را خیر بسیار با او
و تمام او کفایت شود و اگر این سوره را سه روز هر روز هفت بار بخواند که اگر
و هر دفعه باشد با یک چشمه فراوان شود و اگر کسی چوبی و جانی در حق کرده شود
و نداند مکان آن را چون این سوره را بخواند خدا او را با مکان راه نماید **کون** اگر کسی این
سوره را بر چشمهای خود بخواند چشمهای او قوت بخشد و در شب کوفت و زاری را
نقطه اگر کسی در دندانهای خود یا اسیر شد یا اسیر شد یا از کسی ترسد چون این سوره را بخواند
خلاص شود **الطیغ** اگر کسی بخواند از آفات محفوظ باشد **الشمس** اگر کسی در بیابان
و لا دلت و آسان شود و چون خلل و شود فی القوا را واجب است و اگر این سوره را
بای بخواند از آفات محفوظ ماند و اگر کسی در بیابان باشد ساکن شود و هرگاه در بیابان
بخواند خشت از خاکی خانه دور شود و هر چند هرگاه القاره طوطی شود
و بکارد نشویند و در خانه که خشت از آفات باشد بپاشد از شر آن بجا آید
البروج کسیکه این سوره را بر فراش خود بخواند محفوظ ماند و اگر در وقت بفرق
از غیر خود بفرزند خود جدا و خانه او را قایل آخانه و مال او محفوظ ماند
اگر کسی باین جزا است بشویند دزدان را شود و دیگر خوراک و کسوفه نشود و این سوره
بر هر منبری که بخواند بسیار شادماند و آفاق نکند **الاعلی** اگر این سوره را بر بوی اسیر
و موضع مشغ بخواند یا بر گوشه که در دکان آفرین باشد **الفاتحه** هرگاه این سوره را
بر خود بخواند ضرر نکند و اگر بر مولود بخواند خدا او را سالم گرداند **الحجر** اگر
کسی این سوره را بار نه نوبت بخورد خواند و باز خود مجامعت کند خدا با او
دو زی کند که با عشت و شوش چشم او باشد **البدر** کسی که در خشم الهی باشد آب را
هرگاه سقوط کند آن را زایل شود و اگر در دهنه بپاشد و در متولد شود این سوره را بر
بند نطفه این بر پیشود و انقض **الشمس** آبل این سوره را اگر کسی بخورد چهره او
شود **البدر** این سوره را بر کوه متصرف خواند صرع از او زایل میشود **الصحر** اگر کسی
خیزد یا فراموش کرده باشد این سوره را بخواند از او اندک شود **الشمس** کسی که سنگ
مشانه باشد و این سوره را بخواند سنگ مشانه از او زایل شود و مشانه او مفتوح شود و
برودت نفع دهد اگر کسی را دند سینه باشد یا در دلدل و این سوره را بخواند در دلدل

ساکنی شود **البدر** کسیکه این سوره را بر طعامی بخواند خدا در آن طعام شفا خلق کند
العلق کسیکه این سوره را در دوزخ بخواند سالمانند **الفد** اگر کسی این سوره را
بشویند و آب را بخورد خدا با او نوز چشم و بقیه قلب حکمت و وزی کند و اگر این
سوره را با هم می یا بر پیوی یا مسافری یا مسجینی بخواند بطلب خود برسد و اگر بر
بخواند آن در برکت داده شود و اگر در غن کل بخواند و بیشترین غلوط است
و سقوط کند تا غن و انفع دهد و هرگاه آیت را خوب بخواند در دوزخ و سوز
قد را بر غفران بران نویسد و کسیکه لقوه داشته باشد بخانه ناری پاک خل
و مکر تبان نگاه کند شفا یابد و اگر این سوره را در کون نویسد و باب با او
بشویند و اندکی از شکر داخل او کند و بخورد کوفه هندی که در دوزخ داشته
باشد شفا یابد و کسیکه در دوزخ شمس صد بار این سوره را بخواند حضرت پیغمبر
در خواب ببیند و کسیکه در هر شب جمعه صد بار بخواند هر که منافق نشود کسی
اراده حج کند جا به نوبت شود و قدحی را آب بر آن ریخت و سوخت و با این سوره را بر او
بخواند و از آن آب بر آن بپاشد و بعد از آن چهار رکعت نماز کند و بدو سلام دهد و این
حمد هر سوره که خواهد بخواند بعد از آن از خدا امونست حج و اطمینان کند خدا حج را
و وزی او کند **البقره** هرگاه این سوره را بشویند و آب را بر زن حامله دهند که
زاید و اگر این سوره را بشویند و آب را بر زن حامله دهند بسیار آید و اگر
این سوره را بر صاحب هر جان بپاشند یا بر صاحب بیاض عن بعد از آنکه از آب آن
اشامید یا بشند شفا یابند **الشمس** و قرآن این سوره شری طعام مستوم را دفع میکند
هرگاه او سر چهار راه یک کف خالی بپاشد و این سوره را بر آن بخواند و از آن
دو تیان جاعلی بپاشد که صلاحت جمع شده باشد از هم منفرت شوند و هرگاه این
سوره را بر جمیع اوزام نویسد آن اوزام را زایل کند **الزلزال** فای این سوره را بر شیطا
ایمن شود **الفاتحه** اگر کسی این سوره را خایف و اله و کرسنه و نشسته و مد پوزن
از این لام خلاص کند **الفاتحه** این سوره را هرگاه بر کسی بپاشند که در زرق بر او شک
شده باشد تو سعه دهد و در زرق او بپاشد **الشمس** هرگاه این سوره بر صداع بخواند
ساکنی شود **العصر** این سوره را اگر بخواند محفوظ ماند و اگر بخواند شفا

یابد و کسیکه در شب جمعه بعد از نماز غصن این سوره را بنویسد و بخورد و او را
 بر جای که اخل شود از شر او امن شود **الحسن** بر چشبی که در دکن چون این سوره بخورد
 شفا یابد **الفصل** کسیکه این سوره را در حرب بخواند قوی شود و بر قتل و هرگاه این
 سوره را در میان دو لشکر بخواند آن لشکر که بر حق نیست طاعی است فلان نماید
 اگر این سوره را بر نهره نویسد آن نهره بر خیزد و مصادمت کند آن نهره را بشکند و بر کوه
 این سوره را بر طاعی بخواند و ضرر را بر او نباشد و اگر کسی قبل از طلوع شمس این سوره
 بخواند غذا طعام او را با ساقی و اوساندا **الحسن** کسیکه بعد از نماز جمع صد بار این سوره
 بخواند در حفظ خدا باشد **الکثر** اگر طایفه قوی که افاده باشد این سوره را سه بار
 گوش را سنان و بخواند و سه نادر و گوش را و بخواند و بعد از آن پای خود را بر زمین
 او زند و بر خیزد **الحمد** کسیکه در وقت طلوع آفتاب به بار این سوره را بخواند و بعد
 آن هر دعا که کند مستجاب شود **النصر** کسیکه در نماز هفت بار این سوره را بخواند آن
 نماز مقبول شود و خدا نماز را محبوب او گرداند که همیشه در وقت نماز خود را بجا آورد
تبت کسیکه این سوره را بر او جامع و امراض بخواند شفا یابد **الحمل** کسیکه این سوره را
 بر چشمه در بخواند شفا یابد **معمود** کسیکه هر شب این دو سوره را بخواند و شر حق
 و سوسه شیطان از او دور شود و کسیکه این دو سوره را بر طفل بندد آن طفل از شی
 از حق و جش را از او دور و بدو نیکی که از برای قرآن کریم خواص دیگر هست دیگر کرده ایم
 در اما کن خود در این کتاب یاد آور شد و الله الموفق للصواب و اما دعای کسی که در وقت نماز
 یابد و خواند پس آن دعا مرفعت از حضرت امام زین العابدین و آن را دعای حقیقه است و آن
 اللهم انک اعننی علی خیر کما ینک الذی انزلته نوراً و هدی و جعلت مهبی علی
 کل شایء بل انزلته و جعلت علی کل حدیث قصته و قدرها تا فرقت به بترک لایک
 و عزمک و قدرها تا اغرب به عن طریق احکامک و کما با فضلت لی عیالک و نفسی و
 و حیاً انزلت علی نبيک محمد نزلت و جعلت نوراً و هدی من ظلم الضلالة و جعلت
 بایضایه و شفاء لمریضت بهمیم الضدی و فی اسماعیه و منیر لسطح الاوجف من
 الحق لیسانه و نور هدی لیطفا غیر الشاهدین برهانه و علم حیاة لا یصل من امت
 صد سینه و لا شال لیدی المکتاب من غلق بغير عصمتی اللهم فاذا قد شئت

دعای صحیح کماله
 بعد از خطبه

المعونه علی الاولیه و سهلت خواشی لیسیتنا بحسن عبادتیه فاجعلنا من نبرع
 خور عابیه و ید برکت با عینا و التسلیم بحکم ابائیه و یفرع الی الافراد
 و موصحات بیننا ید اللهم انک انزلت علی نبيک محمد نزلت و جعلت علی
 معضلات و زنت علی معشر و فصلت علی من جعل علیهم و قوتنا علیهم
 فوق من لم یطیع حکمک اللهم فکما جعلت قلوبنا له حمله و عرفنا برحمتک شرفه
 و فصلت فصل علی محمد النبی و علی اهل البیت و جعلتنا من بقرت بائنه
 من عیدنا و جعلت لایا و ضنا الشک فی صدیقیه و لا یخلفنا الزیغ عن حقنک
 اللهم صل علی محمد و آله و اجعلنا من یقضم بحسبه و یأوی من المشایط الحریز
 معقله و یسکن فی ظل عرشه و یقتدی بصوابه و یقتدی بحسبه و یسکن فی
 و یستقیم بصوابه و لا یلتزم الهدی فی غیره اللهم و کما نصبت به محمد صلوات
 علیه و آله علیک لایزاله علیک و اجهت بآله سبیل الرحمة الیک فصل علی
 محمد و آله و اجعل لقرآن سبیلک لنا الی اشراف منازل النکاح و سلمنا علی
 فیه الی محل لسلامه و سببنا بحسبه و فی عرسه الفیمة و ذریعته تقدم بها
 علی نعیم و اولی المناصاة اللهم صل علی محمد و احفظنا من الغدر عینا و اقل الاضرار
 من لئیس من یأثر الابرار و اوقف بنا اثار الذین ناموا لک به الله اللیل فی
 اطراف لئیس من یأثر من کل دین طهرین و یقفون بنا اثار الذین استغنا
 بیون و لکن یطرون الامل عن العمل فیقطعهم جدد عن غرضین اللهم صل علی محمد
 و آله و اجعل القدر لکن فی ظلم الکینا لی مؤمنین و زعمنا لشیاطین و
 خطرات لوساوس و حارسا و لا فدا مناعن نقیها الی المعاجز و بیایا و لیسیت
 عن الخوف من الباطل من غیر ما امة غیر سا و یجوا و یجوا عن اقران لا نام و اوجوا
 و لا طرونا لنعلة عننا من غیر الاغیار و ناسیرا حق توصیل الی قلوبنا فم عیالک
 و ذلایع امثال الی الی و یصل علی صلاتها عن اجماله اللهم صل
 علی محمد و آله و ادم بالقرآن صلاح طاهرنا و اجب به خطرات لوساوس و من عن
 حقه صماخیرنا و اغنیل به دین قلوبنا و علائقنا و ذلایعنا و اجتمع به منشر امورنا
 و ادریه فی مؤلف العرض علیک لما هو ابرنا و اکسنا به صلال الامان یوم القدر

الا كبر في نسوفا اللهم صل على محمد وآله واجبر ما لغيرنا من عدا لينا
 وموئلنا به وغدا لعنني فحسب سعي لا زلنا في حجتنا به الضراء المقتدر
 ومذاق الاخلاق واعصمنا به من موقع الكفر ودفعنا في النفاق حتى يكون لنا في
 القيمة لا رضوانك وجنانك ما نلنا في الدنيا عن سخطك وتبدي
 صدورك وانما وليك عندك بغير اولا له ونحرم من امرنا هذا اللهم صل
 على محمد وآله وهون يا لغدا ربحنا الموت على انفسنا كرا كرا لئلا يساو وجهنا
 الا بين وترادف الحشايج اذا بلغت النفوس التراقي وقيل من راق وجعل ملك
 الموت ليقبضها من حجب الغيوب وتعاها عن قويم الدنيا يا منهم وحشه المخراف
 ذاق طمانع نفاق الموت كل سنة مؤمنة المدد وقه نالنا الى الاخر جعل في
 الظلال فصاروا لا اعمال قلالة في الاغواق وكما سئل لقبور في المناوى انتم
 يوم التلاق اللهم صل على محمد وآله وما يلك لنا في ملولنا بالبل وطول النفا
 بين الشرق والغرب والقبور بعد فراق الدنيا اجبرنا في الدنيا وفتح لنا جنتك في
 جنات ملائكتنا ولا تقصنا في حاضري القيمة بمواقب اماننا وادعنا بالقرآن في موقف
 القدر عليك ذل فامنا وتبني بعد اضطرار جبر جهم يوم الحار على ما ذل اننا
 وتوربه قبل القدر صدق قبورنا جنتنا به من كل كرب يوم القيمة وشدا اننا
 احوال يوم القيمة وقبورنا يوم تسود وجوه الظلمة في يوم الحشر والنداء
 اللهم صل على محمد وآله ومد لنا في الحشر مدا ليعمل لنا في الموتين وقد
 ولا تحصيل الحيرة علينا انك اللهم صل على محمد وعبدك ورسولك كما بلغ رسلنا
 وصدع ايامك ونفع لعبادك اللهم اجعل بيننا صلواتك عليه وآله يوم القيمة
 قربا لئلا يبين منك علبسا وانك من شفاعتنا واجلنا عندك قد واد
 او جهنا عندك ماها اللهم صل على محمد وآله محمد وشرق بيننا وعظم زمانه
 وشغل ميزانه ونقتل شفاعة وقرب وسيلته ويقر وجهه واتم يوم في
 اوقع وجهه واحبنا على شئنه وتوقنا على انك بعد بينا منها جهه واسلك بنا في
 واجلنا من اهل طاعتك واجترأ في مرتبه واددنا حوصه واسفنا بجا سبه و
 صل اللهم على محمد وآله بصلوة شليفه بها افضل ما يامل من جنة وضليك وكرامتك

اللهم

اللهم اجن يا بلغ من نوسا لا يلك وادى من ايامك ونفع لعبادك وسفنا بجا سبه
 افضل اجننا عندك من عدا لينا المقتدرين وانبيائك المقتدرين المظفرين والستار
 عليه وعلى آله الطيبين الطاهرين ورحمة الله وبركاته **فصل ١٠** ديبان ثواب
 اما ووزها بئكة دد سال كره من شئت بين كراهنم كره بعد ان در نظر واما انك
 دون دين ما نك زون ثواب عظمي وقيل جيب طاقه وانا بخله ثواب است ان لا
 بن باو به رج وركاب ثواب الاعمال فيكر كره است وبعبر كره مودك مودك
 در عبادت خدا سئل كرهه در خواب ما شدا ما بينك مسلمانا في طاعتك تكند
 وبنرا اخبرته في كرهه مودك سبكه مكر وروزون سئل كرهه في عبادت اسبب ان
 دون او را داخل جنت بينك در انصرت صادق مودك سئل كرهه مودك خواب
 وروزه وعبادة كنت وقاموا او قبضت عمل وقبضت فدعا في احوال
 ويوى دهر وروزه داره خدا هم ترست ونبوي مشك وارتبه مودك كرهه روز
 طاري حاضر شود مزد قوي كه ايشان طعام خوردن مكرانك تسبح كرهه اعضا في
 وتسبح كرهه ملائكة ابرار واد نصرت باقره وبيتك كرهه كرهه مودك عمر او
 مودك مكر وروز داخل جنت مودك واما انظر كرهه در دين يا بعد كرهه راست پس اجوده
 وغيره ودر حق خود عزير است ومشي بمش التمسك است ودر مودك كرهه كرهه
 مودك كرهه است ونا ليق كرهه است كرهه مؤلفك من كتابت ابيست الحمد لله الذي هدانا
 الى طريق الرشيد والايهان ثم صلوا على النبي والى على النبي المصطفى لال وبعد
 عالموا القبول لا يجد الكامل الفضل المؤيد العالم الحق العلامة الباقى
 افعبه الحسين عز الدين ورتق في دج البقين ذا الطير وسوق سوي حق وذا في الزا
 فسبح وجد اشاد ان انظر ما قد نالنا من الصيام ووزنا قد صيما خلقت سما و
 استغنى الله مولاي يا ملكا الها ثم طست من الاجون عند اوى العلم بها
 عجزن تيمنا بجمع السلامة فباروا وكذا صياما نظها في اجرا لافعا مرفقا
 معارج الاجار واعلم بان الصوم لا يصلى في فضله حقا ولا يباحى عند روى عن افر
 العلوم من جهه الله يوم من الصيام هو الجنان مشعا باجود والولدان ورت
 بصم فوم عباد وبعث مذكر في جنة عاده ثم خلوق في لانه كرهه ملك ابن

در خواب

ونون في العشر والشمس واجن بقية جميع الطرس والصوم من نوايا الالهجة و
 فله مفتاح باب الجنة ويجعل البداة بالحرم لانه الثاني خصال علم فله
 وابنه تسكن في رضاءه خصوصا الفاس يوم الثين لا في مفضل الحسين
 صومه كرامة يستدعي مثل سبعة سنين فانه في ان عمته على سبيل الحزن وهو
 ير السبعة فادعوه وقيل صومه سبعين كرامة لمن صوم سبينا وبعد صيام
 يوم المولد مولد خير خلقه محمد سابع عشر من ربيع الاول وصومه كثر يوم الفطر
 وقدر في الطوبى المصالح ما تيسر ياصالح سابع العشر من شهر رجب مصالحة
 الله الارب مبعث مولانا النبي احمد وفصل كصوم يوم المولد واما العشر من رجب
 فقد فانه يدخل في الفعدة وهو اذا عرف يوم الدوح فله ما منه عليك روي
 وقيل ان صومه سبعين كرامة لمن صوم سبينا وقاله الايام من رجب الحجة بصومه
 في العشر في الفعدة وصومه كرامة لعشر من الين فادعوا له في ذلك وفيه باب الله ما
 موال على سبينا آدم الحال وبعد التاسع من رجب فله ما في رجب بعد الحجة
 مع الصفت من الدعاء ولا يشك في الخلال الوافي وفصل كصوم يوم المبعث
 فله ياصالح بالانبات وفيه سدا لله لاواب الارباب في رجب قبل منبذ
 في الوفا وفيه مفر الى النبي المصطفى وبعد يوم غدوهم ثامن عشر منه فانه يظن في
 في القوم من النبي على الامام الرضا على حق وفيه كل الاسلام وفصل في الحجة كرامة
 صومه بعد يوم الدوح هذه السبعة عشر من رجب هذه الايام الستة فله
 من صومه ما وثقته وقدر في الطوبى الاستناد عن الامام ابي علي الهادي باج
 اربعة ياصالح فتر على ذلك في المصالح هي الغدير ثم يوم الدوح ومولد ومبعث
 فاروي وبعد هذا تذكر الصيام مفر في وفيه اياما قائل الحجة ما كان لا رجب
 حلة وفيه ميلاد الجليل الاصيل والاعلان عن الزهراء الاول وفيه ربيع الامام
 على نيل المصطفى بعد صومه وعاد لا ابي سبعين شهر لعقب عشر وصوم يوم النور
 كرامة سنين في حصر العباد ناسع في رجب فله ما في رجب ولا كلمة في
 كرامة السبينا مقدارها ستون في السبينا وصومه ايضا كصوم الدهر عن كمال
 العظا الجليل القدر واذاب العشر منه الصل فانه من الامام حقه وفيه ما

المرتفع على على الفرائض هكذا مروي وفي الصحيح انه لما هله وصومه فضله افضل
 قال ابن ابي ابي لا يحتمل ان يذكر الفضل هنا كما نزل وقد روى الصدوق في الصفة
 يوما عظيما والثواب فيه وهو تراه ناسع العشر من شهر رجب الفعدة فاسبينا وانه
 انزل في الرحمة وكعبة الله في الاله واجن كثر ما فله في رجب الفعدة فاسبينا وانه
 فاعلم والصف محمد بن هادي الاول وفيه كان الحزن يوم الجبل وفيه شهر
 البطين ومولد التجار عريقين وبعده صوم رجب وكذا صومه ياصالح دواما ابدا
 خصوصا الاول للزيادة ونصفه من الاشارة واما من العشر من رجب فله ما منه
 الامام الكاظم المكرم صيامه ما افضل احسنه فانه يقدر ما في سنة وصوم
 شعبان عظيم الفضل خصوصا النصف فله ما في رجب لا في الفعدة من ولد الله
 المهدي عيصاح الهدى من رجب فيها ما للثواب اجبلا ان يكون غاص قبل
 وفيه ما يقسم الامال كذلك الادراك والجال والثالث من رجب مولد ابي علي
 الحسين البشيرا فله ما في رجب بالنعاء وفيه ثامن من رجب ما يتبعه ومن رجب شعبان
 مع شهر رجب له رضاء الله من رضاء الله وجب اجها لا يفد الاملاك الحرة
 وله ادراك ولدتهم من بعد عيد الفطر ستة فيا لمن اجن صومه بعد كل
 ثلثا هذا مقال المصطفى الهام وان رجب ثلاثة للحاجة فيقرب اليك بها اذله وقد
 روي عن الامام الرضا ايام بيض صوم من رجب ثلث العشر واذاب عشر واما العشر
 بكل شهر فهو الاول بها احسنه له به عشرة الاف سنة وبومها الثا على كصفا
 ما ذكرناه من الاف وثالث عظيم انصاف مائة الف سنة تاما اول رجب
 بكل شهر ومثله اخره ان رجب ووسطه فاول رجب نال يوم الدهر ايامه
 وان ظهر في الشتاء فاضها فيه بلا امر اعم من كل يوم اذ عجز جدا اعطى القبر
 دها او مد كان النور انما يصوم فاصوم على صيام في يومه صومه ايدى في
 الصدق فوجع في اشدق فافهم شهر ان رجب الحين ثم الجمعة في كل شهر في كل
 نفسه وفتره في نهايات البهوان حقا وفي اخر ذلك الغفران واعلم بان شهر
 الحول ربعة من هذا القول الفعدة والحجة والحرم ورجب المكرم من رجب الحين
 ثم الجمعة والسبينا في ما لها عن نفعه وفي احدها فاني السعادة يتسع ما ربي عباد

بفاه و در و سیه ابن مکی عر المصنف یا ای حکیم صوم ماه فقلت مؤکدا قدم علیه
 فی الزمان ابدان و ان تصوم لغير ما ذكرت من المواقیت مما فسررت فابشر به نعم او نعم
 الا الذی استثناه اهل العلم اما من المکرمین مثل الضیف من غیر ذن و کذا المصنف
 و ما تر و من دیننا محرم کصوم نذیرا تر محرم و الصوم للعیدين و الوصال و الصبر
 ان لم یاذن الموالی کذلک الصوم بغير یمن و وجع فافهم و افهم بحق تفصیلهما فی
 کتب اهل الفضل فاحفظها قد صحت و املی و لا تصوم فی سفر محتاجه الا الذی
 یرتبه لها حجه و کان ذلک یوق و ما یقطر یوما و یصوم یوما و اینه کان یصوم تسعة
 فی کل شهر یومها تسعة ثلثة و کل عشر فاعلم ما قد روی ان من صوم ما
 من غیر العذر له کان ثوابه یومین و یفطر یوما و انما یعینی و افهم یصوم کل
 الذر غیر لا و کان یؤا فی التی المصطفی یصوم ما مرقربیا انما اعی خبیثین و
 ابعاد لا یقینه و سل البرکة فی سالت الذی علی یوم و یوم نوح ثم قوم هو و کان
 تصوم نذیرا قبل اجلاء ان عرض الفطر علیک خال و اظفر و لا یفطر صومک انما صوم سنة
 یومک فافطر فی بیتک المصل افضل من صومک حقا فاعلم و قد نقصت هذه
 الا رجوز کما شرطناه اولاً و خبرنا طاهرها العبد الفقیر الکفعمی برهان لا لا یمنع
 ثم صلوات الله الیها و علی التوفیق الایثار و الله اعز و لا الامر ما یصلح الذکر
 قبل الخیر و الحمد لله علی الاله حد ایدى التوحید هاته در بیان روزهای توفیق
 خدایتا که این بیان ششست بران بر سبیل اجمال آنست که حضرت باقر فرموده است
 کسی که خاتم عمر او بر روزه بگذرد باشد آن مرد در جنت خواهد بود و متع خواهد شد
 و لذت جنت و کسی که روزه باشد خواب و عبادت و خاموشی و فکر است و در
 غیر اینها است و نوی روزه دار خرد خدا بهتر است از نوی مشاک و نور او در
 قیامت مثل نور آفتاب است و ثواب و در معرض بیان نمیکند روزی سیرتشان
 از جنت و کلید در جنت است و باید که ابتدا کنیم بر روز محرم زیرا که محرم اولای
 عزت و روزه ده روز اول محرم است که سنت خصوصاً در دهه که مقتل امام
 حسین است پس روز آن که هار هار شصت ساله است اما روش روزه روز
 دهم آنست که بر سبیل حق فاعصری میسر آن کند و یث و دیگر روزی روز مولود

حضرت پیغمبر است و از هفدهم ماه ربیع الاول است و روزی آن روز که هار هار
 شصت ساله است و بعضی گفته اند که هار هار هفتاد ساله است و دیگر
 روز بیست هفتم و بیست که روز بیست پیغمبر است و فصل این روز نیز مثل روز
 مولود است و دیگر روزی روز بیست پیغمبر است که روزی که در آن روز
 یعنی روز بیست که خدا زمین را از پر کعبه معظم کسرت است و روزی این روز که
 کما مان هفتاد ساله است و دیگر این روزهای توفیق روزه سیم ماه ذی حجه است و
 روزی این روز که هار هار هار هار ساله است و در این روز خدا توفیق آدم را قبول کرد و دیگر
 روزی که فرشت توفیق نام ذی حجه است که از دعا خواندن ضعیف نشود و در اول ماه شاک
 نداشتند باشد و فصل این روز فصل روزی روز بیست است و در این روز بود که
 خدا امر کرد بستاند ابواب جوی که در حجرهای ایشان بمسجد النبوة کشته میشد میکرد
 علی بن ابی طالب که امر بستاند و در رشتند و بعضی گفته اند که در این روز مولود
 بوده است و در این روز هار هار پیغمبر واقع شد و دیگر روزی روز هفدهم ذی حجه است
 که عید غدیر هم است که پیغمبر امیر المؤمنین و اخلاف نصب کرد و در این اسلم
 و در این روز گامیل شد و روزی این بران است با و روزی هر روز و در اول ذی حجه است
 که خلق بر زمین و مولود و یث و در این روز نادیر است معقول شد و در
 امیر المؤمنین با حضرت فاطمه و در این روز واقع شد و روزه این روز نیز بر روز
 ماه است و دیگر روز هفتم ذی حجه است که از او در روزه کوبید و روزی این روز
 که هار هار شصت ساله است و دیگر روز بیست چهارم ذی حجه است و در این روز امیر المؤمنین
 صدق بخاتم کرد و در آشنای تا از قدر شب این روز بود که امیر المؤمنین بر فراش
 پیغمبر خوابید و در صبح شریکها و از آن حضرت روایت صحیح آنست که روزی مباحه که در این
 روز است و فصل این روز این روز بیست است و بیست که در معرض بیان نمیکند
 و دیگر روزی روز بیست و نهم ذی حجه است که در محاکمه الهی در این روز نازل شد و گفته
 الله در این روز نازل شد و ثواب روزی این روز مثل ثواب روزی روز بیست است
 و دیگر روزی که صفت جمادی الاول است و در این روز جنک جمل واقع شد و امیر المؤمنین
 نصر یافت و در این روز امام زین العابدین متولد شد و دیگر روزی که ماه ربیع

در این روز

از حضرت صادق مرویست که کسی که روز اول ماه رجب را روزه بگیرد آن شخص
یکساله راه ازاود و شود و از پیغمبر مرویست که کسی که از ماه رجب سه روز روزه
بگیرد برای هر روز ثواب یکساله روزه پیشواید و کسی که هفت روز از این ماه
روزه بگیرد هفت روزه دیگر بر وی او بیسته میشود و کسی که هشت روز از این ماه روزه
دارد خدا حساب او را آنسان کند و کسی که کل ماه رجب را روزه دارد رضای خدا او
برای او نویسد و کسی که برای او رضای خدا نوشته شود او را عذاب نکند و از
پیغمبر مرویست که کسی که یکروز از ماه رجب بواسطه رضای خدا روزه بدارد خدا
میان او و جهنم هفت خندق بیند که هر خندق بمقدار میان آسمان و قیامت
باشد و از حضرت امام رضا مرویست که کسی که روز اول ماه رجب را روزه بگیرد بوی
و غایت در ثواب او واجب میشود از برای او جنت و کسی که یکروز در وسط این ماه روزه
بگیرد شفاعت کند در روز قیامت مثل عد قیل و بیعه و ضرر او و کسی که یکروز
در آخر این ماه روزه بگیرد خدا او را از پادشاهان جنت میگرداند و در قیامت شفاعت
مینکند و از پدر و معارف همسایه های خود را و اگر چه بعضی از ایشان روزه بگیرند
باشند و حضرت صادق فرمود کسی که سه روز از این ماه روزه بگیرد خدا او را از
اکبر بر نیسان و از بزرگواران حق جنت باو میدهد و کسی که دوازده روز از این ماه روزه
بدارد در روز قیامت با سالیان رضا بگذرد و کسی که یکروز از این ماه روزه بدارد
و سختی سکران ملک و از هون روز قیامت او عذاب بر او من شود و از حضرت صادق
مرویست که کسی که از ماه رجب یکروز روزه بدارد از اول آن تا وسط آن را از اجر آن
جنت از برای او واجب شود و در جنت در درجه با ما خواهد بود و اگر چه روزی روزه
دارد از این ماه گفت میشود که عمل با از سر بگیرد آنچه کرده خدا بخشد و گاه آن
آید و تو از آمرزش و از برای هر کس از بزرگان گناه کار خود که میخواهد شفاعت کند از
آن شخص مرویست که در جنت میریزد که اسم آن رجب است کسی که یکروز از این ماه روزه
روزه بدارد از آن بزرگوار باو دهند که هرگز نشسته نشود و از اجل است که بگوید
شد منظر کرامت محمد و امالی قبح اینها است و بالجملة ثواب و رجب حصه و رجب
و این باب و در کتاب اعمال گفته است که روزه هر روز از ماه رجب ثواب عبادت خدا

که این

که این مکان کجا است که اینها را بداند و ناگردد و روز اول رجب بیست و راست بواسطه
نیابت و روزه نصف جبهه بر تو گذار است بواسطه زیارت آن و دیگر روز بیست و
نیم رجب است که حضرت زکریا در این روز وفات یافت و روزه آن بزرگوار است و از
دو بیت سال و دیگر روز کل ماه شعبان است و ثواب عظیم دارد خصوصاً این
شعبان زیرا که نیمه شعبان صاحب الامر متولد شده است از حضرت صادق مرویست
که کسی که روز اول ماه شعبان را روزه بگیرد جنت از برای او واجب میشود و کسی که
دو روز روزه بگیرد در هر روز شب خداوند با او نظر میکند و در جنت همین
نظر را او بر نمیدارد و کسی که سه روز از این ماه روزه دارد مثل کسی که یکروز
در عمرش او روزه همیشه او هر روز زیارت کرده است شیخ شهید در قدوس خود گفته
که زیارت خدا در هر شب یکبار است زکریا و ابی و اجلال که شبیه کرده است و از
تقریب بسوی خدا بکسی که خدا او را رفع کرده است بسوی او و از این ماه است که
خود و نزدیک کرده است و از این ماه خود و با و نموده است و خاصه ملکوت خود
این گنایه است که ناگردد که است و نیز از آن حضرت مرویست که فرمود کسی که ماه
شعبان را روزه دارد یا کم میشود از هر ذلت و وضع و بادن و اوی گوید که این
وضع و بادن چیست آن حضرت فرمود که وضع قسم و معصیت و بادن قسم خوردن
در حال غضب است و توبه و پشیمانی است از آن نیز از آن حضرت مرویست که در روز
ماه شعبان بن ثواب هست که آنکه اگر مردی از یک خون حرام شده باشد خدای
بواسطه روزه این ماه او را میآمرزد و هیچ بدن نیست که روزه بشاید بگوید که آنکه
آنکه خدا معیشت او را با صلاح آورد و دشمن او را کاهیت کند و بد رستی که بگوید
چیزیکه صاحبم بگوید و این ماه شعبان چند هفتاد است که جنت از برای او واجب میشود
و از پیغمبر مرویست که فرمود که شعبان ماه مذلت و رضای خدا است پس کسی که
یکروز از این ماه روزه بدارد در روز قیامت شفیق او خواهد بود و کسی که دو روز
از این ماه روزه بدارد خدا گناهان او را بکشد و او را میآمرزد و کسی که سه روز از
ماه روزه بدارد با و میگویند ملائکه عمل از سر بگیرد آنچه کرده خدا بخشد
از این حدیث مطهر است که در کتاب تصدیق آمانی است و بالجملة ثواب این ماه حساب

نمی آید و این بویه در کتاب ثواب اعمال گفته است که از برای ثواب روزی هر
روز تا نهمه ثواب جدا می دهد که این مکان کجایش در آن نماند و بعضی گفته اند
که در شب نهمه شعبان امانال و اجمال و از آن مقید و مقسوم میشود و دیگر روزی
روز سیم شعبان است که مولد حضرت امام حسین است و روزی از این روز فصل بسیار
خارده و صایم این روز هر چه از خدا خواهد با و عطا میکند و کسی که ماه شعبان
با ماه رجب روزه دارد ملائکه از احصای اجزای او عاجز میشوند و خدا از او اجور
شود و دیگر روزی شش روز بعد از عید فطر است و این روزه را بر هر کسی که در روزی
یکبار در یک روز سه روز است نیز از خدا حاجت چه درهای و حاجت صایم این روز
میشود و دیگر روزی ایام بصر است که آن سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم هر ماه است
اول از این روزه روزی برای روزی هر سال است و روز ششم را بر این روزه را
و روزی و روز سیم را بر این روزه صد هزار سال است و دیگر روزی شنبه اول هر ماه و پنج
شنبه آخر هر ماه و چهارشنبه و وسط هر ماه است که معادل روزی تمام سال است و اگر
در لیسان نتواند این روزه را گرفت و زمستان قضای کند اگر از روزی عذر نشود
از برای هر روزی یک روز یا یک مد طعام تصد و کند و دیگر روزی پیغمبر است از
خال و انروز در هر است که عشق و فعل سینه را میرود و دیگر روزی روز پنجشنبه روز
روز جمعه است و در هر ماه و این روزه باعث فوز و سعادت بدست می آید که در سال
چهار ماه تمام است و بعد از آن روزه و محرم و رجب این روزه است که کسی که روز پنجشنبه
و شنبه و از این ماهها یا در یکی از این ماهها این روزه را روزه بگیرد بر این روزه
کند عبادت نه صد سال صائم آنها سعادت و اجر میشود چنانکه شیخ سید مرتضی
آزاد شریف میگوید که کرده است و روزی این روزها که مدکور شد مؤکداست و اگر خواهی
ایام دیگر روزی بگیری شاید خواهی بود که روزی که اهل عالم استننا کرده اند که روزی
در بعضی از آنها مکرر است و در بعضی از آنها است اما روزی مکرر روزه نه ماه است
از این روزه و هم چنانچه در این روزه از این روزه مکرر و روزه حرام مثل
نذر و عصبیت است و روزه عید رمضان و قرآن است و روزی و صائم است بخود روزی
معاذ روزی داشتن که در عبادت روزه را نکند با آنکه یک روز روزه بگیرد و در روزه

روز نهمه

روزه صد کند که اظفار از این روزه اندازد و دیگر از روزه های حرام روزه غلام
بنیت سنت بیادن روزی و روزه روزه است بیادن روزه و دیگر روزی
در سفر کردن حرام است مگر روزه که نذر کرده باشد که در سفر حاضر میگردد
روزه بدل دهد یا بعد از روزه بدل از برای کسی که قبل از غروب از غایت افاد کند
و روزی سنت و سفر مکرر است مگر آنکه سه روز روزه گرفت و در این روزه طبیه بواسطه
حاجت و دیگر از روزه های سنتی و روزی داود پیغمبر است و طریقی آن است که یک روز
روزه دارند و یک روز اظفار کند و دیگر روزی سه روز است و آن روزی است و روزی
که در هر ماه روزی از ماه سه روز روزه بگیرد و دیگر روزی اظفار کند و دیگر روزی
و از این روزه در هر است چنانکه کسی که در روزه پنجشنبه اول ماه و پنجشنبه آخر ماه
شنبه و وسط هر ماه روزی مکرر است و این روزه را در این روزه روزه و روزه و روزه
و روزه و روزه و روزه و روزه و روزه و روزه و روزه و روزه و روزه و روزه و روزه
ایشان را بصوم خود اجازت کند و بخورد ثواب روزی یکساله از برای او نویسد و روزه
یک روز در میان زیارات و آنها را از کتب معتدله و مطهرین جمع کرده ایم و روزه
عسل که در این روزه است و روزه است که در این روزه است و روزه است که در این روزه
کتاب روزه و نه روزه که در این روزه است و روزه است که در این روزه است و روزه
اللهم طهر من کل شیء نجس من کل کرب و ذل کل شیء یغلب علیک یوم المومنین
الرب و رب کل یاسر و طلبی نه روزه است که دعا بیا که از صادق فرموده است
در غسل زیارت بخواند که ینیم اشیر و یا شیه اللهم اجعله نوراً و طهوراً و خیراً و
من کل ذی و سقم و افة و عاهة اللهم طهر به قلبی و اشهر به صدق بی و بهل آری
و چون غسل فارغ شود دعا بیا که در فصل ویم در بحث افسال سخته مذکور شد
بخواند و این دعا میگوید یا رب سید البشر و شفیع روز عیسی و محمد خاتم النبیین
و سید المرسلین و ابد میکنم ما بدگر ازین دخول بد آنکه سنت مؤکداست یا رب
پیغمبر از برای حاج و غیر حاج و هر گاه مردم ترک کنند زیارت حضرت را اما جبر
میکند ایشان را بر این زیارت که آنحضرت فرموده است که کسی که بگوید یا رب یا رب
یا عمره و مرا زیارت نکند چنانکه ده است هر روز و در روز قیامت و اجزا خواهد

روز نهمه

الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا تسليما ورواه الخضر صلى الله عليه وآله
عليه وآله تكوي الله لا يجعله آخر المهدين ويا ربك فان توفيت
قبل ذلك فاني شهد في ماني على ما شهد عليه في جوتي ان لا اله الا
انت وان محمد عبدك ورسولك وانت فداخنة من خلقك ثم اخبر
من اهل بيته الاثني عشر الطاهرين الذين اذهب عنهم الرجس وطهرهم ظاهرا
فاخبرنا معهم وفي زفيرهم ونحت لوالهم ولا فرق بيننا وبينهم في الدنيا
والآخرة با ازحم الزاجين ودر باب حمزه وشهدا بكونه اسلام علينا
بما صبرتم فمعه عفي الله وانتم لتأخر طوارنا بكم لا حقون وست است که در
حضرت برهیم را پس پیغمبر و زیارت عبد الله بن جعفر و زیارت فاطمه
بیت اسد ما در حضرت امیر المومنین و زیارت کافی که در بیعت راضا
و تابعین چنانکه شهید رده در وس گفته است و اختلاف واقع شده است
و غیر حضرت فاطمه بعضی گفته اند که الخضر در روضه مدفون است یعنی ائمه
پیغمبر و مشر او بعضی گفته اند که در حجر خود مدفون است و اکثر اخطا
برواند که در روضه ان حضرت باید کرد و اگر کسی در هر سه موضع حضرت
زیارت کند لحوظ است چنانکه طبرسی در مختصر مضاجح ذکر کرده است و الخضر
مروست که فرمود که پدر من مرا خبر داده است که کسی که سه روز مسلم کند
بر نو و بر من هشتاد برای او واجب میشود پس بداند از حضرت که در حیات
شما است این سلام فرمود بلی در حیات ما و بعد از وفات ما است و زیارت
حضرت فاطمه تکوی السلام عليك يا بنت رسول الله السلام عليك يا بنت
نبي الله السلام عليك يا بنت حبيب الله السلام عليك يا بنت جليل الله
السلام عليك يا بنت امين الله السلام عليك يا بنت خير خلق الله السلام
عليك انتما المعصومة المظلومة السلام عليك انتما الخاتمة العالمة السلام
الله ورسوله وملائكته اني راض عن وصيت عنه ساحط على من سخط
عليه مبترى من نيراني منه موالين واليت ومعاوين عادت مبغض
لن ابغض محب لن احب وكفى بالله شهيدا وحسبا وجارا يا ميثبا

زیارت حضرت فاطمه

بين صلوات يفرست بر پیغمبر و ائمه صلوات الله عليهم و طهرت زیارت ائمه رفته
که در بیعت مدفونند که ایشان امام حسن و امام زین العابدین و امام محمد باقر و امام
جعفر صادق و اند از حضرت امام حسن عسکری و مروست که کسی که زیارت کند
امام محمد باقر و امام جعفر صادق و فردا چشمهای او بدیده نماید و بیماری او ببرد
و غیر میرد در حال تنگدستی باشد و حضرت صادق که کسی که زیارت کند
مرا البته گاهان او فرزند میشود و فقیر غنی و از حضرت امام رضا مروست
که هر گاه ای را در گردن شعله و آبانی و عهد است از تمامی و فایده و حسن است
ان زیارت قبر اوست که کسی که زیارت قبور ایشان کند بواسطه رغبت در زیارت
ایشان و تصدیق آنچه و کرم و بخت او در از ائمه ایشان در و قیامت شفعا ایشان
خواهد بود و این روایت صحیح است از محمد در و وس خود ذکر کرده است و طبرسی
است که هر گاه زیارت کند و بعد از آن قبر ایشان را در پیش روی خود بکشد و بگوید
السلام عليك يا خزان علم الله وحفظه لا يسهو وتر ائمة وجه انبتك يا نبي رسول
الله عارفا بحقكم مستصرا اننا نكم معاد يا لا اله الا الله يا وليا الله في انتم
واحي صلى الله على ارحم الراحمين وايدنا انكم اللهم اني اتوكل عليكم كما اتوكلت انتم و اتوكل
من كل ولي و قد و كنتم امنتم بالله و كنتم بالحب والفاغوت واللائب والعزى وكل
نبي يدعى من ذوالله ورواه ائمه انبتك بكوني السلام عليكم ائمة الهدى ورحمة الله
و بركانه استودعكم الله وافر اعينكم السلام امنا بالله وبالرسل وبعما جئتم
بهم و ذلكم عليه اللهم فاكتبنا مع الشاهدين ولا تجعله اخر المهدين وبارك
والسلام عليهم ورحمة الله وبركاته و از حضرت صادق مروست که کسی که
زیارت حق بنی طالب کند یا ده خدای تعالی بهر گاه ای کج و عمره از برای او بشود
و اگر نیاید بر کرد خدای تعالی بهر گاه ای کج و عمره از برای او بشود و این زیارت
از حضرت صادق مروست که کسی که زیارت کند علی بن ابی طالب را در
حالیکه عارف باشد حق و خدای تعالی بهر گاه ای کج مقبول و عمره می رود از برای
او و میوید بخدا قسم که آتش نبخورد و قدیمی را که زیارت امیر المومنین کرده شود
خواهد پیاده زیارت منه باشد و خواه سواره بعد از آن حضرت فرمود این زیارت

زیارت ائمه یقین

حديث زابن جلابيوس واما رضا محمد بن ابى نصر البرقي كفت كه روز غدیر
 شونزده علی كه خدا تعالی داین روز مبارک و از برای هر مؤمن و مؤمنه و هر مسلم
 و مسلمة كه امان شصت ساله و از او را میكند و آن روز از انش و دوزخ ضعف
 انجمن كه در ماه رمضان و شب قدر و شب قدر از او میكند و تصدق بكند و هم
 داین روز و از برای هر مرد و هر زن است هر جوان و عارفین خود را و روزهای دیگر
 افضل كن بر مردان خود داین روز و از این روایت اشع شهنشاه و روزی كه كرك
 و مینكوی تود و دهاوت امیر المؤمنین در روز غدیر بعد از این دخول و
 استقبال فرمودند و این دن قبله را در میان و كفت خود السلام علی رسول الله
 و امین الله علی و غیره و غیره و الحانیم و الحانیم و الحانیم و الحانیم و الحانیم
 علی ذلك كله و رحمه الله و بركاته السلام علی امیر المؤمنین علی بن ابی طالب
 و صحی رسول الله صلی الله علیه و آله و خلیفه و القایم بالامر من بعده
 سید الوصیین و رحمه الله و بركاته السلام علی فاطمة بنت رسول الله سیدة
 نساء العالمین السلام علی الحسن و الحسین سیدین شباب هدی الجنة من
 المخلوقین السلام علی الائمة الراشدين السلام علی الانبیاء و المرسلین
 السلام علی الملائكة المقربين السلام علینا و علی عباد الله الصالحین و بعد از
 ان بگو السلام علیك یا امیر المؤمنین و رحمه الله و بركاته السلام علیك
 یا ولی الله السلام علیك یا صفوة الله السلام علیك یا حبيب الله السلام علیك
 یا عود الدین السلام علیك یا وصی رسول الله السلام علیك یا سید
 الوصیین السلام یا حجة الله علی المخلوقین السلام علیك یا انبیا
 العظمی الذی هم فیہ مختلفون و عنه مسئولون السلام علیك یا ائمة الصفة
 الاكبر السلام یا ائمة الفاروق و الا عظمی السلام علیك یا امین الله السلام علیك
 یا خلیف الله و موضع سید و عبته علیه و حازن و حیه یا بنی انت و ابی یا مؤمن
 یا امیر المؤمنین یا حجة الخصام یا بنی انت و ابی یا ابا المقام شهدا لك حید
 الله و خاصته و خاصته و شهدا لك عمود البین و وارث علم الاولین و
 الاخرین و صاحب البیت و الضراط المستقیم و شهدا لك قد بلغت عن رسول

یا بنی خدیجه
 و من بعدك

علیك
 علیك

حق

الله ما حلت و رعیت ما استحققت و حفظت ما استودعت و ملكك حلالك
 و حرمت حرام الله و آفت حکام الله و لم تنقل عدو الله و عبدك الله خلصا انك
 البقیین شهدا لك قمت الصلوة و آیت الزکوة و امرت بالمعروف و نهیت عن
 المنکر و آیتت الرسول و نزلت الكتاب حق لا ویر و جاهدت فی الله حوجیه و
 نصحت لله و رسوله و جدت بنفسك صابر محسب و عن ابن الله عاهدك و رسول
 الله موقبا و لما عهد الله طایبا و قیما و عدرا عیبا و مضیت للذی كنت علیك شهیدا
 و شاهدا و مشهودا فالحمد لله عن رسول الله و عن الاسلام و اهل الفضل و الجود
 لعن الله من خالفك و لعن الله من ظلمك و لعن الله من امری علیك و غضبك
 و لعن الله من ظلمك و لعن الله من باع علی قتلک و لعن الله من باع ذلک
 فرضی بما نال الله منهم بركة لعن الله امته خالفك و آتیه جحدت و لا یتك
 و آتیه ظاهرت علیك و امر قتلک امته حادثت علیك و آتیه حذرتك الحمد لله
 الذی جعل النار مؤنهم و یس الود المور و ذل الله لعن قتل انبیاءك و او
 صیاء انبیاءك یجمع لعن الله و اصلیهم و نزل الله لعن العین الجوانیت و
 الطواغیت و الفرعین و اللات و العزیز و كل یذبح من ذلک و كل یكفر
 مفری الله لعنهم و استباحهم و استباحهم و اولیاءهم و عواصمهم و یحبهم لعن
 كبریاءهم طاع له و لا اجل الله لانی امیر الیک من جمیع اعدائك و استلک ان
 ضلی علی محمد و آل محمد و ان یجعل لی لسان صدیق فی اولیاءك و یجیبانی
 مشاهدكم حتی یخفی هم و یجمع لی لهم سعای الدنیا و الاخرة یا ارحم الراحمین
 و بعد از ان بالای سر حضرت یا بنی بگو سلام الله و سلام ملائكة المقربین
 و السلیین لك بقلوبهم و الناطقین بفضلك و الشاهدین لك علی انك جاهد
 صدیق علیك یا امیر المؤمنین و رحمه الله و بركاته السلام علیك و علی ذلک
 و بدلك و شهدا لك طهر طاهر طهر من طهر طاهر طهر و شهدا لك
 یا ولی الله و ولی رسول الله بالبراع و الا ذلک و شهدا لك حید الله و انك یا
 الله و انك وجه الله الذی یونی منه و انك سبیل الله و انك عبد الله و
 رسول الله و انك و امیرا عظیم حالك و منیراتك عند الله و عند رسول الله

شكرنا الى الله بربنا وادراك في حلال نفس متعود انما استحقها مثل ما جنته على
 نفسي انك انقطاعا اليك والى ولدك الخلف من بعدك على الخلق فليكن لي كنيسة
 وامري لكم متبع وضررتي لكم معذرة ما عبد الله ومولاك في طاعتك الا اؤد
 اليك القيس بك كمال التبر ليعبد الله تعالى وانت يا مولاي بين امري الله
 تعالى بصلته وحسني على يده ودلني على فضله وهداني حبه ونفسي في الوفا
 اليه والمهني طلب الحق عنده انتم اهل بيت يستعد من تولاكم ولا تحسن من
 بهواكم ولا تحسن من اناكم ولا يستعد من عاذاكم لا اجد احدا اقرب اليه خيرا
 منك انتم اهل بيت الرحمة ودار عالم الدين واذا كان الارض والبحر والسموات
 لا تحسن مني اليك رسولك والى رسولك واستشفاعهم اليك اللهم
 شئت على يدي مولاي امير المؤمنين وولايتيه ومعرفته فاجعلني من نصرة
 وتبصر به ومن علي تبصر اليك في الدنيا والاخرة اللهم اني ارجو على ما جني
 عليك ومولاي علي بن ابي طالب اموت مما مات عليه علي بن ابي طالب صلوات
 عليك وآله الطاهرين وبعد از ان ضررت مبارك انحضرت رايوس و جانب است
 خود را بر ضررت بگذاورد بعد از ان جاني نرفي خود را بر ضررت بگذاورد بعد از ان
 سر مبارك حضرت يزدكشت نماز يارت بجا آورد و در كهت اول الحمد لله وسورة
 الرحمن بخوان و در كهت دوم الحمد و تسنن بخوان وبعد از ان تسنن حضرت علامه ع
 او رواست غفار كن و دعائي بخوان كه بعد از اين نماز كبر خواهم كرد انشاء الله تعالى
 در عقب و ركعت نماز يارت عاشورا و بعد از ان سجده كن و بگوئى اللهم اليك
 توجهت و بك اعصمت اللهم انت تقوى و جاني فاكفني ما امكنني وما لم يمكنني وما
 انت اعلم بي مني عز جارك وجل ثناؤك ولا اله غيرك صلي على محمد وآل محمد و فري
 فرجه و بعد از ان جانب راست وى خود را بر زمين كند از دست يار بگوئى اللهم ارحم
 ذنبي بين يديك و ضررتي اليك و خشي من العباد والشيء بك يا كبري و بعد از ان
 جانب خود را بر زمين كند و بگوئى يا بگوئى لا اله الا انت و حقها سجدت
 لك يا رب تبتدوا و قال اللهم ان علي ضعيف ضعيف لي يا كبري و بار پيشاني خود
 بر زمين كند و صد بار بگوئى شكر اشكر افضل من عمر جفوي كويده كه حضرت

امام رضا عليه السلام فرمود كه اي مفضل هرگاه زيادت امير المؤمنين بكني
 زيادت استخوانهاي آدم و بدن نوح و جسم علي بن ابي طالب بگردد من گفته باین
 رسول الله آدم ٤٠٠٠٠٠ ساله بود و نوح ٩٠٠٠٠ ساله و آدم و نوح ١٠٠٠٠ ساله است كه استخوانها
 او در بيت الله الحرام است چون استخوانهاي او بگوئى انداخته نمود كه و ميگد
 نوح ٤٠٠٠٠ ساله در كشتي بود و علي با و نازل شد كه هفت نوبت خانه كعبه را طواف خانه بجا
 آورد و نازل شد در آب ناز او و نوبت بگوئى كه استخوانهاي آدم ٤٠٠٠٠ ساله و نازل بود
 با خود در كشتي را نكند و نازل شد و نوبت بگوئى كه نازل بود و در غري ديرو
 كود و غري قطعه است و كوي كوي مريزان كوي با خداي تعالى بگردد و جيني
 بران كوي خداي تعالى انقدرين كرده و نازل كوي ما برهنه ٣ خلت خلت بوشيد و حضرت
 محمد را جدي خود كز ناييد و نازل كوي و مسكن بغيران كوي و بعد از ان كه بعد از ان و نازل
 اكرم از علي بن ابي طالب كوي و نازل كوي و نازل كوي و نازل كوي و نازل كوي و نازل كوي
 خود ذكر كرده است و بعد از ان بر خير بارت حضرت آدم ٤٠٠٠٠ ساله و بگوئى السلام
 عليك يا صفي الله السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك يا بيق الله
 السلام عليك يا امين الله السلام عليك يا خليفة الله السلام عليك يا ابا
 البشر صلوات الله وسلمه عليك وعلى روحك و بدنك وعلى الطاهرين
 من ولدك و در نيك صلوة لا يحسبها الا هو و رحمه الله و بعد از ان
 زيادت نوح ٤٠٠٠٠ ساله و نازل كوي و بگوئى السلام عليك يا بيق الله السلام
 عليك يا صفي الله السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك يا امين الله السلام
 عليك يا شيخ المرسلين السلام عليك يا امين الله و در نيك صلوات الله وسلمه
 عليك وعلى روحك و بدنك وعلى الطاهرين من ولدك و رحمه الله و بعد از ان
 و بعد از ان براي هر کدام دو ركعت نماز بجا آورد و بعد از ان هر دو ركعت دعاي
 بخوان كه ذكر خواهم كرد و در عقب زيادت عاشورا و بعد از ان بياي بين يدي امير المؤمنين
 برو و بگوئى السلام عليك يا امير المؤمنين و رحمه الله و بعد از ان اول ركعت
 و اول ركعت و در نيك صلوة و احسن حق تبارك اليقين شهد انك ايقين
 وانت شهيد عذب الله فانك يا نواع العذاب جنتك را اعدا و يا عذابك

نماز است و در نيك

مُسْتَضَرِّيًا نَاكَ مُعَاوِلًا لَعَدَاكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَاءِكَ لَكَ عَلَى ذَلِكَ وَفِي الْأَنْشَاءِ
 وَلِي ذُنُوبٍ كَثِيرَةٍ فَاسْتَعِزَّ بِكَ عِنْدَ ذِيكَ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ ذِيكَ مَعَامِلًا مَعْلُومًا
 وَجَاهًا وَسَعَاءً وَشَفَاعَةً وَقَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَلَا تَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ
 خَشِيَّتِهِ تُشْفَعُونَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ وَعَلَى الْأَعْمَارِ مِنْ دُونِهَا
 صَلَوةٌ لَا يَحْصِيهَا إِلَّا هُوَ وَعَلَيْكُمْ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 وَارْحَضَتْ مَامَ مُحَمَّدٍ بِأَقْرَبٍ مِنْ رُوحِيَّتِهِ كَمَا يَدْرُسُ مِنْ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فَقَدْ سَمِعَ
 الْمُؤْمِنِينَ يَرْفَعُونَ صَوْتَهُمْ بِأَنْ شَهِدَ بِأَيْدِيهِمْ بِأَيْدِيهِمْ وَكَرِهَتْ لَهُمْ وَكَانَتْ لَسْلَامًا عَلَيْهِ
 يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فِي رَضِيهِ وَحُجَّتِهِ عَلَى عِبَادِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ شَهِدْ
 أَنَّكَ جَاهِلٌ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَعَلِمْتَ بِحُجَّتِهِ وَاتَّقَتْ سُنَنَ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ حَتَّى قَالَ اللَّهُ الْإِنْسَانُ وَفَضَّلَ إِلَيْهِ بِإِخْيَارِهِمْ وَالْزَمَ أَغْدَاكَ الْخَلْقَ مَعَ
 مَا لَكَ مِنَ الْإِنْسَانِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ بَقِيَّةَ مَطْلَعِي بِعَدْرِكَ وَرُوحِي
 بِفَضْلِكَ مُوَلَّيَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَاكَ لِحُجَّتِهِ الصَّغِيرَةِ أَوْلِيَاءَكَ لَكَ مَحْبُوبَةٌ فِي رُضَاكَ
 وَسَمَاءُكَ صَابِرَةٌ عَلَى نَزْوِلِ بَلَاءِكَ مُسْتَنَامَةً إِلَى فَرْجَةِ لِقَائِكَ مُتَوَدِّعَةً الْقَوَى
 لِيَوْمِ مَرَاةِكَ مُسْتَشْفَعَةً لِسَيِّدِ الْأَوْلِيَاءِ لَعَدَاكَ وَأَعْدَاكَ مُسْتَغْوَةً عَنْ الدُّنْيَا
 بِحُجَّتِكَ وَنَسَاءُكَ وَبَعْدَ زَانِ رُوحِي مَبَارَكَ خُودَ رَاثِرٍ مُخَضَّرٍ مُهَادٍ وَكَانَتْ لِلَّهِ
 أَنْ قُلُوبُ الْمُحِبِّينَ إِلَيْكَ وَالْهَيَّةُ وَسَبِيلُ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ شَارِعَةٌ وَأَعْلَامُ الْقَائِلِ
 إِلَيْكَ وَاضِحَةٌ وَأَنْشَاءُ الْعَارِفِينَ بِكَ فَارْعَوِ صَوَاتِ الدُّاعِينَ إِلَيْكَ صَاعِدَةً
 وَأَبْوَابَ الْأَجَابَةِ لَهُمْ مُفْتِيحَةً وَدَعْوَةً مِنْ جَاهِكَ مُسْتَجَابَةً وَتَوْبَةً مِنْ أَدْبَابِكَ
 مَقْبُولَةً وَغَيْرَ ذَلِكَ مِنْ بَلَى مِنْ خَوْفِكَ مَرْجُوهُ وَإِلَّا فَانْتَلِمْنِ اسْتِعَانًا بِكَ وَخُودَةً
 وَإِلَّا فَانْتَلِمْنِ اسْتِعَانًا بِكَ مَعْدُومَةً وَعِدَاةً لَكَ لِعِيَادِكَ بِخَيْرٍ وَزَلْكَ مِنْ اسْتِعَانِ
 وَأَحْمَالِ الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ بِمَحْفُوظَةٍ وَأَزْزَقَكَ إِلَى الْخَلَاقِ مِنْ لَدُنْكَ تَاوَلَةً
 وَغَوَاةً لِمَنْ يَبِيدُ الْيَوْمَ وَأَصْلَةً وَدُنُوبَ السَّغِيرِينَ مَغْفُورَةً وَخَوَاجِ خَلْقِكَ
 عِنْدَكَ مَقْضِيَّةً وَجَوَابًا لِمَنْ تَسْأَلُ عِنْدَكَ مَوْفُورَةً وَغَوَاةً لِمَنْ يَدْعُو بِرَحْمَتِكَ وَنُورًا
 السَّاطِعِينَ مَعْدَةً وَمَسَاهِيلَ الظَّالِمِينَ مَسْجُومَةً عَلَى رَأْفَتِكَ وَأَمَلًا لِمَنْ
 وَاجِعَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحُسَيْنِ وَالْحُسَيْنِ وَأَنْتَ وَلِيُّ

بَابُ خُصْبِ امْرِئٍ

مَرْجُوْمَةٌ

غُلَامِي وَنَهْنَهَى نَائِي وَغَايَةَ دَعَائِي فِي مَقْبَلِي وَمَتَوَايَ وَهَرَكَاةِ رَأْسِهِ وَطَمَعِ أَنْفَرِي
 تَوْقِيرِ أَنْفَرِي بِأَيْدِي يَدَيْهِ كَمَا دَرَبَتْ زِيَارَتِ مِيَابِغِهَا وَبَكَوِ السَّلَامِ عَلَيْكَ
 يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اسْتَوْفَعْتُكَ اللَّهُ وَأَسْتَغِيثُكَ وَأَقْرَأُ عَلَيْكَ
 السَّلَامَ أَمَّا بَشِيرٌ وَبِالْإِسْرَافِ وَبِجَاهَتِهِ بِهِ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّكَ فَكَيْتُمْ مَعَ الْفُكَيْتِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي شَهِدْتُ فِي مَا بَيْنَ يَدَيْكَ مَا شَهِدْتُ عَلَيْهِ فِي مَا بَيْنَ يَدَيْكَ أَنَّ لَكَ أَمْرًا عَلَى بَشِيرٍ
 وَالْحُسَيْنِ وَالْحُسَيْنِ إِلَى آخِرِهِمْ وَأَشْهَدُ أَنَّ مَنْ قَاتَلَكَ وَغَارَبَكَ مُسْرِكُونَ وَمَنْ دَعَاكَ
 هَوَا فِي اسْتِغْنَاءِ ذِيكَ الْحَيِّ شَهِدْتُ أَنَّ مَنْ هَارَبَكَ لَنَا أَغْدَاةً وَخَوَّعَ مِنْهُمْ بَرَاءَةً وَأَنَّهُمْ
 حَرْبُ اسْتِغْنَاءِ ذِيكَ وَمَنْ قَاتَلَكَ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَمَنْ كَفَرَ
 فِيهِ وَمَنْ سَمِعَ مِنْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَدَالَتِكَ وَالسَّلَامِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَعَلَى فَاطِمَةَ وَالْحُسَيْنِ وَالْحُسَيْنِ إِلَى آخِرِهِمْ وَلَا تَجْعَلْ هَذَا الْغُرَّ الْعَمِيدَ مِنْ زِيَارَتِكَ
 فَارْجَعْتَهُ فَاحْشَرْنِي مَعَ هَؤُلَاءِ الْأَشْمَةِ الْمُشَقَّيْنِ اللَّهُمَّ وَذَلِّ فُلُوسِيَا لَهُمْ بِالْطَّائِفَةِ
 وَالْمُنَاحَةِ وَالْحَبَّةِ وَخُسْنِ الْوَاوِيَةِ وَالسَّلَامِ سُبْحَانَكَ وَرَبِّكَ وَدَاشْتَنُ دَهْ دُودِ
 أَوَّلِ مَا عَرَفْتُ وَدُودِ دَهْرٍ أَنْفَطَارَاتِ تَابَعْدَ زَعْرَ امْسَاكَ كَنْدَ وَبَعْدَ انْفِطَارِكَ
 انْزَهَتْ مَامَ حُسَيْنٍ افْطَارَكَ وَدَرَابِزِ وَرَحْنِ وَانْدَقِ آلِ مُحَمَّدٍ وَشَيْعَتِهِ أَتَشْكُرُ
 تَاوَدَ مَيُشُودُ وَتُسْتَلُّ كَمَا دَرَابِزِ وَرَافِزِهَا لِيَنْبِذَ دُودُ شُودُ وَفَامَتْ مَصَابِيكَ
 تَابَعْدَ زَعْرَ وَحَضْرَتِ صَادِقٍ فَهُوَ ذِيكَ كَسِيكَ زِيَارَتِ مَامَ حُسَيْنٍ كَنْدَ دُودِ
 عَاشُورَاءَ دَرَجَاتِكَ بِحَقِّكَ وَغَارِبَكَ بِأَشَدِّ حَقِّكَ بِأَمَّا مَسْلُوفًا بِأَشَدِّ مِثْلِ أَنْتَ كَمَا
 خَدَا وَدَعْرَ شَرِّهِ أَزِيدَ بَارَكَ كَرَمُهُ بِأَشَدِّ وَانْزِلْهُ وَهَيْبَتُ الْجَبَّارِ يَشُودُ وَارْحَضَتْ
 مَرْوِيَّةً كَمَا هَرَكَهُ تَوْقِيرِ مَامَ حُسَيْنٍ دَرَشَبَ عَاشُورَاءَ بِمِجْدِ دُورِ قِيَامَتِ لَا فَاشْجُو
 كَرَمَ بِأَشَدِّ دَرَجَاتِكَ بِحَقِّكَ خُودَ غُلَامِيَّةً بِأَشَدِّ وَارْحَضَتْ مَرْوِيَّةً كَمَا مِثْلُ كَمَا
 كَمَا بِأَشَدِّ دَرَجَاتِكَ بِحَقِّكَ بِأَشَدِّ وَنَبِزَ وَارْحَضَتْ مَرْوِيَّةً كَمَا كَسِيكَ كَنْدَ
 دُودَ عَاشُورَاءَ زِيَارَتِ حَضْرَتِ مَامَ حُسَيْنٍ كَنْدَ وَكَرَامَتِ بِأَشَدِّ نَاوَدَ عَصْرَ بِأَشَدِّ
 مَلَا فَاتِ خَوَاهِدُكَ بِأَوَابِ دُودِ وَفَارِغِ دُودِ وَفَارِغِ وَثَوَابِ مَرْجُوحِ
 وَغَرَمِ وَغَرَمِ مِثْلُ ثَوَابِ مَرْجُوحِ وَغَرَمِ أَنْتَ كَمَا بِأَشَدِّ وَبِأَشَدِّ أَوْجَعًا أَوْجَعًا بِأَشَدِّ
 وَأَجْعَلْهُ مَدَّ كَوْشِدَ لِحُسْنِ خُصْبِ مَرْجُوحِ اسْتَغْنَاءُ وَانْزِلْهُ بِأَشَدِّ عَاشُورَاءَ انْزِدْ بَيْنَكَ وَدُودِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدًا
 بَقِيَّةَ نَبِيِّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَنَبِيَّكُمْ وَمَوْلَاكُمْ وَوَسِيَّكُمْ يَا
 خَلِيفَةَ هَذَا الشَّعْرِ وَالْأَمَّةِ الْخَلِيفَةَ الْمَقَامَ الْحَقُّوَّةَ وَالْجَاهَ الْحَقُّوَّةَ
 وَالْوَسِيلَةَ إِلَى الْغَايَةِ الْمُنْتَظَرَةَ الْخَيْرَ الْخَالِدَ وَفَضْلَهَا وَفَضْلَهَا بِمَنْزِلَةِ
 الْإِلَهِ فَلَا أَحَبَّ وَلَا يَكُونُ مُنْقَلَبًا عَنْ خَلْقِهَا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ تَعَالَى
 مُغْنِيًا عَنْكُمْ سُبْحَانَ اللَّهِ بِمَا يَفْعَلُ خَوَالِجِي وَتَشْفَعُ لِي إِلَى اللَّهِ أَنْ يَنْقِلَ عَنِّي
 حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ فَقُوتًا أَمْرِي إِلَى اللَّهِ مَوْلَايَ اللَّهُ تَعَالَى وَأَقُولُ
 اللَّهُ وَكَوْنُكُمْ اللَّهُ لِي فِي عَالَمِهِ وَرَأَى اللَّهُ وَفَدَاكَ كَمَا سَادَ قِيَمَتِي مَا شَاءَ رَبِّي
 لَا تَشَاءُ لَكَ وَلَا تَكُونُ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَسْتَوْعِدُكَ اللَّهُ وَلَا جَعَلَ اللَّهُ لِي
 أَنْصَرَفَ يَا سَيِّدِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلَايَ وَأَنْتَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ سَلَامٌ عَلَيْكَ
 مَا أَصْلَ الْبَلِّ وَالنَّهْمِ وَأَصْلُ ذَلِكَ لَيْسَ بِمَنْزِلَةِ الْإِنْسَانِ لَيْسَ بِمَنْزِلَةِ الْإِنْسَانِ
 بِحَقِّكَ أَنْ تَشَاءَ ذَلِكَ وَيَفْعَلَ فَإِنَّ جَنَّةَ جَدِّكَ أَنْفَلْتَ يَا سَيِّدِي عَنْكُمْ نَاشِئًا بِاللَّهِ
 شَاكِرًا رَاجِعًا إِلَى جَدِّكَ عَزَّ وَجَلَّ لَا تَقْطِرُ أَثْمَارًا إِلَّا لَكَ يَا دِينَكُمْ عَزَّ وَجَلَّ
 بَلِّ رَاجِعًا إِلَى اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ يَا سَادَةَ رُغْبَتِ الْبَلِّ وَالْإِنْسَانِ
 بَعْدَ أَنْفَلْتَ فِي بَيْتِي يَا نَبِيَّ أَهْلِ الدُّنْيَا مَا أَهْبَقَتْ لَكَ يَا رَجُوفَ مَا أَمَلَتْ فِي بَيْتِي
 لَمْ تَقْرَبْ حَيْثُ بَرَأْتُمْ بَرَاءَةً بَرَاءَةً كَوْنَكُمْ وَفِي دُونِ بَيْتِي حَقًّا بَيْتِي
 حَقًّا أَسْتَغْفِرُكَ يَا حَسْبَنِي وَأَبْنُو زَيْدَ بْنَ جَابِرٍ عَنِ اللَّهِ تَعَالَى مَا مَعْلَمُ حَضْرَتِ
 سَيِّدِي بُوَدَّ أَنْ يَنْبَغِي بَكْرًا أَمَّا بُوَاسِطَةُ زِيَارَتِكُمْ يَا حَسْبَنِي وَأَنْفَرُكُمْ أَوْلَى كَيْدًا
 حَسْبَنِي وَأَنْفَرُكُمْ أَوْلَى بُوَدَّ وَأَنْفَرُكُمْ يَا حَسْبَنِي كَرِيْمُ زَيْدَ بْنَ جَابِرٍ عَنِ اللَّهِ تَعَالَى
 أَوْلَى بَعْدَ أَنْفَلْتَ كَرِيْمُ زَيْدَ بْنَ جَابِرٍ عَنِ اللَّهِ تَعَالَى بَيْتِي بِدَنَسَ وَأَسْتَغْفِرُكُمْ
 جَبْنِي بَعْدَ أَنْفَلْتَ كَرِيْمُ زَيْدَ بْنَ جَابِرٍ عَنِ اللَّهِ تَعَالَى بَيْتِي بَلَدَكُمْ وَفَدَاكُمْ
 بُوَدَّ كَرِيْمُ زَيْدَ بْنَ جَابِرٍ عَنِ اللَّهِ تَعَالَى بَيْتِي وَفَدَاكُمْ يَا حَسْبَنِي وَفَدَاكُمْ
 زِيَارَتُكُمْ يَا حَسْبَنِي وَأَنْفَرُكُمْ يَا حَسْبَنِي وَفَدَاكُمْ يَا حَسْبَنِي وَفَدَاكُمْ
 قَبْرُكُمْ يَا حَسْبَنِي وَفَدَاكُمْ يَا حَسْبَنِي وَفَدَاكُمْ يَا حَسْبَنِي وَفَدَاكُمْ
 سَالِ بَيْتِي أَجَلُكُمْ وَفَدَاكُمْ يَا حَسْبَنِي وَفَدَاكُمْ يَا حَسْبَنِي وَفَدَاكُمْ

انقلب من

شرح نهج نامه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدًا
 بَقِيَّةَ نَبِيِّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَنَبِيَّكُمْ وَمَوْلَاكُمْ وَوَسِيَّكُمْ يَا
 خَلِيفَةَ هَذَا الشَّعْرِ وَالْأَمَّةِ الْخَلِيفَةَ الْمَقَامَ الْحَقُّوَّةَ وَالْجَاهَ الْحَقُّوَّةَ
 وَالْوَسِيلَةَ إِلَى الْغَايَةِ الْمُنْتَظَرَةَ الْخَيْرَ الْخَالِدَ وَفَضْلَهَا وَفَضْلَهَا بِمَنْزِلَةِ
 الْإِلَهِ فَلَا أَحَبَّ وَلَا يَكُونُ مُنْقَلَبًا عَنْ خَلْقِهَا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ تَعَالَى
 مُغْنِيًا عَنْكُمْ سُبْحَانَ اللَّهِ بِمَا يَفْعَلُ خَوَالِجِي وَتَشْفَعُ لِي إِلَى اللَّهِ أَنْ يَنْقِلَ عَنِّي
 حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ فَقُوتًا أَمْرِي إِلَى اللَّهِ مَوْلَايَ اللَّهُ تَعَالَى وَأَقُولُ
 اللَّهُ وَكَوْنُكُمْ اللَّهُ لِي فِي عَالَمِهِ وَرَأَى اللَّهُ وَفَدَاكَ كَمَا سَادَ قِيَمَتِي مَا شَاءَ رَبِّي
 لَا تَشَاءُ لَكَ وَلَا تَكُونُ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَسْتَوْعِدُكَ اللَّهُ وَلَا جَعَلَ اللَّهُ لِي
 أَنْصَرَفَ يَا سَيِّدِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلَايَ وَأَنْتَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ سَلَامٌ عَلَيْكَ
 مَا أَصْلَ الْبَلِّ وَالنَّهْمِ وَأَصْلُ ذَلِكَ لَيْسَ بِمَنْزِلَةِ الْإِنْسَانِ لَيْسَ بِمَنْزِلَةِ الْإِنْسَانِ
 بِحَقِّكَ أَنْ تَشَاءَ ذَلِكَ وَيَفْعَلَ فَإِنَّ جَنَّةَ جَدِّكَ أَنْفَلْتَ يَا سَيِّدِي عَنْكُمْ نَاشِئًا بِاللَّهِ
 شَاكِرًا رَاجِعًا إِلَى جَدِّكَ عَزَّ وَجَلَّ لَا تَقْطِرُ أَثْمَارًا إِلَّا لَكَ يَا دِينَكُمْ عَزَّ وَجَلَّ
 بَلِّ رَاجِعًا إِلَى اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ يَا سَادَةَ رُغْبَتِ الْبَلِّ وَالْإِنْسَانِ
 بَعْدَ أَنْفَلْتَ فِي بَيْتِي يَا نَبِيَّ أَهْلِ الدُّنْيَا مَا أَهْبَقَتْ لَكَ يَا رَجُوفَ مَا أَمَلَتْ فِي بَيْتِي
 لَمْ تَقْرَبْ حَيْثُ بَرَأْتُمْ بَرَاءَةً بَرَاءَةً كَوْنَكُمْ وَفِي دُونِ بَيْتِي حَقًّا بَيْتِي
 حَقًّا أَسْتَغْفِرُكَ يَا حَسْبَنِي وَأَبْنُو زَيْدَ بْنَ جَابِرٍ عَنِ اللَّهِ تَعَالَى مَا مَعْلَمُ حَضْرَتِ
 سَيِّدِي بُوَدَّ أَنْ يَنْبَغِي بَكْرًا أَمَّا بُوَاسِطَةُ زِيَارَتِكُمْ يَا حَسْبَنِي وَأَنْفَرُكُمْ أَوْلَى كَيْدًا
 حَسْبَنِي وَأَنْفَرُكُمْ أَوْلَى بُوَدَّ وَأَنْفَرُكُمْ يَا حَسْبَنِي كَرِيْمُ زَيْدَ بْنَ جَابِرٍ عَنِ اللَّهِ تَعَالَى
 أَوْلَى بَعْدَ أَنْفَلْتَ كَرِيْمُ زَيْدَ بْنَ جَابِرٍ عَنِ اللَّهِ تَعَالَى بَيْتِي بِدَنَسَ وَأَسْتَغْفِرُكُمْ
 جَبْنِي بَعْدَ أَنْفَلْتَ كَرِيْمُ زَيْدَ بْنَ جَابِرٍ عَنِ اللَّهِ تَعَالَى بَيْتِي بَلَدَكُمْ وَفَدَاكُمْ
 بُوَدَّ كَرِيْمُ زَيْدَ بْنَ جَابِرٍ عَنِ اللَّهِ تَعَالَى بَيْتِي وَفَدَاكُمْ يَا حَسْبَنِي وَفَدَاكُمْ
 زِيَارَتُكُمْ يَا حَسْبَنِي وَأَنْفَرُكُمْ يَا حَسْبَنِي وَفَدَاكُمْ يَا حَسْبَنِي وَفَدَاكُمْ
 قَبْرُكُمْ يَا حَسْبَنِي وَفَدَاكُمْ يَا حَسْبَنِي وَفَدَاكُمْ يَا حَسْبَنِي وَفَدَاكُمْ
 سَالِ بَيْتِي أَجَلُكُمْ وَفَدَاكُمْ يَا حَسْبَنِي وَفَدَاكُمْ يَا حَسْبَنِي وَفَدَاكُمْ

نهج نامه

فَأَعَدَّ فِي الدُّعَاءِ وَمَحَّ النَّعْمَ وَبَدَلَ مَحَبَّةَ فَيْتَ لِبَسْتُمْ عِبَادَ اللَّهِ مِنْ الْجَهْلَانِ
 وَحَيْرَةِ الضَّلَالَةِ وَقَدْ تَوَلَّى عَلَيْكَ مِنْ غَيْرَةِ الدُّنْيَا وَبَاعَ حَظَّهُ بِالدُّنْيَا لَوْلَا ذَلِكَ
 شَرُّ الْخَلْقِ بِالْقُرْبَى الْأَوْكُنِ وَتَغَطَّرَ مِنْ غَيْرِهِ هُوَ وَاسْتَخْلَكَ وَاسْتَخْلَيْتَ وَ
 اطَّاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشَّقَاوَةِ وَالنِّفَاقِ وَحَمَلَهُ الْأَوْدَادُ وَالْمُسْتَوْجِبِينَ لِلنَّارِ
 فَجَاهِدْهُمْ مِنْكَ صَائِرًا غَنِيًّا حَقَّ سَيْفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمًا وَاسْتَيْجِ حَرَمَ اللَّهِ وَالْعَمَلُ
 لِقَاءَ وَبَيْتِكَ وَعَدَّ بِكُمْ عَدَا بَا إِلَيْهَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا بْنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ مِيرَاثُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينٍ مَعِشَتُ سَعِيدٍ وَمَقَرٌّ سَعِيدٍ
 وَمَتَّعْتُمُ أَهْلَ مَطْلُومٍ أَشْهَدُ أَنَّكَ مِيرَاثُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينٍ مَعِشَتُ سَعِيدٍ وَمَقَرٌّ سَعِيدٍ
 مَعْتَدٍ مِنْ قَوْلِكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَقِيتَ بَعْدَ اللَّهِ وَجَاهِدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فِي أَشْيَاءِ
 الْيَقِينِ فَلَمَّعَ اللَّهُ مِنْ قَوْلِكَ وَلَمَّعَ اللَّهُ مِنْ قَوْلِكَ وَلَمَّعَ اللَّهُ مِنْ قَوْلِكَ
 قَرَّبَتْ بِهِ اللَّهُ لِي شَهِيدًا لِي فِي لَيْلٍ وَالْأَوْدَادُ وَعَدَّ وَلِيَّ عِلَادَةٍ يَا بْنَ أَمِينٍ
 وَرَسُولَ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ تَوَلَّى الْأَصْلَابَ لِشَاحِبَةِ الْأَوْدَادِ الطَّاهِرَةِ أَهْلِيكَ
 الْجَاهِلِيَّةَ بِأَخْيَارِهَا وَلَمْ تُلْغِ بِكَ الْمَذْهَبَ تَرْتِيبًا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ يَا مَامُ الْبِرِّ الْتَقَى
 الرُّوحَ لِرَبِّي الْمَاهِي الْمَهْدِيِّ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ لَا تَمُوتُ مِنْ وَلَدِكَ الْكَفَرِيُّ وَالْعَقْلُ الْمَدِينِي
 وَالْعُرْفَةُ الْوُفْقِي وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ مَوْفِقٌ بِأَيِّ مَوْفِقٍ
 وَبَنِي قَوْلًا بِمَعْنَى قَوْلِي لَكُمْ سَلَامٌ وَأَمْرِي لَكُمْ كَمَشْرِعٍ وَصَرَفِي لَكُمْ مَعْدَةٌ حَقٌّ أَذْهَبَ
 لَكُمْ مَعَكُمْ وَمَعَكُمْ لَا مَعَكُمْ وَكُلُّكُمْ لَكُمْ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَوْلِيائِكُمْ وَلَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ
 وَعَلَائِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ أَمِيرُ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَبَعْدَ ذَلِكَ نَبَاتُ دُونَ نَبَاتِ
 وَدَعَاكَ بِالْأَخْيَارِ وَبَعْدَ ذَلِكَ نَبَاتُ الْحَسَنِ يَا نَبَاتُ كُنْ وَبَعْدَ ذَلِكَ شَهِيدُ الْخَالِ
 نَبَاتُ كُنْ يَا نَبَاتُ بَعْدَ ذَلِكَ نَبَاتُ كُنْ وَدَعَاكَ بِأَخْيَارِهَا وَبَعْدَ ذَلِكَ نَبَاتُ كُنْ
 كُنْ يَا نَبَاتُ مَامُ حَسَنِ كُنْ يَا نَبَاتُ عَلَى الْحَسَنِ وَشَهِيدُ الْخَالِ يَا بْنَ أَمِينٍ
 بَلَكُمُ دَعَاكَ وَدَعَاكَ حَسَنِ سُنَّتْ أُمَامُ دَعَاكَ يَا نَبَاتُ خَيْرُ نَبَاتِ
 بِوَسْطَةِ أَنْكَرُ وَابْنُ كُنْ وَدَعَاكَ وَأَوْدَشْدَهْ أَنْتَ كُنْ يَا مَامُ حَسَنِ يَا نَبَاتُ
 كُنْ يَا نَبَاتُ ثَوَابُ صِدْقٍ هُوَ شَهِيدُ شَهِيدٍ يَا نَبَاتُ يَا نَبَاتُ يَا نَبَاتُ
 سُنَّتْ بِوَسْطَةِ دَعَاكَ يَا نَبَاتُ كُنْ يَا نَبَاتُ كُنْ يَا نَبَاتُ كُنْ يَا نَبَاتُ

شرح خاتمه
 علی ابن الحسین

ایا زیارت میکنی امام حسین را و هر روز سبک گفتی از آنحضرت فرمود که چه چنان
 کرده ای این آنحضرت را ایاد و هر ماه زیارت آنحضرت میکنی سبک گفتی فرمود که ای
 زیارت میکنی آنحضرت را و هر ماهی که گفتی که میگوید که در سال زیارت آنحضرت می
 کنی آنحضرت فرمود که چه چنان میکنی با امام حسین ایام عیدانی که خدا هزار بار
 ملائکت که مجموع آنها را کند و مؤمنان را اوده اند و میر آنحضرت که میبکشد و او را
 زیارت میکنی و ایام را و هر روز سبک گفتی ایام عیدانی که میبکشد و او را
 حضرت را زیارت میکنی سبک گفتی جانم فدای تو باد میبکشد و آنحضرت بفرمود
 بعد از آنکه آنحضرت فرمود که هر روز با لای امام خود و دو و یک جانب راست و چپ
 الفاتح کن و بعد از آن سر خود را بلند کن بنویس آسمان و بعد از آن سبک بفرمان
 حضرت کن بگو السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ
 آنحضرت صادق فرمود که کسی که زیارت کند امام حسین را در اول ماه رجب
 البته او را زیارت میزد و نیز از آنحضرت مرویست که خدا بفرمان امام حسین چهار هزار ملائکت
 موکل کرده است که مجموع ایشان را کند و مؤمنان را اوده و کرد و بکشد و آنحضرت فرمود
 قیامت پس کسی که آنحضرت را در حال بیکه عاجز باشد و او زیارت کند آن ملائکت
 میبکند و او را تا آنکه او را بایم خود رسد و اگر بایم شود هر چه و شام او را بایم
 میبکند و اگر بایم بچنان او را بایم شوند برای او استغفار کنند تا روز قیامت نیز
 از آنحضرت مرویست که فرمود که اگر یکی از شما دین تمام عمر خود را بگذرد زیارت حضرت را
 حسین نکرده باشد حق از حقوق رسول ترک کرده خواهد بود و نیز که زیارت حسین
 واجب است بر هر مسلمانی و آنحضرت صادق مرویست که فرمود که اگر کسی در شبیان
 ماه را زیارت امام حسین که زیارت و زیاد میکند صدق و عمر او دفع میکند بدو و او
 زیارت و او را بکشد هر روزی که او را زیارت و او را بکشد صادق مرویست که
 تو آنرا از من است که در هر سال و وفاتت زیارت آنحضرت بپایند و نیز فرمود
 که در سال بکبار بیایند و نیز از آنحضرت مرویست که کسی که از منزل خود بیرون رود و
 زیارت امام حسین را بکند یا زیارت او را بکند یا زیارت او را بکند یا زیارت او را بکند
 سبیه از او بکشد و اگر سواره است زیارت او را بکند و هر کس که زیارت او را بکند

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن
موسى عليه السلام

سَلَامٌ عَلَيْكَ يَا
سَيِّدَ الْمُسْلِمِينَ

عَنْ مَقَامِكُمْ وَأَزَالَتُكُمْ

مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ لَيْسَكَ دَاعِي اللَّهِ إِنْ كَانَ لَمْ يُجِبْكَ بِدَعَايَا سَفَاثِيكَ وَلِسَانِي
 عِنْدَ سَفَاثِيكَ فَهَذَا جَابَكَ قَلْبِي فَسَمِعِي وَبَعَثِي سُبْحَانَ رَبِّي إِنْ كَانَ وَعْدُ
 رَبِّيَ الْمَقْعُولَ أَشْهَدُ أَنَّكَ ظَهَرْتَ لَهَا وَظَهَرْتَ مِنْ ظَهَرِهَا وَظَهَرْتَ لَهَا وَظَهَرْتَ
 لَهَا أَلْبَدُ وَظَهَرْتَ أَرْضَ أَنْتَ بِهَا وَظَهَرْتَ حَرَمَكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمَرْتَ بِالْقِسْطِ
 وَأَعْدَلِ وَدَعَوْتَ إِلَيْهَا وَأَنْتَ صَادِقٌ مُحَمَّدٌ بِنُصْدَقَتِهَا دَعَوْتَ إِلَيْهِ
 وَأَنْتَ ثَارُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ تَذَلَّلْتَ عِزَّ اللَّهِ وَعَنِ جِدِّكَ رَسُولُ
 اللَّهِ وَعَنْ أَيْمَانِكَ وَأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنْ أَهْلِ بَيْتِكَ الْحُسَيْنِ وَتَعَفَّتْ وَجَاهِدَتْ فِي
 سَبِيلِ بَيْتِكَ وَعَبَدَتْ اللَّهَ خُلُصًا حَتَّى أَشِيكَ أَلَيْقِينَ خُزْأَكَ اللَّهُ حَمْرًا أَلَيْقِينَ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ
 لِقُضْلُومِ الشَّهِيدِ الْقَيْدِ قَبِيلِ الْعَبْرَةِ أَسِيرِ الْكُفْرَةِ بَاتِ صَلَوةً نَامِيَةً زَاكِيَةً
 مُبَارَكَةً يُعْصَدُّ أَوْهَا وَلَا يُفْقَدُ آخِرُهَا أَضَلَّ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ أَفْضَلُ
 الْمُسْلِمِينَ يَا أَلَهَ الْعَالَمِينَ وَبَعْدَ ذَلِكَ خُزْأَكَ اللَّهُ حَمْرًا وَصَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ
 وَشَهِدَا وَجِاسَ زَانِيَاتِ كُنْ بِزِيَارَتِي كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ فَرْمُودَ كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ
 وَسْتَنْتَ بِأَرْضِ بَغْدَادِ وَأَمَّا دُرِّي وَدُرِّي أَوْلَ بَجَبٍ وَدُرِّي بَيْتَ هَفْمٍ وَجَبَّ وَدُرِّي بَيْتَ
 مَشْرِقِ أَيْشَارِ دُرِّي مِيكُو بَيْتِهَا كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ بَغْدَادِ وَفَاطِمَةَ وَفَاطِمَةَ أَرْبَعَةَ دُرِّي بَيْتِهَا
 أَرْبَعَةَ دُرِّي كَوْرُشْدَا وَخَرْتُ صَادِقُ بَيْتِهَا كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ فَرْمُودَ كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ
 يَدْرَمَ وَادُرِّي بِأَرْضِ دَاخِلِ جَبَّتْ مَبْشُورَ وَدُرِّي بِأَرْضِ فَرْمُودَ كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ
 دِهْلَوَانِ كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ فَرْمُودَ كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ فَرْمُودَ كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ فَرْمُودَ
 مَبْشُورَ كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ فَرْمُودَ كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ فَرْمُودَ كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ فَرْمُودَ
 بَشَاعَتِهَا وَدُرِّي بِأَرْضِ فَرْمُودَ كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ فَرْمُودَ كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ فَرْمُودَ
 جَوَّارِ دُرِّي بِأَرْضِ فَرْمُودَ كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ فَرْمُودَ كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ فَرْمُودَ
 أَوَّلِ نَاسِ أَهْلِ بَيْتِهَا تَسْتَنْتَ بِأَرْضِ فَرْمُودَ كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ فَرْمُودَ كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ
 جَمَاعَتِ بَغْدَادِ مَسْتَدْرَجَاتِ أَهْلِ بَيْتِهَا وَدُرِّي بِأَرْضِ فَرْمُودَ كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ
 شَيْخِ مَبْشُورَ كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ فَرْمُودَ كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ فَرْمُودَ كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ
 كُنْ تَوْدِيَارِ أَهْلِ بَيْتِهَا تَسْتَنْتَ بِأَرْضِ فَرْمُودَ كَمَا دُرِّي بِأَرْضِ فَرْمُودَ

بایست نزد قریب کاظم و رضا لبتیکه غسل کرده باشد و روی خود را با خضر بن کوفی و بگو
 السلام علیک یا ولی الله السلام علیک یا حجة الله السلام علیک یا نور الله
 علیک لا یرضی الله انک قد بلغت عمر الله ما حلت حفظ ما استودعت
 وحملت حلال الله وحرمت حرام الله وافتت حد قد الله وقلوت کتاب الله وحرمت
 علی الاذن فی جنبله الله علی ما حلت الیقین آجره لا اله الا الله والایمان وراعی الله
 مستقیم الی الله الذی انت علیه عارف بایضاً له من خالفک فاشفع لی عند
 ربک وبقدر ان خضر بن ابیوس وعباد بنک است روی خود را و جانب چپ روی خود
 بر زمین بخضر بن کذا وبقدر ان بگو و بجانب مویان بخضر بن کذا السلام علیک یا
 حجة الله فی انضیه وسمائه وبقدر ان در وقت نماز زیارت بکذا وبقدر ان زیارت
 که بعد از زیارت عاشورا مذکور شد بخوار وبقدر ان زیارت خود بپیش زیارت که
 مذکور شد و تر بنی عمل در این زیارت هر چه توانست که مذکور شد در زیارت کاظم و
 و ذاع ایشان بگو این زیارت که در و ذاع ائمه یقین من کور شد و بداند زیارت که احادیث
 در زیارت امام رضا در بسیاری بخاری پیدا است که میخوانم و ما بعضی از آن
 ذکر میکنیم از آن جمله حدیثی است که از پیغمبر و دست که زود باشد که پان از آن میفرمود
 مد فون شود پیر کس که او را زیارت کند در عزت و منزلت است که هفتاد بار چکر کرده
 و هیچ مؤمنی زیارت نکند و ظالمی که زیارت نکند از برای او عیب است و حرام کرد
 بد زان از انفس حتم و از امام طاهر مر و دست که فرمود که زود باشد بقبل رساند مر و دست
 خلوق خلد هر و بقدر ان فرمود که مراد و خانه بنی در زیارت عزت کاه باشد که کسب
 مراد و عزت من زیارت کند خدا بنویسد از برای ثواب صد هزار شهید صد هزار
 مجاهد صد هزار باج و معمر و صد هزار صدق و و ذاع عسور و ساند و در مر و دست
 و او را در دریا غلا و قوم ما میگرداند و نیز از خضر بن مر و دست که فرمود که کسب که
 زیارت کند مراد و حال آنکه او عارف باشد این زیارت که خدا واجب کرد باید ترا و چون
 پس من و قیدم و پیدان در روز قیامت و از شفع می کنی و کسب که ما اول شفع
 کنیم اگر چه کاه جن و افسوس را و باشد که نجات می یابد و نیز از خضر بن مر و دست که
 مراد زیارت کند هر روز و در روز قیامت سه موضع می آید که او را از احوال

نماز خضر بن امام
 موی کل کاظم و امام محمد
 بقی

بیامت خلاص گردانم یکی در وقتیکه کتابها جانب راست و چپ در باز باشند و در
 در هر صراطیستم در زمزم از آن خضر بن خطیب میا و لک خود نوشت بسوی من خطی که
 پشت من برسان بر حدیث را که زیارت من در بعد از نماز شب هر راجع و هر راجع
 مقبوله از خضر بن جواد پیر سپیدند که یا بن رسول الله زیارت خضر بن جواد هر راجع
 فرمود که زیارت بخوانم که بر او هر راجع است از برای کسی که بخضر بن جواد زیارت کند در حال
 بخوار و عارف باشد و نیز از خضر بن جواد مر و دست که فرمود که هر که زیارت کند قبر پیرم
 در طوس خدایا که ما ان کد شیه و آینه او را یا من زید و چون بیضا من شود منبری او
 نور بی او پیکند اند در زیر بر منبر پیغمبر تا آنکه خدا از حساب بندگان خود فارغ شود از خضر
 جواد پیر سپیدند که زیارت امام رضا افضل است یا زیارت امام حسین از خضر بن مر و دست که
 امام رضا افضل است یا زیارت امام حسین اکثر مردم زیارت می کنند و امام رضا زیارت
 بیشتر است مگر خواص شیعه و از خضر بن کاظم مر و دست که فرمود که کسب که فرمود که علی بن
 موسی الرضا و زیارت کند در خدا مثل هفتاد حج منبر و است بخیر ما زیارت کند که یا بن
 رسول الله بر هفتاد حج است فرمود که زیارت که را بر است با هفتاد هزار حج و از برای
 مر و دست که یکی از پیغمبرهای من در زمین خراسان مقبول میشود در شهری که او را طوس گویند
 پیر کسب که او را و از ان زمین زیارت کند در حالیکه بخوار و عارف باشد و در شای
 گرفته داخل جنت گردانم اگر چه از اهل کربا باشد که شد که یا بن رسول الله عارف
 حق و کلام است فرمود که بداند که او امام مقدر صراطی است و عزت و شهید است
 کسب که او را زیارت کند در حالیکه عارف باشد بخیر او ثواب هفتاد هزار شهید
 با و می دهد از شهدا یک در حدیث پیغمبر شهید شده باشد و از علی مر و دست که فرمود که
 از فرزندان من کسب شود هر روز من طوس که اسم او اسم مراست و اسم پدر او موسی است
 کسب که او را زیارت کند در عزت و خدا کاهار کشته و آینه او را میا مر و دست که
 بعد بخیر آسمان و قطره های باران و در درختان و کف دریاها باشد و پیغمبر فرمود که
 هر سال پیش از غلو و دنیا چنان بفرستد که او را فرزند می کند و سنا با دطوس
 ذات زیارت امام جواد علی و غل غل زیارت کن و بقدر ان از خوار طلب بعد از ان بگو
 اللهم صل علی بن موسی الرضا الامام النبی النبی و کجیات علی من قوفی لا یرضی من

نماز خضر بن امام
 رضا

تخت الشریک الشہید صلوة کثیرة فانه فامینه واکتبه مباد که مؤصل
 مناره منواره کا ضیل مصلحت علی احد من اولیاءک و بعد از آن دو رکعت
 نماز بارت بکن و در و ذاع اخضر بکو السلام علیک یا ولی الله و حجة الله و
 برکت الله لا یحکله اخر العهد من بنی بارت بن بیک و حجتک علی خلقک و
 انجم و یا یاه فی حجتک و احسن معه و فی حربه مع الشهداء و الصالحین و حسن
 اولادک قیقا و استودعک الله و استرعیک و اقر علیک السلام اما بالله
 و الی رسول و یاجت به و ذلك علیه اللهم فاکتبنا مع الشاهدين و فیکلایا
 حس عسکری که فرمود که قبر من را امانت زبیرای خایفان و در و ذاع
 که کبیکه زیارت کند امام مفضل الطاهر را بعد از وفات و من را و چهار رکعت نماز کند
 خدا از برای او یک حج و یک عمره نویسد و این را استر امانی و منسک خود کند که
 و از امام و ضام و است که فرمود که هر ماه را در کفر و اولیا و شیعته او عهد است
 افتخار و فایده و زیارت و قورایشان است بیکه زیارت ایشان از واسطه
 و غبت دارند در آن اتم و در و ذاع و قیامت شفاء او خواهند بود چنانچه شیخ شهید
 در دعوی خود این فرمایند نقل کرده و اما در ذاب زیارت عسکری بن اول یا بارت
 و زیارت ایشا عسکری بن و جانه یا بپوش و دعای ازینکه در زیارت غیر گذشت بخوان
 و چون داخل شهری و روضه مطهر ایشان روی خود را با ایشان کن و قبله را در پیش
 خود اندازی و صد بار تکبیر بگو و بعد از آن بگو السلام علیکم یا ولی الله السلام
 علیکم یا جمیع الله السلام علیکم یا نور الله علی الارض السلام علیکم یا
 امیر الله اتیمکم یا اولیاءکم عارفاً بحجتکم مؤمناً بما انتصابه کافر یا کفر یا
 محققاً لما حقیقه لم یطل لما ابتلنا اسئل الله ربی و ربکم ان یجعل جلی من ذلکم
 الصلوة علی محمد و آله و ان یزین شفاعتکم و لا یقر و یمنی و یمنی و لا یسلو جلی
 و یمنی بائیک الصالحین و لا یحکله اخر العهد من بنی بارت بن بیک و حجتک علی خلقک
 و یمنی جلی الخیر بر حجتک پس هر یک از این دعا را بعد از آن جانب راست جانب
 و روی خود را بر یکبار و بعد از آن سر خود را بر ذاب بگو اللهم ادرجهم مع و توفی
 علی و لا ینهم اللهم العن ظالمی الرجحانهم و انعم منهم اللهم العن اعدائهم من

بند زیارت ایشا عسکری
 انچه بکعبه غبت

بند زیارت امام حسن عسکری
 و اما علی النقی

الآخرین و ضاعف علیهم لعذاب لا ینهم انک علی کل شیء قدیر اللهم عجل فرج
 ولیک و انزل و لیک و اجعلنا فرجنا مع فرجهم یا ارحم الراحمین پس برای هر ماهی
 دو رکعت نماز بکن و بعد از آن دعا بخوان که در زیارت عاشورا آمد که در شد بعد
 از آن و ذاع که ایشا را بود ای که در زیارت اتم بقع مد که در شد با نکه زیارت
 الزمان نیست در هر یک در هر زمان و سنت دعا که در بیجیل فرج اخضر
 در وقت زیارت و در زیارت و در سرب بر سر من راست و کد ایشا که شیخ شهید
 در دعوی خود کرده است و اما در ذاب شد که ذکر کنیم در فصلی که مخصوص است
 اذعیه عظمه را که منسوب است اخضر کبیکه خواهد در آنجا طلب کند اما زیارت
 صاحب الزمان هرگاه اراده زیارت اخضر کنی از نزدیک باید که غسل زیارت کنی
 و بر سر را بپوشاده اذن دخول کنی و بعد از آن صد بار بگو بعد از آن بگو السلام
 علیک یا حلیفة الله و خلیفة اباؤه المهدیین السلام علیک یا ولی الله و حجت
 الما منین السلام علیک یا حافظ اشرا و رب العالمین السلام علیک یا وارث
 علوم النبی السلام علیک یا بقیة الشیوخ الصوفیة المتقین السلام علیک یا بن
 الانوار الزاهرة السلام علیک یا بن الایات الباهرة السلام علیک یا بن الصفة
 الظاهرة السلام علیک یا معدن العلوم النبویة و الاسرار الدینیة السلام علیک یا
 باب الله الذی لا یؤتی الا منه السلام علیک یا سبیل الله الذی من سبک غیره
 السلام علیک یا بن شجر طوبی و سدر المنی السلام علیک یا نور الله الذی لا
 یطفأ السلام علیک یا حجة الله الذی لا یحقی السلام علیک یا حجة الله فی الارض
 و السماء السلام علیک سلم من عرفتک الله به و معنک بیعض یعونه الی انک هله و
 قوتها شهد انک الحجة علی من مضی و من بقی فایز بک هم انالیون و اولیاء
 هم القارون و اعدائک هم الخاسرون و انک خازن کل علم و فایز کل حق و یحق
 کل حق و یبطل کل باطل و یمنی بک یا مولای امامنا و ولینا و مرشدنا لا یجوز
 بدلا و لا اخذ من غیره ولینا شهد انک الحق الثابت الذی لا ینقض فیه و انت
 وعدائک حق لا اذناب لیلول الغیبة و بعد از آن مد و لا تحجز مع من حذرت و
 یحکک و یجمل بک بل منظر موقوف لایامک انشا الشافع الذی لا ینزع و اولی الذم

الله اکبر

بند زیارت حضرت
 صاحب الامر

لا بدافع دعوته الله ليصير الدين واغرايا للمؤمنين والاشقياء من الخايعين المانعة
 واشهد ان بولايك قبل الاعمال وتزكى الافعال وتضعف الحسنات في محي
 السيات في جاء بولايك واعترفت بامانك قبلت اعماله وصديقه قواله و
 تضعفت حسناته ومحيته سنيته ومن عدل عن بولايك وجهه غيرتك
 واستبدل بك غيرك اكتبه الله على مخزئه في الشارو لا تقبل له عملا ولا نفع له
 يوم القيمة وانا اشهد ان الله واشهد انك كنه واشهد انك مولاي ارميالي هذا
 ظاهر كبا طيه وبيته هلال نبيته وانتكاشا هيد على ذلك وهو عهدى لبيك و
 يشاق لبيك فان نظام الدين وقبولى لتقنين وعلم الموحدين وبنك
 امري رطل العالين فلو تظا ولسن لدهور وفتادى لا قصا وادد ذمك لا
 يفتينا ولك الاجابا وعليتك لا توكل واعفا ادا وظهر لا توقفا وانظرا واورثهم
 لهما دين بديك فابذل نسق مالى ولدى اهل وجميع ما خلق ربي بديك
 وانتقون بين امرك ونهيك يا مولاي فان ذركت اماما ان امره واعلانك
 هما انا ذاعيتك منصرف بين امرك ونهيك رجوا طاعتك الشهاده بين يدك
 بولايك السعادة والقور كديك وان ذكرك الموت قبل ظهورك فاذا تولى
 بك وبابا لك الطاهرين ولى الله واستلم ان يصلي على محمد وال محمد وانصلي
 لكره في ظهورك ووجهه في بابك لا بلغ من طاعتك مرادى واشفى من اعتادك
 مولاي وقصفت في طاعتك موقف الخاطئين لتاديبين الخاشعين من عقاب رب
 العالمين وقد انكحت على شفاعتك ورجوت بموالائك وشفاعتك مخدوني في
 ستر عبودى وعفرت نوبى في ذكرك يا مولاي عند يحيى املا واستل
 الله عفران لك فمدا تعلق بحبلك وتمسك بولايك وتبرأ من اعتادك اللهم
 صل على محمد وال محمد واظهر كلمته واصل دعوته واصل عدي وعديك يا
 رب العالمين اللهم صل على محمد وال محمد واظهر كلمتك لنا امرو ونعتك الدين
 اوفيتك الخاشعا لمترى اللهم تضرع بقرعة زوا فمخ له فجا يسير اللهم واعز
 به الدين بقتل الجول واطلع به الحق بعد الاول واجل به الظلمة واكشف به الغم
 اللهم وامن به ابلا واهديه العباد اللهم امل به الارض قسطا وعدلا كما ملئت

الظاهر

قريباً

على

جو واطمأن لك بجمع عليهم السلام عليك يا ولي الله ائذنت لوليك لدخولك
 سرايا صلوات الله عليك وعلى اباك الطاهرين وخبر الله بكونه وعدوه
 سرايا بكون السلام على النبي الجديد والعالم الذي عليه لا يبيت السلام على محمد
 ومبيرا الكافرين السلام على المهدي الامم وجميع الكمل السلام على طلبة السلام
 وصاحبه لشرف السلام على محمد المعبود وكلمة الحق والسلام على خير الاولياء
 الاعداء السلام على وارثه الانبياء وقائم الاوصياء السلام على القائم المنتظر والعا
 المنتظر السلام على السيف الشاهر والقمم الزاهر والنور الباهر السلام على شمس السلام
 وبدن القام السلام على ربيع الايتام ونصر الايام السلام على صاحب القمصا
 قلا والهام السلام على صاحب الدين المانور والكتاب المسطور والسلام على نبي الله
 في بلايه وحجبه عليه عباد الله المنتمون اليه موارث الانبياء وكلمة موجوده انا لا
 صفياء المؤمنين على السيرة والولي للامم السلام على المهدي الذي حد الله به الامم
 ان يجمع به الحكم ويحكم به الشعب ويملك به الارض قسطا وعدلا ويكن له ويخرج
 له ما وعد المؤمنين اشهد يا مولاي انك والامم من اباك ائمتي وموالي في
 الحقيقه ويوم تقوم الاسهاد استملك يا مولاي ان تسئل الله تبارك وتعالى في
 شأنه وصناءه وحوالي وعقرا ن دوني والاحد سيدى ديني ودينى والبر والبر
 المؤمنين والمؤمنات لا تقفوني وبعدا زان فزده وكفى ما زكى بشي سادد
 من كفى الحمد وتوجد بخوان وقد عقب من ديك تسبح فاطمه زهرا بخوان وبعد اذان
 دعاي الخوان كد رعتك بارك عاشورامد كورشد وبعد اذان ابن نماها واهذا
 كن انزل الى اخضرته وبعد اذان اخضرته واوداع كن باخبريكه دروداع امام رضا
 كدش انصرت صادق ورويت ككسبك دونه سالك تواليه رصف شعبان
 امام حسين زيارت كد لبته كد هار وان من يد شود نيز اخضرته ورويت كك
 كسبك دونه ادد كد صد وبيت چاهر ديت غبر ووصافه كد باكر امام حسين
 در رصف شعبان زيارت كد زيار كد اذاج جميع يمينان دد نيز شعبان رصف
 زيارت اخضرته ميكند خدا ايشا راضعت ميذارد ونيز اخضرته ورويت كك
 مكره رصف شعبان شود خداى زافى علامد كد زيار امام حسين زاركوند

از این زمان امام حسین بر کمر بند در حال تنگی که ها ها شنید آمد زنده است و ثوابش
 خدا و بر محمد است که پیغمبر است و نیز از حضرت مرید است که کسب کند با رتبه
 حسین را در شب شمع و در شب عید فطر و در شب عرفة و در شب که خدا می
 آید برای او هزار حج میبرد و هزار عمره مقبوله و در او سودا ز برای و هزار حاجت آید
 دنیا و آخرت و از حضرت صادق مرید است که کسب کند با رتبه که امام حسین را در
 شعبان که ها ها را فراموش شود و تا سال دیگر که ماه منسوبند و اگر در سال دیگر
 فراموش کند که ها ها را فراموش شود و از صادق مرید است که کسب کند از روی خوشه احسن
 و استغفار با رتبه که حضرت کند و یکی از سه شب ماه رمضان شب اول ماه رمضان
 یا شب چهارم یا شب آخر ماه فراموش کند از او که ها ها را و هر چنانکه فراموش کند
 در خنای از یاد شد و برین هر دو خنای که ها ها را پیش از آنکه از یاد شود و مثله شده است
 و با این غفران از نو با جبریل و میکرو و در آنجا آفریده باشد و در ملک در آن
 که ندای ایشان هر صاحب روحی غیر از حق و انوار میباشند یکی از آن ملک میگوید که
 ای پسر خدا او که ها ها را ناله شدی و عمل و سر که بر روی کوبیده ای و پسر خدا را شنیدی
 بعفرت و فضل از جانب خدا و اما با رتبه امام حسین در شب شعبان پیوسته است با
 حضرت و در شب شعبان و در شب شعبان نیز با رتبه که بعد از این مرید که در شب شود
 حسین است و در شب شعبان و در شب شعبان نیز با رتبه که بعد از این مرید که در شب شود
 حضرت و در شب شعبان و در شب شعبان نیز با رتبه که بعد از این مرید که در شب شود
 و صد و از یک بر کوبید بعد از آنکه از یاد رفت و در شب بخواند و این است الحمد لله
 العمل العظیم والسلام عليك ايها العبد الصالح الذي اودعك شهادة موكلة
 في يوم شفاعتك اشهد انك فلتك ولم تمت بل جئت جوتك
 فلو شيعتك و بعباءة نورك اهتدي الى البون انك اشهد انك تواتر الله
 الذي لم يطفأ ابدا و انك وجه الله الذي لم يهلك ولا يهلك ابدا و اشهد
 ان هذا الشجرة برزيتك وهذا الحرم حرمك وهذا المصارع مصرعك لا ذليل
 والله معرك ولا مغلوب والله فاحل هذه الشهادة لعبدك الذي في قبض روحه
 والسلام عليك ورحمة الله وبركاته وبعد ان نال بهر بخواند که از حضرت هادی مروی

و از این است السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا حجة الله في أرضه
 و شاهد على خلفه السلام عليك يا بن رسول الله السلام عليك يا بن
 علي المرتضى السلام عليك يا بن فاطمة الزهراء اشهد انك قد اتممت الصلوة و
 اتيت الزكوة و امرت بالمعروف و نهيت عن المنكر و جاهدت في سبيل الله حتى
 اتيتك اليقين فصل الله عليك حيا و ميتا و بعد از آن جانب راست وی خود را بر
 بکذا و بگو اشهد انك على بيت من قتل جنتك مقرا يا لئولئنا لشفيع بعد
 يا بن رسول الله و بعد از آن رانده دو دست و نام یک یک را بر سر و بعد از آن بگوید
 اشهد انك حجة الله ما كنت لي يا مولاي عندك شيئا فارحمنا يا ايتنا احد
 فارحمنا عندك انك انت الشاهد و بعد از آن حضرت را زیاده نکند زیرا بیکه در
 اول حجب مد کور شد و بعد از آن علی بن الحسین و شهدا و عباس را زیاده نکند که بعد
 این مد کور میشود و در بارش عرفه و بعد از آن زید بن حضرت دو رکعت نماز کند و بعد از
 دعای بخواند که در زیارت عاشورا گذشت از حضرت صادق مرید است که کسب کند امام حسین را
 زیارت کند از روی تکبر و نه از روی تمسک و با که ها ها را بخون میشود و مثل جامه حرن که
 از آب پاک شود و اصله دبی و چرک بی یا او نماند و از برای هر کس که بر وی زیاده نکند
 اعمال او بپسندد و هر چه بپندد بپسندد و نیز از حضرت مرید است که کسب کند
 لایان قبل امام حسین کند و در آنکه عارف باشد بخواند و نوشت نمیشود از برای ثواب هر
 بید آن که در ثواب کسب کند هزار سیصد و پنجاه و ده خدا بخواند یا زاده باشد نیز
 از حضرت مرید است که کسب کند بمهر و زیاده امام حسین نکرده باشد آنکس را فصل الايمان
 ناقص الذی است و اگر در اصل جنت شود و رعبه او اود و نافرمانان باشد و نیز از حضرت
 مرید است که کسب کند فادیه شدن یا بی امام حسین و ترک کند عقوق یا رسول خدا و نافرمانان
 و یا ما اهل بیت عقوق و زندان است و استخفاف بخواند که است کسب کند از حضرت
 کند از حواج او را و او کند و ممانت دنیا و آخرت و از کتابت کند و زیاده از حضرت
 در نوش کند و آنچه در این باب تنفع کرده است خدا عوض خیر با وی دهد و که ها ها
 بخواند ساله را و این امر را و او بخواند و بگوید که در آنکه اصل که ها ها را و این
 و جمیع که ها ها را و او بخواند و او بخواند و او بخواند و او بخواند و او بخواند

[illegible]

مؤلفه

از نمازگاه غیو بنشیند و آنحضرت گفت بر فاعه که اگر من مکرره نمیدانستم که مردم
تو را حج کنند هر اینه حدیث نقل میکردم که هرگز کسی ترک زیارت امام حسین نراند
نیکم بعد از آن سالک شد و در زمان طویلی بعد از آن فرمود که پدرم و من از خردی
که کسی که پیروی تو را و منزل خود بسوی قبر حسین در دعا لیت که بحق و عارف باشد
و متکبر نباشد مصالح و میباید از ملک ریاضت و زهد است و هر املاک اند
جانب چپا و دعا اینو بداند برای او هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد که عارف حق
یا موجب کرده باشد و این احادیث و احباب بیک ذکر کرده ایم خلاصه آنچه نیست که در کتب
متجدد کتب شیخ ابو جعفر طوسی نقل کرده است و از بشیر حقان مرویست که گفت
بجنت صادق که در دنیا میبود که از این حج قوت میبود و روز عرفه را نزد قبر امام
حسین میگذشت و دعا لیت که بحق و عارف از آنحضرت فرمود که ثواب تو از هر حدیث
کن ای بشیر که هر مؤمنی که ایستاد کند بقبر امام حسین در دعا لیت که عارف حق و
باشد و در غیر روز عید خدا از برای او بیست حج و بیست عمره مقبوله و بیست غرق
باقی مرسل امام عادل همراه باشد بنویسد و اگر در روز عید نیز بایستد و حاضر
خدا از برای او صد حج و صد عمره و صد غرق که باقی مرسل و امام عادل همراه باشد
بنویسد و کسی که در روز عرفه زیارت قبر آنحضرت حاضر شود و عارف حق و
باشد خدا از برای او هزار حج و هزار عمره و هزار غرق که باقی مرسل و امام عادل همراه
باشد بنویسد و چون آنحضرت از امر خود من کفتم که پس چونست یا موقت آنحضرت
مثل عتبات عین نگاه کرد و گفت که بدو دستیکه هرگاه مؤمنی از فرات غسل کند
و منوجه امام حسین شود و روز عرفه خدا از برای هر کس که بومیدارد یک حج که باقی
صحبه کرده باشد از برای او بنویسد و چنان فرستادم که آنحضرت حج و عمره را هر دو
کرد و اما زیارت شب عرفه و زیارت شب عید قربان و در فیه قدس زیارت غسل کرد
و بعد از آن دن خواطرنکن اگر زیارت نکرده باشد و بعد از آن بگو الله اکبر کبر
والحمد لله کبر و سبحان الله کبر و اصبلا و الحمد لله الذي هذا ناهدا و ما هذا
له تدي لولا ان هذا الله لفت بعات رسول ديننا يا حي و بعد از آن غسل و دو روز
بر غیر و امام و بعد از آن بگو سلام الله و سلام ملائكتك و آتيا يا رسول الله صلوات

بسم الله الرحمن الرحيم
قرآن

من خياله وجميع خلقه ورحمة وبركاته على محمد وأهل بيته وعليك يا مولاي
 شهيد المظلوم لعن الله قاتلك وفادلك بغير ثألي الله عز وجل عنهم وعن أهليهم
 وعن شايه ورفيقه وأشهادهم كهارميركون والله ورسوله منهم براء بعد
 أن بكوا لك عليك يا أبا عبد الله السلام عليك يا بن رسول الله عبد الله وابن
 عبد الله وأبو أميك المولى لوليك المهادي بعد ذلك استجابتم شهداءك وفقر
 لانيك بقصد الله الذي هذا هو لوليك وقصصه بانيك وسهل لصدك
 بعد أن أخرجت من أمه بانيك بكون السلام عليك يا وارث آدم صفيق الله
 السلام عليك يا وارث نوح بكون السلام عليك يا وارث إبراهيم خليل الله
 السلام عليك يا وارث موسى بكون السلام عليك يا وارث عيسى فخر الله
 السلام عليك يا وارث محمد خليل الله السلام عليك يا وارث أمير المؤمنين
 السلام عليك يا بن محمد المظفر السلام عليك يا بن علي المرتضى السلام عليك
 يا بن فاطمة الزهراء والسلام عليك يا بن جعفر الكوفي السلام عليك يا نا الله و
 يا بن قارن والوتر الموثور وأشهد أنك قد أمت الصلوة وأتيت الزكوة وأمرت الله
 ونهيت عن المنكر وأطقت رسول الله حق أشك اليقين لعن الله أمه قتلناك
 لعن الله أمه ظلمناك ولعن الله أمه سمعت بك لك فميت به يا مولاي يا أبا عبد
 الله أشهد الله وملائكته وأتباعه أنه قد أتاكم مؤمنين وبياكم مؤمنين
 ديني وأمرهم على صلوات الله عليكم وعلى أرحمكم وعلى أحبكم وعلى شايه
 غاشيكم وظاهيركم وباطنكم ورحمة الله وبركاته لئن نكحتم في قبري لمخرن بكوا يائس
 وأني يا بن رسول الله يا بن أبي أبا عبد الله لقد عظمت لربي وعظمت
 ليك علينا وعلى جميع أهل السموات والأرض لعن الله أمه استرجعت وألمحت و
 أقيتات لفيك يا أبا عبد الله قد صدقت حرمك وأنت شهيدك استل الله
 بالإنسان الذي لك عندك وبالحل الذي لك كذا أن يضل على محمد وآل محمد و
 أن ينجي مني منكم في الدنيا والآخرة هبة ورحمة بين من رسول الله خذركم
 وبانيك بعد أن نادى غيركم بعد غيبك فناديت غاشوا ما ذكر رسول الله
 أن يأتيت على الحسين وأوصيكم أنكم ابن علي بن الحسين على أكبر است وأودع قبري

بنايت على ابن الحجة

السلام عليك يا بن رسول الله

بنايت مد فونت من ذبارت وبكوا السلام عليك يا بن رسول الله السلام عليك
 يا بن أمير المؤمنين السلام عليك يا بن الحسين الشهيد السلام عليك يا بن
 الشهيد السلام عليك يا بن المظلوم وابن المظلوم لعن الله أمه قتلناك و
 لعن الله أمه ظلمناك ولعن الله أمه سمعت بك لك فميت به يا مولاي
 كن برقمي الخضرن وارثي من بكون السلام عليك يا بن رسول الله وابن قاتله لعن الله
 المبيته وحملت لربيك بك علينا وعلى جميع المسلمين قلعت الله أمه قتلناك
 وأتوا لا الله ولا ليك منهم وبعد أن نادى من رسول الله خذركم فناديت
 وبعد أن نادى من ذبارت كن وذو ذبارت بشأن بكون السلام عليك يا
 أولياء الله وأحبائه السلام عليك يا أصفى الله وأوداه السلام عليك يا
 أنصار علي بن الله وأنصار أبيه وأنصار أمير المؤمنين وأنصار الحسن والحسين
 يا بني آدم وأخي طيم وطاسي الأرض التي فيها دفنت وفنم فورا عظميا أما لتي
 كنت معكم فأفوز معكم وذو دواع بشأن بكون السلام عليك ورحمة الله وبركاته
 اللهم لا تجعل آخر العهد مني في دارتي يا مولاي وأشرقي معهم وضاحي عظيمهم
 على فخرهم ابن نبيناك ومجيك على خلقك اللهم اجعلني في أيامهم معي
 مع الشهداء والصالحين وجسر أولئك رفيقا استودعكم الله وأمر عليكم
 السلام اللهم أنزلي العود إليهم وأخبرني عنهم يا أرحم الراحمين سبح طوبى
 ودعهم بعد موتهم بكونهم مني شوق يا بن كاسيكة ذبارت ما من حسين
 يا بن ذبارت خدامي ينادون لي وفيهم كما ينادون بكونهم مني ورحمة الله وبركاته
 صدقوا ربيته وبلند منكر داندان لي اصد من ربيته ودوامكم داندان لي
 اصد من ربيته حاجت كه سهل من انهارا وروا لاني مني ياشد ومثل كوني
 كه با امام حسين شهيد شك باشد حق انك ذود جات شهيدا با بشأن شريك
 وبنايت كن بجانب يرام حسين بعد انك ذودك فناديت شهيدا بكن
 برقمي الخضرن نكيه كن قيسون هرگاه اراده وذاع الخضرن كن بكون السلام عليك يا
 مولاي السلام عليك يا حجة الله السلام عليك يا صفوة الله السلام عليك
 يا خالص الله السلام عليك يا أمير الله السلام عليك يا ولي الله سلام مودع

بنايت سابق شهد

بنايت ذاع

لا قال ولا سمع فان امض فلا عن ملا له وان لم فلا عن سوء ظن بما وعد الله
 الصابرين لا جعله الله يا مولاي اخرجنا من هذه الدنيا وادخلنا الآخرة
 والمقام في حرمك وان جعلني معكم في الدنيا والآخرة لم يبق لنا من الدنيا
 مناركة ولا شئ خورنا يا خضر مكر ودر حال بفرقنا من الدنيا بكوننا لله وانا
 اليه راجعون فانا انك غائب شوقا فخرنا بخدمتك وودنا بدارت عباس بن بكر السلمي
 ابنا العبد الصالح المطيع لله ورسوله ولا مبرر المؤمنين والحسن والخير عليهما
 وعليك السلام ورحمة الله وبركاته ومغفرتهم وعلى ذنوبك وبدنك شهيد الله
 انك مقيت على ما مضى عليه التبرير في الجاهدين في سبيل الله المخلصين
 لدفع الجاهل الاعداء المبغضين في شدة الاولياء فجزاك الله افضل الجزاء وادفع
 جزاء احد من في يدك واستجاب له دعوتك وحشره مع النبيين والصد
 والشهداء والصالحين وحشر اولئك رفيقا وبعد اذ انك دعوتنا زيارت
 بكر وبعد اذ اننا زيارت شهدا وبعد اذ اننا زيارت على الحسين بن علي بن ابي طالب
 كه بعد اذ زيارت عاشورا وشد وحزن يزيد وهاني بن عرق ومسلم بن عبد
 نيز زيارت كن با زيارت عباس بن زيارت كوفي وقاع كن انصار ابو داود عباس بن ابي
 استودعك الله واسترعيك واقرا عليك السلام امثا بالله ورسوله بكم
 وبما جاء من عند الله انكم اكتبنا مع الشاهدين اللهم لا تجعله ابراهيم
 زيارت ابن ابي رسولك العباس بن علي وعلان ذلك باسمهم وقوة زيارت
 ما ابقيتني واخترتني معه ومع اباي في الجحيم وعرفت بيني وبين رسولك و
 اولياك اللهم صل على محمد وآل محمد وتوفي على الايمان بك والصديقين
 ولولا لعل بن علي طالع ولد الاميرة والبراءة من اعدائهم فاني رخصت
 بينك يارب وصلى الله على محمد وآل محمد وديار زيارت جامعة كه شهيد
 درمنا خود از اذكر كره است وكفنه است كه كافي است واد جميع مشاهدين
 كه بكوي السلام على اولياء الله واصفيائه السلام على امتا الله واجبا في السلام
 على ائمة الله وخلفائه السلام على محال معرفة الاسلام على معاوية بن عبد الله
 السلام على مساكين في كبر الاسلام على عبا والله المكن من الذين لا يستبقونه بالقول

زيارت حضرت عباس

زيارت جامع فوج
هه اعه

وهم يابرين يعلمون السلام على مظهر ابراهيم عليه السلام على الاولاد على الله
 السلام على المستقرين في جنات الله السلام على الخاضعين في طاعة الله السلام
 على الذين من والاهم فذل الى الله ومن عاداهم فذل الله ومن عداهم فذل
 عرق الله ومن جملهم فذل الله ومن اعنهم فذل الله ومن عدا الله فذل الله ومن
 اخلى بينهم فذل الله على من الله شهيد الله ان حرب ابن عاصم بن سالم بن مؤمن
 بما استمر به كافر بما كذب به فخرنا ان حقه من بطل ما ابطاله مؤمن بغيره وعلا
 مقوض في ذلك كله اليكم نحن الله عدد وكمن الجحيم والارض وضعت على
 الاية واجر الى الله فجزاك الله افضل الجزاء وادفع جزاء احد من في يدك
 برأى من جملهم انك مقيت على ما مضى عليه التبرير في الجاهدين في سبيل الله
 مبادلة كرهه بشت قبله كن وبكر السلام على رسول الله امين الله على وجهه وعلا
 اميرنا على ما سبق والفاصل ما استقبل والمهمير على ذلك كله ورحمة الله وبركاته
 الله صل على محمد عبدك ورسولك الذي انجيتك بعلمك وجعلته هاديا
 لم شئت من خلفك والذليل على من يشك في رسالته وديان الذين يعلمون
 صل صلاتك والمهمير على ذلك كله والسلام عليه ورحمة الله وبركاته اللهم صل
 على امير المؤمنين عبدك ورسولك الذي انجيتك بعلمك وجعلته هاديا
 وجعلته هاديا محمد بن الحسين بن خلفك والذليل على من يشك في رسالته
 وديان الذين يعلمون صل صلاتك والمهمير على ذلك كله والسلام عليه ورحمة
 الله وبركاته اللهم صل على فاطمة الطيبة الطاهرة المظهرة التي انجيتك
 وظهرتها وفضلتها على نساء العالمين وجعلت منها آية للمسلمين الذين يقولون
 يا محمد بن عبد الله صل على الله عليها وعلى آلهما وبناتها وسلم عليها ورحمة
 الله وبركاته اللهم صل على الحسن بن عبدك وابن رسولك وابن رسولك الذي
 انجيتك بعلمك وجعلته هاديا محمد بن الحسين بن خلفك والذليل على من يشك
 في رسالته وديان الذين يعلمون صل صلاتك والمهمير على ذلك كله والسلام
 عليه ورحمة الله وبركاته اللهم صل على الحسين بن علي بن علي بن علي بن علي
 الى اخره وجزا عن رسولك في زيارت بن ابي طالب بكر ابي جعفر صلوات الله

م

و در اول این ماه ابو بکر معروف شد از نادیده سوختن بر آت و این امر علی را رجوع شد
 و در این روز پیغمبر فاطمه را بعلی تزویج کرد و در ذی القعدة واقع است که در ششم این ماه
 واقع شد چنانکه شیخ طوسی این را تیر در مصباح ابرار ذکر کرده است و بعضی گفته اند
 که این تزویج در ماه رجب واقع شد و ذکر این قبل از این مذکور شد و در سیم این ماه
 این ماه توبه آدم قبول شد و در هفتم این ماه موسی بر سر تهره و غوغا لب شد و این روز
 یوم التوبه نیز گویند و هشتم این ماه یوم التوبه است و نهم این ماه روز عرفه است
 و در این روز های اخطاب که بمقتل الحرام کشته می شد و در دهم این ماه کشته شد و در علی
 در این روز های و سیم در کوفه مقبول شد و بعضی گفته اند که معراج پیغمبر در
 این روز واقع شد و هم چنین ولادت عیسی در این روز واقع و دهم این ماه عید فراه
 و سه روز بعد از آن ایام تشریف است و در دوازدهم این ماه انبیا داشتند شد
 هجدهم این ماه روز عید است و در این روز پیغمبر میان اصحاب خود عقد اخوت بست
 و در این روز عثمان بر عقیان مقول شد و در شب نوزدهم این ماه علی بر حضرت
 داخل شد و آن شب جمعه بود و در بیست یکم این ماه توبه آدم فاد شد و در بیست چهارم
 این ماه علی بر فراش پیغمبر خوابید و این روز در تصدق امیر المومنین است بخاتم خود
 و روز بیست و هفتم است و در ذی القعدة و در بیست یکم این ماه روز بیست و هفتم است
 در بیست چهارم این ماه سوختن هلالی در باب اهل کائنات و در بیست و هفتم این ماه
 عمر ابن مقبول شد و کسی که گفته است که مدغم در بیع الاول کشته شد و در
 و قبل از این بر بعضی نینیه کردیم در این ماه که در بیع الاول و آنچه خوانست
 که در ذی القعدة است **تمت** بدانکه در هفتم این ماه مادقم کردیم و در ذی القعدة
 ذکریم ذکر ایام هفتگانه معروفه و حصول اربعه موصوفه داخل میشود اما ایام
 پیش میگوئیم که در روز شنبه اول ایام هفتگانه است و در این روز خدا مخلوق را از ابتدا
 کرد و این روز عید صاف است و ایشان گمان کرده اند که این روز صلا حیات است بدانکه
 امور دادند و این روز غلظت بافتاب دارند و در این روز در سبیل طبر و آب و آب و آب است
 خوشت و در کتاب بیع الاول از محضری مذکور است که عذاب نموده و در روز
 شنبه واقع شد و در حدیثی است که در این روز از الله من شریع و الا حدیثی که در حدیث

یعنی پناه میگیریم ما بعد از این روز یکشنبه این را نکه این روز است مثل
 شنبه **روز شنبه** تعلق بقصر دارد و این روز از برای تجارت و معاش بسیار خوب است
 و این روز در دوزخ عالم دنیا است و حضرت پیغمبر بوفت این روز و روز پنجشنبه
 میگرد و میفرمود که در این روز اعمال بندگان را بسمان بالا میرود و مردی است دارد
 که عمل من مرفوع شود و حال آنکه مردی زده باشد و این روزی در کتاب شد و العفو
 کرده است که پیغمبر در روز و شنبه متولد شد و در روز و شنبه متبعوث شد
 و در روز و شنبه مقبوض شد و در روز و شنبه از مکه برین رفت و در روز و شنبه
 داخل مدینه شد و برخی از علما این روز را شوم می دانند و چندان بخردند و این روز
 ابرار کرده اند که بنابر یک صفحه از این پیغمبر و بعضی از علما گفته اند که مدت است این روز
 شیخ مفید است که در کتاب خود ذکر کرده است و این با توبه در کتاب
 یحضر الفقه ذکر کرده و سید عبد الدین در شرح قواعد ذکر کرده است مانیر
 بعضی از شوی این روز در فصل بیست و نهم در بیان سفر ذکر کرده ایم اعاده الان بق این
 مختصر نیست **سه شنبه** تعلق به حج دارد و این روز از برای ملاقات دشمن و جهاد
 در راه خدا و سفر بسیار خوب است زیرا که پیغمبر فرمود که سفر کنید در روز شنبه
 و در این روز طاعت حاجات خود کنید زیرا که این روز بیست که خدا در این روز از
 این را ذوق نریم کرد و در این روز حجامت محمود است و در این روز دوشده است که
 کسی که حجامت و در روز و شنبه هفده ماه اتفاق افتاد بن شفاء او است
 و در این روز خواها بیض شد و این روز در نوبت خوش است **چهارشنبه** تعلق به طهارت
 دارد و این روز از برای علوم و حکمت کتابت و حمام رفتن خوب است و این پیغمبر
 که هیچ امر برادر چهارشنبه این را نکرده اند مگر آنکه آن امر تمام شود و این روز از برای
 شوم است خصوصاً چهارشنبه آخر ماه و بعضی گفته اند چهارشنبه آخر سال و از
 هر دو امر از او طست و ما با این بخواند که در پی در فصل بیست و نهم در بیان سفر
 و نیز در اینجا ایام حساس است که در ماه و در سال بخواند که در پی در فصل بیست و نهم
 بمشتری دارد و این روز از برای ملاقات قضا و اکابر و امر خوب است و این روز
 مبارک است زیرا که طلب حوائج و ابتدای سفر و در کتاب علل مذکور است که در روز

پنجشنبه روزیست که با آن فرشتگان میگردند و در این روز از ابدی علیها الله علیه ملائکه
 وادریس با سنان رفت و این روز نیم است از ابتدای خلقت دنیا و صلیب کتاب عجا
 گفته است که در این روز و روز جمعه حجامت مکرر است و ذکر کرده است که شب
 در این روز حجامت کرد و در آن روزی که در روایت آمده است که پیغمبر فرمود
 از حجامت کردن در این روز و فرمود که کسی که در روز پنجشنبه حجامت کند و
 کند در آن روز بمیرد **جمعه** تعلق بر هره دارد و این روز برای توبه و فرج خوب
 و این روز بعد مدت خفیه است و سید روزها است و ذکر فضل این روز در
 سوره سیم گذشت **شنبه** تعلق بر خلل دارد و برای عمل قلاحت و خارج خلوت
 و این روز عید یهود است و گفته اند این روزیست که خدا از خلق اشیا فارغ شد
 و کار کرده اند که امور که در روز شنبه واقع میشود تا شنبه دیگر استمران دارد
 و این روزیست که در این روز یهود امتناع کنند از داد و ستد و سبیلان را پیش
 نماز رفت دارند و این روزیست که بواسطه قول پیغمبر که فرموده است که مباد که با دانه
 امشب در شنبه و پنجشنبه ایشان را بماند که در صبح شنبه داد و ستد واقع شود
 و علی بن ابرهیم در تفسیر خود گفته است که خدا بیجان را که عبادت را بیا
 الحاشی است در روز شنبه خلوق که در زمین با عدد روز یکشنبه و جانوران و حشرات
 در روز و شنبه خلوق که در روز یکشنبه در قول خدا واقع شد است که آنکه
 انکفرون بالذی خلق الارض فی يومین مراد یکشنبه و دو شنبه است و در وقت
 نیات زمین و انهار و اشجار و آنچه در اوست و حشرات الارض با عدد روز شنبه
 خلوق کرد و طویر و اندر و در چهارشنبه خلوق کرد و ملائکه را در روز پنجشنبه خلوق
 و آدم را در روز جمعه خلوق کرد و شیخ طبریزی در مجمع البیان از پیغمبر روایت کرده است
 که آنحضرت فرمود که خدا زمین را در یکشنبه و دو شنبه خلوق کرد است که
 در روز شنبه خلوق کرده است و در وقت و آب آلوده را در چهار روز و چهارشنبه
 خلوق کرده است و آسمان را در پنجشنبه خلوق کرده است و روز جمعه آفران ما و
 و ملائکه را در آخر خلوق کرده است و از اینهاست که منسوبست بعمل و بیان آنچه در
 ایام سبعه کردن آن خوب است این است که فرموده است از اجداد ما که در روز

لغیر من العود بصلی و البناء و فی الاشیء الملتزمه امر و با بركات يعرف الرضا و ان
 دعت الحجامه فالتكشاف فذلک اليوم اهرق الدماء و اجبت ان تسقى و له
 فتم اليوم يوم الانباء و فی يوم الجند طلاب زق لادراك الفوائد العنا و يوم
 التوبه و هذا و لا تزل مع النسا و يوم التیكاف سافرت فيه و وقت من
 المکاره و العنا و هذا العلم لا يعلم الا بواو و هو الانباء یعنی پیغمبر و روز
 در دنیا که سعد بک صلاحیت دارد و برای دینش نشاند و بنیانها و در وقت
 شنبه صلاحیت دارد و برای تعلیم و این روز معرفت بركات رضا و اگر داده حجامت
 در روز شنبه بکند که روز پنجشنبه خوش است و اگر خواهی که در این روزی و پنجشنبه
 بخورد و در پنجشنبه طلب زینت و در جمعه انبیا را توبه و لذت یافتن نزد
 خوب است و در شنبه انبیا را تفرج و بکند و اگر در این روز سفر کنی از مکان و عینا
 میباشی یا بر غل غنیمت اند که برقی یا وصی بنی **اشاره** حصول اربعه پس بدانکه فذلک
 عبادت کنند و روز را یام و لیلای و اینها را منقسم میشود بساها و ساهها منقسم
 شود باها و ماهها منقسم میشود بقیما و هفتها منقسم میشود بساعات و ساعات
 جات انسان بفرز و امثال او است بواسطه آنکه اینها را کسب میکند کمال شعایر
 و آن جوهر که انایه است که قیمت ندارد و نماز شب و روز معرفت هر یک از این
 در اوده ساعت میشود و ناقص نمیشود هر یک از شب و روز و اوده ساعت افاض
 که روزها میشود و در این روز سیزدهم خیر است و در این روز سیزدهم
 الا و است و در سیزدهم از ماه شب روزه معتدل میشود و هر چه در وقت سیزدهم
 ایلول شب روزه معتدل میشوند و بدو سبب که تشبیه کرده اند او فایده شب و روز
 بمغضول اربعه پس وقت جمع نامنزه بهار قدر داده اند و وسط روز و با منزه تابستان
 قرار داده اند و وقت **شام** بمنزه پاییز قرار داده اند و نصف شب بمنزه زمستان
 قرار داده اند و فصل بهار از ایشان وقت است که افتاب در محل و ثور و جوزا باشد
 و ماههای آبان و بهمن و دیار است و در این فصل طبعان نمیکند خون و اخراج
 از بدن در این فصل محمود است و تخم مرغ نیم برشت و کاسنی و شیرین و شیر و مین
 و شکر و هر چیز که معتدل است مثل جوهر مرغ و دراج در این فصل باید خورد و در این

سپیدان و سبزه ها
 و طعمهای طبیعت

فصل ۳۲

فصل چهل و دوم

در عمل ماه رجب نماز زیارت مخصوصه بر حجت رباب زیارت گذشت و اما نمازهای این
 پس میگویند ماه که سید رضى الله عنہ علی بن طاووس در کتاب مصباح الزائرین ذکر کرده
 است که نمازهای از اسلام فارسی از پیغمبر روایت کرده است **شب اول** کسیکه در این
 شب سوره کت نماز کند پانزده سال و هر رکعتی الحمد یکبار و سوره توحید را هر یک سال
 بخواند خدا تعالی کاها را او را میسر فرزند و از نفاق بری میشود و او را سال دیگر از جمله
 مصلیان بنویسد سال دیگر از برای او رحمت نامینویسد و کسیکه این نماز استاده و نوا
 کرد نشسته بکشد و خدا تعالی با ملائکه خود مباحث میکند با او و میگوید که کاها را او را
 امر میدم و بیاید دانست که جمیع نمازهای که مدن کو میشود در این سه ماه هر دو رکعت
 یکبار **شب دوم** ده رکعت نماز در هر رکعت الحمد یکبار و سوره مجید یکبار بخواند و او را
 ان همان است که در شب پیش گذشت **شب سوم** ده رکعت نماز است در هر رکعت الحمد یکبار
 و سوره نصر بخواند و هر کس این نماز را بکشد خدا تعالی در بهشت از برای او قصری بنا میکند
 که ان قصر فراخ تر است از هفت برابر دنیا و او را اندام میکند بشارت بهر اوقات پیغمبران
 و صدیقان و شهداء و صالحان **شب چهارم** صد رکعت نماز است در هر رکعت اول الحمد و سوره
 فلق بخواند و در هر رکعت دویم الحمد و سوره ناس بخواند جمیع صد رکعت را در هر رکعت باین
 روش بکند چون این نماز را بکند از هزار اسمان ملکی نازل میشود که ثواب را میبویسد
 تا روز قیامت چون از خاک برخیزد و روی او چون ماه شب چهارده درخشان باشد و
 کتاب او را بدست راست او دهند و خدا تعالی حساب او را انسان کند **شب پنجم** کسیکه
 این شب شش رکعت نماز کند در هر رکعت الحمد یکبار و بیست و پنج بار سوره توحید بخواند
 خدا تعالی ثواب چهل پیغمبر و چهل صدیق و چهل شهید با او میدهد و بر صراط مستقیم
 بر حق جهنم را بر اسمی از نور مرور میکند **شب ششم** کسیکه در این شب دو رکعت نماز کند
 در هر رکعتی الحمد یکبار و هفت بار ایه الکرسی بخواند ملکی نازل کند از جانب الله تعالی و
 قولی خدای بخیر و تورا ست بفرحی که در این نماز خواندن شفاعت مسلمانان خدا
 تعالی هفتاد هزار حسنه باو دهد که هر حسنه ستمین تر باشد از جمیع کوههای قیامت
شب هفتم کسیکه در این شب چهار رکعت نماز کند در هر رکعت الحمد یکبار و سوره فلق
 بخواند و سوره بار معوذتین بخواند و چون سلم دهد ده بار صلوات بر محمد و آل او بفرستد

و ده بار تسبیح انور بخواند خدا تعالی او را در سایه عرش خود جای دهد و ثواب
 کسی دهد باو که ماه رمضان را روزی که داشته باشد و ثواب را در هفت شب از
 اولاد اسمعیل باو دهند و هفتاد و هفت بار سوره توحید بخواند و در این شب بیست
 رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و فلق از ربع رات تا رات با رسته بخواند خدا تعالی
 باو ثواب شکران و صابران کرامت کند و ثواب صد حج و صد عمر باو دهد و هر که
 رحمت فرموده است و او را از ان رحمت و نفع نجات دهد و اگر تا هشتاد روز دیگر بکشد
 شهید مرده باشد **شب هفتم** هر کس در این شب دو رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد
 و پنج بار ایه الکرسی بخواند مقام خود بر پیغمبر و مکر امر بین و اسم او را در و صلوات
 نویسد و سوره را راست و از ان هر چرخ ثواب صدقی و شهادت مثل است که کل قرآن
 را در ماه رمضان ختم کرده باشد و چون از قبر خود برخیزد هفتاد صلیک پیش آمده
 او را بشارت بهشت دهند **شب هشتم** هر که در این شب ده رکعت نماز کند بعد از
 مغرب و هر رکعت یکبار الحمد و سوره توحید بخواند خدا تعالی از برای او قصری
 بلند کند در بهشت که ان قصر بر ستونی باشد از یاقوت سرخ و فراخی ان مثل فرا
 ما بین مشرق و مغرب باشد و در ان ستون هفتاد حرف باشد از طلا و نقره و یاقوت
 هر حرفه فراخ تر از دنیا باشد و در ان قصر خانهها باشد بعد از شام **شب نهم** هر کس در
 این شب ده رکعت نماز کند در هر رکعتی الحمد یکبار و ده بار ایه الکرسی
 بخواند مثل کسی است که جمیع کتابی را که خدا تعالی فرستاده باشد خواندن و از جانب
 الله تعالی باو نذر رسد که عمل از سر گیرد **شب دهم** هر کس در این شب دو رکعت نماز کند
 در هر رکعتی الحمد یکبار و ایه امن الرسول را ناخر سوره ده بار بخواند خدا تعالی ثواب
 کسانی باو دهد که امر مروری نهی منکر میکنند **شب یازدهم** هر کس در این شب ده رکعت
 نماز کند در هر رکعت اول الحمد و سوره الفاتحه بخواند و در هر رکعت دویم الحمد و تکبیر
 بخواند و در هر رکعت چهل و یکبار ایه شریفه و ایه شریفه خالق و الدین باشد و تکبیر و
 منکر او را از ان بکشد و بر صراط مستقیم بر حق جهنم را بکشد و در کتاب او را بدست
 او دهند و میران او عقیل شود و او را خدا تعالی در فردوس قرار دهد **شب چهاردهم**
 هر که در این شب سوره کت نماز کند در هر رکعت یکبار الحمد و یکبار توحید و ایه فلق

آنکه بشود مثل که توبه یا تا آخر سوره بخواند کما هان و افریده شود و اگر چه زیاده
 از ستاره های آسمان باشد و ثواب کسی داد که جمیع کتب الهی را خوانده باشد شب
 یازدهم و شانزدهم هفتاد و یک رکعت هر کس در هر شب از این سه شب سی رکعت نماز کند و هر
 رکعت یکبار الحمد و یازده بار سوره توحید بخواند ثواب هفتاد و شصت بار دهدند
 ملائکه از برای او استغفار کنند تا آنکه از این نماز فارغ شود و نزع روح بر او اسان
 شود و فشار قبر بر او سهل گذرد و از دنیا بیرون رود تا مکان خود را در بهشت بیابد
 و از فرغ اکبر این شود **شب هجدهم** هر کس در این شب و رکعت نماز کند و هر رکعت یکبار
 الحمد و یکبار توحید بخواند و ده بار سوره قل و ده بار سوره ناس بخواند کما هان و افریده
 و اگر چه کما هان و زیاده از عشا را ن باشد یعنی نه رکعت یکبار نکلان از مال بخار و غیره خدا
 تعالی میان او و دوزخ شش خندق خلق کند که عرض هر خندق مثل مابین آسمان و زمین
 باشد و بیرون رود از برای او سبب نماز شب و دهم ثواب مؤمن و بعد هر سوره که در این
 نماز بخواند خدا تعالی ثواب شصت بار میدهد و ملائکه خود را آیه بشارت میوی
 او میفرستند یکی آنکه خدا تعالی او را در موقف قیامت رسوا نمیکند و دوم آنکه حساب
 او را سبب آنکه میگوید یکبار **شب نوزدهم** هر کس در این شب چهار رکعت نماز
 کند و هر رکعت یکبار الحمد و یازده بار آیه الکرسی و یازده بار سوره توحید بخواند خدا
 تعالی ثواب مثل مؤمنی بامید دهد و ثواب این نماز مثل از این مذکور شد در شب
 هجدهم **شب بیستم** کسی که در این شب و رکعت نماز کند و هر رکعت یکبار الحمد و پنج بار سوره
 قدر بخواند خدا تعالی با وعطا کند ثواب ابرهیم و موسی و عیسی و اودا از سرچین و انبیا
 این کردند و بعمق و رحمت بسوی او نظر کند **شب بیست و یکم** هر کس در این شب شش
 رکعت نماز کند و هر رکعت یکبار الحمد و ده بار سوره کوثر بخواند یکسال بر او کلام
 نویسد و کسی که این نماز را ایستاده بنوازد کردنشسته بکند چون ایستاده و اگر چه
 تعالی ایها مات میکند با و ملائکه خود را و میگوید که امر زیدم آورد **شب بیست و دو**
 هر کس در این شب هشت رکعت نماز کند و هر رکعت یکبار الحمد و هفت بار سوره
 الحمد بخواند و بعد از سلم دادن ده بار صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و ده بار استغفار
 کند از دنیا بیرون رود تا جای خود را در بهشت نه بیند و بر اسلام غیر دوا و را

ثواب هفتاد و پنجم باشد **شب بیست و سه** هر که در این شب و رکعت نماز کند و هر رکعت
 یکبار الحمد و پنج بار سوره الفی بخواند خدا تعالی بعد هر مرد کافر و زن کافره او را
 یک درجه در بهشت بدهد و ثواب هفتاد و پنج بار دهد و ثواب کسی که تسبیح هزار بار
 کرده باشد و هفتاد و مرتضیٰ بعبادت کرده باشد و خلعت هزار و هشتاد و دو بار آورده باشد
 با و کرامت کند **شب بیست و چهار** هر کس در این شب چهل رکعت نماز کند و هر رکعت یکبار
 الحمد و یکبار سوره اخلاص بخواند خدا تعالی هزار رحمت از برای او بنویسد و هزار
 سوره از او بخواند و هزار درجه از برای او بپسندد و او را اندوه از ملک و ابر و انازل
 کرد آنکه دستهای خود را برداشته بر او صلوات فرستند و خدا تعالی سلامتی
 دنیا و آخرت را با و کرامت کند و مثل آن است که شب نهد و او را کس کرده باشد
شب بیست و پنجم هر کس که در این شب بیست رکعت نماز کند میان نماز شام و خفتن و در
 هر رکعت یکبار الحمد و یازده بار سوره توحید بخواند خدا تعالی او را و اهل او را در این
 و دنیا و آخرت و مال او را در دامن خود بدارد و از جای خود برنجاند و دیگر امر در این شب
 و ششم هر کس در این شب و از ده رکعت نماز بکند و هر رکعت الحمد یکبار و چهل بار
 سوره توحید بخواند ملائکه با او صافه کنند و از حنا و میزبان و موقف و صراط ایمن
 باشد و خدا تعالی هفتاد و یک سال از برای او استغفار کند تا وقت صبح و
 ثواب آن را در حقیقه اعمال نویسد **شب بیست و ششم** هر کس در
 هر یک از این سه شب و از ده رکعت نماز کند و هر رکعت الحمد یکبار و سوره اخلاص
 قدر هر کدام ده بار بخواند و بعد از سلم صد نوبت صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و
 صد بار استغفار کند خدا تعالی از برای او ثواب عبادت ملائکه را نویسد **شب سی و یکم**
 هر کس در این شب ده رکعت نماز کند و هر رکعت الحمد یکبار و یازده بار سوره توحید
 بخواند خدا تعالی در بهشت فردوس هفت شهر بدهد و چون از قبر بیرون آید
 روی او مانند ماه درخشان باشد و مثل برق چمند از صراط بگذرد و از انش و در
 بخان یا بدست بدین باقی رانند و خود را وایت کرده است که پیغمبر فرمود که غافل
 مشوید از شب جمعه اول ماه رجب پس بدو سئیکه انشواست که ملائکه انرا شب
 رعایب نام کرده اند بواسطه آنکه چون یک ثلث از شب بگذرد ملائکه آسمان و

زمین در کعبه و حوالی آن جمع میشوند و خدا تعالی با ایشان گوید که چه میخواهند
ایشان گویند که خدا یا خلیف ما این است که روزه داران ماه رجب یا ایام روزه
از آن حضرت فرمود که هر کس که پنجشنبه اول رجب را روزه دارد تا آخر رجبی که
در اصل کتاب مذکور شد بیان فرمود که خدا تعالی انگاهان را و را بیاورد و خوا
هر باشد و خواهد زن و اگر چه کاهان او مثل کف دریا باشد و بعد از یک بیابان و برون
گوهرها و بعد بر یک درختان باشد و روز قیامت شفاعت او را قبول کند در حق اهل
بیت او و در حق هفتاد کس که جمیع ایشان مستوجب آتش و دوزخ باشند و بعد از آن
ماقی گفته است که ذکر ثواب این بیابان است و بدین کتاب اطول بهم می رسد پس گفت
باین قدر در وقت نماز در غایت از پیغمبر مر و بیت و آن دو از ده رکعت است
و صفت عمل آن اینست که پنجشنبه اول رجب و روز رجب جمعه میان نما
شام و صفت نماز ده رکعت نماز بجای آورد در هر رکعت الحمد بیکار و سوره قدر سه
بار و توحید و از ده بار بخواند و چون سلام دهد هفتاد بار صلوات بر محمد و آل او
بفرستد و بعد از آن بگوید و بعد هفتاد بار بگوید سُبْحٌ مَدْرُوسٌ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ
وَالرُّوحِ وَبَعْدَ أَنْ سَرَّازِ سَجْدَةٍ بَرْدَارِ دُوْهُ هَفْشَادِ بَارِ بَکُوید رَبِّ اغْفِرْ لَنَا زَمْرًا وَتَجَارِعًا
تَعْلَمُ الْاَلْسَانُ الْعَالِ الْأَعْظَمُ وَبَعْدَ أَنْ سَجْدَةٍ بَرْدَارِ دُوْهُ هَفْشَادِ بَارِ بَکُوید سُبْحٌ مَدْرُوسٌ
رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ وَبَعْدَ سُبْحِ حَاجَتِ خُودِ رَا از خدا تعالی بخواهد که حاجت او برآورد
میشود ان شاء الله تعالی از حضرت امیر المؤمنین ع مر و بیت که کسی که در رجب و
شعبان و رمضان در هر روز و هر شب سه بار فاتحه و سه بار ایتة الکرسی سه بار
قل یا اتها الکافرون و سه بار قل هو الله احد و سه بار مودتین و سه بار تسبیحات
اربع و سه بار لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم بخواند و سه بار صلوات بفرستد
و چهار بار استغفار کند خدا تعالی انگاهان را و را بیاورد و اگر چه بعد از قطرات باران و
برگ درختان و کف دریاها باشد و روز عید ظهور ندای از جانب الله تعالی آید که
ای بنده من توبه کن منی مَرْتَوَاسْت نزد من بعد از هر حرفی شفاعتی در برادران
مؤمن خود و بعد از آن حضرت فرمود که قسم بخورم که نفس من در دست اوست که
کسی که این فعل را در سه ماه و روزها و شبها بجای آورد و اگر چه در غر خود بیکار

هفتاد بار بگوید

عمل کرده باشد خدا تعالی عطا کند با و عدد هر حرفی هفتاد هزار حسنه که آن تر از
کوه باشد و خدا تعالی هفتصد حاجت او را و او آکند و قبر و هفتصد نزد خروج او
از قبر و هفتصد نزد پریدن نامها از جانب راست چپ هفتصد نزد میزان و هفتصد
نزد صراط و خدا تعالی او را در سایه عرش خود جای دهد و حسنا او را اسنان کند و
هزار هزار ملک او را مشایعت کنند تا او را بهشت رسانند و خدا تعالی امانده
کند از برای او چیزی که هیچ چشمی او را ندیده و هیچ گوشی نشنیده باشد و بر قلبش
ادوی خلوت نکرده باشد و از پیغمبر مر و بیت که در ماه رجب سی رکعت نماز باید کرد و
رکعت در اول آن به پنج سلم در هر رکعت الحمد بیکار و سه بار توحید و سه بار الحمد
و چون سلام دهد هر دو دست خود را بسوی آسمان بردارد و بگوید لا اله الا الله
و حده لا شریک له لا اله الا الله و له الملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و
هو علی کل شیء قدیر اللهم لا مانع لما أعطیت و لا معطى لما امتعت و لا یفترق ذی
الجله منک الحمد بعد از آن دستهای خود را بر روی خود بکشد و ده رکعت نماز در
میان ماه شعبان رویش بجای آورد و چون سلام دهد هر دو دستها بردارد و
بگوید لا اله الا الله و حده لا شریک له لا اله الا الله و له الملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و
هو علی کل شیء قدیر اللهم لا مانع لما أعطیت و لا معطى لما امتعت و لا یفترق ذی
الجله منک الحمد بعد از آن دستهای خود را بر روی خود فرو داند و ده رکعت در آخر ماه
ججای آورد بهمان طریق که گذشت و چون سلام دهد هر دو دست خود را بردارد و
بگوید لا اله الا الله و حده لا شریک له لا اله الا الله و له الملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و
هو علی کل شیء قدیر و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین و آخو
و لا قوة الا بالله العلی العظیم و هر دو دست خود را بر روی خود فرو داند و ده رکعت
خود را از خدا تعالی بخواهد که او را می شود و خدا تعالی میان او و جنت هفت صدق
خلق میکند که عرض هر صدق ما بین آسمان و زمین باشد و بواسطه هر رکعت
ثواب هزار رکعت نماز می نویسد و بخو میکند از او هر کاه که کرده است در کوچه
بزرگی و می بخشد با و ثواب کسی را که تمام اینها را روزه گرفته باشد و تا سال دیگر
او را از جمله مصلین می نویسد و بواسطه روزه هر روز ثواب عبادت بیکار

در نمازها هر روز بگوید

اللهم اني استسلك بعمالي جميع ما يدعوك به ولا اترك المأمون على امرك
المستبشرون بامرنا الواصفون لقد ربك العالون لظمتك استسلك بها
نطق منهم من حيث يتكلمهم معادون لكلنا انك واركانا لتجيدك واياناك
ومما ماناك التي لا تعطي لمانا في كل مكان يعرفك بها من عرفك لا فرق بينك
وبينها الا انهم عبادك وخلقك فمنها ودمها بيدك بدوها منك وتعود
ليتك لعضادوا اشهادا ومنا وازداد وحفظه ورعا فدمهم ملات سماواتك و
ارضك حتى ظهر ان لا اله الا انت فبدلك استسلك ويواضع العزم من رحمتك
ويوما ماناك وعلما ماناك ان نصلي على محمد وآله وان تردني اليها فاقبضني يا
يا غيا في ظهوره وظاهره في ظهوره ومكنونه يا مفرق بين التور والنجور يا مفرق
بين الحق والمعر فابعدني عن كل محدود وشاهد كل مشهود وموجد كل موجود
وخالق كل معدود وفاقد كل مفقود ليس دونك معبود اهل الكبر يا ذا الجود
يا من لا يكتف بكتف لا ياتن ياتن بحجب عن كل عين يا ديموم يا يوم وعلم كل
معلوم صل على عبادك المتجيبين وكثيرك المحجبين وملائكتك المقربين وتحيي
الصالحين والماضين وبارك لثاني شهر با هذا رجب المحرم وما بعده من اشهر
الحرم واسمع علينا فيه النعم وتجر لنا فيه القيم واورز لنا فيه القيم واسمع
الاخيم والاخيم الاجل الاكرم الذي صنعت على الثمار فاضاءه وعلى الميثاق
فاظلم واغفر لنا ما تعلم منا ولا تعلم واعف عنا من الذنوب خيرا عظيم واكفنا
قدرك وامن علينا بحسن نظر لئلا لا نكفنا الى غيرك ولا تمنعنا من خيرك وبارك
لثانيها كتيبه لثاني الحارث واصلي لنا خفيف استرازا واعطنا منك الاكف
واستعملنا بحسن الايمان وبلغنا شهر الصيام وما بعده من الايام والاعوام
يا ذا الجلال والاكرام ويا ابن عباس كويده دعائي ان اناحيه مقدسه بر
دست شيخ ابوالقاسم حسين بروح ميرون امد دعائي ايام رجب بودوان
ايست اللهم اني استسلك بالمولودين في رجب محمد بن علي لثاني وابنه علي
بن محمد المشجب واقرب اليك خيرا القرب يا من اليه المعروف طلب
فيما لا يد رغب استسلك سوال معترف مدني قد اوفيت ذنوبه ووفيت

عوبه رطل على الخطا يا دونه ومن الرزايا خطونه يستسلك التوبه وحسن الا
والترفع عن التوبه ومن الشارفك ربيته والعفو عفا في ربيته فانت يا مولانا
اعظم اماله وثيقه اللهم واستسلك يسئل تلك الشريفة ووسائل تلك المنيرة
ان تعطيني في هذا الشهر راحة منك واسعة ونعمة وازعق ونفيس عازة
فايقنوا اني نزل الحافرة وتحمل الآخرة وما هي الا صلالة وست است كه درو
نصف رجب عاى استفتاح بخواند وان معروفست بدعاى ام داود وهر كه كنى
اراده كند كه اين عمل باجاي ورده بايد كه ايام بيض را كه ان ميوزدهم و چهاردهم
و پانزدهم است روزه بگيرد و در روز پانزدهم در وقت اول غسل كند چون روز
افتاب شود نماز ظهر وعصر را در مكاني خالي كه او را شغلي شاغل نشود و كسي كه با او
سخن نگويد و ركوع وسجود را خوب بجا آورد بدانكه روايت ديكر آنست كه بعد
از نافله ظهر و فرضه ظهر دو ركعت نماز استفتاح بگذارد و هر ركعتي الحمد بيا
وابه شهد الله را تا اخر نيت پنج بار بخواند و بعد از ان صد بار بگويد يا فاضح
حوالح السائلين و چون سلام دهد نماز نافله عصر و فرضه عصر را بخواند و بعد
از ان روى بقبله نشسته سورهاي قراني را بخواند و دعا را بخواند و طريق
عمل استفتاح است دعا حمد الله اين بود روايت ديكر آنست كه ميان نماز ظهر
وعصر دو ركعت نماز استفتاح بگذارد و هر ركعتي الحمد بيا روايت الكرمي
بار بخواند و صد بار بگويد يا فاضح حوالح السائلين و بعد از نماز عصر روى بقبله
كرده بسور هافراني و دعا مشغول ميشود و نماز استفتاح در طريق كفعي بگذارد
است و چون سلام دهد روى بقبله كند و سور الحمد و اخلاص و اهر يك صد
بار بخواند و بار ايت الكرمي بخواند و بعد از ان سورة افعام و اشرفي و كهف
ولقمان و يس و الصافات و هم سجد و شورى و دخان و اناضنا و اذ او صد
ون و انشقاق را تا اخر قران بخواند و چون فارغ شود از ان بگويد صدق الله
العظيم الذي لا اله الا هو الحي القيوم ذو الجلال والاكرام الرحمن الرحيم العظيم
الكريم الذي ليس كشيء له فهو التميع العليم البصير الخبير شهد الله ان
لا اله الا هو الملاكه و اولو العلم فاما بالتسليم لا اله الا هو العزيز الحكيم

شرح دعا ام داود

علا ام داود

نَدَّ كَرُوا فَاذْهَبْ مُبْصِرُونَ خُداي تعالی ما را مثل اخیر گرداندا که چه از قسم اول
 نیستیم اما دوستی ایشان را دین خود گردانیده ایم و کسی که قومی را دوست دارد
 با ایشان محشور میشود و بعضی گفته اند که هرگاه یکی از او نادار به که شود یکی از
 ابدال بجای او بدارند و هرگاه یکی از ابدال که شود یکی از نجبار بجای او بدارند
 هرگاه یکی از نجبار که شود یکی از صلحا بجای او نصب کنند و هرگاه یکی از صلحا که شود
 یکی از سلا بر دمر بجای او بدارند و الله اعلم در بعضی از تواریخ بنظر رسید است
 که چون منصور عبدالله بن حسن را بعد از قتل او پسر او محمد و برادر هم بقتل او زدند
 از مدینه زنجیر کرده بغداد فرستاد بر دمار او که فاطمه دختر عبدالله بن ابرهیم بود
 بخندمت صادق آمد و شکایت کرد از حبس و از خود و از عورت صادق را
 شیر داده بود و آنحضرت میفرمود که او را بر من حق ما در نیست پس صادق آن عورت
 امر کرد که سه روز روزه بگیرد و در این ماه که ماه رجبت در ایام بیض چه در این
 دعا مستجاب است و تا آنجا که در اصل کتاب ذکر کردیم او را تعلیم کرده ام داود کو
 که آنچه آنحضرت فرمود بجای آوردیم و خواب دیدم جمیع انکسار
 را که من بر ایشان صلوات فرستاده بودم از ملائکه و انبیاء و صدیقین که میگذشتند
 که ایما دادند و جمیع اینها را که می بینی تو دعای کنند و شارت میدهند ترا و قصه
 خلعت تو و در فرزند تو بوم از خواب بیدار شدم از تاریخی که این را دیدم بود
 همان قدر وقت گذشت که از مسافت در آن وقت طی میتوانست کرد که داود
 امدا ز حال او پرسیدم گفت که در حین شکی بودم در زنجیر کرانی در حین نما
 رجبت خواب دیدم تو را که بر حصیر نماز خود نشسته بودی در حوالی تو مردی
 چند بودند که سر ایشان در آسمان بود و پای ایشان در زمین و جامهای سبز
 داشتند یکی از ایشان که در کمال و جاهت بود و بسیار خوشبوی بود من گفت
 که پسر عجزه صالحه بیدار شو که دعای مادر تو در حق تو مستجاب شد من چون
 بیدار شدم رسول منصور تو را دیدم و امر کرد که زنجیر را از من برداشته و
 منصور فرمود که پنج هزار درهم بمن دادند و مرا رخصت داد در همان روز شبی
 تو آمدی مادر داود گفت که حضرت امام جعفر صادق مرا باین عمل امر فرمودند

گفت

گفت که این دعا را حفظ کن که در این دعا اسم اعظم مذکور است که هرگاه کسی
 آن را بخواند دعای او مستجاب شود هرگاه بوسیله آن از خدای چیزی طلب کند
 خدای تعالی با او بدارند و این دعا را دعای استفتاح میگویند چه بواسطه این دعا
 درها آسمان گشاده میشود و دعای صاحبان در همان ساعت مستجاب میشود
 و صاحبان را نیست نزد خدای تعالی مگر بهیشت زنده رانی ام داود که این دعا را
 بغیر دوستان ما تعلیم مکن زیرا که ایشان بغیر حق دعا میکنند و مستجاب میشود
 سنت است که در شب بیست هفتم این دعا غسل کنند و از شب مبعث است و در
 فصل این شب چندان روایت وارد شده است که اگر خواهی در آن کنیم بطول
 کتاب میانجامد و در این شب این دعا را بخواند اللهم انی استسئلتک بالحق العظیم
 فی هذه اللیلۃ من الشیطان العظیم و المرسل الکرم ان یصلی علی محمد و آله و ان یغفر
 لنا ما أنت به منا اعلم یا من یعلم و لا یعلم اللهم بارک لنا فی کتبنا هذه الی غیر
 الرسا و فضلنا و بکر امینک اجمعین و یا لیحل الشرفنا اجمعین اللهم فانا نسئلتک
 بالیقین الشریف و التیید اللطیف و العتیر العفیف ان یصلی علی محمد و آله و ان
 یجعل لنا فی هذه اللیلۃ فی سائر اللیلات مقبوله و ذنوبنا مغفوره و حسناتنا
 مشکوره و سائرنا مسئوره و ملوینا بحسن القول مسروره و از اقامت گذشت
 بالیسر مد روزه اللهم انک تری و لا تری و انت بالمنظر الاعلی و ان لیک
 الرزقی و المنتقی و ان لک الممات و الحیا و ان لک الآخرة و الاولی اللهم فانا
 نقود بک من ان یدل و یخون و ان نانی ما عنه تهی اللهم فانا نسئلتک بالحق
 برحمتک و نستعید بک من النار فاعذنا من النار و نسئلتک من المکروب
 الهمین فاذقنا بقرتک و اجعل اوسع از اقامت کبر استنا و احسن احوالنا
 عند اقربا بنا و احسن احوالنا و ما یقر بلیک و یخفی عینک و یزلف
 لک اعمارنا و احسن فی جمیع احوالنا و امورنا معقباتنا و لا یحکمنا الی احد من
 خلقک فیمن علینا و یقتل علینا و یجمع حوائجنا الدنیا و الآخرة و ابدا بالایة
 و ابنا و احوالنا و جمیع احوالنا المؤمنین فی جمیع ما سئلتناک لا نفی لنا
 ارحم الراحمین اللهم فانا نسئلتک باسمک العظیم و ملکک القدیم ان یصلی

انصبا
 این دعا بخواند

على محمد وال محمد وان تغفر لنا الذنوب العظمى انه لا يغفر الا الذنوب العظمى الا
 العظمى اللهم وهذا رجب المحرم المكرم الذي كرمنا به اول الاشهر الحرم اكرم
 به من بين الامم فلك الحمد يا ذا الجود والكرم فاستثناك به وباسمك الاعظم الاعظم
 الاجل الاكرم الذي خلقته فاستقر في ظلك فلا يخرج منك الى غيرك ان نحمل
 على محمد واهل بيته الطاهرين وان نجعلنا من العالمين فيه بطاعتك والامل
 فيه لشفاعتك اللهم اهنا الى سواك السبيل والجعل مقبلنا عندك خير
 مقبل في ظل ظليل ومثل جبريل فانك حسبنا ونعم الوكيل اللهم اقبلنا
 في رجب غير مغضوب علينا ولا ضالين برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اني استأذنك
 بعملك غيرك وبوليت حمتك لئلا يترتب من كل اثم والنعبة من كل رذيلة والعوز
 بالجنود والنجوة من الشار اللهم دعنا لدعوتك ودعوتك وسلكنا لسانك
 وسلكنا وطلبنا لسانك لطلبك لئلا يكون لك اللهم انتا لست والربا
 ولا لئلا تستأمن الرعية والدعوة اللهم فصل على محمد واله واجعل اليقين في
 قلبي في نور في صبري واليقين في صدري وذكرك بالليل والنهار على لسان
 وروفا واسمع لغير ممنون ولا مخلوق فاورقني وبارك لي فيما رزقني ولصلي
 في نفسي ورجعتي في اعينك برحمتك يا ارحم الراحمين وبعد ان نحمدك كند وكون
 الحمد لله الذي هدانا لهذا لم كنا لانله لو كنا انما نعرفه وخضنا لولا انك وقفتنا الطاعين شكر اشكر
 صدمته بكونه ليس سر از سجد بر داور وكونك اللهم اني قد نلت حاجتي
 واعتمدت عليك بيسمائي وتوجهت اليك يا ائمتي وسادتي اللهم افغننا
 بحجرك واوردنا مودهم وارزقنا مرافقتهم وادخلنا الجنة في زميرهم وحنانك
 يا ارحم الراحمين وسنت است ووزة رزقنا منعت وان بكى ايام سبعة است
 ما اذا نام از بعة بنا بر خلاف و ذكر ان ايام در فصل جهل دوا و جوزه كذشت در
 اين روز غسل سنت است وخواندن اين دعا نيز سنت است يا من اقر بالعبود
 التجاوز وقص على نفسه العفو والجاوز يا من عفا ورحم وراغف عني ورحم
 يا ارحم الراحمين اللهم وقد كدني الطلب والحيث لم يكن له والمذهب قدوس الامان
 وانقطع الرجاء الا منك وحدك لا شريك لك اللهم اني اجد سبل المطالب

ايضا نبدأ بها بخواند

اليك مشرعة ومناهل الرجال اليك مترعة وابواب الدعاء لمن دعاك مقفلة
 والاسماع لمن استعان بك مباحة واعلم انك لداعيتك موضع احابه ولك
 اليك مرسد اغاثه وان في الهمة في جودك والظمان بعدك عوصا عن منع
 الباطلين ومنذ وحتم في ايدي المستأثرين وانك لا تحب عن خلقك الا ان
 تحبهم لا احوال دونك وقد علمت ان افضل زاد الرجل اليك عزما وادوة وقد
 فاجاك بعزم الاداة فلي فاستثناك بكل دعوة دعائك بها راج بلغت امله او صار
 اليك اغثت حرفة او ملهوف مكرور فحيت عن قلبه او مذنب خاطي غفرت
 له او مغافا امنت نعمتك عليه او فقير اهديت غناك اليه وليك الدعوة
 عليك حق وعندك منزلة الاصلية على محمد وال محمد وصنيت حوائجي وخواج
 الدنيا والاخرة اللهم وهذا رجب المحرم الذي كرمنا به اول الاشهر الحرم اكرم
 به من بين الامم فلك الحمد يا ذا الجود والكرم فاستثناك به وباسمك الاعظم الاعظم
 الاجل الاكرم الذي خلقته فاستقر في ظلك فلا يخرج منك الى غيرك ان نحمل
 على محمد واهل بيته الطاهرين وان نجعلنا من العالمين فيه بطاعتك والامل
 فيه لشفاعتك اللهم اهنا الى سواك السبيل والجعل مقبلنا عندك خير
 مقبل في ظل ظليل ومثل جبريل فانك حسبنا ونعم الوكيل اللهم اقبلنا
 في رجب غير مغضوب علينا ولا ضالين برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اني استأذنك
 بعملك غيرك وبوليت حمتك لئلا يترتب من كل اثم والنعبة من كل رذيلة والعوز
 بالجنود والنجوة من الشار اللهم دعنا لدعوتك ودعوتك وسلكنا لسانك
 وسلكنا وطلبنا لسانك لطلبك لئلا يكون لك اللهم انتا لست والربا
 ولا لئلا تستأمن الرعية والدعوة اللهم فصل على محمد واله واجعل اليقين في
 قلبي في نور في صبري واليقين في صدري وذكرك بالليل والنهار على لسان
 وروفا واسمع لغير ممنون ولا مخلوق فاورقني وبارك لي فيما رزقني ولصلي
 في نفسي ورجعتي في اعينك برحمتك يا ارحم الراحمين وبعد ان نحمدك كند وكون
 الحمد لله الذي هدانا لهذا لم كنا لانله لو كنا انما نعرفه وخضنا لولا انك وقفتنا الطاعين شكر اشكر
 صدمته بكونه ليس سر از سجد بر داور وكونك اللهم اني قد نلت حاجتي
 واعتمدت عليك بيسمائي وتوجهت اليك يا ائمتي وسادتي اللهم افغننا
 بحجرك واوردنا مودهم وارزقنا مرافقتهم وادخلنا الجنة في زميرهم وحنانك
 يا ارحم الراحمين وسنت است ووزة رزقنا منعت وان بكى ايام سبعة است
 ما اذا نام از بعة بنا بر خلاف و ذكر ان ايام در فصل جهل دوا و جوزه كذشت در
 اين روز غسل سنت است وخواندن اين دعا نيز سنت است يا من اقر بالعبود
 التجاوز وقص على نفسه العفو والجاوز يا من عفا ورحم وراغف عني ورحم
 يا ارحم الراحمين اللهم وقد كدني الطلب والحيث لم يكن له والمذهب قدوس الامان
 وانقطع الرجاء الا منك وحدك لا شريك لك اللهم اني اجد سبل المطالب

در اعمال ماه شعبان

دیگر بر او کافه نویسد و خدایتما از عباد اهل ایمان و زمین و آسمان کرامت
کند و قیام و نماز از شب و احتیاجش و مکر کسی که شقی و منافق باشد و الحضر
از برای این نماز ثواب بسیار ذکر فرموده **ششم** هر کس که در این شب دو رکعت نماز
کند در هر رکعت الحمد یکبار و بیست و پنج بار توحید بخواند و در هر رکعت از برای
او کثافت می شود و در هر رکعت در روی او نیت می شود و در روز قیامت هر
حله و هزار تاج باو کرامت کرده می شود **ششم** هر کس در این شب چهل رکعت
نماز کند در هر رکعت الحمد یکبار و بیست و پنج توبت توحید بخواند بعد هر
رکعت ثواب هزار ساله عبادت از برای او نویسد **ششم** هر کس در این شب
دو رکعت نماز کند در هر رکعت الحمد یکبار و توحید با صد بار بخواند و بعد از
نماز هفتاد بار صلوات بر محمد و آل او فرستد خدایتما از هر حاجت او را از خواج
دینا و آخرت روا کند و بعد دستارهای ایمان در بهشت مداین و شهرها باو
کرامت کند **ششم** هر کس در این شب چهار رکعت نماز کند در هر رکعت الحمد یکبار
و ده بار توحید بخواند خدایتما فیض روح او کند بر سعادت و قرب او را فراخ و
نورانی گرداند و او را منعمی سازد در عالمی که منعم بشهادتین باشد **هفتم**
هر کس در این شب دو رکعت نماز کند در هر رکعت اول یکبار حمد و صد بار توحید و
در رکعت دوم الحمد یکبار و آیه الکرسی بخواند خدایتما دعای او را مستجاب
کند و خواج او را بر آورد و بعد هر روزی ثواب یک شهید باو کرامت کند
و یک گناه از او محو کند **هشتم** هر کس در این شب دو رکعت نماز کند و در هر رکعت
اول یکبار الحمد و پانزده بار توحید بخواند و در رکعت دوم الحمد و آیه قل ایما
نا بشر را تا آخر و پانزده بار توحید بخواند خدایتما کاهان او را بیامزد
و اگر چه مثل کف دریا باشد و ثواب کسی دارد که چهار کتاب خدای تعالی را
خوانده باشد **نهم** هر کس در این شب چهار رکعت نماز کند در هر رکعت الحمد
یکبار و ده بار سوره اذ جاء نصر الله بخواند خدایتما بدن او را بر آتش و دوزخ
حرام سازد و بعد هر آیه ثواب و از ده شهید از شهدای بدر باو میدهد
و او را ثواب علما کرامت میکند **ششم** هر کس در این شب چهار رکعت نماز

کند در هر رکعت الحمد یکبار و سه آیه الکرسی سه بار سوره کوثر بخواند خدایتما
از برای صد هزار حسنه بنویسد و صد هزار حسنه از او محو کند و صد هزار در
در بهشت بلند کند و صد هزار در او را برای او در بهشت بکشد و او را و مادر و
پدر او را و همه سالکان او را بیامزد **نهم** هر کس که در این شب هفت رکعت نماز
کند در هر رکعت الحمد یکبار و سوره حمد ده بار بخواند خدایتما بعد هر رکعت رو
از ریاض بهشت باو کرامت فرماید و این نماز را نکند مگر مؤمنی که ایمان او کامل
باشد **دوازدهم** هر کس در این شب دو رکعت نماز کند در هر رکعت یکبار الحمد
و ده بار سوره تکوین بخواند خدایتما کاهان چهل ساله او را بیامزد
و چهل هزار درجه از برای بلند کردن او چهل هزار ملک از برای او استغفار کنند
و خدایتما از برای او ثواب شب قدر بنویسد **ششم** هر کس در این شب دو رکعت
نماز کند در هر رکعت الحمد یکبار و سوره والتین یکبار بخواند کاهان بیرون آید
مثل از وی که او را در متولد شده باشد و ثواب کسی دارد که دو نیت بنده از
فرزندان ستمغیل را ازاد کرده باشد و خدایتما برای بیزار از نفاق باو دهد
و او را در قیامت از رفقای پیغمبر و ابراهیم گرداند **ششم** هر کس در این شب چهار
رکعت نماز کند در هر رکعت الحمد یکبار و سوره العصر بخواند بخواند خدایتما از
برای او ثواب جماعتی بنویسد که از زمان آدم تا قیامت نماز کند و جمیع کاهان او را
خدائی بیامزد و روز قیامت او را بر انبیا و اولاد و خاندان که روی او نورانی تر از
افشای ماه باشد از امام محمد باقر و بیست که شب نصف شعبان بعد از شب
افضل از جمیع شبهاست در این شب خدای تعالی بفضل خود بندگان را محبت و
ایشان را بکرم خود میامزد پس باید که جهد کنید در این شب بتقرب بسوی خدا
تعالی زیرا که این شبی است که خدایتما قیامت باو کرده است بنفس خود که هیچ
سائلی ندارد نکند مگر آنکه چیزی حرام از خدا طلب کند و این شب از خدایتما اهل
بیت از زانی داشته است باز او شب قدر که به پیغمبر از زانی داشته است پس
جهد کنید در این شب در دعا و شای هر خدایتما پس بدرستی که کسی که در این
صد بار تسبیح و صد بار تحمید و صد بار تکبیر و صد بار تهلیل بگوید خدایتما

و معوذتین هر کدام یکبار بخواند چون از صبح خود مبعوث شود روی او مثل ماه شد
و چهارده باشد و خدا تعالی ترس و وز قیامت را از او بر دارد و شب **یستغفر** هر کس ده
این شب ده رکعت نماز کند در هر رکعت یکبار الحمد و سوره تکوین و توحید و معوذتین
و هر یک ده بار بخواند ثواب عا همدان باو کرامت کند و میزان او دافعیل حساب است
و تخفیف گردانند و مثل برق خاطف از صراط بگذرد و داخل بهشت شود و اگر جمیع
خلائق جمع شوند و خواهند که ثواب او را بشمارند عاجز آیند از آن **شب چهارم** هر کس ده
این شب ده رکعت نماز کند در هر رکعت یکبار الحمد و ده بار سوره اغلی بخواند و چون
سلام دهد صد بار صلوات بر پیغمبر و آل او فرستد خدا تعالی در جنة المأوی قرار
شمار دهد و هزار شهر و در جنة النعیم باو دهد و اگر تمام خلائق جمع شوند نتوانند
ثواب ینا را از حساب کرد و از حضرت فاطمه و ولایت که در شب نصف شعبان چهار
رکعت نماز باید کرد در هر رکعت الحمد یکبار و سوره اخلاص صد بار باید خواند و چون
فارغ شوند از نماز آیند عار بخوانند **اللهم انی الیک صبر و من عذابک خائف**
استغفر اللهم لنبیل اسمی و لیتیرجی منی و لا یخجل منی و لا یتغلب علی عذابی و لا یعود
بقول من عذابک و لا یعود برحمتک من عذابک و لا یعود برضاک من سخطک و لا یعود
بک منک جل ثناؤه انت کما اثنیت علی نفسیک و فوق ما یقول الفاکلون و لا
صادق مروتیست که بهترین چیزها در شب نصف شعبان اینست که بعد از نماز حضرت
دو رکعت نماز کند و در رکعت اول الحمد و مجد بخواند و در رکعت دوم الحمد و توحید
بخواند و چون سلام دهد **سبحان الله و سبحه بار الحمد لله و سبحه بار**
الله اکبر و بعد از آن آیند عار بخوانند یا من لای دینا الیعباد فی الممات و لای دینا
یفرغ الخلق فی المات یا عالم الجبر و الخیرات یا من لا تحیی علیه خواطر الا و
و تصرف الخطای یا رب العالمین و التبریات یا من یدعی مملکوت الارضین و
السموات انت الله لا اله الا انت امیت لایک ولا اله الا انت لعلک فی هذیم
اللیک من نظرت الیه فرجته و من سمعته غلظه فاجبت و علمت استغاثته
فاقلت و تجاوزت عن سلاف خطیئته و عظیم جرمه یاه خدا استجرت بک من ذنوب
و کجاست لایک من سیرت عبودی اللهم تجز علی بکرمک و فضلیک و لعلک خطایای

اعمال مشبّهة

يَحْلِكُ وَيَعْفُوكَ وَتَقْدِرُ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ سَابِعُ كَرَامَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ أَوْلِيَاءِكَ
الَّذِينَ احْبَبْتَهُمْ طَاعَتِكَ وَآخِرَتُكَ لِيُعِيَا ذِيكَ وَجَعَلَهُمْ خَاصَّتِكَ وَمَنْعَهُمْ
اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ سَعِيدِ جَدِّهِ وَتَوْفَرٍ مِنَ الْخَيْرَاتِ خُطَّةً وَاجْعَلْنِي مِنْ سَلَامَتِهِ وَفَاةٍ
قَهْرِهِ وَكُنْ بِهَا أَسْلَفُ وَأَخْصَمِي مَنْ لَا زِيَادَ فِي مَصِيبتِكَ وَحَسْبُكَ الْخُلُقُ الْعَدْلُ
وَمَا يَفِرُّ بِكَ مِنْكَ وَبِرَفْعِ عِنْدَكَ سَيِّدِي إِلَيْكَ يَلْجَأُ الْهَارِبُ وَمِنْكَ يَلْتَوِسُ
الطَّالِبُ وَعَلَى كَرَمِكَ يَقُولُ الْمُسْتَعِيلُ لَتَأْتِيَا ذِي عِبَادِكَ بِالْاِكْرَامِ وَأَنْتَ أَكْرَمُ
الْاَكْرَمِينَ وَأَمَرْتُ بِالْعَفْوِ عِبَادَكَ وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ فَلَا تَحْرِمْ مَنِي مَا رَجَوْتُ
مِنْ كَرَمِكَ وَلَا تُؤَيِّسْنِي مِنْ سَابِغِ عِقَابِكَ وَلَا تُخَيِّبْنِي مِنْ جَزَائِلِ فَضْلِكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
لَا هَيْلَ طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِي جَنَّةٍ مِنْ شَرَارِ بَرِيَّتِكَ رَبِّانِي لَمْ أَكُنْ مِنْ أَهْلِ ذَلِكَ
فَأَنْتَ أَهْلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْغَفْرِ وَجَدَّ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ لِأَبِيهَا اسْتَحَقَّتْ فَضْلُكَ
حَسْبُ ظَنِّي بِكَ وَخَفَقَ رَجَائِي لَكَ وَعَلَقْتُ نَفْسِي بِكَرَمِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ
أَكْرَمُ الْاَكْرَمِينَ اللَّهُمَّ وَأَخْصَمِي مِنْ كَرَمِكَ بِجَزَائِلِ فَضْلِكَ لَعَوْدُ عَفْوِكَ مِنْ عَفْوِكَ
وَالْغَفْرِ لِي لَدَيْكَ الَّذِي يَجْسُرُ عَلَى الظَّنِّ وَيُضَيِّقُ عَلَى الرِّزْقِ حَتَّى أَقُومَ بِصَابِحِ
وَضَاكَ وَأَنْتَ يَجْزِيكَ عَطَايَاكَ وَأَسْعَدُ بِسَابِغِ نِعْمَاتِكَ فَقَدْ لَذْتُ بِجَزَائِلِكَ وَفَرَحْتُ
بِكَرَمِكَ وَأَسْتَعِذُّ بِعَفْوِكَ مِنْ عَفْوَتِكَ وَجَلَّكَ مِنْ عَضْبِكَ فَجَدَّ بِمَا اسْتَلْنَاكَ
وَأَنْتَ مَا أَلْتَمَسْتُ مِنْكَ اسْتَعْلَاكَ لِأَسْأَلُكَ عَنْهُ أَكْثَرَ مِنْكَ وَبَعْدَازَانِ سُبْحَانَكَ
وَدَرْجِدُهُ بَهْتُ بَارِكُو يَدَا رَبِّ يَارَبِّ وَهَفْتُ بَارِكُو يَدَا لَحَوْلٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَهَفْتُ بَارِكُو يَدَا مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَهُوَ بَارِكُو يَدَا لَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ وَبَعْدَازَانِ بِرِسْعِ صَلَوَاتِ فَوْسَدُ وَحَلَجْتُ خَوْذًا بِخَوْذِهَا هَدْمُ مُجَادَعَةٍ كَمَا كَر
بَعْدَازَانِ عَمَلٍ بَعْدَ قَطْرَاتٍ بَارِزَانِ أَزْهَادِي عَالِي طَلَبْتُ خَوَاهِدَكَ خَدَائِعِي عَالِي
بِفَضْلِ وَكَرَمِ خَوْفِي هَدْمُ وَبَعْدَازَانِ بَارِكُو يَدَا كَمَا أَلْهِمِي تَقَرُّبِي لَكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلِ الْتَوَكَّلْتُ
إِلَى الْخَيْرِ وَابْتَغَيْتُ عَادَ رِفْضُكَ دَوَائِدِي وَدَرْعِي بِغَيْبِ نَمَازِ شَفْعِ كَنْشَتِ وَأَتَادَعَاهَا يَ كَمَا
دَوَائِدِي بَارِكُو يَدَا بَدْرِ سَيْتِكَ رُوسِي مِائَةِ شَعْبَانَ رُوزِ تَوَلَّدَا مَامِ حُسَيْنٍ م
اسْتَبْرَحْتُ وَابْتَرُوزُ وَدَعَا بَارِكُو يَدَا وَابْتَغَا زَانِ اسْتَعْلَاكَ إِنْ اسْتَعْلَاكَ حَقُّ الْمَوْلَا
فِي هَذَا الْيَوْمِ الْمُعَوَّدِ بِشَهَادَةِ جَبَلِ اسْتَهْلَا إِلَهَ وَلَا دِينَ بَكْتَةَ السَّمَاءِ وَمَنْ فِيهَا

ایضا اند و عامر و محمدا

والأرضون ومن عليها ولا يطأ لأية ما قبل العبرة وسيدا لأسرة المدد
 بالضرورة يوم الكثرة المعوض من قبله أن لا يمتد من قبله والشفاعة في تربته
 والقوة معه في أوبئه والإوصياء من غيرته بعد طاعتهم بحسب ما يدر
 الأذنار وبنا روا الفاروق بوضو الجبار ويكوبوا خير أضل صلى الله عليه مع
 الخيل في الليل والنهار اللهم فيهم ليك أن تسئل وأسئل سؤال مغفور
 مسبح إلى نفسه بما قرط في يومه وأمينه ليك تلك العظمة إلى محل رسيه اللهم
 صل على محمد وعترته وخيرته في مرة ومرة وثباتا معه دار الكرامة وحمل الأمانة
 اللهم كما أكرمتنا بغيره فأكرمنا برفقه ما أزرنا من أفضله وسأته وفضلته
 من نسيم الأبره وكرمه الصلوة عليه عند ذكره وعلى جميع أوصيائه وأهل بيته
 المندوبين منك بالعدد الذي عشر ليوم الزهراء على جميع البشر اللهم ومنه
 لنا في هذا اليوم خير توهبه وأخرج لنا فيه كل طلبه كما وهبت لحسين محمد جده
 وعاد فطر من يومه فخر غايب من يقبره من بعده شهيد تربته وتغفر أوبئه
 رب العالمين وبعد أن دغلي والجوان كه مرويت كه ان دعا اخو دعا ليست كه
 امام حسين در كر بلا الحسين وكر بلا اخوانه ان دعا ابن است اللهم انت متعالي
 المكن عظيم الخبروت شديد الحال عني عن الخلائق عريض الكبرياء قادر على
 تشاء فربنا الرحمة صادق الوعد سابق التبع حسن البلاء قريب اذا دعيت
 محبط بما خلقت فابل التوبة لئلا نأب اليك فادر على ما تشاء فربنا الرحمة صادق
 الوعد سابق التبع حسن البلاء قريب اذا دعيت محبط بما خلقت فابل التوبة
 لئلا نأب اليك فادر على ما أردت مذكر لك ما طلبت وشكرك اذا شكرت وذكر
 اذا ذكرت ادعوك محناجا وارغب اليك قصير اوافرع اليك خاشعا وابكي
 اليك مكروبا واستعين بك ضعيفا واتوكل عليك كافي احمك بيتنا وبين
 قومنا فانهم عزموا وحدونا وحدنا وانا وعدنا وانا وقتلوا ونحن نجح ببيتك
 وولد محبيك محمد بن عبد الله الذي اصطفت به بالرسالة والمنة على خياله
 فاجعل لنا من امرنا فاجا ونجرا خيرا خيرا يا ارحم الراحمين وحضرت امام زين
 العابدين در وقت وال هر روز ماه شعبان ودر شب نصف شعبان نيز

انفا
 اين دعا بخواند كه
 اما حسين بن علي

اين دعا بخواند ندا اللهم صل على محمد وال محمد شجرة النبوة وموضع الرسل
 ومختلف الملائكة ومعين العباد واهل بيت الوحي اللهم صل على محمد وال محمد
 افضلك الجارية في الحج الغامرة يا من من ركبها وتفرق من تركها المتقدم منهم
 ما يقى ولما اخر عنهم زاهن والارام لهم لا حول اللهم صل على محمد وال محمد
 الكهف الحسين وغيث المضطر المستكين وبلال المار بين وعصمة المعصمين
 اللهم صل على محمد وال محمد صلوة كثيرة تكون لهم رضى ويحيى محمد وال محمد الله
 وصلاة تحول منك وقوفه منك يا رب العالمين اللهم صل على محمد وال محمد
 الطيبين الا برار الاخيار الذين اوجبت حقوقهم ومودتهم وقرنت طاعتهم
 ولايتهم اللهم صل على محمد وال محمد واغفر قلبي طاعتك ولا تخزني وعصيتك
 وارزقني مواساة من قررت عليه من رزقك بما وسعت علي من فضلك
 نشرت علي من عدلك ولجيتني تحت ظلك وهذا شهر بيتك سيد رسلك
 شعبان الذي حفقت منك بالرحمة والرضوان الذي كان رسول الله صلى
 عليه واله يدرك فيه صلاه وقيا به في ليلته وانا به جوعا لك في اكرامه
 اعظمه لي محل حامي اللهم فاعنا على الاستينان بينه وبين الشفاعه
 لديه اللهم فاعله له شيئا مشفعا وطريقا اليك مهتعا واجعلني له متبعا
 اثناء يوم القيمة عني راضيا وعن ذوي غايبا مفضيا قد اوجبت لي منك
 الرحمة والرضوان واتر لتي دار القدر وحمل الاختيار وارضاني مرويت كه
 كسبه در هر روز ماه شعبان مضاد بار بكويد استغفر الله الذي لا اله الا
 هو الرحمن الرحيم الحق القيوم واتوب اليه خدا ينعالي اسم او واداف ميسر نو
 واين افق ميسر محرابيست در پيش عرش كه دران هر چند يست ودران هر چند
 سنارهای آسمان قدحها مطر داشت در شب نصف شعبان از شبهای ليلت
 ودر فضل ان قبل از اين گذشت واز كاظم مرويت كه امير المؤمنين علي ميمون
 كه مرعوش ميديد كه شخص غرض سازد نفس خود را در سال چهار شب زامور دنيا
 وشغول عبادت الهى شود وان چهار شب شب عید فطر وشب عید قربان وشب
 نصف شعبان وشب اول رجب است واز حضرت علي مرويت كه اگر تواني كه

لهم
 صلواتك عليه والهم

مشعبان
 القائله

شرح در مقام

محافظت کنی بر شب عید فطر و شب عید قرآن و شب اول و شب آخر شب ضعیف
 شعبان و شب اول محرم و شب عاشورا پس محافظت کن بر آن و در این شب ها دعا
 و نماز و تلاوت قرآن بسیار بجا آور و از امام رضا مریدیت که فرمود که علی در سه
 شب خواب نمی کرد در شب بیست و نهم رمضان و شب عید رمضان و شب
 نهم شعبان و در این شب عقیقت کرده میشود روز قضا و اجلها و آنچه در سال واقع
 میشود و از زید بن علی مریدیت که فرمود که امام زین العابدین در شب ضعیف
 شعبان نماز جمع کرد و شب راسه جزو میساخت در جزو اول نماز میکرد و در
 دویم دعا میکرد و اما امین میگفت و یکروز دیگر استغفار میکرد و اما نیز با او استغفار
 میکردیم و در یک جزو دیگر طلب بخشش میکرد تا آنکه فجر طلوع میکرد و در شب ضعیف
 شعبان غسل و صلوات بر پیغمبر است و در آن گذشت و در این شب غایت
 محمد متولد شد پس حضرت و در این شب زیارت باید کرد بان زیارتی که در فصل
 گذشت و در این شب باید دعا را باید خواند اللهم تجو کنا لیتنا و مولودها و حججنا و
 موعودها التي قوتنا الى فضيلها فضلا فتمت كلمتك صدق وعدك لا المبدل
 لكنا انك ولا معقب لا بانك نورك المتالون و صيبتك الشروق و العلم النور في
 ظلمة الدجور العائيا المستور و جل مولدك و كرم محمد و الملائكة شهداء و الله
 ناصر و مؤيدك اذا ان مبعاده و الملائكة امداده و سيف الله الذي لا ينو و نور
 الذي لا يخمد و ذو الجلال الذي لا يصبو امداد الدهر و نواهد العصر و لا الاخر
 المنزلة عليهم ما ينزل في ليلة القدر و اصحاب الخشوع و النشوق و راجعة و حية و و
 ائمه و هبة اللهم صل على خاتمهم و علامتهم المستورين عوالمهم و ادرك بنا انا
 و ظهوره و قيامه و جعلنا من اضراره و قرن فارنا بشاره و اكتبنا في اعوانه و خلاصه
 و ليعنا في دولته و نجيبه غايبين و محجبه فائمين و من السوء سائلين يا
 ارحم الراحمين و الحمد لله و رب العالمين و صلى الله على محمد خاتم النبيين و المرسلين
 و على اهل بيته الصادقين و غيرهم الطاهين و العن جميع الظالمين و الحكم بيننا
 و بينهم يا احكم الحاكمين و بعد از آن صلوات بر محمد و آل محمد باید فرستاد بان
 صلواتی که از امام مریدیت و ان بیست و نهم از حرم الرحمن الرحمن صلوات علی

المرسلین و خاتم النبيین و محمد و رب العالمین المنجین فی المیشان المصطفی فی
 الظلال المطهر من کل آفة البری من کل عیب الموقل للنجاة المرحی للشفاعة الموقر
 الیه دین الله الملم شرف نبیاته و عظم برهانه و ارفع حجت و ارفع درجاته و ارفع
 نوره و بقیض و همه و اعظم الفضل و الفضيلة و الوسيلة و الدرجة الرفیعة
 و ابعثه مقام محمود اعظم به الاولون و الاخرین و صل علی امیر المؤمنین و
 المرسلین و اولادهم الطاهین و سید الوصیین و محمد و رب العالمین و صل علی
 الحسن بن علی امام المؤمنین و وارث المرسلین و محمد و رب العالمین و بهمن رو
 که بر امام حسن صلوات فرستادی بر هر امامی همان دوش صلوات فرست تا آن
 حسن عسکری و بعد از آن بگو صل اللهم علی الخلفاء الهادی المهدی امام المؤمنین
 و وارث المرسلین و محمد و رب العالمین اللهم صل علی محمد و اهل بیته الائمة
 الهادین الطاهین الصالحین الا برار المقبولین دعا یم دینک و از گران و جید و محکم
 علی خلقک و خلفاءک فی رضیک الذين اخرتهم لیسفک و اصطفیتم علی عبادک
 و از نصیحتهم لیدینک و خصصتمهم بعرفیک و جلالهم بکرامتک و شرفهم برزقک
 و دینیتهم بنصیحتک و عدتکهم بحکمتک و البتة هم نورک و رفعتهم فی ملکوتک
 و حفتهم بملائکتک و شرفهم بدينتک صلواتک علیه و آله اللهم صل علی
 و علیهم صلوة کثیرة دائمة طيبة لا یحیط بها الا انت و لا یسعها الا فضلک و لا
 یحصى بها احد غیرک اللهم صل علی ولیک الخیر بنک الفائم بامرک الدائم
 الدلیل علیک حججک علی خلقک و خلیفک فی ارضک و شاهده علی عبادک
 اللهم لقرضه و مدنی عمره و ذری الارض طول بقائه اللهم اکنه بخی الخاسرین
 و اعدیه من غیر الکاسرین و از جوعت ارادة الطالمین و خلاصه من ایدی الخاسرین
 اللهم اعطه فی نفسه و ذریته و شعبه و رعیته و خاصیه و عامیه و عدوه
 و جمیع اهل الدنیا ما یقر به عینه و یسر به نفسه و یبلغه افضل ما امله فی الدنیا
 و الاخره انک علی کل شیء قدير اللهم جدد به ما افضی من دینک و احی به ما
 بذل من کما یدک و اظهر به ما غیر من حکمتک حتی یعود دینک له علی بدیهه و یصلح
 خالصا خلصا لاسک فیه و لا شبهة معه و لا باطل عندک و لا بد عندک یدیر اللهم

الرسول

سبحناك كلوه وحسن استخلوه واطل اسسوه وجور بسطوه ونفايا سسوه وسعد
 اخمروه وظلم نشره ووعده اخلقه واملان خافوه وعهد نقضوه وحلال حرموه
 وحرام اخلوه وطين مقوه وصيل دقوه وصك مرقه وشعل بدوه وعمرين
 ادلوه وذليل لغروه وحي منعه وكذب اسوه وحكم قلبه اللهم العنه بكل
 اية حرمها وفرضه تركوها وسنت غيروها ورسم منعهما واحكام عظمها
 وبيعته نكوهها ودعوى بطلها وبيته انكرها وحيل لخدوها وخيائنه
 اوردها وعقبه ازقوها وارب حرمها وازيان لرموها وشهاديات
 كتموها وصيته ضيعوها اللهم العنه ما في مكنون السر وظاهر العلانية لعنه
 كثيرا ابدا دائما دائما لا ينقطع لاميده لا تقاطع لاميده لا تفاد لعدوه لعنه لعنه
 اوله ولا يروح اخره ولا يحول دمه ولا يغير دمه ومواليه والمستكين
 لهم والشاكين اليهم والشاهدين باخيارهم والمفتدين بكلامهم والمصدقين
 باحكامهم من جهار باركوك اللهم عذبا يا تغيث منه اهل النار
 امين يا رب العالمين دعائي كه مناسبت دارد وضع ان بعد از اين دعا عايد است
 كه ابن طاووس در مجمع خود از امام رضا روايت کرده است وكنه است كه
 كسي كه در سجده شكر اين دعا را بخواند مثل كسي است كه هزار مرتبه يا عظيم بخواند
 بدر واحد وحين بجانب كفار انداخته است ان دعا اينست اللهم العن الذين
 يكلاميك وغير لغيتك وامتهارسوك ونخالماولتك وصداعن مبيدك
 وكفرا الامك وود اعليك كلامك واستمر برسولك ومثلا ابن نبيل
 وحر فاكابك وحدا اياتك وسخر اياك واستكبر عن عبادتك ومثلا
 اولياك وحلساني مجلس لا يكن ملمايحي وحلا الناس على الكفار والحق لله
 العنه ما لعنه بعضه بعضا ولعنه ما لعنه ما لعنه ما لعنه ما لعنه
 انما تقرب ليك باللعنه لعنه ما لعنه ما لعنه ما لعنه ما لعنه
 ان من قلة امير المؤمنين ومثله الحسين عليهما السلام ابن نبيل
 الله الله زدهما فوق العذاب هو انا فوق هوان ولا فوق ذل وخر باقون
 خزي اللهم دعهم الى النار دعوا واركهم ما في ايم عذابك ركسا اللهم العنه

در سجده بخواند

وايتبعهم الى جهنم زمرا اللهم فرق جمعهم وشيت امرهم وخالف بين كلمهم
 وبن رجاعهم والعن امتهم وافضل ساداتهم والعن رؤسائهم وكبرائهم
 واكثر رايتهم والقي الناس بينهم ولا يبق فيهم ذيارا اللهم العن ابائهم
 اولياد لعنه ما لعنه بعضه بعضا وبيع بعضه بعضا اللهم العنه ما لعنه ما لعنه
 ملك مقرب وكل نبي مرسل وكل مؤمن انجنت قلبه للايمان اللهم العنه ما
 يتعود اهل النار منه ومن عذرايما اللهم العنه ما لعنه ما لعنه لا يحذر لاحد يسأل الله
 العنه ما في مستخيرته من ظاهرها وباطنها وعنده ما عذبا يا تغيث يرفق العنه
 وشارك معهما ائمتها واشياعها ونجتها ومن شايهم اناك سمع الدعاء
 ودر شب نيمه شعبان سست است خواندن دعائي كه از صادق مرويه است
 ودعاي است اللهم انت الحي القيوم العلي العظيم الخالق الرازق المحي المميت
 البديع البديع لك الجلال ولك الفضل ولك الحمد ولك الجود ولك الكرم ولك
 الحمد ولك الامر ولك الشكر وحده لا شريك لك يا واحد يا احد يا صمد يا من
 لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد صلي على محمد وال محمد واغفر لي واغفر
 واكفي ما اهتمني واغنني ديني وبيع علي في رزقي فانك في هذه الليلة كل امرئ
 تغفر ومن تشاء من خلقك تترك فاذرني وانت خير الرازقين فانك قلت
 انت خير الرازقين فانك قلت وانت خير الفايدين الشايطين واسئلوا الله
 من فضله من فضلك اسئل واياك قصدت وابن يدك اعتمدت ولك
 رجوت فارحمي يا ارحم الراحمين وبعد از ان دعائي را بخواند كه از امير المؤمنين
 مرويه است كه در شب نيمه شعبان بخواند ودر سجده واين دعا نايده شده
 است بدعاي حضرت خضر وكييل اين زياد انرا از علي روايت كرده است كميل
 كويد كه يك روز با جماعتي از اصحاب رخصت امير المؤمنين نشستند بوديم
 بعضي از اصحاب گفتند كه يا امير المؤمنين قول خدا تعالى كه فرموده است
 يفرق كل امرئ بحكمه چه معني دارد اخبر فرمود كه ان شب نيمه شعبان است سو
 بخداي كه نفس على بيد تدبنا و است كه هيچ بنده نيست مگر آنكه جيع آنچه بر او
 واقع ميشود و از خير و شر ناسال اينده در اين شب الحيا نكند ودعاي خضر و ان

لعنه
لعنه

شعري دعا كميل

نخواستند مگر آنکه دعای مستجاب میشود کبیل گوید که چون مردم متفرق شدند
و علی منصرف شد ایشان کردند من انحضرت را در شب پس فرمود انحضرت که
چه میخواهی ای کبیل و چه چیز است که ترا آورده است گفتن یا امیرالمؤمنین
دعای خضر پس فرمود که بشن ای کبیل این دعا را حفظ کن و آن را بخوان در هر
شب جمعه یاد و هر ماه یکبار یاد و سالی یکبار که کافیست ترا و مرد و زن میشود
و امر زن شود بعد از آن فرمود که ای کبیل طول صحبت تو با ما باعث آن شده که
این دعا را بتوازم و بعد از آن فرمود که بنویس اللهم انی استسئلت برحمته الی
وسعت کل شیء تا آخر و کبیل این زیاد که داوی بندعاست کبیل بن زیاد بن
که از خواص اصحاب و از خواص اصحاب امام حسن بوده است و ابن داود و او را در
کتاب جال ذکر کرده است علامه او را در خلاصه ذکر کرده است اندعا اینست
اللهم انی استسئلت برحمته الی وسعت کل شیء و بقولنا الی حضرت جاکل شیء
و حصص ما کل شیء و ذلک لما کل شیء و یجبر ذلک الی غلبت بها کل شیء و یجبر
الی لا یقوم لها شیء و یظفرنا الی ملاک کل شیء و یسلطانک الی غلب کل
شیء و یجبرک الی بعد من کل شیء و یسلطانک الی غلبت از کان کل شیء و
یسلطانک الی لحاط کل شیء و یجبر ذلک الی انشاء که کل شیء یا نور یا فناء
یا اول لا و کین و یا اخر الاخرین اللهم اغفر لی الذنوب الی حضرت الی غفر
اغفر لی الذنوب الی شتر الی تقسم اللهم اغفر لی الذنوب الی تقسم اللهم
اغفر لی الذنوب الی تحسب الدعاء اللهم اغفر لی الذنوب الی شتر الی لباله
اللهم اغفر لی الذنوب الی تقطع الرجاء اللهم اغفر لی کل ذنب ذنبه و کل
خطیئه خطیئته اللهم انی اقترب الیک بن ذک و استشفع بک الی نفسک و
استسئلت بحدک ان یبسی من فربک و ان توذی عنی شکرک و ان یلهی عنی ذکرک
اللهم انی استسئلت سؤال خاضع ذلیل خاشع ان تشاخی و ترحمی و یجعل لی
فیسمک راضیا فایعاق فی جمیع الاحوال متواضعا اللهم و استسئلت سؤالا
میرا شدت فامنه و انزل بک عندا الشدا ید حاجته و عظم فیما عندک و کثرت
اللهم عظم سلطانک و علامتک انک و حق مکرک و ظلم امرک و غلب مکرک و

دعای کبیل

جرت قدرک و لا یمنک انما از من حکومته اللهم لا اجد لک نوبی غافرا
ولا لقبل الحی سائر اول لا لشیء من علی القیام بحسب منبده غیرک لا اله الا انت
سبحانک و بحمدک ظلمت نفسی و حشرات یجھلی و سکنت الی قدیم و ذکرک الی
علی اللهم مولای که من قییم سترت و که من فادج من البلاء اقلت و که من
عشار و قیت و که من مکر و دهفت و که من شکر و جلیل است اهل الک کثرته
اللهم عظم بالای و افطی سوعطالی و حضرت بی اعلالی و قدت بی اغلالی
و عسی عن تقیر بعد امالی و خدعتی الدنیا یغور و لها و نفسی یخا انیها و یطی
یا سیدی فاستسئلت برحمته ان لا یجرب عنک دعائی سوعطالی و یغالی و لا
تقصی بخوفی ما اظلمت علیه من سیری لا اقلحلی بالنعوة علی ما علت فی
خاوان من سوعطالی و اساعنی و دوام تقری فی جمالی و کثر و شهوانی و غفلی
و کن اللهم یغفر لی فی کل الاحوال رؤفا و علی فی جمیع الامور عطا و الی
مری غیرک استسئلت کشف ضری و النظر فی امری الی قولای اجریت علی حکما
اتبعت فیه هوی نفسی و اخترت من فیه من ترین عدوی قدرتی بها اهوری و
ساعلت علی ذلک القضاء فبما و ذت بما جرى علی من ذلک من بعض خدودک
و خالفت بعض اوامیرک فکلت الحجة علی فی جمیع ذلک و لا حجة لی فبما جرى علی
فیه ضاؤک و از منی حکمت و بلا و قد ایتتک یا الی بعد تقصیری و استسئلت
علی نفسی معذرتا ناد ما منکسر امت قیلا امت غفر امینیا مقرا امت عیال
معذرتا لا اجد معذرتا ما کان منی و لا معذرتا اتوجه الیه فی امری غیر ذلک عذ
و اذی الی انما فی سعة من رحمتک الی فاقبل عذوی و از من شدة فقری
و کفنی من شدة و فانی یا ربی از من ضعف بدنی و رقة جلدی و قد عظمی با من یکر
خلق و ذکر و قری و سیدی و یزنی تغذی هبونی لا یبذل و کرمک و سلو و یکرک
بی یا الی قسیدی و ربی انک معذرتی بیک بعد و جیدک و بعد ما اظلم
علیه قلبی من مفرقک و یجرب لسانی من ذکرک و لعتقد ختمی من جیدک
و بعد صدق غیرتی و دعائی خاضعا لرؤوبیتک هیها انت اکر من ان
تضیع من ربکته او یبعد من ادیتة او تشرد من اوتیه او تذل الی لباله

نقص

اسیر

وَأَشْتاقُ إِلَى قُرْبِكَ فِي الشُّتَاءِ وَأَدْنُو مِنْكَ دُونَ الْحُلُصَيْنِ وَكَأَنَّكَ تَحْتَ
 الْمُؤَمِّينَ وَاجْتَمَعَ فِي جِوَارِكَ مَعَ الْمُؤَمِّينَ اللَّهُمَّ وَمَنْ أَرَادَنِي لِيُؤَمِّدَ فَرْدَهُ وَرَدَّ
 كَادَنِي بِصُورَةٍ فَكِدَهُ وَأَجْعَلَنِي مِنْ أَحْسَنِ عِبَادِكَ ضَيْدًا لِعَبْدِكَ وَأَقْرَبَ مِنْكَ
 مِنْكَ وَأَحْسَنَ زُلْفَةً لَدَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يَسْأَلُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَجَدِّي بِجُودِكَ
 وَأَعْطَيْكَ عَلَى تَحْيَاكَ وَحَقَّقْتَ بِرَحْمَتِكَ وَأَجْعَلْ لِي فِي بَيْتِكَ لَهْجًا وَقَلْبًا مَحْبُورًا
 مَتِيمًا وَمَنْ عَلَى تَحْيَاكَ لِحَاثَتِكَ وَأَقْلَمِي عَشْرَتِي وَأَغْفِرْ لِي فَإِنَّكَ فَضَيْتَ عَلَى
 عِبَادِكَ بِعِبَادَتِكَ وَأَمْرًا بِدُعَائِكَ وَصَمِّتْ لَمْ إِلَّا بِجَابَةِ قَلْبِكَ يَا رَبِّ
 وَجْهِي وَإِلَيْكَ يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي فَغَفِرْ لِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي ثَنَائِي وَلَا
 تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي وَأَكْفِنِي شَرَّ الْيَمِينِ وَالْأَيْمَنِ مِنْ أَعْدَائِي يَا سَبِيحَ الرُّضَا
 الْغَفِيرِ لَا تَهْلِكْ إِلَّا لَدَعْلَةً فَإِنَّكَ فَضَّلْتَ لِي أَسْتَأْذِنُكَ يَا مَنْ أَسْمُهُ دَوْلَةٌ وَدُكْرُهُ
 شِفَاءٌ وَطَاعَتُهُ عَنِّي أَرْحَمُ مِنْ رَأْسِ مَالِهِ الرَّجُلُ وَسَيِّدُهُ الْبَيْتُكَ يَا سَابِغَ النِّعَمِ
 يَا دَافِعَ الْبِقَمِ يَا نَوَّارَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلَمِ يَا عَالِمًا لَا يَعْلَمُ صِلَى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَفْضَلُ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَالْأَيُّمَةِ الْيَمِينِينَ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ
 تَسْلِيمًا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي رِيَانِ أَعْمَالِ مَا رَمَضَانَ اسْتَهِمَ هَرَكَةً مَا رَمَضَانَ رُبُوعًا
 دُعَاءِي بِخَوَانِ كَيْبِغِيرِ إِتْرَاخَوَانْدَ اسْتَهِمَ رُوحَتِ دُعَائِي هَلَالِ رَمَضَانَ وَأَنْ
 أَيْسَرْتَ كَيْبِغِيرِ أَيْسَرْتَ أَيْسَرْتَ أَيْسَرْتَ أَيْسَرْتَ أَيْسَرْتَ أَيْسَرْتَ أَيْسَرْتَ أَيْسَرْتَ أَيْسَرْتَ أَيْسَرْتَ
 الْغَائِبَةِ الْجَلِيلَةِ وَالْكَرِيمَةِ وَالْوَاسِعَةِ وَدَفِيعِ الْأَسْفَامِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا صِيَامَهُ وَتَقِيًّا
 وَتِلَاوَةَ الْقُرْآنِ فِيهِ اللَّهُمَّ سَلِّ لَنَا وَتَسَلِّمْ لَنَا وَتَسَلِّمْ لَنَا وَتَسَلِّمْ لَنَا وَتَسَلِّمْ لَنَا وَتَسَلِّمْ لَنَا
 كَيْبِغِيرِ هَرَكَةً هَلَالِ رَمَضَانَ رُبُوعًا دُعَائِي هَلَالِ رَمَضَانَ رُبُوعًا دُعَائِي هَلَالِ رَمَضَانَ رُبُوعًا
 لِي اسْتَغْلِقْ خَيْرَ هَذَا الشَّهْرِ وَفَتْحُهُ وَنُورُهُ وَضَرَّةُ وَبَرَكَةُ وَطَهْرُهُ وَرُزْقُهُ
 اسْتَغْلِقْ خَيْرَ مَا فِيهِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَتَعَوَّذُكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ
 اللَّهُمَّ ادْخُلْ عَلَيْنَا يَا أَلَمِينَ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْبَرَكَةِ وَالْقَبُولِ
 وَالتَّوْفِيقِ الْحَسَنِ وَتَرْحَمْنِي وَبَعْدًا مِنْ دُعَائِي حَقِيقَةٍ وَأَكْثَرُ عَلَى مِنَ الْحَسَنِ
 مِنْ رُبُوعِ خَوَانِ وَأَنْ أَيْسَرْتَ لِي الْخَلْقَ الطَّيِّبَ الدَّائِمَ الشَّرِيعَ الْمُنْتَرِفَ فِي مَلَأَ
 التَّقْدِيرِ الْمُصَرِّفِ فِي فَلَيْتَ لَيْتَ بِي أَمَنْتَ بِي مِنْ تَوَرَّيْتَ الظُّلَمِ وَأَوْصَحَ بِي

در نماز ماه رمضان
 رمضان

دعای صحیفه
 در ماه هلال

اللَّهُمَّ وَجْعَلْكَ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا بَاتَ مُلْكُهُ وَعَلَامَتُهُ مِنْ عِلَامَاتِ سُلْطَانِهِ وَامْتَهَنَكَ
 بِالرَّيَادَةِ وَالنَّفْضَانِ وَالطَّلُوعِ وَالْأَوَّلِ وَالْآخِرِ وَالْكَسُوفِ فِي كُلِّ ذَلِكَ أَتَى
 لَهُ مُطِيعٌ وَإِلَى أَوْدَانِهِ سَمِعٌ سُبْحَانَهُ مَا أَحْبَبَ مَا دَرَبَنِي أَرْوَى وَالطَّلَفَ مَا صَنَعَ
 فِي شَأْنِكَ جَعَلْتَ وَمَفْتَاحَ شَيْءٍ حَادِثٍ لَا يَزِيدُ حَادِثٍ فَاسْأَلُ اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكَ
 وَخَلِّصْنِي مِنْ خِلَافِكَ مُقَدَّرِي وَمُصَوِّرِي وَمُصَوِّرِكَ أَنْ يَصِلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ يَجْعَلَكَ مَلَالِ بَرَكَةٍ لَا تَقْطَعُهَا إِلَّا بِأَمْرِ طَهَارَةٍ لَا تُلْغِيهَا إِلَّا بِأَمْرِ مَلَالِ
 آمِنَ مِنَ الْأَفَاتِ وَسَلَامَةٍ مِنَ الشَّيْطَانِ هَلَالِ سَعْدٍ لَا تَحْسُ فِيهِ وَبَيْنَ لَا تَكُنْ
 مَعَهُ وَبَيْنَ لَا يَمَازُ جَمْعُهُ عَشْرَتِي لَا يَكُونُ مَعَهُ هَلَالِ آمِنَ وَبَيْنَ لَا تَغِيْرُ وَلَا تَحْسُ
 وَسَلَامَةٍ وَسَلَامٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَوْصِيَائِهِ مَنْ طَلَعَ عَلَيْهِ دُورُ
 أَرْكَبِي مَنْ ظَهَرَ الْمَوْتُ وَاسْتَعْدَدَ مِنْ تَعَبَدِكَ فِيهِ وَوَقَّعْنَا فِيهِ لِلتَّوْبَةِ وَالْغُفْرِ
 مِنْ أَوْصِيَائِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ مَبَاشِرَةِ مَعْصِيَتِكَ وَأَوْصِيَائِهِ شُكْرُكَ نَعْمَتِكَ وَ
 الْبَسْمَاءِ مِنْ جَنَّاتِ الْعَافِيَةِ وَأَتَمِّمْ عَلَيْنَا بِاسْتِكْمَالِ طَاعَتِكَ فِيهِ الْيَمِينَةَ فَاتَكَ
 الْكُتَّانَ الْحَمِيدَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَأَمَّا نَمَازُهَا
 شَهْرِي مَا رَمَضَانَ كَمَا أَرَادَ كَمَا رُبُوعِينَ شَيْخَ شَهِيدِينَ يَقُولُ كَرَامَتِهِمْ وَأَنْ
 نَمَازُهَا أَرْبَعِينَ رُبُوعِينَ وَبَارِعِينَ رُبُوعِينَ وَبَارِعِينَ رُبُوعِينَ وَبَارِعِينَ رُبُوعِينَ
 رَمَضَانَ نَمَازُ كَنْدُ خَدَايَا عَلِيٍّ وَاسْطَهْ هَرَجِي هَزَارُ وَهَفْصَدُ حَسَنَةٍ أَرْبَعِينَ
 مِينَوَيْسِدَ وَأَرْبَعِينَ وَفَاتَهُ مِينَوَيْسِدَ أَرْبَعِينَ مِينَوَيْسِدَ سَمِعْتُ أَنَّ خَانِدَ وَهَفْصَدَ
 هَزَارُ دَرُوبَاشَدُ وَهَرُودِي وَوَضْرُوحَ بِشَادُ رَطَلَانِي كَيْبِغِيرِ وَمَوْضِعَ بِشَادُ بِشَادُ
 سَمِعْتُ هَرَكَةً كَيْبِغِيرِ وَوَزْأُولَ مَا رَمَضَانَ وَبَكِيرِ خَدَايَا عَلِيٍّ جَمِيعَ كَاهِنَا أَوْ رَأَا خَدَايَا
 أَوْ مِينَوَيْسِدَ وَكَمَارَةَ كَاهِنَانِ أَوْ شُودُ نَاسِلَ دِيكُورِ مَرَاوَسْتِ بُوَاسْطَهْ رُوزُهُ
 هَرُودِي وَوَضْرُوحَ وَبَشَتْ كَيْبِغِيرِ أَوْ رَاهَزَارُ دَرُوبَاشَدُ زَلَاوَهُرُ رُوزِ أَطْلُوعِ أَفْنَابِ
 عَزِيبَانِ هَفْصَدَ هَزَارُ مَلِكِ أَرْبَعِينَ أَوْاسْتِغْفَارُ كَنْدُورِ مَرَاوَسْتِ بُوَاسْطَهْ
 هَرَجِي هَرَكَةً دَرُوبَاشَدُ يَارُوزُ كَنْدُورِ وَخُجُوعِ وَبَشَتْ كَيْبِغِيرِ كَرُوسَاوَرِي صَدَسَاوَرِي
 أَنْ بَدُوَ ضَلْعَ تَوَانِدُكَ وَدَاخِضَتْ أَفْرُودُكَ كَسْبِيكَةً دَرُوبَاشَدُ رَمَضَانَ جَمَاعَةً
 رَكْعَتِ نَمَازُ كَنْدُورِ هَرَكَةً نِيكَارِ الْحَمْدِ وَبَارُودُهُ بَارُودُ حَمْدِ نَمَازُ ثَوَابِ نَمَازِ

وَمُقَدَّرِكَ

از خدا کسی نتواند شمرد و کسی که در روز اول ایماه دو رکعت نماز کند در اول
سوره فاتحه و سوره فتح بخواند و در رکعت دوم هر سوره که خواهد بخواند در آن
از جمیع اوقات سال نماز و تا سال دیگر در حفظ و امان خدا باشد و این روایت
از کاتب مرید است شب اول رمضان هر کس در این شب چهار رکعت نماز کند
در هر رکعت الحمد یکبار و یا نذرده بار توحید بخواند خدا تعالی با او ثواب صدیق
و شهید اوست کند و کاهان او را بیا مرنزد و روز قیامت از جمله فائزان و
مستکاران باشد **شب دوم** هر کس در این شب چهار رکعت نماز کند در هر رکعت الحمد
یکبار و بیست بار سوره قدر بخواند خدا تعالی او را بیا مرنزد و روز قیامت او را وسیع
گرداند و مغان انسال او را کفایت کند **شب سوم** هر کس در این شب ده رکعت نماز کند
در هر رکعت یکبار الحمد و پنجاه بار توحید بخواند در قیامت ندا آید که او آزاد گردد
شده است از آتش و درهای هفت آسمان از برای او گشوده میشود و کسی که
این شب اعیان کند خدا تمام جمیع کاهان او را بیا مرنزد **شب چهارم** هر کس در این شب
هشت رکعت نماز کند در هر رکعت یکبار الحمد و ده بار سوره قدر بخواند عمل او را
در این شب مثل عمل هفت پیغمبر که تبایع رسالت خدا تعالی کرده باشد با آسمان
برند **شب پنجم** هر کس در این شب ده رکعت نماز کند در هر رکعت یکبار الحمد و پنجاه بار
توحید بخواند و چون سلام دهد صد بار صلوات بر محمد و آل او فرستد بامان که محمد
تر ارحم کند در هشت **شب ششم** هر کس در این شب چهار رکعت نماز کند در هر
الحمد یکبار و سوره تبارک بخواند چنانست که شب قدر را دریافته است **هفتم**
هر کس در این شب چهار رکعت نماز کند در هر رکعت الحمد یکبار و سوره بار سوره
قدر بخواند خدا تعالی در جنات عدن از برای او قصری بنا کند از طلا و ناسا آن
در امان خدا باشد **شب هشتم** هر کس در این شب ده رکعت نماز کند در هر رکعت یکبار الحمد
و یا نذرده بار سوره توحید بخواند چون سلام دهد هزار تسبیح بگوید در هفتاد و
برای او گشاده میشود که از هر دری که خواهد داخل بهشت شود **شب نهم** هر کس
در این شب میان نماز شام و غن شش رکعت نماز کند در هر رکعت الحمد یکبار
و آیه الکرسی هفت بار بخواند و چون سلام دهد پنجاه بار صلوات بفرستد عمل او

مثل عمل صدیقان و شهدا و صالحان با آسمان و در **شب دهم** هر کس در این شب
بیست رکعت نماز کند در هر رکعت یکبار الحمد و سی و یک بار توحید بخواند خدا
روز او را وسیع گرداند و او را از جمله فائزان گرداند **شب یازدهم** هر کس در این شب
دو رکعت نماز کند در هر رکعت الحمد یکبار و بیست بار سوره کوثر بخواند در آن روز
هر گاه بیرون نویسد **شب دوازدهم** هر کس در این شب هشت رکعت نماز کند در هر
رکعت یکبار الحمد و سی بار سوره قدر بخواند او را ثواب شاگردان دهند و در قیامت
از جمله **شب سیزدهم** هر کس در این شب چهار رکعت نماز کند در هر رکعت الحمد یکبار
و توحید بیست و پنج بار بخواند مثل برقی دهند از صراط بگذرد **شب چهاردهم** هر کس
در این شب شش رکعت نماز کند در هر رکعت الحمد یکبار و سی بار سوره اذ انزل
بخواند خدا تعالی سكرات موت و هول منکر و نکیر را بر او آسان کند **شب پانزدهم** هر
کس در این شب چهار رکعت نماز کند در هر رکعت اول صد بار بعد از الحمد سوره
توحید بخواند و در هر رکعت آخر بعد از الحمد پنجاه بار توحید بخواند چندان
الهی داده شود که غیر از خدا تعالی آنرا کسی نداند **شب شانزدهم** هر کس در این شب
رکعت نماز کند در هر رکعت الحمد یکبار و ده بار سوره نکاح بخواند در روز
قیامت از قبر سیراب و خیزد و ندا کند که اَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ
مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ فَإِنَّكَ يَخْسِبُ اِبْخَلُ بَهْشَتِ شَوْشِ **هفتم** هر کس در این شب ده رکعت
نماز کند در هر رکعت اول الحمد و هر سوره که خواهد بخواند و در هر رکعت دوم الحمد
و صد بار توحید بخواند و بعد از سلام صد بار لا اله الا الله بگوید ثواب هزار
هزار حج و هزار هزار عمره و هزار هزار جهاد باو دهند **شب نهم** هر کس در این شب
چهار رکعت نماز کند در هر رکعت یکبار الحمد و بیست و پنج بار کوثر بخواند ملك
الموت او را بشارت دهد که خدا تعالی از تو راضی است **شب دهم** هر کس در این شب
پنجاه رکعت نماز کند در هر رکعت یکبار الحمد و پنجاه بار سوره زلزله بخواند مثل
کسی است که صد حج و صد عمره کرده باشد و خدا تعالی باقی عمل او را قبول کند
امام محمد باقر مرید است که کسی که مصحف را بدست گرفته و شکر کند از بعضی او را
انرا از هم بکشد و بگوید اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَائِكَ الْمُنْزَلِ وَمَا فِيهِ وَ فِيهِ أَسْأَلُكَ

لَا كِبَرَ أَسْمَاءُكَ الْحُسْنَى وَمَا يُخَافُ وَبُرْجِي أَنْ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
 تَجْعَلَنِي مِنْ عَفَايَاكَ مِنَ النَّارِ وَأَنْ تَقْعَلَ لِي كُنَاوَكَا حَاجَتَا وَبُرْجِي وَبُرْجِي
 این روایت را این فیه در عده ذکر کرده است و در روایت هشت که ذکر شد
 بیاه هر شب چنین کند **شیب بیست و یکم** هر کس در این شب هشت رکعت نماز کند بعد
 از الحمد هر سوره که خواهد بخواند از این شود **شیب بیست و دو** هر کس در این شب هشت
 رکعت نماز کند و بعد از الحمد هر سوره که خواهد بخواند در هر روزهای آسمان از برای او
 گشاده شود و دعای او مستجاب شود **شیب بیست و سه** هر کس در این شب هشت رکعت نماز
 کند با الحمد و هر سوره که خواهد بخواند داخل بهشت شود از هر دو که خواهد
شیب بیست و چهار مثل شب بیست و یکم است در قدر و ثواب و از حضرت امام محمد باقر
 مرویست که کسی که شب بیست و سیم ماه رمضان را از نذر دارد و صد رکعت
 نماز کند در آن شب خدای تعالی بهشت او را بر او فراخ گرداند و شتر اعادی او را
 کفایت کند و او را از غرق شدن و هدم و خرق و شر و درندگان نگاه دارد و
 هول نگیرد و منکر از او دفع شود و چون از قبر برخیزد نور او باهل عرصات بآید
 و کباب او را بدست است و دهد و او را از آتش دور بخرد و او را باهل عرصات بآید
 آسان بگذرد و از عذاب آخرت ایمن شود و بیست و پنج رکعت داخل بهشت شود و از دنیا
 و صدیقان و شهدا و صلحا باشد و این روایت از کتاب عمل ماه رمضان ابن
 طاووس منقولست و از امام رضا مرویست و او را با خود روایت کرده است
 که کسی که شب قدر را از نذر دارد گناهان او امر زمین میشود و اگر چه بعد
 ستاره های آسمان و هم وزن کوه های عالم و هم کیل دریا های عالم باشد و این روایت
 در کتاب حسنی شیخ فاضل جعفر بن محمد بن احمد بن عیاش قدس سره منقولست و راست
شب بیست و پنج نماز این شب مثل شب بیست و سیم است کسی که آن نماز را بجا آورد
 مثل کسی است که حج و عمر کرده باشد **شیب بیست و شش** هر کس در این شب هشت رکعت
 نماز کند و هر رکعت الحمد بیکار و ده بار توحید بخواند از برای او ثواب غایبان
 نویسد **شیب بیست و هفت** این شب نیز در عمل و قدر و ثواب مثل شب بیست و یکم است
شب بیست و هشت هر کس در این شب چهار رکعت نماز کند با الحمد و تبارک و اکبر تبارک

۲۱
۲۵
۲۶
۲۷

و احفظ نداشته باشد بیست و پنج نوبت توحید بخواند خدا یتما او را و پدر و
 او را بیامرزد **شب بیست و نه** هر کس در این شب شش رکعت نماز کند و هر رکعت بیکار
 الحمد و ایته الکرمی و کوثر و توحید هر کدام را ده بار بخواند و چون سلام دهد صد بار
 صلوات بر محمد و آل او بفرستد از این شود **شیب بیست و ده** هر کس در این روز شب و
 رکعت نماز کند و هر رکعت الحمد بیکار و بیست بار توحید بخواند از جمله مرگ
 باشد و کباب او را بعلی بن برکات **شیب بیست و یازده** هر کس در این شب و از ده رکعت نماز کند
 و هر رکعت الحمد بیکار و بیست بار توحید بخواند و چون سلام دهد صد بار صلوات
 بر محمد و آل او بفرستد خاتم عمر بر حجت الهی شود **شیب بیست و بیست** بدانکه شیخ طوسی و سلام
 کرده اند بر مشرعیست نافله ماه رمضان و این باب و نفعی شریعتی آن کرده است
 چنین گفته است که زیاد میشود هر شب چهار رکعت بر نماز شب یا بر تحقیق آن کرانی
 نافله نکرده است و از صادق روایتی نقل کرده است و نفعی آن روایت معنادار
 بعلم اصحاب نیز که اصحاب این نافله را ذکر کرده اند و معنی و ایامی که در نفعی او
 شده است بیست که این نافله را جماعت نکرده اند بلکه فردای بجای آرند و بیست
 دانست که نافله رمضان که خلافت بر مشرعیست آن نوافلی نیست که ما از کتاب
 و بعضی شیخ شهید نقل کرده ایم بلکه مراد از آن هر از رکعت نافله رمضان است و باید
 بر نوافل اعتقاد که اصحاب آن ذکر کرده اند و گفته اند که در بیست روز اول ماه
 یا بعد رکعت نوافل باید کرد باین طریق که هر شب هشت رکعت بعد از مغرب و دو رکعت
 رکعت بعد از نماز عشاء بجای بیاورد و بعضی گفته اند که بعد از مغرب و از ده رکعت
 و بعد از عشاء هشت رکعت و در شب نوزدهم صد رکعت بر آن بفرماید بیست و یک
 و در دهه آخر ماه یا بعد رکعت بجای آورد باین طریق که هر شب سی رکعت بجا
 آورد هشت رکعت بعد از مغرب بیست و دو رکعت بعد از عشاء و در شب بیست
 و یک صد رکعت بر سی رکعت بفرماید و در شب بیست و سیم نیز چنین کند و چون
 فارغ شدیم از اینان نمازهای بیاه باید که شروع کنیم در ذکر دعاها و اشی که در
 بیاه سنت است و سبب بتدا کردن بشما است که عرب در تاریخ لیلی با بر آیام
 مقدم میدارند پس میگوئیم که سنت است که در هر شب از این دعا بخواند

۹

انت

اللهم اني افصح الشانه بحمدك وانت مسدد للصواب عنيك اشنت انك ارحم
 الراحمين في موضع العفو والرحمة واشد المعافين في موضع التكال والتعفو
 واعظم المنجزين في موضع الكبرياء والعظمة اللهم انت لي في دعائك و
 مسئلتك فاستمع يا سميع مدحني واجب يا رجي دعوتي واقل المعفور عتري فانه
 يا اله من كرمه قد فرجها وهوم قد كشفها وعرف قد افلها ورحمة قد نشرها
 وحلقه بالاف قد ملكتها الحمد لله الذي لا يقدر عليه ولا ولد ولا يكن له
 شريك في الملك ولا يكن له ولي من الدن وكبره تكبرا الحمد لله بجميع حاميه
 كلها على جميع نعمها الحمد لله الذي لا مضاد له في ملكه ولا منازع له في ازمه الحمد
 لله الذي لا شريك له في خلقه ولا شبيه له في عظمته الحمد لله الفاشي في الخلق
 امره وحده الظاهر والكرم محمد الباسط باليوديه الذي لا تنقض خراشه ولا
 يزيد كثرة العطاء والجود او كرمه ما انه هو العزيز الوهاب اللهم اني استنك
 قليلا من كبر مع حاجتي اليه عظيمه وغناك عنه قديم وهو غني عن كل شيء هو
 غنيك سهل يسير اللهم ان عفوك عن ذنبي وتجاوزك عن خطيئتي وتغفل
 عن ظلمي وشركي على امح عن كبري عن غمك ما كان من خطاي عني
 اطعني ان استنك ما لا استوجب منك الذي رزقتني من رحمتك وان
 من قدرتك وعرفتي من اجابتك صغرت ادعوك امنا واستنك مستنك
 خافا ولا وجل اميد لا غليلك فيما قصدت فيه اليك فان ابطاعني عتبتني
 غليلك ولعل الذي ابطاعني هو خير لي بعافيه الامور فلم ارمو لي كرمها اصبر
 على عبد لي منك على يا ربنا انك تدعوني فاولع عنك وتغيب الي فانتقص
 اليك وتودد الي فلا اقبل منك كان لي لظول عليك ثم لم تمنعك فذلك
 من الرحمة والاحسان الي والتفضل على عيورك وكرمك فارحم عبدك
 الجاهل وجد عليه بفضل احسانك انك جواد كريم الحمد لله مالك الملك الحمدي
 افضل من سحر الرياح فاله الاضباح ديان الدين ربنا لما بين الحمد لله على خلقه
 بقدر عليه والحمد لله على عفو بعد مدريه والحمد لله على طول ناله في عصبه وهو
 الشاد وعلى ما يراد الحمد لله خالق الخلق وباسط الرزق ذي الجلال والاكرام و

عليك

تغتم

الفضل

الفضل والاحسان الذي بعد فلا يرى قرب منه هذا الجوى تبارك وتعالى
 الحمد لله الذي ليس له منازع يعادله ولا شبيه يشاكله ولا ظهير يعاضده
 فخر بغيره الاخر له وواضع الوضعة العظمة فبلغ بقدره ما يشاء الحمد
 الذي يجيبني حين ناديه ويكسر على كل عور وانا اعصيه ويطعم النعم فلا
 الجاد به كم من موهبه هنيهة قد اعطاني وعظمه خوف قد كان في الجود موهبه
 قد اراي فافني عليه حامدا وادكره مستحيا الحمد لله الذي لا يفتنك حجاب ولا
 يغفلو بانه ولا يرد سائله ولا ينجيب اوله الحمد لله الذي يؤمن الخافين ويخفي
 الصادقين ويرفع المستضعفين ويضع المستكبرين وطيبك ملوكا وكسخت
 الخرب والحمد لله فاصم الجبابرة من قبل الظلمه مدرك المار من تكال الظالمين
 صريح المستصيرين موضع خالجات الظالمين معقد المؤمنين الحمد لله الذي
 من خشيته فرع ذلك ما لم يسكنها وترخت الارض ونهارها وتووج البحار
 ومن يسبح في عرشها الحمد لله خالق الخلق ورازق الرزق ولا يردن ويطعم ولا
 يظم ويهيئ الاضياء ويحي الموتى وهو حي بده النور وهو على كل شيء
 قدير اللهم صل على محمد عبدك ورسولك وامينك وصفيك وحبيبك و
 خيرك من خلقك وخالط بغيرك ومبلغ رسالاتك افضل واخس واجمل و
 اكمل واكبر واغنى واطيب واظهر واسنى واكرم واصليت وباركت وبركت
 وتحتك وسلمت على احمد من عبادك واينما لك ورسلك وصفتك و
 اهل الكرامه عليك من خلقك اللهم صل على علي امير المؤمنين ووصي
 رسول رب العالمين وصلي على الصديق الطاهر فاطمة الزهراء سيدة
 نساء العالمين وصل على سبطي الرحمة وامامي الهدى الحسين والحسين بن علي
 شباب اهل الجنة وصل على ائمة المسلمين علي بن الحسين ومحمد بن جعفر و
 موسى وعلي ومحمد وعلي والحسن والحسين المهدي عجلت عبادك واملكت
 في بلادك صلوة كثيرة دائمة اللهم وصل على ولي امرك الفاعل المومنان
 العدل المنظر واخضعه ملكك المقربين وايدبر روح القدس ارباب العالم
 اللهم اجعله الداعي الى كمالك والقاتل بيدك استخلفه في الارض كما

علي

الذي

[illegible]

وہ شاولیہ

الاستغفار فاحمي من الاستغفار والكتب من الاستغفار فانك تحو اماننا ونبينا
وعندك اُم الكتاب اللهم اناك قد قدرت حاجتي في هذه الليلة وياك اترك
فقرتي ومسكنتي لتعني الليلة برحمتك وعفوك وانا لرحمتك ارجو مني
يعملي ومغفرتك ورحمتك واسع من دنوبي فاقض لي كل حاجة هي لي
ولك رضا فقد رزقني ذلك ونسب بين عليك فاني لم اصب غير اقطار
منك ولم يصرف عني احد سوء ظاعيرك وليس رجائي لدين ودنياي و
آخري ولا يوم فقرتي وفاقي يوم ادلي في خفوتي وتقر دلي لثاس بعلي غير
يا رب العالمين ودر شب نوزدهم وبست وبكر دعائي راجوا انك امام
من العابدين در ليالي افراد ودر حال قيام وقعود وكوع وسجود دينوا اندك
وان ابست اللهم اني امسيت لك عبدا اذرا الا اميلك ليقضي نفعي ولا ضررا
ولا اصرف عني ما سؤا اثمك يدلك على نفسي واعترف لك بضعف قوتي وقلة
جواني فضيل على محمد وال محمد والخزلي ما وعدتني وجميع المؤمنين والمؤمنات
من المغفرة في هذه الليلة وانتم على ما ائتيتني فاني عبدك المسكين المستجير
الضعيف الفقير المهين اللهم لا تجعلني ناسيا لذكرك فيما اوكيتني ولا اخشا
فيما اعطينتني ولا ايساهن عاجباتك وان اعطات عني في سراء واصراء او شدة
او رخاء او غفابة او بلا او بؤس او نعماء انك سميع الدواعي واذ ائمة مرويت
كه در شب بيست وستم ما هوضان در حال سجود وقيام وقعود تر هر حال كه باشد
ودر تمام ايامه وهر گاه كه ممكن باشد تر ادره خود بعد از تحميد و صلوات بر
وال او و اين دعا را مكر و بخواند اللهم كن لي وليك محمد بن الحسن المهدي في هذه
الساعة وفي كل ساعة ولينا وحافظا قائدا وناصرا وديلا ووكيلا حتى نتمكن
ارضاك طوعا وكنة فينا طوبى لانا وصادق مرويت كه كسيكه در شب بيست
وستم ايامه سوئ دوم شكوت بخواند خدا سو كند كه او از اهل بهشت است
استثنا نميكند در اين هرگز احدى و نيمى هم از انكه بنويسد خدايتعالى بر من ابر
قتي كه ياد كردم كفا هي و ان حضرت مرويت كه كسيكه در شب بيست وستم ايامه
هزار مرتبه سورة قد بخواند در اشبه در خواب چيزى باو نماند كه يقين او

لَقَا
اَنْدَادِ كَوْعِ كَبِي
بِحَوْفِ

محکم شود بامامت ما و شک و شبهه از او زایل شود و شیخ عز الدین ابو الحسن
ابن ناصر ابن ابرهیم الحفاد العالمی در کتاب طریق النجاه از حضرت جواد روایت کرده
است که کسی که در هر روز و در هر شب هفتاد مرتبه یا سوره قدر را بخواند
خدا تعالی از برای او هزار ملک و اخلاق کند که ثواب از این بویستند در سبب و شش
هزار سال و مضاعف سازد استغفار آن ملائکه را از برای او و هزار هزار مرتبه
و طریقی خواندن قدر بعد مدتها و آنست که در هفت وقت بخواند اول بعد از
طلوع فجر و قبل از نماز صبح است و در این وقت هفت مرتبه بخواند تا آنکه ملائکه
ناشئ و در بر او صلوات فرستند و وقت دوم بعد از نماز صبح است و در این وقت
ده بار بخواند تا آنکه در امان خدا تعالی باشد تا وقت سیم و وقت زوال است قبل
از آنکه نماز نافله را بخواند و در این وقت ده بار بخواند تا آنکه خدا تعالی نظر
رحمت بسوی او نگردد و درهای آسمان را از برای او بشکند و وقت چهارم بعد از
نوافل ظهر است و در این وقت بیست و یک بار بخواند تا آنکه خدا تعالی خلق کند
از برای او خانه و در بهشت که طول از هفت تا بیست و هفت روز و در این ارتفاع آن
شصت فرسخ باشد و در میان آن ملائکه باشند که تا امت از برای او استغفار
کنند و استغفار ایشان را خدا تعالی مضاعف سازد و در هر هزار سال هزار بار
وقت پنجم بعد از نماز عصر است و در این وقت ده بار بخواند تا مثل انعام جمیع
خلایق از برای او باشد و وقت ششم بعد از نماز عشاء است و در این وقت ده بار بخواند تا آنکه تا وقت
صبح و امان بخدا باشد و وقت هفتم و آخر است که در این وقت ده بار بخواند تا آنکه خدا تعالی
پانزده بار بخواند تا آنکه خدا تعالی ملک و اخلاق کند که دست او بزرگتر باشد
از هفت آسمان و هفت زمین و در موضع هر روز از بدن او ملک موی خلق کند
که آن موی قوت از برای او باشد و تا قیامت از برای او سوره استغفار کند
و از حضرت صادق مرویست که او آن روزی که در روز قیامت در پیش مؤمنان
سعی میکند و تا آنکه از آن است و از آن حضرت مرویست که کسی که این سوره را در
نماز بخواند آن نماز را دفع میکند بعلتین در حالتیکه مقبول و مضاعف باشد
و کسی که این سوره را بخواند بعد از آن دعای او را اجابت کرده دفع کند بدی

لوح محفوظ و کسی که این سوره را بخواند محبوب خلایق شود و بجهشتی که اگر در
مقابل کسی این سوره را بخواند و او بگوید که از جمیع مال خود بکند و بگوید که آنکس
از آن بکند و در کسی که از سلطان ببرد و این سوره را بخواند در وقتیکه در روز
او نگاه کند آن سلطان مغلوب و بشود و اگر کسی در وقت زوال و مضاعف است این سوره
را بخواند ظفر پدید و کسی که باین سوره شفاعت کند بخدا تعالی حق شفاعت او را
قبول کند و سؤال او را بدهد و بعد از آن آن حضرت فرمود که اگر بگوید که فاری این سوره
هنوز از قوت فارغ نشد باشد که با و برای ده گند از آن جهنم راست گفتند
شیخ طوسی در تلمیح خود روایت کرده است که قرآن این سوره بعد از نافله
سه بار سنن است و روز جمعه بعد از عصر هفتاد بار استغفار کند و بعد از آن سوره
را ده بار بخواند و باین اوقات قرآن این سوره در وقت خواب و باین اوقات
اینجور نیست که در طریق النجاه است و این فیه در عهد الداعی ذکر کرده است که
کسی که در ثلث آخر شب جمعه پانزده بار این سوره را بخواند و بعد از آن دعا کند
دعای او مستجاب میشود و حضرت امام محمد باقر فرمود که کسی که این سوره را بعد
از صبح ده بار بخواند و در زوال امشب نیز ده بار بخواند و بعد از آن عصر ده بار
بخواند هر از گشت کرد در سیال ثوابان را بنویسند و بنویسند و بنویسند و از آن حضرت
مرویست که هر چند که بعد از طلوع فجر هفت یا از این سوره بخواند هفتاد و هفت
از ملائکه هر کدام هفتاد و هفتاد صلوات بر او میفرستند و هفتاد رحمت بر او میکنند
و از آن حضرت منقولست که کسی که در شب صد بار این سوره را بخواند و هنوز صبح
نشده باشد که بهشت را در خواب بیند و از آن حضرت مرویست که کسی که این سوره
را در روز و شب ده بار و در روز پنجشنبه هزار بار بخواند خدا تعالی ملکی
خلق کند که نام او قوی باشد و کف دست او فراخ تر از هفت طبقه آسمان و هفت
طبقه زمین باشد و در چندان ملائکه هزار موی خلق کند و در هر موی هزار
زبان خلق کند که هر زبانی هزار خلق کند که هر زبانی به قوت تعلیم از برای
فاری این سوره استغفار کند و خدا تعالی استغفار ایشان را هزار بار
مضاعف سازد و امیر المؤمنین هرگاه یکی از شیعیان خود را میدید میفرمود

استلكت باسمك الاعظم الذي حق عليك ان تجيب من دعاك به ان ضل على
 محمد وال محمد وان لتعلمن في هذه الليلة سعادة لا تشقى بعدها ابدا يا ارحم
 الراحمين ودر شب هشتم بگوید اللهم اني استلكت ان ضل على محمد وال محمد
 وان تقبلي قلبا خاشعا ولسانا صادقا ورجسا صابرا وتجعل ثواب ذلك
 الجنة يا ارحم الراحمين ودر شب نهم بگوید اللهم لا تشني طلب ما زويت
 عني بحولك وقوتك فاغنني بآية برزقي واسيع مجالك عن حرمانك وارزقني
 القصة في طغي ورفجي ورفح عني كل هم وغم ولا تشني بي عدوي ووقع لي بكلمة
 القدر على ما افضل ما اراها احد من خلقك ووقفي لما وقعت له محمد وال
 محمد عليهم السلام وافعل بي كذا وكذا الساعة الساعة حتى ينقطع البصر
 ونحوان دعا زاد هر شب از دهه اخر ولفظ الساعة واجندان بگوید که نفس
 شود ودر شب هم بگوید اللهم رب شهر رمضان وميزان القرآن وهذا شهر رمضان
 قد قصرتم آياتي اعود بوجهك الكريم ان يطاع الفجر من ليلي هذه او يخرج
 شهر رمضان ولك عيني تبعه اودت ربذا ان تعذبني عليه يوم القاءك الا
 غفرتم لي بكرمك وجودك يا ارحم الراحمين اللهم وصل على محمد وال محمد
 انك جسد محمد ودر شب در حال قیام وعود وركوع وسجود بسیار بگوید
 يا مديبر الامور يا باعث من في القبور يا مجري الجور يا ملين الحديد يا ذا فضل
 على محمد وال محمد وافعل بي كذا وكذا الساعة الساعة ولفظ الساعة واجندان
 بگوید که نفس منقطع شود دعاي محمد علي بن الحسين که ابو حسن ثمالی روايت کرد
 استايست الهی لا تؤدبني بعقوبتك ولا تمكرني في جيلتك من ابن لي الخير يا ارحم
 ولا وحيد لا اله الا انت عنديك ومن ابن لي العجا ولا انت طامع الا بك لا اله الا انت
 استغني عن عونك ورحمتك ولا الذي اساء واجتر اعليك ولم يرضك خرج
 عن قدرتك يا رب يا رب لفظ يا رب را انقدر بگوید که نفس منقطع شود بگوید
 هر وقتك وانت دلكني عليك ودعوتني اليك ولو لا انت لم ادر ما انت
 الحمد لله الذي دعوه نجيبني وان كنت جاهلا حين بدعوني والحمد لله الذي
 استله في عظمي وان كنت مجيلا حين يستقرضني والحمد لله الذي نادى بك

دعاي محمد بن علي

سئت الحاجي واخلاقه حيث سئت ليري بغير شفيع فيقصي حاجتي والحمد لله
 الذي ولا اذعوا غيره ولو دعوت غيره لم يستجب لي دعائي والحمد لله الذي لا اذعوا
 الا اذعوا غيره ولو دعوت غيره لا خلف رجائي والحمد لله الذي كلني اليه
 فاكرمني ولم يكلني اليه الا اكرمني ويؤني والحمد لله الذي تحبب الي وهو عني عني
 والحمد لله الذي جعل عني حق كاذب لا ذنب لي فربي احمد شي عني ولعن
 بجمدي اللهم اني اجد سبل المطالب اليك مشرعة ومناهل الرحمة اليك
 متروكة والاستغاثه بعفوك لمن املك مباحة واثوابا لعلها اليك
 للصارحين مفتوحة واعلم انك للراحمين عفو رحيم الجاهل والمؤمنين بموصد
 افاضهم وان في الهفوا الى جودك والرضا بقضائك عوصا عن منع الباطل
 ومنذوحة عني ايدي المستأثرين وان الراجل اليك قريب المسافر وانك
 لا تحجب عن خلقك الا ان يجهم الامال دونك وقد صدقتك اليك بجلي
 وتوجهت اليك بالحجي وجعلت بك استغاثتي ويدعائك توستلي من غير
 استحقاق لا سيما لك مني ولا استجاب بعفوك عني بل استغني بكرمك وسكوتك
 الى صديق والجماع الى الاملان يتوجه بك وتبين عرفت ان لاوت لي
 عرفت ولا اله الا انت وحدك لا شريك لك اللهم انت القاطع وقولك حق
 وعدك صدق واستلوا الله من ضلله بان الله كان بكم رجما وليس من
 صفاتك يا سيدي ان نامر بالسؤال وتمنع الطيقه وانت المثلان بالخطية
 على اهل ممالكك والعاقل عليه مني رافقتك افي ربيتي في نعمك وحسنك
 صغيرا وناوت باهني كبر ايامن رباني في الدنيا باجسانه ونقصه له وفيه
 وشارلي في الاخر الى عفوهم وكرمهم مغفرني يا مولاي دلستني عليك وحبي
 لك شفيع اليك وانا واني من دليلك لا لك سلكن من شفيعي الى
 شفاعتك ادعوك يا سيدي بلسان خاسر سه ذنبه ربنا نلجيك بقلبك
 فله لوبقه جرمه ادعوك يا رب را هيا را غيا را حيا انا فقا اذا رايت مولاي
 دعوني فرحت واذا رايت كرمك طمعت فان عفوت جرم را هم وان عذبت
 صبر طرا حجي يا الله في جرائي على مستهلك مع اثنياني ما عذره جودك وكرمك

ادعوه

وعليك

وعُدني في شديدي مع فله حيائي وامنك ورحمتك وقد رجوت ان لا تحبب بين
 ذين ودين مني بحق رجائي واسمع دعائي يا خير من دعاة دواعي وافضل من
 رجاء راجع عظم يا سيدي املي وساء علي فاعطني من عفوكم بمقدار املي ولا توافد
 بالسوء علي فان كرمك يحل عن مجازاة المذنبين وحلك بذكر عن مكافاة المقصيرين
 وانا يا سيدي طامع بفضلك مارب منلت لياك مستجبر ما وعدت من الصغ
 عن احسن بك طنا وما انا بارب وما خطري هبني بفضلك وصدق علي
 بعفوك اي رب جليلي يسترك واعف عن ذنوبي بكرم وجهك فلو اطلع اليوم
 علي ذنوبي غيرك ما فعلته ولو خفت عجزك لتقوية لا اجتنبته الا انك اهلون
 الشاظرين الي والحق المظلمين علي بك لانك يا رب خير الساترين واحكم الحاكمين
 واكرم الاكرمين سناذ العيوب عفا والذنوب علام العيوب شمر الذنوب
 بكرمك وتوخي العفو بجلالك فلك الحمد علي اهلك بعد عليك وعلى عفوكم بعد
 فذرك وتجلي وتجيئي وتجيئي علي عصيتك حلك عني ويدعوني الي قلة الخلق
 سرك علي وكبر علي الي التوب علي خلوك معرفتي بعبوديتك وعظيم عفوكم
 يا حليم يا كرم يا حي يا قيوم يا عافيا الذنوب يا فابل التوب يا عظيم المن يا قدير
 يا ارحم الراحمين يا شريك الجليل ابن عفوكم يا جليل ابن قرحك القريب يا حي يا حي
 يا شريع ابن رحمتك الواسعة ابن عطاياك الفاضلة ابن مواهبك الطيبة
 ابن صفاتك السنية ابن فضلك العظيم ابن منك الجليل ابن احسانك القد
 ابن كرمك يا كرم يا سيدي يا سيدي رحمتك فخلصني بالحسن يا حي يا منعم يا
 مفضل سنانك كل في الجاه من عفا بك علي اعمالنا بل بفضلك علينا لانك
 اهل التقوى واهل العفو وبدي بالاحسان نفا وعفو عن الذنوب كرمنا
 مما نذكر ما نذكر الجليل ما نذكر ام فبح ما شتر ام عظم ما لملمت واوليت
 ام كثير ما نبتت وعافيت يا حبيب من تحب اليك يا فافر من لا
 كرمك وانقطع اليك انت الحس ونحن المستغيثون فجاوبنا بوجوب عن فبح ما
 عندنا جميل ما عندك واني جميل يا رب لا تسعه جوارحنا واني ومان طول
 من انايك وما قد راعنا في جنب عفوكم وكيف تستكر كمالنا فابل ليا

وحمدا لله

كرمك ام كيف يصيق علي المذنبين ما وسعهم من رحمتك ما واسع العفوة يا
 باسط اليدين بالرحمة وعزتك يا سيدي لو انهم بقي ما رحت من بارك
 كففت عن عقوبتك لانا انهم الي من المير في جودك وكرمك وانت الماعل
 يا تاء نقدي بما تشاء كيف تشاء وترحم من تشاء بما تشاء كيف تشاء
 لا تشعل عن فضلك ولا تشاغ في ملكك ولا تشا في امرك ولا تشاد
 في حيلك ولا تخرج عن عليك احد في تدبيرك لك الخلق والامر يا ربك الله
 رب العالمين يا رب هذا مقام من لا ذكرك واستجار بكرمك والاحسان
 وكرمك وانت الجواد الذي لا يقيس عفوكم ولا يقص فضلك ولا يقل رحمتك
 وقد توشتا منك بالصغير القديم والفضل العظيم والرحمة الواسعة افرأ
 يا رب تخلف طوننا او تحبب اما لتاكلنا ما كرم فليس هذا تشا بك ولا هذا
 منك طمنا يا رب ان لنا فيك رجاء عظيم اعصيناك ونحن نرجو ان تشر
 علينا ودعوناك ونحن نرجو ان تستجيب لنا عفوكم رجاء ما مولا ما قد
 علينا ما انت واجب باعمالنا ولكن عليك منا وعلمنا بانك لا تحرمنا فضلك
 علي الرعية اليك وان كنا غير مستوجبين رحمتك فانت اهل ان تجود علينا
 وعلى المذنبين بفضلك عفوكم فامن علينا بما انت اهل له وجد علينا فافنا
 نحن جوارحنا اليك يا عفا بورك اهدنا وبفضلك استغفينا وبميرتك
 اصحنا وامسنا ذنوبنا بين يديك تستغفرك اللهم منها وتوب اليك
 تحبب اليك ما نلعم وفارضك بالذنوب خيلك اليك انا اول وشرا اليك
 صاعد ولا يزل ولا يزال ملك كرمك يا ربك عفا عفوكم فلا يمنك ذلك
 من ان يحوطا بعفوكم ومفضل علينا يا لا اله الا انت فبفضلك ما اهلك وعظما
 واكرمك منه ما ومفيدا فمستسا سناك وحل شاك وكرم صناك
 وفنا لك سناك المي وسع فضلك واعظم حلا من ان نقاسي بفعل خطيئتي في العفو
 العفو المستغني سيدي سيدي اللهم اشعلنا بذكرك ولا وعدنا من
 سخطك واكرمنا بفضلك وارزقنا حج بيتك وزياره قبر بيتك صلواتك
 ومغفرتك ورحمتك ورضوانك عليه وعلى اهل بيته انك قريب مجيب

من تشاء

وَأَرْزُقْ أَعْمَالَ طَاعَتِكَ وَقُوَّةً عَلَى مِلَّتِكَ وَسَعَةً بِرَيْكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
آلِهِ أَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ أَرْزُقْهُمَا كَرِّبًا صَغِيرًا وَخَيْرًا بِالْإِحْسَانِ
خَيْرًا مِمَّا وَارَسْتَهُمَا غَفِرَ اللَّهُ لَكُمْ الْغُفْرَانُ وَالْمُؤْمِنَاتُ الْأَخْيَارُ وَمَنْ
الْأَوَانُ وَتَابَعِ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيَاتِنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدْ
وَعَالِيَنَا دُرُكًا وَآثَانًا صَغِيرًا وَكَبِيرًا خَيْرًا وَمَمْلُوكًا كَذَبَ الْعَادِلُونَ يَا لِي وَوَالِدِي
صَلَا لَابَيْدًا وَخَيْرًا خَيْرًا أَمِينًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي خَيْرَ
وَأَكْفَى مَا أَمْنِي مِنْ أَرْزُقِيَّ وَالْغَنَى وَلَا تَسْلُطْ عَلَيَّ مِنْ لَوْ رَحْمِي وَاجْعَلْ عَلَيَّ
مِنْكَ جَنَّةً وَارِثَةً بَلِيَّةً وَلَا تَسْلُبْني صَاحِبَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَأَرْزُقْني مِنْ خَيْرِهِ
وَرِزْقًا وَسَعَةً حَالًا لَطِيبًا اللَّهُمَّ احْرُسْني بِرَأْسِيكَ وَاحْفَظْني بِخَطِّكَ وَكَلَامِكَ
بِكَلَامِكَ وَأَرْزُقْني بِرَبِّكَ الْخَيْرَ عَافِيًا هَذَا فِي كُلِّ عَامٍ وَزِيَارَةٍ فِيهِ
وَالْأَمَانَةُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تُخْلِفْ يَا رَبِّ مِنْ ذَلِكَ الْمَشَاهِدَ الشَّرِيفَةَ وَالْوَأْدَ
الْكَرِيمَ اللَّهُمَّ بِنِّ عَلَى تَحْقِيقِ الْأَعْيُنِ وَالْهَيْمَنِ الْخَيْرِ وَالْمَعْمَلِ بِهِ وَتَحْقِيقِ
بِالْبَيْتِ وَالنَّهَارِ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي كَلِمَاتُكَ قَدْ خَلَّتْ
وَقَبَّاتُكَ وَنَمْتُ لِلصَّلَاةِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَنَاجَيْتُكَ أَلَمْتُ عَلَى نَفْسِي إِذَا أَنَا
صَلَّيْتُ وَسَكَنْتُ مِنْ نَاجَاتِكَ إِذَا أَنَا نَاجَيْتُ مَا لِي كَلِمَاتُكَ قَدْ صَلَّتْ سِرِّي
وَقَرَّبَتْ مِنْ جَلِيسِ التَّوَابِينَ جَلِيسِ عَرْشِي بَلِيَّةً أَرَأَيْتَ هَذِهِ فِي حَالَتِ
بَنِي دِينَ خَدَمَتِكَ سَيِّدِي أَلَمْتُ عَنْ بَابِكَ طَرْدَتْني وَعَنْ خَدَمَتِكَ
تَحْتَنِي أَلَمْتُ وَجَدْتُ فِي مَقَامِ الْكَدَّاءِ مِنْ قَرَضَتْنِي أَلَمْتُ رَأَيْتُ غَيْرَ
شَاكِرٍ لِعَمَلِكَ تَحْرَمْتَنِي أَلَمْتُ فَدَقْتُ مِنْ جَلِيسِ الْعَمَلِ وَخَدَلْتَنِي أَلَمْتُ
وَأَلَمْتُ فِي الْعَافِينَ مِنْ رَحْمَتِكَ أَلَمْتُ رَأَيْتُ فِي الْعَافِينَ مِنْ
رَحْمَتِكَ أَلَمْتُ رَأَيْتُ فِي الْجَلِيسِ الْبَطَالِينَ فِي بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ خَلَفْتَنِي
وَأَلَمْتُ لَمْ تَحْتَنَنْ لَمْ تَسْمَعْ دُعَائِي مَبَاعِدْتَنِي أَلَمْتُ بِحُرْمِي وَجُودِي كَأَمْنِي
وَأَلَمْتُ قِيلَ حَيَاتِي مِنْكَ جَارِيَّتِي فَإِنْ عَفَوْتَ يَا رَبِّ فَطَالَ مَا عَفَوْتَ عَنْ
الْمُذْنِبِينَ قَبْلِي لِأَنْ كَرَمْتَ أَمْرِي وَبِتَّ جَلَّ عَمْرُكَ فَأَتَا الْمُحْصَرَّ مِنْ وَانَا عَائِدًا
بِفَضْلِكَ يَا رَبِّ مِنْكَ لَيْتَ لَمْ تَخْرُجْ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّغَرِ عَنِ الْحَسَنِ بَلْ طَعَنَ

لِي

أَلَمْتُ أَنْتَ وَسَعُ فَضْلِكَ وَخَطِّكَ مِنْ أَنْ تَقْبَلَنِي بِعَمَلِي وَأَنْ تَسْتَرْجِيَنِي بِخَطِّتِي وَأَنْ
تَأْتِيَنِي بِمَلْطَرِي هَبْنِي بِفَضْلِكَ يَا سَيِّدِي وَقَدْ رَفَعْتَ عَنِّي وَجْهَكَ وَ
جَلَلْتَنِي بِسِتْرِكَ وَلَعَفْتَ عَنِّي بِرَحْمَتِكَ يَا سَيِّدِي أَنَا الصَّغِيرُ الَّذِي بَيْنَ
وَأَنَا الْجَاهِلُ الَّذِي عَلِمْتُ وَأَنَا الضَّالُّ الَّذِي هَدَيْتَ وَأَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي فَعَلْتَ
وَأَنَا الْخَائِفُ الَّذِي أَمْنْتُمْ وَأَنَا الْجَائِعُ الَّذِي سَبَعْتَهُ وَالْعَطْشَانُ الَّذِي
أَرْوَيْتَهُ وَالْعَارِي الَّذِي كَوْنْتَهُ وَالْفَقِيرُ الَّذِي أَعْيَيْتَهُ وَالضَّعِيفُ الَّذِي
قَوَّيْتَهُ وَالذَّائِلُ الَّذِي قَرَّرْتَهُ وَالسَّقِيمُ الَّذِي شَفَيْتَهُ وَالسَّائِلُ الَّذِي أَعْطَيْتَهُ وَ
الْمُذْنِبُ الَّذِي سَتَرْتَهُ وَالْخَاطِي الَّذِي آفَكْتَهُ وَالْقَلِيلُ الَّذِي كَثَرْتَهُ وَالْمُسْتَضْعَفُ
الَّذِي خَصَرْتَهُ وَأَنَا الْطَرِيدُ الَّذِي وَبَيْتَهُ وَأَنَا الْيَارِسُ الَّذِي لَمْ أَسْجُدْ فِي الْخَلَاءِ
وَلَمْ أَدْعُ إِلَيْكَ فِي الْمَلَأَةِ وَأَنَا الصَّاحِبُ لِدَوَاهِي الْعُظُمَى الَّذِي عَلِمْتُ بِدَوَاهِي
الَّذِي عَصَيْتُ جَبَّارَ التَّمَلُّكِ الَّذِي أَعْطَيْتُ عَلَى الْمَعَاضِي الْجَلِيلِ الرَّبِّي أَنَا
الَّذِي كُشِّرْتُ بِمَا خَرَجْتُ إِلَيْهَا أَسْعَى أَنَا الَّذِي أَمَلْتُ فِي مَا أَرْغَوْتُ وَسَتَرْتُ
عَلَيَّ مَا أَسْتَحْيَيْتُ وَجَلَّتْ بِالْمَعَاضِي مَعْدَنِي وَأَسْقَطْتَنِي مِنْ عَيْنِكَ مَا بَالَيْتَ
فِي حِلْمِكَ أَمَلْتُ وَبَسْتَرْتُ سِرِّي حَتَّى كَانَتْ أَعْفَلْتَنِي وَمِنْ مَقْصُورَاتِ الْمَعَاضِي
جَنَّبْتَنِي حَتَّى كَانَتْ أَسْتَحْيَيْتَنِي أَلَمْتُ لِعَصِيكَ مِنْ عَصِيَّتِكَ وَأَنَا بَرُّ بَيْتِكَ
وَلَا تَزِرُكَ مُسْتَحْفَظٌ وَلَا لِقَافُوكَ مُعْرِضٌ وَلَا لَوْعِيدُكَ مُتَهَادٍ وَلَا لَنْ خَطِيئَةٍ
عَرَضَتْ وَسَوَّلَتْ لِي نَفْسِي وَغَلَبَتْني هَوَايَ وَأَغَاثِي عَلَيْهَا شَقَوْنِي وَغَرَبِي سِرُّكَ
الْمُرْحَى عَلَى فَدَا عَصِيَّتِكَ وَمَا لَمْ تَكُ تَجْهَدُنِي قَالَ لَنْ مِنْ عَذَابِكَ قَرِيبَةً
وَمِنْ أَيْدِي الْخَصْمَاءِ عَذَابٌ مِنْ جِلْصِي وَجِلْصِي مِنْ أَجْلِ أَنْ أَنْتَ طَعَنْتَ حَبْلَكَ
عَنِّي فَأَسْوَأَنِي عَلَى مَا أَحْصَى كَأَنَّكَ مِنْ عَمَلِي الَّذِي لَوْلَا مَا أَرْجُو مِنْ كَرَمِكَ
وَسَعَدَ رَحْمَتِكَ وَهَيْتَ يَا عَنِّي الْقُيُوطَ لَقَطْتُ عِنْدَمَا أَتَدَكُّرُهَا بِأَجْرٍ مَوْ
دَعَاهُ دَاعٍ وَأَهْلَكَ مِنْ رَجَاءٍ رَاجٍ اللَّهُمَّ يَدْفَعُ الْإِسْلَامَ أَوْ سَلِّ لِي لَيْتَكَ وَتَرَفُّ
الْقُرْآنَ أَعِزُّكَ عَلَيَّ بِحَبِي لَيْتَنِي الْأَمِّي الْقُرْشِيُّ الْهَاشِمِيُّ الْعَرَبِيُّ الْهَاشِمِيُّ الْكِنِّي
الْمَدَنِيُّ أَرْجُو الزُّلْفَةَ لَدَيْكَ فَلَا تَوْجِهُنَّ اسْتَيْنَاسَ بِلَانِي وَلَا تَجْعَلْ ثَوَابِي ثَوَابَ
مَنْ عَمِلَ سِوَاكَ فَإِنْ قَوْمًا آمَنُوا بِأَلْسِنَتِهِمْ لَمْ يَخْشَوْهُ وَمَا نَعْمَ قَادَرُكُمْ أَمَا آمَلُوا

بَكَ

أفترع أن قد كنت غنايتك في ضيقتي وإلى من ألتجئ من لم يفتس كرمي سيدي
من لي بمن برحمته من لم يرحمني وفصل من أو قبل أن عذمت ضلك يوم
فأفني وإلى من العز من لدنوبيا ذنوبي لا أقتضي أجلي سيدي لا تعذبني وأنا
أرجو لك الحق رجائي وأمن حوفي فإن كثرة ذنوبي لا أرجو فيها إلا العفو
سيدي أنا أسئلك ما لا أستحق وأنت أهل التقوى وأهل المغفرة
فأغفر لي وألهمني من ظرك ثوبا يغطي علة البغايا وتغيرها لي ولا أطالب
بها أناك ومن قد يرمي ويصعب عيلا عظيم وتجاوز كرمي اله أنت الذي تفيض
سبك على من لا يستلثك وعلى الجاحدين ربوبييتك فكيف سيدي من
سئلك وأيقن أن الحق لك والامر إليك تباركت وتعاليت يارب
العالمين اله سيدي عبدك بياك أقامت الخصاصه بين يديك فجز
باب إحصائك بدعاياه وتبسط جميل نظركم يكون رجائهم فلا يغرض بوجع
الكرم عني وأقبل ربي ما أقول فقد دعوت بهذا الدعاء وأنا أرجو أن لا
تردني مغرمة من برائك ورحمتك اله أنت الذي لا يحفيك سائل ولا
ينقصك نايل أنت كما تقول وقول ما تقول اللهم إني أسئلك صبرا جميلا
ومرجا قويا وقولا صادقا وأجرا عظيما أسئلك بارتب من الخير كله ما علمت
منه وما أعلم أسئلك اللهم من خير ما سئلك منه عبدا ذاك الصالحون
يا خير من سئل والجود من أعطى العطي سؤلي في نفسي وأهلي والدي وذولدي
وأهلي خرافي ولؤلؤي منك وأزغد عيشي وأظهر مروني وأصلح جميع أحوالي
وأجعلني ممن أهلك عمر وحسنتم عمله وأعمقت عليه نعمتك ورضيت
عنه وأصينته حيوة طيبته في أدوم السرور وأسبغ الكرامة وأتمم العيشة إليك
فعل ما تشاء ولا تفعل ما يشاء غيرك اللهم خصني منك بخاصه يذكر
ولا تجعل شجارها اقتراب به في ملأ الليل وأطراف النهار رباء ولا تمنعه
ولا أشرا ولا جلا وأجعلني لك من الخاشعين اللهم لخصني السعة في الرزق
والأمن في الوطن وقوة العين في الأهل والمال والولد والمقام في بيتك
عندي والصحة في الجيهم والقوة في البدن والسلام في الدين وأسئلكني

طاعتك وطاعة رسولك محمد أبدا ما استعمرني وأجعلني من أوفى عبادك
عندك ضديباني كل خير أنزلته ونزله في شهر رمضان في ليلة القدر وفي
انت ميرله في كل سنة من رحمته ونشرها وغابته فليد لها وليت قد فعلها وحسن
تفانيها وسينان يتجاوز عنها وأزوني حج بيتك الحرام في عامنا هذا وفي كل
عام وأزوني زكاة وأسعا من فضلك الواسع وأصرف عني يا سيدي الأسوء
وأضني عني الدين والطلائح حتى لا تأتي بي مني وخذ عني يا من لم يخطئ
أعدائي وحسادي والباغين علي وأضربي عليا وأقرب عني وقرب قلبي وأجعلني
من همي وكرمي وفرجا وخرجا وأجعل من أذن لي يوم من جميع خلقت تحت قد
وألفني شر الشيطان وشر السلطان وسينان علي فطهرني من الذنوب كلها
وأجرني من النار بعفوك وأدخلني الجنة برحمتك وزوني من الخور العين
بفضلك وأخفي بأوليائك الصالحين محمد وآله الأبرار الطيبين الطاهرين
الآخيار صلواتك عليهم وعلى آجسادهم وأزواجهم ورحمة الله وبركاته اله
سيدي عزيرك وجلالك ليت طاب لبيتي بذنوبي لا طاب لبيتك بعفوك ولين
طاب لبيتي بأولي لا طاب لبيتك بكرمك ولين أدخلني النار لأخبرن أهل النار
بجي لك اله سيدي إن كنت لا تقهر إلا لأوليائك وأهل طاعتك فإني
من يقزع المذنبون وإن كنت لا تكرم إلا أهل لوقاويك فممن يستغيث
المسبون اله إن أدخلني الجنة فني ذلك سرور بيتك وأنا والله أعلم أن
سرور بيتك أحب إليك من سرور عذوك اللهم إني أسئلك أن تملأ قلبي
خباياك وخشيتك وقصد بقالك وإلهامك وإلهامك وإلهامك وإلهامك
إليك يا ذا الجلال والإكرام حبسني إلى لقاءك وأحبب لي فاني وأجعلني
في لقاءك الواحدة والفرج والكرامة اللهم أخفي صليحي من مصني وأجعلني
من صالح من بقي وخذي سبيل الصالحين وأعني على نفسي والفقير به
الصالحين على أنفسهم وأخيم علي بحسنة وأجعل ثوابي من الجنة ورحمتك
وأعني على صالح ما أعطيتني وفتيتني يارب ولا تردني في سوء استغفرتني منه
يارب العالمين اللهم إني أسئلك إلهاماً لا أجل له دون لقاءك أحبني ما

النار حتى ذلك سرور
عذرك وإن أدخلني

الجلال والاکرام والی کل نعمه وصاحب کل حسنة ومنتهی کل رغبه و
 فاضل کل حاجه اللهم صل علی محمد و آل محمد وارزقنی البقیه وحسن
 الظن بک واثبت رجاء لیس فی قلبی واضع رجائی عن سواک حتی لا ارجو
 غیرک ولا افرق الایک یا لطیف یا لایسأه اللفظ فی جمیع لغو الی من الخ
 وترضی باریا تضعیف علی الثار فلا یقید فی بالشار یا رب ارحم دعائی وضرب
 وتوفی وذل و مسکنی وتوفی وقلوبی یا رب اضعیف عن طلب
 الدنیا وانت واسع کریم استلک یا رب بقوتک علی ذلک وقدرتک علیه
 وغناک عنه وحاجتی لیه ان ترزقنی فی غای هذا وشهری هذا وبقی هذا
 ساعی هینا رزقا واسعا یقینی به عن تکلیف ما فی یدی الناس من رزقک
 الجلال الطیب الی رب منک اطلب وایک ارفع وایک ارجو وانت اهل
 ذلک لا ارجو غیرک ولا افرق الایک یا ارحم الراحمین الی رب نزلت نفسی
 الی راحتی وغای فی سامع کل صوت ویا جامع کل قوت یا باری القوی رب
 الموت یا من لا تشاء الظلمات ولا النور علیه الا صوت ولا یسعه شیء غیر
 شیء اعط محمد صلی الله علیه واله افضل ما سئلک وافضل ما سئلک
 وافضل ما انت مسؤل له الی يوم القيمة وهب لی العافیة حتی تهتبی العیة
 واخیر حتی لا یضر فی الذنوب اللهم رخص لی ما قمت لی حق لا اسئل
 احدا شیئا اللهم صل علی محمد و آل محمد وافرح فی خلائ رحمتک ورحمی رحمة
 لا تعدی بقدر ما ابتغی الدنیا والاخره وارزقنی من رزقک الواسع و رزقک
 حللا لا یفترق الی احد بعد سواک ترید لی بذلک شکر او لیک فای
 وتضرع الیک عن سواک عنی وتغنی یا محسن یا مجل یا منعم یا مفضل یا مقید
 صل علی محمد و آل محمد واکنی اللهم کله وافضل فی جمیع
 اموری وافضل فی جمیع حاجی اللهم لیبر لی ما اخاف تعبیره فان تبسیر ما لیس
 تبسیر علیک سهل تبسیر و سهل لی ما اخاف غرورته وفسر عنی ما اخاف
 غمته واصرف عنی ما اخاف بلیته یا ارحم الراحمین اللهم املا قلبی بک
 وخشیه منک وصدیقک وایک وایک وقر قانینک وشوق الیک یا ذا

الجلال والاکرام اللهم صل علیک خوقا بکلی تصدق بی علی وللناس علی
 تبعات فکملها عینی ومدا وحببت لکل ضیف قری وانا ضیفک فاجعل قرائ
 اللیلک الجنة یا وهاب المغفرة ولا حول ولا قوة الا بک وبعد اذان دعای
 ادريس انجو اندوان جهل اسم است بعد ايام توبه وایک است سبحانک
 لا اله الا انت یا رب کل شیء وداره ١ یا اله الالهة الاربعة جلالة ٢ یا الله
 الخیر فی کل شیء ٣ یا ارحم کل شیء وداحه ٤ یا حاجین لا شیء فی تمومیة
 ملکک وبقایة ٥ یا قیوم فلا یقوت شیئا علیک ولا یؤده ٦ یا واحد الباقی اول
 کل شیء وایره ٧ یا ذا ارحم غیر من لا ذوال لیک ٨ یا صمد غیر شیهة ولا
 شیء کیشله ٩ یا باری فلا شیء کف عن ولا مدنی لوصفه ١٠ یا کبر انت الذی
 هتدی القبول لفظت ١١ یا باری الذی لا مثیل خلایک عن ١٢ یا اکر
 الطاهر من کل آفة یقده ١٣ یا کالی الموضع یا خالق من عطا یا فضله ١٤
 یا نقی من کل یور لم یضه ولا یجالیطه فخاله ١٥ یا حنان انت الذی وسعت
 کل شیء ورحمت ١٦ یا منان یا ذا الاصلان قد علم الخالق منه یا ذا بار العیة
 فکل یقوم خاضعاً لرحمت ١٧ یا خالق من فی السموات والارضین وکل الیه
 معاده ١٨ یا ارحم کل صریح ومکروب غیثه ومعاده ١٩ یا ذا قلا الضیف
 الالن کل جلال ملکک ورحمه ٢٠ یا مبدی البدا یا من لم یبع فی الشیء
 انعوانا من خلیفه ٢١ یا علام العیوب فلا یؤده من شیء حفظه ٢٢ یا معید اذا
 اتنی اذا برز الخلق لدعوتهم من خافیه ٢٣ یا علم قانا فلا شیء بعد له
 خلقه ٢٤ یا محمود الفعال الذی علی جمیع خلقه بطیفة ٢٥ یا عزیر المنیع
 الغالب علی امین ولا شیء یعدله ٢٦ یا قاهر ذ البطش الشدید الذی لا
 یطاق انقیاده ٢٧ یا متعالی القرب فی علو ارتفاع دروه ٢٨ یا جبار المدلل
 کل شیء یفهم عزیر سلطانیه ٢٩ یا نور کل شیء انت الذی خلق الظلمات نور
 ٣٠ یا مدد و س الطاهر من کل سوء ولا شیء یعدله ٣١ یا قریب الحجب المستعان
 دون کل شیء قریب ٣٢ یا عالی الشان فی السموات فوق کل شیء علو ارتفاعه
 ٣٣ یا بدیع البیابیع ومعیده ما بعد فناها یقده ٣٤ یا جلیل الشکر

به يا عظيم انت الذي تنزل العظم وتضع كل محذور وتغطي كل جليل وتضعف
 من الحسنات بالقليل والكثير وتفضل ما تشاء يا قدير يا الله يا رحمن صل على
 محمد واهل بيته واليسني في مستقبل سنتي هذه سترك وتصرف وجهي بورك
 واجبتني بعتك وبلغني رضوانك وشرف كرامتك وجبت عظيمك من غير
 ما عندك وخير ما انت معطي احد من خلقك واليسني مع ذلك غايتك يا
 كل شكوي وباشاهد كل جوي وعلا كل خفيق وبادفع ما يشاء من بليت يا
 كريم القبول لخير الخلق وتوفي على ملة ابراهيم وفضلته وعلى دين محمد صلى الله
 عليه واله وسنته وعلى خير الامة موقفي مؤيدك لا وليا لك معاديا ولا عدوا
 اللهم وصيقتني في هذه السنة كل عمل او قول او فعل يباعدني منك وليليني
 الى كل عمل او قول او فعل يقربني منك في هذه السنة يا رحمن الرحمن وامنني
 من كل عمل او قول او فعل يكون مني آخا ضرر عاقبة واخاف مقتك يا
 عليم خدازان تحرف وجهك الكريم عني فاستوجب به نقصا من حظي
 يا رزق يا رحيم اللهم اجعلني في مستقبل سنتي هذه في حفظك وفي جوارك
 وفي كفاك وحيلتي بستر طاعتك وهب لي كرامتك عزة جارك وجل ثناؤك
 ولا اله غيرك اللهم اجعلني تابعا لصالح من قبض من اوليائك والحقني بهم
 اجعلني سبيلا لمن قال بالصدق عليك منهم واعوذ بك اللهم ان يخطيبي
 خطيبي وظلي واسرائني على نفسي واثمي ليل لي واثمي غالي شهواني فيقول ذلك
 بيني وبين رحمتك ورضوانك فاكون منسيا عندك متعري صا حيا
 بغيرك اللهم وقيني لكل عمل صالح ترضي به عني وقربني اليك ولقي اللهم
 كما كنت بينك محمد صلى الله عليه واله قول عذوق وفرحت همه وكشف
 همه وصدقته وعدك وانجزت له عهدك اللهم فبدلك ما كفي قول هذا
 السنة وافاتها واسقامها وفقتها وشروها واخراتها وصوبها الحاش فيها
 وبلغني رحمتك كمال العافية بتمام دوام النعم عندى الى منتهى اجلي اسئلك
 سؤال من اسأله وظلم وغرقت واسئلك ان تحفر لي ما مضى من دنوب لي
 حصرتنا حفظتك واخصها كرام ملائكتك على وان تعصمني الهى من الدن

بسم

فيما بقي من عمري الى منتهى اجلي يا الله يا رحمن صل على محمد واهل بيته
 واقني كل ما سئلتك وصعبت فيه اليك فانك امرتني بالدعاء وتكلمت
 الالجابة يا رحمن الرحمن وبعد ان دعاني على بن الحسين في دعائه واسطر
 دخول ماه رمضان مذكروا استبحان وان ايسست الحمد لله الذي هذا الحمد
 وجعلنا من اهل البيت لا يكون لاحسانه من الشكرين ولا يحزننا على ذلك جرح الحزن
 والحمد لله الذي جبا نايذيه واختصنا بملكه وسببنا في سبيل احسانه
 لنسلكه لثقتنا الى رضوانه حمدات تفتك له وشاؤنا ورضي به عنا والحمد لله الذي
 جعل من تلك السبل شهرة شهر رمضان شهر الصيام وشهر الايام وشهر
 الطهور وشهر التقيين وشهر الصيام الذي انزل فيه القرآن هدى للناس
 وبينات من الهدى والفرقان فان فضيلته على سائر الشهور مما جعل
 له من الخيرات الموفرة والفضائل المشهورة فحرم فيه ما احل في غيره لظلم
 وعجز به المظالم والمشارب كما اما وجعل له وقتا يديننا لاجل وعز ان
 يقدم قبله ولا يتبخل ان يؤخر عنه ثم فضل ليلة واحدة من لياليه على
 الف شهر وسماها ليلة القدر تنزل الملائكة والروح فيها باذن ربهم من
 كل امر سلام دأب البركة الى طلوع الفجر على امرئ شاء من عباده بما احكم من
 فضله اللهم صل على محمد واله والهمنا معرف فضله واجلال حرمة النسخ
 بما حطرت فيه ولعننا على ضياع بكف الجوارح عن مقام جيبك واستعمالها فيه
 ورضيت حتى لا نضحي بانهما غدا الى كف ولا نسيرع باصلا زمانا الى هو وحتى لا
 نبسط ايدينا الى تحطير ولا نخطو باقلا الى الحرج وحتى لا نلحق بطولنا الا
 ما احللت ولا نطوق السبيل الا بما مشيت ولا نكلم الا بما يدي من ثواب
 ولا نعطى الا الذي يني من عطايت ثم خصص لك كلمة من رايه المراسين
 وسمعة المؤمنين لا نترك فيه احدا دونك ولا نبتغي به مرادنا سواك اللهم
 صل على محمد واله ووفقنا به على ما ابيت الصلوات الحسنة مجدورها التي
 حدثت وفروضا التي فرضت ووظائفها التي وظفت واوقافها التي وقتت
 وانزلنا فيها منزلة المصيبين لئلا يلحقنا الخاطين ولا نكافها المؤمنين لها في

دُعَاؤُ صَاحِبِ كَامِلِ
 دُرِّ خُلُقِ مُحَمَّدٍ

وَأَوْفَرْنَا عَلَى مَا سَأَلْنَاكَ وَرَسُولَكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي رُكُوعِهِ
وَسُجُودِهِمَا وَجَمِيعِ قَوْلِهِمَا عَلَى أَعْمَ الظُّهُورِ وَأَسْبَغِهِ وَأَبْيَنَ الْخُشُوعِ وَأَبْلَغِهِ
وَوَقَفْنَا فِيهِ لِأَنَّهُ صَلَّيْنَا رَحْمَةً بِالْكَرِيمِ وَالصَّلَاةُ وَإِنْ تَعَامَدْتَ جِئْنَا بِالْأَضَاءِ
وَالْعِطَةِ وَإِنْ تَخَلَّصَ أَمْوَالُ الْبَنَاءِ مِنَ الْبَيْعَاتِ وَإِنْ تَهَلَّلَهَا بِإِخْرَاجِ الرُّكُوعِ وَإِنْ
تُرَاجِعَ مِنْ هَاجِرًا وَإِنْ تُصَيِّفَ مِنْ ظُلُمَاتٍ وَإِنْ تَسْلِمَ مِنْ غَدَابَةِ الْخَالِشَاتِ مِنْ
عُودِي مِنْكَ وَلَكَ فَاتَمَّ الْعَدُوَّ الَّذِي لَا يُوَافِقُ إِلَيْهِ وَالْخُزْبَاءَ الَّذِي لَا يُضَاهِيهِ
وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيْكَ فِيهِ مِنْ الْأَعْمَالِ الرَّائِيَةِ بِمَا تَطْلُقُ رَأْيَهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَ
تَقْصُرُ أَمْرِهِ بِمَا تَسْتَأْذِنُ مِنَ الْعُيُوبِ حَتَّى لَا يُورِدَ عَلَيْكَ أَحَدٌ مِنْ مَلَائِكَتِكَ
الْأَدْوَانَ مَا تُوْرِدُ مِنْ أَبْوَابِ طَاعَتِكَ وَأَنْوَاعِ الْقُرْبَةِ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنَّا سَأَلْنَاكَ
بِحَقِّ هَذَا الشَّهْرِ وَبِحَقِّ مَنْ تَعْبُدُكَ فِيهِ مِنْ أَيْدِيهِ إِلَى وَقْتِ فَنَائِهِ مِنْ مَلَائِكَ
قُرْبَتِهِ أَوْ بَنِي رَسَلَتِهِ أَوْ عِبَادِ صَالِحِ لِقَضَائِهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
تَهْلِكَ أَمْرِهِمَا وَتَعْدُ لَوْلِيَاكَ مِنْ كَرَامَتِكَ وَأَوْجِبْ لَنَا مِنْهُ مَا أَوْجَبْتَ لِكُلِّ
مَلَائِكَةٍ فِي طَاعَتِكَ وَاجْعَلْ لَنَا فِي نَظْمِ اسْتَحْقَاقِ الرِّقْعِ الْأَعْلَى رَحْمَتَكَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَجَنِّبْنَا الْإِلْحَادَ فِي تَوْحِيدِكَ وَالتَّصْغِيرَ فِي تَجْدِيدِكَ وَالتَّجَلُّسَ
فِي دِينِكَ وَالْعَمَى عَنْ مَسْبُوكِ الْأَفْغَالِ بِحُرْمَتِكَ وَالْإِخْلَاعَ لِعَدُوِّكَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَإِذَا كَانَ لَكَ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ لَيْلَةٍ شَهْرٌ نَاهِدٌ
وَرَفَائِيٌّ يَقْبَلُهَا لَعَنُوكَ أَوْ هَبَّهَا صَحَّكَ فَاجْعَلْ رَفَائِيًا مِنْ ذَلِكَ الرَّفَائِيَّاتِ وَاجْعَلْ
شَهْرًا نَاهِدًا مِنْ خَيْرِ أَهْلِ الْأَحْبَابِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ دُؤْبَانًا مَعَ
الْحَقِّ هَلَالِهِ وَاسْلُخْ عَنَّا بَيِّنَاتِ الْإِسْلَامِ أَنْبَاءَ حَقِّ تَقْصِي عَنَّا وَقَدْ صَعِدْنَا
بَيْنَهُ مِنَ الْخَطِيئَاتِ وَأَخْلَصْنَا مِنْهُ مِنَ الشَّيْثَانِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
لِأَنَّهُ مَلَائِكَةُ قَدِّسْنَا وَإِنْ تَعَامَدْتَ فِيهِ قِيَمَتَنَا وَإِنْ تَسْتَمَلَّ عَلَيْكَ أَعْدَاكَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ فَاسْتَفِذْنَا مِنْهُ اللَّهُمَّ اشْفَعْ بَعِيدًا بَيْنَا يَا كَرِيمًا وَفَاتَمَّ طَاعَتَنَا لَكَ
وَأَعِزَّنَا فِي خَلْقِهِ عَلَى صِلَائِهِ وَفِي لَيْلَتِهِ عَلَى الصَّلَاةِ وَالتَّصَرُّعِ إِلَيْكَ وَالْخُشُوعِ
لَكَ وَالذَّلِيلَةِ بَيْنَ يَدَيْكَ حَتَّى لَا تَشْهَدَ فَنَارَهُ عَلَيْنَا وَتَعْلَمَ لَنَا لَيْلَةً يَتَوَجَّهَ
اللَّهُمَّ وَاجْعَلْ لَنَا فِي سِلَاقِ الشُّهُورِ وَالْأَيَّامِ كَذَلِكَ مَا سَأَلْنَاكَ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ عِبَادِ

الصالحين

الصالحين الذين يروون الفردوس هم فيها خالدون والذين يؤتون ما آتوا
وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَى دَرَجَتِهِمْ رَاجِعُونَ وَمِنَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ
لَهُمْ سَلَامٌ مِنَ اللَّهِ صَبَّحَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي كُلِّ وَقْتٍ وَكُلِّ أَوَانٍ وَعَلَى كُلِّ حَالٍ
عَدَدًا صَلَّيْتَ عَلَى مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَأَضَعْتَ ذَلِكَ كَلِمَةً بِالْأَضْعَافِ لِي
لَا يُجْزِيَهَا غَيْرُكَ إِنَّكَ فَتَالُ الْخَالِدِينَ وَتَسْتَسْتِ كَمَا دَرَأَ يَمَاهُ رِضَانِ إِيْنِ
أَدْعِي رَاجِعًا لِنَدَاؤِ رَأْيِ هَرُوزِ دَعَايَ عَلِيٍّ أَزْوَاجَ مَاهُ الْخُرْمَاهُ كَمَا أَزْكَابُ
خَيْرُهُ ابْنِ عِيَّاسٍ نَهَادَا أَنْ يَغْيِرَ رَوَايَاتِ كَرْدِهِ اسْتَدْرُجَ أَوَّلَ بَكْوَيْدِ اللَّهُمَّ
اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ الصَّالِحِينَ وَهَبْ لِي حُرْمِي فِيهِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَارْحَمْنِي
عَنِّي يَا عَالَمِي غَيْرَ الْحَمْدُ لَكَ اللَّهُمَّ خَدَايَتُكَ عَلَى هَذَا رَحْمَتُهُ بَاوَدَّ هَدَاهَا
هَذَا رَسْمُهُ أَوْ رَاحُو كُنْدُهُ هَذَا رَجَاهُ أَوْ رَابِلُنْدُ كُنْدُهُ وَرُوزِ دُورِهِ
يَكُونُ اللَّهُمَّ قُرْبِي فِيهِ إِلَى رِضَاكَ وَجَنِّبْنِي فِيهِ سَخَطَكَ وَتَقْطَاعَكَ وَوَقْفِي
بَيْنَهُ لِيُؤْتِيَا يَا أَيْدِيكَ رَحْمَتَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ثَا أَنْكَ خَدَايَتُكَ عَلَى بَعْدِ دَهْرٍ كَأَمْ
كَ كَذَا وَدَرْجِعِ عَمْرُو عِبَادَتِ يَكْسَالِ دَرْجَاهُ أَعْمَالِ أَوْ نُوْدِسْنَدُكَ رُوزِ دُورِهِ
وَشَبَّ بِهَذَا بِأَشَدِّ رُوزِ دُورِهِمْ يَكُونُ اللَّهُمَّ أَرْزُقْنِي الدِّينَ وَالنَّيْبَ وَأَقْبِلْ
مِنْ أَسْفَاهِهِ وَالْقَوْمِ وَلَجْعَلْ لِي بِضَيْبِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَنْزِلْ فِيهِ يَا أَجُودَ الْأَجُودِ
ثَا أَنْكَ خَدَايَتُكَ عَلَى أَرْزَاقِي وَدَرْجَتِهِ الْفَرْدُوسِ خَامِئِينَ كُنْدَكَ دَرَانِ هَذَا رَجَاهُ
بِأَشَدِّ نُوْدِرِ دَرْجَتِهِ وَدَرْجَتِهِ هَذَا رَجَاهُ كَرْمِي بِأَشَدِّ وَبَرْهَرُ كَرْمِي جُورِي بِأَشَدِّ
وَدَاخِلِ شُودِ بِرَاوَدِ رُوزِ هَذَا رَجَاهُ لَكَ أَنْ تَزِدَّ خَدَايَتُكَ عَلَى كَرَمِ كَرَامِ هَدَاهَا أَنْ
بِرَائِي وَأَوْدِ دُورِ دُورِ دُورِ هَذَا رَجَاهُ يَكُونُ اللَّهُمَّ قُرْبِي فِيهِ عَلَى أَعْمَالِ أَعْمَالِ وَأَوْزِغْنِي
لَا ذَا شُكْرَكَ بِكَرَمِكَ وَاجْعَلْ لِي بِضَيْبِي وَشَرِكًا يَا أَصْرًا لِنَاطِرِينَ ثَا أَنْكَ خَدَايَتُكَ
عَلَى رَجِيئِهِ الْخَلْدُ بِأَوْشَدِّ دَهْرٍ رَحْمَتِ كَرَامَتِ فَرَايِدُكَ بِرُوزِي هَرُوزِي حَقِّي حَقِّي
بِأَشَدِّ رُوزِ دُورِهِمْ يَكُونُ اللَّهُمَّ لَجْعَلْ فِيهِ مِنْ الْمُسْتَقَرِّينَ وَاجْعَلْ فِيهِ مِنْ
عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَاجْعَلْ فِيهِ مِنْ أَوْلِيَاكَ الْمُتَّقِينَ بِرَأْفَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الْأَرْحَمِينَ ثَا أَنْكَ خَدَايَتُكَ عَلَى دَرْجَتِهِ الْمَأْوِي هَذَا رَجَاهُ بَاوَدَّ هَدَاهَا
دَرْجَتِهِ هَذَا رَجَاهُ لَكَ أَنْ تَزِدَّ خَدَايَتُكَ عَلَى كَرَمِ كَرَامِ هَدَاهَا أَنْ

أيضا لنبدأ بحمده

تَعْرِضْ عَصِيكَ وَأَعِزَّنِي مِنْ قَهْرِكَ وَمَا وَدَّكَ وَاجِرِي مِنْ مُجِيبَاتِ مَخْلُوقِكَ
 وَتَكُنْ يَا دَائِيكَ يَا مُشْتَمِلِي تَعْنِيَةِ الرَّاغِبِينَ يَا أَنَاكَ خَدَايَتَعَالَى دَرْهَشْتِ
 هُزَارِ شَهْرٍ بِأَوْدَهْدَكَ دَرْهَشْتِ هُزَارِ هُزَارِ خَانَه بِأَشَدِّ دَرْهَشْتِ خَانَه هُزَارِ
 تَحْتِ بِأَشَدِّ طَوْلِ هَرْجَتِي هُزَارِ زَوْعِ بِأَشَدِّ وَهَرْجَتِي حُورِي بِأَشَدِّ كَلَامِ
 هُزَارِ كِسُوَ بِأَشَدِّ وَهَرْ كِسُوَ اَوْزَايَكِ كَنِيزِ بَرْدِ زَوْعِ هَفْتِ بِكُودِ اَللّٰهُ
 اَعْنِيْ عَلَيَّ صَبَاحِمْ وَقِيَامِمْ وَجَبْتَنِيْ فِيْهِ مِنْ هَقْوَانِهْ وَآثَامِهْ وَارْزُقْنِيْ ذِكْرَكَ وَ
 شُكْرَكَ بِدَوَامِ هَدَايَتِكَ يَا هَادِي الْمُؤْمِنِينَ يَا أَنَاكَ خَدَايَتَعَالَى دَرْهَشْتِ مَا
 كَرَامَتِ كَنْدِ بِخَيْرِ بَرَاكِهْ بِشَهْدَاوِ سَعْدَاوِ اَوَّلِيَا كَرَامَتِ كَرْدِهْ اَسْتَدِرْ دَرْهَشْتِ
 بِكُودِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِيْ فِيْهِ رَحْمَةً اَلَا يَتَامَ اَطْعَامُ اَطْعَامُ وَاَفْسَاةُ السَّلَامِ وَ
 ارْزُقْنِيْ فِيْهِ صُحْبَةَ الْكَرَامِ وَتُجَانِبَةَ اللِّثَامِ طَوْلِكَ يَا اَمَلِ الْاَمَلِيْنَ يَا أَنَاكَ
 حَلِّ اَوْ اَعْلَمْ صَدِّيقَانِ بِنُورِ سَمَانِ مَرْفُوعِ شُودِ دَرْهَشْتِ بِكُودِ اَللّٰهُمَّ اَجْعَلْ
 لِيْ فِيْهِ نَصِيْبًا مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَاهْدِنِيْ فِيْهِ سَبِيْلَ اَهْلِكَ لِقَاطِعَةِ وَجْهِ
 بِنَايَتِيْ عَلَيَّ اَلْمَرْصُوكِ اَلْجَاوِعَةِ بِحَبِيْبَتِكَ يَا اَمَلِ الْمُشْتَاقِيْنَ يَا أَنَاكَ خَدَايَتَعَالَى
 بِاَوْثَابِ تَبَيُّنِ بِنِيْ اِسْرَاجِ كَرَامَتِ كَنْدِ دَرْهَشْتِ بِكُودِ اَللّٰهُمَّ اَجْعَلْنِيْ مِنْ
 الْمُتَوَكِّلِيْنَ عَلَيَّكَ اَلْمُتَوَكِّلِيْنَ لَدَيْكَ اَلْمُتَوَكِّلِيْنَ اَلْغَايَةِ اَلطَّالِبِيْنَ يَا أَنَاكَ
 اَنْزِلْ لِيْ وَجْمَعِ خَيْرِهَا اَسْتَعْفَا رُكْنِدِ دَرْهَشْتِ بِكُودِ اَللّٰهُمَّ اَجْعَلْ لِيْ
 فِيْهِ اَلْاِخْسَانَ وَكَرَمًا فِيْهِ اَلْفُسُوقَ وَاَلْحَصِيَانَ وَحَرَمًا عَلَيَّ فِيْهِ اَلنَّظَرَ وَ
 اَلنَّيْرَانَ بِقُوَّتِكَ يَا عَوْتَ اَلْمُسْتَعِثِّيْنَ يَا أَنَاكَ اَنْزِلْ لِيْ وَنُوشَةً شُودِ حَجَّةِ مَقْبُولِ
 كِهْ اِنْ اَبَا يَغْيِرُ كَرْدِهْ بِأَشَدِّ عَمَلِ كِهْ بَا اَهْلِ بَيْتِ بَجَايِ اَوْدَهْ بِأَشَدِّ وَهَرْجَهْ كِهْ
 بَا غَيْرِ حَضَرِ يَغْيِرُ كَسِيْ كَنْدِ بَرَا بَرِيْ مِيْكَندِ بَا هَفْتَادِ هُزَارِ حَجَّهْ كِهْ بَا غَيْرِ يَغْيِرُ بَجَا
 اَوْدَهْ وَهَرْ عَمَلِ كِهْ بَا اَهْلِ بَيْتِ اَنْخَرْتِ بَجَايِ اَوْدَهْ بَرَا بَرِيْ مِيْكَندِ بَا هَفْتَادِ هُزَارِ
 عَمَلِ كِهْ بَا غَيْرِ اِيْشَانِ بَجَايِ اَوْدَهْ وَهَرْ دَرْهَشْتِ بِكُودِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِيْ فِيْهِ
 اَلنِّسْرَ وَاَلْاِيْفَاةَ وَاَلْيَقِيْنَ فِيْهِ لِيَّاسَ اَلْمُسْتَوْعِ وَاَلْكَافَ وَبِحَبِيْبَتِيْ فِيْهِ مِمَّا اَحْدَرُوْ
 اَلْخَافَ بِعَصَمَتِكَ يَا عَصَمَةَ الْمُتَّقِيْنَ يَا أَنَاكَ خَدَايَتَعَالَى بِبِيَارِ مَرْدِ كَا هَا نِ كَنْدِ شَهْدَا
 وَاِيْنَدِ اَوْ رَاوَسِيَانِ اَوْ اَلْحَسَنَاتِ مَبْدَلِ سَاَزْدِ دَرْهَشْتِ بِكُودِ اَللّٰهُمَّ

اندر ماه رجب

طَهْرَتِيْ فِيْهِ مِنْ لَدُنْ اَلْاَعْدَاءِ وَجِيْرَتِيْ عَلَيَّ كَا بِنَايَةِ اَلْاَعْدَاءِ وَوَقِيَّتِيْ اَللّٰهُ
 وَصَحْبَتِيْ اَلْاَبْرَارِ يَقُوْلُكَ يَا قَرَّةَ عَيْنِ الْمَسَاكِيْنِ يَا أَنَاكَ خَدَايَتَعَالَى بَعْدَ هَرْ
 سَنَكِيْ وَكُلُوْخِيْ حَسَنَهْ بِاَوْ كَرَامَتِ كَنْدِ وَبَعْدَ مَدِ كُوْرِدِ رَجَهْ اَوْ رَاوَدِ هَشْتِ
 بِلَنْدِ كَرْدَانِدِ دَرْهَشْتِ بِكُودِ اَللّٰهُمَّ اَلَا تُؤَاخِذْنِيْ فِيْهِ بِاَلْعَشْرِ اَرْبَعَةِ اَوْ
 فِيْهِ مِنْ اَلْمُخْلِشَاتِ وَاَلْمَقْوَاتِ وَلَا تَجْعَلْ عِرْصَتَا لِيْلَتَايَ وَاَلْاَفَاتِ بِعِزِّكَ يَا غِيَا
 الْمُسْلِمِيْنَ يَا أَنَاكَ رُوْزَهْ مُثَلِ رُوْزَهْ بِأَشَدِّ كِهْ بَا اَنْبِيَا وَصَدِيْقِيْنَ وَشَهْدَاوِ
 صَالِحِيْنَ كَرْمَنَهْ بِأَشَدِّ دَرْهَشْتِ بِكُودِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِيْ فِيْهِ طَاعَةَ اَعْلَا
 وَاقْبَرِ فِيْهِ صَدْرِيْ بِاَنَا بَرِ اَلْحَقِيْقَتِيْ بِاَمَانِكَ يَا اَمَانَ الْمُتَّقِيْنَ يَا أَنَاكَ خَدَا
 تَعَالَى هَشْتَادِ حَاجَتِ رَاوَدِ اَوَاكَنْدِ اَوْ اَحْجِ دُنْيَاوِ بِيْسْتِ حَاجَتِ اَوْ اَنْزِلْ
 اَخِرْتِ وَدَرْجَتِ اَلْفَرْدُوسِ هُزَارِ شَهْرٍ بِأَشَدِّ دَرْهَشْتِ بِكُودِ اَللّٰهُمَّ اَجْعَلْ لِيْ
 كِهْ دَرْهَشْتِ هُزَارِ هُزَارِ غَرْفَهْ بِأَشَدِّ دَرْهَشْتِ هُزَارِ هُزَارِ حَجَّهْ بِأَشَدِّ
 دَرْهَشْتِ حَجَّهْ اَوْ اَجْمَعِ نَفْسِيْ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ
 اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ
 فِيْهِ مَرْقَظَةَ اَلْاَشْرَارِ وَادْخُلْنِيْ فِيْهِ بِرَحْمَتِكَ ذَا اَلْقَرَارِ بِاَلْهَيْتِكَ يَا اَلْاَلِ
 اَلْعَالَمِيْنَ يَا أَنَاكَ خَدَايَتَعَالَى دَرْهَشْتِ كِهْ اَوْ رَاوَدِ بَرِيْ اَوْ رَاوَدِ بَرِيْ
 دَرْخَشَانِيْ كَرَامَتِ فَرْمَايَدِ كِهْ دَرَانِ نُوْرِ رَاهِ رُوْدِ وَوَحْلَهْ اَزْهَشْتِ بِاَوْ بَرِيْ
 وَنَافَهْ بِأَشَدِّ هَشْتِ بِرَاوَدِ اَوْ اَشْرَابِ هَشْتِ بِأَشَدِّ دَرْهَشْتِ بِكُودِ اَللّٰهُمَّ اَجْعَلْ لِيْ
 بِكُودِ اَللّٰهُمَّ اَجْعَلْ لِيْ فِيْهِ اَلْاَكْمَالَ وَاقْبَرِ فِيْهِ اَلْاَحْوَالَ وَاَلْاَمَالَ
 لَا يَتَخَاخَرُ اِلَى اَلشُّوْلِ اَوْ اِلَى اَلْمَا فِيْ صَدْرِ اَلْعَالَمِيْنَ يَا أَنَاكَ اَوْ اَخَدَايَتَعَالَى
 اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ
 وَتُوْرَقْلَمْ بِيْسْتِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ
 اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ
 بِكُودِ اَللّٰهُمَّ اَجْعَلْ لِيْ فِيْهِ اَلْاَكْمَالَ وَاقْبَرِ فِيْهِ اَلْاَحْوَالَ وَاَلْاَمَالَ
 يَا هَادِي اَلْمُسْلِمِيْنَ يَا أَنَاكَ مَلَا اَكْمَلِ اَسْمَا هَاوِ مِنْهَا اَوْ اَجْمَعِ اَوْ اَجْمَعِ
 وَدَعَا كَنْدِ دَرْهَشْتِ بِكُودِ اَللّٰهُمَّ اَجْعَلْ لِيْ فِيْهِ اَبْوَابِ اَلْجَنَّةِ وَاعْلَقْ عَنِيْ

اندر ماه رجب

ابواب التبران ووقفی من لا و القرآن یا منزل السکین فی قلوب القلوب
 تا آنکه بعد هر کس که در ماه رمضان روزه گرفته است عبادت شصت سال
 مقبوله از برای او نوشته شود و خدا تعالی هزار هزار ملک را برانگیزاند تا
 او را حفظ کنند از شر هر جن و عین و هر شیطان مرید و خدا تعالی هزار میان او
 و انس و ذر هفتاد خندق بیاورند که عرض هر خندق میان آسمان و زمین
 در مثل باشد و در روز بیست و یکم بگوید اللهم اجعل فی منی ابواب
 ذلک لا یجعل علی منی شیطان سید الا فافحی فی کل شیء اکلین تا آنکه
 خدا تعالی او را نورانی گرداند و روی او را سفید گرداند و بر صراطی مثل
 برق چندان بگذرد و در روز بیست و دوم بگوید اللهم افتح لی ابواب
 فضلك و انزل علی منی برکاتک و وقفی منی ابواب فضلك و اسکن منی
 بحبوه جناتک یا محیی قلوب المصطفین تا آنکه خدا تعالی سكرات مرگ را بر
 سوال منکر و نیکر را بر او آسان کند و او را ثابت گرداند بر قول ثابت و در روز
 بیست و سیم بگوید اللهم اغسل منی الذنوب طهر منی من القیوم
 و امن منی من قلوب القلوب ما تمیل عن اهل الذینین تا آنکه با پیغمبران و
 شهدا و صالحان مثل من جنت از صراط بگذرد و در روز بیست و چهارم بگوید
 اللهم انی استسئلت فی منی برضیک و اعود بک فی منی بما یؤذیک کان الی بعد
 و لا تعصیک یا عالمی بما فی صدور العالمین تا آنکه خدا تعالی بعد هر مؤمنی
 که بر سر جسد او است هزار گنیز و هزار غلام که مثل یاقوت و مرجان باشد و او
 دهد و در روز بیست و پنجم بگوید اللهم اجعل منی ابواب فی منی و معاد و لا یغفل
 و من من کانت منی ابواب فی قلوب القلوب تا آنکه خدا تعالی او را
 بنا کند از برای او صد ضرکه بر هر ضرری خیمه سبزی باشد و در روز بیست و
 ششم بگوید اللهم اجعل منی من شکور و اوفی منی مغفور و علی منی مقبول
 و عینی منی مستور یا اسمع الشامعین تا آنکه در قیامت او را ندا کنند که ای
 بنده خدا من را اندر میکنی مناش که خدا تعالی تو را امر مید و در روز بیست
 و هفتم بگوید اللهم و فوض منی التوکل و اکر منی منی بلحاض و الاخران

لشيطان

اندر عاقل محو

و استسئلت التوفیق

و استسئلت التوفیق

من استسئلت و قرب و سبیلک الیک من بین الواصلین یا من لا یستغله الخاج
 الخبیر تا آنکه ثواب کسی را و دهند که طعام داده باشد هر کس نه را و سیراب
 گردانید باشد هر شسته را و اگر ام کرده باشد هر مؤمن و مومنه را که در
 دنیا است و در روز بیست و هشتم بگوید اللهم غشینی منی بالرحمة و انزل
 و العصمة و طهر قلبی من غشائیک اللهم یا رزاق العباد و المومنین تا آنکه در
 بهشت چندان بهره با و دهند که اگر قیاس کرده شود ضیعت من او بدینا
 چهل برابر دنیا باشد و در روز بیست و نهم بگوید اللهم ارض فی لیلة القدر
 و صیر لی کل عسر لی یسر و اقبل معاذیری و خطیئتی الی رزق رحمتک عبادکم
 المومنین تا آنکه بنا کرده شود از برای او در بهشت هزار شهر از طلا و نقره
 و زرد مروارید و در روز سی و ام بگوید اللهم اجعل منی منی بالشرک
 و القبول علی ما ترضاه من برضاه الرمول محکم فروغه یا الاصول محی محم
 و الاله الطیبین الظاهرین تا آنکه خدا تعالی او را کرام کند و او را مثل کرامت
 انبیاء و اوصیاء و سنت است که در هر روز از ماه رمضان و در شب انبیا از
 دعا را بخوانند و این دعا را دعای حج مینامند و ان را ابو الفوح کراجهی در
 کتاب روضة العابدین ذکر کرده است و شیخ مفید نیز او را ذکر کرده است و
 کلینی نیز روایت کرده است از امام جعفر صادق که آنحضرت در ماه رمضان
 این دعا را میخواند و ان اینست اللهم منی اطلب حاجتی و تر طلب حاجت
 الی احد من الناس فانی لا اطلب حاجتی الا منک و حدک لا من غیرک
 استسئلت فی فضلك و رضوانک ان تصلی علی محمد و اهل بیت و ان تجعل
 لی فی غای هذا الی بدینک الحرام سبیل رحمة مبرورة متعینة و اکره ظالم
 لک قهر بها عینی و ترعها در حق و ترزقنی ان اخضر جبری و ان احفظ
 فرجی و ان اکت عن جمیع عارمک حق لا یكون عندی شیء الا من طاعتک
 و خشیتک و العمل بما احبت و الکره لما کرهت و هیئت عنه و اجعل
 فی لیلتک و غایبته و اوزعنی شکرم انعمت به علی و استسئلت ان تجعل
 و فانی من فی سبیلک تحت ذایت محمد بن عبدک مع ولیدک صلواتک علیها

و از رزق منی غیاث

منه فضل

افضنا
در ماه رمضان
بخواند

الا

مِنْ لَيْفِ شَهْرٍ وَارْزُقْنِي فِيهَا أَفْضَلَ مَا رَزَقْتَ أَحَدًا مِمَّنْ بَلَغَتْهُ أَيَّامُهَا وَأَكْرَمَتْ
 بَيْتًا وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ عُمَّالِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَطَلْعًا ثَلَاثًا مِنَ النَّارِ وَسَعْلًا خَلْقًا
 بِمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا
 فِي شَهْرِ هَذَا لِحُجَّتِكَ لَا جِهَادًا وَلَا قُوَّةً وَلَا لِقَاطًا وَمَا يُحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ رَبِّ الْعَرْشِ
 الْعَظِيمِ عَشْرًا وَالشَّفْعِ وَالْوَرْدِ وَشَهْرِ رَمَضَانَ وَمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ
 وَرَبِّ جِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَرَبِّ آيَاتِهِ وَسَمْعِهِ
 وَأَبْصَحِي وَبِقُوتِ رُبِّ مُؤْمِنٍ وَعِلْمِي وَجَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَرَبِّ مُحَمَّدٍ خَلَاءِ
 النَّبِيِّينَ صَلِّ عَلَى أُولَئِكَ عِلْمِي وَجَمِيعِينَ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَجَعْلِكَ الْعَظِيمِ
 صَلَّيْتَ عَلَيْهِمُ وَاللَّهُ أَجْمَعِينَ وَنَظَرْتَ إِلَى نَظَرَةٍ رَحِيمَةٍ تَرْضَى عَنْ رَضَى لَا تَسْخَطُ
 عَلَى قَبْدَةٍ أَبَدًا وَتَعْطِيَتِي جَمِيعَ سُؤْلِي وَتَغْنِي وَأَمْنِيَّتِي وَإِزَادَتِي وَصَرَفَتْ عَنِّي
 مَا أَرَاةً وَأَحْذَرُ وَأَخَافُ عَلَى نَفْسِي وَمَا لَا أَخَافُ وَعَنْ أَهْلِ مَالِي وَلِوَالِيٍّ وَ
 ذُرِّيَّتِي اللَّهُمَّ لَيْتَ قُرْبَانِي مِنْ دُنُوبِي فَأَوْفَا وَأَعْلَى وَتُبْ عَلَيْنَا مُسْتَغْفِرِينَ
 وَاعْفُورًا مُتَعَوِّذِينَ وَاعِزًّا مُسْتَجِيرِينَ وَابْرَأْنَا مِنْ سُلْطَانِ الْخَلْقِ وَالْخَلْقِ لَنَا وَارْحَمْنَا
 وَأَمْنًا رَاغِبِينَ وَشَفِّعْنَا مَسْأَلِينَ وَاعْظُمْنَا أَنْتَ بِهِمِجَ الدُّعَاءِ قَرِيبَ حُجْبٍ
 اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي وَأَتَعَبُكَ وَأَتَحْمِلُ مِنْ سَقْلِ الْعَبْدِ رَقَبَةً وَلَا تَسْجُلُ الْعِبَادَ
 وَتُسَلِّكُ كَرَمًا وَجُودًا يَا مُوَضِّعَ سُكُونِ السَّائِلِينَ وَيَا مُنْتَهَى حَاجَةِ الرَّاحِبِينَ
 وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا حُجْبَ غَوْصِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا مَلِجَ الْهَلَاكِيِّينَ وَيَا صَرَّ
 الْمُسْتَضْرَجِينَ وَيَا رَبَّ الْمُسْتَضَعِّفِينَ وَيَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ وَيَا فَارِجَ
 هَمِّ الْمُحْزَنِينَ وَيَا كَاشِفَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُورِي دُنُوبِي وَغُيُوبِي وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ
 اسْمِكَ عَلَى نَفْسِي وَأَرْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا غَيْرُكَ وَلَقَدْ
 بَعَثْتَ وَأَعْفُورِي كُلَّ سَلَفٍ مِنْ دُنُوبِي وَأَعِصَمِي مِمَّا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي وَأَسْتَرْعِلُكَ
 عَلَى الدُّنْيَا وَلَدُنِّي وَقَرَابَتِي وَأَهْلِ عِرَاقِي وَمَنْ كَانَ مِنْ سَبِيلِي مِنَ الْمَوْتِ
 وَالْمَوْتِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَإِنَّ ذَلِكَ كُلَّهُ بِيَدِكَ وَأَنْتَ أَسْعَى الْمُغْفَرِ فَلَا
 تُخَيِّبْنِي يَا سَيِّدِي وَلَا تَرُدُّ دُعَائِي وَلَا تَرْكِبْ يَدِي إِلَى خَيْرِي حَتَّى تَفْعَلَ ذَلِكَ بِي

عَلَيْهِ
 عَلَيْهِ وَالرُّوحُ

وَتَسْجِيتِي لِي فِي جَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ وَتَرْبِيَّتِي مِنْ فَضْلِكَ فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ وَتَحْنُ إِلَيْكَ يَا عِزُّونَ اللَّهُمَّ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا
 وَالْأَكْبَرُ يَا وَهَّابُ الْأَلَاءِ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا إِلَهَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنْ كُنْتُ ضَعِيفٌ
 فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَنْزِلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا أَنْ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
 تَجْعَلَ اسْمِي فِي السَّعْدِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَالْإِحْسَانِ فِي عِلِّيِّينَ وَأَسْأَلُكَ
 مَغْفُورَةً لِي بِقَبْلِ ثَابِتٍ بِرَبِّهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا لَا يَتَوَبَّرُ شَكٌّ وَرَضَى عَمَّا
 قَسَمْتَ لِي فَإِنِّي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَفِي عَذَابِ النَّارِ وَأَنْ
 تَمُوتَ كُنْتُ ضَعِيفٌ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَنْزِلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا يَا دِينَ بِيَدِي وَكُنْتُ
 إِلَى ذَلِكَ وَأَرْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَطَاعَتَكَ وَخَسَنَ عِبَادَتِكَ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَحَدًا بِأَحَدٍ يَا رَبَّ
 مُحَمَّدٍ مُغْضِبًا لِيَوْمَ مُحَمَّدٍ وَلَا يَزِيدُ غَيْرُهُ وَأَفْضَلُ أَعْدَائِهِ مَدَدًا وَأَحْصَاهُ عَدَدًا
 لَا تُدْعَى عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ مِنْهُمْ أَحَدًا وَلَا تَغْفِرُ لَهُمْ أَحَدًا يَا حَسَنَ الْخُصَّةِ يَا خَلِيفَةَ
 النَّبِيِّينَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ الْبَدِئُ الْبَدِيعُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَالَّذِي
 غَيْرُ الْغَائِبِ وَالْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ أَنْتَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنِ خَلِيفَةِ مُحَمَّدٍ وَ
 نَاصِرِ مُحَمَّدٍ وَمَقْضِلِ مُحَمَّدٍ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَرِّحَ بِمُحَمَّدٍ وَخَلِيفَتِهِ مُحَمَّدٍ وَأَهْلَائِهِ
 بِالْقِسْطِ مِنْ أَوْصِيَاءِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى أُولَئِكَ عِلْمِي وَأَعِظْ عَلَيْهِمْ حُزْنَكَ يَا لَالَهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ
 الْآخِرَةِ وَاجْعَلْ غَايَةَ أَمْرِي إِلَى غُفْرَانِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَكَذَلِكَ
 نَسَبْتَ نَفْسَكَ يَا سَيِّدِي بِاللُّطْفِ إِلَى أَنْتَ الْخَلِيفَةُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 الْخَلِيفَةُ يَا أَكْبَرُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْحَيَّ وَالْمَمْنُوعَ فِي غَايَةِ
 هَذَا وَقَوْلَ عَلَى جَمِيعِ حَوَالِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى بِكَ يَا اللَّهُ رَبِّي وَ
 اتَّوْبُ إِلَيْكَ يَا رَبِّي قَرِيبٌ حُجْبًا أَسْتَغْفِرُكَ يَا رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْكَ يَا رَبِّي وَبِحَقِّ
 أَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْكَ يَا رَبِّي كَانَ عَمَّا رَاكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
 رَبِّي يَا عِلْمُكَ سَمِعْتُ وَتَلَّكَ نَفْسِي فَغْفِرْ لِي يَا رَبِّي لَا تَغْفِرُكَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ
 اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيمُ الْكَرِيمُ الْغَاثُ الْغَلِيظُ الْعَظِيمُ

لِي فَإِنَّكَ لَطِيفٌ

وَاَتُوْبُ اِلَيْهِ اَسْتَغْفِرُ اللهَ اِنَّ اللهَ كَانَ غَفُوْرًا رَءُوْفًا يَدْعُوْهُ اِلَى الْاِيْمَانِ
 اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ فِيمَا مَقَضَى قُدْرَتِكَ مِنَ الْاَمْرِ الْعَظِيْمِ
 الْحُوْمُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُوَدُّ وَلَا يَبْدُلُ اَنْ تُكَيِّمَ مِنْ حَاجَتِكَ
 اَحْرَامَ الْمَبْرُورِ حُجَّتَهُمُ الْمَشْكُوْرَةَ سَعَادَتَهُمُ الْمَعْبُوْرَةَ تَوْفِيْقَهُمُ الْمَكْتُوْبَةَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
 اَنْ تَجْعَلَ فِيمَا مَقَضَى قُدْرَتِكَ اَنْ تُطِيْلَ عُمُرِيْ تَوْسِيعَ رِزْقِيْ وَتُوَدِّيْ عَنِّيْ اَمَانَتِيْ
 دِيْنِيْ اَمِيْنُ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ اَللّهُمَّ لَجُلُ فِي قُرْبَاوَعَزَّاجَاوَزْ رُفْعِيْ مِنْ حَيْثُ لَحِقْتُ بِ
 وَمِنْ حَيْثُ لَا احْتِسَابَ اَحْسِنِيْ مِنْ حَيْثُ لَا اخِيْرَ وَمِنْ حَيْثُ لَا اخِيْرَ مِنْ صِلِ
 عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ كَثِيْرًا وَاَعِزَّنِيْ اِنْ بَكَوْدَا الَّذِي كَانَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ
 خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ثُمَّ بَقِيَ وَبَقِيَ كُلُّ شَيْءٍ اِذَا الَّذِي لَيْسَ فِي السَّمَاوَاتِ الْعُلَى وَلَا
 فِي الْاَرْضِيْنَ السُّفْلَى وَلَا فَوْقَ وَلَا بَيْنَهُنَّ وَلَا تَحْتَهُنَّ اِلَّا يُعْبَدُ غَيْرُهُ لَكَ الْحَمْدُ
 حَمْدًا لَا يَفُوْضُ عَلَيَّ اِلَّا اَنْتَ صِلِ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوةً لَا يَقْوَى عَلَيْهَا
 اِيْضًا اَهْلًا اِلَّا اَنْتَ وَبِزَوْجِكَ وَرِزْقِكَ وَمِنْ رِزْقِكَ وَمِنْ رِزْقِكَ وَمِنْ رِزْقِكَ اَللّهُمَّ اِنِّيْ
 اَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِفَضْلِكَ وَكُلِّ فَضْلِكَ فَاضِلٌ اَللّهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ
 كُلَّهُ اَللّهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِرِزْقِكَ وَكُلِّ رِزْقِكَ غَاثٌ اَللّهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ
 بِرِزْقِكَ كُلَّهُ اَللّهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ مِنْ عَطَايِكَ بِاَعْطَايِكَ وَكُلِّ عَطَايِكَ هَبْنِيْ
 اَللّهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِعَطَايِكَ كُلِّ اَللّهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِاَعْطَايِكَ وَكُلِّ خَيْرِكَ
 خَالِجٌ اَللّهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّ اَللّهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ مِنْ اِحْسَانِكَ بِاِحْسَانِكَ وَ
 كُلِّ اِحْسَانِكَ حَسَنٌ اَللّهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاِحْسَانِكَ كُلِّ اَللّهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِمَا
 يَجِبُنِيْ بِرَبِّكَ اَسْأَلُكَ فَاِجِبْنِيْ اَللّهُمَّ وَصِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا عَبْدَكَ الْمُتَّقِيْ وَرَسُولَكَ
 الْمُطَّيْنِ وَامِيْنِكَ الْاُجْبِيْ وَبِحَبِيْبِكَ دُوْنَ خَلْقِكَ وَبِحَبِيْبِكَ مِنْ عِبَادِكَ وَبِحَبِيْبِكَ
 بِالْعَدِيْقِ وَبِحَبِيْبِكَ الْمُفْضِلِ عَلَيَّ رُسُلِكَ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلَكَ وَخَيْرِيْكَ مِنْ
 الْعَالَمِيْنَ الْبَشِيْرِ النَّبِيْرِ الشَّرِيْحِ الْمُبِيْرِ وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِهِ الْاَبْرَارِ الطَّاهِرِيْنَ الْاَكْبَرِ
 وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِكَ الْبَرِّ الْمُتَّقِيْنَ وَبِحَبِيْبِكَ عَنْ خَلْقِكَ وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِكَ
 الَّذِيْنَ يَبْنُوْنَ عَنْكَ بِالْحَقِّ وَعَلَى رُسُلِكَ الَّذِيْنَ نَصَّصْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَفَضَّلْتَهُمْ
 عَلَى الْعَالَمِيْنَ بِرِسَالَتِكَ وَعَلَى عِبَادِكَ الْاَصْلَاحِيْنَ الَّذِيْنَ دَخَلْتَهُمْ فِي رَحْمَتِكَ

رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْكَ
 جمل

الْاِمَّةُ الْمُتَّقِيْنَ الرَّاشِدِيْنَ وَآلِ اِيْمَانِكَ الْمُطَهَّرِيْنَ وَعَلَى خَيْرِيْكَ وَمِنْ خَيْرِيْكَ
 وَاسْرَافِيْلَ وَمَلَكِ الْمَوْتِ وَصَوْنِ خَازِنِ الْيَمِيْنِ وَمَا لَكَ خَازِنِ الشَّرِّ وَدُوْ
 اَللّهُمَّ اَلْقُدْسِ وَالرُّوْحِ الْاَمِيْنِ وَحَمَلَةِ عَرْشِكَ الْمُقَرَّبِيْنَ وَعَلَى الْمَلَكِيْنَ الْحَاطِيْنَ
 عَلَيَّ بِالصَّلَوةِ الرَّحِيْمَةِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ اَهْلِيْكُمْ اَهْلَ السَّمَاوَاتِ وَاهْلَ الْاَرْضِيْنَ
 صَلَوةً طَيِّبَةً كَثِيْرَةً مُبَارَكَةً ذَالِكَةَ الْاَمِيَّةِ ظَاهِرَةً بَاطِنَةً شَرِيْفَةً مُنَافِعَةً اَعْلَى
 الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ اَللّهُمَّ لَعِطْ مُحَمَّدًا صَلَوةً اِلَى اِلَهِ الْوَسِيْلَةِ وَالْقَبِيْلَةِ
 وَاجْنِ خَيْرِ الْمَجْرِيْتِ بَيْتَا عَنْ اَمِيْنِهِ اَللّهُمَّ فَاعْطِ مُحَمَّدًا صَلَوةً اِلَى اِلَهِ اَمِيْنِهِ وَاهْلِهِ مَعَ كُلِّ
 زَلْفَةٍ وَمَعَ كُلِّ وَسِيْلَةٍ وَوَسِيْلَةٍ وَمَعَ كُلِّ فَضْلٍ وَفَضْلَةٍ وَمَعَ كُلِّ شَرَفٍ وَشَرَفَةٍ
 حَتَّى يَعْطِيَ مُحَمَّدًا وَآلَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ اَضَلَّ مَا اَعْطَيْتَ اَحَدًا مِنْ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ
 اَللّهُمَّ وَاجْعَلْ مُحَمَّدًا صَلَوةً اِلَى اِلَهِ اَمِيْنِهِ وَآلَهُ اَدْنَى الْمُرْسَلِيْنَ مِنْكَ مَجْلَسًا وَاقِفَةً
 فِي الْجَنَّةِ عِنْدَكَ مَنَزَلًا وَاَقْرَبَ اِلَيْكَ وَسِيْلَةً وَابْنَةً فَضِيْلَةً وَلَجْعَلْهُ اَوَّلَ
 شَايِعٍ وَاَوَّلَ مُتَقِيٍّ وَاَوَّلَ قَائِلٍ وَاَوَّلَ سَائِلٍ وَابْعَثْ الْمَقَامَ الْحَقُّوْدَ الَّذِيْ يَبْقِيْ
 بِهِ الْاَوَّلُوْنَ وَالْاٰخِرُوْنَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَاسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَسْمَعَ صَوْتِيْ وَتَجِيْبَ دَعْوَتِيْ وَتَجَاوِزَ عَنْ خَطِيْئَتِيْ وَتَضَعُ عَنْ ظُلْمِيْ وَتَنْخِ
 حَلْبَتِيْ وَتَقْضِيْ حَاجَتِيْ وَتَجْزِيْلَ مَا وَعَدْتَنِيْ وَتُقِيْلَ عَثْرَتِيْ وَتَغْفِرَ ذُنُوْبِيْ وَتَقْوَ
 عَنْ جُرْحِيْ تَقْبِلَ تَوْبَتِيْ وَتُقِيْلَ عَلَيَّ وَلَا تَفْرُصْ عَنِّيْ وَتَرْحَمْنِيْ وَلَا تَقْدِرْ عَلَيَّ وَتَضَعُ
 وَلَا تَقْلِبْ قَلْبِيْ وَتَرْزُقْنِيْ مِنَ الرِّزْقِ الطَّيِّبِ وَتُؤَسِّعْ لِيْ اَخِيْرَتِيْ يَا رَءُوْفُ اَرْضِ عَنِّيْ
 دِيْنِيْ وَصَحْبِيْ وَرِزْقِيْ وَخَلْقِيْ مَا لَا طَافَ اُفُقِيْ بِهِ يَا مُوَلَايَ وَادْخُلْنِيْ فِي كُلِّ خَيْرٍ اَكْبَرٍ
 فِيْهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِيْ مِنْ كُلِّ سُوْءٍ اَخْرِجْتَنِيْ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ
 عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ وَالسَّلَامَ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ يَدْعُوْهُ اِلَى الْاِيْمَانِ
 اِنِّيْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَدْعُوْكَ اَسْأَلُكَ اَنْ تَسْمِعَنِيْ كَمَا وَعَدْتَنِيْ سَهْ اِلَى اِلَهِ اَمِيْنِهِ اَسْأَلُكَ قَلِيْلًا
 مِنْ كَثِيْرٍ وَمَعَ حَاجَتِيْ اِلَى اِلَهِ عَظِيْمَةٍ وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيْرٌ وَهُوَ عِنْدِيْ كَثِيْرٌ وَهُوَ عَلَيَّ
 سَهْلٌ كَيْسِيْرٌ قَامِنٌ عَلَيَّ اِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَمِيْرُ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَهَرُوْدُ
 اَنْ مَاهِ رَمَضَانَ يَسْبِيحُ رَاجُوْانَ وَيُنَادُوْنَ اَدْعُوْا اَدْعُوْا اَدْعُوْا اَدْعُوْا اَدْعُوْا اَدْعُوْا اَدْعُوْا
 سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّفْسِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْاَشْجَارِ كُلِّهَا

زلفه

رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْكَ
 جمل

[illegible]

عَادَاهُ وَضَافِعُ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِيهِهُ اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ
السَّلَامِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَافِعُ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ
اللَّهُ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ أَمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ
وَضَافِعُ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ أَمَامِ الْمُسْلِمِينَ
وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَافِعُ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُ صَلِّ
عَلَى الْخَلْفِ مِنْ بَعْدِهِ أَمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَجِجِلِ اللَّهُ
فَرَجَهُ اللَّهُ صَلِّ عَلَى الطَّاهِرِ وَالْقَاسِمِ إِيَّاهُمْ بَيْنَ بَيْنِكَ اللَّهُ صَلِّ عَلَى رُفَيْدَةٍ
وَأُمِّ كُلثُومٍ بَنِي بَيْنِكَ وَالْعَنْ مَرَاتِبَ الْبَيْتِكَ فِيهَا اللَّهُ صَلِّ عَلَى الْحُجَّجِ مِنْ دِينِهِ
بَيْنِكَ اللَّهُ خَلْفَ بَيْنِكَ فِي أَهْلِ بَيْتِهِ اللَّهُ مُمْكِنُ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ اللَّهُ أَصْلُهُ
مِنْ عَدَدِهِ وَمَدَدِهِمْ وَاشْتِبَاعِهِمْ وَاتَّبَاعِهِمْ وَأَصْلُهُمْ عَلَى الْحَقِّ فِي السَّيْرِ
الْعَلَانِيَةِ اللَّهُ أَمَامُ الْغُلَامِ بَيْنَهُمْ وَوَرُوحِهِمْ وَمَعَانِهِمْ وَكَلَّمَ عَنَانَهُمْ وَعَنْ كُلِّ
مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ نَاسِ كُلِّ بَلَدٍ وَطَائِفٍ وَكُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ إِخْدَانِيَا صَيْتُهَا أَنْكَ أَسَدُ
بَاسًا وَأَسَدُ شَيْخَانٍ وَدَرَكَابٍ فِدُوسٍ مَذْكُورٍ اسْتَكَرَ دُرُّهُ وَزَاوَاهُ رَضَا
سَنَسْتَ خَوَانِدِنِ أَيْدِي عَالِي بِلَاطِيهِمْ يَافَعُورُ يَا رَجِيمُ أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي
لَيْسَ كَشَيْئِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَهَذَا شَهْرُ شَرْفَةٍ وَعَظَمَتٍ وَكَرَمَةٍ وَ
خَصَلَتْ عَلَى الشُّهُورِ وَهُوَ شَهْرُ رَهْضَانَ الَّذِي نَزَلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ
وَيَقِيَانِ مِنَ الْهُدَى الْقُرْآنُ وَجَعَلَتْ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدَرِ وَجَعَلَتْهَا خَيْرَ أَمْرٍ
أَلْفِ شَهْرٍ بِأَذَى مِنَ عَلَيٍّ بِفِكَارِكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ فَمَنْ تَمَنَّى عَلَيْكَ وَجَعَلَتْ بِ
أَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ **حَامِدٌ** وَدُرَّانٌ دُوضِلَسْتُ **صَلِّ** **وَلَهُ** دُرِّيَانٌ دُعَايُ كَمْ تَرَفُّظُ
مَيَايِدِ خَوَانِدَانِ حُضْرَتِ بَغِيغَرِمْ رُودِستِ كَسِيكِهِ وَقَتِ افْطَارِ اَيْنِدَا رَاجِحَانِدِ
أَرْكَهَانِ بِيْرُونِ بِي اِيْدَمِثَلِ اِنْ رُوْزِي كِه اِنْ مَادِ مَتُوْلِدْ شَدِ اسْتِ وَاِنْ دُعَا
بِلَاطِيهِمْ الْعَظِيمُ يَافَعُورُ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اغْفِرْ لِي الذَّنْبَ الْعَظِيمَ اَنْتَ لَا تَغْفِرُ
الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِلَّا أَنْتَ يَافَعُورُ وَبَعْدَ اِنْ دُعَايِ رَاجِحَانِ كِه بَغِيغَرِمْ بِأَمِيرِ الْمُوْثِقِ
يَا دَادَهْ اسْتِ كِه دُرُوْقِ افْطَارِ رَاجِحَانِدِ وَدُرُّوْا يَا تِ وَارْدِ شَدِهْ اسْتِ كِه بَغِيغَرِ
بِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ كَفْتُ كِه يَا اَبَا الْحَسَنِ اِنْ مَاهِ رَضَا شَدْتُ كِه رُوِيْ اَوْدَهْ اسْتِ اِيْسِ

کشف فطامیہ
محقق

را اظفار فرمایند این ثواب دارد و از امام محمد باقر مرویست که فرمود که اول نماز
 کن و بعد از آن روزه بگذاش که جماعتی انتظار تو بکشند که در این وقت اول
 اظفار کن و بعد از آن نماز کن و اما اگر کسی انتظار تو نکشد یا نفس تو با تو منازعت
 نکند ابتدا بنماز کن زیرا که دو فرض حاضر شدن است نزد تو یکی اظفار و یکی نماز پس
 باید که ابتدا کنی مضامین اینها و فاضلترین آنها نماز است و بعد از آن فرمود که
 نماز کن در حالی که صایم باشی و دست میگذاری که نماز تو ختم شود بر روزه و آنحضرت
 پیغمبر مرویست که فرمود که هرگاه اظفار کنی احدی از شما پس باید که اظفار کند
 غیر ما پس اگر خواست بنشیند پس باید که اظفار کند بر آب پس بدو سبکه آب بپاشد
 و حضرت صادق هرگاه اظفار میکرد ابتدا بجلو امین کرد و اگر جلو نبود بآخر نماز
 میکرد و اگر هیچ کدام نبود باب کرم اظفار میکرد و میفرمود که آب فاطمه معده را پاک
 میسازد و با صبره را قوت میدهد و گاهان را میشوید و عروق مضطرب را تسکین
 میکند و داند و صفای ثواب را فرومشد و بلبغم را قطع میکند و اطفال را تربیت میکند
 و در دس بر بوطرف میکند و از حضرت صادق مرویست که فرمود که هر کس که روزه
 بدارد چشمهای او از مکان خود زایل نمیشود و هرگاه بشیرینی اظفار کند چشمها او
 میکند همچنان خود را پیغمبر مرویست که فرمود که کسی که ماه رمضان را روزه
 دارد و فرج و زبان خود را نگاه دارد و بکسی از انوما ندهد خدایتا گاهان گذشت
 او را و اینده او را میامرزد و او را از آتش دوزخ ازا میکند و او را در القاد
 شر و میامرزد و شفاعت او را قبول میکند در حق نگاه کاران اهل توحید و اگر چه
 عدد نگاه کاران مثل دینک بیایان باشد و اگر گویند که خدایتا ای مستغنی است
 از کرسنه گردانیدن بندگان خود پس چه حکمت است در وجوب روزه و جواب آنست
 که خدایتا روزه را واجب گردانید تا آنکه غنی بر فقیر رحم کند و ولعش شود بر هر
 و مددکاری و چنانچه در وقت احرام و حرم کرده است بر میان ساختن بدن تا
 آنکه غنی متذکر بر برهنگی فقیر شود و بر او رحم کند و این روایت را شیخ عبد الرحمن
 بن عتاقی رحمه الله در عز خود ذکر کرده است و از حضرت صادق مرویست که
 فرمود که روزه نهها امسال از طعام و شراب نیست و بعد از آن فرمود که فالت

ای نذرت للرحمن صوما یعنی روزه فرمود که نذر کرده ام از برای خدایتا ای صوم
 یعنی شکوت را پس هرگاه روزه باشی در اینها خود را حفظ کنی و چشمهای خود
 پوشیدی و مایه یکدیگر نزاع نکنی و مسدود یکدیگر مبریدی و بعد از آن فرمود که پیغمبر
 از زن روزه را و میبیند که کثیر از خود را دشنام میدهد پس آنحضرت طعام طلبید
 و آن زن را گفت بخور از آن گفت من روزه ام آنحضرت فرمود که چگونه روزه که
 کثیر از خود را دشنام دادی و نهها امسال از طعام و شراب نیست پیغمبر صادق
 فرمود که هر که روزه است صایم و محرم را و کسی که در حرم است شرع خواندن و مکروه
 شرع خواندن در روز جمعه و شب جمعه مطلقا بر میسازند که اگر چه آن شرع خواندن
 حضرت فرمود اگر حرامی باشد و پیغمبر بخار بر گفت که ایجا بر کسی که در روز قیامت
 ماه رمضان روزه دارد و در شب آن روزی بجا آورد و شکم و فرج خود را نگاه
 از گاهان برون میرود و مثل بیرون رفتن او از امام جابر گفت یا رسول الله این
 حدیث خوب است آنحضرت فرمود که چه سخت است این شرط را بجا آوردن و بدو
 پیغمبر وصیت بسیار کرده است که میباید که صایم در اینها تقوی را شعار خود
 سازد و مسدود نزاع و ارتکاب کند و شکم و فرج خود را از حرام نگاه دارد و زبان خود
 از ناشایسته نگاه دارد زیرا که این ماه است که خدایتا ای کرام داشته است
 او را و تفضیل داده است او را بر باقی ماهها و بعضی از خطیهای پیغمبر که در او ذکر
 کرده است ماه رمضان را یکی اینست که فرموده است انما التماس قدامت الیکم
 شهر رمضان یا لیر که والرحمة یعنی ای مردمان بدو سبکه که روزه است بشما
 رمضان بمرت و رحمت و مغفرت و این ماه بهتر از جمیع ماههاست و روزهای آن
 بهتر از جمیع روزهاست و شبهای آن بهتر از شبهاست و ساعاتی آن بهتر از ساعات
 است بدو سبکه که شهادت اینها خوانده شده است و بعضی از خطیهای او را که دانیده
 شده است در اینها از اهل کرامت را اینها از اهل کرامت خدایتا ای نفس زدن
 شهادت اینها را تسبیح است و خواب شهادت اینها را عبادت است و عمل شهادت اینها را
 و دعای شهادت اینها را مستجاب است پس بنیت صادق و بدو پاک از خدایتا ای کرام
 که توفیق دهد شما را از برای روزه این ماه و تلاوت کتاب او و شوق کوی است که

در این ماه از غفران خدا تعالی محروم شود و بگرسنگی و تشنگی خود گرسنگی و تشنگی
روز قیامت و یاد اوید و صدق کنید بر فقر و مساکین خود و بزرگتر از خود
حرم و عزت دارید و بر خورد سالان رحم کنید و صله رحم بجا آرید و چشم
خود را بپوشید از چیزی که نگاه کردن بان حرامست و کوش خود را بپوشید
از چیزی که شنیدن آن حلال نیست و برایشان مردم مهر بانی کنید و برایشان خود
رحم و شفقت کنید و دستهای خود را بدعا بسوی خدا تعالی بردارید در اوقات
آنها زهای خود که آن بهترین صلواتهاست زیرا که خدا تعالی در آن اوقات نظر میکند
بر بندگان بر رحمت خود و لطافت میکند دعا و مناجات ایشان و اولیای میکوید
ندای ایشان و بعضی از آن خطبها این است یا ایها الناس من حسن فی هذا الشهر
خلفنا اخر خطبه یعنی بر دمان کسی که در این ماه خلق خود را خوب کند و روزی
که قدمهای مردم از صراط بعز و اسنان از صراط میگذرد و کسی که در این ماه توغیر
تخفیف دهد در خدمت بندگان خود و ایشان را کار دشوار فرماید خدا تعالی
تخفیف میدهد حساب او و او کسی که در این ماه شر خود را از مردم نگاه دارد خدا
تعالی غضب خود را از او باز دارد و روزی که با او ملاقات واقع شود و کسی که
این ماه صله رحم بجا آورد خدا تعالی رحمت خود را در روز قیامت بلا میسرساند
و کسی که در این ماه یک نماز نافله میکند خدا تعالی از برای او بر اهل بیت و یارانش
دو روز و کسی که در این ماه یک فریضه را ادا کند ثواب هفتاد فریضه دارد که
در غیر این ماه بجای آورد و کسی که در این ماه نماز بسیار بکند خدا تعالی میزان او
گران میکند در روزی که میزانها سبک باشد و کسی که در این ماه یک بار از
قرآن بخواند ثواب یک ختم قرآن داشته باشد که در غیر این ماه ختم کرده باشد
بدرستی که در هر شب در این ماه کشته است پس درخواهید از خدا تعالی
که آنها را بر شما بیند و در هر شب و روز بر شما ایستاده است در این ماه از خدا
درخواهید که آنها را بر شما نیکشاید و جمیع شیاطین در این ماه مغلولند از خدا
تعالی درخواهید که ایشان را بر شما مسلط نکرده اند و از حضرت پیغمبر مرویست
که فرمود بدرستی که در هر شب اول ماه رمضان میکشاید

و تا آخر این ماه نمیبندند و نیز از انحضرت مرویست که این ماه سینه ماههاست
و در این ماه کردن گناه و مقتردان شیاطین را در بند میکنند و در هر شب و
در هر شب امان و در هر شب حمت و امین کشایند و در هر شب و روز را می بندند و
این ماه دعا مستجاب میشود و این ماه صبر و مواظبات است و ماهیست که خدا تعالی
وزن مومنان را زیاده میگرداند و ماهیست که اول آن رحمتست و وسط آن غفر
و آخر آن اجابت و ازادی از آتش دوزخ است و در هر شب از این ماه از جان الله
ندام میکنند که آیا هیچ سوال کنند و هیچ استغفار نکنند و هست با خدا یا هر
که در این ماه نفقه کند یا عوض خیرین و هر کس که در این ماه امسال کند مال
تلف کرد آن و هر شب نمندای این ندایند تا آنکه ماه شوال طلوع کند و
چون ماه شوال طلوع کند ندایند که ای مومنان بیایید بسوی جایزهای خود
که امر روز و جایزه است حضرت صادق فرمودند که قسم بخدا که نفس من در
دست است که جایزه و انعام الهی در این روز و ماه نیست و نیز از حضرت فرمودند بخدا
سوی که در این روز و ماه میبندند و روزه داران ماه رمضان بجایزهای که
مثل جایزهای بندگان نیست و حضرت پیغمبر فرمود که کسی که ادا کند نماز
رمضان المبارک را و او امر زیاده نشود خدا تعالی او را دور کرده است از رحمت
خود و کسی که ادا نکند بدو و ماد خود را و امر زیاده نشود خدا تعالی او را دور
کرده است از رحمت خود و کسی که من نزد او من کور شوم و او بر من صلوات نص
و امر زیاده نشود پس دور کرده است خدا تعالی از رحمت خود و از حضرت صادق
مرویست که هرگاه اول شب ماه رمضان در آید خدا تعالی می امر از خلق
خود هر کس را که میخواهد و در شب و نیم این ماه دو برابر آنچه در شب اول امر زیاده
است میامرزد و در شب سیم سه برابر و هر چنان مضاعف میسازد تا آخر
در شب آخر این ماه دو برابر آنچه در کل این ماه امر زیاده است میامرزد و از حضرت
پیغمبر مرویست که فرمود بدرستی که خدا تعالی توکل میسازد در ماه رمضان و شیخ
بهر شیطان هفت ملک را با ملائکه ایشان را در بند دارند تا آخر رمضان و شیخ
ابو القاسم و حمله در کتابش راجع گفته است که در ماه رمضان شرع غسل

سنتت یکی در شب اول دویم در شب نصفان سیم در شب هفدهم چهارم
 در شب نوزدهم پنجم در شب بیست و یکم ششم در شب بیست و سیم و ما در
 ضل و نیم این کتب غسلهای سنتی را ذکر کردیم و گفتیم که در ماه رمضان اگر
 غسل سنتت و اما و ذلح ماه رمضان در آخر ایامه در وقت صبح یا در آخر وقت
 ایامه دعای بخواند که از صادق مرویست و از انبیاست اللهم انک قلت فی کتابک
 انزل علی الناس فی هذا الشهر من قبلک لم یسل صلوک انک علیه و الیه و قولک حق شهر رمضان
 الذی یزول منه القرآن هدی للناس من بیتی من الهدی القرآن و لهذا
 شهر رمضان قد قصرتم فاستلک بوجیهکم الکریم و کلما انک التامة و جمالی
 و جمالی و علو کونک و ارتفاعک فوق عرشک ان یصلی علی محمد و آل محمد و
 ان کان بقی علی ذنب لم یقف علی و ترید ان تعذب فی علی و فی اسی و او
 تخا سببی و او یطعم فی هذه الليلة او یصوم هذا الشهر الا و قد غفر
 لی یا ارحم الراحمین اللهم ملک الحمد یحمدک کلها اولها و آخرها ما قلت
 لیفیک فیها و ما قال لک الخلاق الخامدون المجتهدون العابدون المؤمنون
 فی ذکرک و الشکر لک الذین اعتمدتم علی ادل حقیقت من اصناف خلقک
 من الملائكة المقربين و النبیین و المرسلین و اصناف الشاطیین الشیخیر
 لک من جمیع العالمین علی انک قد بلغت شهر رمضان و علینا من نعمک
 و عندنا من نعمک و احسانک و ظاهرا و باطنا فبذلک لک من حق محمد
 الخالد الذی لا یزال یحیی لک شریک الذی لا یفقد طول الابد جل مناولک و
 اعنتنا علی حق ضمنت عنا صیامة و قیامه من صلو و قیامه کان منافی
 من تراو شکر او ذکر اللهم مقبله مننا باحسن قبولک و مجاوزک و حقو
 و صحتک و غفرانک و حقیقه رضوانک حق یظفرنا به بکل امر مطلوب
 و جزیل عطا و موهوب و تو منافی من کل امر مرهوب و ذنب مکسوب
 اللهم انی استلک بکظیم ما استلک احد من خلقک من کریم اسمائک و جلال
 شائک و خاصه دعائک ان یصلی علی محمد و آل محمد و ان یجعل شهرنا هذا
 اعظم شهر من علینا منذ انزلت الی الدنیا فی عصمة دینی و خلاص منی و رضا

در وقت و ذلح ماه

حاجتی و تشفعی فی مسألتی و تمام التعمد علی و صرف السوء عنی و لیبارک الله
 فی و ان یجعل لی برحمتک و من عزت لک لیکلة القدر و جعلها لک خیرا من الف شهر
 فی اعظم الامر و طول العمر و حسن الشکر و دوام البیر اللهم و استلک بک
 و طولک و عفوک و تعالیاتک و جلالک و قدیم احسانک و افضالک ان لا یحکم
 غیر التمدینا شهر رمضان حق تملکنا من یایل علی العین خلل و یقر فی هلاله
 مع الشاطیین النیر و المتعرفین لک فی لغنی غایتک و اتم یغفرک و اوسع رحمتک
 و ارحل و تمک اللهم یا ربنا الذی لیس لک عین استلک ان لا یكون هذا
 الا و ذلح منی و ذلح منک و لا یحکم غیر التمدینا حق تملکنا من یایل فی اسبغ
 النیر و افضل الرجا و انا لک علی العین الوفا و انک متبع الدعاء اللهم متبع
 دعائی و ارحم تضرعی و ند لک و استیکافی لک و توکل علیک و انا لک سید
 لا ارجو نجاحا و لا معافاة و لا تشرفا و لا تبلیغا الا بک و منک فامر علی
 جل بنا و ک و قد استسما و ک تبلیغی شهر رمضان و انا معافا من کل مکر و
 و محذور من جمیع البوائق التمدینا الذی اعانتنا علی صیام هذا الشهر و قیام
 حق بلغنا الخیر لک فی هذه الامة انی استلک باحبت ما دعیت و ارضی فی قضیت
 به عن محمد و آل محمد و لا یجعل و ذلحی شهر رمضان و ذلحی من الدنیا
 و لا و ذلحی عبادک فی هذا الامر صومی لک و ارضی العود فی برحمتک و
 المؤمنین و ذلحی فی لیکلة القدر و جعلها لک خیرا من الف شهر و ک لیکلة
 و انما ارضی الجبال و البحار و الظلم و الاقار و الارض و السماء یا بارئ یا
 مصور یا حنان یا منان یا الله یا رحمن یا قیوم یا مدبر کل الامور الحسنی و
 الکریم یا و الا لا و استلک باسمک و بسم الله الرحمن الرحیم ان یصلی علی محمد
 و آل محمد و ان یجعل اسمی فی هذه الليلة فی السعد و دوحی مع الشهداء
 و الحسان فی علیین و اصاب فی مغفوره و ان یتب لی یقینا بشاره قلبی و
 ایمانا لا یشوب شک و رضى بما قدمت لی و ان یتب لی فی الدنیا حسنة و فی
 الاخر حسنة و ان یغفر عذاب النار اللهم لیجعل فیما نقصی و قد منکم الا
 الخیر و فیما تفرق من الامر الحکم فی لیکلة القدر و فی الفضل الذی لا یرد و لا

و کرایم الزجر

أَوْ بَدَحَ أَوْ جَلَا أَوْ دَبَا أَوْ نَمَعَهُ أَوْ شَفِيقًا أَوْ فَيَاقًا أَوْ كَفَرًا أَوْ مُنَوِّقًا أَوْ مَصِيصًا
 أَوْ شَيْخًا لَا تُحِبُّ عَلَيْهِ وَلِيًّا لَكَ فَاسْتَمَلْتَ أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَالْوَاقِعُ وَالْحَمْدُ
 نَحْوَهُ مِنْ قَلْبِهِ وَتَبَدَّلَ مَكَانَهُمَا تَابِعَ عِدَّتِكَ وَرَضَا بِفَضْلِكَ وَوَفَاءَ بِعَهْدِكَ
 وَوَجَلَ مِنْكَ وَرَهْمًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَرِثَةً بِكَ وَطَائِفَةً
 إِلَيْكَ وَتَوْبَةً بِصُوحَا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ بَلَعْتُهَا وَلَا فَاحِرًا جَا لَنَا
 إِلَى فَايِلَ حَتَّى تَسْلُبْنَا فِي شَيْءٍ مِنْكَ وَعَافِيَةً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَثِيرًا وَرَحْمَةً اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ وَبَعْدَ ذَلِكَ بَكَوَيْدُ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي بَلَعْنَا
 شَهْرَ رَمَضَانَ وَأَعَانَنَا عَلَى صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ فَقَضَيْتُ خَيْرَ لَيْلَةٍ مَشُورَةٍ
 يَبْتَكَرُ بَيْدَهُ بِأَوْ تَكَابُ حَرَمٍ وَلَا أَتِيهَاكَ حَرَمٍ وَلَا بِأَكْلٍ وَلَا بِشَيْءٍ
 وَالَّذِينَ لَا تَطْعَمُ رَحِمٌ وَلَا تَنَامُ مِنَ الْبَوَاقِ وَالْكَثَرِ وَأَوَّلُ الْبَلَاءِ الَّذِي قَدْ بَلَغَ
 جِهًا مِنْ هَوْنٍ وَمِنْ أَلْفِ قَلْبٍ لَمْ يَشْكُرْ عَلَى مَا عَافَيْتَنِي وَحَسَنَ مَا أَبْتَلَيْتَنِي
 إِلَهِي أَتَمَّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الشُّكْرِ لِأَنَّ بَلَاءَكَ عِنْدِي لَسَنَ الْبَلَاءِ أَوْ مَوْجِي تَمَّ
 وَأَوْرَثَ قَلْبِي نَوْبًا كَمَنْ يَغْفِرُ لَكَ يَا سَيِّدِي سَمِعْتُهَا عَلَى وَلَمْ أَوْدِ شُكْرَهَا
 وَكَمَنْ خَطْبَتُهُ لَحِيقَتُهَا عَلَى اسْتَجْتِ مِنْ ذِكْرُهَا وَأَخَافُ خَرَابَهَا وَاحْدَرُ
 مَعَرَّهَا إِنْ لَمْ تَقْعُ لِي عَنْهَا أَلَمْ يَكُنْ خَاسِرًا مِنَ الْخَاسِرِينَ إِلَهِي طَلَبْتُ اعْتِرَفَ لَكَ بِذُنُوبِي
 وَأَذْكُرُ لَكَ حَاجَتِي وَأَشْكُو إِلَيْكَ مَسْكَتِي وَفَافِي وَفَتْوَةً قَلْبِي قَبِيلَ قَسْوِي
 فَأَتَكَ فَلْتِ قَنَا أَسْتَكُنُكَ نَوَالِيهِمْ وَمَا يَضْرَعُونَ وَهَذَا أَنَا ذَا فِدَا اسْتَجْرُ بِكَ
 وَصَدَقْتَ بَيْنَ يَدَيْكَ مُسْتَكِيمًا مَتَّضِعًا إِلَيْكَ رَاجِيًا يَا أَرْحَمَ مِنْ التَّوَابِ
 بِصِيَامِي صَلَاتِي وَقَدْ عَرَفْتُ حَاجَتِي وَمَسْكَتِي إِلَى رَحْمَتِكَ وَالْثَبَاتِ عَلَى
 هَذَا وَقَدْ مَرَّ بِكَ إِلَيْكَ هَرَبًا لَعْنَةُ السُّوءِ إِلَى الْكُلِيِّ الْكَرِيمِ يَا مَوْلَايَ وَ
 نَفَرْتُ إِلَيْكَ فَاسْتَمَلْتُ بِوَحْدَانِيَّتِكَ لَمْ تَصِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَالْحَمْدُ
 كَثِيرًا كَرِيمَةً شَرِيفَةً وَجِبِلِي بِهَا شَفَاعَتُهُمْ فِي الْفِتْرِ عِنْدَكَ وَصَلَيْتَ عَلَى
 مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَأَسْتَمَلُ بِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ
 لِمَا عَفَرْتُ لِي فِي هَذَا الْيَوْمِ مَغْفِرَةً لَا أَشْفَعُ بِهَا أَبَدًا فَاتَكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُدِيرٌ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَثِيرًا وَرَحْمَةً اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ فَخَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ أَضَارِي

كوبه كه يكر و زنجذمت پيغمبر و فرمود چون انحضرت مراد بد فرمود كه اي خدا بر اين
 جمعه اخروا مبارك رمضان است پس و ذاع كن اينها را و بكوي اللهم لا تجعلك
 اخر العهد تلو فرمود كه كسي كه اين دعا را بخواند بيكي از دو چيز خوب ميرسد
 يا ايماء رمضان سال ايند ميرسد يا بغفران و رحمت خدا تعالى ميرسد و اين
 روايت را شيخ ابو جعفر بن محمد بن احمد بن عباس و ايت کرده در كتاب حسني و
 بعد از ان بكوي اللهم لا تجعلك اخر العهد من صيا من اياه فان جعلت فاجعل
 من حرمي و لا تجعلني حرم و ما بعد از ان دعای و داع صهيبة كامله را بخواند و ان
 اينست اللهم يا من لا رعب في البحر و يا من لا يندم على الطلوع و يا من لا يكره في
 عبيد على السوا و ميتك ابتداء و عفوك قضا و عفو بكت عدل و رضا و
 خير ان عطيت لم تشب عطاك من و امنت لم يكن منعك قضا و انك
 من شكرت و انت الهمة شكرك و شكر في من حيدك و انت علكه حيدك كثر
 على من لو شئت فضعت و تجود على من لو شئت منعت و كلاهما منك اقل
 للقصص و المنع غير انك بتيت افعالك على التفضل و اجريت قدرتك على
 التجاوز و تقيت من عصاك يا حليم و املت من قصد نفسيه يا ظلم سطر
 يا نازك الى الانا و ترك معا جلتهم الى التوبة لئلا اهلك عليك
 ها لكهم و لا تلافى في نبييتك سقمتهم لا عن طول الاعذار اليه و بعد
 من اذ و الحجة عليه كرم من عفوك يا كريم و عا حدة من عطفك يا حليم انك
 الذي تحت اعبادك يا با الى عفوك و سميت التوبة و جعلت على ذلك
 الباري ليلا من و حيك لئلا يضلوا عنه فقلت تبارك اسمك توبوا الى الله
 توبة صوحا عني و بكر ان يكون عفوكم سييا و بكر و يدخلكم جهنم تجري من
 تحتها الا نهار يوم لا يخزي الله النبي و الذين امنوا معه توبهم يسوع بين
 ايديهم و يا علامهم يقولون ربنا انهم لنا نور ما و اخبر لنا انك على كل شئ
 قدير فاعذ و من اعقل دخول ذلك المنزل بعد فتح الباب و اقامه الدليل
 و انت الذي ردت في النوم على نفسك ليعبادك توبد رجم في مناجرتك
 لك و فوزهم بالوفادة عليك و الزيادة منك فقلت تبارك اسمك و

دعاي صهيبة كامله
 در جامع مضان

لَعَلَّيْتُ مِنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَمْ يَحْسُنْ مَشَاوَرًا وَمِنْ جَاءَ بِالْسَيِّئَةِ فَلَا يَجْزِي
 إِلَّا مِثْلُهَا وَقُلْتُ مِثْلَ الَّذِينَ يَنْفَعُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَيْفَ جَبَتْ أَنْتَ
 سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَنَةٍ مَا تُحِبُّهُ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَقُلْتُ مَنْ
 ذَا الَّذِي يَرْضَى اللَّهُ وَضَاعَفْنَا فُضْلَ عَفْوِهِ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَمَا أَنْزَلْتُ مِنْ
 قُرْآنٍ مِنْ فِي الْقُرْآنِ مِنْ قُرْآنٍ عَجِيفٍ لَكُنَّ نَارٌ وَالَّذِي كَلَّمَ بِقَوْلِكَ مِنْ
 عَجِيْبِكَ وَتَرْغِيْبِكَ الَّذِي فِيهِ عَظَمُ عَلَى مَا لَوْ سَرَّ تَعْنَهُمْ لَمْ تَذْرُوكَ وَتَعْنِي
 وَلَمْ يَكُنْ اسْمَاعِيلُ وَلَمْ تَلْقَهُ أَوْ هَامُ أَمْ قُلْتُ أَذْكُرُونِي أَذْكُرُوا وَاشْكُرُوا
 تَكْفُرُونَ وَقُلْتُ لَيْسَ شُكْرُكُمْ لَا يَزِيدُكُمْ وَلَيْسَ كُفْرُكُمْ أَنْ عَذَابِي لَشَدِيدٌ
 قُلْتُ أَذْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنْ الَّذِينَ يَشْكُرُونَ عَرَفْتُمْ لِي سَيِّدُ خُلُقٍ
 جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ فَهَمَّيْتُ دُعَاؤَكَ عِبَادَةً وَتَرْكُهُ اسْتِكْبَارًا وَتَوَعَّدْتُ عَلَى
 تَرْكِهِ دُخُولَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ فَذْكُرْكَ بِمَنِّكَ وَشُكْرَكَ بِفَضْلِكَ وَدَعَاؤَكَ
 بِأَمْرِكَ وَخَصْمُكَ الْكَافِرُ طَلَبَ لِي بِدِيكَ وَفِيهَا كَانَتْ نَجَاتِي مِنْ مَخْصِيْبِكَ وَفِي
 بَرِيضِكَ وَلَوْ دَلَّ خُلُقٌ خُلُقًا مِنْ نَفْسِي عَلَى مِثْلِ الَّذِي كَلَّمْتَ عَلَيْهِ مَعْنِي
 مِنْكَ كَانَ مَوْصُوفًا بِالْإِحْسَانِ وَمَنْعُوتًا بِالْإِمْتِنَانِ وَتَحُودًا بِكُلِّ لِسَانٍ
 فَكَانَ الْحَمْدُ مَا وَجَدَ فِي حَمْدِكَ مَذْهَبٌ وَمَا يَقِي الْحَمْدُ لَفْظُ مُحَمَّدٍ بِهِ وَمَعْنَى تَعْنِي
 إِلَيْهِ يَا مَنْ تَحْمَدُ الْغَيْبُ بِهِ بِالْإِحْسَانِ وَالْفَضْلُ وَتَعْمُرُهُم بِالْبَيْنِ وَالطُّوْلُ مَا
 أَقْبَى فِينَا نِعْمَتَكَ وَأَسْبَغَ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَلَخَصَّنَا بِبِرِّكَ هَدْيًا لِلدُّنْيَا
 الَّذِي أَصْطَفَيْتَ وَمِثْلِكَ الَّذِي أَزْهَيْتَ وَسَبِيلَكَ الَّذِي سَمَّيْتَ وَ
 بَصُرْنَا الزُّلْفَةَ لَدَيْكَ وَالْوُصُولَ إِلَى كَرَامَتِكَ اللَّهُمَّ وَأَنْتَ جَعَلْتَ مِنْ
 صَنَافِيَا تِلْكَ الْوُظَائِفِ وَخَصَّنَا بِفِكَ الْفُرُوضِ شَهْرَ مَضَانِ الَّذِي
 أَخْصَصْتَهُ مِنْ سَيَابِرِ الشُّهُورِ وَخَيَّرْتَهُ مِنْ جَمِيعِ الْأَزْمِنَةِ وَالْأَهْوَرِ وَآثَرْتَهُ
 عَلَى كُلِّ أَقْوَانِ السَّنَةِ بِمَا أَنْزَلْتَ مِنْهُ مِنَ الْقُرْآنِ وَالتَّوْرِ وَضَلَعْتَ بِهِ
 مِنَ الْأَمَانِ وَفَضَّلْتَ بِهِ مِنَ الْإِسْلَامِ وَأَعْلَلْتَ بِهِ مِنْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ الَّتِي
 فِي خَيْرِ مِائَةِ شَهْرٍ ثُمَّ أَرْثَنَاهُ عَلَى سَائِرِ الْأَيَّامِ وَأَصْطَفَيْتَنَا بِفَضْلِهِ دُونَ
 أَهْلِ الْبَلَدِ وَفَضَّلَنَا بِأَمْرِكَ فَهَارَهُ وَقَدْ بَعَثْتَ إِلَيْكَ مُعْرِضِينَ بِصِيَامِهِ وَقِيَامِهِ

لَا عَزَّ وَجَدْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِكَ وَسَبَّحْنَا إِلَيْهِ مِنْ مَثُوبَتِكَ وَأَنْتَ الْمَلِكُ بِهَا
 تَرْغَيْتَ فِيهِ إِلَيْكَ الْبُحُورُ أَدْبَارُهَا سَأَلْتُ مِنْ فَضْلِكَ الْقَرِيبُ إِلَى مَنْ حَاوَلَ
 فَرْجَكَ الْهَيَّ وَقَدْ قَامَ فِينَا هَذَا الشَّهْرُ مَقَامَ حَمْدٍ وَحُجَّتِ صُغْبَةُ سُرُورٍ وَتَوَجَّهَ
 أَضْلُ أَرْبَابِ الْعَالَمِينَ ثُمَّ قَدْ قَرْنَا عِنْدَ تَمَامِ وَقْتِهِ وَأَفْطَحَ مُدَّتَهُ وَوَقَّاهُ
 عَدَدُهُ فَخَنَّا مُوَدَّعُهُ وَذَاعَ مِنْ قَرْنِهِ فَرَأَى عَلَيْنَا وَغَمَّنَا وَأَوْحَشَنَا أَضْرَافَ
 غَمًّا وَلَوْ مَنَّا لَهُ الدِّمَاغُ الْمَحْظُوظُ وَالْحَرَمَةُ الْمَرْغِيَّةُ وَالْحَقُّ الْمَقْصُوعُ فَخَنَّا فَاوَلَهُ
 السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا شَهْرَ اللَّهِ الْأَكْرَمِ وَيَا عِيدَ أَوْلِيَاءِهِ الْأَعْظَمِ السَّلَامَ عَلَيْكَ
 يَا أَكْرَمَ مَخْصُوبٍ مِنَ الْأَوْفَاتِ وَيَا خَيْرَ شَهْرٍ فِي الْأَيَّامِ وَالسَّاعَاتِ السَّلَامَ عَلَيْكَ
 مِنْ شَهْرٍ قَرَّبَتْ فِيهِ الْأُمَالُ وَلَيْسَتْ فِيهِ الْأَعْمَالُ وَزَيَّنَتْ فِيهِ الْأَمْوَالُ
 السَّلَامَ عَلَيْكَ مِنْ قَرْنٍ جَلَّ قَدْرُهُ وَوَجَّهَ دَاوُاجُ فَضْلِكَ مَقْصُودًا وَمَرْجُو
 الْفَرَادُ السَّلَامَ عَلَيْكَ مِنْ أَيْتَمٍ لَسَّ مَقْبِلًا فَتَرَوْا وَحَشَّ مَذْهَبًا فَاقْصُ
 السَّلَامَ عَلَيْكَ مِنْ مَجَاورٍ رَفَّتْ فِيهِ الْقُلُوبُ وَقُلْتُ فِيهِ الدُّنُوبُ السَّلَامَ
 عَلَيْكَ مِنْ رَاصِرٍ آغَانِ عَلَى الشُّطْرَانِ وَصَاحِبِ سَهْلِ سَبِيلِ الْإِحْسَانِ
 السَّلَامَ عَلَيْكَ مَا أَكْرَمَ تَعْنَاهُ اللَّهُ فِيكَ وَمَا أَسْعَدَ مِنْ رَغْبَى حُرْمَتِكَ بِكَ
 السَّلَامَ عَلَيْكَ مَا كَانَ أَحْمَاكَ لِلدُّنُوبِ وَأَمْسَكَكَ لِأَوْفَاعِ الْعُيُوبِ السَّلَامَ
 عَلَيْكَ مَا كَانَ أَطْوَلَكَ عَلَى الْحُجْرَيْنِ وَأَمْسَكَكَ فِي صُدُورِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامَ
 عَلَيْكَ مِنْ شَهْرٍ هُوَ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ السَّلَامَ عَلَيْكَ غَيْرُكُمْ الْمُصَالِحِينَ
 وَلَا دِيمِ الْمَلَائِكَةِ السَّلَامَ عَلَيْكَ كَمَا وَقَدْتَ عَلَيْنَا يَا بَرَكَاتٍ وَغَشَّاتِ
 غَمًّا لَسَّ الْخَطِيئَاتِ السَّلَامَ عَلَيْكَ غَيْرُكُمْ بِرَمًا وَلَا مَرْوَةَ صِيَامٍ سَلَامٌ
 السَّلَامَ عَلَيْكَ مِنْ مَطْلُوبٍ مُبَلِّ وَقْتِهِ وَتَحْزُونٍ عَلَيْهِ بَعْدَ فَوَيْهِ السَّلَامَ
 عَلَيْكَ كَرَمٍ سَوْءِ حُرُوفٍ بِكَ غَمًّا وَكَرَمٍ خَيْرِ أَفْصَحَ بِكَ عَلَيْنَا السَّلَامَ
 عَلَيْكَ وَعَلَى لَيْلَةِ الْقَدْرِ الَّتِي فِي خَيْرِ مِائَةِ شَهْرٍ السَّلَامَ عَلَيْكَ مَا كَانَ
 آخِرُ سَنَانٍ يَا لَامِسَ عَلَيْكَ وَأَشَدَّ شَوْقًا عَدَا إِلَيْكَ السَّلَامَ عَلَيْكَ وَعَلَى
 فَضْلِكَ الَّذِي حَرَمْنَاهُ وَعَلَى مَا ضَرَّ مِنْ بَرَكَاتِ سُلَيْمَانَهُ اللَّهُمَّ إِنَّا أَهْلُ هَذَا
 الشَّهْرِ الَّذِي سَمَّيْنَاهُ وَوَقَّعْنَاهُ بِمَنِّكَ لَهُ خَيْرٌ مِنْ جَمِيعِ الْأَشْيَاءِ وَفِي

وخرموا الشفاعة فضله وانت ولي ما اشرنا به من معرفته وهديتنا
 له من شتيه وقد تولىنا توفيقك صياما وفيما هو على تقصير ميتا وادينا
 فيه قليلا لمن كثر اللهم تلك الحمد افرارنا بالاسامة واغفرنا بالايضا عفو
 ولك من قلوبنا عقد التدم ومرة السند صدق لا عذرنا فاجرنا على ما
 اصابنا فيه من التفرط اجرا انت تدرك به الفضل الموعود بينه وبيننا
 به من انواع الذخر المحروس عليه واوجب لنا عذرنا على ما قصرنا فيه من
 حقيقك وانك يا عارفنا ما بين ايدينا من شهر رمضان المفضل فاذا بلغنا
 فاعشنا على ثنا اول ما انت امله من العبادات وادنا الى القيام بما اشقاه من
 الطاعة واجرنا من صياح العمل ما يكون ذكرا لحقك في الشهرين من مشهور
 الدهر اللهم وما المصنابة في شهرنا هذا من نعم او اثم او واقعا فيه من ذنب
 او اكتسابا فيه من خطيئة على تقديرنا او على ان يان ظلمنا فيه انفسنا او
 انهمكنا به من غير ما ضل على محمد واله واسترنا بترك واعف عنا
 عفوكم ولا تضربنا فيه لا عين الشامتين ولا تبسط علينا فيه السر الطاهر
 واستعملنا بما يكون خطية وكفارة لما انكرت منا فيه برافلك التي لا تقدر
 وقضيتك الذي لا يقص الله صيل على محمد واله واجبر مصيبتنا بشوفا او
 بارك لنا في يوم عيدنا واطيرنا وبعثنا من خير يوم موعنا اجله للعفو
 وانما للذنب واغفر لنا ما خفي من ذنوبنا وما علني اللهم اسكننا بالاسلاخ
 هذا الشهر من خطايانا واخر جناح ربه من شيتنا وبعثنا من سعيدنا
 واجرهم فيما فيه وافرهم خطايته اللهم ومن رعى حق هذا الشهر حق
 وحفظ حرمته حق حفظها وقام بحدودها حق مياها واتقوا ذنوبه حق فاعلم
 او تقرب اليك بقرينة او جبت رضاك له وعظمت رحمتك عليه فنب
 لنا مثله من وجهك ولطفنا اصنافا من فضلك فان فضلك لا يقص
 وان خراشك لا انقص بل يقص وان معادن احسانك لا تقنى وان
 عطاءك لا يطا اللهم صلي على محمد واله واكتب لنا مثل الجور من
 صامه او بقدر لك فيه الى يوم القيمة اللهم لنا توب اليك في يوم عظيمنا

الذ

الذي جعلته للمؤمنين عيدا وسورا ولا هيل ملكك جمعا وحشدا من كل
 ذنبا ذنبناه او سوءا اسلفناه او خاطر سوءا اخترناه توبة من لا يطوي على
 رجوع الى ذنب ولا يعود بقدر ما في خطيئته توبة فهو حاطصت من الشك و
 الاثبات مقبلا لها ميتا وارض بها عنا ونبينا عليها اللهم ازرقنا خوف
 عذاب الوعيد وشوق ثواب الموعد حتى نجد لك ما ندعوك به وكما زما
 تشجرك منه وبعثنا عندك من التوابين الذين اوجبت لهم محبتك وتلك
 نعمهم من اجرة طاعتك يا عدل العالمين اللهم تجاود عن بائنا واثامنا
 اهل ديننا جميعا من سلف ومنهم ومن جبر الى يوم القيمة اللهم صل على نبينا
 محمد واله كما صليت على ملكك ككك المومنين وصل عليه واله كما صليت على
 انبيائك المومنين وصل عليه واله كما صليت على عبادك واصفل من
 ذلك يا رب العالمين صلوة ترفعنا بركتها وينا لها نعمها وتبرنا بشيها
 بها دعاؤنا انك اكرم من رغب اليه واكفى من توكل عليه واعطى من فضل
 من فضله وانت على كل شئ قدير والوجه ازاد عية ايمانه ذكر كذبهم دران
 كتاب مخضر نيت ازاد عية ان وادعية ايمانه بشيها واست كسيكه اراده لها
 دار كتاب عمل ماه رمضان اكه تاليف سيد جليل رضى الدين على بن طاهر
 حسين رحمه الله است مطالعته كند خاتمة از حضرت پيغمبر مرويت كه كسيكه
 ماه رمضان روز مدارد وشر روز ماه شوال را تابع سازد ثواب كبري دار
 كه تمام دهر روز كوفه باشد وشيخ طوسي در مضباح خود گفته است
 خاتمه روزه اين شش روز الشيع كويند و بعضي از اصحاب اماميه اين روزه
 را مكروه ميدانند بدانكه مكروه دو قسم است اصطلاحى وغير اصطلاحى مكرور
 اصطلاحى نيت كه ترك ان اوليست وغير ان معنى اقل ثوابا است عبادت
 بمعنى اول مكرور نمي باشد واما معنى دوم مكرور ميتواند بود ومن ميتكوب
 اصل در ان تخيير است ورويه عبادت است كه مكروه نيست زيرا كه پيغمبر فرمود
 است كه روزه سپر نيست از اثم واين حديث تمام است **فصل جمل و ششم**
 در عمل ماه شوال است شب اول ان عظيم شان و رفيع القدر است از جمله

الصالحين

در عمل ماه شوال

هو ركن بكار الحمد ويخرج بار توحيد بخواند و نیز سندیست که در شب ه ركن
 كند در ركن الحمد يكار و ده بار توحيد بخواند و در كنج و سجوده بار توحيد
 اربع بخواند و چون سلام دهد هزار بار استغفار كند و بعد از آن بچند كند و در
 يكويدي يا حي يا قيوم يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام و در جهمها
 يا ارحم الراحمين يا اله الاولين و الاخرين اغفر لي ذنوبي و تقبل صومي و
 صلاتي و قيامي و سنتت كه در روز وعيد نظر هفتين جاهاى خود را بپوشد
 و عمامه بر سر گذارد و رستان باشد و خواه ثابتان و بريد يمانى رد اكد و بوى
 خوش بكار دارد و بعد از طلوع افتاب مصلى رود با سكته و وفاد و با يكد
 مصلى مستقيم بناشد و بايد كه بر روى بساط و بور يا نماز كند بلكه بر روى
 نماز كند و در روز وعيد نظر هفتين زيارت حضرت امام حسين سنتت
 ذكر آن در فصل چهل و يكم گذشت و روز وعيد هرگاه نماز صحيح كند مقبيل
 تا آنكه افتاب بيرون آيد و چون افتاب بيرون آيد بر پاى خيزد و روى مقبيله
 باشد بايستد و دعائى را كه او امام زير العابد بن مرويت بخواند و آن است
 الهى سيدى انت ظرفى و ابتدات خلقى لا حاجة منى الى بل تقصلا منى
 على و قدرت لى اجلا و زقا لا اؤد هما و لا يقضى احد منا شيئا و كفى منى
 منى يا نواع النعم و الكفاير طفا و ناسبا من غير عمل عليك فقلت يمينى
 تجاوزتني عليك بل كان ذلك منك طولا على و اميتا تا فلما بلغت بى اجل
 الكتاب من عليك بى و وقعتنى لمرقة و خدايتك و الاقرار بر بوبيتك
 فوجدت لك مخلصا ارفع لك شريكى فى ملكك و لا معيتا على اعدائك و لا ائمتا
 ايتك صاحبك و لا اولادك فلما بلغت بى تنافى الرحمة منك سددت على يمينى
 هد يتبع به من الضلالة و استنفذت به من الملكة و استخلصت به من
 الحرج و فككتنى به من الجهالة و هو جيبك و بيتك محمد صلى الله
 عليه و آله ازلت خلقك عندك و اكرمهم منزلة اديك فشهدت معي
 بالوحدانية و اقررت لك بالربوبية و له بالرسالة و اوحيت له على الظاهر
 فاطمته كما امرت و صدقته فيما حتمت و خصصته بالكتاب المنزلى عليه

در مقبله كن و بكنه
 بخواند

و السبع المثاني الموحدة اليه و استنيت القرآن و اكثت القرآن العظيم
 فقلت جل شمتك و لقد ايتناك سبعاً من المثاني و القرآن العظيم و قلت
 جل قولك له حين اخضعت بهما سميت به من الائمة و طه ما اوتينا عليك
 القرآن لكفى و قلت عز قولك يس و القرآن الحكيم و قلت قدست اسمائك
 ص و القرآن ذى الذكر و قلت عظمت الاوكى و القرآن المجيد فخصصته
 ان جعلته قتيلا عين سميت به و قرنت القرآن به فنامى كتابك من شامد
 قتيمة و القرآن رديف به الا وهو اسم و ذلك شرف شرف به و فضل فضل
 اليه بخير الحسن و الافهام عن علم و صفت مرادك به و بكل عن علم شانه
 عليه فقلت عز جلالتك فى تاكيدا الكتاب بقول ما جاء به هذا كتابنا يظن
 عليه كرمنا و قلت عزيت و حلتيت ما قرطنا فى الكتاب من شىء و قلت تبارك
 و تعالىت فى غايه ابتداء اسم الكتاب حكيتا يا ممد و الركاب انزلنا و اركنا
 يا ممد الكتاب المبين و امد ذلك الكتاب لاريت فيه و فى امثاله من سور و
 الطواصين و النواميس فى كل ذلك بينت بالكتاب مع القسم الذى هو اسم من
 لخصصته لومنيك و استودعت من عينيك فاوضح لنا منه شرفا و فضلا
 و ابا ان عن و ارفع سنيتك و اوضح لنا عن الجلال و الحرام و انزلنا مدهمات
 الظلام و جنتنا ركوب الاثام و اكرمنا الطاعة و وعدنا من بعد ما الشفاعة
 فقلت منى طاع امره و اجاب دعوتى و استمسك بمجيلة و امنت الصلوة
 و ايتت الزكوة و التزمت الصيام الذى جعلته حقا فقلت جل اسمك كبر
 عليك الصيام كما كتبت على الذين من قبلهم انك انت فقلت شهر
 رمضان الذى انزل فيه القرآن و قلت من شهد منكم الشهر فليصمه و
 رعتنى فى الحج بعد اذ فرضت على بيتك الذى حرمته فقلت جل اسمك
 و لله على الناس حج البيت من استطاع اليه سبيلا و قلت و اذن فى الله
 يا حج يا ناول ربنا لا و على كل صليبر باين من كل حج عمن يشهد و امنافهم
 و يدكروا اسم الله و ليكثر الله على ما هدك و اعني الله على ايجاد
 عدوك فى سبيلك مع وليك كما قلت جل قولك ان الله اشترى من المؤمنين

انفسهم واموالهم بان لهم الجنة يقاتلون في سبيل الله وقتل جلت سماؤك
 وتبطلوا نكاحي فكلما اجد من فيكم والصابرين وتبطلوا اخباركم اللهم فقل
 ذلك لتسبيل حتى اقال من يفسد مالي طلب رضاك فاكون من الفائزين
 اللهم اني المقتدر عنك فلا تسعني بعد ذلك الاطمان فكن لي رؤفا رحما وبقيل
 وتقبل مني واعظم لي في هذا اليوم بركة المغفرة ومثوبة الاجر واذا في صحة
 التصديق بما استقلت وان انت عمرتني على علم قبلي وقوم قبلي ولحمي
 اخر العهد مني فاعني بالتوفيق على بلوغ رضاك واشكرني يا الهي في هذا اليوم
 في دعائهم اجبتهم من المؤمنين والمؤمنات واشكرهم في دعائي اذ التبتني
 في مقام هذا بين يديك فاني راغب اليك في ولهم وعائديك لي ولهم فاشكر
 لي يا ارحم الراحمين وهما خوامدكم بواسطة غايرون روديس بيش از
 بيرون روض اطار كند بترت نام حسين بعد از انكه بران تربت دعائي را
 خواند باشد كه در ضل جهل ويكر كدشت ويرون روض زكوة ظر ايرين
 كند و در وقت بيرون روض اين دعا را بخواند تا انكه با امام داخل مصلی شود
 واكروقت شك باشد از امام اين دعا بعد از نماز رضا كند ان را و ان دعا اينست
 اللهم انك وجهت وجهي لَكَ فوضت امرى وعليك توكلت اللهم اكبر
 ما هدينا الله اكبر الهنا ومولانا الله اكبر على ما اولنا وحسن ما ابلانا
 الله اكبر ولينا الذي اجبتنا الله اكبر ربنا الذي خلقنا وسوا الله اكبر
 ربنا الذي هبنا الله اكبر الذي نشانا الله اكبر الذي هدينا الله
 اكبر الذي يدينه حبا الله اكبر الذي من فتنة عافانا الله اكبر الذي
 بالاسلام اصطفانا الله اكبر الذي فضلتنا بالاسلام على من سوا الله
 اكبر واكبر سلطانا الله اكبر واعلم بها الله اكبر واجل سلطانا الله
 اكبر واعلم احسانا الله اكبر واعلم اركانا الله اكبر واعلم مكانا الله اكبر
 اسنى شانا الله اكبر ناصر مرامنا نصر الله اكبر والمغفرة لمن استغفر الله
 اكبر الذي خلق صور الله اكبر الذي مات فاقبر الله اكبر الذي اشاء
 انشر الله اكبر اقدر من كل شئ واظهر الله اكبر رب الخلق والبشر والبر

دعا ابديت

والبحر الله اكبر كلما سبح الله شئ وكبر وكما يحب الله ان يكبر اللهم صل على
 محمد وآل محمد عبدك ورسولك وبيدك وصفيك ونجيتك وامينك و
 نجيتك وصفتك من خلقك وخلقك وخلقك وخلقك من بريدك
 اللهم صل على محمد عبدك ورسولك الذي هدينا به من الضلالة والعدالة
 به من الجحالة وصبرنا به من القوي واقتنا به على الحق العظمي وسبيل الحق
 واخرجنا به من القسرات الى جميع الخيرات واقتنا به من شفاعت لاهلكنا
 اللهم صل على محمد وآل محمد افضل واكمل واشرف واكبر واظهر واطيب
 اسم واظم واركي واتمي واحسن واجمل ما صليت على احدهم العالمين اللهم
 شرف مقامه في القيمة وعظم على رؤس الخلائق حاله اللهم ليعلم محمد وآل
 محمد يوم القيمة اقرب الخلق منك منزلة واعلام مكانا واقسمهم لكديك
 جليسا واعظمهم عندك شرفا وارضاهم منزلة اللهم صل على محمد وعلى آل محمد
 الهدي الائمة المهديين والحق على خلقك والادلة على سنتك والباب
 الذي منه يؤمن والتمسوا لوجهك كما استنوا سنتك الناطقين بحبك
 والشهادة على خلقك اللهم اشعب بهم الصدق وارفق بهم القس واميت
 بهم الجور واظهر بهم العدل ودين بطول بقائهم الارض وايدهم بقصر اعمارهم
 بالعبادة وناصرهم واخذل خاذهم ودمدم على من غشهم واضض بهم رؤس
 الضلالة وشارعة البديع وجمية السنن والمغفرين بالباطل واعزهم
 المؤمنين واذلهم المشركين والكافرين وجميع الملحدين والمخالفين في
 مشارقي الارض ومغاريها يا ارحم الراحمين اللهم وصل على جميع المرسلين و
 النبيين الذين بقوا عنك الهدي ولتعتقدوا لك الموافق بالطاعة ودعوا
 لعبادك اليك بالنصيحة وصبروا على ما القوا من الاذى والتكدي في جنبك
 اللهم صل على محمد وعليه وعلى ذراهم واهل بيوتهم وارسلهم في
 اشياءهم واتباعهم من المؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات
 الاخيار منهم والاموات والسلام عليهم جميعا في هذه الساعة وفي هذا اليوم
 ورحمة الله وبركاته اللهم اخص اهل بيتك المباركين الشاهدين

المطيعين لك الذين اذعبت منهم الروح وسطرهم بظهورهم بافضل صلواتك
وتواقيركا لك والسلام عليهم ورحمة الله وبركاته وبشركا من اعدائهم
بخواند الله من هتيا وعتبا واعدوا واستعدوا فادع الى الخلق رجلا من
وطلب جواشيه وفواضله قال لك يا سيدي فادعني وهبيني واعدا
واستعدادي رجلا من اعدائك وجولائك وقوافلك فلا تحبب لي يوم رجائي
يا مولاي يا من لا يحب عليه سائل ولا ينفضه نائل قاني في انك اليوم
تعمل صالحا قد منته ولا شفاعا يخلون رجونا ولكن انيتك خاضعا مقرا
بالظلم والاساءة ولا تحب لي ولا عذرا فاستل يا رب ان تعطيني سئلتي
تقبلني برحمتي ولا تردني بخيبرها ولا خائبا يا عظيم يا عظيم ارجوك للعظيم
يا عظيم ان تغفر لي العظم لا اله الا انت اللهم صل على محمد وال محمد وارزق
خير هذا اليوم الذي تفرقة وعظمته وتغسلني فيه من جميع ذنوبي خطايا
ودوني من فضلك انك انت الوهاب ليس نماز عبادك اذ ورد رضى من
هفتم كدشت دكران وايند عاراجواند اللهم اني توجهت اليك بمحمد اما
وعلي من خلفي وامني عن يميني شمالي مستجيرين من عذابك وسخطك
اقترب اليك ولقي لا اجد احدا اقرب اليك منهم فامني فامن بهم
خوفي من عذابك وسخطك واقترب اليك ولقي لا اجد احدا اقرب اليك
منهم فامني فامن بهم خوفي من عذابك وسخطك وادخلي الجنة يومئذ
في عبادك الصالحين اصبت بالله مؤمنا مؤمنا مخلصا على دين محمد وسيد
وعلي بن علي وسنتيه وعلى دين الاوصياء وسنتهم امتي بسمهم وعلاهم
وارغب الى الله فيما رغبوا فيه واعوذ بالله من شئ ما استعاذوا منه ولا
حول ولا قوة ولا منعة الا بالله العلي العظيم توكلت على الله حسي بالله و
يتوكل على الله فهو حسبه اللهم ان اريدك فاردي واطلب ما عندك فليسر
لي اللهم انك قلت في محكم كتابك المثل والحق ووعدك الصدق محمد
رمضان الذي انزل فيه القرآن هدي للناس عظمت شهر رمضان بما
انزل فيه من القرآن الكريم وخصصته بان جعلت فيه ليلة القدر

اللهم وقد انقضت ايامه وليلته وقد حرت فيه الى ما انت اعلم به مني
فاستل يا الهي بما استلك به ملائكتك المقربون وايضا لك المستل
وعبادك الصالحون ان تصلي على محمد وال محمد وان تقبل مني كما تقبلت
به اليك فيه وتفضل علي بنصيف علي وقبول هجري وقرباني واستجرت
ذعاني وقبلي من كذبتك رحمة واعين وميتي من النار وامني يوم القدر
من كل القدر ومن كل قول اعددة في اليوم القيمة لعوذ بحجرتي ورحمتك
الكريم وبحجرتي وجه نبيك صلى الله عليه واله وبحجرتي الاوصياء عليهم
السلام ان تصرم هذا اليوم ولك مني توبة ثوبان توافيني بها او
خطيئة ثوبان تقصهما مني وتغفرهما لي استل بحجرتي ورحمتك الكريم
لا اله الا انت يا ذا الجلال والاكرام ان ترضي عني وان كنت رضى عني فوطني
بقي من عمرتي حتى ان كنت لم ترض عني فمن الان فارض عني يا سيدي وقولي
الساعة الساعة الساعة واجعلني في هذه الساعة وفي هذا اليوم وفي هذا
الحظ من عتقائك من النار عتقا لا اوق بعد اللهم اني استل بحجرتي
ورحمتك الكريم ان تجعل يوم هذا خير يوم عبادك فيه منذ استكنت
الارض اعظم اجر واعظم نعمة واوسع رزقا وايتك عتقا من النار و
اوجب مغفرة واكمل رزقا واقر بلي ما تحب وترضى اللهم لا تجعل
آخر شهر رمضان صمتك لك وارزقني العود فيه ثم العود فيه حتى ترضي
وترضى كل من له مني توبة ولا يخرجني من الدنيا الا وانت عني راض اللهم
اجعلني من طالح بيتك الحرام في هذا العام المبرور رحمتك المشكور وسعي
المعذور دنياهم المستجاب دعاؤهم المحبوبين في انفسهم واقربائهم وذر
واموالهم وجميع ما انت به عليهم اللهم اقبلني من عبادك هذا وفي يوم
هذا وفي ساعتي هذه مقبلا مستجابا دعاي من حو ما صوب مغفورا
ذنبني اللهم واجعل فيما شئت وارادت وقصيت وحميت ان طيل عمرتي
ان يئوي صغري بخير فامني وان تغفر لي وودين وحشي وان تكبر قلبي
وان تدر رزقي في غايه ووزني ويسر وحض عيشي وان تكفيني كل ما

اهدني من امر اخرني ولا تكلفني الى نفسي فاجترعها ولا الى الناس في رضوا
 وعافني في بدني واهلي ولدي واهل مودتي وجيران ولغواني وذريتي
 وان تمن علي يا اباي يا اباي يا اباي يا اباي يا اباي يا اباي يا اباي يا اباي
 علمهم وقد مننهم اليك امانا في امان حاجتي وطلبتي وضرتني فاستجبتني
 يا من عندك وجهي في الدنيا والاخرة فانك مننت علي وعرفني فاجتهد في طي
 السعادة لانك علي كل شيء قدير فانك وليي ومولاي وسيدني وربي والي
 وقيني ورجائي ومعدن مسئلي وموضع شكوي وسنتي وغيتي ومناي فلا
 تخيبني عليك دعلي يا سيدني ومولاي اللهم فلا تظلمني علي وطعن رجائي
 يا ارحم الراحمين واخبرني بالسعادة والسلام والاسلام والامن والابواب
 والمغفرة والرضوان والشهادة والحفظ بالشرع يا الله يا الله يا الله
 انت لكل حاجة قول غايبها ولا تسلط علينا احد من خلقك بشيء لا طاق
 لنا به من امر الدنيا والاخرة يا ذا الجلال والاكرام صل علي محمد
 وآل محمد وبارك علي محمد وآل محمد وسلم علي محمد وآل محمد وتحي علي محمد
 آل محمد كما خيل ما صليت وباركت وترحمت ومحمدت ومننت علي ابيهم
 وآل ابيهم انك حميد مجيد وبعذر ان دعائي صيغه كاملة يا بخواندوان
 اهدني يا من يرحم من لا يرحم العباد الى اخره وايند عادر وصل مي دهشم
 گذشت فصل چهل هفتم در عمل ماه ذى القعدة وايامه از جمله ماههاى حرامست
 ودر جاهليت و اسلام عظيم الحرمة بوده است ودر عباد ايماء مستجابست ودر
 بيست و پنج ايماء روز جليل القدر و عظيم الشأن است ودر اين روز از بزر
 گاه زمين را كستر ايندند و ثواب و زه ان در وصل چهل و دو كتاب منقول
 گذشت و شب ان نيز عظيم الشأن است و از حضرت پيغمبر و رويست كه در اين
 خدايتعالى بنظر رحمت بر بندگان خود نظر ميكنند و عامل بر شب را نزد خدا
 تعالى اجر صد عباد است كه هر كرم معصيت نكرده باشد و سبدا بر طاوس
 در كتاب مبال گفته است كه در روايت وارد شده است كه در اين شب
 از خدا تقاضا نكردن طلب نكند مگر آنكه خدايتعالى باو دهد و گفته است كه در

يا الهي

در اعمال ذى قعدة

شب هر كس در ركعت نماز كند بگذارد و در هر ركعتي الحمد بكار و سور و القدر
 پنج بار و چون سلام دهد بگوید لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم و بگوید
 يا مهيكل العرش اقلني عثرتي يا مجيب الدعوات اجب عوني يا سامع الاضواء
 اسمع صوني و از مني تجاوز عن سيئاتي يا ذا الجلال والاكرام يا ارحم الراحمين
 و سنتست كه در اين روز اين دعا را بخواند اللهم ذا لي الكعبة وقول الحق و
 صار رب الزبيرة وكاشف كل كرب استسلك في هذا اليوم من ايامك التي اعظمت
 جنتها وقد مت سبعة ما جعلتها لعند المؤمنين وديعة وليك ذريعة و
 برحمتك اوسع بعد ان صلى علي محمد عبدك المجيب اليشاق القريب يوم
 الثلاثاء فائق كل ريق و ادع الى كل خير و علي اهل بيته الاطهار الهداة
 المنار دعاهم الى جبار دولات الجنة والدار واعطاني يومنا هذا من عطاياك
 الفزون غير منقطع ولا ممنوع بجمع لنا به التوبة وحسن الاخرة يا خير مدبر
 واكرم مخرج باقني يا مرفف الخفي الطيف يا لطيف واسعدني بعبودك وابتد
 بغيرك ولا تنس كرمي وذكرك بولاؤك امرك وحفظه سيرك احفظني من شوائب
 الدهر الى يوم الحشر والآخر واشهدني اوليا اهلك عند خروج نفسي حلويا
 و منق افضطع علي انفضاء اجلي اللهم وادكرني على طول البلى اذ اهلك
 بين طباق القري وتسبقني الناسون من الورق اخيلني دار المقامة و توفني
 منزل الكرامة واجعلني من رافقي اوليك و اهل اخيائك واصفياك
 وبارك لي في لقائك وارزقني حسن العمل قبل حلول الاجل برأي من الملوك
 وسوء الخطل اللهم وارزقني خوص بيتك محمد صلى الله عليه وآله و علي
 اهل بيته واسعني منه شربا ويا سائغا هنيئا لا ظما بعد ولا احلا
 ورده و لا عنه اراذ و اجعل لي خير زاد و اوفني بعبادتي يوم الاسماء اللهم
 والعن جميعا برة الاوكين والاخرين وحقوق اوليا اهلك المستلذين اللهم و
 اضم دعائهم و تحللهم الكفر واسلمهم مما لا كفر وصيوق عليهم مساكنهم
 والعرب منهم و مشار كرمهم اللهم و تحلل فرج اوليا اهلك وارزق عليهم نظام
 و اظهر بايحي فائهم واجعل له دينك منتصرا و ابرك في اعدائك مؤثرا

اللهم احفظه بملائكة الصبر وبها اقيمت عليه من الامر في ايكلة القدر وسيفك
 لك حتى ترضى بعبوديتك به وعلى يديه جديدا غضا وبحسن الحق محصا و
 برض الباطل رضا اللهم قلبه وعلى جميع العالمين واجعلنا من محبيه واسرته
 وابشنا في كونه حتى نكون في زمانه من احواله اللهم وادرك بنا قيامه وابشنا
 ايامه وصل عليه وعليه السلام وارزنا لينا سلامه ورحمته وبركاته
صل جمل شمر در عمل ماه فريجه اما روزهای اين ماه که در هزار و زده کوفت
 است رکلام منظومه گذشت در فصل چهل و اما چيزي را که در آن واقع شده است
 از امور و تواريخ در فصل چهل و دويم ذکر کرديم آنچه در هر ماه حادث شده است
 و سبب تسميه هر ماه را نيز ذکر کرديم و شرح ضوابط و ايام و تواريخ ائمه عليهم
 السلام نيز در فصل ذکر کرديم در روز اول اين ماه ترويج علي با طاهر واقع شد
 مايد که در اين روز نماز فاطمه را بجا آوردند و بعد از فراغ از نماز دعائي بخوانند
 که در فصل سوي هفتم در عقب ذکر نماز فاطمه مذکور شد حضرت صادق از اول
 ماه در فريجه ناشعبه در عقب نماز صبح و قبل از نماز مغرب اين دعا را بخوانند
 اللهم هذه الايام التي فضلتها على الايام وشرقتها قد بلغتها بميتك ورحمتك
 فانزل علينا فيها من بركاتك واسمع علينا فيها من نعمائك اللهم اني استعملك
 ان تضلي على محمد وال محمد وان تهدينا فيها لسبيل الهدى والعفاف والعفو
 والتميل فيها بما يحب وترضى اللهم اني استعملك يا موضع كل شكوى يا سامع
 كل جوى ويا شاهد كل ملاءمة ويا عالم كل خفية ان تضلي على محمد وال محمد و
 ان تكلف عنا في البلاء وتسحب لنا فيها الدماء وتوفينا فيها وبعيدنا
 وتوفقنا فيها لما يحب وتبيننا وترضى وعلينا بما اقترضت علينا من طاعتك وطاعت
 وسؤلك واهل ولايتك اللهم اني استعملك يا رحمن يا رحيم يا ارحم الراحمين
 ان تضلي على محمد وال محمد وان تهدينا فيها الرضا انك مهيمن الدماء ولا تخزننا
 خير مما نزل فيها من السماء وطهرنا من الذنوب يا علام الغيوب ويا وحيب لنا
 فيها دار الخلود اللهم صل على محمد وال محمد ولا تشرك لنا ذنبا الا غفرت
 ولا هملا الا فرحت ولا ديننا الا ضمنت ولا غائبا الا ادنيت ولا حاجة

صل

عمل ماه فريجه

والجهد

من خواج الدنيا والاخره الا سهلتها ويسرها انك على كل شئ قدير اللهم
 يا عالم الخفيات يا راحم العثرات يا مقيل العثرات يا مجيب الدعوات يا رزق
 الارضين والسموات يا من لا تشاء عليه الا حوائط صل على محمد وال محمد
 واجعلنا فيها من عتقاتك وطفقاتك من الشراء والفاخرين بيمينك لتأخير
 برحمتك يا ارحم الراحمين وستنت كه در دهه اول اين ماه هر روز ده بار
 بگويد لا اله الا الله عدد القياي والد هو لا اله الا الله عدد اموال الجوى
 لا اله الا الله ورحمتك خير مما يجتمعون لا اله الا الله عدد النواصي والنجوى
 لا اله الا الله عدد الشعرا والوبر لا اله الا الله عدد القطر والمطر لا اله الا
 الله عدد النجوم والمدور لا اله الا الله عدد الحيون لا اله الا الله في الليل
 والشمس والصبح اذ انفس لا اله الا الله عدد الرياح في البراري والصور
 لا اله الا الله من اليوم الى يوم يتفق في الصور و اين تحليل را شيخ طوسي
 در تكميل خود از علي روايت كرده است و نيز روايت كرده است كه كسي كه در
 هر روز از دهه اول اين ماه ده بار اين تحليل را بخواند خدا تعالى بعد از تحليل
 در پشت يك درجه باو ميدهد از دروازه قوت كه ميانه اين دو درجه صد است
 راه باشد از اين سواري كه بساعت برود در هر درجه شهرهاي باشد و ده
 هر شهري ضري باشد از يك درجه سواري كه در آن حلي نباشد و در هر شهر
 از اين شهر ملبسند خانه و غرض و حصار و فرشتها و فرشتها و بالها و ازواج و
 حور العين و مايد ها و خدمتكاران و مظهرها و درختها و حلي و حلال باشد كه در
 همان توان كرد و چون از قبر بررون ايد از هر موي ازان موي درخشان باشد
 و هفتاد هزار ملك نزد او ايند و از جانب راست و چپ پيش روي او روند
 نكه او را بشهري برند كه ظاهر او از يك درجه قوت سرخ و باطن او از يك درجه
 سبز باشد و در انجا از اصناف انجيزهاي باشد كه خدا تعالى در پشت خلق
 كرده است و چون بان شهر مي رسد نمائند كه كوئيد كه اين شهر است
 در آنست از تو است كه خدا تعالى او را توان ازان داشته است و بشايد
 ياد تر ابيتر از اين در در الله و دار السلام و اين بخشش كه هر كس منقطع نشود

النفس كويدك شما را چه كسانيد كويدك كه ما مثل كچنديم كه در دنياد
 روزي كه تو اين هليل را ميخواندي مانده تو حاضر بوديم و اين روايت را اين
 هند در كتاب عدو الذي قيل كرده است و از حضرت پيغمبر وليست كه هر سال
 كه شب عرفه و قوف كند در عرفه و روي قبله كرده بگويد لا اله الا الله و لا
 الاشرىك له اله الملك و له الحمد و هو على كل شئ قدير و بعد از آن صد بار سو
 توحيد بخواند و بعد از آن بگويد اللهم صل على محمد و آل محمد كما صليت على
 زهير و آل زهير انك خير مجيد و عليهما نعم انك خير مجيد خداتعالى
 شفاعت او را در نفس او قبول كند و اگر جمع اهل موقف و شفاعت كند خدا
 قبول كند در حق ايشان چنانچه بهيقي در سنن خود ذكر كرده است و در روايت
 نبويه وارد است كه بهترين روزها و روزههاست هرگاه در روز جمعه واقع
 شود و ان بهتر است از هفتاد و پنج كه در غير روز جمعه واقف شود و خدايتعالى
 موقف راى امر زده در آن روز و جعفر صادق فرمود كه كسيكه در روز عرفه كه
 در روز جمعه واقف شود دعائى ام داود را بخواند خدايتعالى او راى امر زده
 است در روز عرفه و روزه گرفتن مكي را كه از دعا خواندن ضعيف شود و در
 سنت است راي روز غسل كردن پيش از زوال و زيارت كردن امام حسين
 در ايش روز و در شب آن هرگاه وقت زوال شود بجاى بايد رفت كه مسقف
 نباشد و نماز ظهر و عصر ركوع و سجود و خوب بجاى بايد آورد و بعد از فراغ
 از نماز ظهر و عصر و ركعت نماز بايد كرد در ركعت اول بعد از حمد توحيد بايد
 خواند و در ركعت دوم بعد از الحمد سورة محمد بايد خواند و بعد از آن چهار ركعت
 نماز ديگر بايد كرد در هر ركعت الحمد و بجاى بار سورة توحيد بايد خواند و در ركعت
 نماز و ثوابان در فصل سيم هفتم كشت و بعد از آن دعائى را بايد خواند
 و ديگر اين نماز و ثوابان در فصل سيم هفتم كشت و بعد از آن دعائى را بايد
 خواند كه اين طائوس در كتاب اقبال از پيغمبر روايت كرده است و اند عايشه
 سبحان الله في السماء عرشه سبحان الذي في الارض حكمه سبحان الذي
 في القبور رضاء سبحان الذي في البحر مسيله سبحان الذي في الكواكب

اعمال عرفه

دعا ابدك

سبحان الذي في الجنة رحمة سبحان الذي في القبة عدله سبحان الذي
 رفع السماء سبحان الذي بسط الارض سبحان الذي لا محاولا يفتي فيها الا
 ايو و بعد از آن صد تسبيحات اربع و صد بار توحيد و صد بار ايتا الكرمي بخواند
 و صد بار صلوات فرستد و بعد از آن ده بار بگويد لا اله الا الله و لا اله الا
 له اله الملك و له الحمد و هو على كل شئ قدير و بعد از آن صد بار سو
 توحيد بخواند و بعد از آن بگويد اللهم صل على محمد و آل محمد كما صليت على
 زهير و آل زهير انك خير مجيد و عليهما نعم انك خير مجيد خداتعالى
 شفاعت او را در نفس او قبول كند و اگر جمع اهل موقف و شفاعت كند خدا
 قبول كند در حق ايشان چنانچه بهيقي در سنن خود ذكر كرده است و در روايت
 نبويه وارد است كه بهترين روزها و روزههاست هرگاه در روز جمعه واقع
 شود و ان بهتر است از هفتاد و پنج كه در غير روز جمعه واقف شود و خدايتعالى
 موقف راى امر زده در آن روز و جعفر صادق فرمود كه كسيكه در روز عرفه كه
 در روز جمعه واقف شود دعائى ام داود را بخواند خدايتعالى او راى امر زده
 است در روز عرفه و روزه گرفتن مكي را كه از دعا خواندن ضعيف شود و در
 سنت است راي روز غسل كردن پيش از زوال و زيارت كردن امام حسين
 در ايش روز و در شب آن هرگاه وقت زوال شود بجاى بايد رفت كه مسقف
 نباشد و نماز ظهر و عصر ركوع و سجود و خوب بجاى بايد آورد و بعد از فراغ
 از نماز ظهر و عصر و ركعت نماز بايد كرد در ركعت اول بعد از حمد توحيد بايد
 خواند و در ركعت دوم بعد از الحمد سورة محمد بايد خواند و بعد از آن چهار ركعت
 نماز ديگر بايد كرد در هر ركعت الحمد و بجاى بار سورة توحيد بايد خواند و در ركعت
 نماز و ثوابان در فصل سيم هفتم كشت و بعد از آن دعائى را بايد خواند
 و ديگر اين نماز و ثوابان در فصل سيم هفتم كشت و بعد از آن دعائى را بايد
 خواند كه اين طائوس در كتاب اقبال از پيغمبر روايت كرده است و اند عايشه
 سبحان الله في السماء عرشه سبحان الذي في الارض حكمه سبحان الذي
 في القبور رضاء سبحان الذي في البحر مسيله سبحان الذي في الكواكب

صد بار بگويد

دعا ابدك

بِقَامِهِ فِي سَفَى الْعَالَمِينَ وَشُهُورِ الدُّهُورِ وَأَيَّامِ الدُّنْيَا وَسَاعَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَسُبْحَانَ اللَّهِ أَبَدًا أَبَدًا وَمَعَ الْأَبَدِ مِمَّا لَا يَحْصِيهِ الْعَدَدُ وَلَا يَفْقِهُهُ الْأَمَدُ
وَلَا يَقْطَعُهُ إِلَّا بِدَوْبَارِكَ اللَّهُ الْحَسَنُ الْحَمِيدُ الْغَنِيُّ الْكَافِي وَبَعْدَ أَنْ يَكُونُ بِدَوْبَارِكَ
فَبَلَّ كُلِّ أَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ بِعَدْلِكَ أَحْمَدًا إِلَى اخِرِ بَهْمَانِ رَوْشِ كَهْ دَرْ سَبِيحِ كَنْشِ
فَرْقِ دَرْ مِيَانِ لَهَا انْتِ كَهْ اِيْجَا لَفْظِ سَبِيحِ انْتِ وَ اِيْجَا لَفْظِ حَمِيدِ وَ هَمْ جِيْنِ
يَكُونُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِكُلِّ أَحَدٍ إِلَى اخِرِهِ وَبَعْدَ أَنْ يَكُونُ بِدَوْبَارِكَ الْكَلَامُ مِنْ هَيْتَا وَ
تَقَبُّبًا إِلَى اخِرِ وَ دَرُكُ انْ دَرْ ضَلِّ هَمْدِهِمْ دَرِ ادْعِيَةِ شَيْبِ جَعْفَرِ كَنْشِ وَ بَعْدَ أَنْ
دَعَا عَلَى عَنِ الْحُسَيْنِ رَا كَهْ شَيْخِ طُوسِ دَرْ مَصْبَاحِ خُودِ دَرُ كَرْدِهْ اَنْتِ بَحْرَانْدِ
وَارِ اِيْسْتِ الْكَلَامُ اَنْتِ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَ اَنْتِ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَ اَنْتِ اللَّهُ
الَّذِي فِي غَيْرِ وَصْفٍ لَا تُصْبِحُ لَا تُغْشَى رَحْمَتُكَ عَنْ عَذَابِكَ وَلَا عَذَابُكَ
عَنْ رَحْمَتِكَ خَفِيَتْ مِنْ غَيْرِ مَوْبِ وَ ظَهَرَتْ فَلَا تُشْغَى قُوفُكَ وَ قَدْ سَتَّ فِي عُلُوِّكَ
وَتَرَدَّتْ بِالْكَرَمِ فِي الْأَرْضِ وَ فِي السَّمَاءِ وَ قَوَّيْتَ فِي سُلْطَانِكَ وَ دَنَوْتَ مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ فِي دُنْيَاكَ وَ قَلَعْتَ الْخَلْقَ بِقُدْرَتِكَ وَ قَدَّرْتَ الْأُمُورَ بِعِلْمِكَ وَ تَمَتَّ
لَا زَانَ بِعِزِّكَ وَ قَدَّرْتَ فِي كُلِّ شَيْءٍ عِلْمَكَ وَ حَارَبْتَ الْأَبْصَارَ دُونَكَ وَ ضَرَبْتَ
دُونَكَ حَرْفَ كُلِّ طَارِفٍ وَ كَلَمَاتِ الْأَلْسُنِ عَرَضِيًّا لَكَ وَ عَشَقَ بِحَبْرِ كُلِّ نَاطِقٍ وَ دَوَّ
وَمَلَأَتْ بِعِظَمَتِكَ أَرْكَانَ عَرْشِكَ وَ ابْتَدَأْتَ الْخَلْقَ عَلَى غَيْرِ مِثَالٍ فَظَرَبْتَ إِلَيْهِ
مِنْ أَحَدٍ سَبَقَكَ لِيُصْنَعَهُ شَيْءٌ مِنْهُ وَ كُنْتَ تَارِكٌ فِي خَلْقِكَ وَ لَمْ تَنْتَوِجْ بِأَحَدٍ
فِي شَيْءٍ مِنْ أَمْرِكَ وَ لَطَفْتَ فِي عِظَمَتِكَ وَ انْقَادَ لِعِظَمَتِكَ كُلِّ شَيْءٍ وَ ذَكَ لِيْلِكَ
كُلِّ شَيْءٍ اَنْتِ عِلْمِي يَا سَيِّدِي مَا عَسَى أَنْ يَبْلُغَ فِي مَدْحِكَ شَيْءٌ مَعَ قَوْلِكَ عَمَّا
وَحَقِيرِي يَا اَنْتِ يَا رَبِّ الْخَالِقِ يَا اَنَا الْخَلُوقِ يَا اَنْتِ الْمَالِكِ يَا اَنَا الْمَمْلُوكِ يَا
اَنْتِ الرَّبَّ يَا اَنَا الْعَبْدَ يَا اَنْتِ الْغَنِيَّ يَا اَنَا الْفَقِيرَ يَا اَنْتِ الْمُعْظَمَ يَا اَنَا السَّائِلَ
يَا اَنْتِ الْغَنِيَّ يَا اَنَا الْخَائِلَ يَا اَنْتِ الْحَيَّ الَّذِي لَا يَمُوتُ يَا اَنَا الْخَالِقَ يَا اَنَا الْمَوْتُ يَا اَنَا
خَلَقْتَ الْخَلْقَ وَ دَبَّرْتَ الْأُمُورَ فَلَمْ يَقَابِرْ شَيْءٌ مِنْ خَلْقِكَ وَ لَمْ يَنْتِ عَنْ عَمَلِ
خَلْقِهِ بِغَيْرِهِ ثُمَّ أَمَصَى الْأُمُورَ عَلَى قَضَائِهِ وَ أَجْلَاهَا إِلَى أَجَلٍ خَصَّ فِيهَا بَعْدَ لَهُ
عَدَلَ فِيهَا بِفَضْلِهِ وَ ضَلَّ فِيهَا بِحِكْمِهِ وَ حَكَمَ فِيهَا بِعَدْلِهِ وَ عَلَّمَهَا بِحِفْظِهِ ثُمَّ

وَجَاءَ عَلَى الْخَبْرِ بِخَفَائِدِ

جَعَلَ مِنْهُمْ نَمَاتًا إِلَى الْخَشْيَةِ وَ مَسْتَقَرًّا إِلَى الْحُبِّ وَ مَوَاقِفًا إِلَى الْفَضَائِلِ لَا
مُبْدَلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَا مُعْقَبَ لِحِكْمِهِ وَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ وَلَا مُسْتَرَاخَ عَنْ أَمْرِهِ وَلَا
مُجْصَرَ عَنْ قُدْرِهِ وَلَا خَلْفَ لَوْعِدِهِ وَلَا مُتَخَلِّفَ عَنْ دَعْوَتِهِ وَلَا يَخْفَرُ شَيْءٌ طَلَبَ
وَلَا يَمْتَنِعُ مِنْهُ أَحَدٌ أَرَادَهُ وَلَا يَقْطَعُ عَلَيْهِ شَيْءٌ صَنَعَهُ وَلَا يَنْزِلُ فِي سُلْطَانِهِ
طَاعَةٌ مُطِيعٌ وَلَا يَنْقُصُهُ مُعَصِيَةٌ عَاصٍ وَلَا يَبْدُلُ الْقَوْلَ لَدَيْهِ وَلَا يَشْرِكُ فِي عَمَلِهِ
أَحَدًا الَّذِي مَلَكَ الْمُلُوكَ بِقُدْرَتِهِ وَ اسْتَعْبَدَ الْأَرْيَابَ بِعِزَّتِهِ وَ سَادَ الْعُظَمَاءَ
بِجُودِهِ وَ عَلَا السُّادَةَ بِجَهْدِهِ وَ انْهَدَّتْ الْمُلُوكُ لِهَيْبَتِهِ وَ عَلَا أَمَلُ السُّلْطَانِ
بِسُلْطَانِهِ وَ دَبَّرَ بُيُوتَهُ وَ بَادَ الْجَبَابِرَ بِوَجْهِهِ وَ أَذَلَّ الْعُظَمَاءَ بِعِزَّتِهِ وَ اسْتَنْزَلَ
بِقُدْرَتِهِ وَ جَرَّ الْمَعَالِيَ لِسُودَرِهِ وَ تَجَدَّدَ تَجْدِيدَهُ وَ عَزَّزَ تَعَزُّزَهُ وَ وَسَّعَ
كُلَّ شَيْءٍ بِرَحْمَتِهِ يَا كَ اَدْعُوا وَإِنَّا كَ اسْتَسْلُ وَمِنْكَ اَطْلَبُ وَالْيَا كَ اَعْنِي
يَا غَايَةَ الْمُسْتَغْنِينَ يَا صَرِيحَ الْمُسْتَخِيرِينَ وَ مَعْتَدَ الْمُضْطَهِّدِينَ وَ تَجَنَّبَ
الْمُؤْمِنِينَ وَ مَنِيْبِلَ الصَّابِرِينَ وَ عِصْمَةَ الصَّالِحِينَ وَ عِزَّ الْعَارِفِينَ وَ أَمَانَ الْخَائِفِينَ
وَ ظَهَرَ لِلْآمِينَ وَ جَارَ الْمُسْتَخِيرِينَ وَ طَلَبَ الْغَادِرِينَ وَ مَدْرَكَ الْهَارِبِينَ وَ
أَحْمَرَ الْوَارِثِينَ وَ خَيْرَ النَّاصِرِينَ وَ خَيْرَ الْفَاعِلِينَ وَ خَيْرَ الْغَارِبِينَ وَ أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ
وَ اسْرَعَ الْحَاسِبِينَ لَا يَمْتَنِعُ مِنْ طَبَشِهِ وَلَا يَحْصِرُ عَنْ قُدْرِهِ وَلَا يَنْقُصُ عَنْ عِزَّتِهِ
وَلَا يَحْتَالُ لِكَيْدِهِ وَلَا يَدْرُسُ عَلَيْهِ وَلَا يَدْرُ أَمْلَكَهُ وَلَا يَقْهَرُ عِزَّهُ وَلَا يَدْرُسُ
سُبْحَانَهُ وَلَا يَسْلُجُ جَبْرُوتَهُ وَلَا تَضَعُ عِظَمَتُهُ وَلَا يَقْصُرُ قُدْرَتُهُ وَلَا يَنْقُصُ
رُكْنُهُ وَلَا تَرَامُ قُوَّتُهُ الْحَصِي لِهَيْبَتِهِ الْخَائِفُ أَمَلُ خَلْقِهِ لَا ضِدَّ لَهُ وَلَا مِثْلَ
وَلَا وَكْدَ لَهُ وَلَا صَاحِبَ لَهُ وَلَا سَمِيَّ لَهُ وَلَا قَرِيبَ لَهُ وَلَا كُفْلَ لَهُ وَلَا شَيْبَ
لَهُ وَلَا ظَيْرَ لَهُ وَلَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَا يَبْلُغُ مُبْلَغُهُ وَلَا يَقْدِرُ رُشْقُ قُدْرَتِهِ وَلَا
يُدْرِكُ شَيْءٌ أَزْرَهُ وَلَا يَنْزِلُ شَيْءٌ مِزْلَتَهُ وَلَا يَدْرِكُ شَيْءٌ آخِرَ وَلَا يَحُولُ وَ
شَيْءٌ بَقِيَ لِقَوَاتٍ فَانْتَهَتْ وَمَا مِنْهُنَّ بِعِظَمَتِهِ وَ دَبَّرَ أَمْرَهُ فِيهِنَّ بِحِكْمَتِهِ فَكَانَ
حَاكِمًا وَ أَمَلَهُ لَا يُولِيَتُهُ مِثْلَهُ وَلَا يَخْرُجُ بَعْدَهُ وَ كَانَ كَمَا يَنْبَغِي لَهُ تَوَنُّيًّا وَ تَوَكُّلًا
وَهُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى لِقِيَامِ السَّوَاءِ الْعِلَاقِيَّةِ وَلَا تَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ وَ لَا تَنْفَرُ
وَأَمِيَّةٌ يَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكَبْرَى وَلَا تَحْصُرُ مِنْهُ الْقُصُورُ وَلَا يَمْنَعُ مِنْهُ السُّورُ

ولا يكن منه الجند وروايتي منه البور وهو على كل شئ قدير وهو
 شئ عليم يعلم ما لم لا نفس وما تخفى الصدور وسماواتها ولطوب
 خلقها والسين ورجع الشفاء وجلس الايدي في نقل الامم وخاتمة الاخير
 والسير وكفى والجوى ما تحت الارض ولا يشغل شئ عرشه ولا يقرظني
 ولا ينفى شئاً شئاً استملك ما من عظم صفته وحسن صنعه وكرم عفوّه
 كثر نعمته ولا يحصى الحسناء وجميل بلائه ان فضلي على محمد وال محمد
 ان تقضي خواجتي التي افضيت بها اليك ومنت بها بين يديك وتزكها بياك
 وشكوتها اليك مع ما كان من قهر طغيانها امرتني به وقصير فيهما هيتني
 عنه ما اوري كل ظلمة ويا اني في كل خشية ويا فتني في كل بلاء ويا فتني
 في كل كربة ويا فتني في كل فاقة ويا فتني في الظلم انت دليلي الى الله انقطع
 دلاله الا لا اله الا انت لا شريك لك لا شريك لك لا شريك لك لا شريك لك
 انمت على فاسفت ورفقتي قوت ووعدي فاحسن واعطيني ما اريد
 بلا استحقاق لذل لك بعمل مني ولكن ابتداء منك بذكر لي وجودك فافتق
 نعمتك في معاصيك وقوتك برزقك على سخطك واميت عزمي بما لا
 تحت فلم يمتك جراتي عليك وروكي القيتني عنه ودعولي فيما حرمت
 علي ان عذت في معاصيك فانت العايد بالفضل وانا العايد بالمعاصي
 انت يا سيدي خير الموالى لعبيدك وانا شر العبيد ادعوك فجيبي واستملك
 مقطعتي واسكت عنك مقبدي واشتر بك فتر يدني فيشر الصدأ
 لك يا سيدي ومولاي انا الذي ازل اسنى وتغير في ازل اقرض لي
 ونعماني وازل اقرض الله لك ونعماني وازل ابيع في الليل والنهار
 في قلبي فحفظني فرقت حبسني واقبت عزمي وسرت عزمي ولم تقصني
 بسر برزق ولا تسكن برزقي عند الخواني بل سرت علي القبايح العظام والظلم
 الكبار واظهرت حسني القليلة الصغار متامناً وفضلك ولحسناء
 وانعاماً واضطنا عايم امرتني فلم افر ووجعتني فلم ازجر ولا اشكر فضلك
 ولم اقبل نصيحتك ولم اؤد حقك ولم اترك معاصيك بل عصيتك عبي

ولو شئت اعينني فلم تفعل ذلك بي عصيتك بعمي ولو شئت اصمتني
 فلم تفعل ذلك بي عصيتك بيدي ولو شئت اكففتني فلم تفعل ذلك
 بعصيتك بيدي ولو شئت جرمتني فلم تفعل ذلك بي عصيتك بجرمي
 ولو شئت عذبتني فلم تفعل ذلك بي عصيتك برجلي ولو شئت جرمتني
 فلم تفعل ذلك بي وعصيتك بجميع جوارحي لم يكن هذا جزاؤك عني فقول
 عفوكم هذا انا ذل عبدك المذنب بنى الخاضع لك بدنك المستكين لك بحر
 مقتر لك بجنائي مقصير اليك راجع لك في موقفي ثابثاً اليك من دوني
 ومن اقرباني ومنستغفر لك من طغيان نفسي والغبيل اليك في فكاك رقتي
 من النار ومسهل اليك في القصور العاصي طالب اليك ان ينجي لي جرمي
 وتغطي فوق رقتي وان تشفع بياي وتشجب عاني وترحم ضرتي و
 تسكواي وكذلك القيد الخاطي يخضع لبيدك ويخضع لولاك يا اكرم
 من ازرله يا ذا نوب واكرم من خضع له وخضع ما انت ضائع بمقر لك بدني
 خاشع لك بدله فان كانت دوني قد حالت بيني وبينك ان تفعل علي
 وجهك وتشر علي وجهك وتنزل علي من بركاك وترفع لي اليك صوتي
 وتغير في نيا او تجا وولي عن خطيئة هذا انا ذل عبدك مستجير بكرم
 وعز وجلالك متوجه اليك ومتوسل اليك ومتقرب اليك ببنيك
 احب خلقك واكرمهم كديك واولاهم بك واطوعهم لك واعظمهم
 منزله وعندك مكاناً وعبدة صلى الله عليه واله والهداه المهدبين اليك
 افرضت طاعتهم وامرت بمودتهم وجعلتهم ولاية امرك بعد نبوتك صلوا
 عليه واله يا مذل كل جبار ويا مفر كل ذليل قد بلغ مجهودي فبني
 نفسي الساعة الساعة برحمتك اللهم لا قوة لي على سخطك ولا صبر لي على
 عذابك ولا غفر لي عن رحمتك تجرد من تعذب عزمي ولا اجد من يرحمي
 غيرك ولا قوة لي على البلاء ولا طاعة لي على الجهد اسئلك بحق نبوتك صلى
 الله عليه واله واتوسل اليك بالائمة عليهم السلام الذين اخرتهم
 ليرك والاطعمتهم على خفيك واخرتهم ليعلمك وظهرتهم واطعمتهم و

اصطفيتهم واصفيتهم وجعلتهم هذا مهديين وانتم على وحيدكم
 قصمتهم غرمتهم صليت وصليتكم خلقتهم وخصصتهم بعلمك ولعنتهم
 وجنوتهم وجعلتهم حججاً على خلقك وامرهم بطاعتهم ولم ترخص لاحد في
 معصيتهم وفرضت طاعتهم على امن برات واتومل اليك في موافق اليوم ان
 تجلسني من خيار وفداك اللهم صل على محمد وال محمد وارحم صراحي واغفر لي
 بذنبي وتضرعي وارحم طرحي على هيباتك وارحم مسيري اليك يا اكرم من
 يا عظيم ما روي لكل عظيم اغفر لي نبي العظم فانه لا يغفر العظم الا العظم اللهم
 اني اسئلك فكاك رقتي من النار يا رب المؤمنين لا تقطع رحمتي يا ممان
 من علي بالرحمة يا ارحم الراحمين يا من لا ينجب سائلك لا تردني خائبا يا عفو
 لغف عني يا تواب تب علي واقبل توبتي يا مولاي حاجتي اليك اعطيتها
 لم تضرني ما تمنيتني وان تمنيتني ما اتيتهني ما اعطيتني فكاك رقتي من النار
 اللهم بلغ روح محمد وال محمد عني تحية ومسالما وبراك اليوم فاستغفرك يا
 ارحم الراحمين يا من يجزي على العفو يا من يعفو يا من رضى العفو يا من يشب على
 العفو وبعد ان يست باريكويد العفو العفو بعد ان يكونك اسئلك
 اليوم العفو واسئلك من كل خير احاط به عليك هذا مكان البائس الفقير
 هذا مكان المضطر الي رحمتك هذا مكان المستجير بعفوك من عقوبتك هذا
 مكان العائذ بك منك اعوذ برضاك من سخطك ومن فجاجه فبكت يا ارحم
 الراحمين يا خير مستغاث يا ارحم المعطين يا ارحم من سبق رحمة غضبه يا ارحم
 يا مولاي وشقي ومعتدي رحمتي وذخري يا ظهري وعندي وغاية املي
 رغبتي يا غياثي يا وارثي ما انت صانع بي في هذا اليوم الذي فرغت فيه
 اليك وكفرت فيه الاضواء اسئلك ان تصلي على محمد وال محمد وان
 تغلبني فيه مقلداً يا ضل ما انقلب به من رزيت عنه واسجبت
 دعائي توميلت واجرت جبانته وعفرت ذنوبه واكرمته ولا تشديدك
 به بسواه وشرف مقامه واهميت به من هو خير منه وقلته بكل حوائجي و
 اخيبت به بعد المات حيوة طيبة وختمت له بالمعقور والحقه من تولا

اللهم صل على كل واحد جائرة وكل واحد امة وكل واحد سائل لك عطية و
 لكل واحد لك ثوابا وكل واحد لا يقدر على جرائك وكل واحد لا يقدر على
 وكل واحد من فزع اليك رحمة وكل واحد من غلب اليك زلف وكل واحد من فزع اليك
 وكل واحد مستكين اليك راحة وكل واحد لا زل بك حفظا وكل واحد من وسيل عفو او قد
 وقد شئت اليك ووقفت بين يديك في هذا الموضع الذي شرفته رجاءا
 عندك ورجعة اليك فلا تجعلني اليوم احبب وفداك واكرمك يا ارحم من
 علي بالخير واليمني بالعامية واخبرني من النار واسمع علي من رزقك
 الطيب فادرا عني شرفه القرب والعم وشرفها طين الايش واليمن اللهم
 صل على محمد وال محمد ولا تردني خائبا وسلي ما بيني وبين لقائك حتى
 تتلغني لدرجة التي فيها امرافقة اوليائك واسمعي من حوضه مشرارة
 لا اظلم بعده ابدا واخبرني في من رزقهم وتوفقي في خيرهم وعفوني في
 رضوانك والجنة فان رزيتهم هذه يا كافي كل شيء ولا يكفي فيه شيء
 صل على محمد وال محمد واكفيهم شر ما احدثوا وشر ما احدثوا ولا تكليهم الى
 احد سواك ولا ركني فيهم رزقي ولا تشديد لي عيني ولا تكليهم الى احد
 من خلقك ولا الى رائي فيعجزني ولا الى الدنيا فتلفظني ولا الى قريبي
 لا يبعد نرد بالضيع لي يا سيدي يا مولاي اللهم انت انت انقطع الرجاء
 لا امنت في هذا اليوم تقول علي فيه يا ارحم والمعقور اللهم رب هذا
 الامكنة الشريفة ورب كل حرم ومشعر عظمت قدن وشرفه وبالكين
 الحرام وبالحل والحرام والركن والمقام صل على محمد وال محمد واجعل لي
 كل حاجة شافية صلاح ديني ودنياي واخبرني واغفر لي ولوالدي ودين
 ولدين من المسلمين وارحمهم كما ربياني صغيرا وارجوا عني خير الجزاء وعفوني
 يدعائي لهما ما يفرغني لهما ما فاقا قد سبقتني الى الغاية وخلصني بعدهما
 فشفعتني في نفسي فيهما وفي جميع اسلافي من المؤمنين في هذا اليوم يا ارحم
 الراحمين اللهم صل على محمد وال محمد واجعلهم ائمة يقدون باليمن وبغير
 بعد لون وانصرهم وانصر دينهم واخبرهم ما وعدتهم وبلغني فتح ال محمد و

اَكْفِي كُلَّ مَوْلٍ دُونَهُ وَافْتِمْ اللَّهُ لِي فِيهِمْ حَبِيبًا خَالِصًا بِأَمَقْدَرِ الْأَجَالِ يَا
 مُقْسِمُ الْأَرْزَاقِ افْعَلْ فِي عَمْرِي الْبَطْلَ فِي رِزْقِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَآمِنْ لَنَا إِيْمَانًا وَاسْتِصْلَاحًا وَاصْلَحْ عَلَى يَدَيْهِ مَنْ خُوفُهُ وَخَوْفُهَا عَلَيْهِ
 وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ الَّذِي تَقْصِرُ بِهِ لَدَيْنِكَ اللَّهُمَّ امْلِكْ الْأَرْضَ بِهِ عَبْدًا وَفِيهَا
 حَكَمًا مَلِكًا ظَلَمًا وَجَوَادًا أَمِنَ بِهِ عَلَى فَتْرَةِ الْمُسْلِمِينَ وَارْأَمِلْهُ وَمَسَاكِينَهُ
 اجْعَلْ مِنْ خِيَارِهِمْ وَأَلِيَّهُمْ وَبَشِيعَتِهِ أَشَدَّهُمْ لَهْجَةً وَأَطْوَعَهُمْ لَهُ طَوْعًا وَأَقْنَمَهُ
 لَا يَزِيهِمْ وَاسْتَرْعِهِمْ إِلَى ضَمَانِهِ وَأَقْبَلْهُمُ لِقَوْلِهِ وَأَقْوَمَهُمْ بِأَمْرِهِ وَأَرْزُقْهُ الشُّهَادَ
 بَيْنَ يَدَيْهِ حَتَّى الْقَاتِلَ وَأَنْتَ عَنِّي زَائِلٌ اللَّهُمَّ إِنِّي خَلَقْتُ الْإِنْسَانَ مِنْ نَارٍ وَكَوْنَهُ
 تَوَلَّيْتُ وَخَرَجْتُ إِلَيْكَ وَإِلَى هَذَا الْمَوْضِعِ الَّذِي تَرْفَعُهُ رِجَاءً مَا عِنْدَكَ وَ
 رَغْبَةً إِلَيْكَ وَوَكَّلْتُ مَا خَلَقْتُ لَكَ فَاحْسِنْ عَلَيَّ فِيهِمُ الْخَلْفَ فَإِنَّكَ وَ
 ذَلِكَ مِنْ خَلْقِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيمُ الْكَرِيمُ وَدُرْخَانِي عَاجُونَ بِاللَّهِ لَا
 اللَّهُ الْعَلِيمُ الْكَرِيمُ رَسَدَ الْخُرُوجَاتِ فَرَحَ نَجْوَانِهِ وَذَكَرَ فِي رِضْوَانِهِ أُولَ الْكُتُبِ
 كُنْتُ وَبَعْدَ ذَلِكَ دُعَايَ عَمْرٍُ حَقِيقَةً كَامِلَةً رَاجِعًا وَدُونَ ابْنِ مُحَمَّدٍ رَسَدَ
 الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِدَيْعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَالْإِلَهَ كُلِّ مَلَأُ لَوْهُ وَخَالِقُ كُلِّ مَخْلُوقٍ وَوَارِثُ كُلِّ شَيْءٍ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَلَا يُعْرَبُ
 عَنْهُ عِلْمُ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُخِيطٌ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 لَا حُدُودَ لِمَوْجِدِ الْقُدْرَةِ الْمُتَقَرَّرَةِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمُتَكَبِّرُ الْعَظِيمُ
 الْمُتَعَزِّزُ الْكَبِيرُ الْمُتَكَبِّرُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَالِي الْمُنْعَالِ الشَّدِيدُ الْخَالِقُ
 أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْقَدِيمُ الْخَبِيرُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الْإِكْرَامُ الْعَظِيمُ
 الْأَدِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَالْآخِرُ بَعْدَ كُلِّ عَدَدٍ
 وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الثَّانِي فِي عِلْمِهِ وَالْعَالِي فِي دُونِهِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ ذُو الْبَهَاءِ وَالْجَمَادِ الْكَبِيرِ الْيَوَدُ وَالْمُحَمَّدِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الَّذِي
 أَنْشَأْتَ الْأَشْيَاءَ مِنْ غَيْرِ نَجْمٍ وَصَوْرَةٍ مَاصُورَةٍ مِنْ غَيْرِ مِثَالٍ وَابْتَدَأْتَ
 الْمُبْتَدَعَاتِ بِالْإِعْدَادِ أَنْتَ الَّذِي قَدَّرْتَ كُلَّ شَيْءٍ قَدَرًا وَكَبَّرْتَ كُلَّ شَيْءٍ

دُعَايَ حَقِيقَةً كَامِلَةً

تَسْبِيْرًا وَدَبَّرْتَ مَا دُونَكَ تَدْبِيرًا أَنْتَ الَّذِي أَمْعَنْتَ عَلَى خَلْقِكَ شَرِيكَ
 مُؤَاوِزَكَ فِي لَمَرِكَ وَبِرُّكَ لَمْ يَكُنْ لَكَ مُشَابِهٌ وَلَا نَظِيرٌ أَنْتَ الَّذِي رَدَدْتَ فَكَ
 حَتْمًا مَا أَرَدْتَ وَفَضَيْتَ فَكَانَ عَدْلًا مَا ضَعَيْتَ وَهَكَيْتَ فَكَانَ حُكْمًا مَا حَكَمْتَ
 أَنْتَ الَّذِي لَا يَجُوبُكَ سَكَاوُنٌ وَلَمْ يَمُزْ لِسُلْطَانِكَ سُلْطَانٌ وَلَمْ يُعَيَّنْ بِرَهْمَانٍ
 وَلَا بَيَانٍ أَنْتَ الَّذِي أَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا وَجَعَلْتَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمْدًا وَقَدَّرْتَ
 كُلَّ شَيْءٍ قَدَرًا أَنْتَ الَّذِي خَصَرْتَ الْأَوْهَامَ عَنْ ذُنُوبِكَ وَخَجَرْتَ الْهَوَامَ عَنْ عَيْبَتِكَ
 وَلَمْ تَذَرِكْ إِلَّا بَصَارَ مَوْضِعِ عَيْنَيْكَ الَّذِي لَا تَحْذَرُكَ كُنْ عُدُودًا وَتَمَثَّلُ
 فَتَكُونُ مَوْجُودًا وَلَمْ تَلِدْ فَتَكُونُ مَوْلُودًا أَنْتَ الَّذِي لَا ضِدَّ مَعَكَ فَمَا يَنْدَكَ وَلَا
 عَدْلٌ لَهُ فَيُكَلِّمُكَ وَلَا يَدَّ لَكَ فَيُعَارِضُكَ أَنْتَ الَّذِي ابْتَدَأْتَ الْخَلْقَ وَانْتَهَيْتَ
 وَابْتَدَعْتَ وَاحْسَنَ صُنْعٍ مَا صَنَعَ سُبْحَانَكَ مَا أَجَلَ شَأْنِكَ وَاسْتَفَى فِي الْأَكْمَالِ
 مَكَانَكَ وَاصْدَعْتَ بِالْحَقِّ قُرْفَانَكَ سُبْحَانَكَ مِنْ لَطِيفٍ مَا أَلْفَكَ وَدُرُفِي مَا
 أَرَأَكَ وَحَكِيمٍ مَا أَعْرَفَكَ سُبْحَانَكَ مِنْ مَلِكٍ مَا أَمْنَكَ وَجَوَادٍ مَا أَوْسَعَكَ
 وَرَفِيعٍ مَا أَرْهَفَكَ ذُو الْبَهَاءِ وَالْجَمَادِ الْكَبِيرِ الْيَوَدُ وَالْمُحَمَّدِ سُبْحَانَكَ بَسَطْتَ
 بِالْحَيْرِاتِ يَدَكَ وَصَرَفْتَ لِهَدَايَتِهِمْ مِنْ عِنْدِكَ قَبْلَ التَّمَسُّكِ لِدِينٍ أَوْ دِينًا وَجَدْتَ
 سُبْحَانَكَ خَضَعَ لَكَ مَنْ جَرَى فِي غِلْمِكَ وَخَشَعَ لِعَظَمَتِكَ مَا دُونَ عَرْشِكَ وَ
 انْقَادَ لِلتَّسْلِيمِ لَكَ كُلُّ خَلْقِكَ سُبْحَانَكَ لَا تَحْزَنُ وَلَا تَحْشَنُ وَلَا تَمُوتُ وَلَا تَمُوتُ
 نَمَاطٌ وَلَا تَخَاطُلُ لَا تَنَابُ وَلَا تَنَارُغُ وَلَا تَنَازَعُ وَلَا تَنَازِلُ وَلَا تَنَازِلُ وَلَا
 تَخَادِعُ وَلَا تَنَامُ كَرَمًا سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ جَدُّكَ وَأَمْرُكَ رَشْدُكَ وَأَنْتَ حَيٌّ صَمَدٌ
 سُبْحَانَكَ قَوْلُكَ حُكْمُكَ وَفَضْلُكَ حَمْدُكَ وَإِزَادَتُكَ عَظِيمَةٌ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 وَلَا يَمِيلُ لَكَ الْكَلَامُ سُبْحَانَكَ بَاهِرٌ لَا يَابُتُ مَاطِرُ السَّمَوَاتِ بَارِيُ السَّمَاوَاتِ
 الْمُحَمَّدُ خَدَا يَدُومُ بِدَوَامِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ خَدَا خَالِدًا بِغَيْثِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ خَدَا
 صُنْعَكَ وَلَكَ الْحَمْدُ خَدَا يَزِيدُ عَلَى رِضَاكَ وَلَكَ الْحَمْدُ خَدَا مَعَ حَمْدِ كُلِّ حَامِدٍ
 شُكْرًا أَيْضًا عَنْهُ شُكْرُ كُلِّ شَاكِرٍ خَدَا لَا يَبْغِي لَكَ الْكَوْنُ وَلَا يَتَقَرَّبُ بِهِ إِلَّا إِلَهُ
 خَدَا لَيْسَ تَدَامُ بِهِ الْأَوَّلُ وَلَيْسَ تَدْعَى بِهِ دَوَامُ الْآخِرِ خَدَا يَصْلَعُ عَلَى كُرْوَةِ
 الْأَرْضِينَ وَيَتَزَايِدُ أَضْغَا قَامَتِ أَرْضُهُ خَدَا خَدَا عَنْ أَحْصَاءِ الْخَلْقَةِ وَتَزِيدُ

لما احصته في كتابك الكتبه حمدنا يا اذن عرشك الهجد وعبادك كرسيتك
 الربيع حمدنا بكل لذكرك توابا ونسيت غرق كل جزا في حمدنا طاهره وفق لباطن
 وباطنه وفق لصديق النبيه حمدنا لا نجدك خلق مثله ولا يعرف احدك
 فضلك حمدنا فان من اجتهد في عبادك وتوكل من اعرق في فؤاده حمدنا
 يجمع ما خلفت من الحمد وينظم ما انت غافله من بعد حمدنا لا الحمد اقرب الى
 قولك ميت ولا الحمد من حمدك به حمدنا واجب بكرمك الزيد بوفور وصله
 بزميد بعد مريدك لا منك حمدنا يجب لكرم وجهك وبياض عجز جلالك
 رب صل على محمد وال محمد المنجب المصطفى المكرم المفضل صل
 وبارك عليه اتم بركاتك وترحم عليه اتم رحمتك رب صل على محمد
 وال محمد صلوة زالكه لا تكون صلوة اذن الله صل عليه وال
 صلوة ترصيك وتريد على رضاك له وصل عليه وال صلوة لا تروى
 له الا بها ولا تروى غيره لها اهل البيت صل على محمد وال صلوة تجاوز
 وضواتك وتصيل الاضواء ببقائك ولا تنفد كلما لك رب صل على محمد
 وال صلوة تنظم صلوات ملكك وانبيائك ورسلك واهل طاعتك
 وتشتمل على صلوات عبادك من جنك وانسك واهل الجاهليك وجميع
 على صلوة كل من ذرات وبرات من اصناف خلقك رب صل على محمد وال
 صلوة يخطب بكل صلوة سالفه ومستأفقه وصل عليه وعلى ال صلوة
 مرضية لك ولين دونك وتنتج مع ذلك صلوات تصعب معها انك
 الصلوات عند ما وتر يد لها على كور الانام زيادة في ضاعيف الهجاء
 ولا بعد ما غيرك رب صل على الطايب اهل بيته الذين اخترتهم لادرك
 وجعلهم مقرر عظيم وحفظه دينك وخلفائك في ارضك وسمك على
 عبادك وظهرهم من الرخس والدينس طهيرا بارادتك وجعلناهم الوسيلة
 اليك والمسلك الى حبك رب صل على محمد وال محمد بمنزلهم من
 نيك وكرامتك وتكمل بها لهم الاسنى بعبادك ووافيك وتوفو عليهم
 الخط من عبادك وفوايدك رب صل عليه وعلهم صلوة لا امد في اولها

بسم الله

ولا غاية كمدها ولا نهاية لاخر ما رب صل عليهم زنة عرشك وما دونه
 ملكه سمواتك وما فوقهن وعدارضك وما تحتهن وما بينهما صلوة
 تقربهم منك وتكون لك ولهم رضى فتصرك بنظرهم ابد الهم
 انك انت شديك في كل اوان بايام امنية عملك لعبادك وسنار في ابدك
 بعد ان وصلت حبلك بحبك وجعلت الدريعة الى رضوانك وامنحت
 طاعتك وحدرت معصيتك وامنيت الهم والاليتا عند قلبك وال
 بتقدمه متقدم ولا يتاخر عنه متاخر فهو عصمة الالدين وكف المومنين
 وعرف الممتسكين وملك العالمين فاذبح لوليك ما انعت به عليه و
 اوزعنا مثله فيه وانهم من لدنك سلطانا نصير وافتح له فتحا يسيرا و
 لعت بركاتك لاخر واشدد ازره وقو عصمه وزاعب عينيك واجعله
 يحفظك وانصره بمليكك وامدده بمجيدك الاغلب واقم به كياك في محله
 وقر اعيك وسن رسولك صلوا انك اللهم عليه وال واحي به ما اما
 الظالمون من معار دينك واجل به صفة الجور عن طرقتك وآين به
 عن سبيلك وازل به المناكبين عن جراطك واحي به بناء صدك وعو
 وال خاينه لا يلائك وابسط يدك على اعدائك وهب لنا زافت ورحمتك
 ونقطه ونحنه واجعلنا اله سامعين مطيعين وفي رضا سامعين والاضر
 والمدافعة عنه مكفين واليك والى رسولك صلوا انك اللهم عليه
 وال به يدك متقربين الهم وصل على اوليائهم المعز من عظامهم المتبعين
 منهم المقتنين اثارهم المستمسين بغيرهم الممتسكين بولايتهم المومنين
 بايمانهم المسلمين لاخرهم المجتهدين في طاعتهم المستظرين ايامهم الما بدين
 الهم اعينهم الصلوات المباركات واليكاث الثمانيات الفاديات الكرامات
 وسبلهم على ارضهم واجمع على التقوى اقرهم واصح لهم شؤناهم ونب
 عليهم انك انت التواب الرحيم وخير العافين واجعلنا معهم في دار السلام
 برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم وهذا يوم عرفة يوم شرفت وكرمت وعظمت
 انشئت فيه رحمتك ومننت فيه بعفوك واخرت فيه عيبتك وقضلت

شكر

به على عبادك اللهم وانما عبدك الذي انعمت عليه قبل خلقك انا لا اله الا انت
 من بعد نبينا لم ينك ووقعت الحقائق وعصمت بحبك وادخلت في حرمك
 وارشدت في لولاه اوليك ومعاذ ان اعادتك ثم امرت في ما امرت ودرت في
 بترجروا فليت من عصيتك فخالفت امرك الى هليك لا معاين لك ولا استك
 عليك بل دعاه هو الى ما ريت والى ما حذرته واعاين على ذلك عند
 وعدن فاقدم عليه غارفا وعيدك راجيا لعفوك واقفا بجاوذك وكان
 كوني عبدك مع ما مننت عليه الا بفعل وها انا ذا بين يديك صانع لك
 خاضعا لاشعاعا خاضعا لثقلك من لا توب محلك وحليل من الخطايا الجور
 مستجير بعفوك لا تترك رحمتك موقفا انه لا يجبر في منك مجبر ولا يمنع من
 مانع فقد على بما اقود به على من اقوف من فقدك وجد على بما تجود به على
 من لقي بيده اليك من عفوكم وامن على بما لا يتعاطى ان تمن به على
 من اهلك من غفرانك واجعل في هذا اليوم ضيضا انا ل به خطا من رضى
 ولا تردني صغرا لما يتقلب به المعتمد ون لك من عبادك فاني وان لم افد
 ما قد موهم ايضا لحاجات قد قدمت فوجدك ونم الاضداد والاشباه
 الا نلادعك واقبتك من الابواب التي امرت ان توفى منها وتفرقت اليك
 بما لا يقر باحد منك الا بالقرين يوم تم انعمت ذلك بالانابة اليك و
 لتدلل والاستكنا في ذلك وحسن الظن بك واليقه بما عندك وشفعت
 برحمتك الذي قل ما يجيب عليه واجبك وسئلتك مسئلة الخبير الذي
 البائس الفقير الخائف المستجير ومع ذلك خيفة وقتر عا وتعودا وتلوذا الا
 مستطيل لا يتكبر المتكبرين ولا متعالي لا يبالى المطيعين ولا مستطيل
 بشفاعة الشافعين وانما بعد اقل الاقلين واذك الادلين ومثل الذي و
 دونها قايما من لم يعاجل المبشرين ولم يعارض المرفين ويا من يمن بافا لك
 العاصرين ويقتضل بانظار الخاطئين انا المسوع المعرف العاشر انا الذي
 اقدم عليك مجزعا انا الذي عصاك متعبدا انا الذي استجى من عبادك
 وبارك الذي هاب عبادك وامنك انا الذي لم يرهب سطوتك ولم يخف

باسك انا الجاني على نفسي انا المرفق بيليتيه انا القليل الحياء انا الظن
 القليل بحج من اجبت من خلقك وبمزا اصطفت لنفسك بحج من اخترت
 من برتيك ومن اجبت لسانك بحج من وصلت طاعتك بطاعتك بحج
 معصيتك كعصيتك بحج من قوت موالاتك بحج من رقت معاذ
 بمعاذ انك تعلم في نوني هذا ما استغدر به من جاز ليك مستصلا وعاد
 باس عفوك ناسيا وتولي بها تولى به اهل طاعتك والزل في ليدك و
 لمكانة بينك وتوحدني بما اتوحد به من وني بعهدك وانعمت نفسي في
 ذاك واجهد هاني من ضاياتك ولا تولى اخذني بتقدي خطي فجزيتك وقد لي
 طوري في خدودك ونجاور في احكامك ولا تستدبرني باملا لك الى
 من منعتي خير ما عندك ولا تشرك في حلول نعمتي بي وبشي من رقة القفا
 وسند المرفق ونسمة الخدولين وخدر بقلبي الى ما استعنت به انا
 واستعنت به المتعبدين واستعنت به المتهاونين واعندني بما
 يباعدي عنك وتحول بيني وبين خطي منك وتوحدني عما احاول لذكرك
 وسؤل ان تسلك الخيرات اليك والمسايق اليها من حيث امرت والاشا
 فيها على ما اردت ولا تمنعني من مني من المشغفين بما اوعدت ولا تملكني
 مع من هلك من المتعرضين ليقينك بغيري فيمن يتبر من الخير من عن
 سبيلك ويحج من غمراي القسوة وخلصني من هواي البلى والجرى من
 اخذ الاملاء وحل بيني وبين عدو ضللي وهوى بوسني ومنقصه تهمني
 ولا يفرض عن اعراض من لا مرضي عنه بعد عصيتك ولا توكيني من الاميل
 بينك فيقلب على الشوط من رحمتك ولا تمنعني بما لا طاق لي به من خطي
 بما تحليني من فضيل محبتك ولا ترسلني من يدك ارسال من لا خير فيه ولا
 حجة بلا ليه ولا انا برة له ولا نرم في من سبقه من عين رعايتك ومن
 اشتمل عليه الخزي من عندك بل خذ بيدي من سقطه المتردين واهلك
 المتعسفين ودلك المعزوين وورطه الهالكين وعافني من ابتلي بظلمتي
 عبيدك واما انك وبلغني مبالغة من عديت به وانعمت عليه ورصيت

فأعشته جيداً ووقته سعيداً وطوق الأفاعي عما يحيط المحسنات
ويذهب بالكرات وأشعر قلبي لأزواجاً عن مباحج السيئات وفواضل الجوابات
ولا تشغلني بما لا أذكره إلا بك عما لا يرضيك عني غيره وأزنع من طبع حب
دنياه ونيته تنهاني عما عندك وضد عرائض الواسيل إليك وتذكر هل عز
التقرب منك وزيدي في القرب منها جانيك بالليل والنهار وذهب الغصم
من بيني وبين حبك وقطعت من ركوب محاربيك وتغلبت من أشر العظام ومن
لي العظم من ديس العصيلان وأذهب عن دن الخطايا وسر بلقيس بالخطايا
ورديني ودا معافاتك وجلاني سوانع نعماتك وظاهر لدي فضلك وطولك
وأيدني بوفيقك وتشديدك وأعني على صالح النية وقرفي القول وسخيل
العمل ولا تكلني إلى حولي وقوتي دون حولك وقوتك ولا تحبني يوم تغيبني
لليأتاك ولا تفتني بين يدي وأليأتاك ولا تنسي ذكرك ولا تذهب عني شكر
بل الزمينة في أحوال الشروع عند غفلات الجاهلين لا تترك وأورعني أن أشي
عليك بما أوتيت به وأعز بها أسديت به أو أجعل رغبتي إليك فوق
رغبة الزايعين وحمدني يا ك فوق حمد الخامدين ولا تخذلني عند فاقتي البلاء
ولا تفلكني بما أسديت إليك ولا تجهني بما جهت به المعادين لك مسلمة
أعلم أن الحجة لك وأنت أولى بالفضل والعود بالاحسان وأهل التقوى في
أهل القبر وأنت بآن تغفر أولى منك بآن تعاقب وأنت بآن تشتر
أقرب منك إلى أن تشهر فاجسي خبوة طيبه تذيب بها أريد وتبلغ بها الحجب
من حيث لا أني ما تكرر ولا أترك ما هبت عنه وأمتي ميتة من يسقي نور
بين يدي وعن يمينه ودللي بين يديك وأعزني عند غفلتك ومتعني إذا
خلوت بك وأزفني بين عبادك وكفني عن هوى عنى وزيدي في اليك
وقدر أو أعدي من شامة الأعداء ومن حلول البلاء ومن الذل والعدا
تقديني فيما أطلعت عليه مني بما يتعد به الفاد على الطيش والاهلة
والأخذ على الجهره لولا أنا ما أزدت بقوم فتنة أو سوء فحيتي فيها
لو أدراك واذ لم تقني مقام ضحك في دنياك فلا تقمني مثله في آخرتك و

اشفع

اشفع لي أو أيل منيتك يا أخرها وقدم قوايدك بحوائجها ولا تمدد لي مدا
يقسو أمعه قلبي ولا تفرغني فارعة يذهب لها لجان ولا تستمن حبيسة
صغر قدري ولا تغيصة يجهل من أجلها مكاني ولا ترعني روعة ألبس لي
ولا خيفة أوجب لها الجمل فبيني في وعيدك وحدري من اعتذارك وأندارك
ودهبني عند تلاق الأياليك وأغزل لي باطن من لي عبادتك وتقردي
بالتمجد لك وتجردني لي كوني إليك وإزال حوائجي بك ومنا ولي أياك
في مكانك وقبتي من نارك وإجاري من مأينه أملاها من عذابك ولا تدري
وطعاني عليها ولا في غربي سامية أحتج حين ولا تجعلني عظة لمراسل ولا
تكال لي اعتبار ولا فنة لمن نظروا لا تترك في فحين تتركه ولا تستبدك
بي غيري ولا تغير لي سيما ولا تبدل لي حياء ولا تستخذني مفر ولا تحلفك
ولا تنحر ما لك ولا تشعل إلا لمرضاة ولا تمنهنا إلا بالإنعام لك و
أعيدني برؤيتك وحلاوة رحمتك ورؤيتك بجانك وجسد بعبدك
وأدفعني طم الغراني لما تحب بعبعة من سعيتك والاجتهاد فيما يزلفك
وعندك وأخفني خجسته من مخافتك وأجعل مجاري راحتي وكرني غير
خاسرة وأخفي مقامك وشوقي لفاك وثب على توبة ضوفا لا يبق
معها ذو با صغيرة ولا كبيرة ولا تد رمعها علاية ولا سر بين ولا ربح
العمل من صدري المؤمنين وأعطف بقلبي على الخاشعين وكن لي كما كنوا
للصالحين وحلي طيبة المؤمنين وأجعل لي لسان صدق في الغابرين و
ذكر أمانيا في الآخرين وذات بي عروسة الأولين ونيهم سبع نعيمك
وظاهر كراماتك كدي وأمل من قوايدك يدي وسن كرام مواهبك
التي وجاروني الأطيبين من أوليائك في الجحان التي زينتها لأصفياءك
وقبلني من أشراف خلقت في المقامات المقدسة لأوليائك وأجعلني عندك
مقبلا أو في البه مطعنا ومثابة أبقو أما وأوقعت ولا تقايي عظم
الجبر ولا تفلكني يوم تبلى السر وأزل عني كل شك وشبهة وأجعل
لي في كل طريق من كل رحمة والجبر فيتم المواهب من قوايك ووقر على

حُطُّوا بِالْإِحْسَانِ مِنْ أَرْضِكَ وَاجْعَلْ قَلْبِي ثِقَالًا عِنْدَكَ وَهَيِّئْ لِي
 مَا هُوَ لَكَ وَأَسْتَغْنِي بِمَا تَشَاءُ لِي خَالِصَتَكَ وَأَشْرِبْ قَلْبِي عِنْدَ هَوْلِ
 الْمَعُولِ طَاعَتَكَ وَاجْمَعْ لِي الْعِزَّ وَالْعِزَّ وَالْعَفَاةَ وَالْعَفَاةَ وَالصَّحَّةَ وَ
 السَّعَةِ وَالطَّمَأْنِينَةَ وَالْعَافِيَةَ وَلَا تَحِطُّ حَسَنَاتِي بِمَا يَتَوَبَّعُهَا تَوْبَتِي
 مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَلَا تَخْلُوْا لِي بِمَا تَعْرِضُ لِي مِنْ نَزَاعَاتِ قُدْرَتِكَ وَصُنْ وَهَيِّئْ
 عَنِ الطَّلَبِ إِلَى حِلْمِي مِنَ الْعَالَمِينَ وَدِينِي عَنِ الْيَمَاسِ مَالِي عِنْدَكَ الْغَاسِقِينَ
 وَلَا تَجْعَلْ لِي الظَّالِمِينَ قَلْبِي أَوْ لَمْ يَكُنْ عَلَى حُجُوبِكَ يَدًا وَبَصِيرَةً وَخَفِي مَخِيشَتِي لَا
 تَعْلَمُ حَيَاةَ قَبِيضِي بِمَا وَاقِعِي أَتُوبُ بِكَ وَرَحْمَتِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَوْحِكَ
 الْوَاسِعِ إِلَى إِلَيْكَ مِنَ الرَّاعِبِينَ وَلَا تَجْعَلْ لِي الْغَنَامَ تِلْكَ خَيْرَ الْمَغْنَمِ وَلِجْعَلْ لِي
 خَيْرِي فِي الْقَمَرِ أَتُوبُ بِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 الطَّاهِرِينَ وَالسَّلَامَ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ بَدَأَ الْإِبْدِينَ كَمَا شِئْتَ عِيْدًا صَحِيحًا خَيْرًا كُنْ
 بِوَاسِطَةِ أَنْكَ دَرْهَامِي سَمَانِ دَوَائِرِ شَيْبِ كَشُودِهِ أَمْسَتْ وَصُنْتُ سِتَ رُوزَةٍ
 عِيْدُكَ بِرُكْنِ أَنْ يَجِدَهُمْ إِيْمَانُ مَسْتَوِزِ سِنِّ وَأَذَابُ بَيْنِ رُوزَانِ كَعُشْرِ
 كَعُشْرِ نَمَازِ رَجَاءٍ أَوْ رُكْنِ دَرْهَمِي سِتِّ هَفْتِ مَذْكُورِ شِدِّ وَبَعْدَ زَسَامِ بِكَ
 رَبَّنَا أُنَاسًا عِنْدَنَا مَنَادِي الْإِيْمَانِ أَنْ يَتَوَبَّعُوا بِكَ قَامَتَا رَبَّنَا فَاعْفُ عَنْ
 دُفُوتِنَا وَكُفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّضْنَا مَعَ الْإِبْرَارِ رَبَّنَا وَإِنَّمَا وَعَدْنَا عَلَى
 وَسِيلِكَ وَلَا تَخْزِ نَابُؤُومَ الْيَقِينِ أَنْكَ لَا تَخْلُفُ الْمِيعَادَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَ
 كُنْتُ بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُكَ بِكَ وَأَتَّبِعُكَ وَحَمْدُكَ عَرِشُكَ وَسُكَّانُ
 سَمَوَاتِكَ وَأَرْضِكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَعْبُودُ فَلَا يُعْبَدُ سِوَاكَ
 قَتَلْتُ خَمَاقَتِي الظَّالِمُونَ عُلُوَّ اكْبَرِ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَشْهَدُ أَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَوْلَانَا
 وَرَبَّنَا سَيِّدُنَا وَلِجَنَانَا وَصَدَقْنَا الْمُنَادِي سَوَّلَكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِذَا قَامَ
 بَيْنَنَا وَعَنْكَ بِالَّذِي لَمْ يَزَلْ أَنْ يَبْلُغْ مَا أُرْسِلَ لِي مِنْ وَلايَةٍ وَبِالَّذِي لَمْ يَزَلْ
 وَحَدَّثَنَا وَأَنْدَرْنَا أَنْ يَبْلُغْ مَا أُرْسِلَ بِهِ أَنْ تَخْطُ عَلَيْهِ وَتَكُنْ بِلُغَةِ رَسَالَةٍ
 جَعَلْتَهُ مِنَ الشَّامِ قُنَادِي مَبْلَغِ عَنَّا الْإِمْرُكَتُ مَوْلَا قُلُوبِي مَوْلَا وَمَنْ

أعمال من هذا قدر

كُنْتُ وَلِيَّهِ قُلُوبِي وَلِيَّهِ وَمَنْ كُنْتُ نَبِيَّهُ قُلُوبِي أَمِيرُ رَبَّنَا قَدْ لَجْنَا بِالْحَمْدِ
 الشَّهِيدِ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ إِلَى الْمُنَادِي الْمُهْدِي
 عَبْدُكَ الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَجَعَلْتَهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَمَوْلَانَا وَمَوْلَانَا وَتَبَعْنَا مَوْلَانَا وَلَيْسَ وَمَوْلَانَا وَإِعِينَا وَدَاعِي
 الْأَنَامِ وَصِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَجَعَلْتَ لِي صِلَاةً وَمَسِيرًا لَدَاعِي لِيكَ عَلَى
 بَصِيرَةٍ هُوَ وَمَنْ تَبَعَهُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ وَأَشْهَدُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ الْوَاقِعُ وَأَنْتَ الْوَاقِعُ
 الْأَمْرُ الْأَمْرُ الْكَلَامُ كَلِمَاتِنَا لَعَلَّكَ تَعْلَمُ الْكَلَامَ فَانَا أَشْهَدُ بِكَ عَبْدُكَ وَالْمُنَادِي
 مِنْ بَعْدِي نَبِيكَ الشَّهِيدَ مُحَمَّدًا وَرَسُولَكَ الْمُسْتَقِيمَ وَأَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَقَائِدَ
 الْعُرَى الْحَكِيمِينَ وَجَعَلْتَ لِي الْبَايَعَةَ وَلِسَانُكَ الْمَعْبُودُ عَنَّا فِي خَلْقِكَ وَأَتَّبِعُكَ
 بِالْقِسْطِ بِرَبِّتِكَ وَدِيَانِ دِينِكَ وَخَارِجِ عَمَلِكَ وَأَمِينِكَ الْمَأْمُونِ الْمَكْنُونِ
 مِيشَاةً وَمِيشَاةً وَرَسُولِكَ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبِرَبِّتِكَ شَاهِدًا بِالْإِخْلَاصِ لَكَ
 وَالرُّبُوبِيَّةِ وَالْوَحْدَانِيَّةِ لَكَ يَا تَمَّ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَنْ مُحَمَّدًا صَلَوَاتُكَ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنْ عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ جَعَلْتَهُ وَلِيَّكَ وَ
 الْإِمْرَازِيَّةَ تَمَامَ وَحَدَائِقِكَ وَكَمَالَ دِينِكَ وَتَمَامَ نَبِيِّتِكَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ
 وَبِرَبِّتِكَ قَعْلَتُ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكَ دِينَكَ وَأَمْتَمْتُ عَلَيْكَ
 نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكَ الْإِسْلَامَ دِينًا فَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 بِالَّذِي جَدَّدْتَ مِنْ عَهْدِكَ وَمِيشَاةً وَكَرَّمْتَ نَادِيكَ وَجَعَلْتَ شَامِلًا مِنْ أَهْلِ الْخَلْقِ
 وَالْقَصْدِ بِرَبِّبَاةً مِنْ أَهْلِ الْوَفَاءِ بِذَلِكَ وَلَمْ تَجْعَلْنَا مِنْ أَتْبَاعِ الْمُتَعَبِينَ
 وَالْمُبْدِلِينَ وَالْمُخْرِجِينَ وَالْمُبْتَكَرِينَ إِذْ أَنْ الْأَنْعَامَ وَالْمُغِيرِينَ خَلَقَ اللَّهُ وَمَنْ الدِّينَ
 سَتَحْدُ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَانْتَهُمُ ذِكْرُ اللَّهِ وَصَدَّقَهُمُ عَنْ السَّبِيلِ وَالْطَّرَافِ
 الْمُسْتَقِيمِ اللَّهُمَّ الْعِنَ الْجَاهِلِينَ وَالْبَاطِلِينَ وَالْمُغِيرِينَ وَالْمُكَلِّدِينَ يَوْمَ الدِّينِ
 مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ فَالْحَمْدُ عَلَى الْغَنَامِ عَلَيْنَا بِالْمُهْدِي الَّذِي مَدَّ يَدَيْهِ
 إِلَى وَلايَةِ أَمْرِكَ مِنْ بَعْدِي نَبِيَّتِكَ الْأَمَّةِ الْمُهْدَاةِ الرَّاشِدِينَ وَأَعْلَامَ الْمُهْدِي
 لَمَنَّا الْقُلُوبِ الْقَوِي وَالْعُرَى الْوُثْقَى وَكَمَالَ دِينِكَ وَتَمَامَ نَبِيِّتِكَ وَمَنْ

قلت

اللهم

وَكَيْفَا مَا دَامَ مَهْدِيَا اللَّهُ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ
 أَنْبِيَائِكَ وَأَصْفِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَبَعْدَ أَنْ أَيْدَعَارًا بِجَوَانِدِ اللَّهِ
 إِنِّي أَشْتَكِيكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَلَّيْتَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى وَلِيِّكَ وَالشَّاهِدِ
 الْقَدِيرِ الَّذِي أَخْصَصْتَهُ بِمَا بِهِ دُونَ خَلْقِكَ أَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِمَا وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِمَا وَأَنْ
 تَبْلُغَهُمَا فِي كُلِّ خَيْرٍ عَاجِلٍ أَلَمْ تَصِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَئِمَّةِ الْقَادِيَةِ وَالْكَرِيمِ
 الشَّادَةِ وَالْجُودِ وَالْأَهْوَى وَالْأَعْلَامِ الْبَاهِرَةِ وَمَسَاسَةِ الْعِبَادَةِ وَأَرْكَانِ الْبَيْتِ
 وَالشَّافَةِ الْمُسْكَنَةِ وَالسَّقِيَّةِ الْخَازِنَةِ فِي أَلْحِ الْعَامِرَةِ اللَّهُ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 مُحَمَّدٍ خَرَّانَ عَلَيْهِمْ وَأَزْكَانَ تَوْحِيدِكَ وَدَعَا حَقِّ دِينِكَ وَمَعَادِينِ كَرَامَتِكَ وَصَفْوَةِ
 مِنْ تَرْبَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ الْأَنْبِيَاءِ الْخَبَاءِ الْأَبْرَارِ وَالْبَابِ الْمُنِيرِ
 إِلَيْهِ النَّاسِ مِنْ نَاهٍ بِحَقِّ مَنْ أَبَاهُ قَوْلِي اللَّهُ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَهْلِ
 الذِّكْرِ الَّذِينَ أَمَرْتَ بِمُسْتَلِيمِهِمْ وَدَوَى الْقُرْبَى الَّذِينَ أَمَرْتَ بِمُؤَدِّهِمْ وَفَرَضْتَ
 حَقَّهُمْ وَجَعَلْتَ الْحَقَّ مُعَادٍ مِنْ أَفْضَلِ أَمَارِهِمْ اللَّهُ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 كَمَا أَمَرُوا بِطَاعَتِكَ وَكَقَوْلِهِمْ مَعْصِيَتِكَ وَدَلَّوْا بِعِبَادَتِكَ عَلَى وَحْدَانِيَّتِكَ اللَّهُ
 إِنِّي أَشْتَكِيكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَلَّيْتَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَصَفْوَتِكَ وَأَمِينِكَ وَرَسُولِكَ إِلَى
 خَلْقِكَ وَبِحَقِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَنَبِيِّ الدِّينِ وَقَائِدِ الْفِرَقِ الْخَبَاءِ الْوَحِيدِ الْوَحِيدِ
 وَالصِّدِّيقِ الْأَكْبَرِ وَالْفَارُوقِ الْأَعْظَمِ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ وَالشَّاهِدِ الْكَافِرِ
 وَالذَّلَّ عَلَىكَ وَالضَّالِّ بِأَمْرِكَ وَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِكَ لَمْ تَأْخُذْهُ مِنْكَ كَوْنُ
 الْأَيْمِ أَنْ صَلَّيْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَحْلُلَ فِي هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي عَقَدْتَ
 بَيْنَهُ وَلِيَّكَ الْقَهْدَ فِي لَعْنَتِكَ خَلْقِكَ وَأَكَلْتَ لَمْ الَّذِينَ مِنْ الْعَارِفِينَ بِحَقِّهِ
 وَالْمُؤْمِنِينَ بِفَضْلِهِ بِمُعْتَقَاتِكَ وَطَلَقَاتِكَ مِنَ الشَّارِ وَالْكَفَرِ لَمْ تَقْتَضِ بِحَاسِدِي
 النِّعَمِ اللَّهُ لَمْ تَكْجَلْكَ عَيْدَكَ الْأَكْبَرِ وَتَمَيَّنْتَ فِي السَّمَاءِ يَوْمَ الْهَيْدَةِ الْمُؤَدِّ
 وَفِي الْأَرْضِ يَوْمَ الْبِشَانِ الْمَأْخُودِ وَالْجَمْعِ الْمَسْئُولِ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ بِعِيُونِنَا
 وَاجْمَعْ بِهِ شَمْلَنَا وَلَا تَفْضَلْنَا بَعْدَ هَذَا هَدَيْتَنَا وَاجْعَلْنَا لَانْفِكَ مِنْ الْأَكْرَبِينَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ مِنْ أَفْضَلِ هَذَا الْيَوْمِ وَبَصُرْنَا حُرْمَتَهُ وَ
 كَرَمَتَنَا بِهِ وَشَرَّفْنَا بِمَعْرِفَتِهِ بِنُورِهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا

عَزَّ وَجَلَّ وَبِحَقِّكَ مَعِي أَفْضَلُ السَّلَامِ مَا بَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَبِحَقِّكَ أَنْوَاجَهُ
 إِلَى اللَّهِ رَبِّهِ وَبِحَقِّكَ فِي نَجَاحِ طَلَبَتِي وَفَضَائِلِ حَوَائِجِي وَتَقْصِيرِ أُمُورِي اللَّهُ
 إِنِّي أَشْتَكِيكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تَلْعَنَ مَنْ جَدَّحَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَأَنْ تَكْرَهُ
 فَضْلَهُ عَنْ سَبِيلِكَ وَلَا تَطْفَأَ نُورَكَ فَإِنَّ اللَّهَ أَنْ يَتِمَّ نُورُهُ اللَّهُ أَمَّا لَوْلَا ضَرْ
 هَلَمْ عَدَاوَةً قَطَا كَمَا مِلَّيْتُ طَلَبًا وَجُورًا وَأَنْجَزْتُ لَكُمْ مَا وَعَدْتُمْ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَةَ
 وَبَعْدَ أَنْ يَسْجُدَ كَنْدُوكُ بِكَ صَدَارُ شُكْرٍ أَشْكُرُ أَصْدَارُ بِكَ يَكُونُ مُحَمَّدٌ صَلَّيْتَ اللَّهُ
 مَا أَمْتَقَدَارُكَ مِمَّا كُنْتَ بِكَ يَكُونُ مُحَمَّدٌ صَلَّيْتَ اللَّهُ عَلَى الْكَمَالِ الدِّينِ وَتَأْمَامِ النِّعَمَةِ وَرَفْعِ
 الرَّبِّ الْكَرِيمِ وَحَمْدِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
 وَسَنَسْتُكَ كَمَا جُودَ بَرَادَانِ مُؤْمِنٍ دَرَايَنُ وَبِكَ دُرُوسُ دُرُوسُ بَكُونُ مُحَمَّدٌ صَلَّيْتَ اللَّهُ
 الَّذِي كَرَمْنَا هَذَا الْيَوْمَ وَجَعَلْنَا مِنْ الْمُؤَقِّتِينَ بِهَذَا الْيَوْمِ وَمِشَاقِهِ الَّذِي
 وَأَقْتَنَانِي بِهِ مِنْ وَلَا يَدْرِي وَلَا أَمِينٍ وَالْقَوَامُ بِسَطْلِهِ وَلَمْ يَجْعَلْنَا مِنْ الْخَاطِئِينَ وَ
 الْمَكْنُونِينَ بِيَوْمِ الدِّينِ وَرَوَاتِكُمْ أَهْلُ زِيَادَةِ ابْنِ مُحَمَّدٍ حَضَرَتْ صَادِقُ وَكَفَنَهُ
 أَمْتُكَ مَا مَخْضَرَتْ عَرْضَ كَرْدَمِ كَمَا مَسْلَمَانِ رَاغِبِ رُزُوجِهِ وَغَيْدُ فَرْقِ
 عَيْنِ قُرْبَانِ دِيكَرِ مَسْتَفْرُودِ كَمَا بَلَى رُوزِي كَمَا بَغِيرُ دَرَانُ وَرُزْضِبُ كَرْدُ عَلِيٍّ بِ
 أَبِي طَالِبٍ وَبَا مَامَسْتَ زِيَادَةِ زِيَادَةِ كَهْتَمُ كَمَا أَنْ مَسْتَ مَخْضَرَتْ فَرُودُ كَمَا بَانَ
 چَكَارِ دَرَايِ نَامِ مِيكَرْدُ وَلِيَكُنْ بَايْدُ كَمَا بَدَانِي كَمَا أَنْ رُوزِ هَيْدَمُ مَا دَنْجَمُ
 وَسَرَاوَانَسْتُ كَمَا دَرَايَنُ وَفَرُوقُ تَرْجُومُ بِحَقِّ بَدَانِي تَعَالَى وَدُوزُهُ وَمَا زُوسَلَةُ
 وَصَلَةُ بَرَادَانِ مُؤْمِنِ بِيَدِ رُسْتِيكَ بِبَغِيرِ أَنْ هَرَكَا أَوْ صِيَايُ خُودِ رَاغِبِ
 مَقَامِ خُودِ مِيكَرْدُ نَدُوسُومُ وَصَلَةُ رَحْمَتِي أَخَوَانِ بِيَايِ عِي وَرُودُ
 وَمَرْدُ نَرَا بَانَ مَرِ مِيكَرْدُ نَدُودِ رَايَنُ وَرُوزِ رَايَتِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ سَنَسْتُ ذِكْرُ
 أَنْ دَرُفْضَلِ جَمَلِ دِيكَرِ دَرَايَنُ يَادُ كَنْشَتِ وَرُوزِ بِيَسْتُ وَجَهَارُ دَنْجَمُ شَشْ
 اسْتُ رُوزُهُ دَاشْتَنُ وَغُسْلُ كَرْدَنُ وَخَامَةُ يَاكُ بُوَشْتِيدَنُ وَزِيَادَةُ بِبَغِيرِ
 ائِمَّةِ بِيَايِ أَوْرَدَنُ وَدَرُ بَعْضِي أَرْسَا جَدُوشَا هَدُوعَايِ رَا كَمَا مَذْكَورُ خُودُ
 شَدُ خَوَانَدَنُ وَكَرْدُ مَسْجِدُ وَشَهْدِي خَوَانَدَنُ أَنْ مِمَّا نَبَاشَدُ دَرُ مَوْضِعِ خَالِي
 يَادُ مَرْكُوهُ بَلَنْدِي خَوَانَدُ وَدَرَايَنُ وَرُوزِ عَلِيٍّ خَاتَمِ خُودِ رَا صَدَقُ كَرْدُ دَرَا

ركوع و بنا بر قول ظاهر روز مباحله همین روز است و سنت است دوایین روز
 دو رکعت نماز کردن بیکفیت نماز غدیر بود که آن در فصل سحر هفتم در بحث
 نمازها گذشت سید بن باقی در کتاب خود گفتار فرموده است که فصل
 روز مباحله بسیار است و این کتاب بخایش ذکر الهان دارد و حضرت کاظم
 فرمود که در روز مباحله هر نمازی که خواهی بکن و هر کاه دور رکعت نماز
 بجای آوری و عقیبان هفتاد بار است غفار کن و بعد از آن بر پای خیز و بگو
 چشم موضع سجده خود را بیاکن در حالیکه غسل کرده باشی بگوی الحمد لله
 العالمین الحمد لله فاطر السموات والارض الحمد لله الذي له ما في السموات
 وما في الارض الحمد لله الذي خلق السموات والارض وجعل الظلمات والنور
 الحمد لله الذي عرفني ما كنت به جاهلا ولو لا قدره ما اناي كنت ما لك
 قال وقوله الحق قل لا اسئلكم عليه اجر الا المودة في القربى فبين له القل
 فقال سبحان ربك الله الذي هب عنكم الرجس اهل البيت ويطهركم ظهركم
 فيقول اهل البيت بعد القرائة قال تعالى مبدع الصادقين الذين
 آمنوا بالكون معهم والرد اليهم بقوله سبحان ربك الله الذي آمنوا اتقوا الله
 وكونوا مع الصادقين فادعهم فادعهم وادعهم فادعهم فادعهم فادعهم فادعهم
 قل تعالى ادع ابناءنا وادعنا وادعنا وادعنا وادعنا وادعنا وادعنا وادعنا
 ثم ينزل فجعل لعنة الله على الكاذبين فلك الشكر يا رب ولك المن خيرة
 هديتي وارشدني حتى ربحت على اهل البيت والقراية فرفعت
 لسانهم واولادهم ورجالهم اللهم اني اقترب اليك بذلك المقام الذي
 لا يكون اعظم منه فضلا للمؤمنين ولا اكفر راحة لهم فيعرفون انما شانه
 واما نيتك فصل اهل البيت هم انصت باطل عندك ونبئت بهم فوالله
 دينك ولو لا هذا المقام المحمود الذي افضتني به وذلكتنا على اتباع الخير
 من اهل بيت نبيك الصادقين عند الذين عصمتهم من قول الضال ومما
 اكفنا الخضم اهل الاسلام وظهرت كلمة اهل الاتحاد وفضل اولي العرش
 فلك الحمد ولك المن ولك الشكر على نعمائك ويا ابايكم اللهم فصل على محمد

در سجده بخواند

وال محمد الذين اقرضت علينا طاعتهم وعقدت في رقابنا ولايتهم واكرموا
 بغيرهم وشرقتنا بائبناج افارهم ونبئت بالقول الثابت الذي عرفونا فاعلنا
 على الاخذ بما بصرناه واجز محمد صلى الله عليه واله عشنا افضل الجزاء
 بما اضع خلقك وبذل وسعة في بلاغ رسالتك واخطر بنفسه في اقامة رسالتك
 وعلى اخيه وصيه الهادي الى دينه والتسليم بسنته على امير المؤمنين و
 صل على الائمة من ابناء الصادقين الذين وصلت طاعتهم بطاعتك
 وادخلنا في شفاعتهم ذاكر اكرمك يا ارحم الراحمين اللهم هؤلاء اصحاب
 الكساء والعباءة يوم المباحلة اجعلهم سقاة ناسئلك بحق ذلك لسان
 المحمود يوم الشهود ان تغفر لي وتوب علي انك انت التواب الرحيم اللهم
 اني اشهد انك ارحمهم وطيبهم واحدهم وهي الشجرة التي طاب اصلها وفصلها
 واوراقها اللهم ارحمنا بحجهم واخرنا من موافق الزم في الدنيا والاخرة
 بولايتهم واورودنا ما ورد الامين من احوال يوم الاخرة بحجهم واورودنا
 بفضيلهم وابلغنا انوارهم وافيدنا ايمانهم واعفنا ذنوبهم فانه من
 توحيدك وقولنا عليك من عظيم شائتك وهديت اسمائك وشكر الاممك و
 قرا الصافات ان تحلك والعل ان يحيط بك والوفهم ان يقع عليك فانك
 اقربهم بحجنا على خلقك ودلائل على توحيدك وهذه نيت عن اميرك وهذه
 الى دينك وتوخي ما اشكل على عبادك ويا اباي الخيرات التي تخرج عنها خيرك
 ويا ابياتين تحمك وتدعوا الى اعظيم الشيعر بينك وبين خلقك وانت الشفيع
 عليهم حيث قوتهم من ملكوتك واخصصتهم لبيرك واصطفيتهم لرحمتك و
 اورثتهم عوالمنا واوليك رحمة خلقك واطلقنا عبيادك وحنانا على ربيك
 وعلينا بما نطوي عليه قهلا ثم امانناك وما تكون من شان صفوك وعلينا
 في مشيهم ونبئتهم وحرستهم من نقت نافرنا اليهم واديتهم برما قام
 عرض شوهم فاستجابوا لادرك وشغلوا انفسهم بطاعتك وقلوا اجرنا
 من ذرك وعمرنا فلوهم يتعظيم اميرك وحررتنا او فانه فيما يرضيك وقلوا
 دخالهم من معارض الخطرات الشاغلة عنك فجعلت قلوبهم مكافرا

از انفرمود که کان منی که خدایتعالی روزی بزرگتر از این روز خلق کرده است
نه والله نه والله نه والله بزرگتر از این روز خدایتعالی خلق نکرده است و فرمود
که یکی از علمای یهودی بر خطاب گفت که در دین شما روزی هست که اگر آن
روز در دین ما می بود ما آن را بزرگتر از خود می گرفتیم و عمر گفت آن کدام روز
است یهودی گفت که آن روزیست که ایة اکملت لکم دینکم واقمتم علیکم نعمتی
و رضیت لکم الاسلام دنیا بر پیغمبر شما نازل شد و جمله فضل این روز چنان
است که اگر آنرا بشمارند نمیتوان شمار و بعضی از آن شیخ در تفسیر و تفسیر مذکور
کرده است و بعضی از این بابویه در من لا یخضر الفقیه و امالی ذکر کرده است و بعضی
و اکلیسی در کتاب کافی و کتاب التشریح و کتاب الحضا یض یوم العید برد کرده
است و بعضی دیگر در کتاب علمای دیگر مد کو و است و امام محمد باقر فرمود که هر
مردی بر این مردی نبی باشد و او را و او که او بودند و حق او را و او را و او را و او را
در سر این خود ذکر کرده است که در روز غدیر عثمان بن عفان کشته شد و
مردم بعلی بیعت کردند که بیعت نکردند و آن چهار کس که بیعت
نکردند و آن چهار کس عبد الله بن عمر و محمد بن مسلم و سعید بن ابی وقاص و اسامه
بن زید است و در این روز موسی بر سر خمره فرعون غالب شد و در این روز عیسی
و لشکر او فرستادند و در این روز موسی بر شمع بن نو نواصب کرد و در این روز
عیسی شمعون صفا را وصی خود گردانید و در این روز سلمان را غای خود را
بر خالاف ضف شاهد گرفت و این روز عظیم البر کاست روایت کرده است
شیخ طوسی در تفسیر خود از امام رضا و آنحضرت از پدر خود روایت کرده است
و پدر او از پدر آن خود روایت کرده است که در بعضی از سالها در زمان
المؤمنین عید غدیر در روز جمعه واقع شد پنج ساعت از روز که گذشت
المؤمنین بر منبر رفت و خدایتعالی را حمدی کرد که مثل آن حمد کسی نیستند
بود و ثانی خواند که غیر آنحضرت کسی متوجه آن نشد بود و از خطبه آنحضرت
آنچه حفظ کرده شده است اینست الحمد لله الذی جعل الحمد من غیر حاجه
منه الی حامدین بطریق الاعتراف بلامه و صمدانیت و ربانیت

و فردانیت و سببها الی المزیه من رحمته و محبه للطالب من فضله و کثرت فی
ابطان اللفظ حقیقه الاعتراف که بانه المنعم علی خلقه باللفظ و ان عظم و اشهد
ان لا اله الا الله و حده لا شریک له شهادة تقرب عن اخلاص الطوبی و نطق
اللسان بها عبارة عن صدق خفی اثر الخالق الباری المصور له الاسماء الحسنه
لیس کثله شیء اذ اکان الشئی مرشبه به و کان لا یشبهه به مکنون و اشهد ان
محمد صلی الله علیه و اله عبده و رسوله استخلصه فی القدم علی سائر الاعم
علم منه انفر عن التشاکل و التماثل من بناء الجنس و انجبیه امر او ناهیه
اقام فی سائر عالمه فی الاداء مقامه اذ اکان لا یندرکه الاضواء و لا تحویه الا
ولا تمثله غوامض الظنون و الانوار لا اله الا هو الملك البتار و قرن الاعتراف
ببنوته بالاعتراف بلامه ویت و لخصه من تکرمت بهما لیلحه فیه احد من
بریتة ضواهل ذلک بخاسته و خلقت اذ لا یخص من یشوبه التیغیر و لا یحالی
من یلحقه التظنن و امرها الصلوة علیه من یدانی بکرمته و طریقها الذامی
الی اجابته فضلی الله علیه و کرم و شرف و عظم من یدلک لایلحقه التیغیر و لا
ینقطع علی التاید و ان الله لفتقر لنفسه بعدنیت من بریتة خاصه علام
بتعلیت و سببها الی ربته و جعلها الدعاء بالحق الیه و الاداء بالارضا
علیه لقرن قرن و زمن زمن اشاهم فی القدم قبل کل مد و و مبر و حان و
انطقها بتجید و الحسمها مشکوه و تجید و جعلها الحق علی کل معترف له بملکه
الربوبیه و سلطان العبودیه و استنطق به الخرسات با نواع اللغات بخو عاله
بانه خاطر الارضین و السموات و اشهدهم علی خلقه و لا اله الا الله ما شاء من امره و
جعلهم تراجمه مشبهه و السن اراد تعین الاسبغونه بالقول و هم با من فعلوا
بعلما ما بین ایدهم و ما خلفهم و لا یشعرون الا لمن ارضی و هم من حبشیه مشفقون
یحکون با حکامه و دستنون بستمته و یقیمون حدوده و یؤدون فروضه و لم
یدع الخلق فیهم مملوءه و لا فی عی بکاء بل جعل لهم عقولا ما زجت شواهدهم و
تفرقت فی هیاکلهم حقیقها فی نفوسهم و استعبد بها حواسهم فصررت علی اسماع
و نواظر افکار و خواطر الزمهم بها حجت و ارام بها حجت و اطلقها غماشده به

بالسن ذرية بما قام فيها من قدرته وحكمته وبين عندهم بها من عظمته
 ليهلك من هلك عن بينة ويحيى من حيى عن بينة وان الله ليعلم ما كان
 خبيرا واعلموا ان الله جمع لكم معشر المسلمين في هذا اليوم عيدين عظيمين كبيرين
 لا يقوم احدهما الا صاحبه ليكمل عند كرميل صنعه ويقف على طريق ربه
 ويقفوا كراما والمستضئين بنور هدايته ونيته ليرى كل من هاج ضنه ويوقر عليه
 حتى عرفه فجعل الجمعة مجمعا ندب اليه للتطهير ما كان قبله وغسل ما اوقته
 مكاسب السوء من مثله وذكرى للمؤمنين وبيان خشية المتقين ووهب
 من ثواب الاعمال فيه اضعاف ما وهب لاهل طاعته في الايام قبله وجعل
 لا يتم الا بالاثار بما امرته والانتهاء عما نهى عنه والنجوع بطاعته فيها حث
 وتنبأ اليه فلا يقبل توحيد الا بالاعتراف بنبى صلى الله عليه واله نبوته
 ولا يقبل ديننا الا بولايت من امر بولايت ولا تنتظم اسباب طاعته الا بالتسليم
 بعصمته وعصم اهل ولايت فآثر الله على نبيه صلى الله عليه واله في يوم الدار
 ما يبين به عن ارادته في خلاصته ودي اجبا شؤمه بالبلاغ ونزل الجبل باهل
 الزبير والتفان وضمن له عصمته منهم فكشف من حبايا اهل الرب وضاهى
 اهل الارنداد ما زمر به فضل المؤمن والمنافق فاعرض معرض وثبت الى الحق
 ثابت وازدادت جملة المنافق وحبيته المارق ووقع العرض عن التواجد
 والعرض على السواغدون طاق ويقف ناعق ولشق ناشق واستقر على ما
 مارق ووقع الادعان من طائفة باللسان وصدق الايمان واكمل الله دينه
 واقر عين نبوته والمؤمنين والتابعين وقد كان ما شهد بعضكم وبلغ بعضكم
 وتمت كلمة الله الحسنى على الصابرين ودمر الله ما كان يصنع فرعون وهام
 وقارون وجنودهم وما كانوا اوقفيت حشاكة من الضلالة لا بالون الناس
 خبا لا يقصدهم الله في ديارهم ويحيا الله اثارهم ويبيد معالمهم ويعقبهم عن
 قرب الحسرات ويلحقهم من بسط الكفر ومدلغناهم ومكتمهم من دين الله حتى
 بدلوهم من حكمه حتى غيرهم وسبيل على عدو الحبيبة والله لطيف خبير
 وفي دن ما سمعتم كفايتكم وبلاغ فناموا ورحمكم الله ما ندبكم الله اليه وتحكم

عليه واقتصد شرعه واسلكوا الحق ولا تتبعوا السبل فتفرق بكم عن سبيله
 ان هذا يوم عظيم الشأن فيه وقع الفرج ورفعت الدرج ووضعت النج وهو يوم
 الايضاح والاضاح والكشف عن المقام الصراح ويوم كمال الدين ويوم العهد
 المعهود ويوم الشاهد والمشهود ويوم تبيان العقود عن التفات والحدود
 البيان عن حقايق الايمان ويوم دحر الشيطان ويوم البرهان هذا يوم الفصل
 الذى كتم به تكديون هذا يوم الملا الاعلى الذى يحضرون هذا يوم النبى العظيم
 الذى اتى عنه معروض هذا يوم الارشاد ويوم محنة العباد ويوم الذكر
 على الرواد هذا يوم الابداع هذا الصدور ومضمرات الامور هذا يوم التصو
 على اهل الخصوص هذا يوم شيت هذا يوم ادرين هذا يوم هود هذا يوم بوشع
 هذا يوم شمعون هذا يوم الامن المامون هذا يوم اظهار المصون من المكون
 هذا ابله السراثر وبعد ان قول بسيا وميكفت كه هذا يوم هذا يوم وبعد ان
 انهم قد فرأوا الله واقوه واسمعوا له واطيعوه واحذروا المكرو ولا تخادعوه و
 فقتوا اضما تركوا ولا تواربوه وتقرؤوا الى الله تعالى بتوحيده وطلعت من امر
 ان تطيعوه ولا تمسكوا بعصم الكواكب ولا يخفى بكم الحق ففضلوا عن سبيل الرش
 باتباع اولئك الذين ضلوا واذلوا قال الله تعالى عز وجل من قاتل في طائفة
 ذكرهم بالذم في كتابه انا اطعنا سادتنا وكرهنا فاضلونا السبيل اذينا افر
 ضعفين من العذاب العنهم لعنا كبير او قال اذ يتجاوز في المنابر يقول الضعفاء
 للذين استكبروا انا كنا لكم تبعا فهل انتم مغنون عنا من عذاب الله من شيء
 قالوا لو هدانا الله لهدينا كما انددون الاستكبار ما هو ترك الطاعة لمن امر
 بطاعته والتوقع على من نذبو الى متابعتة والقران ينطق من هذا عن كثير
 ان تدبره متدبر زعيم وعظمه واعلموا انما المؤمنون ان الله عز وجل قال ان
 الله يحب الذين يقاتلون في سبيله صفا كما هم ببيان موصوف تدرؤن ما
 سبيل الله ومن سبيله وما صراط الله ومن طريقه انا سبيل الله الذى امر
 برسلكه بالطاعة لله هوى به الى النار وانا سبيله الذى نصبت الله للابناء
 بعد نبى صلى الله عليه واله وانا قسيم الجنة والنار وانا حجة الله على الفخ

والا برار غانتهو امن رفته الغفلة وبادروا العمل قبل حلول الاجل ونبش
 الى مغفرة من ربكم قبل ان يضرب بالثور بياطن الرحمة وظاهر العذاب فساد
 فلا يسمع نداؤكم وحينئذ فلا يحفل بكم و قبل ان تستغيثوا فلا تغاثوا اسارعوا
 الى الطاعات قبل فوات الاوقات فكان قد جلتكم هادم اللذات فلامنا من غيا
 ولا يحصى تخليص عود وارحمكم الله بعد انفضاء جمعكم بالتوسعة على عيالكم و
 البر بانواعكم والشكر لله عز وجل على ما منحكم واجتمعوا لجمع الله شمله وتبار
 يصل الله اليكم وطافوا نعمته الله كما هتأكم بالثواب وبنه على اغصاف الكعيا
 مثله وبعد الا في مثله والبر فيه بثمر المال ويزيد في العمر والتعاطف فيه
 يقفون حمد الله وعطفه فافرحوا وفرحوا انكم باللباس الحسن والراحة
 الطيبة والطعام وقيوا الاخوانكم وعيالكم عن فضله بالجهد من جودكم وبها
 ثناله القدرة من استطاعكم واطهروا البشر فيما بينكم والسرور في ملاقاتكم
 والحمد لله على ما منحكم وعودوا بالزهد من الخير على اهل التاميل لكم وسأود
 بكم ضعفا لكم في ما كلكم وما ثناله القدرة وعلى حسب مكانكم فالدرهم
 فيه مائة الف درهم والمزيد من الله عز وجل ما لا درك له وصوم هذا اليوم
 مما تدب الله اليه وجعل الجزاء العظيم كما لا تحصى حتى لو تقيد له عبده
 في السببية من ابتداء الدنيا الى انقضاءها صائما لها فاقاما ليالها
 اذا اخلص المخلص في صومه لقضت اليه ايام الدنيا عن كفايته ومن استعفف
 اخاه ميتا او بره واعبأ واقضه فله اجر من صام هذا اليوم وقام ليله
 ومن فطر مؤمنا في ليلته فكلما فطر فثما ما يصدها بيد عشرة فمدها فمدها
 ودر اخر ابن خطيب عن بلقار سيد دونه نوبت تراكت شخصي بر پای خواست
 وكنت يا علي فثام چیست انحضرت فرمود كه فثام صد هزار پنجاه و صد و پنجاه
 است پس چون خواهد بود حال کسی كه چند كس از مؤمنين و مؤمنات را
 در اين روز متكفل شود و بعد از ان فرمود كه من ضامنم برخدايتعالی از بر
 كنسيكه مومني را افطار فرمايد كه او را از فقر و كفر نگاه دارد و اگر در آن
 روز ياد در آن شب يا بعد از آن تا غدير ديگر بميرد بي انكه كسي كرده باشد

وفثام

و برخدايتعالی است و كنسيكه قرض كند بواسطه يادى كردن برادران مؤمن
 من ضامنم برخدايتعالی كه اگر انكس باقى باشد خدايتعالی نيز او را ادا كند
 و اگر قبل از اداى دين بميرد خدايتعالی ان قرض را از او بردارد و دين روز
 چون بيكديگر برسيد مضا مح كند و بيكديگر محبت و سلام دهيد و يكديگر
 و الهنبت كنيد يعنى كه خدايتعالی ان دين روز بشمار داده است و بايد كه اين خبر
 را حاضر بياييد شاهد بياين رساند و بايد كه در اين روز بشمار داده است
 و بايد كه اين خبر را حاضر بياييد شاهد بياين رساند و بايد كه در اين روز
 غنى بر فقير بخشد و قوي بر ضعيف مرام كرده است رسول از جانب الله تعالى
 ماينكه بيان كردم و بعد از ان انحضرت شروع كرد در خطبه جمعه و نماز جمعه مؤمن
 نماز عيادت كرد ايند و بعد از ان با ولد و شيعة خود بمنزل حضرت امام حسن
 رفت بواسطه طعامى كه انحضرت مهيا كرده بود از براى او و غنى و فقير متصرف
 شدند بواسطه رفد عيال خود چون ما بدين مقام رسيديم بايد كه ذكر كنيم
 قضيت در مدح على او ذكر كنيم در ان قضيت اندكى از فضيلت نبيار انحضرت
 و در ان قضيت اشاره كنيم باندكى از اسماء و زهد و ديوان قضيت اينست
 هينشا هينشا اليوم الغدير : و يوم القنوص و يوم السرور : و يوم الكمال الذي
 الاله : و اتمام نعمه رب غفور : و يوم الدليل على المرقى : و يوم البيان :
 لكشف الظهير : و يوم الرشاد و ابدلنا : بحق به مضمرة الصدور : و يوم الاما
 و يوم النجاة : و يوم التعاطف و يوم الجور : و يوم الصلوة و يوم الركوع :
 و يوم الصيام و يوم الفطور : و يوم العتود و يوم الشهود : و يوم العهد و الصلوة
 و يوم الطعام و يوم الشرب : و يوم اللباس و يوم الجور : و يوم تواصل ارحامكم
 و يوم العطا و بر الفقير : و يوم تفرج كربا الوصى : يموت ابن عقان اهل الفجر
 و يوم الشيت و يوم هود : و يوم كدرين مامن بغير : و يوم النجاة النبي الخليل
 من النار ذات الوعد السعير : و يوم الظهور على الساجدين : و غرق فرعون
 ماء الجور : و يوم بلوى و عيسى ميا : و يوم سليمان من غير حضير : و يوم
 الوصية للانبياء : على الاصباء بكل الدهور : و يوم انكشاف المقام الصل

وايضاح ومان سر الامور: ويوم الجرح وخط الاثام: ويوم المياد للسير
ويوم البشارة يوم الدعاء: وعفو الاله على الكيسر: ويوم البياض وفتح الشو
وموقف عز خلا من نظير: ويوم السياق وفي المسموم: وفتح الاله عن المسجين
ويوم اشتداد اريج المسوك: وعبرها وارج العبير: ويوم المساحة المؤمنين
ويوم الخلق من كل صميم: ويوم الدليل على الرايين: ومحمد عبد ويوم
ويوم اعتناق رقاب جنه: من النار واساح ذات السعير: ويوم الشرع وشر
اليراع: وترك البكار بعد الغرور: ويوم النبي ويوم الوصي: ويوم الايمان
غير نور: ويوم خطابه من جبريل: بمنبر عز على من التزير: ويوم الفلاح ويوم
الفلاح: ويوم الصلاح لكل الامور: ويوم يكف برح الاله: على المؤمنين
بكل الشروع: ويوم التهان ويوم الرضا: ويوم استرادت ريت شكر: ويوم
استراحة اهل الولا: ويوم تجارة اهل الجور: ويوم الزيادة للمؤمنين: ويوم
البسام شاما الشعور: ويوم تودد الاولياء: والباس ليس ثوب الدحور: و
يوم الشراح اهيل الصلاح: وعز فلور اهيل الجور: ويوم انتقام اوفنا العدا
ويوم القبول وجبر الكيسر: ويوم العبادة يوم الوصول: الى رحمت العلي القد
ويوم السلام على المصطفى: وعز ملا اظهر من البدور: ويوم الامارة للمرحق
الى الحسين الامام اكبير: ويوم اشتراط ولاء الوصي: على المؤمنين يوم العدا
ويوم الولاية في عرضها: على كل خلق السميع البصير: ويوم الزيادة ما يفتقون
بما ثلثت من نذير: ويوم المعارج في رضاء: وابنا وضل عظيم كبير
هذا الامام عديم النظير: وان يكون لمن نظير: وابن الضباب وابن السحاب
وليس الكواكب مثل البدور: ومن يجبل الوجه مثل القفا: ومن يجبل
التور يوم التجور: ومن يجبل الارض مثل السماء: وليس الفصح كشل الكيسر
واين الثريا واين الثرى: وليس الغسق كشل النير: ومن يجبل الصبح مثل
الاسود: ومن يجبل النهش مثل الجور: وليس العصه شبيه السيوف: ومن يجبل
الصعود مثل الصنور: وابن المعلى واين السيف: وليس الوفاة كشل النور والجل
واين اللطم: وليس البصير كشل الضير: ومن يجبل القد مثل الحشا: ودم زفق كل الظير

على الوصي يحيى النبي: وعوثا لولي محمد ليعفور: امام الانام ونورا لظلام
وعيثا لتمام المطول العيزر: سفين النجاه وعين الحيوق: ومروى الحكاه بسيف
حام الطغات وهماوى الهداة: مبد الشل طبارض الشور: غياث المحل وذوق البو
وصور الرسول السراج المنير: ضيق المظال بلع الفحال: عظيم الجلال فيقول البشير
امير الاشيا عظيم الثبات: مجرب لعداة وفك الامير: يثيت لاسان نكت
الغراس: جيل القاس يد والبدور: نقي الجيوب شجاع الحروب: وفاني الكروب
بياس مربي: ذك الجاد عظيم القادر: ويحدا لنصارا المنير: امان لبلاد وسار
الضياء: يوم المعاد بعد نير: صلاح النيران وعيث هنان: قسب الجنا قسب
السعين: هام الصغوف مقري الصيوق: وعند الرجوف كليث مصور: مزبل
الشر وصد لصدور: حق الشكور وموت الكفور: على العاد ذواي الزهاد
دليل الشهاد الى كل خير: افام الصلوات والى اركى: ومولى لعناك خير الكيسر
هو الهاشي هو الايطي: هو الطابى وبد البدور: بكرا ذل لفلانهمرة: وقالع
مخفليب التبر: ومن قد هوى الجوق ان: ومن قائل الحق في قهر نير: من كجنا نير
ذاكاه: ويحدا لاجارة المنير: وجاء الحدب من المصطفى: على مع الحق في كل
حديثا لحيبة لا تخفى: يضاها الذكاء اذ في الظهور: رناج مدينه علم النبوة
ويصوب في الاله المنير: مقام على مع المصطفى كوتق وهو من مامون بكير
فراش النبي علاه ينام: بمكة مدينه من كل تنير: وسل عنه بدرا واحدا نري
له سطوات شجاع جنود: وسل عنه عز او سل مهاب: وسل عنه صغير في الجور
وكضر الطهر في مغرك: بسيف صقيل وعزم مبر: وفي وقته الجمل العاليش
بغضف حاد من نظير: غزاة السلاسل لانشها: ومقام اسكنه في القبور: وست
وعشون خرب وفي: مع الهاشي التبر التبر: وكربل النفس يوم التلال: قرو
الحكاة بقطع الحور: خيف على صها وائل الجناد: ثقب على سطوات الكفور: امير السرايا
باير النبي: وما من عليها بها من نير: امام مكر اهل الرقيم: بعد المات قبيل الشور
وشبان سجد حجرة: اناه وكلمة في الحضور: وسد النبي لاوليهم: سوى باب
فخت للمرد: وفي التل والما في لاله: بعثه الاله لاجل الظهور: هام هواس

في عرشه ولادته في المكان الحظي وقت له الشمس في بابل وارثا لفرعون قبل
 الفطوري تولى الصلح عليه متفقا ونجنا في القوت فصر الشيعي وسار على الرج
 فوق النساط نقله الموالف من غير قوة وغسل سلكا في ليلة وعاد الى طيبه
 في الدجور امام قد بناء بالغا بيات مجمع عظيم وجم غفير واداء ما من المؤمنين
 بسورة مريم ما من كبر وفي سورة الرعد ثمانية هادي واسم النبي بمقول ليدروا به
 من بشرى نبيه فذكرها الاله بطرس الزبور وفي مدحه ترك هل اتى وفي
 ولدته وبنتا لبشر جازاهما صاحب جنة وملكا كبير واليس الحبر وصلوا اساو
 مرفقة وفيهم من شارب طهور وكما انزلت فيهم بطرس الكا جلال السطر
 كالى الولاية ثم الشايعي واقى المودة ما من كبر والى الشاهل ذلك على مقام
 عظيم وعبد كبر واية كواضع الصادقين وقد شركوا بالكتاب المبين من الجور
 عصمو في الكتاب واعطى الامانة من غير قوة امامي على اللسان ليلين قد اخفى بوجه
 في صنوبر وكيف يقول من قال فيه رسول الاله اللطيف الحبيب بجزء الملائك
 والعاقلين عن اصحاء معجزة المستنير ولواتهم حمد واجمدهم لما وصفوا بعشر
 المشورة مفارح تحكي اواذي الحيا ومن بعد اواذي الجور ومن بعد اواذي الكفر
 وقطر النجاري القوي العزير واولاده العرسق النجاة هذه الامام الى كل نور
 ومركب شبي عرشه لا تنافيهم قبل خلق الدهور وفي كتب من عيسى تولى
 ومن قبلها اثنت في الزبور هم الطاهرون هم الاكرمون وهم الفقير
 هم الرضا هديفهم العابدون هم الحامدون في بيت شكرهم التائبون هم الساجدون
 هم الزاكون لرب تدبر هم العالمون هم الصائمون هم الصالحون هم العاقلون
 حدوا لاله وكف الامم المستعير لهم رتب علت النيرين وضلهم كحاطب
 منافقهم كبحر النساء فكيف ترجم عنها خبيث ترى البحر يقصر عن جودهم وليس كسلا
 من نظير على العلم والحلم قد انظروا وعن نبع البر ما من طور فكم من كروب تجلت به
 وكمن جلا برسيم الغفير وكسنة اصدعوا في هاء وكمن جوا من فساد وجور
 سعيبر الضلالة فمنهم خبث وشيطان نكس في نور هيتا وبشرى لاصحابه
 يوم القيمة يوم النور لا تهم سلكوا سبيلكم وما لهم عنهم من ظهورهم كمنوا

ودهم في الغلوب لحول التواصب ياق صبر اما مواعلي الحق لم يعد لواء الى ان
 يقوم يوم النور فكم من هذا حكم دفر اذا سطر في دكر من سطور سراج اتفاق بهم
 ينفق باذن التبعيع المبنيك البصير اذا ما اتى ولدا لتسكري لافها ودين الاله
 الصديق وتسلوا الارض من عديم كماله من فساد وجور وتجل اشجارها مرتين
 بلا مرتين من سنين الدهور واتى لاجوا من عالمي برين حياه بدنا ليدروا لافهم
 يوم حرب العداة على كل طالع شوق كقوت فيا ابن التبول قبا بن النبي وبابن الوحي
 الامام الامير سرافعا الى الشجرة تنهما التواصب كل السرد وما من سواكم من
 مغيث ومن سواكم من مجر مشيقتكم فلا تس الحدا على بطور ولا في الظهور
 لعل قياكم ان يورون ويأق النهران بكل السرد فخر او تبا لاعدائكم ليهم فيهم
 الامور فان الفساد بانهم قد علما ودين الاله به في ثور فكم من غلوب لهم نافض
 كدخل حقلهم في الصدور وفي الغسق كسلكوا مسلكا وكمن جوا واثم كبر
 فيا ويلهم من دهي احد ثوابه وقهر امرهم من غير من لصال لاخلد ستمهم فما
 من فيل ولا من دبرهم عالجوا طب دناهم فكم خرج شربوا بالثور وكمن سكت اكلوا
 صقور وكمن شقوا من فيهم العبر وكمن كفوا في الثواب والربا ورجع القبان وضوا لثور
 والكنهم قد مضوا وانفضوا وصاروا الى النار ذات السعير فكم في الحجب لهم من شهور
 وكمن في الحجب لهم من غير فلا رجوا بعدا ليليم دوام الزمان من الدهور فمدفها
 يا امام التوري من الكهفي العبيد الفقير من الكهفي السعيد ليلين المهين مولى
 النقيب نكس سري وفي وفي وفي على خير شفيع سميع سميع مطيع وسبع
 سميع رفيع ونور شهيد شهيد سديد سديد وشيد حديد فريد مصود حبيب
 لبيب حبيب نقيب ادبيل ريب نجيب ذكور عظيم حليم عليه حكم كرم حبيب
 جليل بل كليل نليل اسبل اميل ليل صبور حليف شريف حليف لطيف حبيب
 صيف عفيف غفور وهذا الصفات هذا القوت لحاى الغري الامام الامير
 بختك مولى فاشفع لمن اناك بلنج شفاء الصدور هو الحبي النبي الفقير الى رحمة
 الرحيم العفور من الحشا خلا دجه فامر فيل ولا من غير خطايا به كمن لعل النار
 ووزن الكام واحد ثور شيع كبير له كساها النقي قبل لغير اناه السدير في

يقول اعبدني في سبط النذير: ايتي الامام الحسين الشهيد: يقرب مني في
دمع عزي: ايتني بجا شرفا به: يعود الضرب كمثل البعير: ايتني امام الهدى
سيدي: الى الجاهل للشيخ: ادعي الحيات ودفع العظام: بارض الثورين
القبور: اعلى افرسك الجنان: وعور قمر لعل الفصول: ايتني الى صلب النجاشي
فيل الطمان: ذاب النور: ايتني استقبل ذنوبنا مضت: من المستقال الا للعفو
فاذ ديت لعرب لعله: بوق الا جاز للشيخ: فكيف بسبط النقي الشهيد: جيل
لديه عقاب البعير: فطر من سمي غيب الحسين: لولا الجناح من بعد المصطفى: اتي
لن يارته قاصدا: فاضى صمما الفضل المرفد: اقم بضره دائما: بمر السنين: ومن
الشهور: وان تجا بر كره فله: وما الى سواكم ولا في ضمير: مقامي عندك هو مقامي
وسبري: تركك استغفر: ولان وداي كمال الصنيع: مقيم وحقق وسط القمير
نشاط علي من الوالد: وكان غدا للفضل صغير: وصلى الاله على المصطفى
وعمره الطاهر من البدو: بكل وان وفي كل حين: وقت العشي وقت البكور
الحق وحرمة الكائن: على الشار بارام المستقيم **خطبه** بعد رمضان وعبد قريبان
بدانيد رستينكه مخطبه: كهست افشاح ان تجتهد است كخطبه بعد رمضان
وعبد قريبان كه شعا ابرق وخطبه تسبيح وتكبير است بركعت كما قد علمت
كه تكبير كويديش اخضر: وخطبه عيد بن سبه باركعت الله اكبر بعد ان ركعت
لا اله الا الله والله اكبر وشهد الله اكبر والحمد لله المطلق الذي لا يدركه احاطة الفهم
ولا يلحقه العظم: الفهم في جوارها الوهم ويغرق الذي من الانوار والشرق واظم الذي
فانفس واذن للتخالف بعد واربق وفصل لابل فحكمه وثق ودعي الى الحكمة
ووفق في عبادته طامعا سمع الوعد صدق وعاجيبا الفهم في جوارها والذنب طعرق
والكل الى يد برجعون وبين يديه يفصلون لا يستل عما يفعل وهم يشعرون الله اكبر
والحمد لله كثيرا وسبحان الله بكرة واصيله الله اكبر ما عا بعد قرب بعد واسفر ضبح
جدي الله اكبر ما هيبت الشماي وثبت الجبال وتغيث الظلال سبحان من يسبح له
السماء بخبرها والانوار بركعتيها والدمع بركعتيها والفضل بركعتيها وسعد بالخبر
ومدن والكون وما حوز جنان وان من شوق لا يسبح بحمدك الحمد على نعم ولاها

الغزاة باق شرف وجنت بفار بغير صلوات بقو تكرر عديده هائم الحواسيل
يبداء بنذر الشرب: ان حسن ما نظمت افلام الافهام من اقسام الكلام وان كان
بطون وزاوايا نام من نطقه ميام الافلام كلام الملك العالم الذي سطرته ابدى
البرق الكرام قال الله تعالى في قوله عيسى لم يمدون قاذفون في الفزان فاستمع
له واعتبروا لعلمكم وحمون اعوذ بالله من الشيطان الرجيم هو الذي نزل من السماء
ماء ليمس به شارب ومنه شجر فيه تسهيون ثبت لكم به الزرع والرتيق والاعناب
ومن كل الثمرات في ذلك لاية لقوم يفكرون وبعد اذان من مرام وعظ كند
انواعكم كل دراز فضل مذكو واست بعد اذان وعلى استسقاء على الحسين ركه
در فضل حق هفتم كذبت بعد اذان واستسقاء من **خطبه** اول در وعاشوراء الحجة
الغزاة بخمسة الاخير: وما تخرج الصدور والحاكم في رتبة الحكم العدل الذي يجوز
اللطيف بكم وان استاذن جميع الامور المبين لهم ما ياتون وما يدرون على امر الله
ليبلوهم انهم احسن على وهو الخير والفضل والواحد القهار وهب لما يدبر على غير من
الطيف وكما به قهرا واسرع فاعلم به اما لا وحدا وان بعد في جميعهم بقدر قدر
سابقا وصلا ولست اكل قهر يومين في كتابي بعد ما قد ما قال ممن فعل من الظلم
وهو مؤمن فلا يخاف ظلم ولا مغمما قال ولا تحسبن الذين كفروا انما على الله خبير
لا نفسيهم انما على الله لهزادوا انما فبنا ذلك الله الذي احاط بكل شيء علما وبالله استعوا
والارض وما بينهما البحر والعقار اخذ على ما جرت به الاضية والافراد اعبد
وهو اهل القهار والساطع والافندار واشهد الله لا اله الا الله وعد لا شريك
له شهادة تحسن عواقبها عند الانصاف عن هذه الدار وبدن باظهارها كل مستد
غدا واشهد ان محمدا عبده ورسوله ارسله فاضعا عن الكافة امر او مفر او كرامة
وهاديا الى رضاه من تبعه وكان له جزاء وكلفه بذل الاجها في غدا ان يحادوا
من احق امر من تبعه واعلى له على اعدائه كما وانزل عليه قل لا استألفكم على اعدائي
الا المودة في القربى فمنهم من آمن به ومنهم من كفر فاعلم في الكافرون قتلا وتضام
او تلك الذين يرايونوا الصلوة بالهدى والعدا باليعقوب فما اضربهم على النار
همل الله عليه اله وعلى ابيه وابنه على من لا يطالب به المؤمنين للمفوض ط

على كافة البشر التي المحض ومعدية في كل ما نهى وامر المؤمن على كافة الاعضاء التي
 الرزق والظفر وصل على سبطه والائمة من ولد الحسين عليهم السلام التي هم الرزق والظفر
 والاصابع والفاصلين والمفقيين والمستغفرين بالاعذار بها الناس انما الله
 وقولوا لا تسبوا انقوه حتى تقا به خزوا في الدنيا والاخرة جدا سعيا في
 اعباد عباد من عرفه حق بغيره فجا منه وعدا وخاف وعيدا واخلصوا اليه
 اليه من اعتمد في هذا اليوم العسير سرورا واخفا عيدا اولئك الذين بدلوا نعم
 كرا واحلوا قومهم دار البوار هذا انهم يوم انهم في ركن الدين والحق في ركن
 اولياء الله المؤمنين وذلك طواغيتا كاضارا كجرى على الديق والمعاذين
 وعملت كل المعاذين والمضيدين كذلك يريهم الله اعلم حسرت عليهم في ما هم جبار
 مير الشارق في خلقه الله على جميع العباد وشهره واسه على استه الزمان في
 اظفار البلاد ووقع السبق في المحرم من الديق والاولاد وتحت في نواصهم سياف
 الاعذار والاضداد كبرهنا عند الله وعند الذين امنوا كذلك يطبع الله على كل قلب
 متكبرا فقلوا اسبط النوى المصطفى وضعوا حديد يوزيد على الصفا وسقوا كاس
 الميت عوض ما كان عليه من خلفا واقاموا اولياءه وحجته من بعد قلى شفاؤه
 مكر الذين من قبلهم فلهذا المكره جميعا يعلم ما تكسب كل نفس سيعلم الكفار لعقوب لذار
 حسوا انهم الله ان لا يخشوا فاما على ضيق ما احدوا فاما يلبسوا الا العليل يتكلموا
 حتى عاقبهم الله بعد ابل الدنيا على ما مكروا ثم تعلم الاعذار الاخر يوم لا يفيغ الظلم
 معذرتهم ولهم اللعنة ولهم سوء الدار اظهروا بقا لهم قديم الاحقاد واستقصوا
 بقليهم الالباب والاحقاد واسموا بدين الاسلام المكذابين به من جميع العباد وخذلوا
 ليقوم من غيري الدنيا وعذاب المعاد وترى المجرمين يومئذ مقرنين في الاصفاد
 سرابيلهم من قطران فتنق وجوههم النار ما يكون احتجابهم يوم العصور والعرض
 اذا سئلهم الله عن ضيق ما حلهم من القرض وقد تكوا على ذرية نبيه اهل السماء في
 الارض ذلك ولوقبشاه الله لضرهم ولكن ليلو بعضهم ببعض ويجعل اعدائهم
 يصلونها ويوش الظار فانخذلوا عنكم الله معتمدين جنة واقبه من هوال المات و
 سيجو يلهم في اعقاب الصلوة فار الله يبدل بالاحلاص من ذلك سبائكم حسنا

بجاءني

وبجاءنيكم على اظفار ذلك الخلود في فضائل الجئات التي تجري من تحتها الانهار
 وتقر بلى الله بقر الاس على جبل المصاب صاحبوا هذا اليوم العسير ووصلوا
 الاسف والاكيب وامنعوا نفوسكم لذرة الطعام والشراب واسئلوا الله ان يعطى
 على ما لهم انواع العذاب افسلوا فضل الاولياء الخاضعين مع الاحباب بقولوا
 الفرع الاكبر من الملائكة الجبار وعليك بالتسك بكتاب والنادية بدار القايدة
 الى رحمة وثوابه والها فلة على طاعة نيتكم في مودة ذوى القربى وطاعة من حجتهم
 ومتابعهم فخذ وعدكم الله ان يمشركم في جامعهم ويبدلكم دكر امته في شعاعه
 تلك عقوب الذين اتقوا وعقب الكافرين النصارى في طرفة السبيل الذي علمهم بفاوته
 وخلف لسلف لذي سعتهم بولايتهم حين اقتديهم فاسلكوا طريقتهم المودعة الى
 مكاييم الاخلاق ومراقبة الخلافة من عن راضتهم في جوار الملائكة الجبار وعليك
 بالقبول على المصا وكظم العيظ عن سيق العدا وصيلة الارحام والتورع عن الاثم
 التقيدين بدي الشفي غسق الظلام والتوكل عليه والالتجاء في جميع الاحوال
 فاليه المصير يومهم بارزوق لا يخفى على الله منهم شئ من الملك اليوم سيد العالمين
 جعلنا الله وآياته من اخذ من باريهم المقربين باثارهم المستفيدين باثارهم
 عز وعفارة والله تعالى يقول لم جعلت الا لياك العقول واذا قرئ القرآن لايه
 ثم نفوذ واقرا انما وليكم الله وسوله والذين امنوا الذين يقيمون الصلوة ويؤتون
 وهم راكعون ومن شئت الله وسوله والذين امنوا فان جرب اللههم الغالبون **خطبه**
 دويم ووزعنا شوا الحمد لله الذي خلق الجنة وخرقها بالنعيم وملاها بالانعام وشوق
 اليها الايقنا والاختيار من الانام وجعل الجنة ثمانية اقسام جنة عدن وجنة
 نعيم وجنة الخلد وجنة المادى وجنة الفردوس وفار الجلال وذا الكمال والاسلم
 لسته من فضته ولسته من هدي حسيانها اللؤلؤ والمجان وترها الرقيقان نضع على
 الانام فيها انهار من بياض عسل سن وانها من لبن لم يغير طعمها وانها من غير لذة للشايد
 وانها من عسل مصفى مطهر من الدرن لا اثم اهلها في كاف الغصون كما مثال البدر
 يضيء لرجن نواعم الاجسام حسنة على قدر اعمالهم فهم كالنوكب لدرى القابض لا ينف
 ومنهم كاللبن في الكلب الى انما تشرق وجوههم ونفق اعمالهم وبد هبهم الهن

الزكوة

والنصر وعلى آيةها السبطين الشهابين القويين الذين هما اللذين ينزلان السماء والنصر
وعلى نبيها عابد بن هذا أهل البدو والحضر الأصغر والأكبر وعلى الباقر والفضل
الجامع والبيان الساجد العالم بكتب الأنبياء والسور وعلى الصادق ومضاج المقاتل
صاحب سلم النزيل والعتك والفقر وعلى الكاظم ذي الدين والفرج المستقيم صبر
من صبروا شكر من شكر وعلى الرضا كنف الورد في نور الهدى مظهر الأيات في الماء والحجر
والشجر وعلى الجواد ذي الخلق الحميد والشر في الجهد العالم بالشر والناظر في الجاني
وبظهر وعلى الهادي ذي الأياد الجسام والنعيم العظام البدو والمبشرين بالهدى والهدى على
دافع المغارم كاشف الظلم الكرم الطهر العظم الخضر وعلى الإمام الخلف المهدي
المشهور والمنظور صلوة لا تقطع عليه يد هالة القضاء لمسيحها ولا امتناع لم يرد هالكم
شجرة أصلها النور وفرعها الوحي ولقاها النور الفاطمي وأعصاها نور الحكمة الألهي
وعنه العلم السماوي وثمرتها علم الحق ونورهم المصطفى وصباؤهم الموقر بها وهم
وأولادهم تامل المؤمنين وهم الكفاة والولادة والهداة والسفاهة وسيفها النجاة وهم الأئمة
العلوية المشرقة من الشمس الفاطمية في السماء المحمدية والاسرار الإلهية المودعة في القلب
البشرية والأعضان النبوية التي لا تقبل لدفعه الأحمدي والذرية الزكية والعتق
الهادية المهدية لاشرقية ولا غربية **شعر** جاري وجوده لا يحد ولا يصبو ويدور في فلكها
ولا أفلاكها انفسها صفا ويزور نواحيها أيونها سحرها ويحكمها عدلها **وبعد** فاعلموا يا
الانام ان الشهر الحرام الحرام عظيم المحرم في الجاهلية والاسلام وفي العاشرة كان
مقتل الحسين وانما نشأ الفرقة الشاذية بهلاكه واهلكوا العرب عند قباله فجدت
لاهل البيت شتمهم الاخوان واضروا من قلوبهم لقتول سيدهم وامامهم عثم من
فلذلك اكل منهم يشام به ولا يرضيه فيجب على المؤمنين ان يقيموا سائر المصايب كلها
وبظهر واسعاد الجمع والنوح بقدر الامكان فهدت بقبلته اركان الدين بقصص
جوانب الدين المبين **شعر** لفران الشمس اخضر من بصره لقتل الحسين البليد
واقبل الحلف من العاشرة اذ كنت رفاة لمسلمين فقلت فيعزوني بدلتا الدين
وصار العروا جمعة ما تماقنا عشر العشر ما يجب من حقوقهم علينا واياهم لم الحنة
الواصله انما فلو كنت حاضرا يوم الطفوف لوقيتهم من الحروف طهر الرماح من السوف

الحاشية

وما كنت لعمرى بخال عليه يعزى غير ان يجتنب عن نعم الله قد ركبها القناديل
فلا علم صواب كرى في تنازله بنظر قنبري في ايها المؤمنون اجروا ماء عبي الغي
ويا ايها الباكرون سلوا الذين القوا من جنحون ليجفوا ما شظروا في هذا الخلق الفاسد
اما تكون على هذا المصا القاصح فيا عبياه لمن يطيل النوح على الدبار ويندب لربو
والامام ولا يبيد لصا السادة الا لها **شعر** لصاكم تزلزل الاطواد ولقتلكم تنفذ الا
كل الزايا بعد جن حلوها تنفذ منكم الجليل بعدا فيا قوادى القبح من الكابة
لا تستريح وعلى اهل الوالد الجحان دم في البكاء والاخران فيلجوا عيلاهم ويا شوقا
شعر حنينا الى الارض التي تسكنها اقبل ترابا لارض في كل منزل وخر على ما قد
من الظماء اغمر بئر بلدا في كل منهل اما جمل هذا الورع العظيم ان تذهب عليه
الاعلام اما جبان تشق عليه الفلوب هذا هو الجوب من شدة الام في
رحمكم الله المانم والاخران على البسوا على هذا المصا جلا يبين لسانه ولا تخافوا وانظروا
الى الحراسم النساء الاطاهر على اقطاب الجبال تضع وجوههن الشرا لتساوهم
استوا كما هم بعض اليهود والنصارى **شعر** يا لرجال العظم هول مصيبي جلت مصيبتها
وخطبها ليل الشمس كسفة لفقد ما منا خيرا لبرية والامام القادول واعلم
رحمكم الله انفسا لآخر ان اصدق رث عن فيريران لاشيا فرجت بعزل لكرور
عن الوالد المكرر بل لنوع الهتان اذا سبكت عن فقرها الاحيان نفس ذلك لدم
المصتبوع بعض الجبل المقيم المنعوا اجس من عندك النوح والبكاء على ضل لايف الجبل
ولا يحسن النوح والبكاء على ان امير المؤمنين **شعر** فاء تدق من جنو وهو من نار بصد
كالعود يوقد بعضه والبعض منه الملاءم يربي فاعلم انبا كون اى اجر جزون وودد
التاجون اى ثواب يحصلون لمتوادام هذا الحال الى الابد وروى في شيلن نعر
ولاى شى انتم جالسون انتم تفرقون لحاتم النبيين وعلى امير المؤمنين وقد اسقيتم
بيكم صدى الامم المعصومين وفقرهم والله هم البشور سيدنا العالمين في الجبل
والله ليحكم تجلى به الكواكب يا طوبى والله ليروح تحصل به السعادات فكيف تلتذون
بالماء واما امكم مثيل الظماء وكيف تشبعون من الطعام واما امكم وسبعه الكوا
واقول ان الانام الاعلام تدرككم فيهم الطعام وسقوهم كاس الحما **شعر** لهم جوم على

انما تصاد ذائبة وانفس حادوت جنانا ربها كان فاصداها بالغير ناعها وان
 فاتها بالسيف مجيها وانظر الى الشهداء من الشبعة والا فربا لما علموا انهم لا
 يصلون الى طالع الله لستية الا طلع الحق وليس الميت وانما لا يصلون الى طالع
 الا بيد القوس في طاعة محبهم وعلموا انها المرتبة العالية والنجاة العالية
 على ذهاب النفوس يوم البؤس وذل الارواح يوم الكهاج والاحياء يوم الحلاوة
 الا بذان الطعان فلو شاهدت كل واحد منهم يوم الطوف وهو ينادي الى خلقه فط
 الرماح شكل السوف كطشان ضربه الطعان الى شرب ماء السماء الذي التراح بخر
 كانهما في طاعة عود من الرماح في السوف صوت وقع حدها عن جملتها
 فوا في حالها من شدة حزنها وضيقها حزوها فاقوا بها على الاولين والاخرين
 في بعض انهم المؤمنين **شعر** كان رسول الله اوصى قسما فاجسادهم في كل انفسهم
 فكم يومئذ من بكى مقرونة وعيون سفوحة ولا طلة حذها ومسندة لجلها ورن
 منشور شعرها ومن ثوبك سترها فاسعد في ثباتها الناس بالكاء والعويل والندب والويل
 انهم لم يقدروا على الجليل واستكروا العزائم على الغريب اللبيل وجزع كاس الموتى لطف
 انفسا كراما وكانوا للرسول ذايعا وبدا بعد الشتم من آل هاشم يخشون كانوا كالبذر
 طوا العا قالت تكيته لما قتل الحسين اغتفاه فاعلم على منتهى **شعر** شعروا ان
 شربهم ربي عذب فاذا كروني اوسعتهم بغريب وشهدت فاندبوا فقامت من فوقها
 ما فيها وهي ظم على خيلها واذا بها تفت يقول **شعر** كبتك لستاء والارض عليه بدوع
 عزق ودماني بيكاك المنقول في كبري يابن غوقاء امة ادعاء منع الماء هو
 منه غريب عزراكي المنوع شرب الماء ان احسن نظم الاظواهر والبلغ وعظا الوال
 وزجر كلام من ظلمت القلوب بذكره قال الله تعالى ويقول في قتل الممكروا
 تحسبوا اني اترككم في ارضي الله ام انا بل احبكم عند قيامي بوزون فرجكم اياهم
 الله من فضله ويستبشرون بالذين لم يلغوا بهم من خلفهم الا خوف علمهم ولا هم
 يخبرون **خطبة** مؤمنة على كفة ذنوبه انشأه مؤدو خالي ان الف استا بر است محمد
 مرعطت منه وسبغت نعمته وسبغت رحمة وقت كلمته ونفذت مشيئة
 وبلغت حجة وعادتك صديقه حدة عدهم قمر ربوبية ففضع لعبوديته من فضله

من خيرة

في وفرة

من خيائه مغفوف بوجدين مؤمل من ربه مغفرة بخيه يوم يشغل عن حبيته
 وبنيه ولستغفبه ولسترسده ونؤمن به ونوكل عليه وشهدت له بغيبه غلظه
 نمر بوش من حق وعدته ووجدت عده مدعي ليس له شريك في ملكه ولا يكن له ولي
 وضعه جل عرشه ووزير قنطرة عن شيل في طير علم فتروطن في وقتك فقه
 وعوضه فغفر وعك فعدل لوزنك ولوزنك وليس كمثل شئ وهو قبل كل شئ وبعد كل
 شئ رب السيف في يده ممالك بقوته مستعد من علون متكره ليعين ليس يدركه بصر ولا
 يحاط به نظره في بيعه بغير بيع على حكم ردف بجمع من عليه عجز في وصفه من صفته ولا
 في نفسه من عزة قرب وبعد فخر بيب دعوة من يدعون وبه زق عباد ويعين ذو
 لطف جفي ويكش قوى ورحمة موسعة وعقوبة موجبة تحت جنة عريضة مؤنة
 وعقوبة عجم مؤنة وشهدت بعث محمد عينا ورسوله وصفيه وحبيته وعين
 بعثه في جبر عصى وفي حين عزم وكفر رحمة لعينين ومثله لمرئ ختم به نبوته وقوف
 به حجة فوعظ ونصح وبلغ وكادح رؤى بكل مؤمن ولي يحيى ذك رضى عليه وعنه
 وتسلم وبركة وتكره من رب غفور رحيم قريب مجيب مستكم مفسر من خفي بقوى
 وذكرهم شوق دينكم فليكن رحمة تسكن قلوبكم وخشية تذكركم مؤعكم ونفية تخيمكم
 يوم تذهلكم وتبليكم يوم يفوز فيه من ثقل وزن حسنة وحق وزنه ولسكن
 مسئلكم مسئلة دل وخضوع وشكر وخشوع وتوبة وتويع وتذم ودجوع ليعين
 كل مغنم منكم محقة قبل سقر وشيئة قبل هزم وسعة قبل عده وخلوة قبل
 سيلة وخير قبل سفر قبل هو بكر وفهم ويمرر ويسقم ويملك طيبة ويقهر عنده
 حبيته ويغير عقله وينقطع عمره قبل هو موغول وجسمه وهو كذا عذبة في روع شدة
 وحشر كل قريب وقعيد شخص يقين وطرح بظفره ودرع حبيته وعطف عريته وسكن
 حبيته وصليت نفسه تكبر عرشه خضرته ويتهمة ولده وفرق عنه عده وشي
 جمعه وذمهم صبره وسعته وكفى ومدة ووجه وجر وغيل وعري شفت يبي
 له دعي ولتغلبه كفه وشدة ذنوبه وقصر عجم ولت ودع وسلم وعمل قوف
 وصلى على بيكبر ونقل من ذنوبه وزمخرفة وصورة شدة وجوهه ففعل في خير عمل
 خيرون موصون بلين مقصود مشفق على ذنوبه عليه خفره وحى عليه عده ففعل

وَنُفُو وَجِيعَتُهُ وَلِيَّةٌ وَنَجِيَّةٌ وَقَدْ لَمْ يَمُوتْ وَجِيعَتُهُ وَصَفِيَّةٌ وَبَدَأَ مَفْجُوشًا
 قَبْرَهُ مِنْ مَفْجُوشٍ فِي جِهَتِهِ حُودُودُهُ وَيَسِيلُ صَدِيدٌ مِنْ قَبْرِ يَحْيَى ثَوْبَهُ وَكُلُّهُ يَنْفُشُ
 دَمُهُ وَيَرْقُ عَظْمُهُ يَوْمَ حَشْرِهِ فَيَنْشُرُ عَنْ قَبْرِهِ وَيَفْخُ فِي حُجُورِهِ وَيُدْعَى الْحَشْرُ وَتُسَوِّدُ بَشَرَتُهُ
 قُبُورُهُمْ حَتَّى يَصُدُّوا فِي كُلِّ نَفْسٍ وَصَدِيدُ شَهِيدٍ يَنْطُوقُ وَقَوْلُ الْفَضِيلِ عِنْدَ رَدِّهِ
 تَبَرُّ بِعَدُوِّهِ وَبَصِيرَةٌ مِنْ زُفْرَةٍ نَضِيئَةٍ وَحُضْرَةٌ نَضِيئَةٍ فِي يَوْمٍ تَحْمِلُ عِلْمُكُمْ مَشْهُدًا لَكُمْ
 جَسَدُكُمْ بَيْنَ يَدَيْ مَلَكٍ كَبِيرٍ بِكُلِّ صَغِيرَةٍ وَكَبِيرَةٍ عَلَيْهِمْ جَنَّةٌ يَلْعَبُونَ فِيهَا وَبَحْرَةٌ فَلَقَهُ عَبْرَتُهُ
 غَيْرُ مَرُوءَةٍ وَصَفِيَّةٌ غَيْرُ مَسْمُومَةٍ وَحِجَّةٌ غَيْرُ مَقْبُولَةٍ وَثَوْبٌ صَفِيَّةٌ وَتَبِيضٌ جَزِيْرَةٌ وَنُفُو
 كُلِّ عَضْوَةٍ لِيَوْمِ عَمَلِهِمْ فَتَمُوتُ عَيْنُهُ بِنَظَرٍ وَبَدَأَ بِلُطْفِهِ وَدَجَلُهُ بِخُلُقٍ وَجِلْدُهُ بِمَسَّةٍ وَ
 فَرْجُهُ بِوَلَسَةٍ وَبِلَدَدِهِ مَكْرٌ وَكَبِيرٌ وَكُفٌّ عَنْهُ بِصِفَةِ نَسْلِ سُلَيْمَانَ وَوَلَّتْ يَدُ وَتَبَقَّ
 يَحْيَى عَدُوُّهُ وَرَدَّ عَنْهُ بِكَرْبٍ شَدِيدٍ وَظَلَّ بِعُدُوِّهِ أَجْمَعٍ وَبَقِيَ شَرُّهُ مِنْ جَنَمٍ تَسْوِيْهِ
 وَتَسْلُحُ جِلْدُهُ بِضَرْبِهِ وَبَنَتْهُ بِمَقَرِّهِ مِنْ عَدُوِّهِ يَعُوُّ جِلْدُهُ بِعَدُوِّهِ جِلْدُهُ بِدَسْتِهِ
 بِغَيْرِ حُضْرَةٍ عَنْهُ خَزَائِنُهُمْ وَلَيْسَ يَصْرِخُ قَوْلُهُ حَتَّى يَنْتَهِي نَعْدُورُ بَدَنِهِ مِنْ شَرِّهِ كَلَامُ صَبْرٍ
 نَسْلُهُ عَفْوٌ مِنْ رَحْمَتِهِ وَتَغْفِرُهُ مِنْ قَبْلِ نَفْسِهِ هُوَ وَاسْتَبْلَقَ وَخَرَجَ طَلِبُهُ مِنْ رَحْمَتِهِ
 فَتَذِبَ رَدَّهُ وَتَسْكُنُ فِي جَنَّتِهِ بِقَرْنِهِ وَخَلْدُهُ فِي حُضُورِ مُشِيدَةٍ وَمَكْرٌ مِنْ حُرُورٍ وَجَنَّةٌ
 وَطُفٌ عَلَيْهِ بِكُفٍّ وَسَكَنٌ بِحُضْرَةٍ وَدَوْنٌ فِي ثَقَلَتِهِ نَعِيمٌ وَسَقَى مِنْ رَيْبِهِمْ وَشَرِّهِمْ
 عَيْتُ سَلَسِلٍ مِنْ رُجْعَةٍ بِرُجْعَتِهِ غُفْرَةٌ عَنْكَ عَمِيرٌ مُسْتَدِيمٌ لِلْيَوْمِ وَمُسْتَشْفَعٌ لِلْيَوْمِ بِشَرِّهِ
 مِنْ حُجُورِهِ وَرُفُوفٍ مِنْ شَرِّهِ عَدِيدٌ لَيْسَ يَصْلُحُ مِنْ شَرِّهِ وَلَيْسَ يَنْفُذُ هَذَا مُسْتَلْقٍ مِنْ شَرِّهِ
 رَدُّهُ صَدَقَتْ نَفْسُهُ وَتَلَا عَفْوُهُ مِنْ عَضْوَةٍ مُشِيدَةٍ وَسَوَّلَتْ لَهُ نَفْسُهُ مَعْصِيَتَهُ مُبِيدَةً
 ذَلِكَ قَوْلُ فَصْلٍ دَعَاكُمْ مِنْ جِهَتِهِ حُضُورُهُ وَوَعْدُ نَفْسٍ تَنْزِيلٍ مِنْ حَكَمٍ حَبِيدٍ نَزَلَ بِرُفُوحٍ
 فَدَسَّ مِنْ عَيْنٍ عَلَى شَيْءٍ مَشْهُدٍ بِكَيْفِيَّةٍ عَلَيْكَ سُلُوكُهُ مَكْرٌ مِنْ رَدِّهِ عَذَابٌ مِنْ رَيْبِهِمْ
 مِنْ كُلِّ رَيْبٍ فَلْيَنْشُرْ عَنْ مَضَرَّتِهِمْ وَلْيَبْدَأْ فِيهِمْ لَكُمْ مَسْتَشْفَعٌ بِكُلِّ رَيْبٍ وَكُلِّ كَلَامٍ
 عَجَلَتْهُ شَيْءٌ مِنَ الدِّينِ بِحُجَّتِهِ بُونَ يَتَأَخَّرُ عَنْ رَدِّهِ الْحَدِيثُ الَّذِي خَلَقَ نَوْعَ الْأَلْسَانِ
 وَسَوَّاهُ وَعَدَلَ الْإِحْسَانَ عَلَى الْإِحْسَانِ وَعَدَلَ لَهُ وَهَتَاهُ بِمَا الْوَلَاءُ وَخِيَارُ الْإِحْسَانِ
 أَعَدَّ لَهُ وَسَوَّاهُ عَلَى كَيْفِيَّةٍ مِنْ عَمَلِهِ وَفَضَّلَهُ وَسَلَّمَ لَهُ الْكَلْبُ مِنَ الْكَلْبِ وَفَضَّلَهُ وَدَثَّرَهُ بِنُورٍ
 الْأَسْلَامِ وَرَدَّ وَجَمَعَ لَهُ أَصْنَافَ الْخَيْرَاتِ وَرَدَّ لَهُ وَأَعَانَهُ عَلَى مَا هُمْ بِهِ وَأَمَّهُ وَكَانَ لَخَيْرٍ

مَامُولًا مَلَهُ وَجَمَعَ لَهُ أَصْنَافَ الْخَيْرَاتِ وَجَمَعَ لَهُ وَبَنَى الْعَظِيمَةَ وَرَدَّ يَتَهُ وَجَمَعَ لَهُ وَأَشْهَدَ
 الْأَلَاءَ إِلَّا اللَّهَ وَجَدَّ لَأَشْرَكَ لَهُ وَلَا ظَنَرَ شَهَادَةً نَفْسُهُ بِهَا طُورُ الْمَطْبُوعِينَ تَقْبِيْرُ
 أَشْهَدَانِ مُحَمَّدًا عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ الَّذِي كَانَ فِي الْبَرِيَّةِ أَمْرًا الْمُبْعُوثِ إِلَى أَوْسَطِ أَمْرِ فِي
 خَيْرِ نِعْمَانٍ وَأَمْرٍ الْمُبْعُوثِ بِحُسْنِ الْخُلُقِ وَالْأَمْرُ الْكَلَامُ وَحَصَابُهُ مَا عَيْثُ بَيِّنَاتُ الْوَجْهِ
 وَحُجَّتُهُ صَلَواتُهُ مُسَيَّرَةٌ إِلَى خَوْفِهِمْ وَجَعَلَتْهُ سَائِلَةً لِبِهِمْ كُلَّ سَبِيلٍ بِعِبَادَةٍ بِأَيْهَا النَّاسُ
 كَاتِبِي بِكُمْ وَجُودَ الْمَوْتِ نَاشِئَةً فَخَلَا بِهَا وَكُلُّ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مِنْ خِزَانٍ غَلَا بِهَا بَعْدَ أَنْ
 حَشَرَتْ نَفْسُكُمْ بِخَنَازِكِهِ وَصَدَقَتْكُمْ وَقَعْدَتْ بِكُمْ الْمَشِيَّةُ عَنْ وَرْدِكُمْ وَصَدَقَتْكُمْ
 فَأَوْحَى أَحَدَكُمْ إِلَى أَصَاغِرِ الْوَلَادَةِ فَأَوْحَى بِهِ وَتَرَدُّدًا لَهُ مِنْ أَفْجَاعِهِ وَأَوْصَاهُ بِكُمْ
 مِنْ لَاهٍ وَغَايِلٍ وَعَابَكُمْ وَكَرَعَ فِي شَمْسِكُمْ وَعَابَكُمْ ثُمَّ تَصَرَّ بِكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ إِلَى قُبُورِكُمْ فَخَرَّكُمْ
 وَعَرَضَ عَلَى النَّارِ عَدُوًّا وَعَشِيًّا فَاجْرُمُوا وَخُودَكُمْ فَمَنْ قَتَلَ مِنْ أَحَدِكُمْ جِلْدًا وَأَوْصَاهُ
 وَلَيْسَ بِهِ مِنْ وَرَثَتِ مَالِهِ وَأَوْصَاهُ ثُمَّ أَنْتُمْ نَفْسُهُ الْمَلِكُ سَلَفُ فِيلٍ فَتَشَرُّهُ وَأَعْرَضَ عَنْهُ
 الْعَدْلُ بِعَقِبَةٍ وَجَنَمٌ لَا يَنْفُذُ كَرَمُهُ صَدَقَتْكُمْ وَلَا جَنَمٌ إِلَى ثَوَابٍ دَائِمٍ وَنَعِيمٌ شَبَّحَ فِي الْخَلْقِ
 لَدُنَّاهُ وَنَعِيمٌ فَلَا تُغْنِي عَنْهَا الْعَافِيَةُ الَّذِي أَسْنَدَ رَحْمَتَكُمْ وَأَمَهْلَكَ فَلَسْتُ تَذَرِي
 غَيْرَ لِي تَجَانِي فِي الْأَخْرِقِ أَمَهْلَكَ وَأَطْفَيْتُ بِرِ الْتَوْبَةِ مَا وَقَدَّ مِنْ بَرٍّ الْمَعْصِيَةِ وَاجْعَلْ لَكَ
 وَأَشْكُرْ الَّذِي سَطَرَ رِزْقَهُ عَلَيْكَ وَاجْعَلْ لَكَ الْبَسَ بِأَنْفَاعِ الْحَسَنَاتِ فَجَادَ لَكَ ذَلِكَ فَا
 خَالِكَ إِذَا أَوْفَكَ غَدًا لِحَسَابِ جَادَ لَكَ فَا الْبَسَ قَدْ يَسْلُكُ مَطْعَمَاتٍ مَتَهْلِكُ
 يَنْزِلُكَ سَبِيلُ النَّاسِ مَا مَهْلَكَ قَالِبُ الدَّارِ الْمَا وَعَدِيلُ الْمَنَا لِنَاسٍ بِكُمْ سَكَنُ
 الْجَنَانِ الْحَسَنَاتِ وَالْحَذَارِ الْحَذَارِ ثَمَّ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ وَخَطَرَ قَلْبَتِهِ لَدُنَّاهُ لَكُمْ غَايِلُكُمْ
 وَمَنْ حَضَرَ أَنْ حَسَرَ لِقَاءَ كُلِّ لَظْفٍ وَفَارَ وَابْلَغَ عَظْمٍ مِنَ الْعِلْمِ بِالْعَمَلِ بِقَادِرٍ كَلَامُ اللَّهِ
 الَّذِي أَغْنَى عَنْكُمْ كُلَّ مَوَالٍ وَمَعَادٍ وَهُوَ الْمَقْصُودُ الْحَكْمُ وَمُسَوَّرُ مَا مَعَادٍ قَالَ جَلَّ
 مِنْ قَائِلٍ أَنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْفَرَاقَ لَدُنَّاهُ إِلَى عَادَ حَطَبُهُ وَقَعْدُكُمْ بِكُمْ وَتَحْبِسُ
 أَوْ قَطْعُ وَجَمَعَ كَعْبِي الْحَدِيثُ الَّذِي كُلُّ جُودٍ وَجُودًا نَالَهُ وَإِذَا ذَكَرَ الْعَقُورُ الْعَصَاةَ
 سَبَّحَانَهُ أَمَّا الَّذِي أَخْشَرَتْ دُفْعَ عَظْمَتِهِ لَا وَهَامَ فَلَا تُنَالُ الْخَلَالَهَ وَتَسْقُطُ ظِلُّ
 الْبَاطِلِ نُورًا لِحَقِّهِ وَتَقْسُ صَبْحُ الدِّينِ وَاجْعَلْ لَهُ وَأَشْهَدُ الْأَلَاءَ إِلَّا اللَّهَ وَجَدَّ لَأَشْرَكَ لَهُ
 لَهُ شَهَادَةٌ تَرْجِعُ عَنْ الشَّاهِدِ بِهَا أَغْلَا اللَّهُ بِهَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ أَعْلَا لَدُنَّاهُ

اشهد ان محمد عبده ورسوله الذي قصرت لالسن الشاطقة عن وصفه فضلا
 لا ذكل مجد في الثمان خلا له وحسرة الافئدة الواعية عن نفي كماله فلا تجد في
 بشرة العالم خلا له صلوة تفر بها عينه وتبقى بها افعاله واوقاله وتكون يوم
 المقام المحمود الذي وعد به اذكي له وقوى له يا بن آدم انبث لما انت به ولا تغتر
 بنينا البشر بها صاف ولا مبعين ولا مصاف مبعين ولا من يفي للعشر ولا من يوفى
 بالعشر ولا الف صاد في القمين ولا سالك من احباب القمين في ارضي عنك
 والحل لك خلقت وخلقتا وكنت بل ان اذرت زنتا اجزنت زنتا او ضبت
 عمدا او نظعت عمدا او احدثت وجدا احدثت جدا بل ان وصلت لنا فطقت لنا
 او ان اذرت نصفنا فاذرت نصفنا او امطت طرفا فاسمذت طرفا او ارضعت خلقا
 خلقا بل قد خانت خلقا ومانت خلقا واولت صنعنا ومنعت صنعنا ونكر خلقا
 وشنت عطفنا فالقن من خلقنا نكفي **شعر** تميمثان نجي حوة هبيثة والارزقي قد
 الرمان بلا بلا وقدك هذا الدار يحرق قلبا يرمي على المسبحين يوما بلا بلا فاستعيد
 من قرب بلعها وانقذت لب بلعها بالعمها فاكفر في هذا الصالحين طرقت وجل
 في طرقتهم طرقت تجدهم قد هجر والجل لله جل لا لهم وغير ذكرهم ما حلال لهم انظر
 الى من كانت فعله قد ورهم ولا تغلوا في ورهم وانظر الى مجاليس جودهم ومجال سجودهم
 يا حلام عاني ما حلي متاني وانظروا الى فضيلتهم ومقدورهم كيف اخذوا ورهم وقالوا
 بطاعتهم لا ما في الشوق والاماني فاقم بالبيت في الحرم والمعالي في الحرم انهم
 لا يبقوا الا غشال بالذنوب والافعال في الذنوب لا ترى من احوال القبيحة والى
 الخلاص والى تلك ملا الا ارض سبابك الخالص **شعر** لعمر الله ما يفي المعاني ولا يعق
 الا ساكن المشرق في ثوبه في قد في مراض الله بالمال والاصيا بما تقبض من اجر
 وثوابه فينا سعادته من فرقة الثوب وعلاها وسما في فرج الطاعات الى اعلا
 وعلاها وابر حبل الله وقواه واجدد وسعه في زادة الله بنهاية قواه وباشفاؤه
 ذهب كعبه في نياه في القبة لصا به وصفا به عمره الصهل والصبابة واستكشر
 من سبى لمقالة فاهي عن مقالة ولا يفتعل من على المعصية تمكك ودعالك اذا
 الملكا نطقا لبا لبا او دعالك وفاظرك بلحفي فاظرك فطول صومك طولك للذي

شرك

خلق الحب والنبوة

شرك وطواك فل للذي قد طوى واحشى بهرق البقي قد عتسك اركش بالظلم
 مستكدا انما من الشاران تمسك فاهتم بالذي قلوا الحب والتوى انما للفت
 من حيم غير غشا وحين انما سبانه من لم فواضع واما صبه عندهم عند
 الكتابين فواضع وان المقيمين قد تروقت في المسك الا على اواهم وتفرقت في بيت
 الموبة انوارهم طعم المتقين احلى من ابل الام والمز وطعم الناسقين امر من الالاء
 والمز **شعر** ما يغربا بوصال عيش ناعم سصدت طايعا وكارها انما الحواش
 نزع الاخر ارض او طائهم والظلم من وكارها فالقايض من خاض بحا والطاعة
 واهو لها واذا ذكرت له مشورة بادا بها واهو لها وان نعت فدوة اجسق
 غير خباياها واربعه على مؤمن عترة شرا سترع اليها فحلتها واطلعت بينك في
 الفرو والجدة ولا تسالين بليلين في الهبة والجدة فكن في وفاءه من جردناه
 موقوف لا ينفذون كما قد رما دون عوسى والرم تقسك طاء الفراض واجعل لها
 من واصل التبرع المفضي الى الفاضل خاص هو النفس الذي ما اطاع **شعر**
 اخضلة الالهوى من عقابه وحافظ على تقوى الاله وخوفه ليخفي امانتي من عجايبه
 فاكس قلبك من خوف الله وطا ولم تكن ممن خان هوى الله وطا ودع نفسك فاحذ
 فماعتنا هالكا من لا والاخر وعناها وجد في الصلوة وجد بالصلوة واجعل
 قلبك من خوف الله يوجب ارض من طاعته التي يحب واكثر من ذكر الله وعدد في
 على ما اسلفت من ذنوبك فتعد واستكن في سواد الليل من غيرك ما يضا في
 العين واحد ونصا الله جد عنك تنل في الاخرة فرة العن **شعر** ولا تله عن يدك كاد
 ذنوبك وابنه بدع يضا الى الويل الصابر ومثل العنك الحام ووجه ووجه
 ملقاء ومطعم صابه فارقت من النار نعم العفة والجمعة والوسيلة الى دخول
 الجنة وشرف من شرف الرضوان ولاها وندوم لك من النعم اجزاها ولاها فكم
 وايته من عوج في روج الجنان ارجح وكرايت فامقام وثبات وعساكرو وثبات
 ينل من الجنة امانيه لكن شرف وعظم امان **شعر** يا من يصنع عمرة في الهوا مسك
 واعلم بانك لا محالة ذاهب كذهاب تمسك فاباك ان تنهي وعطى وما اوتى
 غاية طولك شتهى وتسمع نهياك ولكن ما شتهى او تكرر في الطاعة ملاك وفي

طَوَّأْتُكَ وَمَا لَكَ إِسْمَعِيلَ صَلَّاهُ الْمَلِكُ وَالصَّالِقُ وَقَرَّ الْمَدْفَعُ حَلَّةُ الْمَعَاظِمَا مَلِكُ الْحِجَازِ كَمَا
الْكَلَامُ وَإِنِّي وَأَمْلِكُ وَأَعْلَاهُ كَلَامُ اللَّهِ أَقْبَرُ التَّوْحِيدُ **خَطْبُهُ** أَزْكَى عَفَى اللَّهِ عَنْهُ

[illegible]

ع

مال دهم الله امر ارجح لصلاته وعفو الحق وطمأنه ومده سنو له لسماعه الاول
 كه مشيلا الشجر شانه رده خطه وشعره ان دواخر اخطبه مدكوروا هدا شدا لاله

[illegible]

اشترکها کند و گفته ها آن یقول شریعتی را که ان یکره جاء به یحیی بن اخیل عن الامام علی
 وقرآن و عادی و محارم الله حرام و واجب من قبل الله نهی و امر و او صبت نعمه
 له اعطاه بعد و احق استجابت له الامام طوعا و قسرا و عادی عرف الیه تان با نمان
 نکر اما ناله در هر صلوة یستعملیم بهمان کلمات مواهبه نشر و نشر علیهم به
 من خطاب تحت نشر **اما بعد** فانه سبحانه قد جمعنا لایر وضع به عنا اصرا و
 جبر به میناکسرا و سده به من ذوی الفاءه نشر او ابرم به لاجل الشاسل امر اخیل
 به متباعد الی انما بصره کلامنا عقیدت نظامه شد و او جمل به قل
 کثرا و صبر به به بنجس الموالید طهر و اعلی به فی حق کتابه ذکر افعال و هواله
 خلق من المائیک بشر افعاله نسبا و صفرا و فلان بن فلان ممن فضل اشکار
 ادب و استرا و نبل بن اخوانه خیرا و خیرا قد استکم بطلب که همتکم باذلهما من
 الصداق کذا و کذا بخلافه و مفر و هو بری ما بدل علی ما بری لا استحقاقه کم فلیکذا
 فشد و او حکم الله بمصاهیر به از و لا نهی حق من این عسر و لا نهی و این مما
 سئله صفرا و استغفر الله لی وکم و کفارة المومنین فیما فوز المستغفرین **خطبه**
 علی که در روز پنج فاطمه خواند الحمد لله حمد لا نهی و ایدیه و اشهد ان لا اله الا الله
 شهادة تبلیغه و ترشیه و صلی الله علی محمد و اله معلوه و لفه و تحط المالات
 التکاح مما امر الله عز و جل به و رضیه و هذا مجلسنا ما قد قضاه الله و رضیه
 و اذن فیه و هذا رسول الله قد روجوا بنت فاطمه و صداقها علی خمسائة درهم
 مثلوا و رسول الله قبله و اشهد و اعلی به **خطبه** حضرت عواد در وقتیکه او را
 زویج دخترها مؤن کرد الحمد لله افراد بعثه و لا اله الا الله خلاصا برینه و
 صلی الله علی محمد سید برینه و علی الاصفیاء من عترته **اما بعد** فان من فضل الله
 علی الانام ان اعطاهم بالحلل و الحرام و اوحی ذلک فی کتاب الی نبی و انکوا الا بابی
 منکم الایة ثم ان محمد بن علی بن موسی خطب ام الفضل بنت عبد الله المامون فی
 بدل طاهر الصداق مقرر به فاطمه بنت محمد و هو خمس مائة درهم **اصح**
 در اذاب داعی و بر فضل خانه نکاح است که نقل کرده ام از ان کتاب کاف و ان کتاب بعد
 و نیده و غیر آنها و این اذاب داعی مرتبست برینه باب **باب اول** در اسباب جابت دعا

و ان یخرج قسم است **قسم اول** در بیان و قیاس که دعا و استجاب است و آن روز جمعه
 و ساعت هفتم شب و ثلث اخیر هر شب و تمام شب جمعه و تا یکد در دو ساعت
 جمعه واقع است یکی مابین فارغ شدن امام از خطبه جمعه و استواء صفوف
 و دوم و قیاس که نصف قرآن غایب شود و دیگر از او فائده عا نام ما و رضا
 است خصوصا سه شب قدر که در شب نوزدهم و بیست یکم و بیست و سه است و
 در شب بیست و سه و در روز و تا یکد شب با و است و بعضی دیگر از آن وقت شب
 عربی است و شب مبعث و شب عید رمضان و شب عید قریان و شب عید
 و روزهای آنها است و دیگر شبهای چهار کوزه ای است که از شب اول ماه حبی
 و شب نهم شعبان و شب عید رمضان و شب عید قریان است و دیگر روز و مولود
 که از هفتم و بیع الا و است و روز نهم رجعت و هر شب که رجعت و تمام ماه
 و ذوالقعدة و ذوالحجه و محرم است و بعضی گفته اند که هر روزی از چهار ماه ما
 رجعت و ذوالقعدة و هر روزی از ذوالقعدة ساعتی که در هر ساعتی از آن یکی
 از اتمه اثنی عشر متوجه باید شد و دعا باید کرد و آن ساعت یا غیر یکد در فصل
 هفتم ذکر کرده ام و هر روزی از ایام هفته متوجه باید شد یکی از غیر و آل او
 و اتمه و روز شنبه از غیر یکد کینه ما و علی و شنبه از امام حسن و امام حسین و سه
 شنبه از امام زین العابدین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق و چهارشنبه از
 امام موسی کاظم و امام رضا و جواد و هادی و یحیی و شنبه از امام حسن عسکری و روز
 جمعه از ضحی الامر است و دعا باید کرد بدعای هر یک از ایشان و در روز و دیگر
 که در فصل بی ام گذشت پس احتیاج کن با احتیاج هر یک از ایشان که در روز و ایشان
 ذکر شد است چنانچه در فصل بیست و ششم ذکر کرده ام و در روز و آل او فائده از هر
 دعا مستجاب است و در هر روز هرگاه وقت ظهر عقدا یک نیزه مانده باشد دعا
 مستجاب است و هم چنین در روزید زیاده ها و باریدن باران و نبرد سپید و قطره و
 از خون نهید و زمین و نبرد طلوع فجر و طلوع آفتاب و نبرد قرشت سون و حیدر
 در طلوع آفتاب در روز جمعه و نبرد خواندن سون قدر یا نذرده یا در ثلث اخیر شب
 جمعه و نذرده از کفین و نذر خواندن قرآن دعا مستجاب است **قسم دوم** در آنکه که دعا

استجاب

و تواند از آنجا برود و در هر سه سوره که در سجده است و دعای کسی که قبل
 از نزول بر آن دعا کند و در وقتیکه بالا نازل باشد دعا کند مستجاب نیست دعا
 کسی که از آنجا برود و دعای کسی که مستجاب نیست و دعای کسی که حق و مردم در دست او
 باشد مستجاب نیست و دعای کسی که حرام خود مستجاب نیست و دعای ظالمان
 مستجاب نیست پس اگر جمع شوند ایشان از برای دعا خدا بر ایشان لعن کند کسی که
 وصال آنده کرد و در لشکر خود نفر نکند مستجاب نیست و دعای کسی که قساوت
 کند بر او یا سپاه القابل است مستجاب نیست و دعای کسی که ظلم خود که دعا
 او مستجاب نمیشود مستجاب نیست و کسی که بر اهل غل و دعا کند بقی بر ایشان
 نفر نکند دعای او مستجاب نیست و کسی که بیدار او سه بار بخیزد و او بیدار
 نفر نکند و دعا کند که خدا او را باز نکند مستجاب نیست و کسی که بدخواه او را نکند
 برسد و نندازد آنجا رفت و دعا کند که خدا نگاه دارد او را دعای او مستجاب نیست
 با سیم در کیفیت دعا و اطمینان دعا منقسم میشود به قسم قسم اول و این جزئی است
 که مقدم بر دعا باشد یا در وقت دعا باشد یا در وقت دعا باشد و وقت دعا
 و فتن و صدقه دادن و در وقتیکه کردن و اعتقاد داشتن که خدا او را اجابت
 میکند و حسن ظن خدا داشتن و در سر غلبه حاجت و دل خود را با خدا داشتن و متوجه
 دعا ساختن و خیر حرام از خدا طلب نکردن که بران قاعده نباشد و انهدا و تجاوز کرد
 باشد مثل آنکه از خدا مناد را عیب و آثم را طلب کند و بداند که شک خود را بر حق
 و کسی که از حرام پلای کند و بگوید تو به من بگو که قسم دوم آنچنین است که مقادیر حال دعا
 باشد مثل آنکه در وقت دعا و تقبیل نمودن و حاجت خود را نام بردن و دعا را در
 بهمان کردن و در دعا تقبیل کردن و بعد دعا و مؤمن باشد بر آن کردن و اظهار حق
 و خشوع و بکاوتی که در حق بگوید یا خود را بگوید یا در دعا و دل را بخدا متوجه
 ساختن و بکاوت خود اعتقاد مؤمن و برادران مؤمن را بر خود مقدم داشتن و مدح
 و ثناء خدا را آوردن و صلوات بر محمد و آل او فرستادن و هر دو دست را بر دعا
 برداشتن و این شش وجه است که دعا از برای غنیت جزئی نیست از خدا باطن هر دو
 خود را با سبب کند و اگر برای آنست که خدا ایش دستهای خود را با سبب کند و اگر برای

مقدم

نشرع است و دعا انکشان خود را بجانب راست و چپ حرکت دهد و اگر از برای
 تیش است یعنی انقطاع بسوی خدا سبب یا خود را بر او و بیکار رفتن و دست را
 انشت که در آنوقت که بکند و از برای اینها هر دو دست را بر روی خود کشد و
 هر دو ذراع را بلند کند و در دست بسوی آسمان برآورد و در او ایستد و بعضی
 واقع است که هر دو دست را چنان برآورد که از سر او بگذرد و اگر از برای استسکا
 هر دو دست خود را بر هر دو گوش خود کند و بدان که با دلی که مدد کند و شمع
 و ثناء خدا را بجا بیاورد و در تعبیر لفظی واقع نشده است اهل مدح آنست که
 چیزی را ذکر کند که لا یفوت جلال و عزت خدا باشد و بهترین آن اینست که چیزی را
 اسماء حسنی را ذکر کند زیرا که خدا فرموده است و تبارک اسماء الحسنی و دعوی بها
 و دیگر آنکه صادق فرموده است که ما کثر من اسماء الله و قد کثر فی ان حضرت صادق
 نقل کرده است که آنحضرت فرمود که در کتاب علی آمد که مدح پیش از سوال
 میساید پس هرگاه اراده دعا داری خدا را بخند کن و بوی گوید که گفت چگونه بخند
 که آنحضرت فرمود که بگو یا من هو اقرب الی من جبریل الوری یا من لا یأمر ببدیه
 من یحول بین المرء و قلبه یا من هو یا منظر الاعلی یا من لیس کینه شوق هو است
 انعمیم **صلوات** هرگاه اراده دعا کن و وضو بیاور و بقیله کن و آنچه بهتر شود از آن
 بخوان و بهترین سوره سوره ایت که منضم است بخدا باشد و آسان تر از آنها
 سوره اخلاص است و بعد از آن بگو الحمد لله الذی علانا فقهراً و الحمد لله الذی ملک
 فتننا و الحمد لله الذی یخرجنا من الضلالت و الحمد لله الذی یخرجنا من الغی و الحمد لله الذی
 علی کل شیء قدیر اللهم انشأ لی اولاً فلیس قبلك شیء و انشأ لی اخر فلیس بعدک
 شیء و انشأ لی ظاهراً فلیس قواک شیء و انشأ لی باطن فلیس فوقک شیء و انشأ
 لی عبرة فلیس ما بعد من اعطی و یا خیر مرسل و یا ارحم الراحمین یا ارحم
 احد یا فیه یا صمد یا من لم یلد و لم یولد و لم یموت و لم یتولد یا من لا یستخضع
 صلیحاً و لا ولد یا من یفعل ما یشاء و یمسک ما یرید و یقضی ما احب یا من
 هو اقرب الی من جبریل الوری یا من و ان اسماء الحسنی را بخوان و بعد از آن
 بگو الحمد لله الذی انعمت علی بکذا و هدیتونی لمر فی کذا حق یا خذ غایتک ثم

امضا
دعا نیست و

اذكر ذنوبك على التفصيل وعدّها ذنبا ذنبا وان عجزت عن ذكرها اوصافها
فاذكرها فقد رتبها واحصها بوردته في هذا ما روي في دعائه عن الحسن بن ابي
ومولاي انت الذي احسنت انتا الذي مننت انتا الذي نعمت انتا الذي
اجملت انتا الذي فضلت انتا الذي اكملت انتا الذي رزقت انتا الذي
وهنت انتا الذي اعطيت انتا الذي اغنت انتا الذي افيضت انتا الذي
اويت انتا الذي كفيت انتا الذي هديت انتا الذي عصمت انتا الذي
سرت انتا الذي غفرت انتا الذي قلت انتا الذي مكنت انتا الذي
اعزيت انتا الذي عمت انتا الذي عذبت انتا الذي بدت انتا الذي
نصرت انتا الذي شقيت انتا الذي غايت انتا الذي كبرت انتا الذي
تعاليت فلان الحمد دائما ولك الشكر واصبا دائما يا ابي المعز في هذا
فاغفرها لي انا الذي غفلك انا الذي اسأت انا الذي خطأت انا الذي
انا الذي جملت انا الذي سهوت انا الذي اغفنت انا الذي وعدت انتا
الذي املت انا الذي بكثرت انا الذي ترفقت فضبتك وهديتك فارتكبت
نهيكت فاصبحت لا ابرأ مني في اعين رولا ذاق في فاصبر قياتي في
يا مولاي ايسرني ام يسرني ام يسرني ام يسرني ام يسرني ام يسرني ام يسرني
يكلمها قد عصيتك يا مولاي وبعد ان يكون انا اكثر ذنوبا واعظم عيوباً و
اقبح اقفا لا واسم انا اذن اقبل على احصاء عيوب وذنوب وذنوب وذنوب
اقرح بهذا تقبلي مغفرتك وتحننك يا ابي اعظم واسم منها لا تها وسعت كل
شئ وانا استغفرك يا ابي وتوب لي ليك من كل ما خالفك اذ نلت وانا لا
عن تجديك توبة من لا تجديك بقية بمعصية ولا يعجز ان يعود في خطيئة
صلى على محمد وآل محمد وتب على تلك انتا لتواكب الرحيم اللهم صلى على محمد
وال محمد واغفر لي لان برئ لان وجه كل الناحي ان خود باسم ايشان وابعاد
ايشان تركي وبعد ان لم يردني واهل ايشان دعا كن واكرام يدان
يدان ايشان امان في فضايلهم ايشان كن واكرتهم في دعا راسبت بمؤمنين
مؤمنات بهم تراست وبعد ان ربه بار بكون الله وده بار بكون الله وده بار بكون الله

وعدا بكون الله وسبناه وهفت بار بكون الله والرحمن وبعد ان يكون صلى على
محمد وآل محمد واصلى على كذا وكذا ما شاء الله لا قوة الا بالله وصلى الله على
محمد وآله وبعد ان سجدة كرسه بار بكون الله يا ربه يا سبناه وبعد ان
مرحبا بخواهي بخواه ودر آخر دعای خود بكون الله المانع قد رقت خلقت وابعد
در آخر فصل هشتم كنشتم **هشتم** اذ اذ است که اذ دعا مؤثر است وان الحاح
درد عاست ومعا ودف دعا است بخواه اجابت شده باشد يا نود دعای خود
ختم کند بر صلوات بر بنی ول او و بگوید ما شئت الله لا قوة الا بالله ودر آخر
دعای متر از اول باشد و دست خود را بر روی و سر خود را بکشد و در وای و بگوید
که بروی و سینه خود بکشد و در وایق وارد شده است که بروی و سینه خود
بکشد **تمه** بدانکه امیر المؤمنین فرموده است که دعا مقابله مع الحاح و مقابله مع
و بهتر بر دعا است که از سینه پا که در دل هر یک را صادر شود و مناجات است
و در اخلاص خلاص است و هر که مشغول شود فرغ پس از خود است مفرغ و آتبی
مرحبت که فرموده با دلالت کم شما و ابره صلاهی که جائز هد شما از دشمنان
دفع شما و اذ کند محابه کفشد که بل با رسول الله فرمود که بخوانند دعای خود
در شب و روز و در سبب که صلاح مؤثر دعا است و امام محمد باقر فرموده با دلالت
شما و بر چنین بکسر غیر استنشاد است در آن کفشد بل فرموده که آنچه دعا است
زیر که دعا رذی کند بلای میزد که مثل ضم اصابع حکم شده باشد از خضر
علی ثم ریت که کثرت دعا افضل است ذکر قرآن خواندن و بعد از آن از این
خواندن ما بگویم ربی لا دعا و که و اذ با بیکه تحریر میکنی که دعا فواصد است
فرموده است قال که ادعوا فی استجبت لکم تا آخر آیه و مراد از عبادت و این آیه
دعا است پس خدا می دعا را عبادت که بنده است مستکبران را بمنزله کافر
کرده است و دیگر فرموده است که و ادعوا خوفا و طمعا و دیگر فرموده است و اذ
سألت عبادی عتبه فانی قریباً حبیب دعوة الداع اذا دعاه فلیستجیبوا له
منوب لعلهم یرشدون و اگر کسی بگوید که بشنای از مردم را می بینم که دعای کسی
و مستجاب بشنوی پس قول خدا که فرموده است طیب دعوة الداع فلیستجیبوا له

گویند که سبب منع اجابت خلال بشر دعا است از طرف سائل یا بر طرف که آداب
 دعا را بجا نیاورده است یا آنکه چیزی طلب کرده است که صلاح او در آن نیست یا
 که بسا باشد که سائل توهم کند صلاح چیزی را و حال آنکه فساد باشد و او پس
 خدا بخواهد او را اجابت کند هلاک میشود آن بند چنانکه میفرماید و لَوْ جَاءَ
 الْمَلَائِكَةُ بِالسَّلَامِ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ فَرْحٌ بِهِمْ وَدَعَا إِلَى هَلِكٍ بِهِنَّ
 وَادْعَا إِلَى مَوْتٍ بِهِنَّ لَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرَهُمْ وَكَذَّبُوا
 مَا خُذُوا بِحُجَّتِهِمْ وَاجَابَتِ دَاعِيَهُمْ وَنَفَقَتِ مِيمَتُهُمْ وَعَوَّضَ غِيْبًا بِهِنَّ خَيْرٌ مِمَّا
 كُنَّ يَكْسِبُونَ كَمَا طَاعُوا كُنْزَ خُذُوا خَيْرَ نِكَاحٍ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ وَبَعْدَ ذَلِكَ أَعْلَى
 از همه دعا خدا بخواهد او را اجابت میکند را و گفت که چه دعا کدام است آن
 چیزیست که میگوید دعا آیت کتاب است که میگوید خداوند او را که بتو داده است
 یاد کن پس او را شکر کن و بعد از آن صلوات فرست بر محمد و آل او و بعد از آن که خوا
 ذکر کن و اقرار کن بآن و بعد از آن استغفار کن از نگاه پس همه دعا ابراست و اما
 اینکه گفتی نفقه میبینی و عووض غیبی بهم اگر کسی مال خود را کسب کند از غلامان نفقه
 کند و حق او هر قدری که نفقه کند است عووض غیبی بد و اما ما میفرمودیم که
 بد و سبب که سبب حاجت خود را از خدا طلبید و خدا خواهد که قضاء حاجت او کند
 در آن و بدی یا بقدر از مدتی و بنده در آن وقت کامی کند خدا بخواهد که موکل است
 بر قضاء حاجت او و گوید که حاجت او را و اما ممکن که او متعرض غضب بر شد است
 مستوجب عذاب شده بداند و سبب که دعا بپند رکن دارد و چند سبب دعا و اما
 و آنچه داد و در آن و شتر است حضور قلب و در وقت و استیانت خضوع و تعقل
 و تبت بخدا بیست و پنج شد از آن سبب که سبب دعا حاصل او است بر محمد و آل او است
 اونیان و وقت صلوات و آنچه آری شد قسطنطنیه هرگاه باران خود موافق باشد
 قوی میشود و هرگاه با سبب خود موافق شود بخارج میباید و هرگاه با وفات خود
 موافق شود بخارج فایز شود و هرگاه با آنچه خود موافق شود طبرانی کند تمام شد
 کتاب بعوض نعل و هاتر فایز شد از آن جامع آن بند بخارج بسوخته از اولاد
 از اولاد و خلقت و خلق و نطفه امتحان اکثر مردم اندوختن و لایق ایشانی از

عمل کفایت مولد و نوزاد و جوی بد و رفتن از راه لقب ما میزند هب بر همین بن علی بن
 حسن بن محمد بن صالح اصلح الله شأنه و صانه عما شانه و انما ان انما افناد
 شبنم که سته روز مانده بود از ماه ذی قعدة الحرام ختم بالجبر و الاقسام ستر شمر
 مائة و خمس و سبعین من هجرة سيد المرسلين صلى الله عليه و آله اجمعين و بنا
 که ایشان که بنیم ما بسوی ذکر کنیم که ایشان که دریم باز در خطه این کتاب و عید
 کردیم بد که آن روز دنیا چه این کتاب که این کتاب مجموع است از آنها و آنچه در این کتاب
 از اصل و حواله آن جمع کردیم آنها را از کتاب متعدد و مواضع منقذ و آن کتاب
 مستجد است و کتاب مختصر متعدد و کتاب مختص و کتاب لاصح کتاب لغیرین
 کتاب الحجاز از التوبة کتاب من لا یختر الفقه کتاب المغرب کتاب دین الکتاب
 کتاب ثواب الاعمال کتاب النعمة کتاب لیسان کتاب لدروس کتاب لافسان
 کتاب لمخرج کتاب لعدد کتاب لعدد کتاب لقواعد کتاب لخاصة کتاب لشرایح
 لمع البرق کتاب شرح الحج الباقی کتاب لالتقیر علی بن ابرهیم کتاب مجمع الیاس کتاب
 جوامع الجامع کتاب لغیرین کتاب نوار الشریح کتاب مدحش کتاب لاریعین کتاب
 معانی لاختیار کتاب لقواعد الشریع کتاب عدل التفرغ کتاب لغیرین کتاب شرح
 الفا کاف کتاب لادعیه التشرک کتاب کشف لغیر کتاب لکافی کتاب شرح فیض الشریع
 کتاب شرح الملح کتاب بلد الامین کتاب لقواعد الشریع کتاب سر اللغه کتاب بعد
 الفلاح کتاب نور حدیقه الهدی کتاب حدیقه الشاطرة کتاب لغیرین کتاب لشد کتاب
 لفظ القواعد کتاب للافاظ کتاب لاقبال کتاب ن الغوام کتاب بقوم اللسان
 کتاب لشرایح کتاب لجمع الدعوات کتاب بن ابی شنبه کتاب لغیرین کتاب لافاد
 الاذکار کتاب لالتن کتاب لحدود کتاب لکواکب الدینی کتاب بقوم القبله کتاب
 القیقه کتاب لمفضل کتاب کثر القواعد کتاب شرح السبع العلویات کتاب لامالی
 لسعد بن نصر کتاب لامالی الشیبانی کتاب لامالی لابن ابی یوسف کتاب لامالی لفنید
 کتاب لامالی للطوسی کتاب لافراد و افراد کتاب لوسیط کتاب ربيع الاثر کتاب
 دبل القاصدین کتاب طریق النقاء کتاب مکادم الاخلاق کتاب لکافی کتاب فی
 القلوب کتاب حق الجوان کتاب بن الاثر کتاب محمد بن یحیی کتاب لغیرین کتاب

الدرر والعرو كتاب في البلاغة كتاب الادعية الساعات كتاب لا يشاء الاشرار
 كتاب الخراج كتاب مشكوة الاثوار كتاب طب الامم كتاب شرح اسئلة الادوية
 كتاب المغني كتاب جمع الشتات كتاب المجتبى كتاب فضل الدغلة كتاب الجارية كتاب
 الروضة كتاب هداية الادب كتاب المعلم كتاب لبس كتاب المذهب كتاب مقدمة
 بن جعفر كتاب الشيخ ورجب كتاب تاريخ ابن الساعي كتاب البرهان كتاب الطبقات
 كتاب الوسيط الى المسائل كتاب مجموع ابن عقبة كتاب فح المحموم والخران كتاب
 تحمل الجواز كتاب ضلال الى كتاب المستغنين كتاب شرح الاربعين اسماء كتاب
 الادعية كتاب الادكار كتاب مزار المفسر كتاب روح الاحياء كتاب العدل كتاب
 ابى القاسم بن عبد الله بن موسى كتاب العهد كتاب الدروع كتاب الدلائل كتاب
 حوى حلال كتاب تفسير العياشي كتاب التحصيل كتاب متوجع الحامد كتاب
 زين الادباء كتاب عيون الاخبار كتاب معجم اهل الادب كتاب ستر الامم كتاب
 الوسایل الى المسائل للمعين احمد بن علي كتاب الامهات كتاب عبد الكريم التهامي
 كتاب الترمذ كتاب مستند احمد بن حنبل كتاب التوكل كتاب فوائد الطبع كتاب عين
 المبصرة كتاب المقالة كتاب عجائب الخلفاء كتاب قرباين كتاب التذكرة للعقيد
 كتاب ريسنا كتاب الخنايصر كتاب كنز النجاة كتاب مفاتيح الغيب كتاب الغفر
 كتاب اهل الصيغ كتاب ويا التوم كتاب فضل الحولقة كتاب فضل الذكر كتاب
 اهل الحقائق كتاب فضل الدغلة كتاب النصوص كتاب قيات الامم كتاب
 الشهاب كتاب قصص الانبياء كتاب عبد الله بن حماد كتاب الدغلة والذكر كتاب
 البقين كتاب خلاصة كتاب التذليل كتاب الدستور كتاب البصص كتاب فوائد
 الجلية كتاب التحصيل كتاب النهج كتاب الدغلة كتاب التجدد كتاب بصائر الدرجات
 كتاب التوحيد كتاب الجواهر كتاب والمنظ كتاب الرسالة الواضحة كتاب مشاف
 الاثوار كتاب المقصد الاسنى كتاب تفسير اسماء الحسنى كتاب مستحق الشؤال
 كتاب الفضول كتاب اللوامع كتاب التفسير الثعلبي كتاب فح السند كتاب تقويم
 البيان كتاب نزهة الالباء كتاب فح الابواب كتاب مضباح العلم كتاب
 رسالة العربية كتاب بن البهان كتاب المشايخ كتاب المشايخ كتاب البشير والفلاح

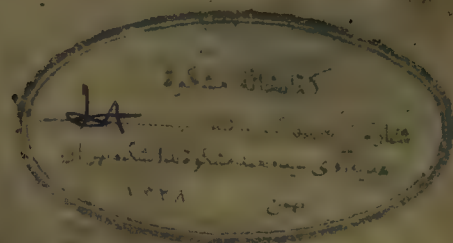
كتاب

كتاب الرسالة التكليفية كتاب فضائل الاخلاص كتاب سفينة البغدادية
 كتاب فضائل القرآن كتاب ابن المترومي كتاب جامع ابن وهب كتاب جامع ابن
 كتاب الدعوات كتاب صفوة الصفات كتاب قراضة النضر كتاب خواص القرآن
 كتاب اربع كتاب منجى السلامة كتاب المزار للعقيد كتاب المزار لابن قولويه كتاب
 المزار للطوسي كتاب المزار لمحمد بن احمد الفتحي كتاب ابن ماسويه كتاب الرد على
 المتحجب للعقيد كتاب مساو الشيعه كتاب شرح القواعد كتاب عيون الحقايق
 كتاب مضباح الزوار كتاب ندوة العقود كتاب مفاتيح التنزيل كتاب مجالس كاشف
 رشح الولاة كتاب عمل ماه رمضان كتاب حصى كتاب حصى كتاب
 روضه العابدین كتاب العروة كتاب الفردوس كتاب منزهة الشيخ جمال
 الدين حسيني كتاب كشفاف كتاب تذکر عرط كتاب سنن حسين كتاب
 منازل من القرآن كتاب جملة العروس كتاب خصائص يوم الغدير كتاب شرف
 كتاب خطب كتاب كثر العرفان كتاب بحث المناقب كتاب سؤل كتاب مشير
 الاخران كتاب روضة العقيد كتاب جل العقد كتاب المجتبى كتاب انوار المصيدة
 وبالحلة فتد دخل في هذا الكتاب كتب اخروفا وغرر غير ان لم اكن ابن
 نجدتها ولا ساكن بلدها فاخذت ما تيسر من اسمائها وان لم اكن اعرف
 احد من اصحابها واسماؤها والحمد لله اهل الحمد والشكر وصلوة على المصطفى
 بافضل الذکر محمد ورسوله العالم العالم الطهر وعلى اله الامم الزهراء وشرف
 كرم وعظم وسلم تسليم كثير

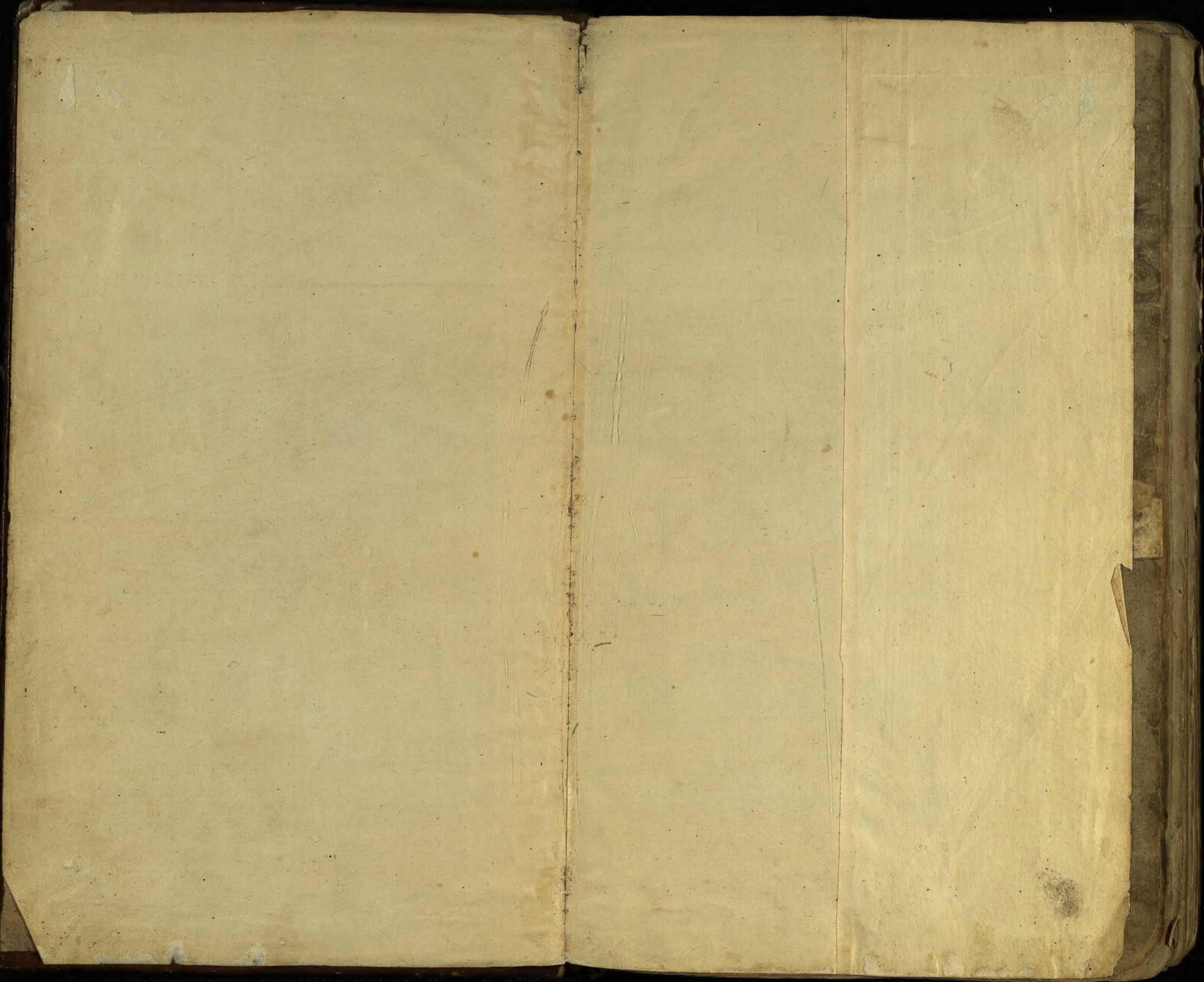

این کتاب دارای ۳۸۹ برگ است
با فاصله برگ در اول صفحه دارد

۷۱

وَبِمِثْلِهِمُ الْكِتَابَ وَبِحُكْمِهِمْ أَتَيْتُكَ ثَمَّ الْقَدِيرُ
الْحَكِيمُ وَبِمِثْلِهِمُ الْكِتَابَ وَبِحُكْمِهِمْ أَتَيْتُكَ ثَمَّ الْقَدِيرُ
وَبِمِثْلِهِمُ الْكِتَابَ وَبِحُكْمِهِمْ أَتَيْتُكَ ثَمَّ الْقَدِيرُ
فَالْأَمْرُ لَهُ اسْلِمَ قَالُوا لَمْ يَكُنْ لَنَا حَرْبُ الْعَالَمِينَ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ
بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ الْيَسَّى إِنَّ اللَّهَ لَخَبِيرُ الْكَيْدِ الْقَدِيرُ فَلَا يَمُوتُونَ إِلَّا
وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ
قَالَ لِبَنِيَّ أَقْبِدُونِ مِنْ بَعْدِي قَالُوا لَنْ نَقْبُدَ إِلَيْكَ وَاللَّهُ الْبَلَدُ
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ذَلِكَ
أَنَّهُ يَنْزِلُكَ لَمَّا مَكَبْتُ وَلَكُمْ مَا كُنتُمْ وَلَا تَسْأَلُونَ عَمَّا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ قَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ
مِثْلُ آبَائِهِمْ خَيْرٌ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قُلُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا
أَنْزَلَ إِلَيْنَا وَمَا أَنْزَلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَ
الْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ
لَا تَفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنَ
بِهِ فَقَدْ آمَنُوا بِمَا آمَنَ بِهِ قُلُوا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَكُفِّهِمْ
اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ صَبَّغَهُ اللَّهُ وَمِنْ أَحْسَنِ صَبْغَةٍ وَنَحْنُ
لَهُ عَابِدُونَ قُلْ أَسْأَلُكُمْ فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّكُمْ وَلَنَا

اعمالنا ولا لكم اعمالكم ونحن له مخلصون ام تقولون ان ابراهيم
واسماعيل واسحق ويعقوب والاسباط كانوا هودا او نصارا
قل انتم اعلم ام الله ومن اعلم بمركبكم شهادة عنده من الله
وما الله بغافل عما تعملون تلك امة قد خلت لهما ما كتب
ولاكنهم ما كتبتم ولا تستدلون بما كانوا يعملون سيقول
الصفهاء من الناس ما وليهم عن قبلهم التي كانوا عليها قل
الله المشرق والمغرب يهدي من يشاء الى صراط مستقيم
وكذلك جعلناكم امة وسطا لتكونوا شهداء على الناس
ويكون الرسول عليكم شهيدا وما جعلنا القبلة التي كنت
عليها الا لنعلم من يتبع الرسول ممن ينقلب على عقبيه وان كانت
لكبيرة الا على الذين هدى الله وما كان الله ليضيع ايمانكم
ان الله بالناس لرؤوف رحيم قد نزلنا عليك وحيه في السماء
فلتؤتيه فيله رضىها قول وجهك شطر المسجد الحرام و
حيث ما كنتم فولوا وجوهكم شطره وان الدين اوتوا الكتاب
لنعلمون انه الحق من ربهم وما الله بغافل عما يعملون و
لرايتك الدين اوتوا الكتاب بكل آية ما تبعوا قبلك و
ما انت تابع قلوبهم وما نعظهم بما بين يديهم فقل يا ايها الذين